

УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ
ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

ЗАКАРПАТСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ОРГАНІЗАЦІЙНО-
МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР КУЛЬТУРИ

ПІСЕННА ХВИЛЯ ОГЛЯДОВА

*Українські народні пісні
с. Оглядів Радехівського району
Львівської області*

Ужгород
«Патент»
2015

УДК 784.4(477.83)
ББК 85.31 (4Укр-4Льв)
П 34

Запис текстів і мелодій, упорядкування, підготовка текстів, вступна стаття,
примітки, алфавітний покажчик Івана Хланти

Розшифрування мелодій Василя Кобаля

Рецензенти:

В.А. КАЧКАН – доктор філологічних наук,
Р.А. ОФЩИНСЬКИЙ – доктор історичних наук,
Т.І. РОСУЛ – кандидат мистецтвознавства.

Відповідальна за випуск – Г.В. ДРОГАЛЬЧУК, директор
Закарпатського обласного організаційно-методичного центру культури

На форзацах подано світлини учнівського та сільського хорів с. Оглядів
Фотоматеріали з архіву І. Хланти та мешканців с. Оглядів

П 34 **Пісенна** хвиля Оглядова. Українські народні пісні с. Оглядів Ра-
дехівського району Львівської області / запис текстів і мелодій, упо-
ряд., підгот. текстів, вступ. ст., приміт., алфавіт. покаж. І. Хланти; роз-
шифрування мелодій В. Кобаля. – Ужгород: ТДВ «Патент», 2015. –
608 с.: іл.

ISBN 978-617-589-090-5

На читача чекає своєрідна подорож у минуле та сучасне Оглядова, що на
Радехівщині Львівської області. Багатий пісенний матеріал різних жанрів за-
писаний від талановитих, відомих у селі співаків. Пісні доносять у сучасний
світ поетичний світогляд волелюбних людей краю, патріотичний дух, своє-
рідність поетичного національного світосприйняття та глибину образного
мислення.

Для вчителів, студентів, науковців, працівників культури, всіх, хто ціка-
виться народною пісенністю.

УДК 784.4(477.83)
ББК 85.31 (4Укр-4Льв)

© Хланта І.В., запис текстів і мелодій,
упоряд., підгот. текстів, вступ. ст.,
приміт., алфавіт. покаж., 2015

© Кобаль В.В., розшифрування
мелодій, 2015

© ТДВ «Патент», 2015

ISBN 978-617-589-090-5

ДОПОМОЖИ МЕНІ, БОЖЕ

А

Весело

До - по - мо - жи ме - ні, Бо - же, Пре - чис - та - я Ма - ти,
я ще ни - ні не спі - ва - ла, бу - ду по - чи - на - ти.

Б

Жваво

1. Спі - ва - ноч - ки - скла - да - ноч - ки, де я вас по - ді - ю,
ой пі - ду я в чис - те по - ле і там вас по - сі - ю.

Допоможи мені, Боже, Пречистая Мати,
Я ще нині не співала, буду починати.

Допоможи мені, Боже, Святий Миколаю,
Я ще нині не співала, тільки починаю.

Жаль, що життя коротеньке і його не досить,
Щоб усе переспівати, що серденько просить.

Що я маю співаночок у своїй голові,
То би милий не списав їх на шкірі волівій.

Ой що я вам заспівала, а що я ще вмю,
То би милий за цілий день не списав в неділю.

Співаночки мої любі, де я вас подію?
Позбираю в запашину, по полю розсію.

А як мені буде добре, то вас позбираю,
А як буде мені горе, я вас занехаю.

З ПІСЕННОЇ СКАРБНИЦІ ОГЛЯДОВА

Навряд чи десь по інших країнах співають так гарно й голосисто, як у нас на Україні. Пишеться це не з бажання виставити себе перед світом у перебільшеному вигідному світлі, а в ім'я реалізму, з чим усі, хто співає, згодяться одноставно.

Олександр Довженко

Пісня – одна з найніжніших і найпрекрасніших квіток у саду народнопоетичної творчості. Майбутні покоління повинні пам'ятати, хто і як навіть у складні часи, піднімав і зберігав для нащадків глибокі пласти культури минулого, закладені у традиціях, звичаях, обрядах та фольклорі. Це робили люди одержимі. Це вони передали сучасним носіям пісенності Оглядова свої найцінніші надбання – народні пісні.

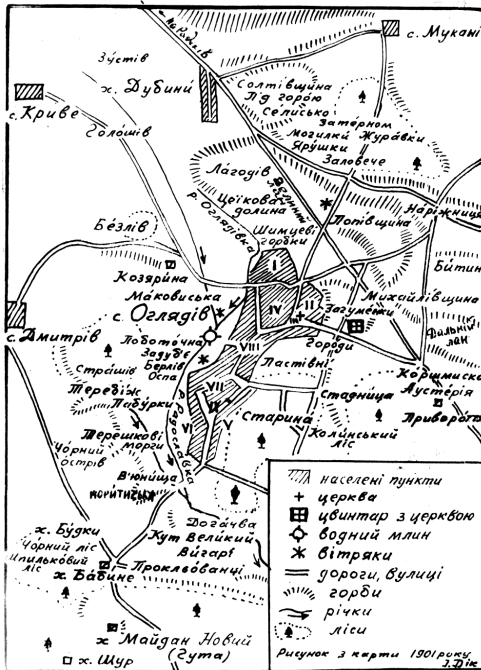

Рисунок з карти 1901 р., с. Оглядів

Село Оглядів знаходиться від райцентру Радеків за 12 км, і вся територія Оглядівської сільської ради розташована на півдні Радеківського району, який входить до складу Львівської області. На північному сході територія Оглядівської сільради межує з територією Лопатинської селищної ради, на сході – Нивицької сільради, на півдні – Топорівської сільради і на заході – з територією Дмитрівської сільради. Найближча залізнична станція Радеків за 15 км. Площа населених пунктів становить 3323 кв.м. Кількість населення 1812 осіб.

Село Оглядів є центром Оглядівської сільради, до складу якої входять ще села: Опліцько, Моноширок-Оглядівський, Дубини і Скляна Гута. До колективізації на

території Оглядова були присілки Бабин, Гута і Шур. Жителів з тих присілків переселено в Оглядів і присілки зникли, залишивши по собі лише топонімічні назви. Село Оглядів і Монастирок-Оглядівський у прадавні часи були оточені густими дрімучими пралісами, у яких колись тут виробляли клепки, гонти та інші господарські речі.

Перша письмова згадка про село Оглядів зустрічається під 1445 роком, але є підстави гадати, що поселення виникло значно раніше. Кажуть, що свою назву село одержало від імені першого поселенця або власника, що заснував оселю. На це вказує закінчення назви села на – ів (Огляд-ів). Вірогідно він мав прізвище Огляд.

У 1462 р. Польський король Казимир Ягайлончик приєднує всю белзьку землю до Польщі. Відтоді аж до 1772 р. (310 років) край був окупований Польщею. Українців у ті часи гнобили не тільки татари, але й шляхта.

У 1869 р. в Оглядіві було 168 селянських дворів з населенням 1101 чоловік. У 1893 р. в Оглядіві було 229 дворів, 1228 українців, 149 поляків, 9 протестантів, 100 жидів і 5 німців. Разом 1476 чоловік населення. У 1908 році в Оглядіві була вже 2-класова школа з українською мовою викладання, яку відвідувало 190 учнів. У 1911 році мешканцями Оглядова на чолі з Дмитром Семенюком було засновано читальню «Просвіти». Записалося в члени 25 чоловік. Тут відбувалися вистави, концерти, танці. А в Монастирку-Оглядівському читальня «Просвіти» заснована в 1924 р.

У 1939 р. на території Оглядівської сільради жило 2554 чоловік населення, у тому числі українців 90,5 %, поляків 4,3 %, жидів 2,2 %. У часи німецької окупації жидівське населення було знищено, а в 1941-1946 роках все польське населення виїхало в Польщу. Внаслідок цього населення стало однорідним і тепер складається з самих українців. У 1962 р. на території Оглядівської сільради нараховувалося 695 селянських дворів.

У 1802-1803 роках в Оглядіві побудована коштом добровільних пожертв парафіян дерев'яна церква, що в плані має форму хреста, трьохбанна, крита гонтами, довжиною 14 метрів. У трохи зміненому вигляді церква св. Архистратига Михаїла збереглася до наших днів і є пам'яткою української дерев'яної архітектури. У церкві знаходиться Трефологон з 1646 р., а також Євангеліє, видане у Львові 1690 р., Службеник, виданий там же у 1691 р.

Церква святого Архистратиґа Михаїла в центрі с. Оглядів

За селом на кладовищі знаходиться церква Успіння Пречистої Діви Марії. Ще до скасування панщини (1848 р.), кажуть, що тут стояла старенька церковця з обсмаленими стінами. За переказами, вона була побудована ще до часів татарських набігів. Під час нападів ординців німічні старці і діти намагалися знайти порятунок за стінами святої споруди. Татари обклали церковцю гречаною соломою і підпалили її, від цього стіни обсмалилися. Татари почали стріляти по ній, та ядра, кулі і стріли відбивалися від святої обителі, не наносячи їй пошкоджень. Потім було побудовано нову церкву, яка стоїть донині. У ній зберігається чудотворна ікона Пресвятої Богородиці.

Недалеко від церкви у XVIII ст. знаходився Василіанський монастир, в якому жило до 10 монахів. Вони мали свій млин, займалися збиранням лікарських трав і лікували людей. Вважають, що монастир уже існував у XVII ст. Біля монастиря згодом виникло поселення, яке почали звати Монастирок-Оглядівський. У 1783 р. цей монастир був ліквідований австрійським цісарем Йосифом II. Церква в Монастирку-Оглядівському побудована 1774 р.

У роки Другої світової війни загинуло на різних фронтах Червоної армії 15 чоловіків.

Церква Успіння Пресвятої Богородиці

Церква с. Монастирок-Оглядівський

Пам'ятник воїнам-односільчанам Другої світової війни

У боротьбі за волю України у 1945 р. від рук енкаведистів загинуло 10 односільчан Монастирка-Оглядівського. Вони проводили регулярні облави в селах Оглядівської сільради, як і повсюди. Робились обшуки в хатах, хлівах, на подвір'ї, оборогах, де зберігали сіно чи солому. Люди жили у страху за свою долю, не маючи спокою ні вдень, ні вночі. Варто сказати й про постійні наїзди уповноважених з району, які вимагали податків, щорічної державної позики, виконання поставок зерна, м'яса, молока та іншої сільськогосподарської продукції. Життя селянина стало нестерпним, а скаржитися було нікому.

З березня 1949 р. на території Оглядова створюється нове колгоспне господарство.

З серпня 1978 р. парафію села Оглядів очолив отець Ярослав Іванович Івануса, який тут працював до 8 червня 1997 р. З Оглядова він переїхав у м. Золотоношу Черкаської області. Після о. Ярослава парафію очолив о. Степан Іванович Музика, який народився 9 січня 1967 р. в с. Оглядів. Випускник Ленінградської духовної семінарії, висвячений на священника 14 травня 1995 р. в Луцьку.

30 червня 1991 р. біля церкви в полі та висипаної могили у пам'ять жертвам комуністичного терору відбувся мітинг-реквієм. 14 жовтня 1991 р. в с. Оглядіві відбулося відкриття пам'ятника письменнику Осипу Турянському.

18 жовтня 1992 р в Монастирку-Оглядівському після служби Божої в церкві громада села і мешканці сусідніх сіл взяли участь в освяченні символічної могили, висипаної в центрі населеного пункту. Лунали українські патріотичні пісні у виконанні учнів та вчителів Оглядівської середньої школи та церковного хору, а також аматорів сільського Народного дому «Просвіта».

У дошкільному навчальному закладі Оглядова виховується і навчається 56 дітей.

Оскільки місцевість сільськогосподарська, на території населених пунктів працює два сільськогосподарських підприємства, які орендують землі. Підприємці ведуть свою власну справу, вирощують сільськогосподарську продукцію. Займаються тваринництвом, торгівлею.

У жовтні 2010 р. на посаду **сільського голови** обрано **Оксану Йосипівну Олійник**. Вона народилася 16 липня 1961 р. в с. Монастирок-Оглядівський. Закінчила Львівський педагогічний заклад за спеціальністю «Дошкільне виховання» (1984). До займаної нині посади працювала керівником дошкільного навчального закладу с. Оглядів 24 роки. Керує церковним хором у рідному селі. Любить поезію і сама складає вірші, які друкуються в районній газеті «Народна справа».

Оксана Олійник

Гаївки Радехівщини. Збірник гаївок / Збір. та упоряд. В.А. Матіящук, Л.І. Сухар, І.Й. Дік. – Радехів, 2005. – 47 с. До збірника ввійшло 37 гаївок Радехівщини, які виконуються під час Великодніх свят, зокрема 17 з с. Немилова, 8 з м. Радехова, 3 з с. Оплицько, 2 з селища Лопатин, 7 з с. Нестаничі.

Село Оглядів із його добрими, гостинними людьми, мальовничими краєвидами, самобутнім мистецтвом і гордим духом визвольних змагань завжди вабило видатних діячів історії та культури. З ним нерозривно пов'язані імена багатьох відомих постатей минулого й сучасності. Без сумніву, могутні традиції культурного простору цієї працелюбної землі живуть і дотепер, переходячи від покоління до покоління як найдорожчий скарб.

Радехівщина стала колискою і випестила у своєму лоні чимало цікавих постатей, діячів та особистостей. Серед них насамперед – видатний

поет-просвітитель, будитель національного духу, захисник української мови **о. Маркіян Шашкевич**. Він 16 листопада 1838 р. поселяється в с. Нестаничі, поблизу Радехова. Тут 7 квітня 1839 року народився його син Володимир (згодом відомий поет і громадський діяч), де збереглася дерев'яна церква, у якій Маркіян правив, і місце, де стояла плебанія (у якій поет мешкав). У місцевому храмі виголошував проповіді українською, а не польською, німецькою чи латинською, як це велося в інших храмах. У Нестаничах він записував українські народні пісні з уст місцевих жителів. 22 квітня 1841 р. М. Шашкевич переїхав у село Новосілки Золочівського району.

Нині меморіал у Нестаничах по-своєму цікавий і оригінальний став окрасою села, серцевиною заповідної території. Повернути до життя знищену будівлю допомагали також вчителі та учні Вузьківського природничо-екологічного коледжу.

Осип Турянський

22 лютого 1880 р. народився в с. Оглядів Радехівського р-ну в багатодітній селянській родині **Осип Турянський** – західноукраїнський письменник, літературний критик, перекладач, педагог. Навчався у Львівській українській гімназії. Закінчив філософський факультет Віденського університету. Кажуть, що він дуже любив українські народні пісні, стародавні колядки і вчив їх молодь, мав гарний голос і музикальний слух, а тому під час канікул керував у селі хором.

Викладає українську мову й літературу в Перемишльській українській гімназії. Одружився з дочкою адвоката, народився син. Восени 1914 р. його мобілізовано до австрійської армії, потрапив на австро-сербський фронт. Разом з іншими 60-тисячами австрійських вояків опинився у сербському полоні, який відправлено етапом через балканські гори. Лише 15 тисяч полонених вижили. Серед них і О. Турянський. Відправляють на італійський острів Ельба. Пише різні публіцистичні статті, фейлетони, які надсилає до італійських часописів. Тут у 1917 р. створив і свою повість-поему «Поза межами болю».

Як розпалася австрійська монархія, виїхав до Відня. Викладає в університеті порівняльне право. У Відні 1921 р. згаданий твір з'явився у світ німецькою мовою і приніс йому світове визнання.

У 1923 р. повернувся до Галичини. У Рогатині бере участь в організації видавництва «Журавлі», де було надруковано кілька його творів. Працює у приватних українських та польських навчальних закладах Яворова, Дрогобича, Рогатина – директором, викладачем іноземних мов (французької, німецької, латини). В останні роки – у польській державній школі Львова. Укладає невелику книжечку «Боротьба за великість» (1926), яка містить два гумористично-сатиричні оповідання, написані в рідному Оглядіві ще в липні 1914 р. З'явилася сатирична комедія «Раби» (1927). Займається й художнім перекладом, бо добре знав кілька іноземних мов. Відомі його переклади Ш. Петефі, що друкувалися у журналі «Нові дні». Писав оригінальні поезії. Його перу належать і літературно-критичні статті, зокрема про «Слово о полку Ігоревім». Свої твори іноді підписував псевдонімами Іван Думка або І. Думка.

У 1933 р. вийшла друком вільна обробка різдвяної легенди «Як люди приймали Христа». З'явився й останній твір митця – роман «Син землі» (1933).

Помер 28 березня 1933 р. Похований на Личаківському цвинтарі у Львові.

Пам'ятник Осипу Турянському біля школи села Оглядів

У 1989 р. з передмовою Р. Федоріва «Повернення Осипа Турянського» у вид-ві «Дніпро» вийшли у світ повість-поема «Поза межами болю»,

роман «Син землі» та оповідання. Детальніше про життєвий і творчий шлях О. Турянського див.: Р. Мовчан. Осип Турянський // Українська мова й література. – 2011. – № 6. – С. 63 – 72.

18 лютого 1990 р. особливо урочисто пройшло літературно-мистецьке свято, присвячене 110-й річниці з дня народження свого земляка, відомого українського письменника Осипа Турянського. Свято відбулося за участю майстрів мистецтв та художніх колективів, де лунало чимало народних пісень. У жовтні 1991 р. у рідному селі відкрито пам'ятник письменникові Осипу Турянському. А з 2006 р. у м. Радеків працює «Літературне товариство імені Осипа Турянського».

Так, яскрава сторінка нашої історії – **Євген Іванович Купчинський**, який ніс прекрасне і вічне народові своєю невтомною працею. Він народився 19 червня 1867 р. в Оглядіві в родині священика. Крім Євгена, в родині ріс старший брат Тадей, згодом знаний диригент, композитор, художній керівник театрів, актор, організатор і диригент мішаного хору у храмі Преображення Господнього у Львові, популяризатор народних пісень, який своєю діяльністю поповнив розвиток музичного життя, становленню виконавської майстерності, музичної та театральної освіти Галичини.

Євген Купчинський, навчаючись у Львівській гімназії, особливо полюбив гру на цитрі – струнному щипковому інструменті, з яким виступав на концертах. Закінчив Львівську духовну семінарію (1891). Обіймав парафії у селах Львівщини і Тернопільщини. Був активним учасником заходів, пов'язаних з музикою, піснею, організовував хори, займався творчою, концертною, громадською діяльністю, поважним діячем співацького товариства «Бандурист». Творча спадщина Є. Купчинського як композитора нараховує 70 творів. Із них 64 – для цитри. Автор сюїти «Весілля», фантазії «У млині», високопрофесійних обробок українських народних пісень, багатьох інструментальних творів. Помер Євген Купчинський 28 серпня 1938 р. в с. Сороцьке (жив тут з 1905 р.) на Тербовлянщині Тернопільської обл., де й похований. Нині з близьких родичів Тадея і Євгена Купчинських живе і працює Олег Антонович Купчинський (народився 18.05.1934 р. в с. Сороцьке в родині священика), доктор філологічних наук, Голова Наукового товариства ім. Т. Шевченка в Україні, відповідальний редактор «Вісника НТШ» та «Записок НТШ».

Роман Березинський народився 9 грудня 1875 р. Був висвячений на священика у 1905 р. З 1916 р. був призначений парохом села Оплицько, а з 1918 р. – с. Оглядова. Помер 28 березня 1941 р. в Оглядіві, де й

похований на місцевому кладовищі. Дочка священника Наталія у 1930 р. вийшла заміж за Романа Шухевича – у майбутньому Головного Командира УПА.

Михайло Іванович Хома народився 25.10.1940 р. в с. Оглядів, закінчив з відзнакою хіміко-технологічний факультет Львівського політехнічного інституту (1965). Кандидат технічних наук (1976). З січня 1978 р. працює в Національній Академії наук, а з 1997 р. – доцентом на фізико-математичному факультеті Прикарпатського університету. Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1992). Автор більше 150 винаходів і наукових публікацій.

Володимир Адамович Зарічанський народився 9 січня 1955 р. в Печерському районі Комі АРСР, куди були виселені батьки. З другого класу навчався в Оглядівській середній школі. Закінчив стоматологічний факультет Львівського медичного інституту (1977) та Московський центральний науковий інститут стоматології. Працює в Московській Академії ім. Сеченова провідним хірургом черепно-мозкових травм.

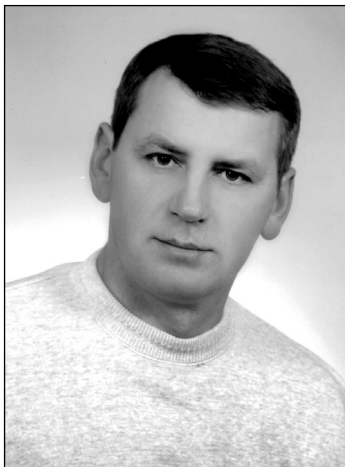
Володимир Зарічанський – доктор медичних наук, професор кафедри черепно-щелепно-лицьової хірургії Російського медичного університету, завідувач курсу факультету вдосконалення лікарів. Автор книжок, за якими навчаються студенти-медики всіх республік колишнього Союзу, та низки наукових статей з черепно-щелепно-лицьової хірургії, які високо оцінені фахівцями.

Чи не кожний населений пункт України славиться своєю історією, традиціями, літературно-мистецькими надбаннями. Це стосується й Радехівщини, де також є визначні місця, пов'язані з іменами відомих людей, які тут народилися, жили чи творили. На долю села Оглядова випала висока честь висунути зі своїх рядів видатних діячів культури.

Лариса Гноєва народилася 19 липня 1959 р. в с. Оглядів у сім'ї репресованих і реабілітованих членів ОУН УПА Івана Івановича та Марії Романівни Дубенських. Закінчила Оглядівську середню школу (1976), Тернопільський фінансово-економічний інститут. Працювала економістом, бухгалтером, бухгалтером-ревізором, начальником відділення зв'язку. Бере активну участь у громадському житті Оглядова і Радехівщини в цілому. Свої поетичні твори друкує в періодичній пресі та в альманасі «Літературна Радехівщина» (2010. – Ч. I. – С. 32-38). Належить до Радехівського літературного товариства імені Осипа Турянського.

У червні 2006 р. при районній бібліотеці (директор – Галина Миколаївна Ковальчук) м. Радехів створено літературне товариство імені

Осипа Турянського. Головою обрано Михайла Костіва. Нині в ньому нараховується понад 20 членів. Уже випустили два альманахи «Літературна Радехівщина» (2010, 2013).

Роман Офіцинський

Роман Андрійович Офіцинський народився 6 березня 1969 року в селі Оглядів Радехівського району Львівської області. Мати Текля Семенівна, до заміжжя – Олійник (4 січня 1932 – 15 квітня 2012) внаслідок політичних репресій засуджена на «довічне спецпоселення» у Сибірі (1950 – 1958), реабілітована 1992 року. Батько Андрій Петрович (23 серпня 1932 – 15 жовтня 2006) був насильно забраний на шахтарську працю в Донбас (1949 – 1954). Родинне дерево складено за церковними метриками Оглодова, починаючи від 1770-х років.

Закінчив з відзнакою історичний факультет Ужгородського державного (нині – національного) університету (1993), аспірантуру при кафедрі історії України (1996), факультет післядипломної освіти за спеціальністю «правознавство» (2003). У 1987 – 1989 роках служив старшиною компресорних станцій у Головному управлінні космічних орбітальних засобів міністерства оборони СРСР (космодром «Байконур», Казахстан).

Головний редактор наукового квартильника «Молодь – Україні» (1994 – 1997), обласних щотижневих газет «Соціал-демократ» (1998 – 2002), «Світогляд» (2002 – 2003), наукового щорічника «Тисячоліття» (з 2014 р.).

Кандидатську дисертацію «Політичний розвиток Закарпаття у складі Угорщини (1939 – 1944)» захистив 31 травня 1996 року, а докторську «Державотворчий процес в Україні 1991 – 2004 років» – 26 квітня 2006 року. Вчене звання професора присвоєно 3 липня 2008 року. В Ужгородському національному університеті працює з вересня 1992 року: викладач кафедри історії України; доцент, професор кафедри історії України; професор кафедри історії Угорщини та європейської інтеграції; завідувач кафедри історії України; у 2012 – 2014 рр. – проректор з науково-педагогічної роботи. Підготував 4-х кандидатів історичних наук. Член Наукової ради Центральноєвропейського університету, Словаччина з 2014 р.

Згідно з програмою Ради міжнародних наукових досліджень та обмінів (IREX), пройшов стажування з місцевого управління в місті Емерст, штат Массачусетс, США (1997). Експерт проекту Європейської Комісії «Попередження та управління повеневими ризиками у Закарпатській області» (2004). Прочитав цикл лекцій студентам Массачусетського університету і Грінфільдського коледжу, США (2007, 2008), Центральноєвропейського університету, Словаччина (2014). Учений-дослідник проектів Угорської академії наук «Історія Закарпаття у XX – XXI століттях» (Інститут етнонаціональних досліджень, 2008 – 2010), «Історія єврейського населення Закарпаття» (Центр соціальних досліджень, 2011 – 2013), а також проектів «Особливості примусової праці в Закарпатті періоду угорської окупації (1939–1944) та її сучасне відлуння» (Міжнародний фонд «Взаєморозуміння і толерантність», 2012–2013), «Звід пам'яток історії та культури України. Закарпатська область» (2014).

Автор поетичних збірок «Нашестя ангелів» (1993), «Ураган тисячоліть» (1997), «Ідеологія повстань» (2004), публіцистичних книжок «Сто вражень з Америки» (2001), «Дев'ять бокорашів і зрадлива Тиса» (2003), «Тяжко жити Касандрою» (2008). Оприлюднив монографії «Політичний розвиток Закарпаття у складі Угорщини (1939 – 1944)» (1997), «Політичний розвиток незалежної України (1991 – 2004)» (2005), «Новоселиця у минулому і сьогодні (1371 – 2008)» (2009), «Іван Франко в історіографічному трикутнику: інтерпретації, джерела, взаємини» (2011), навчальний посібник «Європейська та євроатлантична інтеграція України: соціальний аспект» (2007).

Удостоєний таких нагород, як медаль СРСР «За отличие в воинской службе» (1989), Подяка Президента України (1999), Почесна грамота Національної спілки журналістів України (2001) та ін.

Василь Андрійович Офіцинський народився 10 лютого 1966 р. в с. Оглядів. Закінчив історичний факультет Ужгородського держуніверситету (1991). Військову службу пройшов в авіаційному полку, дислокованому в Грузії (1984–1986). У 1991–1998 рр. працював учителем історії та правознавства Вузлівського природничо-економічного ліцею Радехівського р-ну. Помер 25 травня 1998 р. у селі Вузлове.

Василь Офіцинський

Як здобувач кафедри історії України УжДУ готував кандидатську дисертацію. Автор низки історичних досліджень і публікацій, зокрема книжок «Східногалицька періодика 1941-1944 років: політичні та культурні аспекти» (1997) та «Дистрикт Галичина (1941-1944 рр.)» (2001).

Роман Шухевич

З с. Оглядів пов'язаний славний командир Героїчної Української Повстанської Армії **Роман Шухевич**, який вів національно-визвольну боротьбу за відновлення Української держави. У 1920-1930 роках батько Романа Шухевича працює адвокатом у Радехові. Так Радехівщина стає вужчою батьківщиною Романа. Він народився 30 червня 1907 р. у Львові. Походить із славетної родини Шухевичів. Із 16 років прилучився до національно-визвольного руху. У 1929 р. вступив в ОУН, брав участь у різних бойових операціях. Часто бував в Оглядіві, де познайомився зі своєю майбутньою дружиною Натал-

Пам'ятник Романові Шухевичу в с. Оглядів

кою (1910-2002), з якою одружився 25 листопада 1930 р., і тут 28 березня 1933 р. народився його син Юрій, який проживав тут до 1939 р. На свята, вакації Роман Шухевич часто приїжджав сюди.

У 1941 р. командує Українським Легіоном у боротьбі з більшовиками. Після розпуску Легіону у травні 1943 р. був обраний першим членом Бюро Проводу ОУН, Головним Командиром УПА. У липні 1943 р. його покликано на пост Голови Секретаріату Української Головної Визвольної Ради. На світанку 5 березня 1950 р. в селищі Білогорща після жорстокого бою загинув генерал-хорунжий Роман Шухевич – «Тарас Чупринка».

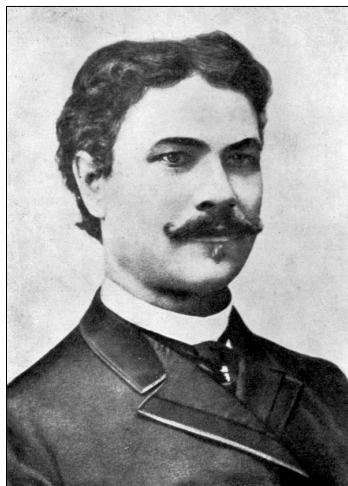
Про визвольні змагання українського народу розповідає Іван Дубенський у книзі «Спогади про минуле» (Львів, 2007. – 124 с.).

На честь 90-х роковин від дня народження Романа Шухевича на будинку середньої школи відкрито меморіальну таблицю. 8 липня 2007 р. під час святкування 100-річчя від дня народження біля ново-збудованого пам'ятного знака було багато гостей. Серед них його син Юрій і дочка Марія.

Василь Дмитрович Пукас народився 9 жовтня 1932 р. З 1-го на 2-е серпня 1950 р. був заарештований за участь у національно-визвольних змаганнях. Побував у Львові у тюрмі на Ленського, Бригідках, мордовських таборах. Разом з іншими невільникми в Казахстані піднімав цілину. Написав книгу: Тривоги моєї юності (Спомини в'язня ГУЛАГу). – Львів, 2004. 266 с. – Монастирок-Оглядівський, 1997 р.

У книзі описано події, що пережив наш народ у 1940-1950-х роках ХХ ст. в часи національно-визвольних змагань проти більшовицького режиму, описано також тюремне і табірне життя політв'язнів. Мовиться насамперед про жителів та вихідців із сіл Монастирок-Оглядівський, Оглядів та навколишніх сіл Радехівського, Кам'яно-Бузького і Буського районів Львівської облсті. В. Пукас знає чимало повстанських та тюремних піснь, які ми записали від нього.

Варто назвати також і відомі імена Радехівщини, щедрої на таланти. Так, **Олександр Пилипович Мишуга** (псевдонім Філіппі-Мишуга) – український співак світової слави (тенор) і педагог – народився 20 червня 1853 р. в селі Новий Витків Радехівського р-ну. У 1878-1881 рр. навчався у Львівській консерваторії, удосконалював свою майстерність у Мілані (1881-1883 рр.). Співав у театрах Мілана, Львова, Варшави, Відня, Лондона, Стокгольма, Петербурга, Кисва

Олександр Мишуа

та інших містах. Створив свою вокальну школу, займався педагогічною діяльністю, викладав у школі М. Лисенка (1904-1911), Вищому музичному інституті у Варшаві (1911-1918), а потім – у Стокгольмі. Завжди підтримував найтісніші зв'язки з батьківщиною: приїжджав співати на шевченківські і франківські свята, виступав у концертах. Помер 9 березня 1922 р. у Фрайбурзі (Німеччина). Похований у Новому Виткові.

Василь Михайлович Прус не тільки журналіст, поет, а ще й збирач і дослідник народнопоетичної творчості. Він народився 8 січня 1952 р. у с. Дмитрів на Радехівщині в селянській сім'ї. Залишившись

сиротою, виховувався у дитячому садку м. Львова, дитячому будинку № 1 м. Стрий. Закінчив Золочівську середню школу-інтернат, а в 1985 р. – історичний факультет Львівського державного університету імені Івана Франка. Викладає історію і правознавство у Судовишнянському ПТУ, потім у Опліцькій, Барилівській і Синьківській школах. 3 січня 1991 р. – завідувач відділу політології, а згодом – заступник директора газети Радехівщини «Народна справа». Кілька місяців у 2008 р. був редактором міської газети «Наш Радехів».

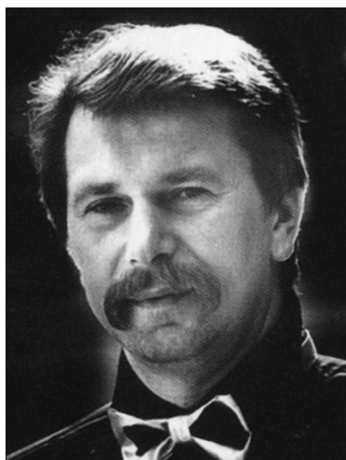
З 1993 р. Василь Прус очолює Радехівську районну історико-просвітницьку організацію «Меморіал», співредактор розділу про Радехівщину у четвертому томі історико-меморіального збірника «Надбужанщина» (Львів – Торонто, 2004). Автор книг спогадів «Трагедія в Нивицях» (Червоноград, 2004), збірки віршів «Отчий поріг» (Сокаль, 2005), «Мати» (2013), історико-публіцистичного нарису «Роман Шухевич і Радехівщина» (Львів, 2007), буклету до 100-річчя відкриття новозбудованої мешканцями Опліцька мурованої церкви св. Параскевії Велико-мучениці у 2010 році, дописів до збірників, присвячених М. Шашкевичу, які вийшли друком у 2012 р.

У книжечці В. Пруса «В селі говорять» (Радехів, 2012. – 24 с.) подано 324 тексти прислів'їв та приказок, записаних народознавцем на Радехівщині, більшість із них у селі Опліцько. Збірничок є певним внеском у краєзнавчі студії про Радехівщину.

Наприкінці 1980-х років В. Прус опублікував у дещо скороченому вигляді зафіксований ним у с. Монастирок-Оглянівський опис вінкоплетення, як одного з етапів традиційного весільного обряду (Прус В. Дівчатонька вінок плетуть // ЗК. – 1989. – № 114. – 23 верес. – С. 3.).

Його перу належить до 80 газетних статей про історію окремих сіл, шкільництво, діяльність культурно-освітніх організацій, життєвий і творчий шлях відомих земляків, національно-визвольну боротьбу. В. Прус – член Національної спілки журналістів України, член Радехівського літературного товариства ім. О. Турянського, яке діє при районній бібліотеці.

Ігор Йосипович Білозір народився в м. Радехів у родині шкільного вчителя і музиканта. Закінчив Львівське музично-педагогічне училище (1974). Навчався на диригентському та композиторському факультетах Львівської державної консерваторії ім. М. Лисенка. Очоловав ансамбль «Ватра» з 1979 р. Народний артист України (1997). У ніч з 8 на 9 травня 2000 р. у центрі Львова трагічно загинув відомий композитор (Детальніше див.: Зоряна Іленко. Ігор Білозір: недоспівана пісня. – Львів, 2004. – 164 с.; Пам'яті друга: 50-річчю з дня народження присвячується. – Радехів, 2005. – 74 с.; Юрій Сухар. Слід на землі: присвяч. 55-річчю з дня народж. І. Білозіра. – Радехів, 2010. – 120 с.) та ін.

Ігор Білозір

Дані тематизму за 1832 рік свідчать, що в Оглядові була парохіальна школа, яка разом з церквою (існувала в Оглядові з 1646 року) була осередком культури села. Достовірно й те, що священник оглянівський Іоан Авдиківський, двоюрідний брат Маркіяна Шашкевича, одним з перших почав проповіді розмовною українською мовою (1848 р.). Відомий музикант-цитрист, композитор Євген Купчинський (1867 р.н.) був онуком священника Авдиківського.

Значною сторінкою в історії села є діяльність читальні «**Просвіта**», яка була відкрита 22 травня 1904 року. Організатором і натхненником її заснування був мешканець села Дмитро Семенюк. На час відкриття до читальні увійшло 25 жителів села. В її розпорядженні була невелика бібліотека. Члени читальні ставили вистави, організували

концерти, танці. Під час релігійних свят влаштовували їх урочисті відзначення (вертепи, колядки, гаївки). Діяльність «Просвіти» в селі сприяла національному і духовному становленню молоді у 30-х роках. У їх репертуарі чимало народних пісень і на слова та музику відомих композиторів.

З 1936 р. в Оглядіві в читальні Просвіти діє жіночий гурток «Книжка». Декілька книг, які були власністю гуртка, зберігаються й нині. Коли в 1939 р. західні області України опинилися під більшовицькою окупацією, більшість книг, що не відповідали комуністичній ідеології, було знищено. З 1950 р. бібліотека починає діяти як державна установа. З грудня 1980 р. бібліотеку очолює Анастасія Григорівна Мельник. На 1 січня 2003 р. книжковий фонд бібліотеки нараховував 9214 примірників книг. Обслуговує понад 940 читачів. 26 листопада 1995 р. бібліотека разом з громадськістю села відзначили 400-річчя першої письмової згадки про село. Біля Народного дому на честь цієї знаменної події відкрито пам'ятний знак.

Бібліотекарка намагається оперативно реагувати на все нове, що виникає в політиці, науці і техніці, культурі. Широко використовує краєзнавчу літературу, вивчає інтереси і запити читачів, щоб формувати в них живий інтерес до культурних надбань народу, активну, громадянську позицію.

Важлива роль у житті оглядівців, як і всіх селян України, належала і таким інтелектуальним заходам, як вечорниці, весілля, хрестини, колядування тощо, були традиційними, справжніми святами збереження українського слова, де кожен мав змогу відчувати себе частиною великої української родини.

Чимало добрих і корисних справ на рахунок відомих земляків села. Саме завдяки їм, їхній невтомній праці робиться посильний внесок у розвиток села. Особливо велика турбота **сільського голови Оксани Йосипівни Олійник** про благоустрій, чистоту та порядок на території села. Так, уже впорядковані сміттеполігони.

У селі люди доброзичливі, завжди підтримують одне одного в біді, можуть увійти в становище, з розумінням поставитися до проблем. Однак тяжке життя накладає, мабуть, певний відбиток.

В Оглядіві проживають такі репресовані і реабілітовані громадяни, як Григорій Бойко, Ельза Бойко, Ганна Гайдамашук, Параскевія Гілевич, Марія Дубенська, Іван Дубенський, Параскевія Курило, Текля Куць, Віра Мельник, Стефанія Мушинська, Василь Олійник, Текля Офіцинська, Ганна Пеклич, Василь Пукас, Степанія Семенюк, Катери-

на Василівна Стеців, Катерина Іванівна Стеців, Марія Стеців, Василь Тримбульський, Варвара Шарко.

Оглядівська сільрада, 2013 р.

З 1917 року вся церковна документація ведеться українською мовою. Започаткував це священик Роман Березинський – тесть головнокомандуючого УПА Романа Шухевича. Сам священик брав активну участь у діяльності «Просвіти». На плебанії о. Березинського можна було почути прекрасний спів не тільки доньок Наталії і Дарки, а й солістів Львівського хору «Боян» І. Глинянського, Я. Селезінки, сина Ю. Шухевича (співав і акомпонував на фортепіано). Саме на час служіння на парафії в Оглядіві священика Березинського (1916-1941 рр.) припадає великий сплеск народної культури та релігії. Старожили села засвідчують, що саме з того часу Службу Божу в церкві супроводжував не спів одного дяка, а групи хористів. Так у 30-х роках при церкві був створений хор за сприяння священика. Регентом цього колективу був Мудрик з Кривого. Хор співав службу Божу на Різдво, Великдень, храмовий празник св. Арх. Михаїла, відпуск Успіння Пресвятої Богородиці у церкві в полі. Активними учасниками тодішнього хору були Микола Мельник, Адам Семенок, Софія Глушок.

Пізніше до них долучилися Лука Шишка, Марія Турянська (Красота), Параскевія Мельник (Курило), Марія Головата, Василь Мостовий, які активно виступали на сцені місцевої Просвіти. Слід відзначити, що у довоєнні та роки війни «Просвіта» у селі активно працювала

і вважалося за велику честь бути її учасником, а особливо лідером, як Теодор Семенюк, Тимофій Бойко, Михайло Яцина, Іван Рокита. У 1952 році при церкві створено хор, який налічував біля 20 осіб, з числа співочої молоді. Його очолив житель села, самотній безрукий інвалід Іван Мовчан. Регент був людиною музично обдарованою, з особливими тонкощами музичного слуху, знаючою музичну грамоту, адже вчив хористів чотириголосого співу. Мав закінчену дяківську школу. У репертуар тоді входили літургійні твори Бортнянського та церковні пісні до релігійних свят, храмових празників, до Матері Божої, Ісуса Христа, на причастя. Активними учасниками тодішнього хору були (Підлісна) Параскевія Турянська, Ярослава Семевонюк, Дарія Світлик, Марія Красота, Катерина Шарко, Параскевія Маковецька, Текля Шарко, Юлія Мельник, Параскевія Мостова, Василь Мостовий, Йосип Турянський, Григорій Красота, Йосип Зарічанський, Роман Мельник, Микола Гульоватий, Іван Шостак. Пізніше до хору долучилися Петро Сопотух, Степан Шарко, Василь Мандрика, Марія Стефанюк, Катерина Музика, Ірина Музика, Роман Маковецький.

Після смерті регента Івана Мовчана керівництво хором успадкувала одна з кращих на той час хористок Дарія Світлик. Хор збагатився новими учасниками. Зокрема: Параскевія Шевчук, Степан Мостовий, Іван Музика, Ірина Семенюк, Марія Світлик, Іван Лавний. До репертуару на той час в основному ввійшли церковні пісні, вивчені зі слуху.

Великих зусиль для поповнення репертуару хору та чистоти звучання хорових творів доклала їмость Марія Квасниця. Знаючи музичну грамоту, пані Марія, у радянські 60-70-ті роки, коли закривалися церкви і релігія була заборонена для інтелігенції, для людей із спеціальною освітою, збирала хористів у домі Катерини Волошин, розучувала церковні пісні, літургійні твори.

У 1996-1998 роках у школі був створений учнівський Марійський гурток, який вела Ірина Андріївна Підлісна. Вчителька практикувала двоголосий і триголосий дитячий спів святої літургії, тому, богослужіння часто відспівували діти. Солоістами дитячого хору були сестри Василина та Марія Шпот, Людмила Слесарева. Загалом гурток налічував 22 дітей. Окрім служби Божої, упорядником якої є викладач Львівського музучилища Я. Мазур, учні демонстрували в церкві та школі виховні заходи на релігійну тематику «Десять заповідей Божих», «Свята година», «Хресна дорога», «Христос Воскрес», «О Маріє, зоре зір», які супроводжувалися релігійними піснями. Гуртківці активно виступали на районній та обласній сценах, були переможця-

ми конкурсів духовної пісні «Музичний камертон» 2006 р., «Там колядка лунала» 2007 р., народної творчості «Біля родинного джерела» 2004 р., «Великодні передзвони», 2003 р., пізніше вже гурток духовної пісні перемагав у конкурсі страсної пісні «Чи ти був на Голгофі» 2008 р., духовної пісні, присвячений 200-літтю від дня народження М. Шашкевича (2013 р.). Гуртківці брали участь у святкуванні 200-ліття церкви св. Архистратига Михаїла у 2002 р., є постійними учасниками виховних заходів на релігійну тематику.

Гордістю гуртка стали Наталя Мельник та Галя Ростикус, Ірина Смаль, Роксолана Баран та Соломія Мацях, Марія Шкраба та Марія Музика, Ярина Креденс та Сергій Боднарчук. Діти Оглядівської школи люблять народну творчість, активно прилучаються до збирання фольклору. А духовна пісня є невід'ємною складовою життя кожного маленького християнина. З року в рік виконання духовних пісень набуває довершеності, зростає майстерність виконавців, кожен з яких, прийнявши святковим духом, може сказати:

*В душі найкраще слово віднайду
За мир і спокій, за щасливу днину,
Свої долоні до небес звезду:
«Молюсь за тебе, рідна Україно!»*

І пісні вириваються з найінтимніших глибин людського серця, сповненого справжньої християнської любові й благоговіння. Недарма Іван Золотоустий відзначав: «Ніщо так не підвищує і не окрилює душу, не відділяє її від землі, не позбавляє від уз тіла, не заохочує добромудрствувати і нехтувати всім житейським, як суголосний спів і гармонійно складена божественна пісня».

У 1997 з приходом на парафію нового священика С.І. Музики хор церкви святого Архистратига Михаїла очолила **Ірина Андріївна Підлісна**, вчителька за освітою, уродженка сусіднього села Оплицько. Любов до Бога і музики застала здобути музичну освіту завдяки власним старанням і наполегливості. Ірина Андріївна сама пише вірші, складає музику до них і використовує у власній педагогічній практиці. До складу новоствореного хору тоді входило 32 чоловік. І якщо кістяк залишався незмінним, то до новачків слід віднести Мирославу Гайдямашук, Мирославу і Наталю Сопотух, Михайла Мархалевича, Петра Ткачіва, Любу Смаль, подружжя Ганну і Ярослава Шарків, Вілію Курило, Петра Дрозда, Лесю Кулик, Марію Мандрику, Катерину Музику, Віру Шарко, Євгена Смаля, Орісю Гулай, Луку Підганюка, Володи-

мира Музику, Ганну Гульовату, Оксану Шевчук. Приємно, що й у сьогоднішній склад хору увійшли нещодавні гуртківці Марія та Василина Шпот, Людмила Слесарева, Марія Підганюк і їхнє мелодійне триголосо виконання «Символу віри» М. Леонтовича та «Отче наш» Вербицького допомагають парафіянам принести ревнишу молитву Господу.

У репертуарі хору – свята літургія Василія Великого та Івана Золотоустого, Ранні та Вечірні відправи, акафісти, молебні, вінчання та похорони.

Хор дотримується галицького народного чотириголосого церковного співу, аби зберегти традиції своїх предків. Оскільки в сільській церкві відправи підспівують усі, хто знаходиться у храмі, то і спів має бути доступним для кожного. Та поряд із таким відомим і доступним співом відправи мають елементи академічного хорового виконання, тому регент використовує у практиці хору академічні твори «Херувимська», «Єдинородний Сину», «Свят», «Достойно і праведно», «Отче наш», «Вірую», покладені на музику М. Вербицького, Д. Бортнянського, М. Леонтовича та ін. У виконанні хору налічується понад 250 церковних пісень на всяку потребу, а також духовні пісні, приурочені до певного свята. Хор церкви щонеділі і у церковні свята супроводжує відправи, є активним учасником сільських та районних свят, на яких виконують і народні пісні.

З великим задоволенням церковний хор виконує духовні пісні. Адже закликають постійно боротися з пристрастями, тобто з гріховними схильностями нашими, протягом усього життя дотримуватися заповідей Господа, жити християнином і жити за його законами, насамперед мати Бога в своїй душі. Вони сповнюють серце вірою, наснажують, підносять, очищають, допомагають глибше пізнати красу рідної мови. Духовні пісні суголосні вічним морально-етичним пошукам людства у стремлінні до внутрішньої гармонії, духовної досконалості. Духовні пісні, крім естетичної наснаги, ще й впливають на людину як цілющі ліки, від яких відчуваєш високе емоційне піднесення.

Учні Оглядівської ЗОШ беруть участь у районних конкурсах дитячих хорових колективів та вокальних ансамблів. Так, лауреатом фестивалю-конкурсу «Різдвяна зірка» у номінації «Фольклорний ансамбль» (2005) став творчий колектив Оглядівської ЗОШ, а в номінації «Камерний хор» (2006) зайняли I призове місце (керівник І. Підлісна).

Знаний письменник Василь Захарченко справедливо наголошує: «Щоб збудувати повноцінну Українську державу, треба спершу ви-

ростити українців. Розсадник, де вирощуються українці, відомий – це родина і школа». Це добре усвідомлює педагогічний колектив Оглядівської ЗОШ I-III ст.

З раннього віку дитина, починаючи з сім'ї, дитячого садка, а потім школи, виховується на народнопісенних традиціях. Так, під час проведення різдвяних обрядів діти колядують, щедрують, віншують, показують вертепне дійство. При цьому все це відбувається на основі зібраного місцевого матеріалу. Приємно, що призабуті колядки «На Рождество Христа», «Ангел пастирям мовив», щедрівки «Ой там на городі», «Там на річці на Йордані» знаходять нове життя у голосі сучасників. З колядою та щедрівкою діти обходять ціле село, даруючи хвилини задоволення місцевим жителям. А в школі проходять аматорські конкурси на кращих виконавців колядок і щедрівок.

У школі існує гарна традиція – повертати до життя пісні козацькі, стрілецькі та повстанські. Під час проведення свят на честь Української Повстанської Армії, Дня проголошення Західно-Української Народної Республіки, Дня незалежності та у кожному концертному виступі учні знайомлять слухачів із кращими зразками народних пісень, що відповідають тематиці заходу.

Плідно працює в школі хор хлопчиків та юнаків, у репертуарі якого переважно пісні свого села. Хор є постійним учасником та переможцем районного й обласного конкурсу «Сурми звитяги».

У школі з піднесенням відзначають календарно-обрядові свята. Так, живучи в селі, спостерігаючи за обрядами, учні з власної ініціативи і за підтримки батьків проводять такі свята, як обжинки, свято врожаю. Якщо за радянських часів головна роль на такому святі відводилась голові колгоспу, то в даний час кожен сільський господар відчуває себе героєм свята. Поєднуючи сучасне з минулим, використовуючи елементи інсценізування обрядів, ігрові методи, можна спокійно говорити про позитивний вплив на морально-етичне виховання школярів.

Виступи колективів дитячого садка і школи, фольклорних ансамблів дорослих перетворюються на справжні свята народної пісні, рідного слова. І це тому, що аматори разом з людьми, які щиро люблять пісні свого краю, вміло використовують народні традиції. Так, під час зустрічі важливих свят зал Будинку культури прикрашається вишиванками, килимами, які створюють затишок. Колективи художньої самодіяльності роблять усе для того, щоб ніколи не міліла ріка народного мистецтва, щоб було що залишити спадкоємцям.

Діти, що співають у хорі здаються і добрішими, і кращими, і чистішими. Пісні, як не дивно, захищають від згубного впливу шкідливих звичок і, без сумніву, роблять дітей більш одухотвореними. Недарма стверджував Віктор Гюго: «Основи, закладені в дитинстві, схожі на вирізані на корі молодого дерева букви, які ростуть разом з ним». А керівник учнівського хору М.А. Підлісна, слушно відзначає: «Пісня допомагає формувати світогляд і світовідчуття дитини, визначаючи уподобання й пріоритети на все життя. Водночас у піснях закладено енергетику національного феномену й історичний досвід народу».

Працівники культури села чітко усвідомлюють, що їхнє завдання – розвивати і примножувати духовну культуру народу, багатство її, сприяти дальшому поглибленню естетичного виховання людей.

Ольга Красота

У пропаганді народної пісенності чимала заслуга належить директорів сільського Будинку культури **Ользі Іванівні Красоті**, (людині щедрої вдачі, енергійної та невтомної). У 1967 р. в селі був побудований відомий далеко за межами села Народний дім. З 1969 р. його директором працює Ольга Іванівна Красота. Нині тут діють такі гуртки: танцювальний, хоровий, вокальний, драматичний, художнього слова, фольклорний. З 1967 до 1989 року працював оркестр духових інструментів.

За всі роки її праці під її керівництвом понад 200 чоловік – активні учасники художньої самодіяльності. Тваринники та механізатори, інтелігенція та школярі співають у хорі, беруть участь у танцювальному колективі. При Будинку культури діють також фольклорний та вокально-інструментальний ансамблі, хор-ланка. Про її активну діяльність неодноразово писала районна та обласна газета «Вільна Україна» (див. 1990. – 15 квіт. – С. 1). Вони посідають своє осібне місце в культурно-мистецькому просторі Радехівщини. Чимало пісень – це оголена власна душа людини, щирість і повна відкритість, душевна сповідальність.

Ольга Іванівна турбується про те, щоб у репертуарі мистецького колективу були твори, відмінні за жанром, формою, стилістикою,

технікою обробки. У них є пісні галицькі, Центральної України, закарпатські, буковинські, лемківські, патріотичні, жартівливі. Вони можуть проспівати пісні на будь-які випадки життя. О.І. Красота мріє про омолодження хору, збагачення репертуару в напрямку професіоналізму, випуск компакт-диска, збірки з їхнього репертуару. Майбутнє хористи пов'язують із розвитком України, аби з'явилися високодуховні меценати-інтелектуали, то можна б ще багато і плідно творити на ниві української культури.

Хор Народного дому, яким незмінно керує О.І. Красота, неодноразово займав призові місця не тільки на районних, але й обласних оглядах художньої самодіяльності. Заслуговує на увагу й робота агітбригади, яка в радянський період діяла при Народному домі. У 1975 р. вона брала участь у республіканському огляді-конкурсі, одержала диплом II ступеня і нагороджена срібною медаллю Міністерства культури України.

Змістовними і високопрофесійними були виступи вокального і хорового колективів під час відкриття та освячення символічної могили та підняття Державного прапора України, під час відкриття пам'ятників визначним особистостям Оглядова – Осипа Туряньського, генерала-хорунжого Романа Шухевича.

У дні релігійних свят та знаменних дат, як Різдво Христове, Новий рік, Великдень, День матері, День незалежності України, Шевченківські дні та ін. учасники художньої самодіяльності проводять цікаві заходи, театралізовані дійства. З продуманою програмою вони виступали в м. Трускавець, районному Народному домі, беруть участь у районних конкурсах тощо. Так, танцювальний колектив Народного дому на районній сцені зайняв II-е призове місце. У липні 2013 р. вокальний колектив Народного дому брав активну участь у проведенні свята «Літа минають», присвяченого вшануванню людей похилого віку.

Директор Народного дому Ольга Іванівна тісно співпрацює з педагогічним та учнівським колективами школи, дошкільного навчального закладу, церковним хором та ін.

За сумлінну просвітницьку та культурно-масову роботу в Народному домі її керівник О.І. Красота та художні колективи неодноразово нагороджувалися грамотами районної ради та відділу культури, а також робота Народного дому висвітлювалася на сторінках районної газети «Народна справа» та по районному телебаченню.

Ольга Іванівна Красота народилася 17 жовтня 1946 р. в с. Підлісне Жовківського району Львівської області. Закінчила Львівське державне музичне училище у 1969 р. з присвоєнням кваліфікації – диригент хору. У цьому ж році вийшла заміж за Ярослава Григоровича Красоту. Відтоді і понині живе й працює у с. Оглядів директором Народного дому. Її двоє дітей і четверо онуків є активними учасниками художньої самодіяльності. Ольга Іванівна організувала сімейний квартет, який успішно виступає. Вона каже, що знайшла себе і перебуває в гармонії з собою, відчувається добре. У Народному домі з любов'ю проводить велику просвітницько-виховну роботу, де завжди на першому плані – звичаї, обряди, пісенні традиції села. Працює творчо, енергійно, виховує молодь і всіх жителів села у національно-патріотичному дусі. Серед постійної суєти доводиться хористам викроювати час і на репетиції, і на виступи тощо. Вони це здійснюють за власним бажанням і внутрішнім стимулом – з любові до пісні.

Жителі села Оглядова висловлюють щиру вдячність керівникові Народного дому, ветерану праці на культурній ниві за цікаві, змістовні «Йорданську ніч», «Різдвяна пісня», «Світлий вечір», «Коляда», «Нині родився Бог», «Ангелята в небі» та ін. Ольга Іванівна цілком резонно стверджує: «Я вбачаю своє щастя в тому, щоб відкривати духовні скарби дядам, щоб вони пишалися нашим талановитим народом».

Ольга Іванівна – яскрава, непересічна творча особистість, наділена талантом, який вона щедро дарує людям. Постійно докладає максимум творчих зусиль, сердечного жару і невтомної праці, аби художній колектив Оглядова досягав мистецьких висот. Улюбленій роботі вона віддає себе без залишку. Сповнена сил і наснаги й далі самовіддано трудитися на ниві культури.

У другій половині 70-х і 80-х років минулого століття в Оглядіві при Народному домі працював вокально-інструментальний ансамбль «Беркут» під керівництвом **Леоніда Семеновича Твердохліба**, який грав на гітарі та саксофоні. У ньому брали участь Ярослав Михайлович Турянський (гітара), Ярослав Васильович Шумський (іоніка), Василь Фіркало (ударник). Усі вони грали і співали. У репертуарі мали різноманітні пісні та музичні твори (народні, естрадні, маршові, тощо). Нині Леонід Твердохліб викладає сопілку у Радехівській школі мистецтв.

У кінці 80-х років був організований вокальний ансамбль механізаторів із колгоспу «Більшовик». Мали популярність в односельчан,

виступали також і на різних районних заходах. Мали успіх учасниці художньої самодіяльності з Оглядова Ольга Красота, Віра Сопотух та Ірина Підлісна. Виступали перед трудівниками села, Радехівщини, брали участь у теле-та радіопередачах, бували на святах народної культури у різних районах Львівщини та сусідніх областей.

Мешканці Оглядова з повагою ставляться до Народного дому як до справжнього вогнища культури, його особливої ролі у духовному розквіті мешканців села. Про це розповідається у творі «Шануйте свій народний дім», який довелося записати від учасників художньої самодіяльності. Він покладений на музику й опублікований у пропонованому збірнику.

У творчій біографії мистецького (фольклорного) колективу помітний слід залишили родини Красот та інших. Це вони привели до колективу своїх дітей, а згодом – і онуків. Так від старшого покоління до молодшого простягся духовний місточок народної пісні.

Церква в с. Опліцько, що належить до Оглядівської сільради

У 1928 році в с. **Опліцько** Оглядівської сільради за рахунок податків селян споруджено будинок, де розмістилася читальня. У 1950 р. в цьому приміщенні відкрили клуб. А в 1982 р. побудували нове просторе приміщення, де знаходиться й тепер Будинок культури.

Vira Sopotukh

З 1990 р. і понині працює бібліотекарем і директором Народного дому с. Опліцько **Віра Богданівна Сопотух**. Вона народилася 1 вересня 1966 р. у згаданому селі в селянській сім'ї. Закінчила Львівське культурно-освітнє училище. Організувала гуртки: фольклорний, вокальний, драматичний, проводяться концерти, вистави. До складу фольклорного ансамблю входять Ганна Гурій, Віра Сопотух, Ольга Хоростецька, Марія Медзяк, Марія Рудник, Ірина Бей, Галина Коваль, Дарія, Марія та Ганна Смаль. Ці жінки співають також і в церковному хорі.

Іван Хланта записує пісні с. Опліцько, 2013 р.

Чимало було свідомих працівників культури й мистецтва в Монастирку-Оглядівському. До них належить нині **Іван Степанович Креденс**. Він народився 22.03.1973 р. в с. Лопатин Радехівського р-ну в робітничій сім'ї. Проживаючи у бабусі в селі Оглядіві, тут здобув середню освіту в 1990 р. У школі, коли був у 9 кл., організував вокально-ін-

струментальний ансамбль. Служив у армії м. Чернівці (1991-1993). Тут організував духовий оркестр, який брав участь у різних урочистостях. Закінчив Львівське СПТУ № 12. Здобув професію вальник-плиточник (1994). Працював у Радохівському Будинкууправлінні до 2000 р. Їздив на заробітки в Москву. У квітні 2013 р. йому запропонували посаду завідуючого Народним домом у с. Монастирок-Оглядівський. З його допомогою на початку серпня 2013 р. вдалося тут записати чимало народних пісень. Любить музику. Як музикант-самоучка досить вправно грає на баяні, гітарі, фортепіано. Одружений, має троє синів.

Іван Креденс

У селі є чимало справжніх патріотів, їх дбайливі руки, щире серце, неспокійний характер зобов'язують і інших піклуватися про те, щоб село й надалі славилося не тільки працею, а й піснею. До них передусім належить **Степан Шарко**. З ним пов'язана околиця Оглядова в урочищі Заболоття, де на 3 га розміщено чотири невеликі ставочки розміром 0,5 га. Це нині стало найбільш популярним місцем відпочинку молоді. Якимось у селі довелося почути цікаві рядки: «Серед боліт, серед полів, де пісня солов'їна ллється, / Живе давно Степан отут, те місце Заболоттям зветься». Тут водиться риба. Нагадаємо,

Степан Шарко

що на цьому місці були колись трясовини. Потім провели меліорацію. Але ставок не встигли викопати й упорядкувати за часів радянської влади. З 2012 р. єдиним власником тут залишився Степан Шарко. Маючи організаторські здібності та любов до праці, з його ініціативи та активної підтримки тут створено унікальне привабливе місце для відпочинку не тільки жителів Оглядова, а й навколишніх сіл. Споруджено тимчасові житлові та підсобні приміщення, баня, альтанки для відпочинку тощо. Своїми силами викопано басейн і засипано пляж піском.

До послуг відпочивальників є волейбольний майданчик, тенісний стіл, а також надаються послуги для риболовлі. На спортивній базі проводяться змагання з першості області з пляжного волейболу, настільного тенісу та інших видів спорту. У С. Шарка чимало нових цікавих ідей і проєктів, які нині у роботі та які хотілося б якнайшвидше реалізувати. Його яскрава творча особистість, енергія, свіжі ідеї, талант менеджера значною мірою забезпечують успішність задуму.

За свої кошти Степан Шарко п'ять ставків викопав. Він народився у 1956 р. в Оглядіві. У 1978 р. закінчив Львівський інститут фізкультури, служив у армії в Ужгороді та Вінниці протягом 1980 – 1982 рр., дворазовий чемпіон з волейболу Збройних Сил СРСР. У 1990-2000 рр. займався фермерством.

Натруджені руки Степана Шарка, ніби налиті свинцем. Майже на фізичному рівні відчуваєш його тужаву, вузлувату важкість. Ці руки не знають втоми, і перероблена ними робота ніби промінить з кожної жилки, з кожної кісточки і кожної риски. Крім того, він закорінений у рідну праісторію, як справжній патріот шанує незнищенні національні традиції. І ще одна надзвичайно важлива його, як і інших жителів села Оглядова риса – це глибоке усвідомлення ним свого національного коріння, своєї національної культурної місії.

Так, пісні завжди дарують Степанові Шарку невимовну насолоду, світлий спокій, упевненість у собі, віру в майбутнє. Він робить усе для того, щоб на території бази відпочинку постійно лунали українські народні пісні. Приїжджі задоволені, що мають можливість не тільки добре відпочити, а й розширити свій кругозір, насолоджуватися, збагачуватися нашими прекрасними мистецькими творіннями. Степан Шарко мріє про той час, коли українською мовою будуть виходити масовими тиражами видання художньої літератури чи рекламно-розважальної періодики на будь-який смак у найсучаснішому оформленні, коли буде кілька каналів українського телебачення. Він, як і кожен свідомий українець, обурюється, чому наша сучасна влада, окремі депутати Верховної Ради зневажливо ставляться до державної мови України, її культури, історії, національних героїв, книговидання українською мовою.

Степан Шарко має намір зібрати комплекти якісних звукозаписів різних жанрів народних українських та авторських пісень і щоденно пропагувати їх на території комплексу для відпочиваючих в Оглядіві. Він цілком слушно вважає, що відновлення зневаженої справедливості культурних надбань нашого народу належить до обов'язків нашого

покоління і мусить бути виконане. Маємо все зробити для того, щоб відстояти вічні цінності, які слугують людині, народові, людству. І серед цих цінностей – народна пісня, про неперехідне значення якої найкраще сказав Т. Шевченко:

*Наша дума, наша пісня
Не вмере, не загине:
От де, люди, наша слава,
Слава України.
Без золота, без каменю,
Без хитрої мови,
А голосна та правдива,
Як Господа слово.*

Звернімо увагу: наша дума і пісня – це Господнє слово, Божа благодать – найвища, бо свята атестація їх.

Говорячи про пісенну творчість Львівщини, не можна обмежитись лише днем сьогоднішнім. За цим поняттям – звичайний пласт культурного і духовного життя величезного краю. Навіть важко досягнути всю безліч мистецьких постатей, що хвиля за хвилею, когорта за когортою зринають з потоку часу, освячуючи край зоряністю свого таланту, творячи на його обширах самобутній літературно-мистецький всесвіт. Визначні діячі української культури Львівщини ціною неймовірних зусиль збирали народні пісні, популяризували і захищали народних співців. Варто назвати хоча б такі імена, як Маркіян Шашкевич, Іван Вагилевич, Яків Головацький, Зоріан Доленга-Ходаковський, Вацлав Залеський, Жегота Паулі, Іван Франко, Володимир Гнатюк, Осип Роздольський, Станіслав Людкевич, Іван Колесса, Філарет Колесса, Григорій Дем'ян, Василь та Ганна Соколи, Михайло Мишанич, Петро Зборовський та ін.

Варто згадати хоча б такі пісенні збірники, як Осип Іванович Роздольський (1872 – 1945). Зб. Галицько-руські народні мелодії / Зібрані Й. Роздольським. – Львів, 1906, 1908; Wazlaw z Oleska. Piesni polskie I ruskie ludu galizejskiego. – Львів, 1933; Piesni ludu ruskego m Galicyi / Zebrał Pauli Zegota. – Т. I. – Львів, 1839; Т. II. – Львів, 1840; Альманах «Руської трійці» «Русалка Дністровая» (1837); Народные песни Галицкой и Угорской Руси, собранные Я.Ф. Головацким. – Ч. I – III. – М., 1878 (Ч. III має I і 2 відділи); Галицько-руські народні пісні з мелодіями / Зібрав у с. Ходовичах Іван Колесса. – Львів, 1901; «Народні пісні з батьківщини Івана Франка» / Зібрав та упорядкував Василь

Сокіл. – Львів: Каменяр, 2003. – 407 с.; Народні пісні в записах Івана Франка / Упоряд., передм. та приміт О.І. Дея. – Львів: Каменяр, 1966. – 427 с.; Коломийки в записах Івана Франка / Упоряд текстів, передм. та приміт. О.І. Дея. – К.: Муз. Україна, 1970. – 133 с.; Народні пісні в записах Івана Вагилевича / Упоряд., вступ. ст. і приміт. М.Й. Шалати. – К.: Муз. Україна, 1983. – 159 с.; Пісні з Львівщини / Упоряд. Ю.О. Корчинський. – К.: Муз. Україна, 1988. – 446 с.; Народні пісні з Батьківщини Івана Франка / Зібрав та упорядкував Василь Сокіл; Передм., коментарі В.Сокола. – Львів: Каменяр, 2003. – 407 с.; Сокіл Г. Українські обхідні календарно-обрядові пісні: структура, функції, семантика, Львів, 2004. – 266 с.; Бойківський мій краю: Пісні з голосу Марії Ільницької з села Ільник Турківського району Львівської області / Упоряд. П. Зборовського і Я. Зборовської. – Львів, 2004. – 150 с.; Народні пісні сіл Гаї Верхні та Гаї Нижні на Дрогобиччині / Записи, нотні транскр., упоряд., вступ. ст. Л. Федоронько. – Дрогобич, 2008. – 504 с.; Бойківські латканки / Збір матеріалу, розшифрування тексту та упорядкування П. Зборовського; музичні транскрипції І. Федун. – Львів, 2013. – 198 с.; «Пісня – то моє життя. Українські народні пісні з голосу Анни Опришко» / Запис текстів і мелодій, упоряд., підгот. текстів вступ ст. І. Хланти; розшифрув. мел. В.В. Кобаля. – Ужгород: Патент, 2013. – 620 с. та ін.

Чимало фольклорно-етнографічних записів на Радехівщині здійснив **Іван Йосипович Дік**. Частина їх зберігається нині у рукописних фондах Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М.Т. Рильського НАН України. Він народився 1 вересня 1930 р. у с. Нестаничах у селянській сім'ї. Закінчив Радехівську середню школу (1950). Упродовж травня-грудня працював художником на Добротвірській електростанції, а від лютого 1954 р. – художником у художній майстерні райпромкомбінату (м. Радехів). Заочно навчався на факультеті рисунка і живопису Московського народного університету мистецтв (1958 – 1961). З 1965 р. і аж до дня виходу на пенсію працює художником у Радехівській районній кінофікації. Помер 7 лютого 1994 р., похований у с. Нестаничі.

Протягом 1960 – 1970 рр. проводив записи весільної обрядовості у Дмитрові, Оглядіві та Нестаничах. Детальніше про фольклорно-етнографічну діяльність І.Й. Діка розповідає Ігор Плевич у статті «Іван Дік та дослідження традиційної весільної обрядовості Радехівщини» (// Міфологія і фольклор. – 2013. – № 2-3. – С. 100 – 111) й опублікував у його записах (на жаль, без нот) «Весілля в селі Оглядіві Радехівського

району Львівської області» // там же. – С. 112 – 146). Порівнюючи згадані записи із тим, що нині зберігають у пам'яті оглядівські співаки, доходиш висновку, що вони вже значну частину весільної обрядовості не пригадують. Хоча нам ще вдалося записати чимало змістовних пісень, що супроводжують весільний обряд. Однак турбує думка, що все менше й менше стає на нашій землі талановитих співаків. Із ними відходить від нас щось украй важливе духовно, ніби якісь наріжні камені нашого буття.

Україна здавна славилась непересічними майстрами і майстринями, самотніми співаками й оповідачами минувшини. Але час біжить, люди старіють, помирають, і знання й уміння їхні відходять разом із ними у Вічність. А нині так склалися обставини, що молодь байдужа до народних перлин. Тож ми вирішили, поки ще живі старожили, які пам'ятають і знають пісні, колядки, обряди, звичаї, традиції – зібрати, описати, упорядкувати ці народні коштовності і видаги книжку. Таким чином уберегти від забуття, від загину духовне надбання багатьох поколінь для сьогоdnішнього і прийдешнього.

Працюючи над записами народних пісень у селі Оглядів, у мене були цікаві зустрічі і знайомства, і особисті відкриття чудових людей – простих сільських трудівників, працівників культури, неординарних керівників господарств. Побачив майже ущерть зорані і засіяні поля, засаджені городи, родюча земля пахтіла під сонцем, відкривалася щедрим рукам трударів для нових урожаїв. І численні душевні зустрічі з людьми підносили над буденністю, вселяли оптимізм, бо відчував, як кажуть, на відстані серця, як чи не в кожній з відвіданих осель носії пісень прагнули пригадати усе найкраще, виплекане, збережене усупереч нелегким життєвим випробуванням. Тому нашим основним завданням було передати багатство, розмаїття і своєрідність пісенності одного села.

Ми переймаємося глибоким почуттям вдячності як до безіменних носіїв пісенності з народу, так і до знаних нині, котрі донесли до нашого часу прекрасні пісенні перлини, працюючи на духовність, сколихуючи почуття і пам'ять. Справді, зі сторінок минулого озиваються голоси наших пращурів, які вчать нас любити і берегти все, що завойоване народом, пронесено ним крізь горнило століть і боротьби.

Носіїв народної пісенності села без перебільшення можна вважати живими легендами. Спілкуючись із ними, дивувався простоті і доступності. Саме ці якості вирізняють справжню їх особистість, талановитість. Нам пощастило знайти людей, які вбирають і виражають духо-

вний досвід народу особливо щедро, мають багату і яскраву пам'ять, любов на духовні цінності, про пережите. Дуже влучно сказала співачка Ганна Семенівна Турянська (1928 р. н.): «Я люблю пісні, я закохана в них. Навіть хлопців так не любила, як пісні». Своїм талантом, зігритим любов'ю до рідного краю, носії пісенності допомагають українському народові, його духовній еліті утверджувати право на звання нації, яка має свою мову, культуру, мистецтво, а відтак і право творити свою державу.

Оглядівці дуже люблять своє рідне село. Воно опоетизоване у віршах Оксани Олійник, Ірини Підлісної, Андрія Підлісного, Ольги Красоти та ін. У поезіях автори висловлюють свою любов рідному селу, його трударям, сіячам мудрого й вічного, засвідчують синівську вірність і непоборне прагнення творити во славу його.

Старенькі люди вражають своєю життєвою мудрістю та природною шляхетністю. Обличчя цих людей очищені в горнилі історичних потрясінь та всяких негараздів, несуть у собі відгомін не озлобленості чи страждань, а мудрості та високої жертвовності духу.

Співаки села Оглядова та навколишніх сіл все життя важко і невтомно трудяться біля землі. Однак погляд їхньої звернений угору, до неба, до сонця чи зір. Співаки наділені особливою чуттєвістю, пройшли непростий шлях у житті, зазнали чимало труднощів. Проте вони справжні патріоти, перейняті болем за долю українського народу, за долю рідної держави. І надія не полишає їх ніколи – навіть у хвилини найтяжчого розпачу.

Більшість співаків – це люди, що не знали в житті ні провітку, ні тіні радості, яких перемололи невблаганні земні жорна. Але цей світ не озлобив їх, не охолодив серце. Не наповнив ненавистю та сліпою люття, навпаки – зробив ще чутливішим до людського болю і муки, а віру у вищу Господню справедливість підсилив до краю. Ці люди знають, що доля дарована їм згори і там, у вищих світах, їх чекає Божа нагорода.

Тож вони, сільські мудреці-хлібороби з прадідівського кореня, життєлюбів, берегли, примножували, несли і передавали своє природне єство, незнищенне, як „неопалима купина”. То вони свої природні здібності, задатки реалізовували в таких соціальних інститутах, як вечорниці, де дівчата – майбутні господині – демонстрували своє вміння до рукоділля, свій художній смак, здатність до пісні, танцю, веселої розмови, вміння гідно поведися в будь-якому товаристві. А ще на веснянках та інших календарно-звичаєвих масових заходах – колядках,

весіллях, толоках, родинях, хрестинах – юне покоління переймало все краще, надбане віками, як свою духовну спадщину.

Співаки села різні за характером, манерою співу, але всі вони об'єднані великим почуттям, без якого немає справжньої творчості – любов'ю до духовних надбань свого народу. Своїм співом вони несуть живильний нектар спраглим дитячим душам, намагаються передати красу і світло народної пісенності, пробудити ширі почуття любові та побожності – одне з найважливіших у їхній виконавській діяльності. На цьому тлі такими недоречними і вбогими видаються пісеньки-одноденки, що звучать по телебаченню й радіо.

Пісня стала невід'ємною частиною життя співачок Оглядова, яких тут зустрінеш чи не в кожній хаті. Та серед обдарованих співаків виділяється ціла когорта неординарних особистостей. Серед них варто назвати **Марію Іванівну Головату**. Народилася вона 19 жовтня 1924 р. Закінчила 6 класів. Працювала в сільській бібліотеці рідного села, потім у колгоспі. У 1947 р. вийшла заміж за Григорія Івановича Головатого. Він працював у Львові на заводі токарем. У 1950 р. всю сім'ю (батьків) вивезли в Амурську область як підсобників банд націоналістів і як куркулів. А вона з чоловіком і сином Ігорем, якому було півтора роки, а дочці 5 тижнів, перехувались до весни. Родина помагала, підплачували, щоб вийти з підпілля. Потім їх залишили в спокої. Згодом Марія працювала у торгівлі, куховаркою в Оглядові, поки не вийшла на пенсію. Завжди любила народні пісні й читати книги, брала участь у виставах. Пригадує, що раніше вечором по всіх кутках у селі співали. В одному кінці хлопці співали, а в іншому – дівчата. Від цього весело було. Вона зізнається: «Радію, коли бачу живі й понині національні традиції і звичаї, мрію, щоб повернулося народові оте прекрасне, незнищенне і вічне, що криє в собі народна пісня, казка, сопілка, вишиванка. Не дати загинути, зберегти для наступних поколінь живі скарби рідної землі».

Іван Степанович Іськів, 1923 р.н. слушно стверджує: «Давно, як зйдуться, говорять, жартують, співають, а тепер нап'ються і мовчать. Молодь тепер ні слів, ні мелодій не знає. Тепер тихо, хоч мак сій. А давно цілу ніч співали до ран-

Іван Іськів

ня. Жандарі гонили, гарапами били молодь, що, мовляв, людям спати не дають своїм співом».

Марія Гайдамащук (1925 р. н.) відзначає, що наші батьки, діди, прадіди жили колись в особливому світі, що нагадував театр. Так, чи не кожне свято було зі своїм реквізитом, костюмами, сценарієм, розмаїтими піснями, танцями. Сучасна людина не здатна охопити це своїм розумом. Часто і буденна праця супроводжувалася піснями. Одне слово, усе – відповідно ритуалізоване. І життя було якесь театралізоване. Справді, пригадаймо, Різдвяні свята, Новий рік, Великодні свята, гаївки, гуляння на Івана Купала, обжинки тощо.

Текля Офіцинська

Текля Семенівна Офіцинська (дівооче – Олійник) народилася 4 січня 1932 року в с. Оглядів (Гута) Радехівського району Львівської області в селянській родині. У 1950 р. внаслідок політичних репресій засуджена на довічне спецпоселення у Сибірі. Проживала в Томській обл. до 1958 р. Реабілітована 1992 року. У 1958-1987 роки працювала у колгоспі. Відійшла у вічність 15 квітня 2012 року. Чимало пісень перейняла від своєї бабусі Теклі та односельчан.

Текля Офіцинська володіла рідкісною спостережливістю і доброю пам'яттю. Розповідаючи про своє особисте життя, події і людей далекого минулого, вона не губить істотних подробиць. Її розповідь, як правило, сюжетна й картинна, в основі яких лежить осмислений факт. Зримо постають і вирази обличь, й інтонації, і неповторні краєвиди, де відбуваються події. Її турбує, як зберегти і передати нащадкам надбання національної культури, що були виплекані протягом століть українським народом, що треба зробити сьогодні, аби й завтра лунала народна пісня, не висихало життєдайне джерело народної мудрості й творчості. Яких зусиль слід докласти, щоб створити таку атмосферу, аби молодь не цуралася національного спадку.

На своєму віку вона чимало перетерпіла, перебула, перестраждала, зборолала, але залишилася справжньою людиною. Тому незмірно дивуєшся: звідки береться та сила і впевненість у завтрашньому дні. Усе це йде від великої любові до рідного народу, його духовних надбань. Її

пісні – це духовний заповіт нащадкам, аби відродити народну душу, не дати смерті людській пам'яті, відбитій у народній пісні, у слові.

«Народні пісні мені дуже подобаються, – наголошує **Роман Миколайович Маковецький** (1940 р. н.), – бо вони зачіпають глибинно-таємні струни душі. Це щось подібне до кохання, де немає і не може бути науково-досліджених причин. От люблю – і все!» Пісні викликали у нього глибокий емоційний відгук, переживання.

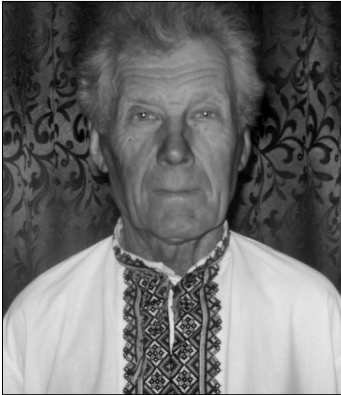
Ще з дитячих літ батьки прищеплювали йому любов до пісні, яка стала провідною зіркою в його інтелектуальному житті. Уже тоді слухання пісень стало духовною потребою, бо він відчував, що його думка повсякчас збагачується, переконувався в тому, що кожен день приносив нові пісні. У тому середовищі, де він виростав, серед тих людей, яких у дитинстві слухав, вирувало розумове життя. Там панував дух допитливості, цікавості.

Марія Михайлівна Стефанюк народилася 16 грудня 1941 р. в с. Оглядів. Працювала 5 років майстром у кравецькій майстерні, а потім 17 років завідуючою майстерні. Відтак 7 років виконувала обов'язки буфетниці і 10 років кухаря в с. Оглядів. Разом із чоловіком Іваном Микитовичем виховали трьох хлопців і двох дівчат. Мають 12 внуків і 1 правнучку. Діти та внуки пишаються своєю матір'ю, бабусею, цілком слушно вважаючи її людиною високого благородства та подвижництва. Від 16 років співає в церковному хорі. Пізніше попросили її й до хору Народного дому. Її пісенний репертуар надзвичайно багатий. Пісні вражають її своєю простотою і в той же час досконалістю і витонченістю форм, образністю й естетичною довершеністю. Співачка наголошує, що українські народні пісні розвивають духовний світ людини, спонукають до творчого осмислення образної мови мистецтва, пробуджують відчуття рідного коріння. Крім любові до пісень, Марія Стефанюк отримала дар від Бога складати вірші і мелодії до них. Такі пісні належать їй. Жаль, що її талант не розкрився повністю.

Марія Стефанюк

Іван Микитович Стефанюк народився 5 липня 1939 р. в с. Дмитрів Радехівського р-ну. Має середню освіту. Працював електриком. В Оглядіві проживає з 1962 р. В останні роки бере участь у хорі. Роз-

Іван Стефанюк

Микола Семенюк

будова держави починається зі зміцнення кращих моральних традицій у кожній сім'ї, з історичної пам'яті, як бережуть козацьку та стрілецьку честь і славу – за поруку національної гідності, відзначає він. Цей беручкий і невтомний чоловік ніколи не має спочинку, бо володіє такою коштовною рисою людської особистості, як відповідальність за доручену справу.

Микола Григорович Семенюк народився 5 липня 1945 р. в с. Оглядів. Коли було йому п'ять років, померла мати. Виховувався у бабусі, а потім у тітки. Закінчив Кам'янсько-Бузьке профтехучилище (1962). Працював у колгоспі, лісгоспі. Як одружився, почав активно відвідувати церкву. З 1985 р. бере участь у церковному хорі. Понад 30 років виконує обов'язки провідного дяка в церквах с. Оглядів, Опліцько й Дубини. Йому допомагають Василь Йосипович Токар (1955 р. н.) та Андрій Степанович Шарко (1968 р. н.), в якого батько був дяком, а двоє молодших братів нині – священнослужителі у Черкаській та Волинській областях. М. Семенюк з любов'ю пропагує

духовні пісні, колядки, щедрівки та народні пісні. У його особі гармонійно поєдналися два напрямки світосприйняття: світський і духовний. Тішиться своїми п'ятьма дітьми і дев'ятьма онуками. У 2009 р. переніс велике горе – смерть дружини. «Де тільки є нагода співати, там співаю. Адже Господь дав мені гарний голос безкоштовно. То й людям цей талант я маю просто дарувати», – зізнається Микола Григорович.

Парасковія Дмитрівна Шевчук народилася 4 жовтня 1947 р. Здобула середню освіту. Працювала на будівництві в Радехові, техпрацівницею школи. З любов'ю згадує про участь у шкільному хорі, сільській художній самодіяльності. Понад 30 років співає у церковному хорі. У її репертуарі чимало народних та духовних пісень. Вона не уявляє свого життя без пісень і вишивання, яким почала займатися ще в дитинстві.

Спочатку то були серветки, наволочки, рушники, а вже згодом – портрети, пейзажі та ікони. Першими навчителями вишивки хрестиком були бабуся та мати. За словами майстрині, вона вишивала б день і ніч, бо ця улюблена праця стала змістом її життя.

Степан Васильович Мостовий (1948 р. н.) переконаний, що найбільше значення у формуванні фундаментальних принципів світогляду та відносин у суспільстві мають саме перші шість років життя. Саме тоді, у невимушеній домашній обстановці, співаючи разом із батьками, викристалізувалась у нього любов до пісні. Тому кожен співак – це особистість – зі своїми турботами, бажаннями та надіями. Він радіє, що носії народної пісенності зберегли, підтримали в нелегкі часи і нині продовжують нашу національну традицію народного мистецтва.

«Пісня, – стверджує він, – є для мене співрозмовником, порадником і другом»

Анастасія Григорівна Мельник народилася 20 листопада 1954 р. в с. Старий Витків Радеківського р-ну. У 1971 р. закінчила Нововитківську середню школу, а в 1974 р. Львівський культурно-освітній технікум. Працювала в районній бібліотеці, а з вересня 1977 р. – завідувача бібліотекою с. Оглядів. Любить свою професію, поезію. Тому й об'єднала шанувальників поезії в літературний клуб ім. Осипа Трянського, який діє при бібліотеці. Бере активну участь у житті села, за що неодноразово була нагороджена грамотами районного та обласного відділів культури.

Ганна Володимирівна Шкраба народилася 12 грудня 1948 р. в с. Оглядів. Закінчила середню школу. З 1968 р. працює в Радеківському лісгоспі, а з 1974 р. – ланковою у колгоспі. За сумлінну працю нагороджена Орденом Трудової Слави III ступеня. Виховала двох синів.

Парасковія Шевчук

Анастасія Мельник

Ганна Шкраба

Марія Петрух

Ганна Петрух

Любить своє село, землю, вишивати, співати. У художній самодіяльності співає з 1965 р. Жоден концерт не обходиться без її гуморесок, які декламує з великою любов'ю. Вона зізналася, що сьогодні світ став схожий на гігантський вулик, що вдень і вночі дзижчить та дзижчить. І вкрай рідко крізь це однорідне дзижчання, немов золотий промінь, крізь важкі хмари, ллються на Землю справжні голоси співаків народних пісень. «Я намагаюся спізнати Вічність саме чере слова й мелодії народних пісень. Вважаю великим щастям народитися в Україні, серед нашого надзвичайно співучого народу».

Марія Михайлівна Петрух народилася 7 вересня 1982 р. в с. Оглядів. У 1995 р. закінчила Львівське професійно-технічне училище. Здобула професію кравця і закрійника. Працювала на підприємствах Львова. Бере активну участь у фольклорному ансамблі с. Оглядів.

Ганна Михайлівна Петрух народилася 14 липня 1960 р. в с. Оглядів. Закінчила Червоноградське професійно-технічне училище. Працювала на Львівській хутровій фабриці. У сільському хорі бере участь з 1985 р. Нині співає також у фольклорному ансамблі.

Віра Петрівна Шарко народилася 8 лютого 1951 р. в с. Черниця Миколаївського р-ну Львівської області. У 1970 р. вийшла заміж і переїхала на постійне проживання в с. Оглядів. Працювала 33 роки помічником вихователя в Оглядівському садочку «Сонечко». Бере участь у художній самодіяльності Народного дому і співає в церковному хорі.

Катерина Михайлівна Музика народилася 5 лютого 1943 р. Працювала у їдальні, а потім у кравецькій майстерні. Співає у церковному хорі та фольклорному ансамблі села з 1987 р. Тішиться 3 дочками і 6 онуками. Вона стверджує, що пісня додає сонця в її життя, зачаровує, вражає.

Не можна не згадати й **Степана Михайловича Демчука**. Народився 17 лютого 1947 р., помер 30 квітня 2008 р. Середню освіту здобув в Оглядіві. У 1964 р. закінчив Сокальську музичну школу. Здобув кваліфікацію баяніста і керівника сільської художньої самодіяльності. Відтоді й працює художнім керівником Оглядівського клубу. Навчався заочно у Львівському культосвітньому училищі (1968-1972), яке закінчив з червоним дипломом. З 1970 р. одночасно працює вчителем співів Оглядівської середньої школи.

Ольга Василівна Доскоч народилася 2 серпня 1946 р. в с. Оглядів. Навчалася у Львівському училищі № 5 по професії ювелірна справа. Працювала на Львівському ювелірному заводі ювеліром-монтавальником. З дитинства співає пісні. Це стало для неї внутрішньою необхідністю, органічною потребою. Для неї пісні привабливі тим, що народжені справжніми емоціями і зафіксовують неповторні миті життя. Брала участь у хоровому колективі заводу. Як вийшла у 2001 р. на пенсію, переїхала на постійне проживання в с. Оглядів. З 2004 р. співає у фольклорному ансамблі с. Оглядова.

Галина Михайлівна Підгородецька народилася 20 липня 1960 р. Закінчила

Віра Шарко

Катерина Музика

Ольга Доскоч

Львівське професійно-технічне училище. Виконує обов'язки техпрацівниці школи с. Оглядів. Любить злагоджений хоровий спів. Вона переконливо стверджує: «Коли чую гарний спів – це ніби раптом подароване небесами свято серед замрячених буднів».

Михайло Васильович Маковецький народився 1 вересня 1947 р. в с. Оглядів. Закінчив Львівський політехнічний інститут (1984) і школу вищої льотної підготовки. Це надзвичайно розсудлива людина. Читаючи газети, книги, дивлячись телевізор, намагається все піддавати аналізу, а не приймати на чисту монету, обирати щось корисне для себе, що дасть користь для вічності, а не на те, що є пусте й миттєве. Він наголошує, що хотів, щоб ми не тільки за формою мали українську державу, а й за змістом була вона наповнена національним духом. А в цьому немало роль повинна відігравати пропаганда й популяризація народних пісень, традицій та звичаїв. Але для цього треба мати усвідомлення власної національної гідності і політичну волю до усунення від влади ворогів українства. Врятувати нашу пісню й мову можемо лише ми самі, якщо візьмемося за цю справу гуртом. І жодна антиукраїнська влада нам у цьому не зможе завадити. Він любить співати з Михайлом Романовичем Семенюком, народився 19 листопада 1952 р. Закінчив Кременецький лісотехнічний деревообробний технікум.

Катерина Смаль

Катерина Федорівна Смаль народилася 20 вересня 1932 р. в с. Монастирок-Оглядівський. Закінчила 4 класи. Працювала в колгоспі. Вміє прясти, ткати, вишивати. Ткацький верстат, а також ліжники-килими передала в етнографічний музей м. Радехів. Постійно любила співати. Вона відзначає, що «колись сходилися дівчата на «деньки», тобто вдень до одної хати і там виконували певну роботу (пряли, вишивали, тощо) і співали пісні. Колись жилося бідно, але було гідно».

Марія Іванівна Шкраба (1943 р.н.) закінчила всього сім класів. Але вона має талант до складання віршів. У поетичні форми розповіла про будівництво та відкриття нового клубу в селі, а також про школу. Жаль, що вона не записує свої творіння, а зберігає тільки в голові, тому не все відоме нині читачеві.

Єва Паньків, коли співає пісню, намагається вкласти в неї щось своє, передумане, пережите, що глибоко вразило, те, що болить. Кож-

ній строфі пробує дати нове народження. Її пісні зачіпають за душу своєю природною щирістю, тонким розумінням теми.

Слухаючи носіїв пісень Оглядова, особливо співачок, мимоволі думаєш про те, що жінки – берегині народної пісні – серце України, її дійсний, реальний, відчутний місток у гідне майбутнє. Ці жінки – до-свідчені, кмітливі, дотепні, схильні до веселих витівок і гумору – од-вічні охоронниці нашої глибинної, природної й невикоріненої само-бутності. Саме їх стосуються слова, що пісня ні в добру, ні в злу годину не покидає людину. Вони впродовж віків оберігають нетлінні скарби народу, а з тим – забезпечують його незнищенність, спадкоємність тра-дицій, формують надійні орієнтири для соціального поступу. Вражає здатність берегти в своїй пам'яті незліченну кількість пісень і вміння тримати їх, як кажуть, напхватаї, в активному обігу, опиратися на них в оцінці тих чи інших явищ дійсності. Чимало із співачок вроджені саме для мистецтва і тільки важкий сільський побут не дав їм змоги у повній мірі розкритися на цьому полі діяльності.

Співаки радіють, що народні пісні збереглися ще в їхньому селі. Хотілось би, наголошують вони, щоб такими були і при наших дітях, онуках та при далеких нащадках у прийдешньому. Засмучує, що не за-вжди і не все для того вдається здійснювати.

У моєму серці й досі розливається душевне тепло від спілкування з цими задушевними людьми – справжньою опорою духовності села і, якщо хочете, – опорою держави. Таких окрилених, одержимих людей багато по всій Україні. Підтримувати їх, а тим більше пам'ятати про них – наша свята справа. Хотілось би висловити сподівання, що любов до пісень співаків-оглядівців, величавість народних традицій, мов ес-тафету понесуть внуки далі.

На жаль, уже кілька співаків і співачок, від яких ми записували пісні в 1996-1997 роках, відійшли у Вічність. Це Іван Степанович Іськів, Василь Адамович Омелянчук, Володимир Іванович Музика, Ганна Семенівна Турянська, Текля Семенівна Офіцинська та ін., але залишилися записані від них пісні, а також шанувальники їхнього та-ланту. Тож золота нитка плекання духовних традицій рідного народу продовжуватиметься. А читачі збірника пісень матимуть можливість знайомитися з їхніми піснями, долучаючись до мистецького світу на-ших предків.

Немає щонайменшого сумніву, що з переходом співачок у Вічність, земне наше буття, культура втратили значні особистості. Бо не в усі часи і не щодня у наш український світ вливаються такою національ-

но-патріотичною гранню таланти, як були згадані оглядівські носії пісенності.

Оглядівці не тільки люблять натхненно співати. Вони досконало володіють чарівним мистецтвом вишивки. У своїй творчості майстрині продовжують традиції нікому не відомих майстрів, які здавна прикрашали життя нашого народу яскравими рукотворним дивом. Адже потяг до краси у побуті, у будні і в свято завжди був притягальний нашому народові. Своєю фантазією, вмінням, голкою і нитками створюють талановиті дивні вишивки. З-під їх чарівних рук стеляться скатертини, рушники, блузки, на яких полум'яніє червона калина, палає вічний вогонь пам'яті, цвітуть, буяють і радують яскраві квіти. Милують око і душу вишукано виконані жіночі та чоловічі сорочки, серветки, подушки, нікого не залишають байдужими ікони, картини, панно тощо. Вони є чудовою оздобою у помешканнях, Божих храмах, проміняться теплом рідної душі, створюють гармонію краси, затишку, всього того приємного, чим свідомо вишуковують для себе з життя, прагнуть себе оточити, створюючи все це власним бажанням і волею. У кожную роботу вишивальниці вкладають свою світлу і добру енергію, знання, витончений смак, вміння і велике-велике терпіння. Своє неповторне вміння вишивати, відчувати кольори, добирати візерунки, розуміти красу досвідчені майстрині передають своїм дітям.

Захоплення вишивкою в Оглядіві – не дивина; барвисті хрестикові узорі супроводжують тут життя чи не кожную людину від народження до глибокої старості. Вони бачать своє громадянське покликання в тому, щоб розчищати замулені часом джерела, щоб українська нація чисту воду пила і здоровішала. Високохудожні твори майстринь Оглядова запам'ятовуються витонченістю малюнка, образним ладом, кольоровим оздобленням, демонструвалися на районних та обласних, всеукраїнських виставках. За майстерність вони отримували заслужені нагороди, неодноразово визнавалися лауреатами багатьох виставок. Справді, хто мережить-творить диво рукотворне, той мусить бути людиною доброю, порядною. У цьому ми постійно переконувалися.

«Музика здатна впливати на етичний бік душі; оскільки музика володіє такою властивістю, то, очевидно, її треба зробити одним із предметів виховання молоді», – твердив Аристотель у своєму трактаті «Політика» ще в IV ст. до н. е.

Хоровий спів використовувався як могутній засіб впливу на формування особистості, розвитку її духовної культури. Він є одним з найважливіших факторів розвитку музичного слуху, формування вокаль-

но-хорових навичок тощо. Спів розвиває не лише музичні здібності, а й такі якості, як уміння слухати, пам'ять, увагу, уяву, самостійність, наполегливість, емоційність.

Село має величезні здобутки у галузі духовної культури. Витворювані ним духовні цінності постають органічною потребою і сутністю життя.

Жителі Оглядова мають великий пісенний потенціал, їм є що черпати з народної скарбниці. І якщо хтось скаже, що культура на Радехівщині загублена – не вірте. Пісенне слово Оглядова з давнини до сьогодні б'є живодайним джерелом. Поки є в народі пісня, поки живий на світі бодай один свідомий свого призначення українець, наша культура житиме.

Пісні села Оглядова різноманітні жанрами і багатоліки своєю образністю. Немов мозаїка, у кожній грані якої – багатогранність внутрішнього світовідчуття народу. Пісні несуть у собі історичну пам'ять століть. Вони якнайповніше увібрали в себе розмаїтий світ його переживань, відчужань і думок, всі повороти його долі. Історія нашого народу свідчить: і праця, й пісня були поряд, культура землеробства й культура духовна не існували ізольовано. Так, за давнім українським звичаєм відсвяткували й зажинки, й свято першого снопа, і завершення жнив і народження дитини. І все це не обходилося без пісні.

Проте були часи, коли заборонялися пісні, колядки, вертепні дійства. Але мистецтво народу таке ж безсмертне, як і його душа: кризь усі утиски і митарства воно пробивало собі дорогу, засвідчивши непримиренність до будь-якого гніту.

Чимало ліричних героїнь пісень стали втіленням жіночності і кохання, а це вічні цінності і тому почувши такі пісні, запам'ятовуєш їх на все життя. У піснях підноситься гідність, стійкість, мужність, щирість, вірність і всі ті чесноти, які роблять людину людиною.

Недарма кажуть, що пісні, як і люди, різні за характером, вдачею, голосом. Та кожна з них – частина людської душі, історії народу чи відлуння нелегкої долі. У піснях є такі слова й образи, що зачіпають найтрепетніші струни людської душі, закарбовуються у серце, линуть у вічність.

Знайомлячись із репертуаром пісень с. Оглядова, ми ще раз переконуємося в тому, яка багата на таланти наша Україна, і завдячуючи цьому – яка вона сильна духовно. Незважаючи на важкі часи лихоліть, матеріальну скруту, що невпинно переслідує українську культуру і мистецтво – скрізь носії пісенності демонструють дерзновенні мис-

тецькі злети, гідно продовжують традиції своїх попередників, підносять престиж української національної культури, щоразу доводячи, що наше національне мистецтво конкурентоспроможне на світових обшарах, що воно самобутне і високодуховне.

Яскраві мелодії **колядок** Оглядова, безпосередність, щирість, разом з глибоким проникненням у світ людських почуттів ваблять слухачів різного віку. Так, колядки присвячені господині, звеличують її зовнішню красу, розсудливість, уважність. Вона як порядна мати народила гарних дітей. А ще й розумна порадиця і помічниця в свого чоловіка. Від неї в домі залежить родинне благополуччя. Вона повністю усвідомлює свою роль і жіночу гідність.

Основний мотив колядок, присвячених дівчині – побажання вийти заміж. Вона піклується про батька й матір, своїх братів. У колядках хлопцеві, крім теми майбутнього одруження, підкреслюються такі риси його характеру, як працьовитість, мужність, спритність. Він зображений дбайливим хліборобом, чудовим мисливцем.

Колядки – то своєрідний сад, з якого доноситься цілющий для духовного здоров'я сучасника терпкий аромат старовини. Вони дають нам панораму такої інтелектуальної напруги, якій може позаздрити найосвіченіша особистість. У сукупності колядки засвідчують, що є така нація – українська, зі своїми традиціями, звичаями, ментальністю, багатою мовою, історією, культурою.

Духовні пісні линуць до людей очисним струменем, відкривають їм святу правду, високу доцільність буття на землі, щоб творити добро, не заподіюючи зла ближньому. А душі чистих серцем пісні захищають від скверни і розтліваючої кривди. Тільки зцілена натхненням словом правди душа людини здатна відкриватися братолюбю, порозумінню і злагоді, викристалізуватися єдиномислієм. Пригадаймо слова Т. Шевченка, в яких звертається до Господа:

А всім нам вкупі на землі

Єдиномисліє подай

І братолюбіє пошли.

(«Молитва»)

Духовні пісні підіймають людину над дрібнотами життя, ведуть її до вічного, зближують людей, єднають їх серця, наповнюють снагою, осявають душі пресвітлою Божою благодаттю.

Лише у часи незалежності України вперше по-справжньому залунали духовні пісні, які в роки тоталітарного войовничого атеїзму були,

здається, назавжди поховані в архівах бібліотек, музеїв, розпорошені по приватних колекціях. Пісні сповнені духовності, несуть ідеї добра, краси і милосердя. Їх творці, натхнені Божим провидінням, черпають матеріал не тільки з учення Святого Письма, Церкви, а й творять з особливостей культури народу.

Веснянки вибудовують у нашій уяві, у глибинах генетичної пам'яті асоціації тисячолітньої, ще дохристиянської історії. Вони акумулюють у підсвідомості Час і Простір національний. То є особливий подарунок самопізнання, своєрідне Послання нам усім, аби ми збагнули, нарешті, з яких віків-тисячоліть береться родовід український.

Важливе місце серед веснянок займають пісні про кохання. Вони мають чимало спільного з народними ліричними піснями родинно-побутового масиву про кохання.

В останні десятиліття у зв'язку з активним розвитком продуктивних сил магічні функції веснянок поступово відмирають, втрачається їх прив'язаність до процесу праці. Вони виконуються незалежно від обрядової дії як чудові ліричні пісні.

Ставлення людей до веснянок, – як і сотні років тому – це радість від спілкування з природою, теплом, весною, піснею.

Пісні-ігри розвивають творчі та інтелектуальні здібності дітей, координацію рухів, міміку і пластику. Відомо, що над усе на світі діти люблять гратися. В іграх вони із задоволенням реалізують свої мрії, бажання, вміння самовиразитися. Спостерігаючи за грою, можна зробити висновок, що кожна дитина по-своєму реалізує себе, виявляє свою індивідуальність, ставлення до гри. Особливо яскраво дитяча творчість проявляється в сюжетно-ролевій грі.

«Є прадавні скарби, що намертво лежать у землі, і є живі скарби, що йдуть по землі, ідуть від покоління до покоління, огортаючи глибинним чаром людську душу. До таких національних скарбів належить і наша лірична пісня», – цими щирими словами виразив свою любов до народнопісенної творчості Михайло Стельмах, зокрема пісень **про кохання**. Ні про що не написано стільки пісень, як про кохання. Вони різні, тому що в кожного своя любов, своя невідкрита планета, котру до кінця ще ніхто не пізнав і не вивчив. Саме сповідь душі – у піснях. У них вирують стихії всіх сердечних хвороб, перемог і поразок, радісних надій і сумних розчарувань. Тут і пристрасті, спокуси, захоплення, обман. Взагалі у піснях про кохання та інших, читачі, слухачі за всіх часів будуть дізнаватися про своє, таємне. Вони містять у собі неперебутню свіжість і довговічність.

Вони випромінюють велику енергію оптимізму і віру в те, що щастя неодмінно стане супутником кожного, хто любить життя і вміє насолоджуватися його барвами. Пісні вміщують у собі великий заряд енергії, вихлюпують добром і благородством людської душі. У піснях подано філософію любові, але передано її оригінальними місткими образами. Це – зустрічі і розлуки, польоти і приземлення, радість і смуток, захоплення і відчай, а над усім цим – неминуча причетність до високих пристрастей людських, програшна гра із забуттям, старінням і відходом. У піснях наголошується, що моральна чистота є окрасою людської поведінки. Пісні вчать відрізнити добре від поганого та обирати правильний спосіб дій, послуговуватися умінням тверезо мислити та не піймаємося в пастку аморальних спокус, бо наслідки аморальної поведінки гіркі, як полин.

Кохання – могутнє, благородне і прекрасне – виступає як найвищий вияв людської духовності. Серце, сповнене любові, розкривається в усій глибині пориву молодості, високого духовного злету й земної краси.

Пригадаймо, як сумує Мавка, що Лукаш «не може своїм життям до себе дорівнятись». Нерішучість, безвольність, непослідовність у вчинках, відсутність внутрішньої гармонії – це ті негативні риси характеру, що приводять людину до страждань, до загибелі. Зраджуючи самого себе, обмежена й бездуховна людина, з суперечливим характером, роздвоєною душею не знаходить щастя у коханні, бо порушує своїми діями закони природи. Усе це й знайшло відображення в піснях про кохання та інших жанрах народної пісенності.

Постає перед нами у піснях про кохання нескінченна, чарівна вервечка зустрічей і прощань, радощів і розчарувань, якихось помилок, невсипущих надій закоханих.

Пісня – то безмежне море людських почуттів, що виблискує безліччю граней. З кожної пісні, що звучить з вуст співаків, озивається до нас чиясь доля, оживають персонажі, від імені яких ведеться пісенна оповідь. Основне значення народних пісень міститься в широті, глибині і правдивості зображення в них дійсності.

Важливе місце в репертуарі співаків займають пісні про кохання. У деяких піснях оспівуються глибокі почуття палкого, але нещасливого кохання. Розповідають про щастя й горе, радості й муки кохання, про нерозділене кохання, страждання героя від того, що соромиться оспіватися в коханні; обожнення юнаком коханої дівчини; зустріч коханої з іншим юнаком; втрата душевної рівноваги ліричним героєм;

втрата надії на взаємність. Серце ліричного героя сповнене великою і чистою любов'ю, страждає від нерозділеного кохання. Милий образ не покидає зранену душу, але це приносить лише страждання.

Скільки щастя й суму, захоплень і розчарувань, свободи й неволі, пекла й раю, світла й темряви, злетів і падінь зазнає вразлива, зболена й невгамовна душа ліричного героя пісень про кохання. Вона прагне повноти життя.

Слухаючи пісню, розумієш силу кохання, глибину почуттів героя, прагнення зробити все заради щастя коханої людини.

Багатьох ліричних героїнь пісень ріднить щирість, природність почуттів і вчинків, чистота думок і глибока трагічність долі.

Своєю простотою, в той же час досконалістю й витонченістю мелодій, тематичною різноманітністю, образністю й естетичною довершеністю **колискові пісні** розвивають духовний світ дитини, спонукають до творчого осмислення образної мови, пробуджують відчуття рідного коріння. Бо ж відомо, що маленьким діточкам потрібна не блискуча розкіш, а ласка материнського духу, щирість молитви і священні чари народних пісень.

Стародавній учений Абу Алі Ібн-Сіна в медичних канонах писав: «До необхідних для немовлят засобів, що зміцнюють натуру, належать, по-перше, легке погойдування і по друге – музика, і пісня, яку тихо наспівують при погойдуванні. У міру сприймання дитиною цих чинників встановлюється її схильність до фізичних вправ і до музики. Перші мають відношення до тіла, другі – до душі».

Лагідні колискові пісні облагороджують дитячу душу і розум, збагачують дитячу фантазію та сприяють їхньому морально-естетичному вихованню і виявленню та розвитку у дітей талантів. Діти засинають під магічні звуки чарівних благодіючих пісень. Кажуть, що колискові пісні мають величезний Божественний вплив на розвиток дитинки навіть у лоні матері, бо вона відчуває лагідне коливання мелодії.

Немовля не розуміє материнських слів пісні, але ніжний мамин голос, емоційна мелодія заспокоюють його. Пестливі слова, тихий спів присипляють дитину, навівають сон. Як відомо, світ дитини починається з гри. Під час гри діти вчаться життєвим чеснотам, вчаться головному – добру та правді.

У народній традиції було надзвичайно продуманим виховання дітей, яке починалося з колискових пісень та невинних дитячих ігор, танців і молитов, любові до рідної землі і пошанування предків.

Серед колискових пісень виділяються виразно пісні, в центрі яких образи діда і баби. Самі персонажі та стосунки про дитину природні в колискових піснях; така ж турбота баби про діда виглядає комічною.

У розкішному гроні народної пісенної творчості Оглядова пишуться-красуються мініатюрні **коломийки**, які співачки називають витребеньками. Вони своїми джерелами й корінням міцно вросли в народ. Складені просто. Їх поетична мова – це мова простого народу. У цій простоті – їх велич і краса, привабливість і щирість. Коломийки природні, легкі, прозорі, чисті, емоційно насажені. Вони вселяють у душу людини мир і спокій, поліпшують настрій, своїм ясным звучанням зцілюють душу й тіло. Здається, кожна мініатюра складена одним видихом у довершеній поетичній формі.

Є коломийки світлі, тремтливо-радісні, і меланхолійні, сумні, але відверті і щирі. Ліричний герой постає в них у різних колізіях (зустрічах, розлуках). Привабливість цих творів – не тільки у злободенності, правдивості й відвертості, а насамперед – у цікавому, незвичному ракурсі художнього осмислення.

У коломийках можна знайти чіткі недвозначні моральні норми та принципи, які допоможуть навчати наше сумління, аби воно надійно вело нас. Ці коротенькі мініатюри містять усі важливі теми: мораль і ставлення до роботи, виховання дітей, взаємовідносини в сім'ї тощо. У цих питаннях коломийки зарекомендували себе як абсолютно надійні. Оскільки норми моралі встановлені найвищим органом влади, самим народом, то вони стосуються всіх людей.

Коломийки зберегли для нас чимало оповідей та нагадувань. Чого ми з них вчимося? Які риси чи нахили ліричних героїв нам потрібно наслідувати? А яких слід уникати? З коломийок перед нами постають сотні прикладів, які є безцінним джерелом наснаги для нас. Усім, хто любить вказівки, варто розвивати прагнення набувати житейської мудрості. При цьому треба запам'ятовувати, чого ми навчилися з прикладів, які дбайливо збережено в коломийках до нашого часу («Ой Іване, Іваночку», «Високо тя, голубочку», «Прошу вас, музики» та ін.). Слухаючись нагадувань, ми не зробимо серйозних помилок і будемо наслідувати чудовий приклад людей, які ходили чесними, справедливими дорогами. Якщо хтось не прислухається до тих порад, відкидає їх, то робить смішним тільки себе, принесе тільки собі шкоду.

У коломийках розкриваються найтипівіші етнічні риси українців – мудрість, щедрість, волелюбність, співучість, генетичне відчуття краси та гармонії. Кращим зразкам притаманні узагальненість образів, їх

метафоричність і символізм. У центрі уваги коломийок – людина, її проблеми. Але ця людина розглядається не ізольовано, а в багатогранному поєднанні з діями і проблемами інших людей, як частка складного суспільного організму, в активній взаємодії з ним.

У репертуарі співачок Оглядова зустрінемо й пісні про страждання на суспільному рівні. Так, **рекрутські та вояцькі пісні** – це стихійний вияв неვიгойного страждання від систематичного знекровлення загальом здорового суспільства: нічого не можна вдіяти проти примусової солдатчини, але й змиритися з нею хлібороб не може, бо для нього вона справді безглузда. Цей травмуючий протягом століть чинник і покликав до життя чимало тем, сюжетів, мотивів, образів пісень, які, передаючись від покоління до покоління, стали частиною духовного життя народу («Ти, дівчино, чого-сь так змарніла», «Ой крутая доріженька», «Червона калино» та ін.). Найбільше співачки виконували пісні, в яких відтворюється життя солдата у війську. Його думки пов'язані з покинутою домівкою, родиною, молодю дівчиною. Основна мрія вояка вирватися з неволі відображена у піснях, де висловлюється прохання рекрута до отамана, капітана пустити його додому («У неділю рано, раз», «Зелена ліщина» та ін.).

Козацькі пісні мають неймовірну енергетику, здатні відродити і зміцнити не одну душу. Зворушливі і переконливі, вони зачіпають за найтонші струни, які є в душі кожної живої людини. А через образи козаків та інших героїв пісень відчуваєш долю власного народу і всієї України («Ой Морозе, морозенку», «Віє вітер, віє буйний», «Ой полечко, поле» та ін.). А пісню «Вже більше літ триста» співали у хвилини найнестерпнішого душевного болю. Герої цих та інших народних пісень завжди борються за правду, відстоюють її усім серцем, несуть її в собі, утверджують життям. Утверджують красу і добро, любов до людини, до землі, до праці.

Ці пісні додадуть молодим людям упевненості й гордості за своїх предків, вони сповняться силою й вірою, що в Оглядові та інших містах і селах Львівщини і надалі витатиме дух любові до рідного краю, його духовних надбань, дух українства.

Стрілецькі пісні становлять цілий масив української музичної культури. Однак за радянських часів ці пісні були заборонені в Україні, жили тільки у підпіллі. Більшовицький режим нещадно нищив патріотичні пісні, як і всю нашу національну культуру. Влада вбачала в них яскравий вияв національного духу, який тоді не був у пошані. Офіційно ці пісні ніколи не звучали ні зі сцени, ні на радіо, ні по телебачен-

ню, за винятком переробленої на більшовицький лад «Ой видно село». Проте й тут замість рядка «Ой там ідуть стрільці, січовії стрільці», з'явилося «червоное військо», а замість «Ми йдем за Україну воювати» – «Ми йдем за свободу воювати». Навіть не можна було виконувати й пісні про кохання, що не мали виразних ознак патріотизму, були безневинними з політичного боку, як, наприклад, пісні-романси «Човен хитається серед води», «За твої, дівчино, личенька пишні» та ін. Заборона накладалася уже за те, що ці пісні народилися в середовищі українського стрілецтва й були серед нього популярними. Згадані пісні жили в пам'яті тих, кому були дорогі традиції січового стрілецтва.

Пісні доносять у сучасний світ поетичний світогляд волелюбних людей краю, їх патріотичний дух, своєрідність поетичного національного світосприйняття та глибину образного мислення. Матеріали змушують дивуватися, скільки скарбів зберіг наш народ, проніс через завірюхи іноземного поневолення. Воістину «не вмирає душа наша, не вмирає воля». Людина смертна, народ – безсмертний. Безсмертні його духовні надбання.

Стрілецькі пісні – то справді невмирущі, справді українські твори, які жили і житимуть у народі. Немає ж української пісні, яку склав сам народ про вождів колишнього Радянського Союзу, немає української народної пісні, яка б ушляблювала Червону армію. Але живуть і понині пісні про козацьку, стрілецьку і повстанську звитягу.

Ці пісні будили приспаний невільництвом дух людей, вселяли у їх свідомість віру в перемогу над гнобителями, возвеличували народ у національній гідності і честі, піднімаючи його на подвиг національного самоздійснення, запалювали енергією творення нової національної долі. Пісні розтоплювали остиглі душі, відкривали святу правду незрячим і глухим. Натхненне, породжене правдою нове слово, безсумнівно, зринало між людьми. Маршова мелодика пісень, захоплюючий зміст, простий і ясний стиль викладу стрілецьких пісень, живий ритм і прекрасне музичне звучання окрилюють бадьористою радістю і кличуть до великої патріотичної ідеї – створення незалежної України.

Пісні розкривають багатство душі, волелюбний характер українського народу, прагнення вийти з мороку чужинецького гніту. Ці пісні – уособлення героїзму і жертвовності нашого народу на шляху до волі. Вони нагадуватимуть нинішнім і майбутнім поколінням про те, якою ціною добута українська незалежність.

Символічні слова пісні «Ой у лузі червона калина похилилася», які піднімали дух наших співвітчизників у минулому, актуальні і нині,

адже вони і далі надихають українців на боротьбу проти загарбницької, окупаційної політики Російської Федерації.

У стрілецьких піснях мовиться про різні долі звитяжців, котрим випало стати носіями української національної ідеї та пронести її через роки лихоліть. То прекрасні правдиві пісні про всеперемагаючу силу духу в ім'я Віри, Надії, Любові, в ім'я майбутнього нашої України («Лунає клич, лунає грімкий», «Наша славна Україно», «Нема в світі кращих хлопців», «Ой чути, чути ревуть гармати» та ін.).

У піснях правдиво відтворено те, що бачили їхні автори на власні очі, що пережили, і тому йдеться про надзвичайно реалістичні твори, в яких саме завдяки життєвій конкретиці досягається висока художність.

Стрільцям притаманні такі риси характеру, як хоробрість, винахідливість, молодецьке завзяття, відважність, оптимізм, незламність, громадянський пафос. У піснях червоною ниткою вигаптуване поетичне уславлення мужності борців за волю, котрі як справжні патріоти не бояться мук, страждань. Шлях воїнів – вести боротьбу до кінця – до повного соціального й національного визволення народу. Їхній героїзм та вчинки закликають нас до виховання молодого покоління, щоб розквітали наша мова, пісня, українська свідомість. Це справжні лицарі, патріоти Батьківщини, які нещадно борються проти її запеклих ворогів – поневолювачів.

Січовики – волелюбні й горді люди, фантастично віддані традиціям народу, для якого найбільшою цінністю є воля, якому довелося так багато витерпіти, виборюючи свою волю і незалежність. Пісні засуджують пасивне ставлення до волі своєї вітчизни, закликають до активних дій, до боротьби за нове життя. Стрілецькі пісні вимагають від нас відважного серця, сильного характеру і завзяття, і того духу незалежності, якого у нас цілими віками вбивали і притлумлювали різні чинники. Пісні невеликі обсягом, доступні своєю мистецькою простотою.

Значення пісень січових стрільців як духовної зброї в боротьбі з ворогом, яка об'єднувала, морально згуртовувала людей і була постійним супутником патріотичних та героїчних діянь народу, залишається на сьогодні однією з важливих і недостатньо розроблених проблем української фольклористики.

Із задушевних стрілецьких пісень дихає вічною Україною, її свіжістю, чистотою, високим небом, ласкою природи, нашою історією. Діапазон думок і образів – величезний. Від їх плину важко відриватися. Притягальною силою пісень є проста, без штучної вишуканості мова – найпряміший шлях до кожного серця.

Ці пісні є для нас ідеальним взірцем того, як треба стояти за правду, як не можна робити найменшого кроку вбік зі шляху борні, що ним ішли попередні покоління, як не слід впадати в милість зневіри, коли можна втерти з чола піт і зібратися силою духу, щоб іти далі, навіть якщо здається, що ти вже один.

Донедавна мало що ми знали про воїнів **Української повстанської армії та пісні**, в яких уславлюється їх мужність, героїзм, боротьба за створення незалежної держави. У кожного народу є такі герої, яких шанують, їм поклоняються. А в свідомості нашого народу таких героїв довгий час вважали ворогами, бо так виховувала нас чужа нам держава. Для неї вони були звичайні вороги. Здавалося, героїку воїнів УПА в часи тоталітарного режиму назавжди застелено пеленою забуття. Здавалося, славні патріоти так і лишилися «бандитами» у злобному визначенні більшовицьких ідеологів. А насправді мужні воїни УПА – усе це зразкові приклади для наслідування й виховання сучасної нації на прикладах власних героїв. А нині ці пісні має знати кожен українець.

Повстанські пісні увібрали ніжність і силу духу, безмежжя краси і крицеву твердість, озиваються в наших серцях всепереможною вірою в кращі часи («Ревіть, бурі, ревіть, громи», «Розкуються пута», «Я сьогодні щось дуже горюю» та ін.). У піснях втілена основна думка народу: його моральний обов'язок полягає в тому, щоб своє життя й активну боротьбу покласти на вівтар визволення України від окупантів і створити незалежну державу, докладаючи до цього всі фізичні, інтелектуальні, емоційні і духовні сили. Жоден із народів, поневолених Московською імперією, не спромігся під час Другої світової війни проголосити відновлення своєї державності і стати на боротьбу з нацистськими і комуністичними загарбниками, як це зробив український народ, віддавши на вівтар свободи кращих своїх синів і дочок – героїв ОУН-УПА.

Важко збагнути ту невичерпну енергію, яка живила цих патріотів у найдраматичніші періоди нашої історії, надихаючи їх на жертвну боротьбу за українську державність.

У стрілецьких та повстанських піснях міститься колосальний духовний і моральний потенціал. Наш громадянський обов'язок – використати цей потенціал для державотворення, формування національної самосвідомості громадян України, виховання інтересу до духовної спадщини, збереження якої надзвичайно важливе завдання для будь-якого народу, бо воно визначає не тільки його минуле, а й майбутнє. Пісні покликані повернути історичну пам'ять про свій рід і народ, яка

є мірилом нації й духовності, втрата якої веде до знищення самого народу, втрати ідентичності.

Повстанські пісні відтворюють атмосферу самопосягати тих українських патріотів, які включилися в святую боротьбу за волю рідного краю, добровільно йшли на найбільші жертви для досягнення ясної мети. Вони залишили сім'ї, теплі домівки, щоб захистити свій народ від окупантів. У них було мало шансів на перемогу, але це їх не спинило, бо непохитна віра у незалежну Україну надавала їм сили.

Воїни УПА не мали права зійти з дистанції, ані здатися. Вони були приречені на цю боротьбу, бо залишилися єдиною силою і єдиною надією українців. Дослідники вважають, що історія ще не знала таких мужніх за розмахом, тривалістю і напругою визвольних змагань в умовах величезної нерівності сил і повної відсутності будь-якої допомоги іззовні. Щоб придушити цю боротьбу, радянська влада кинула проти вояків Повстанської Армії всі сили свого карально-терористичного апарату.

Тогочасні свідомі українці під впливом повстанських пісень почали усвідомлювати неможливість розв'язання болючих соціальних проблем без національної незалежності і власної держави. Пісні несли в собі славу України, піднімали з забуття і сну прагнення і поривання до свободи українського народу.

У цих піснях природно, людяно, в наближенні до самого серця людського, а водночас із енергією й афористичною силою виражено патріотичні почуття.

Пісні УПА з часу їх постання супроводили наш народ у випробуваннях, які випадали на його долю, з ними підіймалися до бою, сиділи по в'язницях, ішли на заслання, складали присягу на вірність Україні. Тому небезпідставно загарбники так люто ненавиділи ці полум'яні пісні й навіть воювали проти них, забороняли, принижували, за саме тільки виконання їх нещадно карали.

Ці пісні сповнені високого патріотизму, безмежної любові до рідної землі. У них відбиті важливі віхи життєвого шляху борців за волю, історія нашого народу. Нас приваблює світлоносний національний дух цих пісень, котрий суперечить сатанинській ідеології загарбника. Це голос народу, що став на захист своєї волі і незалежності, голос народу, який створив безсмертні пісні, через які Україну пізнає весь світ.

Повстанські пісні писалися кров'ю серця, щоб усі знали, як боролися, виганяли з рідної землі поневолювачів, як відстоювали кожен

клаптик землі. На очах безстрашних патріотів творилася героїчна історія, безприкладна, небувала. Бійці були об'єднані одним почуттям патріотизму, волею, поривом до перемоги.

У повстанських піснях трудовий люд України підняв свій голос на захист даного Господом Богом кожному народові священного Права боротися за свободу й незалежність своєї землі, за право називатися вільним народом.

Народ України йшов довго й важко, з вірою і надією до волі. Заповітна мрія багатьох поколінь здійснилася. Ми стали вільними. Наша держава незалежна, самостійна. Від кожного з нас залежить майбутнє України, а отже, і наше майбутнє. Тож давайте вірити й любити, вболівати й працювати, щоб наша рідна Україна була не тільки самостійною й незалежною, а й багатою, могутньою і щасливою державою. Вона варта цього, бо здійснилось одвічне прагнення багатьох поколінь борців – прийшла жадана воля.

У сукупності пісні витворюють біографію визвольних змагань українського народу як поле невтомної боротьби за національне визволення, за право на існування, за державну самостійність і соборність нашої Батьківщини.

Провідна думка повстанських пісень – стійкий характер, сила і мужність, молодечий запал і непоборне бажання боротьби за волю, жертвна любов до рідної землі.

Воїни УПА були справжніми захисниками Вітчизни, що відважно боролися як з німецькими, так і з московськими окупантами. Не хтось, а саме вони в пекельнім двобої виборювали нам Незалежну Державу.

Пісні цінні передусім тим, що в них відтворено атмосферу самопошвати тих українських патріотів, які включилися в боротьбу УПА і добровільно йшли на найбільші жертви для досягнення ясної мети, яка ставилася перед ними. Пісні ілюструють цю атмосферу фактами з підпільної праці, з революційних акцій, з побуту в тюрмі та звірських побоїв і тортур під час слідства. У такій атмосфері, серед щоденних небезпек, у важких життєвих випробуваннях, гартувалися характери патріотів, міцніла духовна сила і незламною ставала їхня вірність національним ідеалам.

У багатьох сім'ях велися розмови про українську історію, національно-визвольну боротьбу, читали заборонені «націоналістичні» книжки, співали стрілецькі та повстанські пісні, які будили мужність у приспаних душах, вселяли віру у зболені серця, кликали до волі. Пісні

мали величезний попит серед свідомих, мислячих і демократично налаштованих людей.

У деяких повстанських піснях звучить шана всім матерям і жінкам борців за волю України, які не натішилися ласкою рідного чоловіка, виплакали очі за синами («Там під Львівським замком», «У неділю постукала», «Дівчино-голубко», «Люба матусю, я все до тебе», «Забудь мене, моя матусю» та ін.). Переважна більшість співачок бачила цих повстанців, відчула їхній біль, пропустила через серце всю ту колосальну інформацію, яку тоді чула. У тих нелюдських умовах життя й боротьби, співачки не тільки не втратили людського обличчя, а й до кінця залишалися вірними своїм переконанням. Ми повинні якнайактивніше поширювати про них інформацію, передавати її і через ЗМІ, і з уст в уста. Розповідати треба дітям, онукам, колегам по роботі.

Українська держава повинна поважати людей, які боролися за незалежну Україну. Вірю, що з часом вона братиме активну участь у розповсюдженні правдивої інформації про цю трагічну сторінку нашої історії. Адже юнаки вступали до лав УПА, розуміючи, що йдуть на смерть. Це вольові, націєцентричні патріоти.

Повстанські пісні допомагають краще зрозуміти історію України, її боротьбу за незалежність. Без знання історії, без національної гідності дуже важко зрозуміти українцям, хто вони є. Знаючи трагічні сторінки історії, маємо можливість не потрапити в колоніальне ярмо знову.

Пісні уособлюють характер народу, його душу і помисли, представляють його у світі. Вони є носієм етнічних символів і кодів нашого народу, надають йому національного обличчя.

Повстанські пісні – одне з найцінніших надбань учасників визвольної боротьби. Перед читачем розкривається ціла героїчна епоха в історії української нації, перед його очима постають світлі постаті її творців, бійців і командирів УПА, які стали на небезпечний шлях боротьби за визволення нації. Пісні – не писання безсторонніх людей, а вистраждані гарячим серцем патріотів. Лише через непоінформованість співвітчизників про таких людей і про їхню жертвону боротьбу стають можливими подальші маніпуляції свідомістю загалу комуністичними ортодоксами та московськими підбрехачами. Той, хто ознайомився з піснями, вже ніколи не піддається на провокативні закиди в бік УПА щодо їх співпраці чи то з поляками, чи то з нацистами. Саме тому ці пісні набувають нині особливої актуальності.

З любов'ю змальовані образи борців, які воювали з диявольськи підступним ворогом, у сотні разів могутнішим. У його руках було все:

регулярні військові частини, зброя, продовольство, зрештою, всі багатства окупованої землі. Повстанці не мали, де голову прихилити, на рідній землі стали вигнанцями. Улітку і взимку у траншеях, зброю добували в боях. Часто голодним, утомленим ніде було обсушитись, зігрітись, підкріпитись гарячою стравою. Якщо повстанця вдавалося взяти живим, тоді мордували, як середньовічні інквізитори, після чого – тільки розстріл або заслання в Сибір («Плаче, тужить стара мати», «Останній привіт, моя мила», «Забудь мене, моя матусю», «Тюрма, тюрма» та ін.). Жителі старшого віку пригадують, що «визволителі» не дозволяли хоронити борців за свободу на цвинтарі, поруч із предками на батьківській землі – їхні тіла скидали під лісом на поталу диким звірам. Згадані та інші пісні – яскраве свідчення того, що переживав ув'язнений, із яким настроєм минала сірість тюремних або табірних днів. Одне є незаперечним – їх переконань не змінили ні смертний вирок, ні ув'язнення.

Пісні цінні передусім тим, що в них відтворено атмосферу самопосвяти тих українських патріотів, які включилися в боротьбу УПА і добровільно йшли на найбільші жертви для досягнення ясної мети, яка ставилася перед ними. Пісні ілюструють цю атмосферу фактами з підпільної праці, з революційних акцій, з побуту в тюрмі та звірських побоїв і тортур під час слідства. У такій атмосфері, серед щоденних небезпек, у важких життєвих випробуваннях, гартувалися характери патріотів, міцніла духовна сила і незламною ставала їхня вірність національним ідеалам.

Герої повстанських пісень – мудрі, одержимі ідеєю лицарі, які прославили себе затяжними боями проти окупантів, боролися з могутніми тоталітарними режимами Гітлера і Сталіна. Завдяки героїчній боротьбі вояків УПА, а також їхніх попередників, ми сьогодні живемо в суверенній державі. І хоча вона не така, за яку боролася УПА, яле як писав Шевченко: «В своїй хаті своя й правда, і сила, і воля». Імена повстанців належать до тих нескорених українців, імена і подвиги яких завжди пам'ятатимуть вдячні нащадки.

Особливо приваблюють мелодії пісень Оглядова, які то гріють душу, зацвітають одвічною українською мрією («Дивлюсь я на небо»), вражають суворим і життєствердним закликком («За Україну, за її волю»), висловлюють протест проти гноблення і приниження. Що не рядок пісень – то із самого серця, що не строфа – то енергія чуття і мислі, що не пісня – то про нас, українців. Пісні містять сконденсовану енергію нації.

Жартівливі пісні не тільки розважають, а й несуть у собі певний естетичний та інтелектуальний заряд. Життєрадісні і такі бажані, вони завжди викликають захоплення слухачів – і молодих, і старших, підбадьорюють дух, змушують забути невдачі та лихоліття. Ти повністю підкоряєшся бадьорій мелодії, що не залишає нікого байдужим.

Дар переконливої мови пісень є той самий, що і дар лікування, бо лікування допомагає тілові, а переконлива мова лікує душі, в нещасті є захистом, у щасті – найбільшою прикрасою. Адже ж чеснота, якщо її хвалити, збільшується і росте не лише в душі однієї людини, а й інших закликає до наслідування.

У деяких жартівливих піснях викриваються недоліки, п'янство, ледарство, окремих недбайливих селян тощо, загострюється увага на моральній проблематиці, що має важливе значення для нашого часу («Ой пила, пила, чеpecь пропила», «Із тим пила, із тим пила», «Кажуть люди, що я лиха» та ін.).

Упродовж усієї історії українського народу традиційні пісні завжди були свідченням незнищеної самобутності. Вони незмінно забезпечували безперервність традицій національної культури як у часи буяння (мирного) українського життя чи драматичної боротьби за незалежність, так і в довгу ніч неволі та бездержавності.

Кожна людина з розумом і серцем дослухається до пісень, замислюється над своїм життям. Пісні випромінюють якусь дивну енергію, що живить кожного слухача. Вони мимоволі примушують нас думати і переживати, вони, мов дощові краплі літньої пори – скрашають душі Добром, духовністю, любов'ю до рідного краю.

Пісні допомагають зрозуміти душу народу, її потаємні глибини, неповторну індивідуальність, вони просвітлюють душу, очищають її від скверни, злоби і ненависті, здатні пробуджувати прекрасне людяне почуття гідності й честі.

Оглядівці мають всі підстави пишатися тим, що наспівали збірник пісень, який буде пам'ятником, форпостом українськості на землі Радехівщини і не тільки. Носії пісенності були і залишаються прикладом патріотичного подвижництва, синівської відданості Україні. України такої, якою бачили її Маркіян Шашкевич, Євген Купчинський, Іван Франко, Осип Турянський, Олександр Мишуга, Роман Шухевич..., такої, яка ніколи не зверне з цивілізаційного шляху, з дороги незалежності і соборності.

Ми висловлюємо щиру подяку всім співакам, від яких записали пісні, за їх збереження й популяризацію. Хотілось би, щоб ці твори

знали й примножували від найстаршого до наймолодшого, щоб ніколи не переривався духовний зв'язок поколінь не тільки села Оглядова, а й усієї України. Пісні допомагають сучасній людині зрозуміти, хто ми є, де наше коріння, якими були наші предки, як вони жили, чим займалися, про що думали та мріяли. Прийде час і «мине» те покоління, що наспівувало пісні, але житиме на сторінках книги, а значить, і в пам'яті те, що воно нам повідало – пісенне багатство рідного села, щоб молоді і читали, і співали, і пишалися своїми земляками.

В історію української пісенності їх імена вписано глибоко, органічно й нерозривно. Своєю любов'ю до народних пісень, активною їх популяризацією вони заслуговують на нашу вдячну й довічну пам'ять. Будучи доброзичливими і щирими, вони є втіленням любові, правди і справжнього патріотизму. Вони добре пам'ятають крилаті слова Івана Франка про те, що всі ми повинні навчитися чути себе українцями.

*Марія Офіцинська
(Шарко)*

Особливої вдячності заслуговує **Марія Андріївна Офіцинська (Шарко)**. У її привітній і гостинній родині я зупинявся в 1996, 1997 і в 2013 роках, де були створені відповідні побутові умови для праці. Пані Марія добре знає співаків села, завжди рекомендувала, до кого варто йти записувати народні пісні, щоб не пропустити жодної пісенної перлини. Вона щиро зізнається: «Пісні я готова слухати і в хвилини зажури, і в миті радості. Пісня підносить душу на таку височінь, де, здається, тільки небо, зорі та Бог».

Ця праця – своєрідна подорож у минуле Оглядова, що на Радехівщині. Ми намагалися якнайповніше вичерпати, зафіксувати пісенний матеріал, шукали талановитих, відомих у селі співаків, намагалися прийти до них з відкритою розмовою, чітко усвідомлюючи, що повторити ще раз цей шлях буде неможливо.

*Іван ХЛАНТА,
доктор мистецтвознавства,
кандидат філологічних наук,
заслужений діяч мистецтв України*

ЦИМ ПІСНЯМ, В СЕЛІ ОГЛЯДІВ

Слова Івана Хланти, музика Василя Сторонського

Помірно

1. Цим піс-ням, в се-лі О-гля-дів аж, в нез-ни-щен-нім

у-кра-їн-ським ко-ді, не пот-рі-бен вче-ний ан-ту-раж, бо во-ни – над

ПРИСПІВ:
всі у-чен-ня й мо-ди. То не Йван, без-па-м'ят-ний на-род, на-ша
й літ ми-ну-ло, від-гу-ло, а-ле

люд-ність, на-ша У-кра-ї-на, бо тво-рін-ня ці-над му-ри
до-ки дру-жи-мо з фольк-ло-ром – в па-рі йти-муть сер-це і чо-

мод, на-ці-ї в них па-м'ять і спа-сін-ня. Літ та й
ло, і не згод ба-га-то пе-ре- //бо-рем.

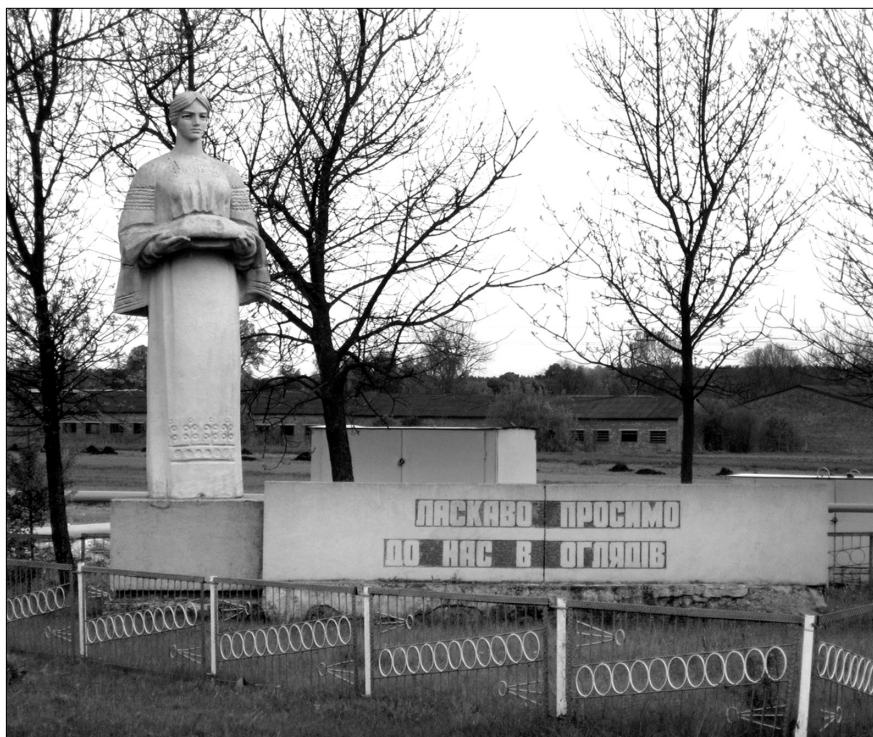
Цим пісням, в селі Оглядів аж,
В незнищеннім українським кодї,
Не потрібен вчений антураж,
Бо вони – над всі учення й моди.

У село поїдьте, у село,
Там панує дух наш український,
Творчості народу джерело,
Не Сердючка Верка і не Пріська.

То не Йван безпам'ятний – народ,
Наша людність, наша Україна,
Бо творіння ці – над мури мод,
Нації в них пам'ять і спасіння.

Не до дна понищено село,
Хоч вбивали в ньому дух вкраїнства.
Всім тиранам, всім вождям на зло
Ці пісні – народу творче дійство.

Літ та й літ минуло, відгуло,
Але доки дружимо з фольклором –
В парі йтимуть серце і чоло,
І незгод багато перебором.

Аматорський гурток «Провітані», с. Оглядів, 1938 р.

Духовий оркестр, с. Монастирок-Оглядівський, 1970 р.

Хор с. Оглядів, 1973 р.

Вони активно пропагували повстанські пісні, 1973 р.

Тріо с. Оглядів, у центрі Ольга Красота, 1973 р.

Художня агітбригада с. Оглядів, 1978 р.

Ансамбль с. Оглядів, 1979 р.

*Ансамбль виконує пісні під час обряду одруження.
Художній керівник Степан Демчук, 1982 р.*

*Духовий оркестр будинку культури с. Оглядів,
керівник Степан Демчук, 1982 р.*

Весільний обряд с. Оглядів, 1978 р.

Ансамбль с. Опліцько виступає на конкурсі фольклорно-етнографічних колективів, 1983 р.

Ірина Підлісна, Ольга Красота виконують пісню «Червона калино, чого в лузі стоїш?», 1985 р.

Ансамбль доярок, с. Оглядів, 1985 р.

Жіночий ансамбль, с. Оглядів, 1985 р.

*Дует у складі Степана Мостового та Ольги Красоти,
с. Оглядів, 1985 р.*

*Виступає Ганна Марків,
1986 р.*

На Йордань о. Ярослав Івануса освячує воду у криниці, 1990 р.

Хор церкви св. Архистратига Михаїла с. Оглядів під час святкування 1000-річчя хрещення Київської Русі. У центрі о. Ярослав Івануса, 1988 р.

*Фольклорно-етнографічний ансамбль с. Оплицько, 1987 р.
Так ярмаркують жінки з Оплицька, що готові й чоловіків продати.
Солісти Ірина Казанівська (Підлісна) та Роман Ковалишин.*

Освячення пасок, 1990 р.

Перший зліва Михайло Яцина, уродженець с. Оглядів, приїхав з Канади, племінник письменника Осипа Турянського, також дир. будинку культури О. Красота, дир. школи Г. Гриців, 1992 р.

Виступає ансамбль «Росинка» с. Оглядів під час освячення пам'ятника Т. Шевченку в м. Радехів, Львівської обл., 09.03.2002 р.

*Виступає дитячий гурток духовної пісні з нагоди
200-річчя церкви в с. Оглядів, 2002 р.*

*Ольга Красота, Іван Креденс виступають на стадіоні
в День молоді, 2002 р.*

Фольклорний колектив та учні школи виступають біля символічної могили с. Оглядів у День незалежності України, 24 серпня 2005 р.

На День молоді в с. Оглядів виступає тріо у складі Ганни Петрух, Ганни Шкраби, Ольги Красоти, 2005 р.

*Виступає ансамбль с. Оглядів біля могили вояків Української
Повстанської Армії у лісі с. Трійця Радехівського р-ну.*

*Виступає ансамбль під час відкриття пам'ятного знака
Роману Шухевичу в с. Оглядів, 2007 р.*

Фольклорний колектив виступає до Дня матері, 2007 р.

Фольклорний колектив с. Монастирок-Оглядівський у м. Радехів під час свята гайвок, 2007 р. Керівник – Ярослава Омелянчук.

Виконання гайвок на Великдень біля церкви с. Оглядів, 2008 р.

Обласний огляд художньої самодіяльності у м. Трускавець, 2009 р.

*Фольклорний колектив с. Оплицько, 2013 р. Зліва направо:
Віра Сопотух, Галина Коваль, Ірина Бей, Ольга Хоростецька,
Марія Рудник, Ганна Гузій, Марія Медзяк.*

*Ольга Красота, Ольга Доскоч виступають
у дитячому садку с. Оглядів, 2012 р.*

Чоловічий ансамбль с. Оглядів

Жіночий ансамбль

Учнівський хор

Жіноча група хору

Співуча родина Красот с. Оглядів, 2013 р.

Церковний хор с. Оглядів, 2013 р.

Під час заняття у дитячому садочку с. Оглядів

Хор дитячого садка с. Оглядів, 2015 р.

Дитячий садок села Оглядів, 2014 р.

Учніський хор с. Оглядів, 2014 р.

Виконання гайбок учнями середньої школи с. Оглядів, 2014 р.

Частина півчих церковного хору с. Оглядів, серпень 2013 р.

*Криниця, яка ніколи
не висихає*

*Улюблене місце
відпочинку
оглядівців*

Загальний вигляд села Оглядів, 2014 р.

КАЛЕНДАРНО-ОБРЯДОВІ ПІСНІ

Колядки світського характеру та християнсько-релігійного змісту

Колядка господареві

ОЙ ВСТАНЬ, ГОСПОДАРЮ

Помірно

1. Ой встань, гос - по - да - рю, та й ви-хо - ди з ха - ти,
та й стань, бра - те, ра - зом з на - ми за - ко - ля-ду - ва - ти.

Ой встань, господарю, та й виходи з хати,
Та й стань, брате, разом з нами заколядувати.*
(*Кожен другий рядок повторюється двічі)

Заколядувати, Христа прославляти
І в Ісуса рожденного доленьки благати.

Дай, Боже, прожити, скруту перебути,
А про лихо і про злидні не знати й не чути.

Дай, Боже, діждати з діточок потіхи,
Хай все добре припливає до рідної стріхи.

Дай, Боже, на нивку буйної пшениці
І в садочку, городочку всякої сториці.

Щоб весело бджоли на пасіці грали,
Господарям на прожиток воску й меду дали.

Дай, Бог, щоб велися воли та корови,
Буйні коні, як соколи, і вівці шовкові.

Дай, Бог, господарю ще того діждати,
Щоб за свою тяжку працю добру плату мати.

Дай, Бог, господарю у мирі прожити
І ще на рік разом з нами Господа славити.

Колядка господині

ОЙ РАДУЙСЯ, ГОСПОДИНЕ

Помірно

1. Ой ра- дуй- ся, гос- по- ди- не, слу- хай доб- ро- і но- ви- ни,
що Син Бо- жий на- ро- див- ся, із Ма- рі- і во- пло- тив- ся
в яс- ки- ні, в яс- ки- ні на сі- ні.

Ой радуйся, господине,
Слухай доброї новини,
Що Син Божий народився,
Із Марії воплотився
В яskinі, в яskinі на сіні.

Проси те Дитятко гоже,
А воно тобі допоможе
Перенести всякі труди,
Вивести дітей у люди
На щастя, на щастя, на славу.

Ой радуйся, веселися,
До схід сонця помолися,
До дитятка в чистім полі,
Щоб зіслало добру долю
І щастя, і щастя родині.

Будуть сини, як соколи,
Не зазнають зла ніколи.
А ті дочки, як зірочки,
Золоті на них віночки
Дай Боже, дай Боже, дай Боже.

Колядка дівчині

ПАСЛА МАРИНЯ ЧОТИРИ ВОЛИ

Помірно

1. Пас - ла Ма - ри - ня чо - ти - ри во - ли в я - ли - ні,
гей, же в я - ли - ні, при зе - ле - нень - кій до - ли - ні.

Пасла Мариня чотири воли

Приспів:

В ялині,

Гей, же в ялині,

При зелененькій долині.

(Приспів повторюється після кожного рядка)

Волики пасла, хусточку шила,

Хусточку шила, воли згубила.

Ой пішла вона аж до батенька.

– Іди, батеньку, волики найди.

Батенько пішов, воли не найшов.

Ой пішла вона аж до матінки.

– Іди, матінко, волики найди.

Матінка пішла, воли не найшла.

Ой пішла вона аж до сестроньки.

– Іди, сестронько, волики найди.

Сестронька пішла, воли не найшла.

Ой пішла вона аж до братіка.

– Іди, братеньку, волики найди.

Братенько пішов, воли не найшов.

Ой пішла вона до миленького.

– Іди, миленький, волики найди.

Миленький пішов, волики найшов.

Ліпший миленький, як брат рідненький.

А вона йому хусточку дала.
А він її взяв та й поцілував.
Вийди, дівчино, нам заплачено.
Не багато, на золотого,
А по тім слові будьте здорові.

Колядка хлопцеві

ПІШОВ РОМАНЬО ТРАВУ КОСИТИ

Помірно

Пі-шов Ро-ма-ньо тра-ву ко-си-ти. Щед-рий ве-чір! Тра-ву ко-си-ти.

Пішов Романьо траву косити.

Приспів:

Щедрий вечір! Траву косити.

Або:

Зраненька,

Бриніла коса коло покоса

Стихенька.

(Повторюється після кожного рядка)

Прийшла до него матінка его:

– Романю, сину, іди додому.

– Покоса дійду, додому прийду.

Покоса дійшов, додому не йшов.

Прийшов до него батенько его:

– Романю, сину, іди додому.

– Покоса дійду, додому прийду.

Покоса дійшов, додому не йшов.

Прийшла до него сестричка его:

– Романю, брате, іди додому.

– Покоса дійду, додому прийду.

Покоса дійшов, додому не йшов.

Прийшов до него братенько єго:
– Романю, брате, іди додому.
– Покоса дійду, додому прийду.
Покоса дійшов, додому не йшов.
Прийшла до него миленька єго:
– Романю милий, іди додому.
– Покоса дійду, додому прийду.
Покоса дійшов, додому прийшов.

Після коляди на Різдво люди говорили:

Люди з далекої сторони
Принесли Вам новини,
Діва сина породила,
І на сніні положила,
Тріє царі приходили,
Йому дари приносили,
І ми нині веселімся,
Христу Богу поклонімося.
Христос ся рождає.

В Віфлеємській раді,
При красній параді,
Там пастушки на сопілках грали.
Ягнятка брикали,
Взявши в торбину ячменю,
І яблучко в жменю.
Вівса ослові,
І яблучко – Христові.
Христос ся рождає!

З Різдвом Христовим у Вашій хаті,
Що Вам маєм побажати,
Зичим урожаю в полі,
Статку в хаті і стодолі.
Не журби, а лиш забави,
Не упадку – тільки слави,
І не кашляйте ніколи
Від Миколи до Миколи.

І щоб в хаті був хліб і ніж,
Як голоден, сядь і їж.
Щоб не було сварки в хаті,
Ані вітру на загаті.
Щоб родилися при хаті
І безчубі, і чубаті,
М'ясоносні, і поросні,
І капуста головаста,
І петрушка коренаста.
І щоб діти, внуки,
Всі були здорові.
Кашу їсти все готові,
А щоб з них була потіха
Дайте грошей хоч з півміха.
Христос ся рождає!

ВСТАВ Я РАНЕНЬКО

(Посівання)

Встав я раненько,
Зібрався гарненько,
Прийшов я до вашої хати,
Щоби вас повінчувати.
Сій, Боже, роди, Боже,
Жито, пшеницю,
І всяку пашницю,
На щастя, на здоров'я,
На той новий рік.
Щоб вам ся жило,
Ще ліпше, як торік.
Коноплі під стелю,
А лен по коліна,
Щоб вас, хрещені, голова не боліла.

ХОДИТЬ ГОСПОДЬ ПО РАЮ

Жваво

1. Хо-дить Гос-подь по ра-ю, з А-да-мом бе-сі-ду-є: «А-да-ме!

Все у ра-ю є тво-є, лиш о-во-ча о-дно-го їс-ти за-пре-ща-ю!»

Ходить Господь по раю,
З Адамом бесідує:
«Адаме! Все у раю є твоє,
Лиш овоча одного
Їсти заперщаю!»

А Бог строгий судія:
«Закон легкий дав вам Я.
Адаме, мою святую волю
Ти прступив з женою,
Прийде вам і кара».

Змій то в корчі все чує,
І од Єви требує:
«О Єво, вкуси своє от древа,
Будеш мудріша Бога
З супругом Адамом».

Прародителі з раю
Пішли, – їх щасливість вся
Страчена... Ангел мечем
вогненним
Стеріг приступ гоненим
До райської брами.

Єва овоч вкусила,
І мужа побудила.
О горе! Господь в раю
з'явився,
Адам пред Богом скрився.
Він наглий і голий.

Народився Божий син,
Ізбавитель наш один
Од кари. З Богом нас примиряє.
Двері райські отворяє
Новонароджений.

ДОБРИЙ ВЕЧІР ТОБІ, ПАНЕ ГОСПОДАРЮ

Помірно

Доб-рий ве-чір то - бі, па-не гос-по - да - рю. Ра-дуй - ся,

ой ра-дуй-ся, зем - ле, Син Бо - жий на-ро-див - ся.

Добрий вечір тобі, пане господарю.

Приспів:

Радуйся,
Ой радуйся, земле, Син Божий
Народився.

(Приспів повторюється після кожного рядка)

Застеляйте столи та все килимами.
Та кладіть калачі з ярої пшениці.
Бо придуть до тебе три празники в гості.
А що перший празник – Святоє Рождество.
А що другий празник – Святого Василя.
А що третій празник – святе Водохреща.

НА НЕБІ ЗІРКА ЯСНО ЗАСЯЛА

Урочисто

На не-бі зір-ка яс-но за-ся-ла і лю-бим світ-лом сі-я-є,
хви-ля спа-сен-ня нам за-ві-та-ла, Хрис-тос ро-див-ся,
сла-ві-те, Хрис-тос ро-див-ся, сла-ві-те.

На небі зірка ясно засяла
І любим світлом сіяє,
Хвиля спасення нам завітала,
Христос родився, славіте. (2)

Благослови нас, Дитятко Боже,
Даруй нас нині любов'ю,
Най ціла сила пекла не зможе
Нас розлучити з тобою. (2)

Благослови нас, ми твої діти,
Христос родився, славіте. (2)
В біднім вертепі, в яслах на сні
Спочив Владика, Цар світів.

Отож до него спішім всі нині,
Нашого жде він привіта,
Спішім з любові, щоб його взріти,
Христос родився, славіте. (2)

ТАМ З-ЗА ГОРОЧКИ

Жваво

Там з-за го - роч - ки, з-за ка - м'я - ноч - ки,
ми ко - ляд - ни - ки з У - кра - ї - ноч - ки.

Там з-за горочки, з-за кам'яночки,
Ми колядники з Україночки,

З Україночки ще й з Верховини,
Прийшли, прибули до Віфлеєму.

Прийшли, прибули, стали питати:
«Чи вдома, вдома Божая Мати,

Чи вдома, вдома Йосип старенький,
Чи вдома, вдома Ісус маленький?

Бо ми приходим колядувати,
Колядувати ще й щедрувати,

Колядувати ще й щедрувати,
Божому Сину поклін віддати.

Ми Тебе просим, о Божий Сину,
Ми Тебе просим за Україну,

За Україну нашу єдину,
Ми Тебе просим, о Божий Сину.

Всю Україну ми проходили,
Поміж горами сльози пролили.

НАД ВІФЛЕЄМОМ ЗІРКА ЯСНА

Помірно

Над Віф-ле-є-мом зір-ка яс-на крізь ли-хо-літ-тя
всіх сто-літь, сі-я-ла лю-дям і не
гас-ла, як ся-є в цю Різд-вя-ну ніч.

Над Віфлеємом зірка ясна
Крізь лихоліття всіх століть,
Сіяла людям і не гасла,
Як сяє в цю Різдвяну ніч.

Зійшов Ісус Христос Месія
На землю рятувати нас,

Хай за вікнами та надія,
Її не віддаляє час.

До Тебе, о великий Боже,
Молитви нині і думки,
І наша правда переможе,
І наша воля навіки.

ОЙ ХОДИМО, ПАНЕ-БРАТЕ

Помірно, урочисто

Ой хо-ді-мо, па-не-бра-те, від ха-ти до ха-ти,
про на-род-жен-ня Хрис-то-ве ло-дям роз-ка-за-ти. //за-ти.

Ой ходімо, пане-брате, від хати до хати,
Про народження Христове людям розказати. (2)

Ой колядко, колядочко, яка ти нам мила,
Що Пречиста Діва Мати Сина породила. (2)

А як вона породила, пішла спочивати,
Прилетіли ангелята Дитя доглядати. (2)

Прилетіли, повклякали, піснею зійшлися,
Що в ту нічку різдвяную сади розцвілися. (2)

В долині, в долині, в далекій долині
Там збирала Божа Мати квіточки Дитині.

А як назбирала, Ісусові дала,
Нехай буде в цілім світі йому честь і слава.

Тож ходімо і ми, браття, від хати до хати
Про народження Христове людям розказати. (2)

СВЯТИЙ ВЕЧІР НАСТУПАЄ

Помірно

Свя-тий ве-чір на-сту-па-є, до сто-ла сі-м'я сі-да-є. Зо-ря яс-на
спо-віс-ти-ла: Ді-ва Си-на по-ро-ди-ла в Віф-ле-є-мі, в Віф-ле-є-мі.

Святий вечір наступає,
До стола сім'я сідає.
Зоря ясна сповістила:
Діва Сина породила
В Віфлеємі. (2)

Йосиф Діву потішає,
До Ісуса промовляє,
Ангеліків хор співає,
Царя Бога величає
Слава. (2)

Пастушки як те почули,
На колінця уклякнули.
Три царі зі Сходу йдуть,
Щедрі дари несуть
Христові. (2)

Веселіться, люди нині,
Бо Ісус в кожній родині.
Святий вечір наступає,
До стола сім'ю скликає,
Радуйтеся. (2)

ПАХНЕ СВІТЛИЦЯ МЕДОМ І СІНОМ

Слова Стефанії Лепех, музика Ольги Красоти

Помірно

Музична партитура для голосу, написана в трітій частині (3/8), тональність трісольна мажор (F#, C#, G#). Текст пісні розподілений на чотири рядки нот з відповідними підписами під ними.

Пах - не світ - ли - ця ме - дом і сі - ном, рветь - ся на -
зов - ні з пе - чі во - гонь, бать - ко за - хо - дить
у ха - ту з Ді - дом і на по - кут - ті ста - вить йо - го.
//з Ді - дом і на по - кут - ті ста - вить йо - го.

Пахне світиця медом і сіном,
Рветься назовні з печі вогонь,
Батько заходить у хату з Дідом
І на покутті ставить його.

Як перша зірка в небі засяє,
Так тихо, тихо стане довкіл.
Батько сльозину в вуха сховає,
Всі урочисто сядуть за стіл.

Пахне кутею, пахне узваром,
Пахне грибами, воском свічок.
Вечір зимовий дихає чаром,
Нині ж бо, нині родиться Бог.

Ніжністю сяють мамині очі,
З кривдою правда стане на герць,
Нині Пречиста народить Сина,
З правдою кривда стане сердець.

ЗОРЯ-ЗОРИНИЦЯ НА НЕБІ СІЯЄ

Слова Стефанії Лепех, музика Ольги Красоти

Жваво

Музична партитура для голосу, написана в двійчастині (2/4), тональність трісольна мажор (F#, C#, G#). Текст пісні розподілений на два рядки нот з відповідними підписами під ними.

Зо - ря - зо - ря - ни - ця на не - бі сі - я - є, бо
вже на - ро - ди - лось Гос - под - не Ди - тя, ро - ди - на вро - чис - то до

сто - лу сі - да - є, і пах - не у ха - ті різд - вя - на ку - тя. І

//пах - не у ха - ті різд - вя - на ку - тя.

Зоря-зоряниця на небі сіяє,
 Бо вже народилось Господнє Дитя,
 Родина врочисто до столу сідає,
 І пахне у хаті різдвяна кутя.

Той запах не можна ні з чим порівняти,
 Його передати не вистачить слів,
 Так пахне родина і батьківська хата,
 Так пахне Різдво у моєму селі.

Зоря-зоряниця сіяє пречисто,
 Бо вже народилося Боже Дитя,
 Родина врочисто до столу сідає,
 Єднає любов'ю різдвяна кутя.

НАД МІСТЕЧКОМ В ВІФЛЕЄМІ

Слова Стефанії Лепех, музика Ольги Красоти

Помірно

Над міс - теч - ком в Віф - ле - є - мі яс - на зір - ка ся - є, а у

не - бі хор ан - гель - ський ко - ля - ду спі - ва - є. А у // - ва - є.

Над містечком в Віфлеємі ясна зірка сяє,
 А у небі хор ангельський коляду співає.

Пастушки дуже зраділи і біжать вітати,
 Бо в вертепі народила Сина Божа Мати.

І зраділа вся Вселенна, що Бог народився,
Три царі поклін віддали, Ірод засмутився.

Веселіться, господарі у своїй хатині,
Як весело нині в раю при святій родині. (2)

А МИ ЛЮДИ ПОДОРОЖНІ

Помірно

А ми лю - ди по - до - рож - ні з до - ро - ги зблу - ди - ли,
а ми до вас, гос - по - да - рі, в гос - ті за - гос - ти - ли.
Наш І - сус - ма - ле ди - тя, бла - гос - ло - вить на - ше жит - тя,
щоб щас - ли - во про - жи - ва - ли і го - ря не зна - ли.

А ми люди подорожні з дороги зблудили,
А ми до вас, господарі, в гості загостили.

Приспів:

Наш Ісус – мале дитя,
Благословить наше життя,
Щоб щасливо проживали
І горя не знали.*

(*Приспів повторюється після кожних двох рядків)

Ми не хочем їсти, пити, хочем відпочити,
Вашу хату, господарю, треба звеселити.

Чи знаєте, господарю, що Бог народився,
У вертепі на соломі там Ісус з'явився.

«Слава Богу всевишньому!» – всі ми заспіваймо,
Народженого Ісуса до серця приймаймо.

Подивися, Сину Божий, на наше зітхання,
Пошли, Боже, мир і спокій, вислухай благання.

Щоб в спокою проживали, Тебе прославляли,
І за Твої щирі дари низький поклін дали.

ЯК ІСУСИК НАРОДИВСЯ

Жваво

Як І - су - сик на - ро - див - ся, то не мав ко - жуш - ка,
ні чо - бі - ток, ні шап - чи - ни – змерз у но - ги й вуш - ка. //вуш - ка.

The musical notation consists of two staves. The first staff is in 2/4 time and contains the melody for the first line of lyrics. The second staff is in 2/4 time and contains the melody for the second line of lyrics, including a first ending (marked '1') and a second ending (marked '2').

Як Ісусик народився, то не мав кожушка,
Ні чобіток, ні шапчини – змерз у ноги й вушка.

Як прибігли добрі діти, кожушину дали,
У чобітки, і шапчину Ісусика вбрали.

Як Ісусик нагулявся, промовив словами:
«Добре мені, любі діти, добре мені з вами».

АНГЕЛЯТА В НЕБІ

Жваво

Ан - ге - ля - та в не - бі ве - се - лять - ся ни - ні, ве - се - лять - ся
ни - ні, го - ту - ють да - рун - ки Гос - под - ній ди - ти - ні.

The musical notation consists of two staves. The first staff is in 2/4 time with a key signature of two sharps (F# and C#) and contains the melody for the first line of lyrics. The second staff is in 2/4 time with the same key signature and contains the melody for the second line of lyrics.

Ангелята в небі веселяться нині,
Готують дарунки Господній дитині.

Лине світом пісня «Слава в вишніх Богу!»,
Що нам до спасіння вказує дорогу.

Українські діти, мов ті ангелята,
Спішать до Ісуса, щоб поклін віддати.

Ангелята в небі віночок сплітають,
Господнє Дитятко із Різдрвом вітають.

Хай Дитятко Боже з бідної ясині
Українських діток благословить нині.

КОЛЯДКИ ЛИНУТЬ РІДНИМ КРАЄМ

Помірно

Коляд-ки ли-нуть рід-ним кра-єм, Хрис-тос ро-див-ся – ра-дість
всім, тож бла-го-дать хай за-ві-та-є во-се-лю
кож-ну, в ко-жен дім. Тож бла-го- //дім.

Колядки линуць рідним краєм,
Христос родився – радість всім,
Тож благодать хай завітає
В оселю кожду, в кожен дім.

З Різдрвом Христовим всіх
вас нині
Сам Бог вітає на землі,

Хай сил додасть він Україні
Здолати віхоли страшні.

Вінчуєм щастя, світла, волі,
Пророч нам долю і добро.
Рости майбутність ясночолу,
Скріпи нам дух, святе Різдрво.

ВЖЕ ПРИЙШЛИ ЗИМОВІ СВЯТА

Жваво

Вже прий - шли зи - мо - ві свя - та,
зве - се - ли - лась на - ша ха - та,
яс - не світ - ло від звіз - ди
до - лі - та - є аж сю - ди.

Вже прийшли зимові свята,
Звеселилась наша хата,
Ясне світло від звізди
Долітає аж сюди.

Пастушком я одягнуся,
Піду людям поклонюся

І повідаю новину –
Про Марії Діви Сина.

Піду я колядувати,
Віншувати, щедрувати
Від воріт і до воріт
Всім щасливих зичу літ.

З НОВИМ ВАС, ЛЮДИ, РОКОМ

Помірно

З Но-вим вас, лю-ди, ро - ком, з Но-вим вас, лю-ди, щас - тям.
Сі - є - мо, сі - є - мо, сі - ем, за - сі - ва - ем, пов - ни - ся, зем - ле, вро - жа - ем.

З Новим вас, люди, роком,
З Новим вас, люди, щастям.

Приспів:

Сіємо, сіємо, сієм, засіваєм,
Повніся, земле, врожаєм.

(Приспів повторюється після кожних двох рядків)

Хай вам уродить жито,
Щоб було добре жити.

Хай золота пшениця
Колосом заколоситься.

З НОВИМ РОКОМ, ГОСПОДАРИ

Помірно

3 Но-вим ро-ком, гос-по - да - рі, доз-воль-те ві - та - ти,
всьо-го доб - ро - го на сві - ті щи - ро по-ба - жа - ти.

З Новим роком, господарі, дозвольте вітати,
Всього доброго на світі щиро побажати. (2)

Щоб багата була хата, діти виростали,
Щоби внуки і правнуки у щасті зростали. (2)

Ой з-за хмари, з-за туману ясен місяць сходить,
До вас, до вас, господарі Новий рік приходить. (2)

Бажаєм вам в Новім році вдосталь хліба й сала,
Щоб сім'я наша українська ще більшою стала. (2)

ЩЕДРІВКИ

Щедрівка господареві

ОЙ ЧИ Є, ЧИ НЕ Є

Жваво

1. Ой чи є, чи не є пан гос - по - дар до - ма?
Щед - рий ве - чір, доб - рий ве - чір, пан гос - по - дар до - ма.

Ой чи є, чи не є пан господар дома?

Приспів:

Щедрий вечір, добрий вечір,

Пан господар дома.

(Приспів повторюється після кожного рядка)

Ой нема, ой нема, бо поїхав до Львова.

Мед-горілку купувать, щедрівників частувать.

ХТО РАНО ВСТАЄ, ТОМУ БОГ ДАЄ

(Також на мел. «Ой там на горі»)

Помірно

Хто ра - но вста - є, то - му Бог да - є.

Щед - рий ве - чір! То - му Бог да - є.

Хто рано встає, тому Бог дає.

Приспів:

Щедрий вечір! Тому Бог дає.*

(*Приспів повторюється після кожного рядка)

Василь рано встав, три свічки зсукав.

Щедрий вечір! Три свічки зсукав.

При першій свічці коника сідлав.

Щедрий вечір! Коника сідлав.

При другів свічці, сам ся збирає.

Щедрий вечір! Сам ся збирає.

При третій свічці на коня сідав.

Щедрий вечір! На коня сідав.

ОЙ ТАМ НА ГОРІ Є ТРИ АНГЕЛИ

Помірно

Ой там на го - рі є три ан - ге - ли.
Щед - рий ве - чір! Є три ан - ге - ли.

Ой там на горі є три ангели.

Приспів:

Щедрий вечір! Є три ангели.

*(Приспів «Щедрий вечір!» повторюється
з другою частиною кожного рядка)*

Там каміння б'ють, церкву мурують.

З трьома банями, з трьома вікнами.

Перше віконце – ясне сонце.

Друге віконце – дрібний дощику.

Третє віконце – ясний місяцю.

– Чим ся похвалиш, ясне сонце?

– А як я зйду в неділю зраня,

То ся врадують діти малії,

Діти малії, усі старії.

– Чим ся похвалиш, дрібний дощику?

– Ой як я впаду три рази в маю,

То ся зрадує жито, пшениця,

Жито, пшениця, всяка пашниця.

– Чим ся похвалиш, ясний місяцю?

– Ой як я іду зараз звечора,

То ся радують коники в возі,

Коники в возі, фурман в дорозі.

ТАМ ВАСИЛЬКО ТРАВУ КОСИТЬ

Жваво

ПРИСПІВ:

Там Ва-силь-ко тра-ву ко-сить. Щед-рий ве-чір, доб-рий ве-чір.

Там Василько траву косить.

А першая до батенька,

А другая до матінки,

А третя до милої.

Приспів:

Щедрий вечір, добрий вечір.

(Повторюється після

кожного рядка)

До батенька по шапочку,

До матінки по сорочку,

До милої по хусточку.

Траву косить, коням носить.

По моїм слові будьте здорові.

Ой пий, коню, ой їж, коню,

За ту щедрівку дайте горілку,

Будеш мати три дороги.

Дайте горілку і добру дівку.

Потім ішло вінчування.

Христос хрестився в йорданських ріках. А вас благословив щастям, здоров'ям на многі і благи літа. Христос ся хрещає!

ТАМ НА РІЧЦІ НА ЙОРДАНІ

Жваво

Там на річ - ці на Йор-да - ні, пли-ве чо - вен ма-льо-ва - ний.

ПРИСПІВ:

Ра - но - ра - но на Йор - дан.

Там на річці на Йордані,
Пливе човен мальований.

Плисти, плисти і читає

До матінки посилає:

Приспів:

Рано-рано на Йордан.

– Продай, мамо, сиві воли,

Викупи мя із неволи.

А на тому човниченьку
Пливе Дмитрик паниченко.

– Я не буду продавати,
Із неволи викупляти.

– Я не буду продавати,
Із неволи викупляти.

Пише листи і читає,
До батенька посилає.

Пише листи і читає,
До милої посилає.

– Продай, тату, сиві воли,
Викупи мня із неволи.

Мила волики продала,
Із неволі викупляла.

У НАШІМ САДОЧКУ РОСТЕ ЛЕЛІЯ

Жваво

1. У на-шім са-доч-ку рос-те ле-лі-я.
Хто ї-ї по-са-див? Са-ма Ма-рі-я.

І са-ди-ла, під-ли-ва-ла, ле-лі-я ся роз-ви-ва-ла.

У на-шім са-доч-ку рос-те ле-лі-я.

У нашій садочку росте лелія.
Хто її посадив? Сама Марія.
І садила, підливала,
Лелія ся розвивала.

Приспів:

У нашій садочку росте лелія.
(Повторюється після кожного куплета)

Прийшов до неї батенько єї:
– Дай мені, Маріє, листок лелії.
– Не дам, не дам ні листочка,
Бо тримаю до віночка.

Прийшла до неї матінка єї:
– Дай мені, Маріє, листок лелії.
– Не дам, не дам ні листочка,
Бо тримаю до віночка.

Прийшла до неї сестричка єї:
– Дай мені, Маріє, листок лелії.
– Не дам, не дам ні листочка,
Бо тримаю до віночка.

Прийшов до неї братенько єї:
– Дай мені, Маріє, листок лелії.
– Не дам, не дам ні листочка,
Бо тримаю до віночка.

Прийшов до неї миленький єї:
– Дай мені, Маріє, листок лелії.
– Бери собі цвіт біленький,
Бо ти будеш мій миленький.

ОЙ ТАМ В МІСТІ РУСАЛИМІ

(Щедрівка там, де немає дітей у хаті)

Помірно

1. Ой там в міс - ті Ру - са - ли - мі ста - ла - ся нам
та но - ви - на, ра - но - ра - но на Йор - дан.

Ой там в місті Русалимі
Сталася нам та новина,
Рано-рано на Йордан
Сталася нам та новина,
Породила діва сина.
Рано-рано на Йордані
Породила в благодати

Непорочна Діва мати.
Ой зійшлися всі святії,
Всі святії небеснії.
Стали думати, гадати,
Як дитятку ім'я дати,
Наймували, наймували
Святий Петро ім'я дали.

Мати Божа не любила,
Не любила, не схвалила.
Не любила, не схвалила,
Від престола відступила.
Наймували, наймували,
Святий Петро ім'я дали.
Мати Божа не любила,
Не любила, не схвалила.
Не любила, не схвалила,

Від престола відступила.
Наймували, наймували,
Ісус Христос ім'я дали.
Мати Божа то любила,
То любила, то схвалила.
То любила, то схвалила,
До престолу приступила.
До престолу приступила,
В пеленочки оповила.

В САДОЧКУ ВИШНЕВІМ

Помірно

В са - доч - ку виш - не - вім яб - лунь - ка за - цві - ла.

ПРИСПІВ:
Ой зе - ле - на, зе - ле - на.

В садочку вишневім яблунька зацвіла.

Приспів:
Ой зелена, зелена.
(Приспів повторюється після кожного рядка)

Марія ходила, яблучка збирала,
Яблучка збирала, до скриньки ховала.
Ой прийшов до неї батенько єї:
Ой Маріє-дочко, дай мені яблочко.
Сама одне маю, милому тримаю.
Ой прийшла до неї матінка єї:
Ой Маріє-дочко, дай мені яблочко.
Сама одне маю, милому тримаю.
Ой прийшов до неї миленький єї:
Ти, моя миленька, дай мені яблочко.
Сама одне маю і то тобі даю.
І то тобі даю, бо тебе кохаю.

ОЙ В ЛІСКУ, В ЛІСКУ

Не поспішаючи

Ой в ліс - ку, в ліс - ку на жов - тім піс - ку.
Щед - рий ве - чір на жов - тім піс - ку.

Ой в ліску, в ліску на жовтім піску.

Приспів:

Щедрий вечір на жовтім піску.

(Слова «Щедрий вечір» повторюються з другою частиною кожного рядка)

Пава ходила, пір'я губила.
Галя ходила, пір'я збирала,
Пір'я збирала, в фартушок клала.
З фартушка брала, віночок плела,
Сплела віночок, пішла в таночок.
За ту щедрівку дайте горілку,
Як не горілку, то файну дівку.
По наших слові будьте здорові.

ДУХОВНІ ПІСНІ

БОЖЕ ВЕЛИКИЙ, ТВОРЧЕ ВСЕСИЛЬНИЙ

Маршово

1. Бо - же ве - ли - кий, Твор - че все - сіль - ний, на на - шу рід - ну
Ми бу - ли вір - ні Тво - му за - ві - ту, вис - лу - хай ни - ні

зем - ло спог - лянь. Там, у со - ві - тах люд у кай - да - нах.
на - ших бла - гань.

На - віть мо - ли - тись во - рог не дасть. Бо - же ве - ли - кий,

дай У - кра - ї - ні си - лу і сла - ву, во - лю і власть.

Боже великий, Творче всесильний,
На нашу рідну землю споглянь.
Ми були вірні Твому завіту,
Вислухай нині наших благань.

Там, у совітах люд у кайданах.
Навіть молитись ворог не дасть.
Боже великий, дай Україні
Силу і славу, волю і власть.

БОЖЕ, ВИСЛУХАЙ БЛАГАННЯ

Стримано

Музична партитура для голосу та фортепіано. Складено в стилі «Стримано» (Moderato). Музика написана в тональності G-бемоль мажор (G-flat major) і ритмічному розмірі 4/4. Текст пісні розташований під нотами.

Бо-же, вис-лу-хай бла-ган-ня: ни-щить не-до-ля наш край.
В єд-нос-ті – си-ла на-ро-ду! Бо-же, нам єд-ність по-дай.

Боже, вислухай благання:
Нищить недоля наш край.
В єдності – сила народу!
Боже, нам єдність подай.*

(*Два останні рядки
повторюються двічі)

Боже, здійми з нас кайдани,
Не дай загинуть в ярмі –
Волю пошли Україні,
Щастя і долю дай їй.

ЗІЙШЛА ЗОРЯ, ВСТАВАЙТЕ, ЛЮДИ

Швиденько

Музична партитура для голосу та фортепіано. Складено в стилі «Швиденько» (Allegro). Музика написана в тональності G-бемоль мажор (G-flat major) і ритмічному розмірі 6/8. Текст пісні розташований під нотами.

Зій-шла зо-ря, вста-вай-те, лю-ди, Бог по-си-ла-є свя-то нам, цер-
ков-ний дзвін зі сну нас бу-дить і кли-че нас у Бо-жий храм.

Зійшла зоря, вставайте, люди,
Бог посилає свято нам,
Церковний дзвін зі сну нас будить
І кличе нас у Божий храм.

Відкрилися у церкві двері,
І служба Божа почалась,
Співали люди, дзвони грали
І слава в небо понеслась.

Зайшов Христос у нашу церкву,
Святе причастя в руки взяв,
Раділи ангели і люди,
Що сам Господь нас причащав.

Сказав, що всіх візьме до себе,
Хто з вірою прийде у храм,
А дзвін церковний кличе в небо,
І дзвоном тим Він дзвонить сам.

А дзвони дзвонять безупинно,
Будять зі сну і кличуть в храм,
Дзвони дзвонять на Божу славу,
На радість ангелам і нам.

ВЕЛИКОДНІ ДЗВОНЯТЬ ДЗВОНИ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: дві бемолі (Bb), ритм: 2/4. Партитура складається з чотирьох рядків нот. Під нотою вказано українські ліричні тексти. У кінці партитури є знак завершення (двоє паралельних вертикальних ліній).

Ве - ли - код - ні дзво - ни дзво - нять,
дзвін цей чу - ти до не - бес.
По Вкра - і - ні ли - не го - мін:
«Хрис - тос во - скрес! Хри - стос во - скрес!»

Великодні дзвони дзвонять,
Дзвін цей чути до небес.
По Україні лине гомін:
«Христос воскрес!
Христос воскрес!»

Біля церкви милі діти
Чудом тішаються з чудес,
Йде новина Божим світом:
«Христос воскрес!
Христос воскрес!»

Дзвонять дзвони великодні,
Над ставками тихий плес,
В кожній хаті і господі
«Христос воскрес!
Христос воскрес!»

Дзвонять дзвони,
дзвонять дзвони,
Вість блага немає меж,
В небі пташок перегони:
«Христос воскрес!
Христос воскрес!»

РАДІСТЬ ВСІМ НА СВІТІ НИНІ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Твір виконаний у тональності Б-мінор (два бемоль) і містить зміни ритму: 4/4, 3/4, 2/4 та 3/4. Текст пісні розташований під нотами.

Ра - дість всім на сві - ті ни - ні й на - шій рід - ній У - кра -
ї - ні, на зем - лі па - ху - чі кві - ти,
ра - ді всі: ста - рі і ді - ти.

Радість всім на світі нині
Й нашій рідній Україні,
На землі пахучі квіти,
Раді всі: старі і діти.

У таку велику днину,
З неба йде на Україну.
Не лише чудова мрія,
А ще віра і надія.

Бо Христос із гробу встав,
Волю їй подарував,

Він від лиха всіх боронить,
На дзвіниці дзвони дзвонять.

І розбіглися лукаві,
Україні жити в славі.
Усміхнеться щастя всім,
Завітає в кожен дім.

Дай нам, Боже, в мирі жити
І Христа повік славити.
Лине пісня до небес,
Істинно Христос воскрес.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! І НЕБО ТОРЖЕСТВУЄ

Помірно

Хрис - тос воск-рес! І не-бо тор-жест-ву - є. Хрис - тос воск-рес! І
вся зем-ля кві-ту - є. Хрис - тос воск-рес! Нам дзво-ни спо-ві-ща-ють. Хрис -
тос воск-рес! Хрис - тос воск-рес! В у - сіх цер-квах спі-ва - ють.

Христос воскрес! І небо торжествує.
Христос воскрес! І вся земля квітує.
Христос воскрес! Нам дзвони сповіщають.
Христос воскрес! (2)
В усіх церквах співають.

Воістину воскрес! Попри усі торттури.
Воістину воскрес! Пройшов крізь гробу мури.
Воістину воскрес! І вдруге прийде з неба.
Воістину воскрес!
Усім нам Бога треба.

ХОДІМ НА МАЇВКУ, ХОДІМ

Слова С. Карплюка

Жваво

Хо - дім на ма - їв - ку, хо - дім мо -
ли - тись до Ді - ви Ма - рі - ї. Над не - ю Гос -
под - ній є дім, спов - нять - ся там

Ходім на маївку, ходім
Молитись до Діви Марії.
Над нею Господній є дім,
Сповняться там наші надії.

Ходім на молебен, ходім
Гуртом в монастирський
садочок,
З собою дітей приведім,
Молитись синочків і дочок.

Ходім на маївку, ходім
Молитись – жінки й чоловіки,

Сердечну подяку складім
Марії від нині навіки.

Ходім на молебен, ходім,
Там гарна лунає відправа,
У душу ввіллється нам всім
Господня з молитвою слава.

Ходім на маївку, ходім,
Там пісня несеться врочиста,
В пориві блаженнім святім
Нас кличе Марія Пречиста.

БОЖЕ, ТИ КАЖЕШ ВСІМ ВЕСЕЛИТИСЬ

Повільно

Боже, ти кажеш всім
веселитись,
Хоча до серця тисне сльоза,
А ми послухні приказу твому,
Скажи, нех дієсь воля твоя.
Ой чи в нещастю, чи в лихій
долі

Будем співати пісню любові.
А щоб співати пісню любові,
То нам потрібна ласка твоя.
Ой чи в нещастю, а чи в
лихій долі
Будем співати пісню любові.

О МАТИ БОЖА, МАТИ ЄДИНА

Жваво

О ма - ти Бо - жа, ма - ти є - ди - на, чи в те - бе
бу - ла лю - ба ди - ти - на, ти сво - го си - на
рев - но лю - би - ла, до сво - го сер - ця щи - ро ту - ли - ла.

О мати Божа, мати єдина,
Чи в тебе була люба дитина,
Ти свого сина ревно любила,
До свого серця щиро тулила.

Тобі, о мати, найкраще знати,
Чим для дитини є рідна мати.
Чим для дитини серце матірне,
Щоби зійшлося щире та вірне.

БОЖЕ, ОТЧЕ, ГЛЯНЬ НА ДІТИ

Слова народні, музика Миколи Попенка

Помірно, сонячно

1. Бо - же, От - че, глянь на ді - ти, на дріб - нень - кі
тво - ї кві - ти. Сві - тить сон - це із звіз - да - ми
над ма - ли - ми шко - ля - ра - ми. Дух Свя - тий над на - ми бу -
де, щоб з нас ста - ли доб - рі лю - де.

Coda:
div.

Боже, Отче, глянь на діти,
На дрібненькі твої квіти.

Світить сонце із зірками
Над малими школярами.

Дай нам сили та охоти
До науки, до роботи.

Щоб росли ми здоровенькі
На потіху батька й неньки.

Дух Святий над нами буде,
Щоб з нас стали добрі люде.

СВЯТИЙ БОЖЕ, СВЯТИЙ КРІПКИЙ

Помірно

Свя-тий Бо-же, свя-тй кріп-кий і свя-тий без-смерт-
ний, бо-лить ме-не мо-я го-ло-вонь-ка,
ще й при-йде-ть-ся вмер-ти.

Святий Боже, святий кріпкий
І святий безсмертний,
Болить мене моя головонька,
Ще й прийдеться вмерти.

Болить мене моя головонька,
Ще й на серцю нудно,
Посилайте по мою родину,
Бо мні дуже сумно.

Приїхала моя родинонька
Та й в порозі стала.
– Ой чому ж ти, моя
родинонько,
Ближче не ласкава.

Зроблять мені яворове труно,
Встелять біле ложе,
Скажуть мені у нього лягати,
О Боже мій, Боже.

Несуть мене із хати до церкви,
Вітерець повіває,
Дзвони дзвонять, а дяки
співають,
Родина вмливає.

Несуть мене із церкви
на цвинтар,
Спускають у яму,
Отворися, яворове труно,
Най на світ погляну.

Не втворилось, яворове труно,
На світ не глянула (поглянув),
Засипали сиров землев очі,
Навіки заснула (заснув).

Є у мене срібла, злота много,
Беріть, поділіться,

А за мою безсмертну душу
Богу помоліться.

Є у мене дорогії шати,
Мені їх не треба,
Штири дошки та ще й землі
трошки
І спасіння з неба.

СТАНУ НА КОЛІНА

Слова Стефанії Лепех, музика Ольги Красоти

Помірно

Музична партитура для голосу, написана в 2/4 ритмі. Партитура складається з чотирьох рядків нот. Під нотою кожного рядка наведено українські ліричні тексти. Ритм змінюється на 3/4 та 2/4 у останньому рядку.

Ста - ну на ко - лі - на, ши - ро по - мо - лю - ся,
за ма - му, за та - та, ді - ду - ся й ба - бу - сю.
І за всю ро - ди - ну друж - ну і ве - ли - ку,
щоб по - міг у - сім нам Не - бес - ний Вла - ди - ка.

Стану на коліна, щиро помолюся,
За маму, за тата, дідуся й бабусю.
І за всю родину дружну і велику,
Щоб поміг усім нам Небесний Владика.

Сповни наші душі ласкою, любов'ю,
Дай моїй родині щастя і здоров'я.
Ще я помолюся за одну-єдину –
Найдорожчу в світі неньку Україну.

ДНЕСЬ І ПОРА, І ТОЙ ЧАС

Жваво

Днесь і по - ра, і той час,
ве - се - лий день у нас. У - сі стань - мо в ко - ло,
в тім ко - лі ве - се - ло зас - пі - вай - мо враз.

The musical score is written on three staves in a 2/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The first staff contains the first two lines of the song, the second staff contains the next two lines, and the third staff contains the final line. The piece ends with a double bar line.

Днесь і пора, і той час,
Веселий день у нас.
Усі станьмо в коло,
В тім колі весело
Заспіваймо враз.

А ми просим в нього,
Щоби Він нам свого
Духа дарував.

Ласка Твоя, о Боже,
Хай нам всім поможе,
Бо без тебе, Бога,
Ані до порога
Ніхто не зможе.

Бо той день Бог нам дав,
Що всіх нас тут зібрав.

МНОГАЯ ЛІТА

(На мел. «За Україну»)

Многая літа! Хай сонце світить,
І Бог здоров'я, щастя подає.
На многі літа хай вам живеться,
А Мати Божа вас береже.

Нехай квітує усе цвіт навколо
На щасливе й радісне життя,
Достатку вам і всій родині
На довгий вік, на многії літа.

Хай приносить пісня приємні хвилини
У дружньому колі, у колі родини,
Міцного здоров'я з роси і води,
Бадьорий настрої хай буде завжди.

ВЕСНЯНКИ

ОЙ БУЯЛИ СИВІ ВОЛИ

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу.

Помірно

Ой бу - я - ли си - ві во - ли, бу - я - ли,
по - ки во - ни на о - бо - рі сто - я - ли.

The musical score is written in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The melody is on a treble clef staff, and the accompaniment is on a bass clef staff. The melody consists of quarter and eighth notes, while the accompaniment uses chords and eighth notes.

Ой буяли сиві воли, буяли, А як пішли сиві воли орати,
Поки вони на оборі стояли. (2) Перестали сиві воли буяти. (2)

ОЙ З-ЗА ГІР'Я, МІСЯЧЕНЬКУ

Помірно

1. Ой з-за гі - р'я, мі - ся - чень - ку, з-за гі - р'я,
десь по - ї - хав мій ми - лень - кий на по - дві - р'я.

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of two sharps (F# and C#). The melody is on a treble clef staff, and the accompaniment is on a bass clef staff. The melody consists of quarter and eighth notes, while the accompaniment uses chords and eighth notes.

Ой з-за гір'я, місяченьку, з-за гір'я,
Десь поїхав мій миленький на подвір'я. (2)

Прив'язав він кониченька до лати,
А сам пішов до дівчини до хати. (2)

«Добрий вечір моя, мила, чи чуєш?
Ой з ким же ти, моя мила, ночуєш?» (2)

«Ой потихи, мій миленький, говори,
Бо почує стара мати з комори». (2)

Як почула стара мати з комори:
«Ой з ким же ти, моя доню, говориш?» (2)

«З кухарками, з наймитами говорю,
Посилаю до Дунаю по воду». (2)

«Нащо ж, тобі, моя мила, та вода?»
«Умитися, напитися – то треба». (2)

«У віконці склянка води – умийся.
В комороньці меду-вина, напийся». (2)

«Ой потихи, мій миленький, виходи,
Більше мені неславоньки не роби». (2)

ПИСАР ГУСИ ЗАЙМАЄ

Жваво

1. Пи-сар гу-си зай-ма-є, у-ха-ха-ха, пи-сар гу-си зай-ма-є, гей!
На дів-ча-та мор-га-є, у-ха-ха-ха, на дів-ча-та мор-га-є, гей!

Писар гуси займає, уха-ха-ха,*
Писар гуси займає, гей!
На дівчата моргає, уха-ха-ха,
На дівчата моргає, гей!
(*Кожен рядок повторюється двічі)

– Ой ви, хлопці молодці,
Перекажіть дівоньці,
Нехай вона заміж йде,
Вона мене не діжде.
Як дівчина почула, уха-ха-ха,
Через море вскочила, гей.
Накопала коріння, уха-ха-ха,
З-під білого каменя, гей.

Поставила на жару,
 Сама сіла зі жалю, уха-ха-ха, гей.
 А ще корінь не скипів, уха-ха-ха,
 Уже писар прилетів, гей.
 – Ой що ж тебе принесло, уха-ха-ха, гей,
 Ой чи човен чи весло? – уха-ха-ха, гей.
 – Привіз мене сивий кінь, уха-ха-ха, гей,
 До дівчини на постіль, гей.
 До дівчини Марини, уха-ха-ха,
 До дівчини Марини, гей.
 На біленькі перини,
 На біленькі перини, гей.
 На смачненькі пиріжки, уха-ха-ха,
 На смачненькі пиріжки, гей.

А ВЖЕ СОНЦЕ НАД ДЗВІНИЦІ

(На мел. «Ой летіли гуси з броду»)

А вже сонце над дзвіниці,
 Йдуть дівчата з вечорниці.
 Мати п'єцу запалила,
 Пиріженьків наварила.
 А яких же петльованих
 Для дівчаток мальованих.

А вже сонце над дзвіниці,
 Ідуть хлопці з вечорниці,
 Мати п'єцу запалила,
 Смоли хлопцям наварила,
 А якої кип'ящої
 Для голоти ледащої.

НАША ЦЕРКВА НА ГОРБОЧКУ

А

Помірно

1. На - ша цер - ква на гор - боч - ку, на - ша цер - ква на гор -
 боч - ку, як у Льво - ві на ри - ноч - ку.

Наша церква на горбочку, (2)
Як у Львові на риночку,
Коло церкви, ростуть квітки, (2)
Сидять старші, ходять діти.

Тільки тая не ходила, (2)
Що віночок загубила,

Ходять хлопці і дівчата, (2)
Українські соколята.

А ви, хлопці, тут не стійте, (2)
З дівчатами ся не смійте,
А ви, хлопці, ся не гайте, (2)
Україну здобуйте.

НАША ЦЕРКВА НА ГОРБОЧКУ

Помірно

Б

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff contains the melody for the first line of the song, with lyrics: '1. На-ша цер-ква на гор-боч-ку, на-ша цер-ква на гор-'. The second staff continues the melody for the second line, with lyrics: 'боч-ку, як у Льво-ві на ри-ноч-ку.' The piece ends with a double bar line.

Наша церква на горбочку,*
Як у Львові на риночку.
(*Кожен перший рядок
повторюється двічі)

Коло церкви цвітуть квіти,
Ходять старі, ходять діти.

Ходять хлопці і дівчата,
Українські соколята.

Тільки тая не ходила,
Що віночок загубила.

А ми, сестри, ся не гаймо,
Гаїлочки заспіваймо.

Най Україна звеселяє,
Ісус з гробу воскресає.

Най воскреснуть з могил тії,
Стрільці наші січовії.

НА ЦЕРКОВЦІ БІЛА БЛЯХА

(На мел. «Наша церква на горбочку»)

На церковці біла бляха, (2)
Не бійтеся, дівки, ляха.

Ані ляха, ані пана, (2)
Бо панщина вже пропала.

А тепер ми, паняночки, (2)
Вже не робим панщиночки.

ЇХАВ КОЗАК ЧЕРЕЗ МІСТ

Помірно

Їхав козак через міст,
Під коником камінь тріс.

Спить годину, спить другу, та ще й третю щасливу.

Приспів:
Гей-га, уха-ха,*
Під коником камінь тріс.
(*Гей-га, уха-ха повторюється з кожним другим рядком)

Ішло дівча трави жати,
Надигала, що ліг спати.

Увірвала трави жменьку
Та вдарила по личеньку.

Камінь тріснув, козак свиснув,
І до себе кріс притиснув.

Вставай, милий, не час спати,
Бо йдуть турки воювати.

Кріс притиснув, руки гріє,
У козака серце мліє.

Бо йдуть турки і татари,
Візьмуть коня і кантари.

Серце мліє, умліває,
Козак дівча покидає.

Візьмуть коня вороного,
Тебе заб'ють молодого.

Козак дівча покидає,
На Україну від'їжджає.

Коня візьмуть, другий буде,
Тебе заб'ють, та й не буде.

Як приїхав на Україну,
Пустив коня на долину.

(Або й так співають)
Коня візьмуть, жаль мя буде,
Тебе заб'ють та й не буде.

Пустив коня на долину,
Сам ліг спати на годину.

ОЙ ТРИ ЛІТА, ТРИ НЕДІЛІ

Помірно

Ой три лі - та, три не - ді - лі,
ой три лі - та, три не - ді - лі
ми - ну - ло - ся на Укра - ї - ні.

Ой три літа, три неділі*
Минулося на Україні,
(*Кожен перший рядок
повторюється двічі)

Як козака турки вбили,
Під явором положили.

Під явором зелененьким
Лежить козак молоденький.

Його тіло почорніло
І від вітру струпішло.

Над ним коник зажурився,
По коліна в землю вбився.

Не стій, коню, наді мною,
Бо я бачу щирість твою.

Біжи, коню, дорогою,
Широкою степовою.

А як прийдеш під ворота,
Стукнеш, пукнеш, як сирота.

А як вийде стара мати,
То знай, коню, що сказати.

Вийшла мати і питає:
«Де мій син ся обертає?»

«Не плач, мати, не журися,
Бо вже твій син оженився.

Взяв він собі за дружину
В чистім полі домовину,

Взяв він собі за жіночку
В чистім полі могилочку.

Візьми, мати, піску жменю,
Посій його по каменю.

Як той пісок житом зійде,
Тоді твій син з війська прийде».

Мати нічок недоспала,
Сухий пісок підливала.

Нема жита і не сходить
І син з війська не приходить.

ОЙ ТРИ ЛІТА ТОМУ БУДЕ

Помірно

Ой три лі - та то - му бу - де, ко - за - чень - ко в га - ю бу - де,
ой три лі - та то - му бу - де,
ко - за - чень - ко в га - ю бу - де.

Ой три літа тому буде,
Козаченько в гаю блуде.*
*(*Кожна строфа
повторюється двічі)*

Приблукав він до явора,
Де сиділи сиві орла.

Ой ти, орле сивесенький,
Ти мій брате ріднесенький.

Виведи мя з того гаю,
Бо доріжки я не знаю.

Виведу тя з того гаю,
Праве око видзьобаю.

Ой став козак та й думає,
Револьвера добуває.

Стрільов орла межи крила,
Аж ся з орла кров полила.

Будеш, орле, пам'ятати,
Як те очко видзьобати.

Ой три літа тому буде,
Козаченько в гаю блуде.

Приблукав він до ялиці,
Де сиділи зозулиці.

Ти, зозуле сивесенька,
Ти, сестрице ріднесенька.

Виведи мя з того гаю,
Бо дороги я не знаю.

Сіла ж вона на галузі,
Показує три дорозі.

В першу підеш – то заграєш,
В другу підеш – заспіваєш,

В третю підеш – то заплачеш,
Бо родини не побачиш.

ОЙ ДУДУ, ДУДУ

Помірно

Ой ду - ду, ду - ду, з ким же я бу - ду, про - би - ла
но - гу на су - ху гру - ду.

Ой дуду, дуду, з ким же я буду,
Пробила ногу на суху груду.

Ой не на груді, но на тернину,
Прийди, миленький, хоть на годину.

Нема милого, треба шукати,
Велика нічка, нема з ким спати.

МИ КРИВОГО ТАНЦЮ ЙДЕМО

Весело

Ми кри - во - го тан - цю йде - мо, тан - цю йде - мо,
ми кри - во - го тан - цю йде - мо.
Ми в нім кін - ця не знай - де - мо, не знай - де - мо,
ми в нім кін - ця не знай - де - мо.

Ми кривого танцю йдемо.*

Ми в нім кінця не знайдемо.

(*Кожен рядок повторюється двічі)

Ані кінця, ані ладу,
Не впізнати, котра ззаду.

А ми тепер паняночки,
Ми не знаєм панщиночки.

Ти, сивая зозуленько,
Закуй же нам веселенько.

Тепер ходять і нас просять,
І за нами гроші носять.

ПОСІЯЛА ОГІРОЧКИ

Дівчата і хлопці стають, у шеренгу і беруться за руки. З одного кінця шеренги двоє крайніх піднімають угору руки, а з другого кінця шеренги двоє крайніх зі співом пробігають між ними, ведучи за собою всіх інших. Зупинившись, вони вдвох так само піднімають угору руки і гра продовжується доти, поки співається гайвка.

Весело

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains a melody of eighth notes: G4, A4, B4, C5, G4, A4, B4, C5, G4, A4, B4, C5, G4, A4, B4, C5. The second staff contains a melody of quarter notes: G4, A4, B4, C5, G4, A4, B4, C5. The lyrics are written below the notes.

По - сі - я - ла о - гі - роч - ки, із них бу - дуть на - сі - ноч - ки,
жов - тий цвіт, жов - тий цвіт.

Посіяла огірочки, із них будуть насіночки,
Жовтий цвіт, жовтий цвіт.

Питалася мати дочки, чи сіяла огірочки,
Жовтий цвіт, жовтий цвіт.

– Не сіяла і не буду, бо не знаю, де я буду
Жовтий цвіт, жовтий цвіт.

Чи в Шуканах, чи в Опліцьку,
То не знаю ані тіцько, жовтий цвіт, жовтий цвіт.

Питалася мати сина, що коштує ця дівчина,
Жовтий цвіт, жовтий цвіт.

Тобі, мати, не питати, що коштує, треба дати,
Жовтий цвіт, жовтий цвіт.

Що коштує, треба дати,
Щоб варила вечеряти – жовтий цвіт.

ПИТАЛАСЯ МАТИ ДОЧКИ

(На мел. «Мої милі огірочки»)

Питалася мати дочки,
Чи садити огірочки – жовтий цвіт.

Не садила і не буду,
Бо не знаю, де я буду, жовтий цвіт.

Чи в Муканях, чи в Опліцьку,
Та не знаю ані тіцько – жовтий цвіт.

Питалася мати сина,
Що коштує та дівчина – жовтий цвіт.

Тобі, мати, не питати,
Що коштує, треба дати – жовтий цвіт.

ПОСАДИЛА ГРУШЕЧКИ

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу.

Помірно

По-са-ди-ла гру-шеч-ки, гай бу-де, гай. Ой тем-на-я
ні - чень-ка, ой яс-на-я зо - рень-ка, дай, Бо-же, дай.

Посадила грушечки,
Гай буде, гай.

Підросли грушечки,
Гай буде, гай.

Приспів:

Ой темная ніченька,
Ой ясна зоренька,
Дай, Боже, дай.

*(Приспів повторюється
після кожних двох рядків)*

Ой зацвіли грушечки,
Гай буде, гай.

Вродилися грушечки,
Гай буде, гай.

Наварила юшечки,
Гай буде, гай.

ІШЛИ ДІВОНЬКИ ЧЕРЕЗ БІР

Помірно

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes.

І. Іш - ли ді - вонь - ки че - рез бір, че - рез бір,
ма - ли су - кен - ки в де - сять піл, в де - сять піл. Йде во - да по
ка - ме - ню, йде во - да по бі - ло - му, сти - ха йде, во - да йде.

Ішли дівоньки через бір, через бір, (2)
Мали сукенки в десять піл, в десять піл.

Приспів:

Йде вода по каменю,
Йде вода по білому,
Стиха йде, вода йде.

(Приспів повторюється після кожних двох рядків)

Стала діброва горіти,
Стали дівчата гасити, гасити.

Стали дівчата гасити, гасити,
Відерцем воду носити, носити.

Скільки у відерцях водиці, водиці.
Стільки у дівчаток правдиці, правдиці.

Стали парубки гасити, гасити,
Решетами воду носити, носити.

Скільки у решетах водиці, водиці,
Стільки в парубків правдиці, правдиці.

Скільки у решеті дірочок, дірочок,
Стільки в парубочків дівочок, дівочок.

Дівчата ноги помили, помили,
А парубоньки випили, випили.

НА ГОРОДІ ПАПЕРІВКА*

А

Помірно

1. На го-ро-ді па - пе - рів - ка, а Ма-ру-ся фай - на дів - ка.
Во - на со-бі згор-да хо - дить, бо до не-ї Ва-силь хо - дить.

На городі паперівка,
А Маруся файна дівка.
Вона собі згорда ходить,
Бо до неї Василь ходить.

Вона собі згорда ходить,
Бо до неї Василь ходить
Щовечора і щораня
До Марусі на сніданя.

НА ГОРОДІ ПАПЕРІВКА

Б

Жваво

1. На го - ро - ді па - пе - рів - ка, у Га - е - ва
фай - на дів - ка. А взяв е - ї па - ни -

*Солодкий ранній сорт яблуни.

На городі паперівка,
У Гаєва файна дівка.
А взяв єї паниченько,
Водив її за рученьку.

Годі, годі, моя мила,
Щоб ся дуже не стомила,
Бо дорога далекая,
Ти, Іруню, молодая.

НА ГОРОДІ ПАПЕРІВКА

В

На городі паперівка,
В цінярів є файна дівка.
Вона собі файно ходить,
Бо до неї хлопець ходить.

Вона собі файно ходить,
Бо до неї хлопець ходить.
Щовечора і щораня
До Іруні на сніданя.

Ти Васильку чорнобровий,
Чогось такий гоноровий,
Мене дівки підпоїли,
Жупан мені підкріили.

А я маю грошей торбу,
Куплю собі жупан довгий.

ХОДИЛА ЦАРІВНА ПО САДУ

Помірно

1. Хо-ди-ла ца-рів-на по са-ду, за не-ю – ца-ре-вич по- під сад.
При-сту-пи-ся, ца-рю, бли-зень-ко, вкло-ни-ся ца-рів-ні ни-зень-ко.

Ходила царівна по саду,
За нею – царевич попід сад.
Приступися, царю, близенько,
Вклонися царівні низенько.

Приступися, царю, ще ближче,
Вклонися царівні ще нижче.
Приступися, царю, до роду,
Виведи царівну з городу.

ГАЮ, ГАЮ, ГАЇВКОЮ

Спокійно

Га - ю, га - ю, га - їв - ко - ю, де я пі - ду за дів - ко - ю.

Мас - лі - є - ва доб - ра ма - ти ма-є доч-ку за - між да - ти.

Гаю, гаю, гаївкою,
Де я піду за дівкою.
Маслієва добра мати
Має дочку заміж дати.

А Василько-паниченько,
Водить її за рученьку.

Вважай, вважай, моя мила,
Щоб ся дуже не втомила.

Вважай, вважай, моя мила,
Щоб ся дуже не втомила.
Бо дорога далекая,
Ти, Марусю, молодая.

ЛЕТІЛА ЗОЗУЛЯ З-ПІД КАЛИНОНЬКИ

Жваво

Ле - ті - ла зо - зу - ля з-під ка - ли - нонь - ки, з-під ка - ли -
нонь - ки, ї - ха - ли жов - ні - ри з У - кра - ї - нонь - ки // - нонь - ки.

Летіла зозуля з-під калиноньки,
Їхали жовніри з Україноньки.*
(*Кожен другий рядок повторюється двічі)

То в довгім, то в довгім, то в коротенькім,
То все на коню на вороненькім.

Господар з хати, жовняр до хати,
Став господиню випитувати:

– Чом в тебе, госпою, очка чорненькі?
То від ніченьки, мій паниченку.

Чом в тебе, госпою, фартух біленький?
То від крохмалю, пане капралю.

– Чом в тебе, госпою, уста солодкі?
То від медочки, мій жовнярочку.

Дивиться господар та й щілиною,
Що робить жовняр з його женою.

Жовняр жартує, господар чує,
На свою жінку дрючок (кия) готує.

А ти, мій мужу, купи дзвіночок,
Най я си вчеплю за поясочок.

Куди ся рушу, дзвонити мушу:
Дзень-дзень-дзень-бам-бам за свою душу.

Чи ж не можна то й пожартувати,
Чужого личка поцілувати.

– Ой як я схочу тебе любити,
Будуть ся твої замки ломити.

Як наповажу, двері виважу,
А як я схочу, вікном вискочу.

СТОЇТЬ ДІВЧИНА КІНЕЦЬ ГОРОДЦЯ

Помірно

Музична партитура для голосу, написана в 6/8 ритмі. Партитура складається з двох рядків нот. Під першим рядком знаходяться літери: Сто - їть дів - чи - на кі - нець го - род - ця. Під другим рядком: кли - че до се - бе гар - но - го хлоп - ця.

Стоїть дівчина кінець городця,
Кличе до себе гарного хлопця.

Ти, парубоцьку, ти голубоньку,
Полюби мене гарну дівоньку.

Ой як я можу тебе любити,
Коли ти бідна, як будем жити.

Коли я бідна, то Бог багатий,
Буду суджена, мусиш ня взяти.

Як судиш, Боже, щоб ся кохали,
То суди, Боже, щоб ся побрали.

Як судиш, Боже, то суди дуже,
Най дві серденька разом не тужи.

Як судиш, Боже, щоб ся любили,
То суди, Боже, щоб ся женили.

СТОЇТЬ ЛИПКА НАД ВОДОЮ

Жваво

1. Сто-їть лип-ка над во-до-ю, лип-ко ж мо-я, лип-ко,
лип-ко ж мо-я, лип-ко. У-сі хлоп-ці на гу-лян-ні,
а мо-го не вид-ко, а мо-го не вид-ко.

Стоїть липка над водою,
Липко ж моя, липко. (2)

Усі хлопці на гулянні,
А мого не видко. (2)

А всі хлопці на гулянні,
Мій стоїть на боці. (2)

Вимахує хустиною:
Хойці, мила, хойці! (2)

Як ти хоче, моя мила,
Щоб тебе любити. (2)

Мости кладку через річку
До тебе ходити. (2)

Я не буду кладок класти,
Я не жадна пані. (2)

Я ще можу в світі жити
Без твого кохання. (2)

ЯК КОЗАКА ТУРКИ ВБИЛИ

(На мел. «Ой три літа тому буде»)

Як козака турки вбили,*
(*Кожен рядок повторюється
двічі)

Під явором положили,
Під явором зелененьким
Лежить козак молоденький.
Над ним коник зажурився,
По коліна в землю вбився.
Не стій, коню, наді мною,

Скажи мені правду свою.
Іди, коню, дорогою
Широкою цісарською.
А як прийдеш під ворота,
Стукни, коню, як сирота.
А як вийде стара мати,
То знай, коню, що сказати.
Твого сина турки вбили,
Під явором положили.

НА ГОРОДІ ВІЛЬХА

Помірно

На го-ро-ді віль - ха, на ній гіл-ля кіль - ка, за-про-си-ла
у - сіх хлоп-ців Пет-ру-се-ва дів - ка, Пет-ру-се-ва дів - ка.

На городі вільха,
На ній гілля кілька,
Запросила усіх хлопців
Петрусева дівка.

Прилетіла до Петруня,
Ніженькою туп-туп,
Вийди, вийди, мій миленький,
Бо я вже є тут, тут. (2)

Ростом невеличка,
Рум'яного личка,
Прилетіла до Петруня,
Як перепеличка.

Ой не вийшов Петруник,
Вийшла його мати,
Як ти добра невісточка,
То іди до хати. (2)

ДЕСЬ ТУТ БУЛА ПОДОЛЯНОЧКА

Помірно

Десть тут бу - ла по - до - ля - ноч - ка, десть тут бу - ла мо - ло - де - сень - ка,
тут во - на у - па - ла, до зем - лі при - па - ла, лич - ка не вмива - ла, бо во - ди не ма - ла.

Десть тут була подоляночка,
Десть тут була молодесенька,
Тут вона упала,
До землі припала,
Личка не вмивала,
Бо води не мала.

Устань, устань, подоляночко,
Умий личко, як ту шкляночку,
Та й возьмися за півбоки,
Та й покажи свої скоки.
Скачи по Дунаю,
Бери дівча скраю.

САМ ХОДЖУ

Жваво

Сам ход - жу, сам ход - жу, сам я хо - див,
де ді - ти, де ді - ти? Де ж по - ді - вав?
ПРИСПІВ:
По - ї - ду я у не - ді - лю ра - нень - ко, ра - нень - ко, при - ве - зу я ді - вонь - ку,
ді - вонь - ку в зе - ле - но - му ві - нонь - ку, ві - нонь - ку, що - най - гар - ні - шу.

Сам ходжу, сам ходжу,
Сам я ходив, де діти? (2)
Де ж подівав?

Приспів:

Поїду я у неділю раненько, раненько,
Привезу я дівоньку, дівоньку
В зеленому віноньку, віноньку,
Щонайгарнішу.

В ТУРЯНСЬКІВ НА ПОДВІР'І

Швиденько

В Ту - рян - ськів на под - ві - р'ї го - лу - би не - сь - ся,
го - лу - би не - сь - ся, а в Ці - ня - рів на по - дві - р'ї
ка - ва - ле - ри б'ють - ся, ка - ва - ле - ри б'ють - ся.

В Турянськів на подвір'ї
Голуби несуться, (2)
А в Цінярів на подвір'ї
Кавалери б'ються. (2)

Не бийтеся, кавалери,
Я ваша не буду, (2)
Я всім хлопцям розказала -
Володина буду. (2)

І так співають про всіх дівчат.

НА ЦВИНТАРІ РОСА ВПАЛА

Помірно

На цвин-та-рі ро-са впа-ла, на цвин-та-рі ро-са
впа-ла, там дів-чи-на во-ду бра-ла.

На цвинтарі роса впала,*
Там дівчина воду брала.
*(*Кожен перший рядок
повторюється двічі)*

Воду брала, лен стелила,
Із землею говорила.

«Ой ти, земле сіресенька,
Ти, сестрице ріднесенька.

Взялась тата, взяла мамку,
Візьми мене на останку».

«Ой дівчино, дівчинонько,
Відгадай ми загадонуку.

А що грає, голос має,
А що плаче, сліз немає.

А що росте без коріння,
А що сходить без насіння».

«А я тоє відгадаю,
Я з Господом слово маю.

Скрипка грає, голос має,
Серце плаче, сліз не має.

Камінь росте без коріння,
Сонце сходить без насіння».

ПРИЇХАЛИ КУПЧИКИ ДО МЕНЕ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Титул: «ПРИЇХАЛИ КУПЧИКИ ДО МЕНЕ». Темп: «Помірно». Ритм: 2/4. Ключ: Б-мажор. Партитура складається з двох рядків нот. Під нотою першого рядка вказано ліричні тексти: «При - ї - ха - ли куп - чи - ки до ме - не,» та «ку - пу - ва - ти пів - ни - ка у ме - не.»

Приїхали купчики до мене,
Купувати півника у мене.

А я свого півника не продам,
Бо у мене півничок господар.

На городі сім'ячко загребе
І додому курочки приведе.

Тю-тю-тю-тю, курочки додому,
Лиш не робіть шкодоньки нікому.

Ой бо тая шкодонька така,
Що зробила курочка чужая.

Ой вискочив півничок на паркан:
Тю-тю-тю-тю, курочки щось вам дам.

ПЛИВЕ КАЧКА ПО ДУНАЮ

(На мел. «Ой там з гори на долину»)

Пливе качка по Дунаю,
Ой дай Боже, що думаю.

Не так роду – матіноньки,
Годувала з дитиноньки.

Я думаю мандрувати,
Шкода дому покидати.

Не раз нічки недоспала,
Потіхи ся сподівала.

ТАМ У ЛЬВОВІ НА РИНОЧКУ

Жваво

Там у Льво - ві на ри - ноч - ку
п'ють бу - я - ри го - рі - лоч - ку,
п'ють бу - я - ри го - рі - лоч - ку.

Там у Львові на риночку
П'ють буяри горілочку. (2)

Везуть її чистим полем,
Ніц не видно тільки море.

Ой п'ють вони, випивають,
Шинкарочку намовляють. (2)

Взяли її за під боки,
Кинули в Дунай широкий.

«Ти, шинкарко молоденька,
Кидай рідного батенька. (2)

Шинкарочка потопає,
В правій руці лист тримає.

Кидай рідного батенька,
Сідай з нами, молоденька».

В правій руці лист тримає,
До батенька посилає.

Шинкарочка послухала,
Сіла й з ними поїхала.

Хай батенько тоє чує,
Хай посаду не готує.

Бо я такий посад маю,
Що в Дунаю потопаю.

ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНОНЬКА ПО ПОЛЮ

Жваво

Ой хо - ди - ла дів - чи - нонь - ка по по - лю, по по - лю,
і сі - я - ла роз - са - донь - ку з при - до - лю, з при - до - лю.

Ой ходила дівчинонька по полю,
І сіяла розсадоньку з придолю.

Рости, рости, розсадонько, в листочок,
Ой старайся, мій миленький, віночок.

Рости, рости, розсадонько, в два листки,
Ой старайся, мій миленький, колиски.

А у мене є колиска готова,
Бувай, мила чорнобрива, здорова.

ОЙ КОТИТЬСЯ СОНЕЧКО

Помірно

The musical score is written on four staves. The first staff begins with a treble clef, a common time signature (C), and a 2/4 time signature. The melody consists of eighth and quarter notes. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody and lyrics. The third staff continues the melody and lyrics. The fourth staff concludes the piece with a double bar line. The lyrics are: Ой ко-тить-ся со-неч - ко круг - лень - ке, на-че мо-є я - єч - ко бі - лень - ке, грі - є сво-їм про - ме - нем лас - ка - вим і зе-ле-не жи - теч - ко, і тра - ви.

Ой котиться сонечко кругленьке,
Наче моє яєчко біленьке,

Щоб вона у квіточки квітчалась,
Щоб сонечку діточки вклонялись.

Гріє своїм променем ласкавим
І зелене житечко, і трави.

Ой котиться сонечко ясененьке,
Наче моє яєчко біленьке,

Ой котиться сонечко ясененько,
Гріє рідну земляньку щастячком.

А ми будем хоровод водити
І паску-весняночку славити.

ЗАЯНЬКУ, ЗА ГОЛОВОНЬКУ

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу. В середині кола ходить «заянько», вибирає собі когось із кола, а сам стає в коло. Коло починає іти в протилежному напрямку. Гра продовжується довго.

Жваво

За - янь - ку, за го - ло - вонь - ку, а - ні то - бі, за - янь - ку
вис - ко - чи - ти, а - ні то - бі, за - янь - ку виг - ля - ну - ти.

Заяньку, за головоньку,
Ані тобі, заяньку вискочити,
Ані тобі, заяньку виглянути.

Заяньку, ручки на плечка,
Ані тобі, заяньку вискочити,
Ані тобі, заяньку виглянути.

Заяньку, сінця – колінця.
Ані тобі, заяньку вискочити,
Ані тобі, заяньку виглянути.

Заяньку, обернися,
Кого любиш, притулися.
Ані тобі, заяньку, ані виглянути,
Ані тобі, заяньку, ані вискочити.

Заяньку, обернися,
Кого любиш, обіймися.
Ані тобі, заяньку, ані виглянути,
Ані тобі, заяньку, ані вискочити.

ОЙ ТАМ З ГОРИ НА ДОЛИНУ

Жваво

Ой там з гори на долину, (2)   То руками, то ногами, (2)
Там місили хлопці глину,   А нарешті головами.

ОЙ ТИ ТРАВКО, ТИ МУРАВКО

(На мел. «Ой там з гори на долину»)

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу.

– Ой ти травко, ти муравко,   А на мені парубочки,
Ой чожд ти не зелена? (2)   Виводили гагілочки.

Чи тя коні витоптали,   Червоними чобітками,
Чи тя гуси вискубали?   Золотими підківками.

– Мене коні не топтали,   Надобкали мня дівоньки,
Ані гуси не скубали,   Українські соколونьки.

Тільки тая не ходила,
Що віночок загубила.

ЗАСПІВАЙТЕ, ДІВЧАТОНЬКИ

(На мел. «Ой там з гори на долину»)

Заспівайте, дівчатоньки, (2)   Нех ся мати утішає, (2)
Веселої гаївоньки.   Ісус з гробу воскрешає.

Веселої заспівайте, (2)   Най воскресне Україна, (2)
А сумної занехайте.   Де ще й нині є руїна.

ОЙ ЗАЦВІЛИ ФІЯЛОЧКИ

(На мел. «Ой ходила дівчинонька по саду»)

Ой зацвіли фіялочки, зацвіли,
Аж ся гори кам'янії вкрасили.

Попід ними дівчинонька ходила,
Фіялочки на віночки збирала.

А за нею їй миленький стихенька:
«Що ж тут робиш, моя мила дороженька?»

Не за мною, мій миленький, не за мною,
Невесела розмовонька з тобою,

Невесела розмовонька, бо ти пан,
Шукай собі такой пари, як ти сам.

ОЙ ЗАЦВИЛИ ФІЯЛОЧКИ В НЕДІЛЮ

(На мел. «Ой ходила дівчинонька по саду»)

Ой зацвили фіялочки в неділю,
Ой де ж я ся, молоденька, подію.

Ішла би я до матінки – не маю,
Бідна ж моя головонька в тім краю.

Ой пішла я до батенька радитись:
«Що ж я маю з тим дитятком робити?»

Візьми теє мале дитя утопи,
Більше мені неславоньки не роби.

Ой пішла я до милого радитись:
«Що ж я маю з тим дитятком робити?»

«Візьми теє мале дитя приголуб,
Прийде така неділенька, візьмем шлюб».

ЧИЖИКУ, ЧИЖИКУ

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу. У середині кола ходить «чижик» і показує, як сіють, сходять, росте, полють, цвіте, жнуть, труть, їдять мак та ін.

Помірно

Чи - жи - ку, чи - жи - ку, пташ - ку ма - лень - кий, ска - жи нам, ска - жи нам,
як то сі - ють мак? О - то так, о - го так, так сі - ють
мак. О - то так, о - то так, так сі - ють мак.

– Чижику, чижику, пташку маленький,
Скажи нам, скажи нам,
Як то сіють мак?
– Ото так, ото так, так сіють мак, (2)

– Чижику, чижику, пташку маленький,
Чи-сь видів, чи-сь видів,
Як то сходять мак?
– Ото так, ото так, так сходять мак, (2)

– Чижику, чижику, пташку маленький,
Чи-сь видів, чи-сь видів,
Як росте мак?
– Ото так, ото так, так росте мак, (2)

Чижику... і потім полють, цвіте, жнуть, труть, їдять мак.

НА ГОРОДІ БІЛА ГЛИНА

Весело

На го-ро-ді бі-ла гли-на, чий то хлопець, як ка-ли-на.

Де він та-кий ви-хо-вав-ся, що він ме-ні спо-до-бав-ся.

На городі біла глина,
Чий то хлопець, як калина.
Де він такий виховався,
Що він мені сподобався.

Ой чи в руті, чи в гайочку,
Чий ти, чий ти, парубочку.

Ой чи в руті, чи в шальвію,
За тобою, серце, млію,

На городі маківочки,
Гарна мама, гарні дочки,
Щоби вона сто літ жила,
Що нас гарних породила.

ОЙ НА СТАВУ, НА СТАВОЧКУ

(На мел. «Там на ставу, на ставочку»)

Ой на ставу, на ставочку та на ставі,
на ставі
Там плавали три козаки та на човні,
на човні.

Там дівчина воду брала та набрала,
набрала,
Та й козака гарним хлопцем та назвала,
назвала.

«Ти, козаче, гарний хлопче та соколю,
соколю,
Візьми мене на той човен та з собою,
з собою».

«Ой рад би я тебе взяти та тебе взять,
тебе взять,
А хто буде лебедяток та заганять,
та заганять?»

Обізвався гарний хлопець та ще й стрілець,
ще й стрілець,
Він застрелив щонайкращу із лебедиць,
лебедиць.

Розлетілось біле пір'ячко горою, горою,
Розлилася кров червона та рікою, рікою.

НА ДЗВІНИЦІ ДЗВОНИ ДЗВОНЯТЬ

(На мел. «На городі біла глина»)

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу.

Весело

На дзві-ни - ці дзво - ни дзво-нять, за дів - ка - ми хлопці го - нять. Бо -
дай во - ни по - ду - рі - ли, на Ни - ви - ці за - ле - ті - ли.

На дзвіниці дзвони дзвонять, А в Нивицях дівки старі,
За дівками хлопці гонять. І там вони знайдуть пари.
Бодай вони подуріли, В Оглядові молоденькі
На Нивиці залетіли. І в них личка солоденькі.

ТАМ НА НОВІЙ УЛИЧЕНЬЦІ

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу, щоразу змінюючи прізвище батьків.

Жваво

Там на но - вій у - ли - чень - ці пси ле - жуть,
- вий - ди, вий - ди, ста - ра ма - ти, щось про - да - ють.

Там на новій уличеньці пси лежуть,
– Вийди, вийди, стара мати, щось продають.

Продавала Демчукова свою дочку,
Вийшла з хати Стефанючка: купіть мою.

– Ми вашої не хочемо, ваша лінива,
Штири ночі горшки мочить, а п'ять мила.

Там на новій уличеньці пси гавкають,
– Вийди, вийди, старий батьку, щось продають.

То продавав Іванишин сина свого,
Вийшов Мельник: купіть мого.

А ми твого не хочемо, бо лінивий, не хороший,
Штири ночі косу точить, п'яту косить.

ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНОНЬКА ПО САДУ

Помірно

Ой хо-ди - ла дів-чи-нонь - ка по са - ду
і сі - я - ла ру - чень - ко - ю роз - са - ду.

Ой ходила дівчинонька по саду
І сіяла рученькою розсаду.

Рости, рости, росадонько, в три листки,
Ой старайся, мій миленький колиски.

Є у мене колисонька готова,
Бувай, мила чорнобрива, здорова.

Бувай, мила чорнобрива, здорова.
Я кавалір на конику, ти вдова.

Я кавалір на конику, поїду,
А ти, вдова, сиди вдома довіку.

МАТИ СИНА ГОДУВАЛА

Помірно

Ma - ти си - на го - ду - ва - ла, ма - ти си - на
го - ду - ва - ла, не - віст - ки ся спо - ді - ва - ла.

Мати сина годувала, (2)
Невістки ся сподівала.

– Пиймо, милий, разом двоє, (2)
Повмираємо обоє.

А як сина оженила, (2)
То невістки незлюбила.

Умер милий в четвер зрання, (2)
А невістка до снідання.

П'є до сина мед-горілочку, (2)
До невістки трутиночку.

Над сином росте калина, (2)
Над невісткою тернина.

Як невістка зогляділа, (2)
То синові розповіла.

Гіль до гіля ся схиляють, (2)
Вони собі розмовляють.

ТАМ У ЛЬВОВІ В СЛАВНІМ ДОМІ

Помірно

Там у Льво - ві в сла - в - нім до - мі ста - ла - ся но - ви -
на, ста - ла - ся но - ви - на, ста - ла - ся но - ви - на.

Там у Львові в славнім домі
Сталася новина, (2)
Зчарувала дівчинонька
Богацького сина. (2)

А як мала чарувати,
Кликала до хати. (2)
Прийди, прийди, мій миленький,
Щось маю сказати. (2)

Ой прийшов я до світлиці,
Стоїть гальба (склянка) пива. (2)
Випий, випий, мій миленький,
Бо я вже випила. (2)

Як випила ту одну,
То випий другу, (2)
Може ти мя поставила
Трутизну яку. (2)

Хіба ж би я дурна була,
Розуму не мала, (2)

Щоб я своєму миленькому
Трутизну давала. (2)

Ой прийшов я додомоньку
Сівши біля стола, (2)
Питається мене мама:
–Десь був, сину, вчора? (2)

– Був я вчора, моя мамо,
У милої в хаті, (2)
Дала мені склянку пива
Та мушу вмирати. (2)

Одягни мя, моя мамо,
В вишиту сорочку, (2)
Поховай мя, моя мамо,
В вишневім садочку. (2)

Будуть пташки прилітати
Цвіт калини їсти, (2)
Будуть мені приносити
Від милої вісти. (2)

БУЛО ЛІТО, БУЛА ЗИМА

(Також на мел. «На городі біла глина»)

Весело

Бу - ло лі - то, бу - ла зи - ма, бу - ли хлоп - ці, те - пер не - ма.

А ще та - ке лі - то бу - де, що за гро - ша двад - цять бу - де.

Було літо, була зима,
Були хлопці, тепер нема.

А ще таке літо буде,
Що за гроша двадцять буде.

МИШКО, СВИШКО, УТІКАЙ

Весело

Миш - ко, свиш - ко, у - ті - кай, ко - тик миш - ку до - га - ний.
У - ті - кай, миш - ко, до дзю - рі, бо ко - тик зла - пить в па - зу - рі.

Мишко, свишко, утікай,
Котик мишку доганяй.

Утікай, мишко, до дзюрі,
Бо котик злапить в пазурі.

Роблять коло. Дівчина в колі, а хлопець за колом, його не впускають, але розриває коло і ловить дівчину.

МИ ГОЛУБКУ ІЗЛОВИЛИ

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу. В середині кола ходить «голубка», вибирає собі когось із кола, а сама стає в коло. Гра продовжується довго.

Помірно

Ми го - луб - ку із - ло - ви - ли, кру - гом не - ї об - сту - пи - ли.
Ой го - луб - ко, чо - го ту - жиш? Ви - би - рай си, ко - го лю - биш.

Ми голубку ізловили,
Кругом неї обступили.
Ой голубко, чого тужиш?
Вибирай си, кого любиш.

Як же мені не тужити,
Коли не маю з ким жити,

Бо мій милий чорнобривий
У могилі вже не живий.

Ой піду я в лісі-гори,
Шукаючи щастя-долі.
А як знайду, то ся верну,
І до себе всіх пригорну.

ЗІЙШЛИСЯ ДІВЧАТА ДО РАДИ*

Зійшлися дівчата до ради,
Яку би то раду радити.

Вони таку раду радили,
Марусю царівну вибрали.

Ходила царівна по саду,
За нею царевич попід сад.

Приступися царю близенько,
Вклонися царівні низенько.

Приступися, царю, ще ближче,
Вклонися царівні ще нижче.

Приступися, царю, до ряду,
Виведи царівну з городу.

ГОРОБЧИКУ, ШПАЧКУ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Темп помірний. Ключовий знак: два бемоль (Bb, Eb). Ритм: 2/4. Текст пісні розташований під нотами. Під певними групами нот є позначки '3' з горизонтальними лініями вище, що вказують на тріолети.

Го - роб - чи - ку, шпач-ку, шпач-ку. чи бу - вав ти в сад-ку, в сад-ку,
чи ви - дів ти, як ко - па-ють на мак, ой то так ко - па-ють на мак.

Горобчику, шпачку, шпачку,
Чи бував ти в садку, садку,
Чи видів ти, як копають на мак.
Ой то так копають на мак.
Горобчику, шпачку, шпачку,

Чи бував ти в садку, садку,
Чи видів ти, як сіють мак.

*А потім росте мак, ріжуть
мак, їдять мак.*

НАШУ ПЕРЕПІЛКУ РУЧКИ БОЛЯТЬ

Жваво

Музична партитура для голосу та фортепіано. Темп жвавий. Ключовий знак: два дізми (F#, C#). Ритм: 2/4. Текст пісні розташований під нотами.

На - шу пе - ре - піл - ку руч-ки бо - лять, руч-ки бо - лять,

*З технічних причин не вдалося розшифрувати мелодію.

тут бу - ла, тут бу - ла пе - ре - пі - лоч - ка,
тут бу - ла, тут бу - ла мо - ло - де - сень - ка.

Нашу перепілку ручки болять,
Тут була, тут була перепілочка,
Тут була, тут була молодесенька.
Нашу перепілку ніжки болять,
Тут була, тут була перепілочка,
Тут була, тут була молодесенька.

Нашу перепілку вушка болять,
Тут була, тут була перепілочка,
Тут була, тут була молодесенька.

Нашу перепілку плечі болять,
Тут була, тут була перепілочка,
Тут була, тут була молодесенька.

Нашу перепілку голівка болить,
Тут була, тут була перепілочка,
Тут була, тут була молодесенька.

ХОДИЛА СОРОКА

Хлопці й дівчата беруться за руки і зі співом ідуть по колу. В середині кола ходить хлопець або дівчина. Після кожного приспіву з кола в середину йде пані у внутрішнє коло. Коли зовнішнє коло зменшиться до одного хлопця або дівчини, то він або вона стає в середину нового кола і гра продовжується.

Помірно

Хо - ди - ла со - ро - ка по зе - ле - ній трав - ці,

за не - ю дів - ча - та по дру - гій му - рав - ці.
Гей, гей, ма - ло нас! Кот - ра па - ні йде до нас?

Ходила сорока по зеленій травці,
За нею дівчата по другій муравці.

Приспів:
Гей, гей, мало нас!
Котра пані йде до нас?

ІДИ, ДІДУ

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу. «Дід» ходить по колу і показує те, про що співається.

Жваво

І - ди, ді - ду, сви - ні пас - ти. Ой дід
роз - сто - гнав - ся, ой дід роз - сто - гнав - ся.

Іди, діду, свині пасти.
Ой дід розстогнався.
(*Кожен другий рядок повторюється двічі)

Іди, діду, на вулицю.
Ой дід розскакався.

Іди, діду, дров рубати.
Ой дід розстогнався.

Іди, діду, до дівчат.
Ой дід розскакався.

Іди, діду, в поле жати.
Ой дід розстогнався.

Іди, діду, кашу їсти.
Ой дід розскакався.

ОЙ ДИВ, ДИВ БІЛОДАН

Помірно

Ой див, див бі - ло - дан по - ві - дай - те з ним прав - ду,
по - ві - дай - те з ним прав - ду.

Ой див, див білодан повідайте з ним правду,
Повідайте з ним правду.

Ой див, див білодан, як дівчата скачуть,
Як дівчата скачуть.

Ой див, див білодан, ото так вони скачуть,
ото так вони скачуть.

Як дівчата б'ються, потім те саме, як хлопці б'ються, як скачуть.

НА УЛИЦІ СКРИПКА ГРАЄ

(Також на мел. «На городі біла глина»)

Весело

На у - ли - ці скрип - ка гра - є, ме - не ма - ти не пус - ка - є.
Пус - ти ме - не, ма - му - ну - ню, нех я ще раз по - тан - цю - ю.

На улиці скрипка грає,
Мене мати не пускає.

Що ж то, мамо, за гуляння –
За ворота та й вертання.

Пусти мене, мамуню,
Нех я ще раз потанцюю.

Позволь мені погуляти,
Два дні вдома не бувати.

Иди, доню, не барися,
За ворота та й вернися.

НА ВИСОКІЙ ЛІЩИНОЧЦІ

(На мел. «Ой у лісі на горісі»)

На високій ліщиночці
Горішки трясуться. (2)
Писала б я писаночки,
Кури не несуться. (2)

Ой цісарю, цісарочку,
Ти наш добрий пане, (2)
Ой забрав ти гарних хлопців,
Забери й поганих. (2)

Писала б я писаночки
Щодень, щонеділі, (2)
Щоб не брали у рекрути
Хлопці молодії. (2)

Ой забрав ти гарних хлопців,
У війську служити, (2)
Забирай же і поганих
По воду ходити. (2)

ОЙ У ЛІСІ НА ГОРІСІ

Жваво

1. Ой у лі - сі на го - рі - сі го - ріш - ки тря - суть - ся,
го - ріш - ки тря - суть - ся, пи - са - ла б я пи - са - ноч - ки,
ку - ри не не - суть - ся, ку - ри не не - суть - ся.

Ой у лісі на горісі
Горішки трясуться, (2)
Писала б я писаночки,
Кури не несуться. (2)

Щоб не брали у рекрути
Хлопці молодії. (2)

Писала б я писаночки
І писати вмію, (2)

Писала б я писаночки
Великі й маленькі, (2)
Щоб до мене приходили
Хлопці молоденькі. (2)

ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНА БЕРЕЖКОМ

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу.

Швидко

1. Ой хо - ди - ла дів - чи - на бе - реж - ком, ой хо - ди - ла дів - чи - на бе - реж - ком, за - га - ня - ла се - лез - ня ба - тіж - ком, за - га - ня - ла се - лез - ня ба - тіж - ком.

Ой ходила дівчина бережком, (2)
Заганяла селезня батіжком. (2)

– Іди, іди, селезню, додому,
Продам тебе дідові рудому.

Як надлетів гарний хлопець ще й стрілець,
Стрілив, убив щонайкращий лебедець.

Біле пір'я розлетілось горою,
Кров червона розтеклася рікою.

Біле пір'я – то є ранняя роса,
Кров червона – то дівочая краса.

Кров червона – то дівочая краса.
Чому, дівко, не заплетена коса.

Три неділі у ліжечку лежала,
На четверту неділеньку в сад пішла.

На четверту неділеньку в сад пішла
І там вона три доріженьки знайшла.

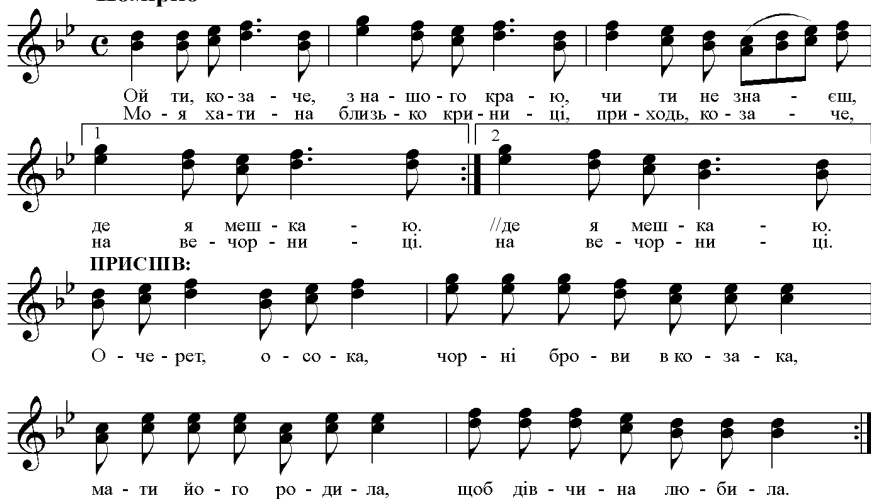
А хто тії доріжечки поробив?
Гарний хлопець до дівчини приходив.

Гарний хлопець до дівчини приходив,
І він її подарунки приносив.

ОЙ ТИ, КОЗАЧЕ, З НАШОГО КРАЮ

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу

Помірно

Ой ти, ко-за - че, з на - шо - го кра - ю, чи ти не зна - єш,
Мо - я ха-ти - на близь - ко кри - ни - ці, при - ходь, ко - за - че,
де на я меш - ка - ю. //де я меш - ка - ю.
ве - чор - ни - ці. на ве - чор - ни - ці.
ПРИСІВ:
О - че - рет, о - со - ка, чор - ні бро - ви в ко - за - ка,
ма - ти йо - го ро - ди - ла, щоб дів - чи - на лю - би - ла.

Ой ти, козаче, з нашого краю,
Чи ти не знаєш, де я мешкаю.

Моя хатина близько криниці,
Приходь, козаче, на вечорниці. (2)

Приспів:

Очерет, осока, чорні брови в козака,
Мати його родила, щоб дівчина любила.

А я мешкаю край доріженьки,
Приходи, козаче, на пиріженьки.

Моя хатина гонтами вкрита, Ой на горі, на вершечку,
Приходи, козаче, хоч буду бита. Там посіяв козак гречку.

Хоч буду бита, знаю за кого, Нема гречки, ні полови,
За козаченька чорнобривого. Ні дівчини до розмови.

ОЙ ЧЕРЕЗ ПЕНЬ ТА Й ЧЕРЕЗ КОЛОДУ

(На мел. «Приїхали купчики до мене»)

Ой через пень та й через колоду,
Впала дівчина по шию в воду.
Не падай, дівчино, бо душу загубиш,
Скажи, дівчино, кого ти любиш.
Не люблю пива, ані гербати,
Не люблю вдівця, бо бородатий.
А люблю мед, бо солоденький,
Люблю козака, бо молоденький.
А люблю мед, бо мед легко пити,
Люблю козака з ним добре жити.

ПРИЇХАЛИ ДВАДЦЯТЬ ШТИРИ

(На мел. «Летять кури від фігури»)

Приїхали двадцять штири	Знала, що сказати. (2)
На чубатій курці. (2)	А ви сміття забирайте,
Приїхали двадцять штири	Їдьте собі далі. (2)
Сміття купувати, (2)	А я собі за те сміття
А я була молоденька,	Купила коралі. (2)

ЗАСПІВАЙМО, ПАНЯНОЧКИ

Жваво

Заспіваймо, паняночки,
 Веселої ягліочки,
 Хай весь нарід утішає,
 Христос з гроба воскресає!
 Хай воскресне Україна,
 Сріблом-злотом замаїна.
 Хай воскреснуть іще тії,

Що в могилах січовії.
 Хай воскресне тая слава,
 Що п'ятсот літ в степу спала.
 Ви, дівчата, ви хороші,
 Вишивайте хлопцям ноші,
 А ви, хлопці, не даруйте,
 Беріть кріса та й воюйте.

ЛЕТЯТЬ КУРИ ВІД ФІГУРИ

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу.

Помірно

Летять кури від фігури
 Або: Ходять кури по подвір'ю
 Самії рябії, (2)
 Забирає цісар хлопців
 Самі молодії. (2)

«Ой цісарє, цісароньку,
 Нащо нас вербуєш, (2)
 Погоріли магазини,
 Чим нас вигодуєш?» (2)

«Не журіться, не журіться,
 Багацькії сини, (2)
 Я ще маю піді Львовом
 Штири магазини». (2)

Не схочете хліба їсти,
 Будете полову, (2)
 А я сяду та й поїду
 В цісарську дорогу. (2)

А цісарська доріженька
Є дуже тяжкая, (2)
А гречана половонька
Є дуже гіркая. (2)

Ой цісарє, цісареньку,
Ти наш добрий пане, (2)

Як забрав-ись гарних хлопців,
Забирай галгани (ганчірки). (2)

Як забрав-ись гарних хлопців
До війська служити, (2)
Забирай же ці галгани,
Щоб підлогу мити. (2)

ОЙ ЛІСОМ, ЛІСОМ, БЕРЕЖИНОЮ

Дівчата і хлопці беруться за руки і зі співом ідуть по колу.

Помірно

Ой лі-сом, лі-сом, бе-ре-жи-но-ю, ой хтось там ї-де до-ро-жи-но-ю.

Ой лісом, лісом, бережиною, (2)
Ой хтось там їде доріжиною.

Встала дівчина, оборонила,
Взяла за руку, до хати ввела.

Ой їде, їде миленький п'яний,
Вийди, дівчино, то твій коханий.

А ви, собаки, в солому спати,
А ти, миленький, іди до хати.

А я не вийду, бо я ся бою,
Своїй матінці низько ся вклоню.

А ви собаки, солому рити,
А ти, миленький, до хати жити.

Моя матінка є господиня,
В меї матінки золота скриня.

Ой лісом, лісом дорога бита,
Пішла дівчина до ворожбита.

Золота скриня сріблом набита,
Новая хата гонтами вкрита.

Ворожка знає, правди не скаже,
З ким моє серце спатоньки ляже.

А в сусідоньки собаки лихі,
Нікому вийти оборонити.

Ой ляже, ляже само собою,
Права рученька під головою.

ЗВІДКИ ВІТЕР ПОВІЄ

Помірно

Звід-ки ві-тер по - ві - є, по - ві - є, звід-ти ми-лий
ПРИСПІВ:
 при - і - де, при - і - де. Йде во-да по ка - ме - ню,
 йде во-да по бі - ло - му, сти - ха йде, во - да йде.

Звідки вітер повіє,
 Звідти милий приїде.

Привезе мені хустину
 з квіткою,
 Щоб не гуляла дівкою.

Приспів:
 Йде вода по каменю,
 Йде вода по білому,
 Стиха йде, вода йде.
*(Приспів повторюється
 після кожних двох рядків)*

А я хустку не брала,
 А дівкою гуляла.
 На городі санчата,
 Та роди, Боже, дівчата,

Привезе мені сукенку
 з квіткою,
 Щоб не гуляла дівкою.

На городі корито,
 Повне води наліто.
 Дівки ноги помили,
 А парубки випили.

ДАЙТЕ МЕНЕ ЗА ДЯКА

Помірно

Дай-те ме-не за дя-ка, бо дяк лег-ко ро - бить, бо дяк лег-ко ро - бить.
 За-спі-ва - є "А-ли-лу-я" та й хлі-ба за-ро - бить, та й хлі-ба за-ро - бить.

Дайте мене за дяка,
Бо дяк легко робить. (2)
Заспіває «Алилуя»
Та й хліба заробить. (2)

Хоч ви мене ріжете, рубайте,
Але заміж за дяка дайте.
Бо у дяка ручка біленька,
Щонеділі булка свіженька.

ЩОБИ НАШІ ОТЕЦЬ ЖИЛИ

Помірно

Що-би на-ші о-тець жи-ли, що-би на-ші
о-тець жи-ли, що нам пас-ку о-свя-ти-ли.

Щоби наші отець жили,*
Що нам паску освятили.
(*Кожен перший рядок
куплетів повторюється двічі)

Паску, паску і пасочку
Ще й до того писаночку.

Щоби жили, вікували,
Всім нам шлюби подавали.

Великодні файні свята,
Бо ся бавлять всі дівчата.

У неділю з пасочками,
В понеділок з писанками.

А в вівторок на гаївку,
Кожий хлопець веде дівку.

Ой до бару уступає,
Та й ся пива напиває.

Дівки кажуть: «Ходім спати».
Далі прийде по нас мати».

Не бійтеся, кажуть мами,
Мати вдома з діточками.

Мати вдома з діточками,
Та й не придуть з прутиками.

Писала б я писаночки
Великі й маленькі,

Щоб не брали у рекрути
Хлопці молоденькі.

СУМНО МЕНІ НА ЧУЖИНІ

(На мел. «Ой там з гори на долину»)

Сумно мені на чужині, (2)
Чи всім людям, чи но мені.

Коли з водою вернула,
Вечеронька вже минула.

Щоб я знала, що но мені, (2)
Не була б я на чужині.

Стала ложки обмивати,
Стали сльози обливати.

Самі сіли вечеряти,
Мені кажуть відра брати.

А як сльоза впаде в воду,
Я не маю свого роду.

Мені кажуть йти по воду
Аж до широкого броду.

Бо якби я рід свій мала,
На чужині б не бувала.

ОЙ ВИЙДУ Я НА СТАВОЧОК

Жваво

Ой вий - ду я на ста - во - чок, на ста - во - чок, аж там пли - ве
шість ка - чо - чок, аж там пли - ве шість ка - чо - чок.

Ой вийду я на ставочок,
Аж там пливе шість качочок. (2)

Пара пару доганяє,
Кажда качка пару має. (2)

А я, бідна, нещаслива
Свою пару загубила. (2)

Обізвався Господонько, Господоне,
Не журися, дівчинонько.

Я за тебе пам'ятаю, пам'ятаю,
Я для тебе пару маю. (2)

ЇДЕ, ЇДЕ ЖЕЛЬМАН

*Хлопці садовлять третього «Жельмана» і ходять навколо церкви.
За ними ідуть, співаючи хлопці і дівчата.*

Помірно

Ї - де, ї - де Жель - ман, ї - де, ї - де йо - го брат,
ї - де, ї - де Жель - ма - но - ва і вся йо - го ро - ди - на.

Їде, їде Жельман,
Їде, їде його брат,
Їде, їде Жельманова
І вся його родина.

«На який хліб, Жельман?
На який хліб, його брат?
На який хліб, Жельманова
І вся його родина?»

Помагай Бог, Жельман,
Помагай Бог, його брат,
Помагай Бог, Жельманова
І вся його родина.

«На хлопський хліб, Жельман,
На хлопський хліб, його брат,
На хлопський хліб, Жельманова
І вся його родина».

«Чого хочеш, Жельман?
Чого хочеш, його брат?
Чого хочеш, Жельманова
І вся його родина?»

«А ми панни не маєм,
На хлопський хліб не даєм,
Іди геть, Жельман,
Іди геть, його брат,
Іди геть, Желманова
І вся його родина».

«Чемной панни, Жельман,
Чемной панни, його брат,
Чемной панни, Жельманова
І вся його родина».

ХОТІЛА МЯ МАТИ

Помірно

Хо - ті - ла мя ма - ти, ма - ти за зло - ді - я да - ти,

за зло-ді-я да - ти. За зло-ді-я не пі-ду, зло-ді-я не люб-лю.

Хотіла мя мати, мати
За злодія дати. (2)
За злодія не піду, злодія не люблю.
Злодій ходить красти, красти
І може пропасти. (2)
За злодія не піду, злодія не люблю.

Хотіла мя мати, мати
За шандаря дати. (2)
За шандаря не піду, шандаря не люблю.
Шандар ходить в села, в села,
А я невесела. (2)
За шандаря не піду, шандаря не люблю.

Хотіла мя мати, мати
За дiгтяра дати. (2)
За дiгтяра не піду, дiгтяра не люблю.
Дiгтяр дьоготь возить, возить,
Ноги відморозить. (2)
За дiгтяра не піду, дiгтяра не люблю.

Хотіла мя мати, мати
За шевчика дати. (2)
За шевчика не піду, шевчика не люблю,
Шевчик кілки струже, струже,
Я не люблю дуже. (2)
За шевчика не піду, шевчика не люблю.

Хотіла мя мати, мати
За кравчика дати. (2)
За кравчика я піду, кравчика я люблю.
Кравчик штани крає, крає,
Мене обіймає. (2)
За кравчика я піду, кравчика я люблю.

ЖИЛА-БУЛА ЦАРІВНА

Дівчата і хлопці беруться за руки, ідуть по колу і співають.

Помірно

Музична партитура для голосу, написана в 2/4 ритмі. Партитура складається з двох рядків нот. Під першим рядком знаходяться літери пісеньки: Жи - ла - бу - ла ца - рів - на, ца - рів - на, ца - рів - на, жи - ла - бу - ла ца - рів - на, ца - рів - на мо - ло - да.

Жила-була царівна, царівна, царівна,
Жила-була царівна, царівна молода.

Царівно, бійся відьми злої, відьми злої, відьми злої,
Царівно, бійся відьми злої, відьми злої.

Аж раз прийшла відьма зла, відьма зла, відьма зла,
Аж раз прийшла відьма зла, відьма зла.

Засни, царівно, на сто літ, на сто літ, на сто літ.
Засни, царівно, на сто літ, на сто літ.

І все заснуло тихим сном, тихим сном, тихим сном,
І все заснуло тихим сном, тихим сном.

І виріс там аркан такий, паркан такий, паркан такий,
І виріс там аркан такий, високий паркан.

Аж раз прийшов царевич, царевич, царевич,
Аж раз прийшов царевич молодий.

Він розбудив царівну, царівну, царівну,
Він розбудив царівну, царівну молоду.

І було в них весілля, весілля, весілля,
І було в них весілля, весілля молоде.

І танцювали цілий день, цілий день, цілий день,
І танцювали цілий день, цілий день.

І всі співали слава, слава, слава,
І всі співали слава царівні молодій.

ОЙ ПОЛОЛА ГОРЛИЦЯ ЛОБОДУ

Помірно

The image shows two staves of musical notation in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature (C). The melody consists of quarter notes and eighth notes. Below the staff, the lyrics are written: "Ой по - ло - ла гор - ли - ця ло - бо - ду, ло - бо - ду,". The second staff continues the melody with similar note values. Below it, the lyrics are: "по - си - ла - ла при - пет - ня по во - ду, по во - ду." The system ends with a double bar line.

Ой полола горлиця лободу, лободу,
Посилала припетня по воду, по воду.

– Іди, іди, припетню, не барись, не барись,
На чужії горлиці не дивись, не дивись.

Бо чужії горлиці полетять, полетять,
Вони тебе, припетню, не схотять, не схотять.

Приспів:

Диб-диб на село, вона любка його,
Вона любить його,
Вона піде, піде заміж, заміж за нього.

Ой полетів горличок та й нема, та й нема,
Полетіла горличка вже й сама, вже й сама.

Приспів:

Ой догнала горличка на воді, на воді,
Та вдарила горлика по крилі, по крилі.

Приспів:

Оце тобі, горлику, не вода, не вода,
Оце тобі горлиця молода, молода.

Приспів:

ВЕСЕЛО ВЕСНЯНКА

Жваво

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: два дізми (D major). Темп: Жваво. Метр: 3/4. Текст пісні розташований під нотами.

Ве-се-ло вес-нян-ка да-ле-ко лу-на-є, бурх-ли-ва-я річ-ка
вже кри-гу ла-ма-є, бурх-ли-ва-я річ-ка вже кри-гу ла-ма-є.

Весело веснянка далеко лунає,
Далеко лунає,*
(*Друга половина кожного рядка
повторюється двічі)
Бурхлива річка вже кригу ламає.

Сніги розтопились, злилися струмками,
Бурхлива річка укрилась квітками.

З чужої сторони, з далекого краю
Птахи прилетіли до рідного краю.

Гаї всі і луки піснями озвались,
Веселі проміння з неба засіяли.

ХОТІЛА Ж МЕНЕ МАТИ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: один діз і один бемоль (F major). Темп: Помірно. Метр: 6/8. Текст пісні розташований під нотами.

Хо-ті-ла ж ме-не ма-ти та за пер-шо-го да-ти,
а той пер-ший – ма-лий не-до-вер-ший, ой та не дай ме-не ма-ти.

Хотіла ж мене мати
Та за першого дати.
А той перший –
Малий недоверший,
Ой та не дай мене мати,
Та не дай мене взяти.

Хотіла мене мати
Та за другого дати.
А той другий, –
То той недолугий
Та не дай мене, мати,
Та не дай мене взяти.

Хотіла мене мати
Та за третього дати.
А той третій
Та не дай мене, мати,
Та не дай мене взяти.

Хотіла мене мати
За четвертого дати.
А той четвертий –
Тото дуже впертий.
Та не дай мене, мати,
Та не дай мене взяти.

Хотіла мене мати
Та за п'ятого дати.
А той п'ятий –
Тото довгоп'ятий.
Та не дай мене, мати,
Та не дай мене взяти.

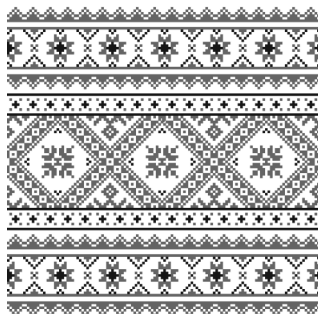
Хотіла мене мати
Та за шестого дати.
А той шестий –
То з кінської шерсти.
Та не дай мене, мати,
Та не дай мене взяти.

Хотіла мене мати
Та за сегомого дати.
А той семий –
Сумний невеселий.
Та не дай мене, мати,
Та не дай мене взяти.

Хотіла мене мати
Та за восьмого дати.
А той восьмий –
Малий, недорослий.
Та не дай мене, мати,
Та не дай мене взяти.

Хотіла мене мати
За дев'ятого дати.
А той дев'ятий –
Не поставив хати.
Та не дай мене, мати,
Та не дай мене взяти.

Хотіла мене мати
За десятого дати.
А той десятий –
То чорновусатий.
Ото дай мене, мати,
Ото дай мене взяти.

РОДИННО-ОБРЯДОВІ ПІСНІ

Весільні

ПШЛИ ДІВКИ В ДОЛИНУ

(Як починалося весілля, коли плели вінок)

Спокійно

Іш - ли дів - ки в до - ли - ну, іш - ли дів - ки
По зе - ле - ний бар - ві - нок, по зе - ле - ний

в до - ли - ну по чер - во - ну ка - ли - ну.
бар - ві - нок, то Га - ну - сі на ві - нок.

Ішли дівки в долину (2)
По червону калину.
По зелений барвінок, (2)
То Ганусі на вінок.

Ой Ганусю, шнурочок, (2)
Будем плести віночок.
На твою головоньку, (2)
На русую косоньку.

ДІВЧАТА, ЗБИРАЙТЕ БАРВІНОК

Спокійно, протяжно

Дів-ча - та, дів - ча - та, зби-рай - те бар - ві - нок,
бо смі-ють - ся хлоп - ці, що ба - га - то ді - вок.

Дівчата, дівчата, збирайте барвінок,
Бо сміються хлопці, що багато дівок. (2)

Не смійтеся, хлопці, то все Божа воля,
То все наробила теперішня война.

Теперішня війна від Бога причина,
Була б ся віддала не одна дівчина.

Війна зрадлива, війна проклята,
Були б ся віддали хлопці і дівчата.

НА ШИРОКІЙ РІЧЦІ ПЛАВАЛИ КАЧАТА

(Коли плетуть вінки)

Протяжно

На ши - ро - кій річ - ці пла - ва - ли ка - ча - та,
гар - ний той ві - но - чок, що спле - ли дів - ча - та,

на ши - ро - кій річ - ці пла - ва - ли ка - ча - та,
гар - ний той ві - но - чок, що спле - ли дів - ча - та.

На широкій річці плавали качата,
Гарний той віночок, що сплели дівчата.
А він нині гарний, а завтра зів'яне,
Бо в ньому Наталя до шлюбоньку стане.

Як буде ставати, то буде плакати,
Будуть рожі-цвіти з голови спадати.
А як поспадають, то не позбирають,
Бо я дівчиною більше не гадаю.

НЕМА ЗІЛЛЯ ГАРНІШОГО

(На мел. «Ой знай же ти, Василеньку»)

Нема зілля гарнішого, як той барвіночок,
Як то тії дівці файно, що плетуть віночок.

Нема зілля поганішого, як тая кропива,
Як то тії дівці бридко, котра ся накрила.

ОЙ ЧИЙ ЖЕ ТО ПАРУБОЧОК

(Співають, коли плетуть вінки)

Весело

Ой чий же то па - ру - бо - чок, та - кий, як ду - бо - чок,
в не - го гри - ва за - че - са - на, бро - ви. як шну - ро - чок.

Ой чий же то парубочок, такий, як дубочок,
В него грива зачесана, брови, як шнурочок.

Брови, як шнурочок, грива зачесана,
Ой чий же той парубочок, подібний до пана.

ОЙ ТАМ ПРИ ДОЛИНІ

(За столом у молодії)

Повільно

1. Ой там при до - ли - ні та при ко - шо - ши - ні,
зіб - ра - лись дів - ча - та ве - чір у ха - ти - ні.

Ой там при долині та при конюшині,
Зібрались дівчата вечір у хатині.

Або:

Настав сумний вечір молодій дівчині. (2)

Дівчино, дівчино, що ж ти наробила,
Чом ти у віночку довше не ходила. (2)

Як мала ходити, хлопці мня не дали,
Ходили за мною, мене намовляли. (2)

Було не слухати від хлопця намови,
Було пришпилити вінок до голови.

Було си купити золотих шпильочок,
Було пришпилити зелений віночок. (2)

ЗІБРАЛИСЬ ДІВЧАТА

Помірно

Зіб - ра - лись дів - ча - та ве - чір у ха - ти - ні,
нас - тав сум - ний ве - чір мо - ло - дій дів - чи - ні.

Зібрались дівчата вечір у хатині,
Настав сумний вечір молодій дівчині.

Марусю, Марусю, що ж ти наробила,
Чом ти дівчиною довше не ходила.

Як мала ходити, хлопці мя не дали,
Ходили за мною, мене намовляли.

Якби була знала, що піду від мами,
Була б не садила рожі під вікнами.

Рожу посадила, рожа ся розцвила,
А я свої мамі жалю наробила.

ВИСКОЧ, МАТІНКО, НА СТІЛЕЦЬ

Помірно

Вис-коч, вис-коч, ма - тін - ко, на сті - лець,
по-дай, по-дай Га - ну - сен - ці гре - бі - нець.

Вискоч, вискоч, матінко, на стілець,
Подай (2) Ганусенці гребінець (2)
Розчесати русу косу під вінець.

На зворі терен тешуть,
А в хаті косу чешуть,

На дворі топірцями,
А в хаті гребінцями.

ОЙ ЗНАЙ ЖЕ ТИ, ВАСИЛЕНЬКУ

Весело

Ой знай же ти, Ва - си - лень - ку, па - зу - рив не ма - еш,
що так ту - ю ру - су ко - су дов - го роз - плі - та - еш.

Ой знай же ти, Василеньку, пазурів не маєш,
Що так тую русу косу довго розплітаєш.

ОЙ ЧИ ТУТ, ЧИ НЕ ТУТ

(Коли йдуть до молодої)

Весело

Ой чи тут, чи не тут ка - ли - на сі - че - на.
Ой чи тут, чи не тут мо - я на - ре - че - на.

Ой чи тут, чи не тут калина січена.
Ой чи тут, чи не тут моя наречена.

Ой то тут, ой то тут калина січена.
Ой то тут, ой то тут моя наречена.

ОЙ ІВАНЕ, ІВАНОЧКУ

*Коли приходять до молодої, ставиться рогатка
в брамі і співають:*

Весело

Ой І - ва - не, І - ва - ноч - ку, чом да - ле - ко зай - шов,
чом ти со - бі на су - сі - ду дів - чи - ни не знай - шов.

The musical notation consists of two staves in 2/4 time, key of B-flat major. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes.

Ой Іване, Іваночку, чом далеко зайшов,
Чом ти собі на сусіду дівчини не знайшов.

А я ішов і знайшов, вона мя принесла,
Молодая дівчинонька (*ім'я*) охота мя знесла.

Ой охота, охота, охота, охота,
Прив'язав я кониченька до плота, до плота.

Прив'язав я кониченька, до лати, до лати,
А сам пішов до дівчини, до хати, до хати.

І ТИ ТУТ, І Я ТУТ

(За столом у молодої)

Весело

І ти тут, і я тут, а хто бу - де вдо - ма,
а хто ме - ні по - ру - ба - е со - ло - му на дро - ва.

The musical notation consists of two staves in 2/4 time, key of B-flat major. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes.

І ти тут, і я тут, а хто буде вдома,
А хто мені порубає солому на дрова.

Сухі вила поломила, в п'єцу запалила.
Таки своєму миленькому вечерю зварила.

ОЙ ЗДРИГНУЛИСЯ СТІНИ

Коли прийшли до молодої. За столом

Спокійно

Ой здриг-ну - ли - ся сті - ни, ой здриг-ну - ли -
А ще ліп - ше здриг - нуть - ся, а ще ліп - ше
ся сті - ни, як бу - я - ри за - сі - ли.
здриг - нуть - ся, як го - ріл - ки на - п'ють - ся.

Ой здригнулися стіни, (2)

Як буяри засіли.

А ще ліпше здригнуться, (2)

Як горілки нап'ються.

Доброї солоденької (2)

Для Олюні молоденької.

ВИСОКО ТЯ, ГОЛУБОНЬКУ

Помірно

Ви - со - ко тя, го - лу - бонь - ку, з ду - ба во - ду пи - ти,
да - ле - ко тя, мій ми - лень - кий, до ме - не хо - ди - ти.

Високо тя, голубоньку, з дуба воду пити,
Далеко тя, мій миленький, до мене ходити.

А я з дуба нахилюся, та й води нап'юся,

А я сяду на коника та й но видаюся.

А я сяду на коника: «Гоя, коню, гоя!»
Де ворота мальовані, там дівчина моя.

Де ворота мальовані, брама золотая,
То там мені на серденьку туга великая.

Ой туга в мня на серденьку, ой туга, ой туга,
Бо вже мого миленького відмовила друга.

Друга мені відмовила, бо гарніша була,
Вона мисли, що я плачу, а я вже забула.

Вона мисли, що я плачу дрібними сльозами,
Я ся Богу помолила перед образами.

Я ся Богу помолила, Святому Миколі,
Щоб він мене хоронив від лихої долі.

Лиха доле, (2) не чекай на мене,
Видять мої карі очі: не господар з тебе.

Видять мої карі очі, ще говорять люди,
Хто набакир шапку носить, господар не буде.

Хто набакир шапку носить, а люльку в кишені,
Той табаки зажимає по цілії жмені.

ОЙ ПОКІРНЕ ДЕРЕВЦЕ ЯЛИНА

(Коли йдуть до шлюбу)

Помірно

Ой по-кір-не де-рев-це я-ли-на,
кла-ня-єть-ся Ма-ру-сень-ка ди-ти-на.

Ой покірне деревце ялина,
Кланяється Марусенька дитина.

Ой перший раз, Марусенько, перший раз
Уклонися матіночці зо сто раз.

Не рік тебе матінка годувала,
Нім ся твого поклоньку дочекала.

Уклонися, Марусенько, уклони,
Найменшої дитиноньки не мини,

Бо як будеш дитиноньки минати,
То не будеш щастя-долі ти мати.

ОЙ ДО ШЛЮБУ ДОРІЖЕНЬКА

(Коли йдуть вінчатися)

Помірно

The image shows two staves of musical notation in 2/4 time, with a key signature of one flat (B-flat). The melody is simple and rhythmic, consisting of eighth and quarter notes. The lyrics are written below the notes.

Ой до шлю-бу до - рі - жень - ка, до шлю - бу, до шлю - бу,
то - ді ме - не хлоп - ці люб - лять, ко - ли йду до шлю - бу.

Ой до шлюбу доріженька, до шлюбу, до шлюбу,
Тоді мене хлопці люблять, коли йду до шлюбу.

Тоді мене хлопці люблять, тоді обіймають,
Тепер мене, молоду, слизи обливають.

Тепер мені, молодій, як буде, так буде,
Нех я знаю, з ким я маю вийти межи люди.

ЛАМАЙТЕ, СВАТИ, РОЖУ

(Коли йдуть вінчатися)

Спокійно

Ла - май - те, сва - ти, ро - жу, ла - май - те, сва -
Мо - ло - дій, мо - ло - до - му, мо - ло - дій, мо -

ти, ро - жу і сте - лить на до - ро - гу.
ло - до - му аж до Бо - жо - го до - му.

Ламайте, свати, рожу (2)
І стелить на дорозу.
Молодій, молодому (2)
Аж до Божого дому.

Дякуймо ксьондзонькові (2)
Як рідному батенькові,
Що нам шлюбоньку дали, (2)
Білі ручки зв'язали.

Там ми будем стояти, (2)
Три рази присягати,
Три рази раз по разу (2)
Перед всіми образи.

Ой зв'язали білі ручки,
Зв'язали рученьки,
Я думала, що на нині,
А то навіченьки.

ДЯКУЙМО КСЬОНДЗОНЬКОВІ

(Після вінчання)

Повільно

1. Дя - куй - мо ксьон - дзонь - ко - ві, дя - куй - мо ксьон - дзонь - ко - ві,
як рід - но - му ба - тень - ку, що нам шлю - бонь - ку да - ли,
що нам шлю - бонь - ку да - ли, бі - лі руч - ки зв'я - за - ли.

Дякуймо ксьондзонькові, (2)
Як рідному батеньку,
Що нам шлюбоньку дали, (2)
Білі ручки зв'язали.

Ой зв'язали білі ручки, зв'язали рученьки,
Я думала, що то два дні, а то навіченьки.

Ой червоний бурячок, зелена гичка,
Вчора була дівчиною – нині молодичка.

Червоний бурячок було що варити,
Була гарна дівчинонька, було що любити.

ВЛІТІ, УЗИМІ ВСЕ СОСОНЬКА ЗЕЛЕНА

Помірно

ІВ лі - ті, у - зи - мі все со - со - нонь - ка зе - ле - на,
в чет - вер, п'ят - ни - цю все дів - чи - нонь - ка ве - се - ла.

Вліті, узими все сононька зелена, (2)
В четвер, п'ятницю все дівчинонька весела. (2)

А в суботоньку косу русую чесала, (2)
А в неділеньку йшла до вінчання, плакала. (2)

– Ой не дай мене ти, мій батеньку, хоч рочок, (2)
Най тя вихожу з ярї рути, віночок. (2)

– Не один же ти, моя донечко, сходила, (2)
А тепер ти ся тим добрим людям судила. (2)

Я БИ ЗВІДСИ ЇХАЛА

Помірно

Я вже бу - ла і - ха - ла, я вже бу - ла йшла,
я ще сво - їй ма - мі не кла - ня - ла - ся.
Кла - ня - юсь то - бі, ма - мо, що бу - ди - ла ме - не ра - но, більш не бу -
деш, не бу - деш. // - деш, не бу - деш.

Я вже була їхала,
Я вже була йшла,
Я ще своїй мамі не кланялася.
Кланяюсь тобі, мамо,
Що будила мене рано,
Більш не будеш, не будеш.

Я би звідси їхала,
Я би звідси йшла,
Я ще свому татові
Не кланялася.
Кланяюся тобі, тату,
Щось поставив нову хату,
Більш не будеш, не будеш.

Я би звідси їхала,
Я би звідси йшла,
Я ще своїм сестрам
Не кланялася.
Кланяюся я вам, сестри,
Що навчили коси плести,
Більш не будеш, не будеш.

Я би звідси їхала,
Я би звідси йшла,
Я ще свому братові
Не кланялася.
Кланяюся тобі, брате,
Щось водив хлопців до хати,
Більш не будеш, не будеш.

Я би звідси їхала,
Я би звідси йшла,
Я ще свому дубові
Не кланялася.
Кланяюся тобі, дубе,
Де стулялись наші губи,
Більш не буду й не будеш.

Я би звідси їхала,
Я би звідси йшла,
Я ще не кланялася
Своїм воротам.
Кланяюся вам, ворота,
Де стояла хлопців рота,
Більш не буду й не будеш.

Я би звідси їхала,
Я би звідси йшла,
Я ще вам, музики,
Не кланялася.
Кланяюся вам, музики,
Що ричали, як ті бики,
Більш не буду й не будеш.

Я би звідси їхала,
Я би звідси йшла,
Я ще тобі, діду,
Не кланялася.
Кланяюся тобі, діду,
Тепер сяду і поїду,
Більш не буду й не будеш.

БУВАЙТЕ ЗДОРОВІ

(Коли молода виходить з отчого дому)

Жваво

1. Бу - вай - те здо - ро - ві, мо - ї рід - ні та - ту,
я ся ви - би - ра - ю у чу - жу - ю ха - ту.

Будьте здорові, мої рідні тату,
Я ся вибираю у чужую хату.

Будьте здорові, мої рідні, мамо,
Я ся вибираю на чужую маму.

Вар.: Я ся вибираю від вас завтра рано.

Будьте здорові, ви мої образи,
Що вас витирала на день по два рази.

Будьте здорові, ви мої віконця,
Що вас витирала рано до схід сонця.

Будьте здорові, ви мої пороги,
Що по вас ходили мої білі ноги.

Будьте здорові, всі мої сусіди,
Я ся вибираю від вас назавсіди.

СПОГАДАЙ, ДІВЧИНО

(Коли молода вибирається з дому)

Помірно

Спо - га - дай, дів - чи - но, пер - ший по - не - ді - лок,
як тя ми - лий зні - ме, з го - ло - вонь - ки ві - ноє.

Спогадай, дівчино, перший понеділок,
Як тя милий зніме, з головоньки вінок.

Спогадай, дівчино, той другий вівторок,
Будеться здавати, що то вже днів сорок.

Спогадай, дівчино, ту третю середу,
Милий тобі скаже: поженеш череду.

Спогадай, дівчину, той четвер четвертий,
Буде милий бити, ще й двері заперті.

Спогадай, дівчино, ту п'яту п'ятницю,
Підеш до корчмоньки по свого п'яницю.

Спогадай, дівчино, ту шесту суботу,
Милий тобі скаже: «Іди на роботу».

Спогадай, дівчино, ту сему неділю,
Ой тоді ти стратиш всю свою надію.

СТОЇТЬ ПІД ГОРОЮ ДІВЧИНА

Помірно

Сто - їть під го - ро - ю дів - чи - на літ ві - сім. І

ти - хо і сум - но ту - ма - ни зо - ве: "Ту -
ма - ни, ту - ма - ни, ви ма - му за - бра - ли, чо - гось мо - я
ма - ма до - до - му не йде. Ту - // - до - му не йде."

Стоїть під горою дівчина літ вісім.
І тихо і сумно тумани зове:
«Тумани, тумани, ви маму забрали,
Чогось моя мама додому не йде».

Тумани сміються, тумани гуляють,
І навіть не чують дівчини слова.
Прийди, моя мамо, моя дорога,
Послухай, як плаче, дитина твоя.

Тумани сміються, тумани гуляють,
І навіть не чують сирітки слова.
Прийди, моя мамо, моя дорога,
Послухай, як плаче дитина твоя.

Два роки минуло, коли ти померла,
З тих пір на могилу ношу я квітки.
З тих пір, моя мамо, ніхто не цілує,
Ніхто не голубить так ніжно, як ти.

І роки минають, минають страждання,
І жалю дівчині приходить кінець.
Прийди, моя мамо, моя дорога,
Положиш на доню весільний вінець.

Прийшла на могилу з своїм нареченим,
Обняла могилу і стала ридать.

«Скажи мені, мамо, моя дорога,
Як маю без тебе гостей я приймать».

«Не прийду я, доню, на твоє весілля,
Могила глибока, земелька тяжка.
Приймай своїх гостей з своїм нареченим,
Такая вже доля, сирітко моя».

ОЙ ПІШЛА Я НА ВЕСІЛЛЯ

Весело

Ой піш - ла я на ве - сіл - ля, що роб - лять му - зи - ки,
а му - зи - ки по - сад - жа - ли в ке - ліш - ки я - зи - ки.

Ой пішла я на весілля, що роблять музики,
А музики посаджали в келішки язики.

Ой пішла я на музики, чи музики грають,
А музики поза п'єцом бабів обіймають.

ГРАЙ, МУЗИКО, ДАМ ТІ САЛА

(На мел. «Ой пішла я на секруху». – С. 182)

Грай, музико, дам ті сала,
Щоби мама не впізнала,
Як впізнає, буде бити,
Щоб музики не любити,
Бо з музики і з муляра,
Нема нігда господаря.
Муляр мури мурує,
А музика людей дурить,
А музика ледащиця –
Цілий тиждень волочиться.

В понеділок іде грати,
А в вівторок буде спати,
А в середу буде пити,
А у четвер жінку бити,
А в п'ятницю ладить струни,
А в суботу далі суне.
А в неділю нагадався,
Каб сорочка, то би вбрався,
А ще потім оглядівся,
Щоб що добре, то б наївся.

ПРОШУ ВАС, МУЗИКИ

Жваво

1. Про - шу вас, му - зи - ки, про - шу ві - ваг гра - ти,
бо я йду до сто - лу мо - ло - дих ві - та - ти.

Прошу вас, музики, прошу віват грати,
Бо я йду до столу молодих вітати.

Прийшла я до гаю, гай розпустить гілля,
Прийшла я до Галі, а в неї весілля.

Просила-м тя, гаю, ще не розвивайся,
Казала-м тя, Галю, ще не віддавайся.

А ти нас, Галюню, та й не послухала,
Свої білі руки навіки зв'язала.

А ти йшла до шлюбу, була біла, біла,
Не одна тя мати за невістку хтіла.

Згадаєш, Галюню, як то добре дівці,
Косу розчесала, постояла в фіржці.

Галюню, Галюню, що тобі здається,
Так дівкою добре, а ти віддаєшся.

Згадаєш, Галюню, як ми ся любили,
Як ми одне ябко на двоє ділили.

Згадаєш, Галюню, як ми ся любили,
Як ми одной стежкой до клубу ходили.

Згадаєш, Галюню, як ми ся кохали,
Як ми одна одній хлопця вибирали.

Ти казала того, я казала того,
А ти вийшла заміж зовсім за другого.

Всі дівчата й хлопці, всі ідуть на танці,
А ти видаєшся бавити засранці.

Подивись, Галюню, на церковні вежі,
Уже твій віночок на престолі лежить.

Подивись, Галюню, на церковні хрести,
Уже твій віночок ангели понесли.

Понесли, понесли, до самого неба,
Бо цього віночка вже тобі не треба.

Не треба, не треба, не дай тобі, Боже,
Нехай цей віночок дружка си наложе.

Вітаю тя, Галю, кустиком лелії,
Нехай благословить серденько Марії.

Вітаю тя, Галю, кустиком міртуса,
Нехай благословить серденько Ісуса.

З тобою, Галюню, вже буду кінчати,
Я ще маю пару слів Ігорю сказати.

Згадаєш, Ігорку, кавалерські літа,
Як була в кишені повная півлітра.

Повная півлітра та ще й кватерчина,
Була щовечора іншая дівчина.

Ігорку, Ігорку, буде зимна роса,
Щоб наша Галеня не ходила боса.

Ігорку, Ігорку, купи їй чоботи,
Одні до виходу, другі до роботи.

ВІТАЮ ВАС, МОЛОДЯТА

(На мел. «Прошу вас, музики»)

Вітаю вас, молодята, на білім пивниску,
Щоби мали штири хлопці, п'яту дівчиниську.

А тії хлопчиська, сіяли, орали,
А та дівчинонька хату замітала.

А тії хлопчиська, щоб пасли корови,
А та дівчинонька, щоб мила підлоги.

А наша Галеня, біленька, як карта,
Як ти будеш бити, ти її не вартий.

Не журись Галюню, що будеш робити,
Ігор купить телевізор, будеш ся дивити.

На той телевізор, що він мя включає,
А той телевізор, що ся вповиває.

На той телевізор, що буде співати,
А той телевізор, що буде плакати.

Прошу вас, музики, ще трохи мня грати,
Бо тепер я буду дещо дарувати.

А тій старій дружці дарую сороку,
Щоби вийшла заміж та ще й того року.

А тій дружці другій – годинник в коробці,
Щоб її любили молодії хлопці.

А старшому свату півлітри горілки,
Щоб ходив і плакав, що немає дівки.

А другому свату дарую качата,
Щоб його любили молоді дівчата.

А вам, молодята, червону троянду,
Щоби дали Україні футбольну команду.

Щоб сини уміли футболу ганяти,
Ігор командиром вмів командувати.

А тим господиням барана з рогами,
Щоб ішли додому догори ногами.

Музико, музико, що тя подарую,
Буду йти додому, то тя поцілую.

ШАНОВНІ МУЗИКИ

Помірно

The image shows a musical score for the song 'Shanovni Muzyky'. It consists of two staves. The top staff is the vocal line, and the bottom staff is the piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The lyrics are written below the notes.

Ша - нов - ні му - зи - ки, про - шу вас за - гра - ти,
бо я хо - чу сест - ру сво - ю да - ру - ва - ти.

Шановні музики, прошу вас заграти,
Бо я хочу сестру свою дарувати.

Дарую тя, сестро, правою рукою,
Щоби щастя плило, як ріка водою.

Дарую тя, сестро, на білі тарели,
Щоб ви ся любили, як в небі ангели.

Дарую тя, сестро, на білим півлинку,
Сховай гроші у кишеню, купиш си колицку.

Дарую тя, сестро, дарую, дарую,
Дай тя, Боже, що найкраще, я тя не жалую.

Дай тя, Боже, що найкраще, добру долю мати,
Щобись не ходила до мене плакати.

Дарую тя, сестро, листячком лелії,
Хай тя благословить серденько Марії.

Дарую тя, сестро, кущиком міртуса,
Хай тя благословить серденько Ісуса.

Дякую музики, що гарно нам заграли,
А вам любі, гості, що нас вислухали.

Даруємо музикам печеного зайця,
Щоби нам заграли хорошого вальса.

Музикантам даруєм печеную курку,
Щоби нам заграли гострую мазурку.

А нам ще співати, гостей веселити,
А нашим музикам до сто літ прожити.

ОЙ МАРУСЮ, ОТО-ТО ЛЮБЛЮ ТЕБЕ

(Як дарують молодих)

Весело

The image shows two staves of musical notation in 2/4 time. The melody is written on a treble clef staff with a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are written below the notes. The first staff contains the first two lines of the song, and the second staff contains the next two lines. The music consists of simple chords and eighth notes, creating a light and cheerful melody.

Ой Ма - ру - сю, о - то - то люб - лю те - бе, як зла - то,
а я зла - то в ки - ше - ню, з то - бо - ю ся о - же - ню.

Ой Марусю, ото-то люблю тебе, як злато,
А я злато в кишеню, з тобою ся оженю.

Файна була росадиця, файна капустиця,
Файна була дівчиною, файна й молодиця.

Ой видно, видно, котрий женився,
Скорчився, згорбився, ще й зажурився.

Ой чи й же ж то парубочок такий кучерявий,
А він такий кучерявий, як мішок дрявий.

ОЙ ІДУ Я ГАЄМ

Помірно

Ой і - ду я га - ем, гай роз - ви - ва - єть - ся,
прий - шла на ве - сіл - ля дів - ча від - да - єть - ся.

Ой іду я гаєм, гай розвивається,
Прийшла на весілля дівча віддається.

Казала-м тя, гаю, ще не розвивайся,
Казала-м тя, Галю, ще не віддавайся.

Було не слухати ні мами, ні тата,
Було ще ходити, як ходять дівчата.

Ой Галю, ой Галю, файна з тебе дівка,
Що ти доносила зеленого вінка.

Що ти доносила, в церкві посвятила,
Мати Божа взяла, поблагословила.

Подивися, Галю, на церковні вежі,
А вже твій віночок, на престолі лежить.

Подивися, Галю, голуби літають,
А вже твій віночок ангели тримають.

Тримали, тримали, кинули у річку,
Вчора була дівка, нині молодичка.

Вісьта, коні, вісьта, не крутіть дороги,
А вже, матусенько, бувайте здорові.

Бо я від'їжджаю в далеку дорогу,
А вас залишаю єдиному Богу.

Брате, добрий брате, маю щось сказати,
Маєш рідну маму, мусиш доглядати.

Казала-сь, Ганнуню, що я така пишна,
А я тебе нині дарувати прийшла.

Дарую тя, Галю, правою рукою,
Щоб тя щастя плило, як вода рікою.

Дарую тя, Галю, листячком міртуса,
Хай тя благословить серденько Ісуса.

Дарую тя, Галю, листячком лелії,
Хай тя благословить серденько Марії.

Дарую тя, Галю, і ще раз дарую,
Дай тя, Боже, щастя, я тя не жалую.

Дарую тя, Галю, червоним доляром,
Ти будь господиня, а він господаром.

А тій старій дружці дарую сороку,
Щоби вийшла заміж за півтора року.

А тій другій дружці дарую горобці,
Щоб її любили хорошії хлопці.

А старому свату дарую качата,
Щоб його любили молоді дівчата.

А другому свату півлітра горілки,
Щоб ходив і плакав, що немає дівки.

Музикам дарую печеного зайця,
Щоби нам заграли хорошого танця.

А тим господиням барана з рогами,
Щоб летіли з п'єца догори ногами.

Що мала-м співати, те переспівала,
Тепер наливайте, буду випивала.

Тепер наливайте повну шклянку пива,
Дай Боже, до року хорошого сина.

Дай вам Боже сина, щоби пас корови,
А на другий – дочку, щоб мила підлоги.

Тепер наливайте, я вже буду пити,
А молодій парі многа літ прожити.

ПРОШУ ВАС, МУЗИКИ

Весільна сироті

Жваво

1. Про - шу вас, му - зи - ки, про - шу ві - ваг гра - ти,
я прий - шла Га - ну - ню ни - ні да - ру - ва - ти.

Прошу вас, музики, прошу віват грати,
Я прийшла Гануню нині дарувати.

Дарую Гануню правою рукою,
Щоб в тя щастя плило, як вода рікою.

Гануню, Гануню, файна з тебе дівка,
Що ти доносила зеленого вінка.

Що ти доносила, в церкві положила,
Мати Божа взяла, поблагословила.

Дарую, Гануню, корчиком лелії,
Нех тя благословить серденько Марії.

Дарую, Гануню, гілочку мirtуса,
Нех тя благословить серденько Ісуса.

Подивись, Гануню, на високі вежі,
Бо вже твій віночок на престолі лежить.

Подивись, Гануню, на високі хрести,
Бо вже твій віночок ангели понесли.

Ходила-сь, Гануню, горами, долами,
Чого-сь не ступила на цвинтар до мами.

А я вже ходила, і я говорила,
А мама Рідненька ніц не відповіла.

ТАМ, ДЕ СОНЯТКО СХОДИТЬ

Коли перепивають на весіллі

Помірно

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff begins with a treble clef and a 3/4 time signature. The melody consists of quarter notes: G4, A4, B4, G4, F4, E4, D4, C4. The second staff begins with a treble clef and a common time signature (C). The melody consists of quarter notes: G4, A4, B4, G4, F4, E4, D4, C4. The lyrics are written below the notes.

1. Там, де со - нят - ко схо - дить,
там, де со - нят - ко схо - дить, там Ган - ну - сень - ка хо - дить.

Там, де сонятко сходить, (2)
 Там Ганусенька ходить,
 В руках хусточку носе, (2)
 Меї матінки просе.
 Матінко-голубонько, (2)
 Прошу тя до столоньку,

Та не бійтеся мене, (2)
 Перепий же до мене.
 З повною, з повненькою, (2)
 З щастячком, з доленькою.

ОЙ ЧАСТУЙТЕ, БУЯРИ

Повільно

Ой час - туй - те, бу - я - ри, час - туй - те,
 тіль - ки мо - го ба - тень - ка ша - нуй - те.

Ой частуйте, буяри, частуйте,
 Тільки мого батенька шануйте.
 Як будете батенька шанувати,
 То будете мід-вино попивати.

ВСТАНЬТЕ, БУЯРИ, ВСТАНЬТЕ

Не швидко

Встань-те, бу-я-ри, встань - те, честь Бо-гу, пок - лін від-дай-те.
 На-пе-ред Бо-гу, гос-по-да-ре-ві, гос-по-да-роч-ці, і ша-фа-ро-ві,
 і ша-фа-роч-ці за хліб дя-ку - є - мо. Де со-ко-ли гніз-деч-ко ви-ли,
 там бу-я-ри мід-ви-но пи-ли, за хліб дя - ку - ва - ли.

Встаньте, буюри, встаньте,
 Честь Богу, поклін віддайте.
 Наперед Богу, господареві,
 господарочці,
 І шафарові, і шафарочці
 За хліб дякуємо.

Приспів:

Де соколи гніздечко вили,
 Там буюри мід-вино пили,
 За хліб дякували.

ТАМ НА СТАВУ, НА СТАВОЧКУ

Весело

Там на ста - ву, на ста - воч - ку, пла - вав ка - чу - ро - чок,
 На здо - ро - в'я всім бо - я - рам п'є пи - во сва - то - чок.

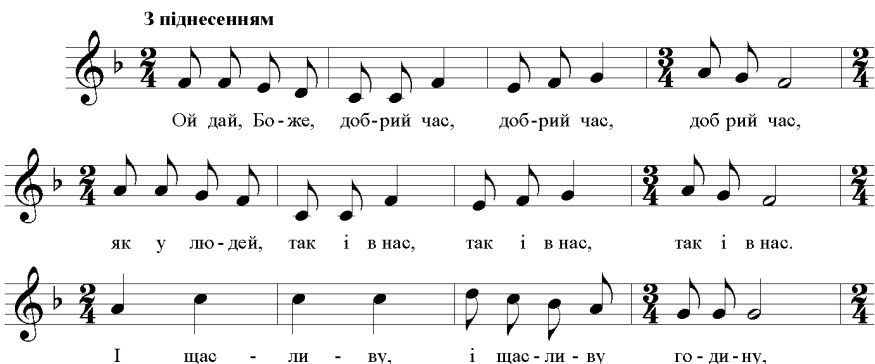
Там на ставу, на ставочку, плавав качурочок,
 На здоров'я всім боярам п'є пиво сваточок.

П'є пиво сваточок з келишка нового,
 На здоров'я всім боярам п'є до молодого.

Там на ставу, на ставочку, там плавала гуска,
 На здоров'я всім боярам, бо п'є пиво дружка.

ОЙ ДАЙ, БОЖЕ, ДОБРИЙ ЧАС

З піднесенням

Ой дай, Бо-же, доб-рий час, доб-рий час, доб рий час,
 як у лю-дей, так і в нас, так і в нас, так і в нас.
 І щас - ли - ву, і щас - ли - ву го - ди - ну,

Дружба співав з короваєм

Переній співають дружки:

Ой дай, Боже, добрий час,
Як у людей, так і в нас,
І щасливу, і щасливу годину,
Веселити, веселити родину.

Жий нам, дядьку, (2)
Тітко, мамо, многа літ,
Процвітай нам (2)
Як той цвіт.
Сотвори, Господи,
Многая літа.

А НАШ ДРУЖБА ФАЙНО ЗВАВСЯ

Жваво

А наш дружба файно звався і файно писався,
А як краяв коровай, та не відзивався.

ОЙ ТИ, ДРУЖБО, ПОЙТАШУ

(На мел. «І наїстися я, і напиться я»)

Ой ти, дружба, пойташу,
Жени блохи на пашу.
А як ти їх напасеш,
Їх додому приженеш.

І вилами лободи
Зажени їх до води.
Не бий прутом на кінцем,
І пощупай, чи з яйцем.

ВДАВСЯ КОРОВАЙ

Довільно

Вдав - ся ко - ро - вай, вдав - ся,
з ка - ли - но - ю змі - шав - ся.

The musical notation consists of two staves. The first staff has a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 3/4 time signature. It contains the first two measures of the melody. The second staff continues the melody for the next three measures, ending with a double bar line. The lyrics are written below the notes.

Вдався коровай, вдався, (2)   Змішався з калиною, (2)
З калиною змішався.   А та запах малиною.

Дарують молоду по кусочкові короваю

ДРУЖБА КОРОВАЙ КРАЄ

Повільно

Друж-ба ко - ро - вай кра - є,   зо - ло - тий но - жик ма - є.

The musical notation consists of a single staff with a treble clef, a key signature of two flats, and a 5/4 time signature. It contains the melody for the first two measures, followed by a repeat sign and the next two measures, ending with a double bar line. The lyrics are written below the notes.

Дружба коровай крає, (2)   Що вкрає, то в кишеню – (2)
Золотий ніжик має.   То жінці на вечерю.

Дружба коровай крає, (2)   Дружба коровай ріже,
До кишені (за пазуху) ховає.   Йому з носа бузько лізе.

ЧОМУ ДРУЖКИ НЕ СПІВАЮТЬ

(На мел. «Чому пчолі не йдуть в поле»)

Чому дружки не співають, голосу не мають,
Наїлися пирогів, ледве віддыхають.

Наїлися пирогів, напилися пива,
Як велика, так мала, кожна чорнобрива.

Наїлися пирогів, напилися води,
Як велика, так мала, кавалерів воде.

ОЙ ЛЕТИЛИ ГОРОБЦІ

(Співали на весіллі, коли подавали голубці, капусту)

Ой летіли горобці – ті-ті-ті,
Поставили на столі голубці.

Їжте, люди, голубці, будете здорові,
З тої киці шкварочки, що лежали в рові.

І капуста моя, і качання моє,
Молодая дівчинька – закохання моє.

ПОДЯКУЮ ГОСПОДОВІ, ЩО ВЖЕ-М СЯ ВІДДАЛА

Жваво

1. По- дя - ку - ю   Гос - по - до - ві,   що в же - м ся від - да - ла,
що я бу - ду се - ї но - чі   з чо - ло - ві - ком спа - ла.

Подякую Господові, що вже-м ся віддала,
Що я буду сеї ночі з чоловіком спала.

Подякую Господові, що вже оженився,
Що я буду теї ночі до жінки тулився.

Ой до жінки, не до ліжка, а може, до лави,
Буде мені смакувати, як цукор до кави.

Ой притисне, не притисне, тільки поцілує,
Бо він мені першу нічку таки подарує.

А СВЕКРУХА ДОБРА БУЛА

(На мел. «Чому пчоли не йдуть в поле»)

А свекруха добра була, файна молодиця,
Вона зразу дуже добра, а потім сказиться.

А судома нема дома, прийдіть, хлопці нині,
Ви ляжете по краях, а я всередині.

Ви ляжете по краях, щоб ся добре спало,
А я ляжу всередині, щоб ся рано встало.

ЧОМУ ПЧОЛИ НЕ ЙДУТЬ В ПОЛЕ

Весело

Музична партитура для двох голосів у 2/4 ритмі. Мелодія складається з чотирьох тактів. Під партитурою наведено ліричні тексти українською мовою.

Чо - му пчо - ли не йдуть в по - ле, чо - му не ро - ять - ся,
чо - му дів - ки не йдуть за - між, бо све - крух бо - ять - ся.

Чому пчоли не йдуть в поле, чому не рояться,
Чому дівки не йдуть заміж, бо свекрух бояться.

Котрі пчоли пішли в поле, то ся пороїли,
Котрі дівки пішли заміж, то всі помарніли.

ОЙ ПІШЛА Я НА СВЕКРУХУ

Помірно

Музична партитура для двох голосів у 2/4 ритмі. Мелодія складається з чотирьох тактів. Під партитурою наведено ліричні тексти українською мовою.

1. Ой піш - ла я на све - кру - ху, та й зва - ри - ла з бор - щем му - ху,
а све - кру - ха доб - ра ба - ба, з'ї - ла му - ху за - мість сха - ба.

Ой пішла я на свекруху, А свекруха добра баба,
Та й зварила з борщем муху, З'їла муху замість схаба.*

*М'ясо, що дуже пахло, сушили в печі, посолили і трималося довго.

А Я В СВЕЇ МАМИ

Помірно

The image shows a musical score for the song 'А я в свої мамі'. It consists of two staves of music. The first staff is a vocal line in G major, 2/4 time, with lyrics: 'А я в све - ї ма - ми са - ма од - на бу - ла,'. The second staff is a piano accompaniment in G major, 2/4 time, with lyrics: 'роз - пус - ти - ла ко - си, ро - бо - ти ся збу - ла.' The score ends with a double bar line and repeat dots.

А я в свої мамі сама одна була,
Розпустила коси, роботи ся збула.

Пішла на свекруху та й не сміла сісти,
А свекруха каже: «Неси в поле їсти».

А невістка каже: «А де ж теє поле?»
Свекруха їй каже: «Най тя колька сколе».

Молода невістка вміла відповісти:
«Нехай того сколе, що наварив їсти».

«Невістко, невістко, не роздіймай писка,
Бо застрягне в тобі череп'яна миска.

Невістко, невістко, не роздіймай губи,
Бо як візьму коцюбу, виб'ю тобі зуби».

«Свекрухо, свекрухо, ти не маєш права,
Повибивай тому, щось вигодувала».

«Невістко, невістко, поскладай перини,
Щось понаносила до моєї хатини.

Невістко, невістко, йди подій корови,
Щось понаводила до моєї обори».

«Я ті подоїла, що позаставала,
Своїх не доїла, бо мати не дала».

Ой там в полі грушка, дрібні грушки родить,
Невістка свекрусі нігда не догодить.

ЯК Я БУЛА В СВЕЇ МАМИ

(На мел. «Подякую Господові»)

Як я була в свеї мами, в свеї мамусеньки,
То я мала кучерики, як горох дрібненький.

Як я пішла на свекруху, свекрушині руки,
Поробились кучерики, як бобові струки.

А я взяла гребінець, хтіла розчесати,
А свекруха за коцюбу: «Втікай, шельмо, з хати».

А свекруха за коцюбу, а я за копистку (мішалка варення),
Вона мене по плечах, я її по писку.

ОЙ БУДЕШ ТИ, ДІВЧИНОНЬКО

(На мел. «Ой кувала зозуленька»)

Ой будеш ти, дівчинонько, заміж пам'ятати,
Як тя буде свекрушенька ложки рахувати.

На обід двадцять чотири, на полудне триста,
Хоч на мене люди брешуть – в мене душа чиста.

На вечерю не рахую, бо волок варила,
По вечері свекрушенька невістку набила.

ОЙ КУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА

Весело

Ой кувала зозуленька в хаті на загаті,
Як я буду привикати, свекрушеньки хаті.

Як я буду привикати, як я буду жити,
Як він мені не дозволить іншого любити.

Ой мала я миленького, ой мала, я мала,
Господь дав, дідько взяв, я не жалувала.

Ой мала я миленького, як червону рожу.
А теперка на огиду дивитись не можу.

ВИЙДИ, МАТИ, ПОДИВИСЯ

Вийди, мати, подивися,
Бо вже твоя біда йде.

Нині тебе поцілує,
Завтра очі підіб'є.

ЧИ Я ТОБІ НЕ КАЗАЛА

Жваво

1. Чи я то - бі не ка - за - ла, мо - є сер - де - нят - ко,
не їд - ь в по - ле по сно - пи, не - хай ї - де бать - ко.

Чи я тобі не казала, моє серденьтко,
Не їдь в поле по снопи, нехай їде батько.

Батько старий, (2) батько вже нажився.
А ти хлопець молодий, щойно оженився.

В ОЧЕРЕТІ РОДИЛАСЯ

В очереті родилася,
У макові виросла,
Піякові судилася,
За піяка пішла.
До горілки піяк,

До роботи ніяк.
А як п'ю, як умру,
Поховайте в лісі,
Наді мною з бариліою
Горілку повісьте.

МАНДРУВАЛО ДВА ШЕВЦІ*

Мандрувало два шевці, питали господи,
Там під лісом нова хата, там добра господа.

Там під лісом нова хата і добра господа,
А ще там є старий майстер, майстрова молода.

Два шевці-мандрівники приходять до хати:
«Чи маєте пане-майстре, чобіт направляти?».

«Ой маю я маю, сто пар чобіт шити,
А сам іду на оренду меду-вина пити».

Шиють вони, шиють, та вже й дошивають,
На молоду майстрову щораз поглядають.

Майстрова молода, маєш грошей много,
Мандруй з нами, молодими, покидай старого.

Не було там нікого, тільки один хлопець,
Прилітає на оренду: «Десь тут є мій отець?»

А ти, тату, на мед, а я на горілку,
Моя мати, твоя жінка, з шевцем на мандрівку».

«Сину, йди осідлай, коня вороного,
І будемо доганяти шевця молодого».

Женуть вони, женуть, і вже доганяють,
Вона йому відказала: «Я тебе не знаю».

Узяв майстер майстрову та за білі боки,
Кинув майстер майстрову у Дунай глибокий.

«Пливи, пливи, майстрова від краю, до краю,
Було мені не казати: «Я тебе не знаю».

---

*Ця і наступні пісні без нот виконуються на мел. «Чому пчоли не йдуть в поле».

ЧИ Я ТОБІ НЕ КАЗАЛА

Чи я тобі не казала, моя братовице,
А щоби ти не ходила в червоній спідниці.

Купи собі, братовице, спідницю синеньку,
Буду тебе шанувати, як сестру рідненьку.

НЕ ПІДУ З ВЕСІЛЛЯ ДОДОМУ

Помірно

1. Не пі - ду, не пі - ду з ве - сіл - ля до - до - му,
наз - доб - кав, наз - доб - кав чор - ня - вий на но - гу.

Не піду, не піду з весілля додому,
Наздобкав, наздобкав чорнявий на ногу.

Наздобкав, наздобкав на мізерний палець,
(*Вар.*: Не на ногу, не на ногу, на мізерний палець,)
Не чужий, не чужий, тільки мій коханець.

Як він тебе наздобкав (став на ногу) не кажи нікому,
Бери його за рученьку і веди додому.

ЯК Я БУЛА МОЛОДОЮ

Як я була молодією преподобницею,
Повісила шундер-мудер над віконницею.

А хто іде, чи іде, то випитується,
А чого той шундер-мудер так вихитується.

ПОЇХАВ Я ТРЬОМА КІНЬМИ

Поїхав я трьома кіньми, трьома вулицями,
Надибав я три дівчини з чорними бровами.

Перша була Анна-панна, друга Катерина,
А третьої не скажу, бо моя дівчина.

ОЙ ЧЕРВОНИЙ БУРЯЧОК

Ой червоний бурячок, зелена гичка,
Любив мене козачок, хоч я невеличка.

Любив мене козачок, хотів мене взяти.
Купив мені серп молотий: «Іди, мила, жати».

А я взяла той серп жати, кинула за себе.
«Я не жала в свого тата, не буду і в тебе».

ТАТО СИДИТЬ ЗА СТОЛОМ

Тато сидить за столом, а мама на міху.
Тато маму обіймає, я синя зо сміху.

Тато маму обіймає, а я си думаю,
Коли я си молода того дочекаю.

ОЙ ЗАРУЛА КОРОВИЦЯ

Ой зарула коровиця, що ся не напасла,
Заплакала дівчинонька, що доля нещасна.

Ой не руви, коровице, ще ся напасешся,
Не плач, не плач, дівчинонько, ще ся наплачешся.

НАЩО ВИ МНЯ ВІДДАЄТЕ

Нащо ви мня віддаєте, мої рідні тату?
Ой чи я вам, молода, пересіла хату? (2)

Ой чи хату пересіла, чи хліб переїла,
Ой чи я вам, молода, робити не хтіла. (2)

І робила, працювала, складала докупки,
Казались-те, мамо й тату, що я буду тутки. (2)

А як прийшли старости, сталися питати,
Тато в раду, мама в раду, треба віддавати.

ОЙ СУМНАЯ ВУЛИЧЕНЬКА

Ой сумная вуличенька, сумная, сумная,
Бо на отій вуличеньці дівчина мала.

А ще тая величенька та сумніша стане,
Як на тії вуличеньці дівчини не стане.

ОЙ НЕ ПЛАЧ, МОЛОДА

Ой не плач, молода, нехай дружка плаче.
Вона пішла собі заміж, аж їй серце скаче.

ОЙ СПІВАЙТЕ, ДІВЧАТОНЬКА

Ой співайте, дівчатовенька, нині ваша слава,
Піде голос по діброві аж до Ярослава.

Піде голос по діброві, аж до теї хати,
Де я маю молоденька господарювати.

Тепер мені, молодій, так буде, так буде,
Нех я знаю, з ким я маю вийти межи люди.

ОЙ ПРИБУЛА ГОРІЛОНЬКА

Ой прибула горілонька в зеленій флящині,
Будеш мати, сім коханок, мій милий від нині.

Будеш мати сім коханок, жодної вірної,
Аж поки ся не повернеш до мене самої.

ОЙ ВИЙДУ Я ЗА СТОДОЛУ

Ой вийду я за стодолу, стану на солому,
Як милого не любити, коли видно з дому.

Як милого не любити, коли охотонька,
Сиві очі, чорні брови, як у соколонька.

ОЙ ЖАЛА Я ПШЕНИЧЕНЬКУ

Ой жала я пшениченьку, докупи колосся,
А я того хлопця люблю, що жовте волосся.

А я того хлопця люблю, що раненько встає,
І білими рученьками коням їсти дає.

І білими рученьками коням їсти дає,
Спи, миленька, до полудня, ніхто тя не знає.

Спи, миленька, до полудня, вставай до обіду,
Щоби-сь файно виглядала, як з тобою піду.

Щоби-сь файно виглядала, щоби-сь була біла,
Щоби люди не сказали, що-сь хліба не їла.

ЗВІДСИ ГОРА, ЗВІДТИ ГОРА

Звідси гора, звідти гора, всередині я йду,
Щось мі, мила, поробила, додому не зайду.

Щось мня, мила, поробила, щось мня учинила,
Дає мама вечеряти, вечеря не мила.

ОЙ ВАРИЛА МАМА БОРЩ

Ой варила мама борщ, та й не посолила,
Ой любила мама хлопців та й мене навчила.

Ой січена калинонька, ой січена мака,
Болить мене головонька за тим одинаком.

Ой одинак уродився, ой одинак вдався,
А він такий на личеньку, як намалювався.

ПОЇХАЛО ВЕСІЛЛЯ

(На мел. «І наїстися я, і напиться я»)

Поїхало весілля, під зелену грушку,
Два коти за свати, а кицька за дружку.

В ДІВЧИНИ НА ГОРОДІ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: три дізми (F#, C#, G#), ритм: 3/8. Текст пісні:

І. У мо - їм го - род - чи - ку за - цві - ла
муш - ка - тель - ка, ска - жи, ме - ні, дів - чи -
но, чо - го - сь та - ка сум - на.

У моїм городчику зацвіла мушкателька.
Скажи, мені дівчино, чого-сь така сумна.

Чи вельон твій не білий, чи мірт твій не зелений.
Скажи, скажи, дівчино, котрий твій наречений.

Мій милий в війську служить, нічого в тім не знає.
Що його люба дівчина до шлюбу ся збирає.

До шлюбу ся збирає, встає і присягає,
І тому присягає, що зроду його не знає.

Іде мила зі шлюбу, з миленьким ся стрічає,
З миленьким ся стрічає і руку йому подає.

«Ой милий мій миленький, візьми мене з собою,
Будемо в світі жити, як чоловік з жоною».

«Ой мила, моя мила, не можна так робити,
Кому ти присягала, з тим мусиш вірно жити».

ХОДИТЬ КОНИК В РУТІ

(На мел. «Молода дівчина»)

Ходить коник в руті, по зеленій руті,
Не вір парубкові, що каже: «Візьму тя».

Не вір парубкові, хоч би найліпшому,
Він тя випитає і скаже другому.

Він тя випитає, до одного слова.
Потім тобі скаже: «Будь, мила, здорова».

Будь, мила, здорова, я вже від'їжджаю
В далеку дорогу, сам її не знаю.

МОЛОДА ДІВЧИНА ЩЕ ДО ШКОЛИ ХОДИТЬ

Жваво

1. Мо - ло - да дів - чи - на ще до шко - ли хо - дить,
а вже за со - бо - ю ка - ва - лє - рів во - дить.

Молода дівчина ще до школи ходить,
А вже за собою кавалерів водить.

П'ятнадцять літ має, а вже ся регоче,
Молода дівчина заміж іти хоче.

Шістнадцять літ має, а вже віддається.
Молода дівчина, що тобі здається.

Щоб я була знала, що піду від мами,
Була б не садила рожі під вікнами.

Рожу посадила, рожа ся розцвіла,
А я своїй мамі, жалю наробила.

А МІЙ МИЛИЙ, ЯК ДЕНЬ БІЛИЙ

Жваво

1. А мій ми - лий, як день бі - лий, а я, як ка - ли - на,
як би - м сі - ла ко - ло не - го, то би за - па - ли - ла.

А мій милий, як день білий, а я, як калина,
Як би-м сіла коло него, то би запалила.

А калину палю, палю, калина не горить.
Я до дурня, як ластівка, дурень не говорить.

Я калину палю, палю, калина палає,
Я до дурня, як ластівка, дурень покидає.

ПОКОЧУ Я СРІБНИЙ ПЕРСТІНЬ

Покочу я срібний перстінь по дубовій кладці.
Я багача вірно люблю, а бідний на гадці.

Я багача вірно люблю, а бідним ся тішу.
Як ся бідний не поверне, багача повішу.

Як ся бідний не поверне з чорними бровами,
То багача я повішу догори ногами.

МОЯ МАМА ФАЙНА БУЛА

(На мел. «Ой стояла дівчинька»)

Моя мама файна була, я ся у ню вдала,
Моя мама двадцять штири кавалери мала.

Мама мала двадцять штири, а я маю триста.
Хоч на мене люди брешуть – моя душа чиста.

Хоч на мене люди брешуть, як на гайворони,
А до мене хлопець ходе з чужої сторони.

Вже зібрався, зачесався, вже й горілку взяли.
Заїхали в чисте поле, та й конята стали.

– Не журися, моя мила, що стали конята,
Я до тебе пішки прийду, хоч ти й не багата.

Невеликий ти богач – одна сірачина.
І ту продай, на Боже дай, щоб я тя любила.

ОЙ СТОЯЛА ДІВЧИНОНЬКА

Жваво

1. Ой сто - я - ла дів - чи - нонь - ка під но - вим о - стріш - ком,
го - ду - ва - ла ми - лень - ко - го во - лось - ким го - ріш - ком.

Ой стояла дівчинонька під новим острішком,
Годувала миленького волоським горішком.

Сама їла лушпайки, йому дала зерно,
Подивися, мій миленький, яка я мізерна.

ОЙ ТО В МЕНЕ ПАВУТИЦЯ

Ой то в мене павутиця по полю стелеться,
Що то в мене за кавалер, що з дівчат сміється.

Ой то в мене перець (парії) по полю бурує.
Ой то в мене гарний хлопець, що дівчат шанує.

ОЙ ХВАЛИВСЯ ОДИН ХЛОПЕЦЬ

Ой хвалився один хлопець, що вміє косити.
Загнав косу в копеняку та й став голосити.

Ой дівчата, дівчатонька, що я вас попрошу,
Витягнути допоможіть з копеняти косу.

ОЙ ДУМІЄШ, МІЙ МИЛЕНЬКИЙ

Ой думієш, мій миленький, думієш, думієш,
Як ти іншу милу маєш, де мене подієш?

Ой думію, моя мила, думію, думію,
Там та буде про будень день, а ти на неділю.

Там та буде при будень день роботу робити,
А ти будеш про неділю хороше ходити.

ОЙ КОЛУЄ СИВИЙ ГОЛУБ

Ой колує сивий голуб, колує, колує,
А хто ж моє біле личко, вечір поцілує.

Ой той мене поцілує, котрий буде варта,
Котрий буде на личеньку біленький, як карта.

Ой той мене поцілує, котрий буде годен,
Котрий буде до мого личенька подобен.

А як мене поцілує хлопець молоденький,
То так мені на серденьку, як мід солоденький.

А як мене поцілує старий старичисько,
То так мені на серденьку, як той маслючисько (*равлик*).

ШТИРИ ВОЛИ НА ОБОРІ

Штири воли на оборі, рогами ся чешуть.
Видай, мати, дочку з хати, хай люди не брешуть.

Нехай тая видає, що їх штири має.
А я маю одиначку, нехай погуляє.

Ой гуляла одиначка, як нічку, так днину.
Вигуляла одиначка, на руках дитину.

Дякую вам, мамуненьку, за вашу науку.
Тепер сидіть на постелі, колишіть онуку.

І НАЇСТИСЯ Я, І НАПИТИСЯ Я

Весело

І на - їс - ти - ся я, і на - пи - ти - ся я,
до ро - бо - ти не я, бо бо - лить го - ло - ва.

І наїстися я, і напиться я,
До роботи не я, бо болить голова.

А в суботу до роботи голова боліла,
А в неділю на гуляння, то я полетіла,

Їжте, люди, голубці, будьте здорові,
З теї киці шкварочки, що лежала в рові,

А я їла голубця, дивилася на шевця,
А швець мене ремінцем, вдавилася голубцем.

А в нашій Ганнусеньки на подвір'ї яма,
Дайте, дайте горілочки, бо я ще не п'яна.

А в нашій Ганнусеньки в городі береза,
Дайте, дайте горілоньки, бо я ще твереза.

Ой їхало весілля попід нашу хату,
Зачепило за гіляку, тай згубило сваху.

А ти, свахо, будь весела, бери торбу, йди на села,
Та ще й палку ясінову, щоб не вкусив пес за ногу.

Вийду, вийду на поріг, стану на дорогу,
Як милого не любити, коли видно з дому.

Як милого не любити, коли охотонька,
Біле личко, чорні брови, як у соколенька.

Ой Василю, Василеньку, чом далеко зайшов,
Чом ти собі на сусідах дівчини не знайшов.

А я йшов, не знайшов, вода мя занесла.
Молодая Ганнусенька – охота мя знесла.

ОЙ МАМУНЮ, МАМУНЯНКО

Весело

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. The lyrics are: "Ой ма - му - ню, ма - му - нян - ко, од - ну - сь ме - не ма - ла, сім го - лу - бів ти прий - ма - ла, а ме - не не да - ла."

Ой мамуню, мамунянку, одну-сь мене мала,
Сім голубів ти приймала, а мене не дала.

А як осьмий прилетів, мід-горівку пила,
Тодісь мене моя мама навіки втопила.

Утопилась мене, мамо, в каламутній воді.
Плину, плину, не виплину, виплинути годі.

Казав мені мій миленький цибульку садити,
А сам пішов до корчмоньки горілочку пити.

ЧЕРЕЗ САД, ВІНОГРАД

(На мел. «І наїстися, і напиться»)

Через сад, виноград, їстоньки носила.
Чому мене той не взяв, що його любила.

Тільки той мене узяв, що зроду не знала,
То за той перебір, що перебирала.

То за той перебір, то за тую з'юду (*сварку*).
Я тебе, як любив, так любити буду.

А як тебе, як любив, так любити буду,
Я до теї самркотої ходити не буду.

САМА ГРЕБЛЮ ВИКОПАЛА

Сама греблю викопала, сама висипала,
Сама собі полюбила, сама висватала.

Ой не штука викопати, але висипати,
Ой не штука полюбити, але висватати.

ОЙ ЩО Я СЯ НАХОДИВ

Ой що я ся находив до теї Варгулі,
Ой що я ся наносив часнику, цибулі.

Бодай тебе, козаченьку, сліпий пес погаркав,
Я ся з тебе не сміяла, аж ти ся засморкав.

Бодай тебе, дівчинонько, сім літ дідько тріпав,
Яка нічка невидная я до тебе сліпав.

ОЙ КУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА

Весело

Ой кувала зозуленька, а тепер не кує.
Жалувала мене мама, тепер не жалує.

Тоді буду, моя доню, тебе жалувати,
Ой як буде восени, зозуля кувати.

Як виросла, замуж пішла, того не чувала,
Щоби коли восени зозуля кувала.

ЧЕРЕЗ КИЇВСЬКИЙ МІСТОК

Через Київський місток,
Везуть хлопців на восток,
Дівки плачуть, аж гудуть,
Де ту техніку везуть.

ДІДО БАБУ ПОЛЮБИВ

Весело

Ді - до ба - бу по - ло - бив, хо - ро - ша на вро - ду,
во - на йо - му на - до - ї - ла, ски - нув з мос - та в во - ду.

Дідо бабу полюбив, хороша на вроду,
Вона йому надоїла, скинув з моста в воду.

Іде дідо дорогою, у долоні плеще,
Слава Богу, що ся збув, оженюся еше.

Іде дідо дорогою та й паличку ріже,
Оглянувся позад себе – баба з води лізе.

«Ой дідуню, дідуненьку, візьми мня з собою,
В мене серце таке саме, як у молодії».

ЗЕЛЕНА КОНОПЕЛЬКА НА ПЛІТ НАДАЛАСЯ

(На мел. «Ой кувала зозуленька»)

Зелена конопелька на пліт надалася,
Не раз мене моя мама напрокліналася.

Клине, клине моя мама: не скарай тя, Боже.
Ти не знаєш, моя мамо, що кохання може.

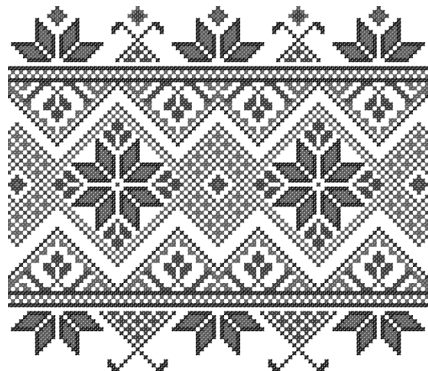
Як-ісь була молода та кохання знала,
А тепер ти стара баба – то-сь позабувала.

Як-ісь була молода, гуляла до дуба,
А теперка не гуляєш, бо стара палуба.

Як-ісь була молода, гуляла до граба,
А тепер ти не гуляєш, бо ти стара баба.

***

Машина їхала, колеса терлися,
Ми вас не кликали, а ви приперлися.

ЕПІЧНІ ПІСНІ

Балади

ЇДЕ КОЗАК ДОРОГОЮ

Помірно

Ї - де ко - зак до - ро - го - ю та й на Бо - га ся зда - є.

Прий - шов під ві - кон - це, ста - ра ма - ти пла - че, йо - му сер - це тяж - ко б'є.

Їде козак дорогою
Та й на Бога ся здає.
Прийшов під віконце,
Стара мати плаче,
Йому серце тяжко б'є.

Ой іду я дорогою
І на цвинтар ступаю.
Брами ся втворюють,
Рожі ся вклоняють,
Миля з гробу не встає.

«Мати ж моя ріднесенька,
А де ж твоя дочка є?»
«Вчора минув тиждень,
Як її поховали,
На ній три рожі цвіте».

«Чомусь тоді не приходив,
Як я була ще жива?
Тепер лежу в гробі,
Ніц не скажу тобі,
Без кохання вмерла я».

НА ШИРОКІМ ДУНАЮ

Швидко

1. На ши - ро - кім Ду - на - ю пи - сар гу - си зай - ма - є.

Гей, гей, ой, йой, йой, пи - сар гу - си зай - ма - є.

На широкім Дунаю
Писар гуси займає.

Накопала коріння
З-під білого каміння.

Приспів:

Гей, гей, ой-йой-йой,
Писар гуси займає,

А ще корінь не скипів,
А вже милий прилетів.

Писар гуси займає,
На дівчаток моргає.

– Ой що ж тебе принесло,
Ой чи човен, чи весло?

А ви, хлопці-молодці,
Перекажіть дівоньці.

– Привіз мене сивий кінь
До дівчини на постіль.

Нехай вона заміж йде,
Вона мене не діжде.

До дівчини Марини
На білії перини,

Як дівчина то вчула,
Через море скочила,

На білії подушки,
На смачненькі пиріжки.

ОЙ НЕ ХОДИ, ГРИЦЮ

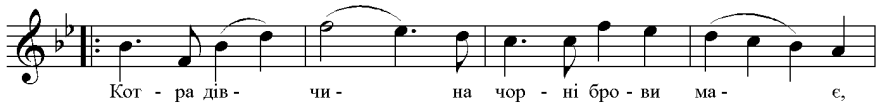
Помірно

1. Ой не хо - ди, Гри - цю, та й на ве - чор - ни - ці,

бо на ве - чор - ни - цях дів - ки ча - рів - ни - ці!

Кот - ра дів - чи - на чор - ні бро - ви ма - є,

то та - я дів - чи - на у - сі ча - ри зна - є. //зна - є.

Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці,
Бо на вечорницях дівки чарівниці!
Котра дівчина чорні брови має,
То тая дівчина усі чари знає.

А в неділю рано зілля копала,
А у понеділок переполоскала,
Як прийшов вівторок – зілля варила,
А прийшла середа – Гриценька труїла.

А як прийшов четвер – Гриценько помер,
Прийшла п'ятниця – хоронили Гриця,
Хоронили Гриця близько границі
І за ним плакали усі молодиці.

А всі хлопці Гриця добре шанували,
А чорнобривую усі проклинали.
Ой нема й не буде вже другого Гриця,
Що його труїла клята чарівниця.

А в суботу рано мати дочку била,
«Ой за що ж ти, суко, Гриця отруїла?
Чи ж бо ти не знала, що то зілля вміє,
Що горить, сконає, як когут запіє».

ВЖЕ ВЕЧІР ВЕЧОРІЄ

(На мел. «Вже вечір наступає»)

Вже вечір вечоріє, Маруся йде гулять,
А старий батько каже, що треба рано встать.

Маруся не слухала, зібралася й пішла,
Всі люди рано встали, Марусі десь нема.

Пішли її шукати, по горах та й лісах.
А старий батько каже: «Шукайте в керницях».

Заглянули в керниці, там чистая вода,
Там виплила Маруся, мов рибка нежива.

Ви бийте мене, ріжте, на це я заслужив,
Я зрадницю Марусю в керниці утопив.

ВИЙДИ, МІСЯЦЬ, ВИЙДИ, ЯСНИЙ

Спокійно

The image shows two staves of musical notation in G major, 6/8 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, and the second staff contains the melody for the second line. The lyrics are written below the notes.

Вий - ди, мі - сяць, вий - ди, яс - ний, вий - ди за го - ру,
вий - ди, вий - ди, дів - чи - нонь - ко, щось по - го - во - рю.

Вийди, місяць, вийди, ясний, вийди за гору,
Вийди, вийди, дівчинонько, щось поговорю.

Вийди, вийди, дівчинонько, щось маю сказати,
Що не хоче мати, батько тебе, бідну, брата.

Що не хоче, мати, батько тебе, бідну, брата,
Посилає на чужину багачку шукати.

«Як ти підеш на чужину, то я тут умру,
Як повернешся з чужини, то зробиш труну».

А в неділю дуже рано всі дзвони гудуть,
Молодого козаченька до шлюбу ведуть.

Молодого козаченька до шлюбу ведуть,
Молодую дівчиноньку на цвинтар несуть.

Як стрінулися обоє, стряслася земля,
Молоденький козаченько зчорнів, як земля.

А ви, батьки з матерями, мене послухайте,
Де ся двоє кохаються, не розлучайте.

ШУМІЛА ЛІЩИНА

Вальсово

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of three staves of music. The lyrics are written below the notes. The first staff contains the first line of the song. The second staff contains the second line, with a repeat sign at the end. The third staff contains the third line, with two endings marked '1' and '2' at the end.

Шу - мі - ла лі - щина, шу - мів ти - хий гай, шу - мі - ла лі -
щина, шу - мів ти - хий гай, шу - мі - ла лі - щина, шу - мів ти - хий
гай, зрад - ли - ву дів - чи - ну ко - зак по - ко - хав. Шу- // - хав.

Шуміла ліщина, шумів тихий гай,
Зрадливу дівчину козак покохав.

Він клявся, божився, що любить її.
На місяць, на сонце, на зорі ясні.

Дівча не зважало, що це гріх тяжкий.
Сказало: «Козаче, йди матір убий».

«Як матір убити, як мати одна,
Вона мня кормила своїми грудьма?»

Два дні і дві ночі козак щось думав,
А на третю нічку мамі серце взяв.

Прийшов до дівчини, на порозі впав,
І мамине серце дівчині віддав.

«Козаче, козаче, що ж ти наробив?
Я пожартувала, ти матір убив».

А мамине серце за сином болить.
«Чи ти, сину, ранен, чи вбитий лежиш?»

«Я, мамо, не ранен, я вбитий лежу,
З вашого серденька крові ся нап'ю».

ДІВЧИНО МОЯ ТИ КОХАНА

Помірно

1. Дів - чи - но мо - я ти ко - ха - на, як я те - бе
вір - но люб - лю, спі - шу на про - шан - ня до те - бе, щоб
тай - ну від - кри - ти сво - ю. Спі - //ю.

Дівчино моя ти кохана,
Як я тебе вірно люблю,
Спішу на прощання до тебе,
Щоб тайну відкрити свою.*
(* Другий і третій рядок кожного куплета повторюється двічі)

Хотів би тебе я посватать,
Щоб вік свій щасливо прожить,
А моя матінка старенька
Сватати тебе не велить.

І так я почав забувати
Дівчину кохану свою,
І часто почав зустрічати
Багачку в вишневім саду.

В неділю раз дуже раненько
Ми слухали спів солов'я,
А в мене чогось на серденьку
Такая велика нудьга.

Аж чую дівчина співає,
Пізнав же я голос її,

Сиділа і пісню співала
На самій високій скалі.

Женися, мій милий, з другою,
Щасливо свій вік проживи,
А ти, моя річка глибока,
У хвилях мене пригорни.

Сказала і скочила в воду,
Охоче вода прийняла,
Багачка сиділа й сміялась –
Чого нерозумна така.

Покинув багачку в садочку,
Пішов сам, де мила була,
А серце у неї не билось
І впливля вверх нежива.

Почав він її цілувати
В дівочі холодні уста.
Згадай же, як ми цілувались
І слухали спів солов'я.

МАЛА МАТИ СИНА

Помірно

Ма - ла ма - ти си - на, си - на о - же - ни - ла, ма - ла
ма - ти си - на, си - на о - же - ни - ла, мо - ло -
ду не - віст - ку зра - зу не зло - би - ла.

Мала мати сина, сина оженила,
Молоду невістку зразу не злюбила.

Посилала мати сина у солдати,
Молоду невістку дрібненький льон брати.

«Ой іди, невістко, дрібненький льон брати.
Не вибереш льону, не приходь до хати».

Брала ж вона, брала, брала не вибрала,
Та й посеред поля тополею стала.

Син з війська вертає та й матір питає:
«Де моя дружина, чом не зустрічає?»

«Не питайся, сину, де твоя дружина,
А бери сокиру, рубай тополину».

Як ударив вперше, вона ся схилила,
Як ударив вдруге та й заговорила.

«Не рубай ня, милий, я твоя дружина,
А дрібненьке гілля, то твоя дитина».

ОЙ ТАМ В ЧИСТІМ ПОЛІ

Помірно

The image shows a musical score for the song 'Oy tam v chystim poli'. It consists of two staves of music in a 4/4 time signature, with a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on the first staff, and the accompaniment is on the second staff. The lyrics are written below the notes.

Ой там в чис-тім по - лі бе - ре - за сто - я - ла, а на тій бе - ре - зі
зо - зу - ля ку - ва - ла, а на тій бе - ре - зі зо - зу - ля ку - ва - ла.

Ой там в чистім полі береза стояла,
А на тій березі зозуля кувала. (2)

Ой то не зозуля, то рідная мати
Виряжала сина до війська в солдати. (2)

Я думала, сину, тебе оженити,
А ти пішов, сину, до війська служити. (2)

Я думала, сину, невістки шукати,
А ти пішов, сину, до війська в солдати. (2)

Вже рочок минає, вже й другий минає,
А на третій рочок вертає синочок. (2)

Іде мій синочок своєю вулицею,
Не саменький іде – з своєю дружиною. (2)

Чи ти рада, мамо, чи рада ти мною,
Чи ти, мамо, рада мею дружиною? (2)

Тобі, сину, рада, бо-сь моя дитина,
Невістці не рада, бо чужа чужина. (2)

Сина посадила біля свого стола,
А бідну невістку в сінях у порога. (2)

Сину поставила горілки і меду,
А бідній невістці червоного йоду. (2)

ЗГАДАЙ, ДІВЧИНО, ПЕРШУ ЗУСТРІЧ

Сумно

Зга - дай, дів - чи - но, пер - шу зу ст - річ, я - ко - ї я не міг за - буць, зга -
дай, зга - дай, як ти ска - за - ла: те - бе Га - ли - но - ю зо - вуть. Зга - //но зо - вуть і

Згадай, дівчино, першу зустріч,
Якої я не міг забуць,
Згадай, згадай, як ти сказала:
Тебе Галиною зовуть.

А біля неї на кроваті
Мені невідомий сидить.
І ще раз гляну на Галину,
І мало з жалю я не вмер.

І щиро я тобі повірив,
І вірно тебе покохав.
І раз від щирого серденька
Листа до тебе написав.

І ще раз глянув на Галину,
Стиснув міцніше револьвер.
Рознісся вистріл по кімнаті,
Галина впала нежива.

А ти мені відписувала,
Що вірно любиш ти мене.
І раз вечірньою порою
Хотів я звірити тебе.

Мені невідомий схопився,
Почав Галину рятувать.
Прощайте кущики рожеві,
Прощай зелена трава,
Прощай, Галино, кароока,
Зрадлива дівчино моя.

Товаришів своїх оставив
А сам пішов я під вікно,
І що я бачу крізь віконце:
Моя Галиночка сидить.

РАНО СОНЦЕ СХОДИТЬ

Помірно

1. Ра - но сон - це схо - дить, ввеч - е - рі за - хо - дить, а жо - на - тий
до дів - чи - ни що - ве - чо - ра хо - дить.

Рано сонце сходить, ввечері заходить,
А жонатий до дівчини шовечора ходить.*
(*Останній рядок повторюється двічі)

Прийшов під віконце: – Відкрий, любе серце,
– Не відчиню, бо ся бою, забий жінку перше.

Перше забий жінку, а потім дитину.
Тоді прийдеш і посидиш в мене цілу днину.

«Порадь мене, мила, як жінку забити,
Шлюбна жінка, як ластівка, буде ся просити».

«Піди до корчмоньки, напийся горілки,
А як прийдеш додомоньку, вчепися до жінки».

Прийшов він додому, став ножа гострити.
Шлюбна жінка, як ластівка, стала ся просити.

– Ой милий мій, милий, почекай годину,
Нех я перше нагодую маленьку дитину.

«Тоді будеш, мила, дитя годувати,
Як я піду до Дунаю, ножа полоскати».

Пішов до Дунаю ножа полоскати,
А сусіди, добрі люди, дали роду знати.

Прийшла стара мати, стала під віконце,
Лежить дочка на підлозі, синя, як суконце.

«Доню ж моя, доню, що ж ти наробила,
Що вже твоя кров червона всю підлогу вкрила?»

«Мамо моя, мамо, я не винувата.
Винувата та дівчина, що любить жонатих.

Ой не знаю, мамо, коли ся родила,
То й не знаю, моя мамо, що я провинила».

ІШОВ ВІДВАЖНИЙ ГАЙОВИЙ

Помірно

1. І - шов від-важ-ний га-йо-вий до лі-су тем-но-го, і-
//го, за ним іш-ла дів-чи-нонь-ка, та-ка гар-на, як ро-жеч-ка. Він
взяв ї-ї за ру-чень-ку, до лі-су про-вод-жав. За // - жав.

Ішов відважний гайовий
До лісу темного,
За ним ішла дівчинонька,
Така гарна, як рожечка.
Він взяв її за рученьку,
До лісу проводжав.

Набив відважний гайовий
Рушницю іще раз.
Він вимірів, він вистрілив,
В саме серце себе ранив,
Ой темна ніч маєвая,
Він сам себе убив.

Надбігла їм серна мала
Стежкою попід ліс.
Він вимірів, він вистрілив,
В саме серце її ранив.
«Ой, милий мій, що ж ти зробив,
Нащо ж мене убив?»

А соловейко на калині
Весело щebetав,
Він бачив все, а не сказав,
Як милий з милою прощавсь.
Ох, темна ніч маєвая,
А він її прощав.

ЗА ГОРАМИ СОНЦЕ ПАЛАЄ

(На мел. «Дівчино моя ти кохана»)

За горами сонце палає,
За горами сонце горить,
Поїхав мій милий далеко,
Згадаю, аж серце болить.

В неділю так дуже зраненька,
Як свекор листочка читав,
Пристипи, невістко, послухай,
Що милий тобі написав.

Далеко, далеко, далеко,
Далеко чужая сторона,
Не забувай, милий, про мене,
Що я осталася сама.

Він пише, він пише, він пише,
Тобі написав: забувай.
Про те, що він любить другу,
Ти з війська його не чекай.

Ой люляй, ой люляй, ой люляй,
Ой люляй, моє дитя спать,
А я іще сяду до столу
До батька листа написать.

І пише, і пише, і пише,
І пише, і стала кінчать.
Приїжджай, мій милий, додому
Мене, молодую, ховать.

ЗАЙШЛО СОНЦЕ ЗА ВІКОНЦЕ

Жваво

1. Зай-шло сон-це за ві-кон-це, зай-шло сон-це за вер-шок,
зай-шло сон-це за ві-кон-це, зай-шло сон-це за вер-шок.

Зайшло сонце за віконце,
Зайшло сонце за вершок.
Вийди, вийди, мій миленький
Хоч до мене на часок.

Нема, нема, не приходить,
Знать, до іншої пішов,
До іншої, до кращої,
Вона краща від мене.

Ой дівчино, дівчинонько,
Я ся в тебе закохав,

Я до тебе рано, вечір
Биту стежку витоптав.

Топчи, топчи, гарний хлопче,
Я ще ширшу витопчу,
Я на тії битій стежці
Клен-березу посаджу.

Рости, рости, клен-березо,
Пускай гілля широко,
Поховали миленького
В сирій землі глибоко.

КРАЙ БЕРЕГА КРУТОГО

Жваво

1. Край бе - ре - га кру - то - го ри - ба - лоч - ка хо - див, а
о - че - рег гу - сте - сень - кий без віт - ру

Край берега крутого рибалочка ходив,
А очерет густесенький без вітру шелестів. (2)

Одну очеретину рибалочка зломив,
І з тої очеретини сопілоньку зробив. (2)

А він на тій сопілочці заграв, що тільки вмів,
І з тої сопілоньки почувся гарний спів. (2)

Дівчинонька сказала: «Рибалочко, не грай,
Не край мого серденька, жалю не завдавай». (2)

Пішли вони обоє над берегом крутим,
Дивилися на зорі, на місяць золотий. (2)

І він у цю хвилину кохання зажадав,
Дівчина не схотіла, а він: «Уб'ю!» – сказав. (2)

І там лежать два трупи, настала дивна смерть,
Дівчині ніж у серце, козак із жалю вмер. (2)

На березі два трупи, обоє молоді,
Їх голови докупи лежать, немов живі. (2)

ОЙ ТАМ В ПОЛЮ РІС ТЕРЕН

Помірно

Ой там в полю ріс терен,
Ріс він собі сам оден.

А з-під того терена
Вийшла вдова молода.

Вийшла вдова молода,
Породила синів два,

– Ой ти, вдово молода,
Кого любиш, нас є два?

В білий китай повила
І на річку пустила.

– За одного дочку шлю,
За другого сама йду.

– А ви, круті беріжки,
Колишіть мня діточки.

Ой ти, доню молода,
Стели ліжка обидва.

А ви, риби-плотички,
Годуйте мня діточки.

Як дівчина стелила,
То тяженько зітхнула.

А щось літ за двадцять п'ять
Вийшла вдова води брять,

– Ти, дівчино молода,
Чом тяженько зітхнула?

Вийшла вдова води брять,
Став корабель напливать.

– Як же мені не зітхать,
Коли кажуть з братом спать.

А на тому кораблі
Колишуться два стрільці.

А тепер той час настав,
Що брат сестри не впізнав.

Один сидить на крилі,
Другий править при веслі.

А тепер та година,
Що йде мати за сина.

ОЙ У ПОЛІ КРИЖ

Помірно

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 3/8 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes.

Ой у по - лі криж, ти, дів - чи - но, спиш,
я до війсь-ка ві - ді - жджа-ю, при - ся - гу мя лиш.

Ой у полі криж,
Ти, дівчино, спиш,
Я до війська від'їжджаю,
Присягу мя лиш.

Дівчина підійшла,
Два пальці підняла.
Присягаю тобі, миленький,
Що буду вірная.

Милий листи шле,
Чи мила здорова,
Друзі йому відписують,
Що вже ся звінчала.

Милий урльоп взяв,
Додому приїхав,
Прийшов під її віконце,
Сам її викликав.

Ліворвер в руці
Ще й наладований,

Він устрілив в саме серце
Дівчині зрадливій.

Поховав її
Та й під калиною,
Щоби знали всі дівчата,
За що убив милу.

В голові посадив
З калини білий цвіт,
Щоби знали всі дівчата,
Щоби знав цілий світ.

ПРИВЕЛИ КОЗАКИ КОНЕЙ НАПУВАТИ

Помірно

При - ве - ли ко - за - ки ко - ней на - пу - ва - ти, при - ле - ті - ла Га - ля
ста - ла по - ма - га - ти. // ста - ла по - ма - га - ти.

Привели козаків коней напувати,
Прилетіла Галя стала помагати.

«Ой ратуй мня, ратуй, молодий козаче,
Дістанеш від тата велику заплату.

Від тата старого, коня вороного,
Від мами старої сидельце нове».

«Не хочу, дівчино, жодної заплати,
Но тільки тя хочу за жіночку взяти».

«Ой як же я маю твоєї милої бути,
Воліла б я була в Дунаї втонути».

Втонула дівчина, втонула хороша,
Тільки виплинула хустинка від носа.

Втонула дівчина, ой втонула ладна,
Тільки виплинула хустинка єдвабна.

ПОЗВОЛЬ МЕНІ, МАТИ

Помірно

Поз - воль ме - ні, ма - ти, студ - ню ви - ко - па - ти, мо -
же прий - де ми - ла з не - ї во - ду бра - ти.

Позволь мені, мати, студню викопати,
Може прийде мила з неї воду брати.*
(Кожен другий рядок повторюється двічі)

Всі дівчата прийшли з неї воду брати,
А меї милої не пустила мати.

Позволь мені, мати, на лавці лежати,
Може прийде мила за мною плакати.

Всі дівчата прийшли за мною плакати,
А меї милої не пустила мати.

Вийшла стара мати на високу гору,
Зобачила братство коло його двору.

Тепер я тя, доню, тепер я тя вірю,
Бо вже стоїть братство на його подвір'ю.

Тепер іди, доню, іди подивися,
Но тільки ти, доню, дуже не смутися.

А як його везли, то дяки співали,
Як назад вертали, музиченьки грали.

Ой доню, ой доню, що ж ти наробила,
Що ти з мертвим тілом присягу зложила.

КРАЙ СЕЛА СТОІТЬ ХАТИНА

Жваво

Край се - ла сто - їть ха - ти - на, чо - гось во - на по - хи - ле - на,
в тій ха - ті жи - ве Я - ри - на о - ди - но - ка, ще й са - ма, в тій ха -
ті жи - ве Я - ри - на о - ди - но - ка, ще й са - ма.

Край села стоїть хатина,
Чогось вона похилена,
В тій хаті живе Ярина
Одинока, ще й сама.

Вже два роки як забрали
Її мужа Василя.
Ждала, ждала жінка мужа
І надія пропала.

Раз увечері, рідненька,
Як заснуло все село,
До Ірини потихенько
Хтось постукав у вікно.

Вона двері відчинила:
«Хто там, хто там стукотить?».

Він стоїть на двох костиях,
Ще й без правої руки.

«Що ж ти, жінко, не впізнала,
Свого мужа Василя,
Котрого так довго ждала,
Ось прийшов, прийшов же я».

А Ярина, як почула,
Що то голос Василя,
Повалилась на підлогу
І лишилась нежива.

«Тяжко жити тут каліці»,
Так подумав наш Василь.
Він всадив ножа у серце,
Повалився неживий.

ОЙ ТАМ В ЛЬВОВІ НА РИНОЧКУ

Помірно

Ой там в Льво-ві на ри-ноч-ку, ста-ла-ся но - ви - на,
 ста-ла-ся но-ви-на, ста-ла-ся но - ви - на,
 зча-ру-ва-ла дів-чи-нонь-ка ба-гаць-ко-го си - на,
 ба-гаць-ко-го си-на, ба-гаць-ко-го си - на.

Ой там в Львові на риночку,
 Сталася новина, (3)
 Зчарувала дівчинонька
 Багацького сина. (3)

Ой хіба б я дурна була,
 На світі не жила, (3)
 Щоб я своєму миленькому
 Трутизну ставила». (3)

А як мала чарувати,
 Кликкала до хати: (3)
 Прийди, прийди, мій миленький,
 Щось маю сказати. (3)

Ой прийшов я додомочку,
 Та й сів коло столу, (3)
 Питається мене мати:
 «Десь, сину, ночував?» (3)

Ой прийшов я до світлиці,
 Стоїть шклянка пива, (3)
 «Випий, випий, мій миленький,
 Бо я вже випила». (3)

«Ночував я, моя мамо,
 В миленької хаті, (3)
 Дала мені шклянку пива,
 То мушу вмирати. (3)

«Як випила ти одну,
 То випий другу, (3)
 Бо ти мені поставила
 Трутизну якуюсь». (3)

Виший, виший мені, мамо,
 Вишиту сорочку, (3)
 Поховай мня, моя мамо,
 В вишневім садочку. (3)

«Ой хіба б я дурна була,
 Розуму не мала, (3)
 Щоб я своєму миленькому
 Трутизну давала. (3)

Будуть пташки прилітати,
 Цвіт калину їсти, (3)
 Будуть мені приносити
 Від милої вісти». (3)

БУВ СОБІ ХЛОПЕЦЬ

(На мел. «Сухая верба»)

Був собі хлопець з шостого року,
Служив при війську півтора року.

Дівча плакало, листи писало,
Що милий робить, воно не знало.

Йде він на урльоц, в людей питає,
Що мила робить, бо він не знає.

А люди йому відповідають:
«Вчора померла, нині ховають».

Йде він на цвинтар, шапку скидає,
Там три козаки яму копають.

«Дай Боже щастя, що копаєте,
Кого в тій ямі поховаєте?»

«Поховаємо дівча, як перла,
Нині ховають, вчора померла».

«То певно, певно, дівчатко моє.
Копайте ширшу для нас обоє».

РИБАЛКА МОЛОДЕНЬКИЙ

Помірно

1. Ри - бала - ка мо - ло - день - кий край бе - ре - га си -
дів, а о - че - рет гус - те - сень - кий від віт - ру
ше - лес - тів, а //-тів.

The musical score is written in 3/8 time on a single treble clef staff. It consists of three lines of music. The first line contains the first two lines of the lyrics. The second line contains the third line of lyrics, with a repeat sign (double bar line with two dots) after the word 'дів,'. The third line contains the fourth line of lyrics, with a first ending bracket over the first two notes and a second ending bracket over the last two notes. The piece ends with a double bar line.

Рибалка молоденький край берега сидів,
А очерет густесенький від вітру шелестів.

Одну очеретину рибалонька зломив,
А з тої очеретини сопілоньку зробив.

А на тій сопілці заграв усе, що вмів.
А з тої очеретини, почувся дивний спів.

І скрикнула дівчина: «Рибалонько, не грай,
Не муч мого серденька, жалю не надавай».

Він взяв її за руку, повів на берег крутий,
Дивитися на зорі, на місяць золотий.

І там він від неї кохання забажав.
Дівчина не хотіла, а він: «Уб'ю», – сказав.

І там лежать два трупи, неодпалова смерть,
Дівчині ніж у серце, козак із жалю вмер.

Ой там лежать два трупи, обидва молоді.
Їх голови докупи, лежать немов живі.

ЯК ЇХАВ КОЗАК

Помірно

The image shows two staves of musical notation in G major (one flat) and 5/4 time. The first staff contains the first line of the melody with lyrics: 'Як ї - хав ко - зак, ї - хав на вій - ну, пус - тив ко - ня'. The second staff contains the second line of the melody with lyrics: 'по - па - са - ти в шов - ко - ву тра - ву.' The notation includes a key signature change from one flat to no flats and a time signature change from 5/4 to 3/4.

Як ї - хав ко - зак, ї - хав на вій - ну, пус - тив ко - ня

по - па - са - ти в шов - ко - ву тра - ву.

Як їхав козак, їхав на війну,
Пустив коня попасати в шовкову траву.

Пустив коня попасати в шовкову траву,
Сам ліг спати-спочивати хоч на годину.

Спить годину, спить другуу, сниться йому сон,
Що з правого рукавчика вилетів сокол.

Зірвався козак (2) на білі ніжки,
Долом-долом сивим конем аж до ворожки.

Ти, ворожка, ти відгадай мій сон,
Що з правого рукавчика вилетів сокол.

Я, ворожка, я правду тя скажу,
Як не скажу щирю правду, зітнеш голову.

У твоім дому сталась новина,
Твоя мила Марусина сина зродила.

Коли зродила, білим повила,
Сама вночі, опівночі, життя скінчила.

Виїхав козак на круту гору,
Ніде світла не видати лиш в його двору.

Приїхав козак аж під ворота,
Лежить мила, як картина, білим накрита.

Підійшов козак аж під віконце,
Лежить мила, як картина, як ясне сонце.

«Ой встань, мила, встань, ой встань, не лежи,
Розплакався син маленький, на руки візьми».

Більше не встану і вже не візьму,
Бо вже завтра відвезете мене в могилу.

ОЙ МАЛА МАТИ ОДНОГО СИНА

Помірно

Ой ма-ла ма-ти од-но-го си-на, ой ма-ла ма-ти од-но-го си-на,
про-во-ди-ла йо-го до Ру-са-ли-ма, про-во-ди-ла йо-го до Ру-са-ли-ма.

Ой мала мати одного сина,
Проводила його до Русалима.

«Ой іди, синок, не обавляйся,
За рочок, за два назад вертайся».

Минає рочок, не йде синочок,
Минає другий, не йде син любий.

На третій рочок, іде синочок,
Синочок іде, невістку веде.

Ой вийшла з хати старая мати,
Винесла вона чарочку вина.

Винесла вона чарочку вина.
А ту другую саму трутизну.

Син вина не пив, під коня вилив.
А з миленькою із трутизною
Він ся розділив.

«Ой знала-сь, мати, як чарувати,
То тепер же знай, як поховати.

Посади на мні явір зелений,
На невісточці – три березоньці».

Ой росте явір, розростається,
Листок до листка пригортається.

Ой Боже ж, Боже, що я зробила,
Так ся любили, я розлучила.

ШУМИТЬ, ШУМИТЬ НАГАЙОЧКА

Помірно

Шу - мить, шу - мить на - га - йоч - ка, шу - мить,
і гу - де, там роз - бій - ник мо - ло -
день - кий де - в'ять пар ко - ней ве - де. // - де.

Шумить, шумить нагайочка,
Шумить і гуде,
Там розбійник молоденький
Дев'ять пар коней веде.

Дев'ять веде, дев'ять веде,
А десятий вороний,
На нім їде озброєний
Сам розбійник молодий.

Як приїхав під ворота:
«Встань, дівчино, відчини
І на тобі біле плаття,
Йди на Дунай попері».

Взяла мила біле плаття,
На тихий Дунай попрала,

Свого брата рідненького
Сорочину пізнала.

«Ой мій милий чорнобривий,
Нащо брата зарівав?»
Як я тікав дорогою,
Він мя коника спиняв.

А я казав: «Отступися!»,
А він мене не слухав,
А я вийняв гостру шаблю,
Йому голову зітяв».

Покотилась головонька
По зеленій траві,
Проллялася кров червона
По білому рукаві.

РОДИННО-ПОБУТОВА ЛІРИКА

Пісні про кохання

ОЙ ТАМ НА ГОРІ В ЗЕЛЕНІМ ГАЇ

Помірно

1. Ой там на го-рі в зе- ле-нім га-ї, там ку-че-ря-вий дуб сто-їть, а
під тим ду-бом, під тим ду-боч-ком зе- ле-на ро-жа, бі-лий цвіт.

Ой там на горі в зеленім гаї,
Там кучерявий дуб стоїть,
А під тим дубом, під тим дубочком,
Зелена рожа, білий цвіт.

Ой то не рожа, ой то не рожа,
Ой то не рожі білий цвіт,
Моеї милої дрібненькі сльози,
Що вона плаче день і ніч.

Ой гиля, гуси, на бистру воду,
Ой гиля, гуси, до води,
Прошу тя, милий, голубе сизий,
Ти до другої не ходи.

Бо як ти будеш, мій милесенький,
Та й до другої ходити,
То перестане сонечко гріти,
Ще й ясний місяць світити.

РАНО СОНЦЕ СХОДИТЬ

Помірно

1. Ра - но сон - це схо - дить, а ве - чір за - хо - дить, ко - зак
до дів - чи - ни що - ве - чо - ра хо - дить.

Рано сонце сходить, а вечір заходить,
Козак до дівчини (2) щовечора ходить.

Ой ти, гарний хлопче, не ходи до мене,
Ти багач, я бідна (2), не візьмеш ти мене.

Візьму, чи не візьму, але нахожуся,
З тобою, дівчино, з тобою, кохана,
Хоч наговорюся.

Ой візьму крісельце, сяду край віконця.
А ще очка не закрила, (2) а вже сходить сонце.

Очка ж мої, очка, що ви думаєте,
Цілу нічку на розмові, (2) а вдень дрімаєте.

ОЙ ВИШЕНЬКИ, ЧЕРЕШЕНЬКИ

(На мел. «Половина саду цвіте»)

Ой вишеньки, черешеньки, ягідки дрібненькі,
Нащо ж ми ся полюбили, такі молоденькі.

Ой як ми ся полюбили, сухі дуби цвили,
Ой як ми ся розходили, зелені пов'яли.

Ой не сідай коло мене, широкий Романе,
Скажуть люди: правда буде, що ходиш до мене.

СУМНО Ж МЕНІ, СУМНО

Сумно

Сум - но ж ме - ні, сум - но, див - но ме - ні,
див - но, вже мо - го ми - ло - го
тре - тій, тре - тій день не вид - но.

Сумно ж мені, сумно, дивно мені, дивно,
Вже мого милого третій день не видно.

Не видно, не видно, та вже й не чувати.
Повів до Дунаю коня напувати.

Повів до Дунаю коня напувати.
На білім пісочку два слідочки знати.

Той перший слідочок – коня вороного,
А другий слідочок – мого миленького.

Піду я в садочок, вирву я листочок.
Прикрию, притрушу, милого слідочок.

Щоб вітер не звіяв, щоб роса не впала,
Щоб мого милого інша не кохала.

Вітер листок звіяв і роса припала,
Вже мого милого інша покохала.

ВЖЕ СОНЦЕ НИЗЕНЬКО

Помірно

Вже сон - це низень - ко, вже ве - чір бли - зень - ко, ой
вий - ди, ой вий - ди, ти мо - є сер - день - ко.

Вже сонце низенько, вже вечір близенько,
Ой вийди, ой вийди, ти моє серденько. (2)

Ой вийди, ой вийди за нову хату,
А я тебе пушу, щоб не чула мати. (2)

А як упускала, за ручку стискала,
А як випускала, ревне заплакала. (2)

Як ти маєш жінку, то іди додому,
Як не маєш жінки, то ночуй зі мною. (2)

Козак має жінку, ще й діточок троє,
Скарай тебе, Боже, навіки за тоє. (2)

Нащо ж я ходила в той гай зелененький,
Нащо ж я зривала той цвіток дрібненький. (2)

Нащо ж я любила козацьку дитину,
Ой Боже ж мій, Боже, ой за що ж я гину. (2)

НА ДОБРАНІЧ, МОЯ МИЛА

Помірно

1. На до - бра - ніч, мо - я ми - ла, і - ди до - до - му спи,
на до - бра - ніч, мо - я ми - ла, і - ди до - до - му спи,

зав-тра вран-ці чимнай-ско - рі - ше до ме - не при - хо - ди.

На добраніч, моя мила, іди додому спи, (2)
Завтра вранці чим найскоріше до мене приходи.

Ой не прийду, моя мила, нехай се інший йде, (2)
Бо я маю іншу милу, вона на мене жде.

А як ми ся полюбили, сухі дуби цвіли, (2)
А як ми ся розходили, зелені пов'яли.

А як ми ся полюбили в сінях на порозі, (2)
А як ми ся розходили в далекій дорозі.

А як ми ся полюбили стихенька, стихенька, (2)
А як ми ся розходили, плакали серденька.

А як ми ся полюбили, полюбив ти мене, (2)
Я ніколи не гадала, що зрадиш ти мене.

ПОЛОВИНА САДУ ЦВІТЕ

Жваво

1. По - ло - ви - на са - ду цві - те, по - ло -
ви - на в'я - не, хо - див Ва - сіль до Ма -
ру - сі, те - пер не заг - ля - не.

Половина саду цвіте, половина в'яне,
Ходив Василь до Марусі, тепер не загляне.

Перши-сь ходив щовечора, казав: будеш брати,
А тепер собі роздумав, хочеш покидати.

А хоч кидай, хоч не кидай, плакати не буду,
Я дівчина молоденька без пари не буду.

Ой орали панські плуги, виорали ярмо,
Заплати мені, дівчино, що ходив задармо.

Чи я тобі, мій миленький, та й не заплатила,
Цілував моє личенько, я не боронила.

Цілував і обнімав-ісь білеє личенько,
То від (до) вітру, то від (до) сонця, до від (до) місяченька.

ТАМ У САДУ КАЛИНА

Вальсом, помірно

The musical score is written on three staves in a 3/8 time signature. The melody is simple and characteristic of a waltz. The lyrics are written below the notes.

Там у са - ду ка - ли - на бі - лим
цві - том цви - ла, че - рез те - бе, ко - за - че,
ме - не ма - ти би - ла, че - //би - ла.

Там у саду калина білим цвітом цвила,
Через тебе, козаче, мене мати біла. (2)

Ой біла мене мати березовим прутом,
Щоби я не стояла з молодим рекрутом. (2)

А я собі стояла, аж кури запіли,
Під двері воду ляляла, щоби не рипіли. (2)

Під двері воду ляляла, на пальцях входила,
Щоб мати не почувала, щоби не сварила. (2)

Ой біла мене мати і ще буде бити.
– Перестань, козаче, до мене ходити. (2)

– Я не перестану, поки не дістану
Личка рум'яного, хорошого стану.

Дівчино, дівчино, хорошого стану,
Хто ж тебе любить буде, як я перестану.

– Не журись, козаче, я ще молоденька
І знайду ще кохання для свого серденька.

ОЙ У ВИШНЕВОМУ САДУ

Помірно

1. Ой у виш-не-во-му са-ду, там со-ло-вей-ко ще-бе-тав. До -
до-му я про-си-ла-ся, а він ме-не все не пус-кав.

Ой у вишневому саду,
Там соловейко щебетав,
Додому я просилася,
А він мене все не пускав.

Доню моя, не в тому річ,
Де ти гуляла цілу ніч,
Чому розплетена коса,
А на очах блищить сльоза.

Ти милий мій, а я твоя,
Пусти мене, зійшла зоря.
Проснеться матінка моя,
Буде питать, де була я.

Коса моя розплетена,
Її подруга розплела,
А на очах блищить сльоза,
Я з милим розпрощалася.

А ти їй дай такий відповідь:
Який хороший гарний світ,
Весна іде, красу несе,
А в тій красі радіє все.

Мамо моя, ти вже стара,
А я весела молода,
Я жити хочу, я люблю,
Мамо, не лай доню свою.

ОЙ У ВИШНЕВОМУ САДОЧКУ

Помірно

1. Ой у виш-не-во-му са - доч - ку, там со-ло-вей-ко ще-бе - тав,

ма - ти доч - ку не пус - ка - ла у виш - не - вий сад гу - лять.

Ой у вишневому садочку,
Там соловейко щebetав,
Мати дочку не пускала
У вишневий сад погулять.

Пусти мене, моя мамо,
В саду вишневім погулять,
Там щebetче соловейко,
Я люблю його слухать.

Не пушу тя, моя доню,
Бо я знаю в чому річ,

Відчини в садок віконце,
Слухай його цілу ніч.

Я не буду, моя мамо,
В сад віконця відчиняють,
Бо той гарний соловейко,
Перестане щebetать.

Мати дочку не пускала,
Вона знала, в чому річ,
Мати зятя виглядала,
Дочка плакала всю ніч.

БОДАЙ СЯ КОГУТ ЗНУДИВ

Помірно

1. Бо - дай ся ко - гут зну - див, як ме - не ра - но збу - див,

ма - ла - я ніч - ка, ма - ла, я ще ся не вис - па - ла.

Бодай ся когут збудив,
Як мене рано збудив,
Малая нічка, мала,
Я ще ся не виспала.*

(*Останні два рядки
повторюються двічі)

Причини, Боже, ночі
На мої карі очі,
Причини ще й другу
На мене молодую.

Казала мені мати
Зелене жито жати,
А я жита не жала,
В борозенці лежала.

Казала мені мати
З хлопцями погуляти:

«Погуляй собі, доню,
Я тобі не бороню».

А я собі гуляю,
Як рибко по Дунаю,
Як рибка з окунцями,
Я молода з хлопцями.

ПО САДУ Я ХОДЖУ

Жваво

1. По са - ду я ход - жу, ко - ни - чень - ка вод - жу,
че - рез сво - ю ма - му не - жо - на - тий ход - жу.

По саду я ходжу, кониченька воджу,
Через свою маму нежонатий ходжу. (2)

Через свою маму, через свої сестри
Не можу Марусю додому привести. (2)

Сестрів перепрошу, маму перемовлю,
Приведу Марусю, як червону рожу. (2)

Привів я Марусю, стала у куточку,
Прийми мене, мати, за рідную дочку. (2)

Дам тобі, Марусю, коня вороного,
Відчепись від мене і від сина мого. (2)

Коня я не візьму, конем не поїду,
Твого сина люблю і за него піду. (2)

ОЙ ЛЕТИЛА ГОРЛИЦЯ

Жваво

1. Ой ле - ті - ла гор - ли - ця че - рез сад,
че - рез сад, гей, роз - пус - ти - ла пі - р'я - чко на весь
сад, гей, на весь сад!

Ой летіла горлиця через сад, гей,
Розпустила пір'ячко на весь сад,
Гей, на весь сад!

А хто ж тоє пір'ячко ізбере,
Отой мене, молодую, забере.

На курочці пір'ячко рябоє,
Любімося, серденько, обоє.

На курочці пір'ячко в один ряд,
Любімося, серденько, в один лад.

СИВИЙ КІНЬ

Помірно

1. Си - вий кінь, си - вий кінь, а гри - ва зо - ло -
та, спо - до - ба - лась ме - ні, спо - до - ба - лась ме - ні,
дів - чи - на мо - ло - да.

Сивий кінь, сивий кінь, а грива золота,
Сподобалась мені, (2) дівчина молода. (2)

Не так дівчинонька, як її личенько,
Подай, дівчинонько, (2) на коня рученьку. (2)

Дівчина підійшла, рученьку подала.
Ой краще б я була (2) кохання не знала. (2)

Рученьку подала, та й впала зімліла,
Бодай би я була (2) кохання не знала. (2)

Хто кохання не зна, той в Бога щасливий,
Нічка спокійная, (2) а день робітливий. (2)

ОЙ У ПОЛІ НИВКА

Помірно

1. Ой у по - лі нив - ка, кру - гом нив - ки слив - ка,
там дів - чи - на жи - то жа - ла са - ма чор - но - брив - ка.

Ой у полі нивка, кругом нивки сливка,
Там дівчина жито жала сама чорнобривка.

Жала вона, жала, сіла спочивати,
Їхав козак з України, мусів шапку зняти.

Мусів шапку зняти, «Добрий день!» сказати.
«Помагай Біг, дівчинонько, теє жито жати».

А дівчина стала, стала відказала
Та ще й того козаченька серденьком назвала.

Як прийдеш додому, не кажи нікому,
Бо рознесуть лихі люди, як вітер солому.

Солома легенька, а вітер буйненський,
Візьмуть мене люди в зуби, я ще молоденька.

А вже тая слава на все село стала,
Що дівчина козаченька серденьком назвала.

А вже тая слава по всьому куточку,
Що дівчина козакові вишила сорочку.

Шила-вишивала чорними нитками,
Щоби могла пізнавати межі парубками.

ЗАЙШЛО СОНЦЕ ЗА ВІКОНЦЕ

Жваво

1. Зай-шло сон-це за ві-кон-це, зай-шло сон-це за вер-шок,
зай-шло сон-це за ві-кон-це, зай-шло сон-це за вер-шок.

Зайшло сонце за віконце,
Зайшло сонце за вершок,
Вийди, милий чорнобривий,
Хоч до мене на часок.

Добче, добче, гарний хлопче,
Я ще ширшу витопчу.
Я на тії доріженьці
Клен-дерево посаджу.

Нема, нема не виходить,
Знать, до іншої пішов.
Вона краща, вона лучша
Вона піде за нього.

Рости, рости, клен-дерево,
Пускай гілля широко,
Схоронили миленького
В сиру землю глибоко.

ТЕЧЕ РІЧЕНЬКА, НЕВЕЛИЧЕНЬКА

Помірно

Те - че рі - чень - ка, не - ве - ли - чень - ка,

схо-чу пе-рес-ко - чу, від-дай же ме - не,
мо - я ма-тін - ко, за ко-го я хо - чу.

Тече річенька, невеличенька, схочу перескочу,
Віддай же мене, моя матінко, за кого я хочу. (2)

Чомусь не прийшов, як місяць зійшов, я тебе чекала.
Чи коня не мав, дороги не знав, чи мати не пускала. (2)

А я коня мав, доріженьку знав і мати пускала,
Найменша сестра, бодай не зросла, сидельце сховала. (2)

А старша сестра, сидельце знайшла, коня осідлала:
«Поїдь, братику, до дівчиноньки, що тебе чекала». (2)

ВЖЕ ВЕЧІР ВЕЧОРІЄ

Помірно

А

Вже ве - чір ве - чо - рі - є, над - хо - дить тем - на ніч, взяв
ми - лий за ру - чень - ку і шеп - че: «Доб - ра ніч». Взяв
//шеп - че: «Доб - ра ніч».

Б

Вальсово

Вже ве - чір на - сту - па - є, над - хо - дить тем - на ніч. Він
тис-не за ру - чень - ку і ка-же: «Добра ніч». Він //ніч».

Вже вечір вечоріє, надходить темна ніч,
Взяв милий за рученьку і шепче: «Добра ніч». (2)

Добра ніч, моя мила, добра ніч, я вже йду,
Шукай собі другого, бо я собі знайду. (2)

Прийшла я додомоньку і сіла, і сиджу,
Синка свого колишу, пісеньку співаю. (2)

«Ой люлю, мій синочку, ой люляй, сину мій,
Той хлопець найгарніший, то, сину, – батько твій». (2)

ВЖЕ ВЕЧІР ВЕЧОРІЄ

Маршем

The musical score is written in treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a common time signature (C). It consists of three staves of music. The lyrics are written below the notes. The first staff contains the first line of the song. The second staff contains the second line. The third staff contains the third line, with a first ending bracket over the first two measures and a second ending bracket over the last two measures. The lyrics are: Вже ве - чір ве - чо - рі - є. До дів - чи - ни спі - шу. Во - на в са - ду си - дить, на сте - жеч - ку гля - дить, і дум - ку ду - ма - є: чи я прий - ду. Во - //я прий - ду.

Вже вечір вечоріє.
До дівчини спішу.
Вона в саду сидить,
На стежечку глядить,
І думку думає:
Чи я прийду.

Прийшов я до дівчини:
«Добрий вечір!» сказав,
Подав праву рученьку,
В уста поцілував.

І був би я дівчину
Ще довше цілував.

А як ми мріяли,
Кури запіяли.
І на прощання я їй сказав.
Вона встидається
І не признається,
Бо любить так мене,
Як я її люблю.

РОЗМОВЛЯЛА КАЛИНОНЬКА В ЛУЗІ

Помірно

Роз-мов-ля - ла ка - ли - нонь - ка в лу - зі із зе - ле - ним ду - бом:
«Як - би ме - ні на - пи - ти - ся вво - лю, як - би ме - ні
на - пи - ти - ся вво - лю, роз - мов - ля - ла б лю - бо».

Розмовляла калинонька в лузі із зеленим дубом:
«Якби мені напитися вволю, розмовляла б люблю».

«Не журися, червона калино, – дуб відповідає, –
Степ широкий від Дніпра до Буга, – річка не всихає».

«Мое серце рве без жалю вітер, я без сонця в'яну,
Нахили до мене свої віти, я твоєю стану».

КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

Помірно

1. Ко - пав, ко - пав кри - ни - чень - ку, ко - пав же я дві,
лю - бив же я дів - чи - нонь - ку лю - дям - не со -
-бі. Ой, жаль, жаль ме - ні бу - де - візь - муть ї - ї лю - ди,
візь - муть ї - ї лю - ди, мо - я не бу - де! Ой жаль, жаль.

Копав, копав криниченьку, копав же я дві,
Любив же я дівчиноньку людям – не собі.

Приспів:

Ой, жаль, жаль мені буде –
Візьмуть її люди, моя не буде!
Ой, жаль, жаль!

(Приспів повторюється після кожних двох рядків)

А вже з тої криниченьки орли воду п'ють.
А вже мою дівчиноньку до шлюбу ведуть.

Один веде за рученьку, другий – за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче – любив та не взяв.

ПОСИПАЛОСЬ ЖОВТЕЄ ЛИСТЯ

Помірно

1. По-си-па-лось жов-те-є лис-тя із ли-пи су-хо-ї кру-гом. Ми-
на-ють лі-та мо-ло-ді-ї, ко-хан-ня не вер-не-ть-ся знов. До
ли-пи вес-на ще вер-не-ть-ся, і віт-тя си-ре за-цві-те, До
ме-не ко-хан-ня не вер-не, і мар-но жит-тя про-па-де. До //-де.

Посипалось жовтеє листя
Із липи сухої кругом.
Минають літа молодії,
Кохання не вернеться знов.*
(*Два останні рядки кожного куплета повторюються двічі)

До липи весна ще вернеться,
І віття сире зацвіте.
До мене кохання не верне,
І марно життя пропаде.
Спогадай, як ми ся любили,
Як пташки в вишневім саду.

Тепер ти мене покидаєш,
Я плакати гірко буду.

Ти прийдеш весною на цвинтар,
Барвінку зеленого нарвеш,
Сплетеш той вінок барвінковий,
На гріб ти мені покладеш.

Ти прийдеш і станеш над гробом,
Згадаєш кохання й мене,
А з гробу тобі обізветься:
Кохала й любила тебе.

А ВЧОРА ВЕЧІР БУВ ПРЕКРАСНИЙ

Помірно

А вче-ра ве-чір був пре-крас-ний, кру-гом го-рі-ли о-
гонь-ки, а я з ми-лень-ким про-сто-я-ла аж до ве-
чір-ньо-ї зо-рі. А я з ми- //-рі.

А вчора вечір був прекрасний,
Кругом горіли огоньки,
А я з миленьким простояла
Аж до вечірньої зорі.

Готовся, мила, до розлуки,
Пора розстатися з тобою,
Ти знаєш, що любов не вічна,
Я познайомився з другою.

А він свою й мою рученьку,
Щиро до серця пригортав,
Він був готовий до розлуки,
Всю щиро правду розказав.

Знайомся милий ти з другою,
Вона не краща за мене.
Ти з нею своє щастя згубиш,
Тоді згадаєш ти мене.

БАБУСЮ РІДНЕНЬКА

Сумно

Ба-бу-сю рід-нень-ка, ти всім по-ма-га-єш, я-
ке в ме-не го-ре, ти, мо-же, вга-да-єш, я- //-єш.

Бабусю рідненька, ти всім помагаєш,
Яке в мене горе, ти, може, вгадаєш. (2)

Лиш очі заплющу, бабусю рідненька,
Де візьметься зразу козак молоденький. (2)

Жартує, пустує всю нічку зі мною,
То голову схилить, обійме рукою. (2)

І шепче на вушко, Ганусю, Ганусю.
І так мені гарно, бабусю, бабусю. (2)

Дай зілля, бабусю, та ще й проти ночі,
Щоб може забути ті карії очі. (2)

Ні, серденько, доню, тих рок не злічити.
Настало те время, що треба любити. (2)

СВІТИ, МІСЯЦЬ, ЗОРІ

Помірно

Сві-ти, мі-сяць, зо-рі, най пе-рей-ду го-ри, сві-ти, мі-сяць, зо-рі,
най пе-рей-ду го-ри до дів-чи-ни на роз-мо-ву.

Світи, місяць, зорі,
Най перейду гори,
Світи, місяць, зорі,
Най перейду гори,
До дівчини на розмову.

Прийшов я у сіни,
Вечеряти сіли.
Прийшов я у сіни,
Вечеряти сіли.
Моя мила не сідає.

Прийшов я до хати,
Полягали спати.
Прийшов я до хати,

Полягали спати.
Моя мила не лягає.

Дрібні листи пише,
Дитину колише.
Дрібні листи пише,
Дитину колише.
З буйним вітром розмовляє.

Ой вітре, вітроньку,
Скажи мя правдоньку.
Ой вітре, вітроньку,
Скажи мя правдоньку,
З ким мій милий п'є, гуляє.
Var.: Чи йде милий додомоньку.

ЗІБРАЛИСЯ РАЗ ДІВЧАТА

Помірно

1. Зіб-ра - ли - ся раз дів - ча - та у гай по квіт - ки,
по - ста - ва - ли а всі в па - рі, а од - на з них ні.

Зібралися раз дівчата у гай по квітки,
Поставали а всі в парі, а одна з них ні. (2)

Жде вона одного хлопця, щось довго не йде.
Всі дівчата рвуть квіточки, а одна не рве. (2)

Щось у лісі зашуміло, дівчина біжить.
Перед нею гарний хлопець на коні сидить. (2)

Приїхав він близько дуба, коня прив'язав.
Обняв дівчину рукою та й поцілував. (2)

«Не цілуй мене, козаче, і не обіймай.
Полюбив собі другу, мене забувай». (2)

Якби я мав покидати, то я б не ходив,
І часу собі не тратив, нічки не марнив. (2)

Дай же, Боже, дочекаги, дай же добрий час,
Нех я піду до дівчини той останній раз. (2)

А ВЖЕ ТРЕТІЙ ВЕЧІР

Помірно

А вже тре - тій ве - чір, як дів - чи - ну ба - чив,

ход - жу бі - ля ха - ти, ї - ї не ви - да - ти.

Вий - ди, дів - чи - но, вий - ди, риб - чи - но, вий - ди, сер - де -

ня, у - ті - хо мо - я.

А вже третій вечір,
Як дівчину бачив,
Ходжу біля хати,
Її не видати.

Брешеш, дівчино,
Брешеш, рибчино,
Брешеш, сердень,
Утіхо моя.

Вийди, дівчино,
Вийди, рибчино,
Вийди, сердень,
Утіхо моя.

Та було не рубати
Зеленого дуба,
Та було мня не брати,
Коли-м тя не люба.

Не вийду, козаче,
Не вийду, соколо,
Мене мати лас,
Гулять не пускає.

Правда, дівчино,
Правда, рибчино,
Правда, сердень,
Утіхо моя.

СИДЖУ КРАЙ ВІКОНЦЯ

Помірно

Сид - жу край ві - кон - ця і сум - но га - да - ю, ко -

ли вже ми - неть - ся той час, як ми ся лю - би - ли, мов

го - лу - бів па - ра, те - пер ро - зій - шли - ся, як дим.

Сиджу край віконця і сумно гадаю,
Коли вже минеться той час,
Як ми ся любили, мов голубів пара,
Тепер розійшлися, як дим.

Якби ти знав, милий, любов мою щиру,
Нізащо б не кидав мене,
Любив би, кохав би, як мати дитину,
І серце віддав би своє.

Не хочу, козаче, не хочу ніколи,
Бо мати свариться твоя,
З тобою стояти, з тобою розмовляти
Не буду, козаче, вже я.

САМА Я РОЖУ ПОСАДИЛА

Жваво

Са - ма я ро - жу по - са - ди-ла, са - ма я бу - ду по - ли - вать. Са -
ма я хлоп-ця по-лю - би-ла, са - ма я бу - ду жа-лу - вать. Са- //-вать.

The musical score is written in 3/8 time. The melody is on a single staff with a treble clef. The lyrics are written below the notes. There are two endings: the first ending leads back to the beginning of the second line, and the second ending leads to a double bar line. The tempo is marked 'Жваво' (Allegro).

Сама я рожу посадила,
Сама я буду поливать.
Сама я хлопця полюбила,
Сама я буду жалувать.

Ой розкажу я всім дівчатам,
Щоб не кохались так, як я.

Бо хлопець любить і покине,
А ти, дівчино, будь сама.

Покине карі оченята,
Покине дівчину кохать.
Покине личко цілувати,
Її милою називать.

ОЙ НА ГОРІ КРУТА ВЕЖА

Помірно

Ой на го - рі кру - та ве - жа, там те - че бист - ра во -
да. Там дів - чи - на во - ду, во - ду бра - ла хо - ро - ша - я мо - ло - да.

Ой на горі крута вежа,
Там тече бистра вода.
Там дівчина воду брала
Хорошая молода.

Батько старий, мати стара,
А дівчина молода,
Не пускають на вулицю, –
Вся вулиця є сумна.

Брала ж вона вибирала,
Не дібралася до дна.
Була в батька одиниця,
Не зазнала я добра.

Пусти мене, моя мамо,
На вулицю погулять.
Усіх хлопців розвеселю,
Сама прийду й ляжу спать.

ЗАШУМІЛА ЛІЩИНОНЬКА

Помірно

За - шу - мі - ла лі - щи - нонь - ка, за - пла - ка - ла дів - чи -
нонь - ка, зап - ла - ка - ла дів - чи - нонь - ка.

Зашуміла ліщинонька, (2)
Заплакала дівчинонька.

Розсудили, розлучили,
Щоб ми в парі не ходили.

Заплакала, заридала, (2)
Нема того, що-м кохала.

А ми тоє перебудем, (2)
Таки в парі ходить будем.

Нема того і не буде, (2)
Розсудили лихі люди.

МОЯ МАМА ВОРОЖБИТКА

Жваво

1. Мо - я ма - ма во - рож - бит - ка ме - ні во - ро - жи - ла:
не влюб - лий - ся, до - ню, в хлоп - ців, бо бу - деш ту - жи - ла.

Моя мама ворожбитка мені ворожила:
Не влюбляйся, доню, в хлопців, бо будеш тужила.

А я маму послухала, ту волю вчинила.
Осталася без милого, як в полі билина.

А вже тою билиною вітерець колише,
Сидить дівка над водою, дрібні листи пише.

Пише вона дрібні листи, пускає на воду.
Не зважаю я на тебе, а на твою вроду.

Твоя врода, як ягода, уста солоденькі,
Там то, мамцю, гарний хлопець, там то молоденький.

СИВИЙ КОНЮ

Помірно

1. Си - вий ко - ню, си - вий ко - ню, а гри - ва бі - лень - ка,
за - ве - зи ня, бі - лий ко - ню, де мо - я ми - лень - ка. // - лень - ка.

Сивий коню, сивий коню, а грива біленька,
Завези ня, білий коню, де моя миленька. (2)

А як прийдеш під ворота, стукни копитами,
Чи не вийде дівчинонька, з чорними бровами. (2)

Ой не вийшла дівчинонька, вийшла стара мати,
Запрошає, загорає, козаків до хати. (2)

А той перший з коня скочив, другий коня в'яже,
А той третій йде до хати: «Добрий вечір», – каже. (2)

«Добрий вечір», стара мати, дай води напиться,
А де ж твоя дівчинонька, дай хоч подивиться. (2)

«Там у саду криниченька, йди води напийся,
На гуляння дівчинонька, іди подивися». (2)

Ой прийшов я на гуляння, дівчина гуляє.
А мені ся молодому та й серденько крає. (2)

Ти, молода дівчинонько, перестань гуляти,
Ходи сядеш коло мене, щось маю сказати. (2)

Щось маю сказати, щось маю вповісти,
Дали мені на тарілці два голуби їсти. (2)

Два голуби, два голуби, з горобця реберце,
Ой стиснуло козаченька тяженько за серце. (2)

ОЙ У ПОЛЮ, В ПОЛЮ

Жваво

Ой у по-лю, в по - лю бі - га - ла ко - кош - ка, бі - га - ла ко -
кош - ка, чор-ня - ва - я, бі - ля - ва - я ще й чу - ба - та трош - ка.

Ой у полю, в полю
Бігала кокошка,
Чорнявая, білявая
Ще й чубата трошка.

Коб ти мене, любцю, взяв,
Я б за тебе вийшла.

Я б за тебе вийшла,
Я б тебе любила,
Я би тобі щосуботи
Кучерики змила.

Хоча й я чубата,
Але бо я пишна,

Кучерики змила,
Та ще й розчесала,
Білу постіль постелила,
Ще й поцілувала.

А як тато скаже,
Отець руки зв'яже,
Тоді я тебе обійму,
Поцілую такожє.

САМА СОБІ ЗАПРЯГАЮ

(На мел. «Ой чий же то парубочок»)

Сама собі запрягаю, сама собі їду,
Сама собі полюбила і за него піду.

Сама собі полюбила хлопчика Улана,
Ніхто мені не боронить – ні тато, ні мама.

ОЙ НА РУТЯ ЖОВТІ ПРУТЯ

(На мел. «Ой чий же то парубочок»)

Ой на рутя жовті прутя, на рутя, на рутя,
Не вір, дівко, парубкові, що каже возьму тя.

Не вір, дівко, парубкові, як тому котюзі,
Бо він тобі вінка збавить при зеленім лузі.

Бо як тебе пес укусить, то знайдуться ліки,
А як тебе вінка збавить, пропадеш навіки.

ТУПУ, КОНЮ, ТУПУ

Жваво

Ту - пу, ко - ню, ту - пу по зе - ле - ній ру - ті,
не вір па - руб - ко - ві, що ка - же: "Візь - му ті".

Тупу, коню, тупу по зеленій руті,
Не вір парубкові, що каже: «Візьму ті».

ЗА ГОРАМИ СОНЦЕ ПАЛАЄ

(На мел. «Дівчина у гаю ходила»)

За горами сонце палає,
За горами сонце горить,
Поїхав мій милий далеко,
Згадаю, то серце болить.

Далеко, далеко, далеко,
Далеко чужая сторона,
Не забувай, милий, за мене,
Що я осталася сама.

В неділю рано свекор листа
читає,
Приступи, невісто, до столу.
Що милий тобі написав.

Він пише, що має другу,
Тобі написав: «Забувай».

Невістка махнула рукою,
Сказала: «Мені все одно».

Невістка махнула рукою,
Сказала: «Мені все одно».
Давно я про него забула,
Лиш маю дитину його.

Ой люляй, ой люляй, ой люляй,
Ой люляй, мале дитя, спать.
Бо я ще сідаю до столу,
До батька листа написати.

Писала, писала, писала,
І стала його кінчати,
Приїжджай, мій милий, додому,
Мене молоду ховати.

БУЛО ЦЕ РАНО ВЕСНОЮ

Жваво

Музична партитура для голосу та фортепіано. Триває в 3/8 такту. Текст пісні розташований під нотами.

Бу - ло це ран - но вес - но - ю, вий - ду я в сад по - гу -
лять. Ста - ну під бі - лу бе - ре - зу,
бу - ду на ми - ло - го ждять.

Було це рано весною,
Вийду я в сад погулять.
Стану під білу березу,
Буду на милого ждати.

Ждала я, ждала я, ждала,
А він чогось не прийшов,
Він має замір на другу,
Про мене, вірно, забув.

Кому ж я ся пожалію,
Кому ж я всю правду скажу,
Кому ж я свою головку,
На білу грудь положу.

Минають темнії ночі,
Що соловей щебетав,
Минають карії очі,
Що я їх вірно кохав.

ЯКА ЦЕ ГАРНА ТАЯ ДІВЧИНА

Помірно

The musical score is written in a single treble clef with a key signature of one flat (B-flat). It consists of three staves of music. The first staff is in 3/4 time, the second in 3/4 time, and the third in 6/4 time. The lyrics are written below the notes.

Я - ка це гар - на та - я дів - чи - на, що я до не - і при - хо -
див, що я до не - і за кож - ним ра - зом ро - же - ві
кві - ти я при - но - сив. Що я до //кві - тя я при - но - сив. Од -

Яка це гарна тая дівчина,
Що я до неї приходив.
Що я до неї за кожним разом
Рожеві квіти я приносив.*

(*Останні два рядки куплетів
повторюються)

Одного разу, як ми сиділи,
А місяць ясно світив на нас.
Бідна дівчина того не знала,
Що то було вже в останній раз.

Ой як я можу тобі вірити,
До мене ходиш, мені говориш,
А в серці може другу мати,

Ти пригорнися, приголубися,
Дай мому серцю вже спокій,
Як доживемо, то шлюб візьмемо,
Ти будеш моя, я буду твій.

ПО САДОЧКУ ХОДЖУ

(На мел. «Дівчина у гаю ходила»)

По садочку ходжу, поливаю ружу,
Ой чую я, милий, з тобою розлуку.

Раньше ти приходив, днями, вечорами,
А тепер я миюсь дрібними сльозами.

ТАМ, В САДУ ПІД БІЛОЮ БЕРЕЗОЮ

Сумно

1. Там, в са-ду під бі-ло-ю бе-ре-зо-ю, там, де мі-
сяць чер-во-но схо-див, там сто-я-ла чор-ня-
ва Ма-ру-ся, про лю-бов їй ми-лий го-во-рив.

Там, в саду під білою березою,
Там, де місяць червоно сходить,
Там стояла чорнява Маруся,
Про любов їй милий говорив.

Ти Марусю, чорнявая Марусю,
Чорнява на личку,

Шукай собі іншого козаченька,
Бо я маю дівчину, гей, другу.

Ой чого ж ти до мене приходив,
Ой чого ж подарунки носив.
Розтривожив ти моє серденько,
І дівчину другу полюбив.

МІСЯЦЬ І ЗІРОНЬКИ

Помірно

Мі-сяць і зі-ронь-ки, чо-му не сві-ти-те,

Місяць і зіроньки,
 Чому не світите,
 А мій миленький має другу,
 Чому не скажете.
 Він іншу полюбив, за мене забув,
 Моє серденько б'ється в грудях,
 Вороги сміються.
 Не смійтеся, вороги,
 Не маєте чого,
 Я за двох не піду, (2)
 Тільки за одного.
 За того не піду,
 Що перстень не скупив,
 За того я піду, (2)
 Що вірно полюбив.

ОЙ ВЕРБО, ВЕРБО

Жваво

Ой вербо, вербо, сухая вербо,
 Що в тебе листя зелене?
 Ой, де ж ти їдеш, де від'їжджаєш,

Мій миленький, від мене.*
 (*Два останні рядки кожного куплета повторюються двічі)

Не далеченько, моє серденько,
Спішу до тебе скоренько.
Як будеш жила і будеш жива,
Щоби за мною не тужила.

Якби я мала крила орлині,
Якби я вміла літати.
Я б полетіла на Україну
Свого милого шукати.

Лечу я рочок, лечу я другий,
Свого милого не бачу.
Ой сяду, сяду, в вишневім саду
Сяду та й гірко заплачу.

Ой вийшла з хати старая
мати,

Свого синочка питає:
«Що то за пташка, що за
пташина
В нашому саду співає?»

«Ой то не пташка, то не
пташина,

В нашому саду співає.
Ой то дівчина зарученая
Свого милого шукає».

ЯК Я СИДІЛА БІЛЯ ВІКОНЦЯ

Помірно

1. Як я си-ді-ла бі-ля ві-кон-ця, бі-ля від-кри-то-го вік-на,
до ме-не ци-ган-ка, до ме-не чор-ня-ва-я аж під ві-кон-це пі-дій-шла.

Як я сиділа біля віконця,
Біля відкритого вікна,
До мене циганка, до мене чорнявая,
Аж під віконце підійшла.

Подай, дівчино, правую рученьку,
Подай же рученьку свою,
Хоч я циганка, хоч я молоденька,
Всю щирю правду розкажу.

В тебе є хлопець, хлопець молоденький,
Він п'є горілку, мед-вино,

Він любить іншу молоду дівчину,
Про тебе вже забув давно.

Ой як я можу про нього забути,
Коли портрет є на стіні.
Ой як я можу про нього забути,
Коли дитина на руці.

Портрет той викинь через віконце,
Дитину в ясла ти віддай,
А сама вийди, вийди на вулицю
Іншого милого шукай.

ЯК Я БУЛА МОЛОДА

(На мел. «Ой зв'язали білі ручки»)

Як я була молода, не знала нічого,
Я казала, що не буду любити другого.

А як більша піросла, на станочку стала,
Не одному гультяєві до серця припала.

Ти, гультяю, добре знаю, що твоя не буду,
Тільки дурний розум маю, що тя не забуду.

Тільки дурний розум маю, ще й дурну натуру,
Котрого я хлопця люблю, на того ся хмурую.

А котрого не люблю, то з ним розмовляю,
А він, дурень, не гадає, що його кохаю.

А ти мене не дури, бо я не дурная,
Ой маю я добрий розум, хоч я молодая.

ОЙ ПЛАВАЛИ ГУСИ БИСТРОЮ ВОДОЮ

Помірно

Ой пла - ва - ли гу - си бист - ро - ю во - до - ю,
не о - дин я ве - чір прос - то - яв з то - бо - ю,
ой пла - ва - ли гу - си бист - ро - ю во - до - ю,
не о - дин я ве - чір прос - то - яв з то - бо - ю.

Ой плавали гуси бистрою водою,
Не один я вечір простояв з тобою. (2)

Не один я вечір з тобою стояла, (2)
Ніякої правди тобі не сказала.

Аж тоді я тобі всю правду розкажу,
Як наші рученьки до купоньки зв'яжуть. (2)

Ой шлюбе ж мій, шлюбе, силуваний шлюбе.
Як ми жити будем, як ми ся не любим. (2)

ГАЮ, ГАЮ, ЗЕЛЕНИЙ ГАЮ

Протяжно

Га - ю, га - ю, зе - ле - ний га - ю,
лю - бив дів - чи - ну, сам доб - ре зна - ю.

Гаю, гаю, зелений гаю,
Любив дівчину, сам добре знаю.

Любив дівчину півтори року,
Поки не знали сусіди збоку.

А як дізнались, то зчарували,
Бодай же вони щастя не мали.

Ой летів, летів голуб сивенький,
Скажи, голубе, де мій миленький.

А мій миленький десь за горою,
Склонив головку, стоїть з другою.

Склонив головку на її плечі,
Розповідає про свої речі.

А як дівчина про це почула,
Впала на землю, навік заснула.

Ой земле, земле, земле сирая,
Прийми мня, земле, хоч молода я.

ДІВЧИНА В ГАЮ ХОДИЛА

Помірно

The musical score is written on two staves in a 3/4 time signature with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes.

Дів-чи-на в га-ю хо-ди-ла, за ней ци-ган-ка прий-шла,
да-руй ме-ні з ру-ки перс-тень, прав-ду ска-жу то-бі я.

Дівчина в гаю ходила,
За ней циганка прийшла,
Даруй мені з руки перстень,
Правду скажу тобі я.

А я циганам не вірю
Милий кохає мене.

Вийди, циганко, із гаю,
Нех я не бачу тебе.

Циганка із гаю не вийшла,
Правду казала мені.
Милий мене покидає,
Більше не вернеться, ні.

А ЗОРІ, А ЗОРІ ПО СИНЬОМУ МОРІ

Жваво

І. А зо - рі, а зо - рі по си - ньо - му мо - рі, а
 мі - сяць з-за хмар ви - гля - дав. Ти рва -
 -лась, го - луб - ко, від ме - не до ха - ти, а
 я все те - бе не пус - кав. Ти //кав.

А зорі, а зорі по синьому морі,
 А місяць з-за хмар виглядав.
 Ти рвалась, голубко, від мене до хати,
 А я все тебе не пускав.

Пусти мене, милий, пусти мня до хати,
 Надворі біліє вже день,
 Як прийду до хати, спитається мати,
 А де ж ти була дотепер.

А ти ж бо їй скажеш, моя наймиліша:
 Гуляла в вишневім саду,
 Цвіточки збирала і пісню співала,
 Тепер вже додому іду.

Ти пісню скінчила, гітару зложила,
 На груди схилилась мені,
 А я пригорнув тебе до серця свого,
 І ми позістали німі.

По синьому морі хмари за хмарами,
 А місяць з-за хмар виглядав,
 Ти рвалась, голубко, від мене до хати,
 А я все тебе не пускав.

ВИЙДУ Я В САДОЧОК

(На мел. «Сумно ж мені, сумно»)

Вийду я в садочок, зірву я листочок,
Прикрию, пристелю милого слідочок.

Щоб вітер не звіяв, роса не прибила,
Щоб мого милого інша не любила.

А вже вітер звіяв і роса вже вкрила,
Вже мого милого інша полюбила.

В САДУ, В САДОЧКУ ПОТЕМНІЛО

Помірно

The musical score is written on three staves in treble clef. The first staff begins with a common time signature (C) and contains the first line of lyrics: "1. В са - ду, в са - доч - ку по - тем - ні - ло, рос -". The second staff continues with the second line of lyrics: "ла чер-во - на ка - ли - на, як ми ся вір - но по - лю -". The third staff concludes with the third line of lyrics: "би - ли і ро - зій - шли - ся на - зав - жди." The score includes various time signatures: common time (C), 3/4, and 2/4.

В саду, в садочку потемніло,
Росла червона калина,
Як ми ся вірно полюбili
І розійшлися назавжди.

Згадай, як ми в саду сиділи,
А соловейко щебетав,
А ясні зорі нам світили,
Згадай, що ти тоді казав.

Я твої речі вислухала,
Хоть була я ще молода,

Свій рідний край я залишала
І за тобою в світ пішла.

А ти завів мене в чужину,
Там, де я зроду не була,
Ти полюбив собі дружню,
А я осталась сирота.

Піду я на те синє море,
Там, де я маю потопать.
Прощай, косо моя дівоча,
Вже більш не буду тя чесать.

МЕНІ ВОРОЖКА ВОРОЖИЛА

Помірно

1. Ме - ні во - рож - ка во - ро - жи - ла, щоб не лю - би - ла хлоп - ців я, бо
хло - пець лю - бить і по - ки - не, а ти, дів - чи - но, будь са - ма.

Мені ворожка ворожила,
Щоб не любила хлопців я,
Бо хлопець любить і покине,
А ти, дівчино, будь сама.

Покине карі оченята,
Покине личко цілувать.
Покине дівчину любити,
Її милою називать.

Нехай богачка тебе любить,
Нехай богачка милим зве.
Вона любить тебе не буде,
Як я любила колись тебе.

Як я любила і кохала,
А місяць ясно на нас світив.

Ще і ще наказувала,
Щоб завтра скорше приходив.

Піду до лісу заблуджуся,
Нехай шукає він мене,
Піду до моря утоплюся,
Нехай не бачить він мене.

Дівча до моря зближається,
А синя хвиля виграє,
Дівча з козаком прощається,
Правою рученьки не дає.

Ой нащо ж тобі та рученька
І нащо ж тобі та рука,
Як нині, завтра чи позавтра
Буде між нами розлука.

МЕНІ ШІСТНАДЦЯТЬ ЛІТ МИНАЛО

Помірно

1. Ме-ні шіст-над-цять літ ми-на-ло вес-но-ю, як са-
ди цві-ли, я про ко-хан-ня ще не
зна-ла, ми тіль-ки дру-зя-ми бу-ли.

Мені шістнадцять літ минало
Весною, як сади цвіли,
Я про кохання ще не знала,
Ми тільки друзями були.

Ти проходив через садочок,
Я здивилась на твій стан,

Довго стояла під вербою,
Аж настав вечірній туман.

В саду зацвіли айстри білі,
Схилили голову в журбі.
Мені з кохання сохнуть жили,
Чужою стала я тобі.

ГОРИТЬ СОСНА, ГОРИТЬ

Помірно

Го-рить сос-на, го-рить, а ди-мок не йде,
бо-лить сер-це, бо-лить, ми-лий не прий-де.

Горить сосна, горить, а димок не йде.
Болить серце, болить, милий не прийде. (2)

Прийшов до дівчини, а вона сидить.
Сказав: «Добрий вечір!» А вона мовчить. (2)

Дівчино, дівчино, чого ти мовчиш?
Чи тяжко на серці, чи не хочеш любити? (2)

На серці не тяжко, тільки маю жаль,
Прошу тя, мій милий, по дві не кохай. (2)

Як будеш, мій милий, по дві кохати,
Не будеш ніколи жодної мати.(2)

На серці не тяжко, тільки то скажу,
Віддай ту хустину вишиваную. (2)

– Не віддам хустини вишиваної,
Буду мам на згадку від коханої. (2)

МОЯ ХАТИНА БЛИЗЬКО КЕРНИЦІ

Помірно

Мо-я ха-ти-на близь-ко кер-ни-ці, при-хо-ди, ко-за - че, на ве-чор-ни-ці.
О - че - рет, о - со - ка, чор-ні о -чі в ко-за - ка, ма - ти йо - го вро - ди - ла,
щоб я йо-го лю-би-ла. Гей, гей, у - ха-ха. //щоб я йо-го лю-би-ла.

Моя хатина близько керниці,
Приходи, козаче, на вечорниці.

Мати його вродила,
Щоб я його любила.
(Приспів повторюється після кожних двох рядків)

Приспів:

Очерет, осока,
Чорні очі в козака,
Мати його вродила,
Щоб я його любила.
Гей, гей, уха-ха,
Чорні очі в козака,

Моя хатина стріхою крита,
Приходи, козаче, хоч буду бита.

Хоч буду бита, знаю за кого,
За козаченька, хлопця молодого.

НА ВКРАЇНІ Я РОДИЛАСЬ

Рухливо

1. На Вкра-ї-ні я ро-ди-лась, на Вкра-ї-ні я рос-ла,
 ой чо-го ж я, мо-ло-день-ка, щас-тя-до-лі не знай-шла,
 ой чо-го ж я, мо-ло-день-ка, щас-тя-до-лі не знай-шла.

На Вкраїні я родилась,
 На Вкраїні я росла,
 Ой чого ж я, молоденька,
 Щастя-долі не знайшла.

Вишивала я хустину
 Та й не знала, кому дати.
 Їхав милий на Вкраїну,
 Дала слези втратити.

А він нею не втирався,
 До кишені ї сховав:

«Щоби знала, дівчинонько,
 Що я тебе не кохав».

«Щоб я була тоє знала,
 Що між нами так буде,
 Була б я утопилася,
 Де бистра вода тече.

Була б я утопилася,
 Була б утонула,
 Була б я вже, мій миленький,
 Та й за тебе забула».

НАЩО, ДІВЧИНО, АЙСТРИ СІЄШ

Помірно

На-що, дів-чи-но, айс-три сі-єш, як ти їх рва-ти
 не бу-деш? На-що, дів-чи-но, хлоп-ця ло-биш,
 як ти з ним жи-ти не бу-деш?

Нащо, дівчино, айстри сієш,
Як ти їх рвати не будеш?
Нащо, дівчино, хлопця любиш,
Як ти з ним жити не будеш?

Не йди, дівчино, понад річку,
Бо у річеньку упадеш.
Не йди, дівчино, за козака,
Бо за козаком пропадеш.

А я козака не боюся,
І за козака піду я,

Тільки боюся револьвера,
Щоб не страждала грудь моя.

Чого, козаче, сумний ходиш,
Чого співаєш сумних пісень,
Чи тобі служба надоїла,
Чи кінь вороний захворів?

А мені служба не надоїла,
Ні кінь вороний не захворів,
Тільки дівчина заміж вийшла,
Котру я вірно так любив.

НЕМА МОГО МИЛОГО

Жваво

1. Не - ма мо - го ми - ло - го, не - ма мо - ї по - тіш - ки,
з ним бу - ду зби - ра - ти во - се - ни го - ріш - ки.

Нема мого милого,
Нема мої потішки,
З ним буду збирати
Восени горішки.
Нема мого милого,
Коханечка мого.

Прийшла на весілля,
Стала на порозі,
Мій милий гуляє,
Є надія в Бозі.
Хустиною махає,
На других споглядає.

Прийшов до музик він,
Кинув долярами,
Мене молодую
Облило сльозами.
Я з великого жалю
Пішла спати додому.

Прийшла я додому,
Сіла на ліжечку
Та й собі думаю
В своїм коханечку.
Він приходить і будить:
«Ой встань, мила, відчини!»

«Не буду вставала,
Тобі відчиняла,
Бо своїх вечорів
Не поражувала,
Що-сь приходив, говорив,
Мене з розуму зводив».

«Молода дівчино,
Дай ся розуміти,
З тобою гуляти
Треба добре вміти.
Як з тобою гуляю,
То сам себе не знаю».

ОЙ ВИШЕНЬКИ-ЧЕРЕШЕНЬКИ

Помірно

1. Ой ви - шень - ки - че - ре - шень - ки, чом з вас лис - тя о - па - ло?
Лю - би - ли - ся, ко - ха - ли - ся, та все мар - но про - па - ло.

Ой вишеньки-черешеньки, чом з вас листя опало?
Любилися, кохалися, та все марно пропало. (2)

Любилися, кохалися від початку до кінця,
Шукай собі, дівчинонько, вже другого молодця. (2)

Шукай собі, дівчинонько, вже другого молодця,
Бо я їду завтра рано із другою до вінця. (2)

ОЙ ЛІСОМ, ЛІСОМ ДОРОГА БИТА

Помірно

Ой лі - сом, лі - сом до - ро - га би - та,
ой лі - сом, лі - сом до - ро - га би - та, по - ї - хав ми - лий до во - рож - би - та.

Ой лісом, лісом дорога бита,
 Поїхав милий до ворожбита.*
 (*Кожна дворядкова строфа
 повторюється двічі)

Ворож, вороже, всю правду
 скаже,
 З ким моя мила спатоньки
 ляже.

Ой ляже, ляже сама з собою,
 Права рученька під головою.

Права рученька під головою,
 Білі ніженьки під периною.

Ой на тім дубі ворона криче,
 А під тим дубом дівчина плаче.

Ворону вбити, щоб не крикала,
 Дівча любити, щоб не плакала.

ОЙ ЛЮБИВ ТА КОХАВ

Не швидко

1. Ой лю-бив та ко-хав, ко-зак дів-чи-ну мав. Гей!

Як у са-ду виш-ня. За ли-хи-ми людь-ми

та й за во-ро-га-ми гу-ля-ти не вий-шла.

Ой любив та кохав, козак дівчину мав.
 Гей! Як у саду вишня.
 За лихими людьми та й за ворогами
 Гуляти не вийшла.

Покидаю тебе, серденьтко моє,
 Гей, єдиному Богу.
 А самий я піду, а сам я поїду
 В далеку дорогу.

Дожидайся мене, серденьтко моє,
 Гей, та й до себе в гості,

Як виросте трава, трава шовковая
В тебе на помості.

Ой росла та й росла трава шовковая,
Гей, та й ся похилила,
Ждала, ждала козака молода дівчина
Та й ся, та й ся зажурила.

ОЙ НАДВОРІ МОРОЗ ЛЮТИЙ

Жваво

Ой на - дво - рі мо - роз лю - тий, а я сто - ю як при - ку - тий
і не вид - но мі - ся - ця ні - де. А я сто - ю та й га - да - ю,
чи во - на ме - не ко - ха - є, чи во - на прий - де, чи не прий - де.

Ой надворі мороз лютий,
А я стою як прикутий
І не видно місяця ніде.
А я стою та й гадаю,
Чи вона мене кохає,
Чи вона прийде, чи не прийде.
Лай-ла-ла.

Я надворі замерзаю,
А коханої немає,

Може, десь вона з іншим гуля.
А я стою та й гадаю,
Чи вона прийде, чи не прийде,
Лай-ла-ла.

Раптом дівчина підходить,
З мене погляду не зводить.
Раз – і я вже закохався,
Я знов собі пошукав,
Щиро дівчину покохав.

ОЙ ТИ, ВЕРБО КУЧЕРЯВА

Помірно

1. Ой ти, вер-бо ку-че-ря-ва, де ж ти ро-сла-ви-рос-та-ла?

Ой ти, вер-бо ку-че-ря-ва, де ж ти ро-сла-ви-рос-та-ла?

The musical score is written on three staves. The first staff contains the melody with lyrics. The second and third staves show the accompaniment with block chords. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The piece ends with a double bar line and repeat dots.

Ой ти, вербо кучерява,
Де ж ти росла-виростала?*

(*Кожні два рядки
повторюються двічі)

А я росла-виростала
Від вокзала до вокзала.

А вокзал є дім високий,
Там літає сивий сокіл.

Він літає, сумно кряче,
Під вокзалом дівча плаче.

Не плач, дівча, не журися,
Йди додому, веселися,

Йди додому, сядь до столу,
Напиши листа милому.

Йди додому, сядь на лаву,
Напиши листа в Полтаву.

Написала б, та не вмю,
Попросила б, та не смю.

Попрошу я брата свого,
Нех напише листа мого.

А брат пише, я диктую,
Брат сміється, я сумую.

Брат сміється, а я плачу,
Що милого не побачу.

ОЙ У ЛУЗІ КАЛИНА ГІЛЛЯВА

Помірно

1. Ой у лу-зі ка-ли-на гіл-ля-ва, ту ка-ли-ну дів-чи-

The musical score is written on a single staff. The melody is simple and consists of eighth and quarter notes. The key signature has two sharps (F# and C#) and the time signature is 2/4. The piece ends with a double bar line and repeat dots.

на ла - ма - ла, ту ка - ли - ну дів - чи - на ла - ма - ла.

Ой у лузі калина гіллява, (2)

Ту калину дівчина ламала.*

(* Кожна дворядкова строфа повторюється двічі)

Ту калину дівчина ламала, (2)

Вона всіх парубків счарувала.

Лиш одному нічого не шкодить, (2)

Він до неї щовечора ходить.

– Ти, дівчино, личка рум'яного, (2)

Переночуй мене молодого.

– Я би-м тебе переночувала, (2)

Якби я ся зради не бояла.

– Ти, дівчино, не бійся нічого, (2)

Я на світі не зрадив нікого.

Не зрубав я у лузі калини, (2)

Не зрадив я на світі дівчини.

Не зрубав я у полі тополі, (2)

І не зраджу тебе молодій.

ОЙ ЧИЄ Ж ТО СІНО

Помірно

1. Ой чи - є ж то сі - но, чи - ї то по - ко - си?

Чи - я ж то дів - чи - на роз - пус - ти - ла ко - си?

Ой чиє ж то сіно, чиї то покоси?
Чия ж то дівчина розпустила коси? (2)

Коси розпустила, сама похилилась,
Ой Боже ж мій, Боже, що ж я наробила! (2)

Ой Боже ж мій, Боже, що ж я наробила!
Козак має жінку, а я полюбила. (2)

Козак має жінку, ще й діточок троє,
А моє серденько крається надвоє. (2)

Крається надвоє, на дві половини,
Що ж мені робити молодій дівчині. (2)

ОЙ ЧИЯ Ж ТО ХАТА В ЛУЗІ

(На мел. «Сумно ж мені, сумно»)

Ой чия ж то хата в лузі при долині,
Чия ж то дівчина шиє на машині?

На машині шиє, машина гуркоче,
Милий від'їжджає, а дівчина плаче.

Ой чиє ж то сіно лежить на покосі,
Чия ж то дівчина розпустила коси.

Коси розпустила, ходить, виглядає,
А її миленький вже другу кохає.

ОКСАНО, ОКСАНО, Я ЧУЮ ТВІЙ ГОЛОС

Помірно

ві - тер ме - ні з У - кра - ї - ни при - ніс, я чу - ю, як пла - че роз -
топ - та - ний ко - лос, я ба - чу ті о - ці, на - пов - не - ні сліз. Я
//ба - чу ті о - ці, на - пов - не - ні сліз.

Оксано, Оксано, я чую твій голос,
Що вітер мені з України приніс,
Я чую, як плаче розтоптаний колос,
Я бачу ті очі, наповнені сліз.

Оксано, Оксано, давно не стрічались,
Та прийде той час, ми зустрінемося знов.
Коханою була і нею осталась,
Оксано, ти щастя моє і любов.

Я знов повернусь, де містолюбиме,
До тебе, Оксано, моя чарівна.

РОЗКОПАЙТЕ, ХЛОПЦІ, ГРЕБЛЮ

Помірно

1. Роз - ко - пай - те, хлоп - ці, греб - ло, не - хай во - да
про - те - че. За - не - хай - те те ко -
хан - ня, не - хай на - ві - ки про - па - де.

Розкопайте, хлопці, греблю,
Нехай вода протече.
Занехайте те кохання,
Нехай навіки пропаде.

Тяжко греблю розкопати,
Тяжко воді протекти,
А ще гірше, ще трудніше
Про те кохання забути.

СВІТИТЬ МІСЯЦЬ, СВІТИТЬ ЯСНИЙ

Протяжно

Сві-тить мі-сяць, сві-тить яс-ний, ще й зі-ронь-ки ми-го - тять,
не пус-ка - є ма-ти доч-ку в сад виш-не - вий по-гу - лять.

Світить місяць, світить ясний,
Ще й зіроньки миготять,
Не пускає мати дочку
В сад вишневий погулять.

– Не пушу я тебе, доню,
Не можлива тая річ.
Відчини своє віконце,
Слухай його цілу ніч.

– Пусти мене, моя мамо,
В сад вишневий погулять,
Бо той гарний соловейко
Перестане щebetать.

А ще північ не співали,
Дочка плакала в вікні,
Мати зятя вибирала,
Дочка думала, що ні.

СТОЇТЬ ДІВЧА НАД БИСТРОЮ ВОДОЮ

Помірно

Сто - їть дів - ча над би-стро-ю во - до - ю і так жа-
ліб - но піс-ню го-мо - нить: «Би-стра во - да, візь - ми ме - не з со -
бо - ю, бо я не мо - жу на цім сві-ті жить». Би-стра во - //жить.

Стоїть дівча над бистою водою
І так жалібно пісню гомонить:
(*Var.*: Стоїть дівча і пісню гомонить)
«Бистра вода, візьми мене з собою,
Бо я не можу на цім світі жити».

Скажи, нащо тебе я полюбила,
Скажи, нащо повірила тобі,
Якби не ти, сумна б я не ходила
І день і ніч не плакала в журбі.

Ти ж приходив до мене опівночі,
Ти ж приходив, коли я твердо сплю,
Ти цілував заплакані очі
І говорив: «Не плач, мила, візьму».

Без тебе я, як цвіт на сонці в'яну,
Без тебе я не можу в світі жити.
Скажи, скажи, де чарів тих дістану,
Щоби тебе забудь і розлюбить.

СХОВАЛОСЬ СОНЦЕ ЗА ГОРОЮ

Жваво

1. Сховалось сон - це за го - ро - ю, ту - ман ни - зень - ко
зем - лю вкрив, ше - по - че ві - тер зо - со -
ко - ю, га - йок зе - ле - ний по - тем - нів.

Сховалось сонце за горою,
Туман низенько землю вкрив,
Шепоче вітер з осокою,
Гайок зелений потемнів.

Далеко пісня десь лунає,
На небі зірка миготить,
Плугатарі з поля вертають,
Щоб у садочку відпочить.

Сонце жалібно зчервоніло
І здивувало всіх людей,
Село в садочку потемніло,
Затьохкав пісню соловей.

Ой ти, дівчино, світлий раю,
Чарівниченько ти моя,

Я від душі тебе кохаю,
Ще більш кохати хочу я.

І радий я тебе рукою
До серця широко пригорнуть,
І ніжно глянути очима
І все на світі позабуть.

ТАМ В САДУ, ПІД БІЛОЮ БЕРЕЗОЮ

Помірно

1. Там в са - ду, під бі - ло - ю бе - ре - зо - ю, там, де мі - сяць чер - во -
- но схо - див, там сто - я - ла чор - ня - ва Ма - ру - ся
і ко - зак до не - ї го - во - рив.

Там в саду, під білою березою,
Там, де місяць червоно сходив,
Там стояла чорнява Маруся
І козак до неї говорив.

«Ой Марусю, чорнявая Марусю,
Чом на личку збіліла ти так?
Чи тому, що козака любила,
Чи тому, що виходила в сад?»

«Не тому, що козака любила,
Не тому, що виходила в сад,
А й тому, що мама зборонила,
Гей, ой тому, що не можу йти гулять».

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

Помірно

Te - че річ-ка не-ве - лич - ка по - під
на - ші во - ро - та, а хто ж ме - не сва - тать бу -
де, як я бід - на си - ро - та.

Тече річка невеличка
Попід наші ворота,
А хто ж мене сватать буде,
Як я бідна сирота.*
(*Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі)

Не журися, дівчинонько,
Сватать тебе буду я,
За рік, за два, за чотири
Візьму до свого двора.

Ой чи була в світі правда,
Щоб сухий дуб листя мав,

Ой чи була в світі правда,
Щоб багатий бідну взяв.

Ой чи була в світі правда,
Щоб сухий дуб листя мав.
Ой чи була в світі правда,
Що багатий бідну взяв.

Ой не було в світі правди,
Щоб сухий дуб листя мав.
Тільки була в світі правда,
Що багатий бідну взяв.

У МОЄМУ САДУ

Помірно

У мо - є - му са - ду роз - ви - вав - ся роз - май,
роз - ви - ва - ють - ся кві - ти роз - ма - ю. А в мо - є - му сер - цю

про-бу-ди-ла-ся лю-бов, про-бу-ди-лась лю-бов мо-ло-да-я.

У моему саду розвивався розмай,
Розвиваються квіти розмаю.
А в моему серцю пробудилася любов,
Пробудилась любов молодая.

Скільки щастя дали, ці чудові вечори,
Що з тобою стояли ми двоє.
А тепер, милий мій, покидаєш ти мене
Через те, що ти любиш другу.

Не зате, милая, чорнобривая моя,
Ех за те я тебе покидаю.
А зате, милая, чорнобривая моя,
Що я серця до тебе не маю.

Чим же краща вона, чим чорніша вона,
І за що ти мене покидаєш.
Чи за ті вечори, що з тобою стояла я,
Чи за те, що так вірно кохала.

У саду моему, відцвітає розмай,
Відцвітають вже квіти розмаю.
А на серці моему вже погасла любов,
Вже погасла любов молодая.

ЗА ГОРАМИ СОНЦЕ ПАЛАЄ

(На мел. «Сховалось сонце за горою»)

За горами сонце палає,
За горами сонце горить.
Далеко, далеко мій милий,
Згадаю, аж серце болить.

Далеко, далеко, далеко,
Далеко чужая сторона.
Не забувай, милий, про мене,
Що я осталася сама.

Не забувай, милий, про мене,
Що я осталася сама.
Осталася в мене дитина,
Дитина маленька твоя.

«Ходи-но, невістко, до столу,
Що милий тобі написав.
Він пише, що має другу,
Тобі написав «забувай».

А в неділю дуже раненько,
Як соловей пісню співав.
Заходжу у хату стихенька,
Там свекор листонька читав.

«Нех пише, нех пише, нех пише,
Мені вже тепер все одно.
Давно б я про нього забула,
Лиш маю дитину його».

ОЙ НЕ СВИТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

Помірно

1. Ой не сві - ти, мі - ся - чень - ку, не сві - ти ні - ко - му,
ті - ль - ки сві - ти ми - лень - ко - му, як і - де до - до - му.

Ой не світи, місяченьку, не світи нікому,
Тільки світи миленькому, як іде додому.

Світи йому ізвечора, світи йому зранку.
А як піде до другої, то зайди за хмарку.

Світив місяць, світив ясний і зайшов за тіни.
А я, бідна, гірко плачу, зрадив мене милий.

ПО САДОЧКУ ХОДЖУ

Жваво

1. По са - ду я ход - жу, ко - ни - чень - ка вод - жу,
че - рез сво - ю ма - му не - жо - на - тий ход - жу.

По саду я ходжу, кониченька воджу,
Через свою маму нежонатий ходжу. (2)

Через свою неньку, через рідні сестри,
Не можу кохану додому привести. (2)

Не можу кохану додому привести,
Сестер перепрошу, матір перепрошу, (2)
Приведу Марусю, як червону рожу.

Приведу Марусю, посаджу в куточку,
Прийміть мене, мамо, за рідную дочку. (2)

За рідную дочку, за рідну дитину,
Не рік я чекала на вашого сина. (2)

Не рік я чекала, не одну годину,
На вашого сина мала всю надію. (2)

ОЙ ОРАЛИ ХЛОПЦІ НИВУ

Помірно

Ой о - ра - ли хлоп - ці ни - ву, ви - о - ра - ли яр - мо,
ой о - ра - ли хлоп - ці ни - ву, ви - о - ра - ли яр - мо,
за - пла - ти ме - ні, дів - чи - но, що тя лю - бив дар - мо.

Ой орали хлопці ниву, виорали ярмо.*
Заплати мені, дівчино, що тя любив дармо.
(*Кожен перший рядок повторюється двічі)

А як ми ся полюбили, сухі дуби цвіли,
А як ми ся розходили, зелені пов'яли.

Не пішла дівчина спати, стояла у саду.
Чув як вона присягала іншому козаку.

ЯКБИ НА РІЧКУ ПОКЛАСТИ КЛАДКУ

Помірно

Як - би на річ-ку по - клас-ти клад-ку, а - би ту клад-ку пе-рей-ти, як -
би за - бу - ти про те ко - хан - ня і до дів - чи - ни
1. більш не йти. 2. Як- //більш не йти.

Якби на річку покласти кладку,
Аби ту кладку перейти,
Якби забути про те кохання
І до дівчини більш не йти.*
*(*Кожні два останні рядки
повторюються двічі)*

Ой знаю, знаю, я, мій миленький,
Що ти нас трое полюбив,
Тільки не знаю я, мій миленький,
Котру на серцю залишив.

Першу любив я за карі очі,
Другу любив за красоту,
Третю любив – сумна ходила,
Лишив на серцю своєму.

Пішла дівчина на крутий берег,
Там, де плавають кораблі.
Скочила в воду – Дунай широкий,
Знайшла притулок собі.

За нею милий на крутий берег
Там, де плавають кораблі,
Він взяв хустину, кинув на воду:
Візьми, миленька, – це тобі.

Візьми, миленька, оцю хустину,
Накрій личенько під водов,
А я розкажу усім дівчатам,
Що ти померла за любов.

ПІД СИНІМ Я НЕБОМ ТИНЯЮСЬ

(На мел. «Сховалось сонце за горою»)

Під синім я небом тиняюсь,
Не маю спокою в собі.
Тебе, моя зірко, благаю,
Приснився мені хоч ві сні.

Бажав би я глянуть на тебе,
І щирее слово почути.

Поради твоєї послухать,
З тобою все горе забути.

Далеко я лісом проходив,
І чую: зозуля кує.

Я думав, що моє серденько,
На Божому світі жиє.

ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ

(На мел. відомої пісні «Взяв би я бандуру»)

Взяв би я бандуру та й загравав, що знав.
Щоби голос пісні на весь світ лунав.

Линула би пісня – мрій мале дитя,
За зневір'я б несла, за новий клич життя.

Де б не зачепила краєчком крилець.
Радість провістила б і сумних сердець.

ОЙ САДОМ, САДОМ

Помірно

Ой са-дом, са - дом, са-дом-ви - ног - ра - дом, там мій

ми-лий ле - жить. Ой за - в'я - зав він сво-ю го - ло -
вонь - ку і скар - жить-ся, що бо - лить.

Ой садом, садом, садом-виноградом,
Там мій милий лежить.
Ой зав'язав він свою головоньку
І скаржитесья, що болить.

Ой болить, болить, мене головонька,
Та й не знаю від чого.
Ой полюбив я молоду дівчину,
Сам не знаю для кого.

Якби якому товаришу мому,
То дай Боже, як мені,
А якби якому вражому синові,
То пропала навіки.

Саду не садила, і не поливала,
Сам ся сад розвивав,
Тебе не любила і зроду не знала,
Сам до мене ти прийшов.

ЗАЙДИ, МІСЯЦЬ, ЗАЙДИ ЯСНИЙ

Помірно

Зай - ди, мі - сяць, зай - ди яс - ний, зай - ди за - го - ру.
Вий - ди, вий - ди, мо - я ми - ла, щось по - го - во - рю.

Зайди, місяць, зайди ясний,
Зайди за гору.
Вийди, вийди, моя мила,
Щось поговорю.

Вийди, вийди, моя мила,
Щось маю сказати,
Що не хоче, батько, мати,
Тебе, бідну, знати.

Що не хоче, батько, мати,
Тебе, бідну, знати,

Посилають на Україну
Багачку шукати.

Як поїдеш на Україну,
То я тут умру,
Як приїдеш з України,
То зробиш труну.

Стоїть батько край могили
Та й всміхається,
За ким, за ким, мій синочку,
Так вбиваєшся.

З ДУБА ЛИСТЯ ПОСПАДАЛО

Помірно

З ду-ба лис-тя пос-па-да-ло, по-ле-ті-ло в чу-жий край.
Ой встань, ми-ла, з то-го гро-бу, бу-ду ся з то-бой він-чать.

З дуба листя поспало,
Полетіло в чужий край.
Ой встань, мила, з того гробу,
Буду ся з тобою вінчать.

Чомусь тоді не вінчався,
Як я була ще жива.

Тепер хочеш вінчатися,
Як я в гробі вже мерла.

Отступися ти від мене,
Не говори до мене,
Бо мені жаль на серденьку,
Так як тобі без мене.

ЧИ ЗНАЄШ, МІЙ МИЛИЙ, ТУ ВЕСНУ

Помірно

Чи зна-єш, мій ми-лий, ту вес-ну, як сон-це га-ря-че пек-ло. Як

ми про лю-бов го-во - ри - ли, чи зна-єш, ко-ли це бу - ло. Як // -ло.

Чи знаєш, мій милий, ту весну,
Як сонце гаряче пекло.
Як ми про любов говорили,
Чи знаєш, коли це було.

Це було в неділю над вечір,
Ми слухали спів солов'я.
Сумно на мене дивився,
Стала питать тебе я.

Ти міцно мене обіймаєш,
Хотів же мене запевнять.

Ти хочеш судьбою своєю
Навіки зі мною з'єднать.

Ти хочеш, не хочеш, не треба,
У мене літа молоді.
Ти прийдеш і вклонишся знову,
А я більш не прощу тобі.

Той хлопець, що дівчину зрадить,
Він блудить в своїй голові.
За зраду він буде проклятий
І щастя не знайде собі.

ВЖЕ ВЕЧІР НАСТУПАЄ

Вальсово

Вже ве - чір на - сту - па - є, над - хо-дить тем - на ніч. Він

тис-не за ру - чень - ку і ка-же: «Добра ніч». Він //ніч».

Вже вечір наступає,
Надходить темна ніч.
Він тисне за рученьку
І каже: «Добра ніч».

Добра ніч, моя мила,
Добра ніч, я вже йду.
Шукай собі іншого,
Бо я собі знайду.

Прийшла я додомоньку
Та й сіла і сиджу.

Свого сина колишу,
Пісеньку співаю.

Ой люляй, мій синочку,
Ой люляй, сину мій,
Той хлопець, найгарніший,
То, сину, батько твій.

Той хлопець, найгарніший,
Як той рожевий цвіт,
Полюбив іншу дівчину,
Поїхав з нею в світ.

ОЙ ІШОВ Я ВУЛИЦЕЮ РАЗ, РАЗ

Помірно

1. Ой і - шов я ву - ли - це - ю раз, раз,
не ба - чив я Ма - ру - сень - ки об - раз.

Ой ішов я вулицею раз, раз,
Не бачив я Марусеньки образ. (2)

Ой ішов я вулицею двічі,
Не бачив я Марусеньки в вічі. (2)

Ой прийшов я під віконце стукнув,
Підійшов я під другеє гукнув. (2)

«Ой не гукай, до мене не гукай,
Іди собі іншої пошукай». (2)

Візьми, мати, від комори ключі,
І кинь єму подарунки в очі. (2)

«Перше знала подарунки брати,
Тепер кажеш іншої шукати». (2)

ЗЕЛЕНА ЛІЩИНА ГОРІШКИ ЗРОДИЛА

Помірно

Зе - ле - на лі - щин - а го - ріш - ки зро - ди - ла, мо - ло - да дів - чи - на
ко - за - ка лю - би - ла, раз і два.

Зелена ліщина горішки зродила,
Молода дівчина козака любила, раз і два.

Козака любила, дрібні листи пише,
Дрібні листи пише, дитину колише.

Козаче, козаче, дармо душу губиш,
Скажи щиру правду, кого вірно любиш.

ОЙ НА СТАВІ, НА СТАВОЧКУ

Весело

Ой на ста - ві, на ста - воч - ку, та й на ста - ві, на ста - ві,
Там пла - ва - ли два ко - за - ки, та й на чов - ні, на чов - ні.

Ой на ставі, на ставочку,
Та й на ставі, на ставі,
Там плавали два козаки,
Та й на човні, на човні.

Ти, козаче, гарний хлопче,
Соколе, соколе,
Ой візьми мня на той човен
Та й з собою.

Там дівчина воду брала
Та й набрала, набрала.
Ще й козака соколеньком
Та й назвала, назвала.

Ой рад би я, дівчинонько
Та й тебе взять, тебе взять,
А хто ж буде лебеденяток
Та й заганять, заганять.

ПОСІЯЛА ОГІРОЧКИ

Помірно

1. По-сі-я-ла о-гі-роч-ки в чо-ти-ри ря-доч-ки,
не ба-чи-ла ми-лень-ко-го чо-ти-ри го-доч-ки.

Посіяла огірочки в чотири рядочки,
Не бачила миленького чотири годочки. (2)

А на п'ятій побачила, як череду гнала,
Не сказала: «Добрий вечір», бо мати стояла. (2)

Бо мати стояла, а батько дивився,
Не сказала добрий вечір, щоби не сварився. (2)

В САДОЧКУ ВИШНЕВІМ СОЛОВЕЙ ЩЕБЕЧЕ

Помірно

В са-доч-ку виш-не-вім со-ло-вей ще-бе-че, він
кли-че дів-чи-ну по-гу-лять, ой вий-ди, дів-чи-но, в са-
док чор-но-бри-ва, на те-бе в са-доч-ку жде ко-зак, ой //зак.

В садочку вишневім соловей щебече,
Він кличе дівчину погулять,
Ой вийди, дівчино, в садок чорнобрива,
На тебе в садочку жде козак.

Дівчина, мов пташка, в садок прилетіла
І впала на білу ю грудь,

Козацьку сорочку сльозою облила,
Просила його не забуть.

– Куди, милий, їдеш, куди від'їжджаєш,
На кого лишаєш мене?

– Лишаю тя, мила, на вірного друга,
А сам іду край захищать.

Він скочив на коня, махнув стременами,
А кінь лиши гривною трясє,
А дівчина плаче: вернися, козаче,
Я буду чекати тебе.

КОНІ Ж МОЇ, КОНІ

Помірно

Ко - ні ж мо - ї, ко - ні, де я вас на - по - ю,
лі - та мо - ло - ді - ї, ко - ли я вас до - го - ню?

Коні ж мої, коні, де я вас напою,
Літа молодії, коли я вас догоню?

Догоню, догоню на дубовім мості,
Ой верніться, літа, ще хоч раз у гості.

Подивись, дівчино, камінь над водою,
Як попливе камінь, оженюсь з тобою.

Дівчина стояла, камінь доглядала,
Як надійшла вода та й камінь забрала.

Подивись, козаче, скільки зір на небі,
Як їх порухуєш, то піду за тебе.

Лічив козак зорі, та й недолічився,
Любив козак дівчину, та й не оженився.

ЧОРНА ХМАРА, ЧОРНА ХМАРА

Помірно

Чор-на хма-ра, чор-на хма - ра, а за не-ю си - ня,
не пус-ка - є по-гу-ля-ти бід-на вдо-ва си - на.

Чорна хмара, чорна хмара, а за нею синя,
Не пускає погуляти бідна вдова сина.

Пусти, мамо, пусти, мамо мене погуляти,
Там дівчина молодая буде мене ждати.

Іди, сину, іди, сину та й скоріш вертайся,
З дівчиною молодою іди привітайся.

Чорна хмара, чорна хмара, дощик накрапає,
А молода дівчинонька хлопця виглядає.

Виглядала біля тину та й стала плакати,
Нема того миленького, нема кого кохати.

Ой забрали миленького, забрали, забили,
Тільки в полі у чистому висока могила.

Ой висока та могила, чорний ворон криче,
Молодая дівчинонька та й над нею плаче.

ТИХА НІЧ НАДВОРІ

Помірно

Ти - ха ніч на - дво-рі кли - че, кли-че вес - ну,
зо - рі з не - ба ся-ють, я до те - бе йду.

Тиха ніч надворі кличе, кличе весну,
Зорі з неба сяють, я до тебе йду.

Соловей щебече, тихенько в гаю,
На прощання пісню співає свою.

Люба ти кохана, я на тебе жду,
У твоєму серці щастя я знайду.

Як почувла мила чари моїх мрій,
То прийшла до мене, як той чародій.

ОЙ ТИ, ДУБЕ СУХОРЛЯВИЙ

Помірно

Ой ти, ду - бе су - хор - ля - вий, в те - бе лис - тяч - ка не - ма.
Ти, ко - за - че - гар - ний хло - пець, в те - бе до - лень - ки не - ма.

Ой ти, дубе сухорлявий,
В тебе листячка нема.
Ти, козаче – гарний хлопець,
В тебе доленьки нема.

Покидаю я дівчину
Товаришу своєму,
А сам сяду та й поїду,
Кращу собі там знайду.

А хоч є у мене доля,
То ти її не знаєш,
Маєш молоду дівчину,
Покидати думаєш.

Об'їхав я всю країну,
Всі найкращі города,
Не знайшов я гарнішої,
Як Маруса молода.

ОЙ БОЖЕ, ЯК СУМНИЙ ТОЙ ВЕЧІР

Помірно

Ой Бо - же, як сум - ний той ве - чір, як мі - сяць за

хма - ру зай - де, ой Бо - же, як тяж - ко на сер -
ці, як ми - лий до дру - го - і йде. Ой //йде.

Ой Боже, як сумний той вечір, Не любиш, не любиш, не треба,
Як місяць за хмару зайде, Мої ще літа молоді,
Ой Боже, як тяжко на серці, За зраду ти будеш проклятий
Як милий до другої йде. І щастя не знайдеш собі.

НАСТАЛА НАДВОРІ ЧАРІВНАЯ ПОРА

Помірно

На - ста - ла на - дво - рі ча - рів - на - я по - ра, і мі - сяць так яс - но сі -
я - є, в виш - не - вім са - доч - ку ко - зак мо - ло - дий дів -
чи - ну сво - ю об - ні - ма - є. В виш - // - ма - є.

Настала надворі чарівная пора, Ой місяцю ясний, соколю
І місяць так ясно сіяє, ти мій,
В вишневім садочку козак Будь свідком моєї любові,
молодий Як милий покине мене молоду,
Дівчину свою обнімає. Будемо гуляти з тобою.

Цілує, голубить, до серця І знову надворі чарівна пора,
пригортає, І місяць так ясно сіяє,
Милою її називає, Сповнилися дівчини чарівні
А місяць на тії чарівні слова слова,
З-за хмари ген-ген виглядає. Сама по садочку гуляє.

СТОЇТЬ КОЗАК НА ЧОРНІЙ КРУЧІ

Помірно, наспівно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Титул: 'СТОЇТЬ КОЗАК НА ЧОРНІЙ КРУЧІ'. Темп: 'Помірно, наспівно'. Музика складається з трьох рядків нот. Під нотою першого рядка: 'Сто - їть ко - зак на чор - ній кру - чі, в за -'. Під нотою другого рядка: 'ду - мі буй - на го - ло - ва, ря - дом дів - чи - на чор - но -'. Під нотою третього рядка: 'бро - ва, в не - ї роз - пле - те - на ко - са. Ря - //са.' Другий рядок нот має повторювані частини, позначені цифрами 1 та 2.

Стоїть козак на чорній кручі,
В задумі буйна голова,
Рядом дівчина чорноброва,
В неї розплетена коса.

Забилось серце від печалі,
Поблідло личко від жалю,
Тебе вже скоро не побачу,
Їдеш в далеку сторону.

Куди ти їдеш, від'їжджаєш,
Нещасна доленька моя,
На кого мене покидаєш,
На кого русая коса.

І так проходять дні за днями,
І так пройшли мої літа,
Я довго ждала, не діждалась,
І так осталася сама.

НЕ ЙДИ, ДІВЧИНО, ПОНАД РІЧКУ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Темп: 'Помірно'. Музика складається з трьох рядків нот. Під нотою першого рядка: '1. Не йди, дів - чи - но, по - над річ - ку, бо спо - тик - неш - ся,'. Під нотою другого рядка: 'у - па - деш. Не йди, дів - чи - но, за ко -'. Під нотою третього рядка: 'за - ка, бо за ко - за - ком про - па - деш.' Другий рядок нот має повторювані частини, позначені двома крапками.

Не йди, дівчино, понад річку,
Бо спотикнешся, упадеш.
Не йди, дівчино, за козака,
Бо за козаком пропадеш.

Чому, козаче, сумний ходиш,
Чом не співаєш гарних пісень?
Чи тобі служба надоїла,
Чи кінь вороний захворів?

А я козака полюбила,
І за козака піду я.
Тільки боюся револьвера,
Щоб не страждала грудь моя.

Мені служба не надоїла,
І кінь вороний не захворів,
Тільки дівчина заміж вийшла,
Котру я вірно так любив.

ОБСИПАЛОСЬ ЖОВТЕЄ ЛИСТЯ

Жваво

1. Об - си - па - лось жов - те - є лис - тя із ли - пи су - хо - ї кру - гом, ми -
на - ють лі - та мо - ло - ді - ї, ко - хан - ня не вер - неть - ся знов.

Обсипалось жовтеє листя
Із липи сухої кругом,
Минають літа молодії,
Кохання не вернеться знов.

Спогадай, як ми ся любили,
Як пташки в вишневім саду.
Тепер ти мене покидаєш,
Я плакати гірко буду.

Ти прийдеш весною на цвинтар,
Барвінку зеленого нарвеш.
Сплетеш той вінок барвінковий,
На гріб ти мені покладеш.

Ти станеш високо на гробі,
Згадаєш кохання й мене,
А з гробу тобі обізветься:
Любила й кохала тебе.

КОЛИ Б Я МАЛА ОРЛИНІ КРИЛА

Помірно

1. Ко - ли б я ма - ла ор - ли - ні кри - ла,
ко - ли мог - ла б я лі - та - ти,
я б по - ле - ті - ла на У - кра - ї - ну
сво - го ми - ло - го шу - ка - ти.

Коли б я мала орлині крила,
Коли могла б я літати,
Я б полетіла на Україну
Свого милого шукати.

Ой вийшла мати з білої хати,
Свою невістку вітає.
Ой що за пташка, що за пташина,
В вишневім саду співає.

Лечу я мило, лечу я другу,
Свого милого не бачу,
Ой сяду, сяду в вишневім саду
Сяду та й гірко заплачу.

Ей то не пташка, то не пташина,
В вишневім саду літає,
Ой то дівчина зарученая
Свого милого шукає.

СВІТИ, МІСЯЦЬ, НІЧКУ

Помірно

1. Сві - ти, мі - сяць, ніч - ку, най пе - рей - ду річ - ку,
сві - ти, мі - сяць, ніч - ку, най пе - рей - ду річ - ку
до дів - чи - ни на всю ніч - ку.

Світи, місяць, нічку,
Най перейду річку*
До дівчини на всю нічку.
*(*Перші два рядки
повторюються двічі)*

Світи, місяць, зорі,
Най перейду гори (2)
До дівчини на розмови.

Прийшов я до сіни,
Вечеряти сіли,
Моя мила не сідає.

Прийшов я до хати,
Полягали спати,
Моя мила не лягає.

Дрібні листи пише,
Дитину колише,
З буйним вітром розмовляє.

Ой ти, мій вітроньку,
Скажи мня правдоньку,
Чи йде милий додомоньку.

Ой вітре, вітроньку, скажи
мя правдоньку, (2)
З ким мій милий п'є-гуляє.

Ні з ким не гуляє, нікого
не має, (2)
Лиш тебе одну кохає.

ОЙ З-ЗА ГОРИ, З-ЗА КРУТОЇ

Жваво

1. Ой з-за го - ри, з-за кру - то - ї сте-лить-ся в по - лі ту - ман,
час-то гу - ляв з дів-чи - но - ю в тем-но-му га-ю ко - зак.

Ой з-за гори, з-за крутої
Стелиться в полі туман,
Часто гуляв з дівчиною
В темному гаю козак.

Вони гуляли обоє,
До них циганка прийшла.
Здаруй мені свою ленту
Правду скажу тобі я.

Ой ти, козаче-соколю,
Не зводь дівчини з ума.
Вона бідна сиротина,
Бо в неї батька нема.

А я дівчини не зраджу,
Бо я дівчину люблю.
Пригорну, ще й поцілую,
Віддав би душу за ню.

А я циганам не вірю,
Милий кохає мене.
Вийди, циганко, із гаю,
Нех я не бачу тебе.

Циганка з гаю не вийшла,
Правду сказала мені.
Милий мене покидає,
Більше не вернеться – ні.

ОЙ ГАРНА, ГАРНА ТАЯ ДІВЧИНА

Помірно

Ой гар-на, гар-на та-я дів-чи-на, що я до не-ї при-хо-див,
що я до не-ї за кож-ним ра-зом ро-же-ві кві-ти я при-но-сив.

Ой гарна, гарна тая дівчина,
Що я до неї приходив,
Що я до неї за кожним разом
Рожеві квіти я приносив.

Бідна дівчина цього не знала,
Що то вже було в останній раз.

Одного разу, як ми сиділи,
А місяць ясний світив на нас,

Ти пригорнися, прямо любися,
Дай мому серцю вже спокій,
Як доживемо, то шлюб візьмемо,
Ти будеш моя, я буду твій.

ОЙ ТАМ БІЛЯ БРОДУ

Помірно

Ой там бі-ля бро-ду, там кінь во-ду п'є,
мо-ло-да дів-чи-на дріб-ні сльо-зи лле.

Ой там біля броду, там кінь воду п'є,
Молода дівчина дрібні сльози лле.

Не плач, дівчинонько, не плач, не ридай,
Чи жаль тобі коня, чи зброй золотой.

Не жаль мені коня, ні зброй золотою,
Тільки жаль, козаче, розлуки з тобою.

Розлука, розлука, чужа сторона,
Я в свої матінки одною була.

Я в свої матінки одною була,
Циганка-ворожка за руку брала.

Циганка-ворожка за руку брала:
«Не йди, доню, заміж, бо ще молода».

ЛІТА МИНАЮТЬ

Помірно

Лі - та ми-на - ють, лі - та ми-на - ють, і їх ні-як не зу-пи-
нить, а дум-ка та - я нам сер-це кра - є, нам
сер-це кра - є кож - ну мить. А //кож - ну мить. Бу-

Літа минають, літа минають,
І їх ніяк не зупинить,
А думка тая нам серце крає,
Нам серце крає кожну мить.
Були ми гожі, як в травні рожі,
Цвіли уста, як маків цвіт,
Було кохання, було зітхання,
Було і нам сімнадцять літ.
І всі нам старість, приходить в радість,
І всі ми так живем з надій,
В двадцять років, і в сорок років,
І в вісімдесят ми молоді.

БОЖЕ, БОЖЕ, ЩО Я ЗРОБЛЮ

Повільно, наспівно

Музична партитура для голосу з нотами та текстом пісні. Партитура складається з трьох рядків нот. Ключова сигнатура: три дізми (F#, C#, G#). Темп: повільно, наспівно. Ритми: 3/4, 2/4, 3/4, 2/4, 3/4, 2/4, 3/4, 2/4. Текст пісні: Бо-же, Бо-же, що я зроб-лю, що я те-бе так люб-лю, я без те-бе жить не мо-жу, я без те-бе про-па-ду.

Боже, Боже, що я зроблю,
Що я тебе так люблю,
Я без тебе жить не можу,
Я без тебе пропаду.

Марно трачу літа свої,
Рік за роком скоро йде,
А той час, що найдорожчий,
Вже ніколи не приїде.

Кожна пташка пару має
Навіть риба у воді,
Знай, миленька, що без тебе
Марно трачу свої дні.

Кожна птиця пару має,
Навіть в лісі гадина,
Знай, миленька, що без тебе,
Я без тебе пустиня.

ОЙ ВИЙШОВ МІСЯЦЬ ІЗ-ЗА ХМАРИ

Помірно

Музична партитура для голосу з нотами та текстом пісні. Ключова сигнатура: три бемолі (Bb, Eb, Ab). Темп: помірно. Ритми: 3/4, 2/4, 3/4, 2/4, 3/4, 2/4, 3/4, 2/4. Текст пісні: Ой вий-шов мі-сяць із-за хма-ри і всю до-ли-ну о-сві-тив, як ос-ві-тив він ту до-ли-ну, то знов за хма-ри за-хо-див.

Ой вийшов місяць із-за хмари
І всю долину освітив,
Як освітив він ту долину,
То знов за хмари заходив.

А в тій долині є хатина,
В ній раз у раз вогонь горить,
Там мати дочку навчає,
Дочка зажурена сидить.

«Послухай, доню, мого слова,
Ти в мене квіточка одна,
Не жди козака із походу,
Його на світі вже нема.

Багато хлопців поверталось,
Ще більше декотрих нема,
Багато дівчат повінчалось,
А ти сидиш така сумна».

Дівча до берега підходить,
Остання хвиля припливла,

Побачив козак, що втопилась,
Пустив вороного коня.

«Ой коню, коню вороненький,
Мені три роки ти служив,
Тепер іди вже додомоньку
І сумну вісточку неси.

Ой вийшов місяць із-за хмари
І всю долину освітив,
По морю плавало два трупи,
А кінь по березі ходив.

ЧЕРВОНЕЄ ЯБЛУЧКО ВИСИТЬ

Помірно

Чер - во - не - є яб - луч - ко ви - сить над вік - ном, від - дай ме - не, ма - мо, у
хо - ро - ший дом, від - дай ме - не, ма - мо, у хо - ро - ший дом.

Червонеє яблучко висить над вікном,
Віддай мене, мамо, у хороший дом.

Мати не слухала, дочки не віддала,
Дочка з того жалю аж захворювала.

Ой вийду і стану, стану на містку,
Всі хлопці гуляють, а мій при війську.

Всі хлопці гуляють, ще й спацірують,
А моїм при війську та й зицирують.

Ой вийду і стану, мій милий іде,
Шапочку знімає, руку подає.

Шапочку знімає, руку подає,
«Добрий вечір, мила, як тобі ся живе?!»

Живеться, живеться біда з бідою,
Лиш добре б жилося, як ти зі мною.

ОЙ ВИЙДУ НА СИНЮ ГОРУ

(На мел. «Сивий коню»)

Ой вийду на синю гору, де пасла телята,
Там я стану і погляну, де милого хата.

Його хата за горою, моя – за другою,
Чи ти, милий, так за мною, як я за тобою.
Ти думаєш, моя мила, що тебе кохаю,
Як я вийду на вулицю, то і десять маю.

ДІВЧИНО КОХАНА

Помірно

The musical score is written on three staves in a 2/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes. The first line of music corresponds to the first line of lyrics. The second line of music corresponds to the second line of lyrics. The third line of music corresponds to the third line of lyrics. There are two first endings marked with '1' and '2' above the notes. The first ending leads to the second ending, which then leads to the final note of the piece.

Дів - чи - но ко - ха - на, йди сядь ко - ло ме - не, роз - лу - ки нас - тав у - же
час, йди сядь ко - ло ме - не, го - во - ри до ме - не, бо
ти ще за - пла - чеш не раз. Йди //раз.

Дівчино кохана, йди сядь коло мене,
Розлуки настав уже час,
Йди сядь коло мене, говори до мене,
Бо ти ще заплачеш не раз.

Бо завтра я їду в далеку дорогу,
Не знаю, чи вернусь, чи ні.

А може, дівчино, без тебе загину
В далекій чужій стороні.

А може, дівчино, полюбиш другого,
Захочеш багачкою бути,
За золото – щастя, голубко, не купиш,
І ласки твої пропадуть.

ЙШЛА ДІВЧИНА ДО ЛІСОЧКУ

Жваво

Йшла дів - чи - на до лі - соч - ку, до лі - соч - ку йшла.
Во - на ви - ши - ту со - роч - ку ко - за - ку нес - ла,

до лі - соч - ку йшла, до лі - соч - ку йшла.
ко - за - ку нес - ла, ко - за - ку нес - ла.

Тра-ля - ля - ля - ля - ля - ля, тра-ля - ля - ля - ля - ля - ля.

Йшла дівчина до лісочку,
До лісочку йшла. (3)
Вона вишиту сорочку
Козаку несла. (3)

Приспів:

Тра-ля-ля, тра-ля-ля,
тра-ля-ля, (2)

Ой козаче чорнобривий,
Я люблю тебе, (3)

Будь здоровий і щасливий,
Бережи себе. (3)

Ой не йди ти до походу,
Пожалій мене, (3)
Може твою буйну вроду
Лихо обмине. (3)

Я в похід збиратись буду,
Скоро йду на січ, (3)
А тебе не забуду
Ані в день, ні в ніч. (3)

ПРИ ЗЕЛЕНІЙ ЛІЩИНОНЬЦІ

Помірно

Музична партитура для голосу з нотами та текстом пісні. Партитура складається з трьох рядків. Кожен рядок починається з ключової сигнатури (два дізми) та ритмічного знамення. Ритм змінюється: перший рядок починається з 3/4, потім змінюється на 2/4, а в кінці знову на 3/4. Другий рядок починається з 2/4, змінюється на 3/4, а в кінці знову на 2/4. Третій рядок починається з 3/4, змінюється на 2/4, а в кінці знову на 3/4. Текст пісні розташований під нотами.

При зе-ле-ній лі-щи-нонь - ці ко - зак ко-ня на-пу -
вав, чор - но-бро-ву - ю дів - чи - ну
до сер - день - ка при - гор - тав.

При зеленій ліщиноньці
Козак коня напував,
Чорнобровую дівчину
До серденька пригортав.

Розкопайте, хлопці, греблю,
Нехай вода протече,
Щоб забудь про те кохання,
Хай навіки пропаде.

Ой дівчино, дівчинонько,
Ой дівчино молода,
Та любов, що є між нами,
Вже знесла бистра вода.

Хлопці греблю розкопати,
Дали воді протекти,
А ще важче, ще трудніше
Те кохання забути.

НІЧКА ТЕМНА

Жваво

Музична партитура для голосу з нотами та текстом пісні. Партитура складається з двох рядків. Кожен рядок починається з ключової сигнатури (два дізми) та ритмічного знамення 3/4. Текст пісні розташований під нотами. Над деякими групами нот є позначення '3', що означає тріолі.

Ніч-ка тем-на, не вид-на-я, бо-юсь до-до-му я йти,
а ми-лий мій роз-сер-див-ся, не хо-че про-вес-ти.

Нічка темна, не видная, боюсь додому я йти,
А милий мій розсердився, не хоче провести.

А потім він одумався, сказав: «Я проведу».
Йому я відповіла: «Сама додому піду».

Прихожу я до домочку та й стукаю в вікно,
Не спить моя матусенька, не спить вона давно.

«Доню моя ріднесенька, де ніч твоя була,
Чому коса розплетена, а на очах сльоза?»

«Мамо моя, матусенько, неправдонька твоя,
Коса моя заплетена й весела нині я».

БІЛА ХАТА В ВИШНЕВІМ САДОЧКУ

Помірно

Бі - ла ха - та в виш - не - вім са - доч - ку, де па - ху - чий бу -
зок роз - кві - тав, при - хо - див, при - хо -
див ти, мій ми - лий ми - ле - сень - кий, під ві -
кон - цем мо - їм ти сто - яв.

Біла хата в вишневім садочку,
Де пахучий бузок розквітав,
Приходив (2) ти, мій милий-миленький,
Під віконцем моїм ти стояв.

Говорив ти слова мені ніжні
Говорив, що так ніжно кохав,
і не я тебе, милий, заставила,
На весіллі другу цілував.

Зустрічаєшся тайно з подружкою,
В гай зелений ти з нею ідеш,
Але іменем ти забуваєшся,
Моїм ім'ям подружку зовеш.

Не піду я з тобою на вулицю,
Чомусь серце мені не велить,

Серце моє, серце уже заспокоїлося,
А в подружки воно заболить.

ОЙ ДОЩ ІДЕ

Жваво

Ой дощ і - де, ой дощ і - де, хви - лю - єть - ся мо - ре,
прий - ди, прий - ди, мій ми - лень - кий, роз - радь мо - є го - ре.

The musical notation consists of two staves. The first staff is in 2/4 time, marked 'Жваво' (Allegro), with a key signature of two sharps (D major). The second staff is in 3/4 time, also marked 'Жваво', with the same key signature. The lyrics are written below the notes.

Ой дощ іде, ой дощ іде, хвилюється море,
Прийди, прийди, мій миленький, розрадь моє горе.

Як ти хочеш, моя мила, щоб тебе любити,
Простри кладку через ярник до тебе ходити.

Ой щоби я, мій миленький, свої майстри мала,
Я би тобі через ярник місток збудувала.

Збудувала б я місточок, щоб добре ходити,
Посадила б калиноньку, щоб вірно любити.

Прийди, прийди, мій миленький, з вечора до мене,
Зготовила моя ненька вечерю для тебе.

Посідаєм вечеряти за столи тесові
І будемо починати солодку розмову.

ОЙ ВЕРБО, ВЕРБО, ДЕ Ж ТИ ІЗРОСЛА

Повільно

Ой вер - бо, вер - бо, де ж ти із - рос - ла,
що тво - є ко - рін - ня во - да знес - ла?

The musical notation consists of two staves. The first staff is in 3/4 time, marked 'Повільно' (Adagio), with a key signature of one flat (B minor). The second staff is in the same time and key signature. The lyrics are written below the notes.

Ой вербо, вербо, де ж ти ізроста,
Що твоє коріння вода знесла?

Підмила коріння бистра вода,
Не піду заміж за рік, за два.

Не піду заміж за п'ятого
Ще й за п'яницю проклятого.

Нічого не робить, тільки п'є,
Прийде додомоньку, жінку б'є.

Пропив коника вороного,
Іде до стайні по другого.

ЧОГОСЬ БЕРЕЗА ПОХИЛИЛАСЯ

Сумно

Чо - гось бе - ре - за по - хи - ли - ла - ся, бо в не - і лис - тяч - ка не - ма, чо -
мусь дів - чи - на за - жу - ри - ла - ся, бо
в не - і ми - ло - го не - ма. Чо - // в не - і ми - ло - го не - ма. Пі -

Чогось береза похилилася,
Бо в неї листячка нема,
Чомусь дівчина зажурилася,
Бо в неї милого нема.*
*(*Останні два рядки куплетів
повторюються)*

Піду в аптеку, куплю я йоду,
Аптекарь йоду не дає,

Тільки питає: «Люба дівчино,
Яка досада в тебе є?»

Я про досаду ніщо не знаю,
Тільки я маю в серці жаль,
Любила хлопця, він мя покинув,
А сам поїхав в чужий край.

ДОЩИК НАКРАПАЄ

Помірно

Музична партитура для голосу з фортепіано. П'ять рядків нот. Перший рядок: 6/8 такт, нотна лінія з підписом 'До - щик на - кра - па - є, на ка - ме - ні слизь - ко,'. Другий рядок: 7/8 такт, нотна лінія з підписом 'гей, як то ж то - му доб - ре, що ко - хан - ня близь - ко. // що ко - хан - ня близь - ко.' Другий рядок містить два варіанти мелодії, позначені '1.' та '2.'.

Дощик накрапає, на камені слизько,
Гей, як то ж тому добре, що кохання близько.

Що кохання близько та ще й недалечко,
Гей, через сад вишневий, через озеречко.

Я сад вирубаю, греблю розкопаю,
Гей, я своє кохання здалека впізнаю.

Хоч я невеличка та ще й небагата,
Гей, в мене кавалерів щодня повна хата.

Щодня повна хата, ще й повнії сіни,
Гей, в мене кавалери всі лави засіли.

Пришов мій миленький та й не мав де сісти,
Гей, наробив досади тяжко перенести.

СУМНА Я БУЛА, СУМНА БУДУ

Сумно

Музична партитура для голосу з фортепіано. Два рядки нот. Перший рядок: 6/8 такт, нотна лінія з підписом 'Сум - на я бу - ла, сум - на бу - ду, лю - би - ла хлоп - ця, не за - бу -'. Другий рядок: 6/8 такт, нотна лінія з підписом 'ду. Лю - би - ла хлоп - ця чор - но - бри - во - го, він мя по -'. Другий рядок містить варіанти мелодії, позначені '1.' та '2.'.

ки - нув, не вер-неть - ся. Лю-би-ла // -ся. Вер-нись ко-

Сумна я була, сумна буду,
 Любила хлопця, не забуду.
 Любила хлопця чорнобривого,
 Він мя покинув, не вернеться.
 Вернись, козаче, соколю мій,
 Най подивлюся на образ твій,

Най поцілую в уста рожеві,
 Най тя пригорну, голубе мій.
 Скажи, дівчино, чогось сумна,
 Такий світ гарний, гарна весна,
 Такий світ гарний, гарно весною,
 А ти осталась, мов сирота.

ОЙ ПІДУ Я В ЛІС ПО ДРОВА

Жваво

Ой пі - ду я в ліс по дро - ва та й на - лом - лю ло -

му, за - вів ме - не дур - ний ро - зум

на чу на чу - жу сто - ро - ну.

Ой піду я в ліс по дрова та й наломлю лому,
 Завів мене дурний розум на чужу сторону.

А в тій чужій сторононьці ні батька, ні неньки,
 Тільки в саду вишневенькім поют соловейки.

Ой співайте, соловейки всіма голосами,
 А я піду в сад вишневий, вмюся сльозами.

Ой вирву я з рожі квітку та пушу на воду,
 Пливи, пливи, з рожі квітку, аж до мого роду.

Плила, плила з рожі квітка, край берега стала,
 Вийшла мати воду брати, ту квітку впізнала.

Чи ти, доню, рік лежала чи два хорювала,
 Що вже твоя з рожі квітка на воді зів'яла.

ОЙ САДУ МІЙ, САДУ ВИШНЕВИЙ

Помірно

Ой са - ду мій, са - ду виш - не - вий,
роз - вив - ся ти раз на - завж - ди.

Ой саду мій, саду вишневий,
Розвився ти раз назавжди.*
*(*Кожні два рядки
повторюються двічі)*

Не знає ні батько, ні мати,
Де ділася рідна дочка.

Пішли ж вони її шукати,
Знайшли, що вона нежива.

В тім саду розлучилась пара,
Під ними дрижала земля.

Така молода дівчина
З кохання в могилу пішла.

ЗАЩЕБЕТАВ СОЛОВЕЙКО

Жваво

За - ще - бе - тав со - ло - вей - ко у зе - ле - нім га - ю,
не лай ме - не, мо - я ма - ти, що Гри - ця ко - ха - ю.

Защебетав соловейко у зеленім гаю,
Не лай мене, моя мати, що Гриця кохаю.

Не лай мене, моя мати, ще постою трішки,
Коло нього, моя мамо, прикипіли ніжки.

Зелен рута розквітає ранньою весною,
Хай видніє, хай світає, а я ще постою.

Нехай батько мене сварить, нехай лає мати,
Я кохаю свого Гриця ще й буду кохати.

ТАМ ПОПІД ВИШНЯМИ

Жваво

Там по - під виш - ня - ми, по - під че - реш - ня - ми,
там мій ми - лий ле - жить, ой за - в'я - зав він
сво - ю го - ло - вонь - ку та й скар - жить - ся, що бо - лить.

Там по під вишнями, по під черешнями,
Там мій милий лежить,
Ой зав'язав він свою головоньку
Та й скаржиться, що болить.

Ой болить мене моя головонька,
Сам не знаю чого,
Ой полюбив я молоду дівчину,
Сам не знаю для чого.

Як для якого хлопця молодого,
То дай Боже з ним жити,
А як для якого пияченька злого,
То пропала навіки.

А ВЖЕ СВІТАЄ

Жваво

А вже сві - та - є, а вже сві - та - є, вже яс - не со - неч -
ко схо - дить, мо - ло - дий хло - пець ба - га - ту
дів - ку до церк - ви пе - ред прес - тіл ве - де.

А вже світає, а вже світає,
Вже ясне сонечко сходить,
Молодий хлопець багату дівку
До церкви перед престіл веде.

Із того жалю, з тої розпуки
І утонула у бистрій воді,
А миленькому жаль ся зробило
І рятувати пішов її.

А його мила стоїть над річкою,
Стоїть над річкою над Дунаєм,
Що її милий іде до шлюбу,
Її сироту покидає.

Ані козака, ані дівчини -
Їх витягнули обох з води
І поховали в одній могилі,
А ти, багата, далі сиди.

ОЙ ДУБЕ МІЙ, ДУБЕ

Помірно

Ой ду - бе мій, ду - бе, ку - че - ря - вий ду - бе,

Швидше

ой ду-бе мій, ду-бе, ку-че-ря-вий ду-бе, чом на то-бі, ду-бе, два го-лу-би гу-де?

Ой дубе мій, дубе, кучерявий дубе,
Чом на тобі, дубе, два голуби гуде?

Два голуби гуде, голубка гуркоче,
Козак любив дівчину, покинути хоче.

Хоч кидай, не кидай, я плакати не буду,
Бо я, молодая, без пари не буду.

А я маю в парі оченята карі,
А чорнії брови хлопцям до розмови.

Ой їхав я, їхав долами, горами,
Зустрів три дівчини з чорними бровами.

Першая - Катруся, другая – Маруся,
Третя чорнобрива – з нею одружуся.

А ВЧЕРА ВЕЧІР БУВ ПРЕКРАСНИЙ

Помірно

А вче-ра ве-чір був пре-крас-ний, кру-гом го-рі-ли о-
гонь-ки, а я з ми-лень-ким про-сто-я-ла аж до ве-
чір-ньо-ї зо-рі. А я з ми- //-рі.

А вчера вечір був прекрасний,
Кругом горіли огоньки,
А я з миленьким простояла
Аж до вечірньої зорі.

А він свою, мою рученьку
До серця ніжно пригортав,
Він був готовий до розлуки,
Всю щирю правду розказав.

Ой відчини, матінко, двері,
Нехай пові вітерок,

Нехай мій милий зайде в хату,
Хоч той останній вечерок.

Батистовенькая хустина
На голову хвилюється,
А моя русявая коса
Останній раз красується.

І через цю свою розлуку
Я дуже хвилювалася,
І не думала й не гадала,
А з милим розпрощалася.

ОЙ РОЖЕ, ОЙ РОЖЕ

Помірно

Ой ро-же, ой ро-же, ой ро-же мо-я, ой ко-ли ж ти, ро-же,
по-сад-же-на-я. //по-сад-же-на-я.

Ой роже, ой роже, ой роже моя,
Ой коли ж ти, роже, посаджена.

На весні, на весні посадилася,
До дівчини в вікно похилилася.

Як дівчина зі сну пробудилася,
Нагадала собі, з ким любилася.

Нагадала собі, з ким любилася.
Чи на рік, чи на два розлучилася.

Чи на рік, чи на два, а чи навсігди,
Приїжджай, мій милий, хоч на сусіди.

ДАЙ, БОЖЕ, НА ВЕЧІР ХОРОШУ ПОГОДУ

Помірно, швидко

Дай, Бо-же, на ве-чір хо-ро-шу по-го-ду, щоб прий-шла дів-чи-на до
бро-ду по во-ду, щоб прий-шла дів-чи-на до бро-ду по во-ду.

Дай, Боже, на вечір хорошу погоду,
Щоб прийшла дівчина до броду по воду.

Ой вийшла, ой вийшла стала набирати,
Ударила хвиля, стала потопати.

Ой там три козаки коней напували,
І поміж собою таку раду мали.

Перший козак каже: «Риба в воді грає».
Другий козак каже: «Дівча потопає».

Третій козак каже: «Треба рятувати,
Хорошу дівчину за жіночку взяти».

«Ой рятуй, козаче, ой рятуй, ой рятуй,
Дістанеш від батька велику заплату.

Від батька старого – коня вороного,
Від мами старої – сідельце нове».

«Не хочу, дівчино твоєї я плати,
А хочу тебе я за жіночку взяти».

ПРИ ДОЛИНІ КУЩ КАЛИНИ

Помірно

При до-ли - ні кущ ка-ли - ни на - хи - лив - ся до во - ди,
ти ска-жи, ска - жи, ка - ли - но, як по - па - ла ти сю - ди.

При долині кущ калини нахилився до води,
Ти скажи, скажи, калино, як попала ти сюди. (2)

Якось ранньою весною козак бравий проїжджав,
Любувався довго мною, а потім з собою взяв. (2)

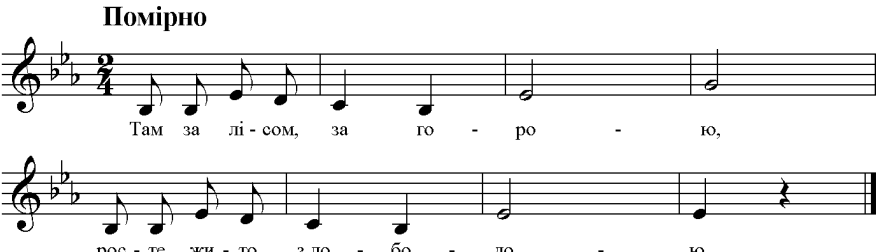
Він хотів мене, калину, посадить в своїм саду,
Недовіз, а в полі кинув, думав, що я пропаду. (2)

Я за землю зачепилась, стала на ноги свої,
І до віку поселилась, де вода і солов'ї. (2)

Йдуть дівчата в поле жати, гарні пісні заведуть,
Не ламають цвіт калини, кущ калини бережуть. (2)

ТАМ ЗА ЛІСОМ, ЗА ГОРОЮ

Помірно

Там за лі - сом, за го - ро - ю,
рос - те жи - то з ло - бо - до - ю.

Там за лісом, за горою,
Росте жито з лободою.

Кинув її на водоньку,
Пливи, косо, додомоньку.

Там дівчина жито жала,
Із козаком розмовляла.

Вийшла мати воду брати,
Стала коса припливати.

Вийняв козак гостру шаблю,
Відтяв дівці довгу косу.

Взяла її в коновоньку,
Принесла їй додомоньку.

ТАМ У ПОЛЮ ДВА ДУБИ

Жваво

Там у по-лю два ду - би, там у по-лю два ду-би,
там си - ді - ли го - лу - би, там си - ді - ли го - лу - би.

Там у полю два дуби, (2)
Там сиділи голуби. (2)

– Іди, Касю, до гаю, (2)
Та й наломи розмаю. (2)

Там Касюня стояла, (2)
Жовту косу чесала. (2)

Поки Кася в гай зайшла, (2)
То за нею два прийшло. (2)

І кликала: дусь-дусь-дусь, (2)
Десь у дорозі мій Юзь. (2)

Кидай, Касю, зілля рвати, (2)
Іди Юзя поховати. (2)

Десь в дорозі хорує, (2)
Кася ліки готує. (2)

Рости, зілля, купоньками, (2)
Я вмиюся слізоньками. (2)

П'ЯТЬ МИНУТ ВЖЕ ПО ДЕВ'ЯТІЙ

Жваво

П'ять ми - нут вже по де - в'я - тій, чо - го так

піз - но при - хо - диш, чи ін - шу ми - лу - ю
 ма - єш, а ме - не з ро - зу - му зво - диш.

П'ять минут вже по дев'ятій,
 Чого так пізно приходиш,
 Чи іншу милую маєш,
 А мене з розуму зводиш.

Бо я без твого кохання
 Буду на сім світі жити.

Як іншу милую маєш,
 То не мусиш приходити,

А я буду приходити,
 Бо я тя вірно кохаю,
 І вже для тебе, кохана,
 Перстень до вінчання маю.

ЯК ІШОВ Я ВЧОРА ВВЕЧІР

Жваво

Як і-шов я вчо-ра ве-чір, сві-тив мі-сяць ви-со-ко,
 мо-я ми-ла ся ди-ви-ла, чи не зай-шов да-ле-ко.

Як ішов я вчора ввечір,
 Світив місяць високо,
 Моя мила ся дивила,
 Чи не зайшов далеко.

Був я в тебе під віконцем,
 А ти мала іншого».

Відійшов я пару кроків,
 Мила плакати почала:
 «Ой вернися, мій миленький,
 Чим я тя зобідила?»

«Ой не мала, мій козаче,
 Ой не мала, не мала,
 Бо приїхав брат із війська,
 То я його приймала».

«Не вернуса, дівчинонько,
 Бо не маю я чого,

«Ой не треба, дівчинонько,
 Розмай-цвіту ламати,
 Ой не треба, дівчинонько,
 По два разом кохати».

ОЙ У ПОЛІ НА ГОРБОЧКУ

Помірно

Ой у по-лі на гор-боч-ку, де не-ско-ше-на тра-ва,
там сто-я-ло дві то-по-лі, по-хи-ли-ла-ся од-на.

Ой у полі на горбочку,
Де нескошена трава,
Там стояло дві тополі,
Похилилася одна.

Ой у полі на горбочку,
Де нескошена трава,
Там стояло дві дівчини,
Зажурилася одна.

Ой подружко дорогаю,
Що я тебе попрошу,

Помири мене із милим,
То я тобі заплачу.

Ой подружко дорогаю,
Я не буду вас мирить,
Бо як я на нього гляну.
В мене серденько болить.

Ой у полі на горбочку,
Де вже скошена трава,
Там стояло аж дві пари –
Розлучилася одна.

ОЙ ЧИЯ Ж ТО ХАТА СКРАЮ

Помірно

Ой чи-я ж то ха-та скра-ю, що я ї-ї не зна-ю,
ой чи-я ж то дів-чи-нонь-ка, що я ї-ї ко-ха-ю.

Ой чия ж то хата скраю, що я її не знаю,
Ой чия ж то дівчинонька, що я її кохаю.

Або тую хату спалю, або її розвалю,
Або тую дівчиноньку на папері змалюю.

Змалював би на папері, та паперу не маю,
Пішов би я до дівчини, та доріжки не знаю.

А я маю товариша, товариш мя заведе,
А товариш кращий мене, він дівчину забере.

Ой прийшов я під світлицю і заглянув по вікнах,
Ой заснула дівчинонька в товариша на руках.

Ой на тобі, товаришу, десять злотих на руки,
Ой не роби, товаришу, поміж нами розлуки.

Бо розлука – не наука, то чужая сторона,
Бо ніхто нас не розлучить тільки сирая земля.

САМА Я РОЖУ ПОСАДИЛА

Жваво

Са - ма я ро - жу по - са - ди-ла, са - ма я бу - ду по - ли - вать. Са -
ма я хлоп-ця по-лю - би-ла, са - ма я бу - ду жа-лу - вать. Са- //-вать.

The musical notation consists of two staves. The first staff is a single melodic line in 3/8 time, starting with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The second staff is an accompaniment line in the same key and time, featuring chords and some triplets. There are two first endings marked '1.' and '2.' at the end of the piece.

Сама я рожу посадила,
Сама я буду поливать.
Сама я хлопця полюбила,
Сама я буду жалувать.

Бо хлопець любить і покине,
А ти, дівчино, будь сама.

Ой розкажу я всім дівчатам,
Щоб не кохались так, як я.

Покине карі оченята,
Покине дівчину кохать.
Покине личко цілувати,
Її милою називать.

ЗАШУМІЛА ЛІЩИНОНЬКА

Помірно

За - шу - мі - ла лі - щи - нонь - ка, за - пла - ка - ла дів - чи -
нонь - ка, зап - ла - ка - ла дів - чи - нонь - ка.

The musical notation consists of two staves. The first staff is a single melodic line in 2/4 time, starting with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The second staff is an accompaniment line in the same key and time, featuring chords. The piece ends with a double bar line.

Зашуміла ліщинонька, (2)
Заплакала дівчинонька.

Розсудили, розлучили, (2)
Щоб ми в парі не ходили.

Заплакала, заридала, (2)
Нема того, що-м чекала.

А ми тоє перебудем, (2)
Таки в парі ходить будем.

Нема того і не буде, (2)
Розсудили лихі люди.

ВИЙДУ Я В САДОЧОК

(На мел. «Сумно ж мені, сумно»)

Вийду я в садочок, зірву я листочок,
Прикрию, пристелю милого слідочок.

Щоб вітер не звіяв, роса не прибила,
Щоб мого милого інша не любила.

А вже вітер звіяв і роса вже вкрила,
Вже мого милого інша полюбила.

МЕНІ ВОРОЖКА ВОРОЖИЛА

Помірно

1. Ме - ні во - рож - ка во - ро - жи - ла, щоб не лю - би - ла хлоп - ців я, бо

хло - пець лю - бить і по - ки - не, а ти, дів - чи - но, будь са - ма.

Мені ворожка ворожила,
Щоб не любила хлопців я,
Бо хлопець любить і покине,
А ти, дівчино, будь сама.

Покине дівчину любити,
Її милою називать.

Покине карі оченята,
Покине личко цілувать,

Піду до лісу заблуджуся,
Нехай шукає він мене,
Піду до моря утоплюся,
Нехай не бачить він мене.

Дівча до моря зближається,
А синя хвиля виграє,
Дівча з козаком прощається,
Правою рученьки не дає.

Ой нащо ж тобі та рученька
І нащо ж тобі та рука,
Як нині, завтра чи позавтра
Буде між нами розлука.

ОЙ ДІВЧИНО, ЩОСЬ ЗРОБИЛА

(На мел. «Зашуміла ліщинонька»)

Ой дівчино, щось зробила,
Що черчика полюбила?
Як приїхав під ворота,
Стукнув, пукнув, вийшла злота.
Вийшла злота, вийшла пані,
Чорні очі заплакані.

Взяла коня за вузденьку
Та й повела у стаєнку.
Дала коню вівса їсти,
А милому крісло сісти.

ОЙ У ВИШНЕВОМУ САДУ

Помірно

1. Ой у виш-не - во - му са-ду, там со-ло-вей - ко ще-бе-тав. До -
до - му я про - си - ла - ся, а він ме - не все не пус-кав.

Ой у вишневому саду,
Там соловейко щибетав.
Додому я просилася,
А він мене все не пускав.

А ти їй дай такий отвіт,
Яка чудова майська ніч,
Весна іде, красу несе,
А в тій красі радіє все.

Ой милий мій, а я твоя,
Пусти мене, зійшла зоря.
Проснеться матінка моя,
Буде питать, де була я.

Доню моя, не в тому річ,
Що ти гуляла цілу ніч.
Чому розплетена коса,
А по очах блистить сльоза.

Коса моя розплетена,
Її подружка розплела,
А на очах блистить сльоза,
Бо з милим розпрощалася.

Мамо моя, ти вже стара,
А я весела молода,
Я жити хочу, я люблю,
Мамо, не лай доню свою.

ОЙ ВИШЕНЬКИ, ЧЕРЕШЕНЬКИ

Помірно, протяжно

Ой ви - шень - ки, че - ре - шень - ки, із вас лис - тя о - па - ло. Лю - би -

ли - ся, ко - ха - ли - ся, а все мар - но про - па - ло. Лю - би - // - ло.

The musical notation is in 3/4 time, key of B-flat major. It consists of two staves. The first staff contains the melody and accompaniment for the first line of lyrics. The second staff contains the melody and accompaniment for the second line of lyrics, including a first ending (1.) and a second ending (2.) that concludes with a double bar line.

Ой вишеньки, черешеньки,
Із з вас листя опало.
Любилися, кохалися,
А все марно пропало.

Вийшов батюшка з овтара,
Став козаченька питать.
З ким бажаєш, козаченьку,
Білі рученьки зв'язать.

Любилися, кохалися,
Від початку до кінця.
Шукай собі, моя мила,
Вже й другого молодця.

Ой чи з тею дівчиною,
Що заручени зробив,
Ой, чи з тею дівчиною
Що три роченьки ходив.

Ой прийшла я до церковці,
Стала тихо при стіні.
Полилися дрібні сльози
По личеньку до землі.

Ой, не з тею дівчиною,
Що заручени зробив,
Тільки з тею дівчиною,
Що три роченьки ходив.

ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

Повільно

В кін - ці греб - лі шум - лять вер - би, що я їх са - ди - ла,

The musical notation is in 3/4 time, key of G major. It consists of a single staff with a melody and accompaniment. The lyrics are written below the staff.

не - ма то - го ко - за - чень-ка, що я го лю - би - ла.

В кінці греблі шумлять верби,	Плачте, очі, плачте карі,
Що я їх посадила,	Така ваша доля,
Нема того козаченька,	Полюбила козаченька
Що я го любила.	При місяці стоя.

Нема мого миленького,	Не я його полюбила,
Поїхав за Десну,	Полюбила мати.
Сказав: рости, дівчинонько,	Мати его полюбила,
Аж на другу весну.	Кликала до хати.

Росла весну, росла другу,	Мати его полюбила,
Рости перестала.	Кликала до хати,
Ждала, ждала козаченька,	І сказала за нелюба
Та й плакати стала.	Рушники давати.

ОЙ НЕ БИЙ, СИНУ

(На мел. «Коли б мала орлиці крила»)

Ой не бий, сину, коня вороного,
 Не буде ся спотикав.
 Ой не зрадь, сину, людської дитини,
 Не буде тя Бог карав.

Ой не бив же я коня вороного,
 Таки ся кінь спотикав,
 Ой не зрадив я людської дитини,
 За що ж мене Бог скарав.

Я ТОБІ КАЗАЛА, Я РОДУ БІДНОГО

Я тобі казала, я роду бідного,	В мене посаг –
Не візьмеш за мене	Ти сама.
Посагу жадного.	Як на небі
	Зірка ясна.

Тепер мені кажеш –
Зірньою ясна.
Потім мені скажеш:
«Доленько нещасна».
Ти не скажеш –
Но мати.
Було, сину,
Бідну не брати.

Як ти будеш, мила,
Мамі догоджати,
Буде тобі мама
Снідання давати.

А як підеш горою,
Назве тебе мама бідною.

БІЛА БЛУЗКА, ЧОРНИЙ ПОЯС

(На мел. «Світить місяць, світить ясний»)

Біла блузка, чорний пояс,
Хто ж її розв'язував.
Я тебе любила тайно,
А ти всім розказував.

Ой прийшла я до читальні,
Там всі парами стоять.

А мій милий вже з другою
Щось про мене говорять.

Ой прийшла я до церковці,
Милий мій вінчається,
Мамко люба, мамко мила,
Життя моє кінчається.

НЕ ЙДИ, ДІВЧИНО, ПОНАД РІЧКУ

Помірно

1. Не йди, дівчино, понад річку, бо спотикнешся,
упадеш. Не йди, дівчино, за козака,
бо за козаком пропадеш.

Не йди, дівчино, понад річку,
Бо спотикнешся, упадеш.
Не йди, дівчино, за козака,
Бо за козаком пропадеш.

А я козака полюбила,
І за козака піду я.
Тільки не знаю, як то буде,
Яка то доленька моя.

Чому, козаче, сумний ходиш,
Чом не співаєш гарних пісень?
Чи тобі служба надоїла,
Чи кінь вороний захворів?

Мені служба не надоїла,
І кінь вороний не захворів,
Тільки дівчина заміж вийшла,
Котру я вірно так любив.

Про родинне життя

ОЙ ВИЙДУ Я НА ТУ ГОРУ

Помірно

Ой вийду я на ту гору,
Подивлюся на долину.
Долина широка, калина
висока,
Аж додолю гілля гнеться.

Ой якби я була знала,
Не йшла б заміж, а гуляла.
У свого батенька, у рідної
неньки,
Була б я горя не знала.

А під тою калиною
Стояв козак з дівчиною.
Дівчинонька плаче, сльози
проливає,
Свою долю проклінає.

А тепер я мушу знати,
Пізно лягти, рано встати.
Пізненько лягати, раненько
вставати,
Свою долю проклинати.

ОЙ ТАМ КОЛО БРОДУ

Помірно

Ой там коло броду брало дівча воду,
Ой там хлопці-риболовці ще й козацького роду.

«Хлопці-риболовці, прекрасного роду
Візьміть мене на той човен, перевезіть через воду».

«Ми б тя перевезли, щоб хвиля не біла,
Щоби твоя стара мати за тобою не тужила».

«Моя мати старенька, не буде тужити,
Сама вона добре знає, що я не маю з ким жити».

На човен сідала, тяженько зітхала,
Відбилася від берега, хустиною махала,

Ніхто того не бачив, тільки стара мати,
Що стояла край берега біля своєї хати.

«Ой вернися, доню, ой вернися, люба».
«Не вернуса, моя мамо, далась ня за нелюба».

«Ой вернися, доню, ой вернися, мила».
«Не вернуса, моя мамо, бо доля нещаслива».

ЯКБИ БУЛА ЗНАЛА

(На мел. «Ой там при долині». – С. 154)

Якби була знала, що піду від мами,
Була б не садила рожі під вікнами.

Рожу посадила, рожа ся розцвіла.
Своїй рідній мамі жалю наробила.

Грайте, хлопці, грайте, бо я заміж іду,
Продаю розкоші, купляю си біду.

Продаю розкоші у мами рідної,
Купляю си біду в свекрухи лихої.

Продаю розкоші, що розкошувала,
Купляю си біду, буду бідувала.

ПОПІД ЛІСОМ, ПОПІД ЛУГОМ

Помірно

1. По - під лі - сом, по - під лу - гом, там мій ми - лий о - ре
плу - гом, там мій ми - лий о - ре плу - гом.

Попід лісом, попід лугом,
Там мій милий оре плугом.

А він оре, а я плачу,
Свої літа марно трачу.

Свої літа помарнила,
Що козака полюбила.

Понесу я йому їсти,
Чи не скаже мені сісти.

Понесу я йому пити,
Чи не буде говорити.

Він наївся, він напився,
Коло плуга положився.

«Чому не спиш, чом не ореш,
Чом до мене не говориш?»

«А я не сплю, но думаю,
Що погану жінку маю,

Поганая вродилася,
Тобі, дурню, судилася».

«Не брав мене ні серед ночі,
Не вилзли тобі очі,

А на то була біла днина,
Була твоя вся родина.

Чотири свічки світилося,
Вся родина дивилася.

Був твій отець, біла мати,
Були сестри, були брати.

Чотири свічки світилося,
Дві родини дивилося».

ТАМ У ЛІСІ ХАТИНА СТОЯЛА

Розповідаючи

Там у лі - сі ха - ти - на сто - я - ла, в тій ха - ти - ні дів - чи - на ле - жа - ла,
в тій ха - ти - ні дів - чи - на ле - жа - ла

Там у лісі хатина стояла,
В тій хатині дівчина лежала.
В тій хатині дівчина сиділа,
До вечері стиха говорила:
Кипи, вечоронько, стиха,
Поки нема миленького лиха.
Вже вечеря кипить, докипає,
Вже мій милий на поріг ступає.
Чув я мила, про тебе новину,
Що придбала циганську дитину.
Брешеш, милий, брешеш, чорнобривий,
Бо циганська не така дитина.
А циганське чорне та й погане,
А то дитя біле та рум'яне.

А МІЙ БАТЬКО – МІСЯЦЬ

Помірно

1. А мій бать - ко - мі - сяць, мо - я ма - ти - зо - ря,
да - ли ме - не за не - віст - ку, де свек - ру - ха ли - ха.

А мій батько – місяць,
Моя мати – зоря,
Дали мене за невістку,
Де свекруха лиха.

А свекруха лиха –
То не мати моя.
Самі сіли вечеряти,
Я по воду пішла.

Я з водою іду,
Та й собі думаю.
Стану собі на ріг хати,
Та й все вислухаю.

А мій милий сидить,
А свекруха судить:
«То невістка моя –
Ледащиця вона.

Три дні хати не мела,
Не підмашувала».

«Ой ти, мамо моя,
Ти обсудлива.

Обсудила жену,
З ким я жити буду,
А як я її брав,
То ся гай розлягав.

А як я її брав,
То ся гай розлягав.
А тепер вона стала,
Що її рід не впізнав».

ЯК Я БУЛА МОЛОДА

Рухливо

Як я бу - ла мо - ло - да, то ко - хан - ня зна - ла,
а те - пер - ки ста - ра ба - ба, та й по - за - бу - ва - ла.

The musical notation is in 2/4 time, starting with a treble clef and a key signature of one flat. It consists of two staves of music with lyrics underneath. The melody is simple and rhythmic, with a clear 2-beat structure per measure.

Як я була молода,
То кохання знала,

А теперки стара баба,
Та й позабувала.

ОЙ МАМУНЮ, ГОЛОВА МНЯ БОЛИТЬ

Помірно

Ой ма - му - ню, го - ло - ва мня бо - лить,
що мій ми - лий до дру - го - ї хо - дить.

The musical notation is in 3/4 time, starting with a treble clef and a key signature of one flat. It consists of two staves of music with lyrics underneath. The melody is simple and rhythmic, with a clear 3-beat structure per measure.

Ой мамуню, голова мня болить, (2)
Що мій милий до другої ходить. (2)

А до мене в півночі приходять, (2)
І на моє ліжечко лягає. (2)

І на моє ліжечко лягає, (2)
І на мене різно визиває,

– Одступися, нелюбо від мене, (2)
Бо я маю гарнішу від тебе. (2)

– Можеш мати навіть двадцять штири, (2)
То я буду старша межи ними. (2)

Де ж ти, мила, старшини набрала? (2)
«Там у полю церковця стояла. (2)

Там у полю церковця стояла, (2)
Там я тобі вірно присягала, (2)

На одному рушничку стояли, (2)
Одному ми Богу присягали». (2)

ОЙ У ПОЛІ, ПОЛІ

Помірно

1. Ой у по - лі, по - лі дуб на ду - ба звив - ся, ой у по - лі, по - лі
дуб на ду - ба звив - ся, добрий був си - но - чок, по - ки не же - нив - ся.

Ой у полі, полі дуб на дуба звився,
Добрий був синочок, поки не женився.

А як оженився, та взяв собі жінку,
Став він забувати про свою матінку.

Жінка мені мила, бо моя дружина.
Теща мені мила, бо жінку зростила.

А ти, рідна мати, мушиш вибачати,
Як не вибачаєш, вибирайся з хати.

Піду я до дочки, вона біду знає,
Вона приголубить, про все розпитає.

Ой вийшов зять з хати з хмурими бровами,
Забирайся, жінко, з своїми мамами.

Бо в хаті покої, а кухня надворі,
Хіба будеш спати в сінях, коридорі.

Наварю горілки з самого медочку,
Запрошу я гостей і сина, і дочку.

Гості будуть пити, будуть випивати,
А я з своїм сином буду розмовляти.

А ви, мої діти, а я ваша мати,
Я вас годувала, як квочка курчата.

Ой там в полію, полію, мати жито жала.
Син сказав: «Дай Боже», вона не відказала.

«Ой чого ж ти, мамо, така горда стала.
Я сказав «Бог в поміч», ти не відказала?».

«Ой сину, мій сину, я не горда стала.
За гіркими слізеньками тебе й не впізнала».

ТАМ В ПОЛЮ БЕРЕЗА

Помірно

The musical score is written on two staves in a 2/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes. The first line of the score is: Там в по - лю бе - ре - за, бе - ре - за сто - я - ла, а на тій бе - ре - зі. The second line of the score is: зо - зу - ля ку - ва - ла. //зо - зу - ля ку - ва - ла. There are two first endings marked with '1.' and '2.' above the notes.

Там в полі береза, береза стояла,
А на тій березі зозуля кувала.
Ой то не зозуля, то рідная мати,
Виряджала сина до війська в солдати.

«Іди, іди, сину, та не забавляйся,
За рочок, за другий назад повертайся».
Вже рочок минає, вже й минає другий,
Аж на третій рочок іде мій синочок.

Аж на третій рочок іде мій синочок,
Свою улицею, з своєю дружиною.
«Чи рада ти, мамо, чи рада ти мною,
Чи рада ти, мамо, мою дружиною?»

«Тобі, сину рада, бо-сь моя дитина,
Невістці не рада, бо чужа чужина».
Сина посадила перед образочком,
А бідну невістку в сінях у куточку.

Сину поставила горілки і меду,
А бідній невістці червоного йоду.

ПО САДОЧКУ Я ХОДИЛА

Жваво

1. По са - доч - ку я хо - ди - ла, цвіт ка - ли - ни ла - ма - ла,
я при війсь - ку хлоп - ця ма - ла, мати за ін - шо - го да - ла.

По садочку я ходила,
Цвіт калини ламала,
Я при війську хлопця мала,
Мати за іншого дала.

За іншого, за старшого,
За сусіда піяка.
Ой ти, доле, нещаслива,
Гірка доленько моя.

Ой ти, мамо, рідна мамо,
Ти родителько моя.
Ти красу мою забрала,
Рано заміж віддала.

Ой ти, тату, рідний тату,
Ти родитель і отець,
Ти купуєш біле плаття,
Посилаєш під вінець.

Під вінцем вона стояла,
Свічки не могла держать,

Я священику сказала
Перестаньте нас вінчать.

А священик повернувся,
Грімким голосом сказав:
«Якщо пара силувана,
То не буду я вінчать».

По садочку я ходила,
Цвіт калини ламала,
Всім дівчатам говорила
Не влюбляйтесь так, як я.

БІДНА СИРОТА МАРУСЯ

(На мел. «Кажуть люди, що вже стара»)

Бідна сирота Маруся,
Вмерли батько й мати.
А вона щодня раненько
Вибігала з хати.

Ліпше мені тутки з вами
В сирій землі гнити,
Ніж по гордїй чужій хаті
Кути вимітати.

На могилу батька-неньки
Там вона клякає:
«Тату рідний, мамо мила!, –
Так вона благає. –

Ніхто мене не потішить,
Ніхто не пригорне,
Де навколо тільки глянеш –
Все сирітство чорне».

БІЛА БЕРЕЗА В П'ЄЦУ ГОРІЛА

Помірно

Бі - ла бе - ре - за в п'є - цу го - рі - ла,
све - кру - ха ли - ха во - гонь за - ли - ла.

Біла береза в п'єцу горіла,
Свекруха лиха вогонь залила. (2)

Свекруха лиха огонь залила,
Щоб я, молода, не вечеряла. (2)

А я, молода, не вечеряла,
Як лягла спати, думку думала. (2)

Заснула я сон, заснула другий,
А на третій сон іде милий мій. (2)

– Чи ти, мила, спиш, чи ти так лежиш,
Чом ти до мене та й не говориш? (2)

– Я, милий, не сплю, а лиш так лежу,
Про долю свою думку думаю. (2)

Де є дочок сім, там є доля всім,
Я в мами одна і долі нема. (2)

КАЖУТЬ ЛЮДИ, ЩО ВЖЕ СТАРА

Жваво

Музична партитура у двох рядках на нотах. Перший рядок містить чотири такти, другий — чотири такти. Під нотами наведено відповідні слова пісні.

Ка - жуть лю - ди, що вже ста - ра, а я ще не ста - ра,
я ще си - на не же - ни - ла, доч - ки не від - да - ла.

Кажуть люди, що вже стара, а я ще не стара,
Я ще сина не женила, дочки не віддала.

Дочекаю до осені, буде ліпша сила,
Видам дочку-ягідочку і оженю сина.

МАЛА МЕНЕ МОЯ МАМА ОДНУЮ

Помірно швидко

1. Ма - ла ме - не мо - я ма - ма од - ну - ю,
да - ла ме - не за п'я - ни - цю ли - ху - ю.

Мала мене моя мама одную, (2)
Дала мене за п'яницю лихую. (2)

А п'яниця ніц не робить, тільки п'є, (2)
А як прийде додомоньку, жінку б'є. (2)

Порадь мене, моя мамо, як жити, (2)
Що я маю з п'яницею зробити? (2)

А ти мене, моя доню, послухай, (2)
Як п'яниця йде з корчмоньки, ти втікай. (2)

Не раз, не два, моя мамо, втікала, (2)
Під чужою стрішиною стояла. (2)

Ой як вітер стрішиною порушив, (2)
То так мої карі очі затрусив. (2)

НА МОЇМ ПОДВІРОНЬКУ

Помірно

1. На мо - їм под - ві - ронь - ку за - цві - ла
муш - ка - тель - ка, дів - чи - но, дів - чи - нонь - ко,
чо - гось та - ка сум - нень - ка?.

На моім подвіронецьку зацвіла мушкателька,
Дівчино, дівчинонько, чогось така сумненька? (2)

Чи вельон твій не білий, чи мірт твій не зелений?
Скажи, скажи, дівчино, котрий твій наречений? (2)

Мій милий в війську служить, нічого в тім не знає,
Що єго дівчинонька до шлюбу ся збирає.
До шлюбу ся збирає і буде присягати.

Не тому присягала, що його вірно кохала,
А тому присягала, що його зроду не знала. (2)

Дівчино-дівчинонько, де-сь ті слова поділа,
Як я їхав до війська, ти три рази зомліла? (2)

Ой мила-милесенька, не можна так робити,
Кому ти присягала, з тим мусиш тепер жити. (2)

ОЙ ЗАЦВІЛА РОЖА ТРОЯКА

Помірно

The musical score is written on four staves in a 2/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The melody is on the first staff, and the accompaniment is on the second, third, and fourth staves. The lyrics are written below the melody.

1. Ой за - цві - ла ро - жа тро - я - ка,
ой за - цві - ла ро - жа тро - я - ка,
ма - ла я му - жа, му - жа я ма - ла,
ма - ла я му - жа пі - я - ка.

Ой зацвіла рожка трояка, (2)
Мала я мужа, мужа я мала,
Мала я мужа піяка.

Він нічого не робить, тільки п'є, (2)
Прийде додому, додому прийде,
Прийде додому, мене б'є.

Не бий ня, мужу, не карай, (2)
Лишу ти діти, діти ти лишу,
А сама піду в чужий край.

А як на човен сідала, (2)
Правою рученькой, рученькой правою,
Правою рученькою махала.

ОЙ МІСЯЦЮ-МІСЯЧЕНЬКУ

Ой місяцю-місяченьку,
Зайди за комору,
Вийди, дівчино, вийди, чорнобрива,
Най з тобою поговорю.

Ой рада б я виходити
І з тобою говорити,
Лежить мій нелюбий із правого боченька,
Боюсь його пробудити.

Ой дівчинонько люба,
Відступися від нелюба,
А я його заб'ю, я його застрелю,
Як сивого голуба.

ОЙ ПИЛА ВЧОРА, ОЙ ПИЛА НИНІ

Жваво

Ой пи - ла вчо - ра, ой пи - ла ни - ні,
про - пи - ла мо - ток на мо - то - ви - лі.

Ой пила вчора, ой пила нині,
Пропила моток на мотовилі.

Ой мужу, мужу, не бий мя дуже,
Бо то той моток, що рвався дуже.

Не віриш мені, жида спитайся,
Що то той моток, що дуже рвався.

Не віриш мені, спитайся жида,
Що то той моток – ціла огида.

ПОПІД ГАЄМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ

Повільно

1. По-під га-єм зе-ле-нень-ким, по-під га-єм зе-ле-нень - ким,
бра-ла вдо-ва льон дріб - нень - кий, бра-ла вдо-ва льон дріб - нень - кий.

Попід гаєм зелененьким, (2)	– Позволь, мати, вдову брати, (2)
Брала вдова льон дрібненький. (2)	Вдова буде шанувати. (2)
Вона брала, вибирала, (2)	– Не позволю вдови брати, (2)
Тонкий голос подавала. (2)	Вдова вміє чарувати. (2)
Там Василько траву косить, (2)	Зчарувала мужа мого, (2)
Тонкий голос переносить. (2)	Зчарує тя молодого. (2)
Кинув косу на травоньку, (2)	А я чарів не боюся, (2)
А сам пішов додомоньку. (2)	Із вдовою оженюся. (2)

ОЙ ПРОПИЛА МАТИ ДОЧКУ НА МЕДУ

Помірно

1. Ой про - пи - ла ма - ти доч - ку на ме - ду,
ой про - пи - ла ма - ти доч - ку на ме - ду.

Ой пропила мати дочку на меду, (2)
Хорошую Марусеньку молоду. (2)

А хто дає гарнець меду, два вина, (2)
Того буде Марусенька молода. (2)

Ой вискочив Василенко з-за стола: (2)
– А я даю гарнець меду, два вина, (2)

А я даю гарнець меду, два вина, (2)
Буде моя Марусенька молода. (2)

БІДА НАД БІДОЮ

Помірно

Бі - да над бі - до - ю, жур - ба над жур - бо - ю,
да - лась ме - не, мо - я ма - мо, за - між мо - ло - до - ю.

Біда над бідою, журба над журбою,
Далась мене, моя мамо, заміж молодію.

Ні я нажилася, ні я набулася.
Я розкошів не зазнала, літа змарнувала.

Літа ж мої, літа, пройшли марно світа.
А я в свої мами росла, як рожева квітка.

Вітер повиває, лози хилиються.
Хоч не рада я плакати, самі сльози ллються.

Ой вийду, я вийду, на гору крутую.
Там я стану та й погляну на річку биструю.

САМА Я РОЖУ ПОСАДИЛА

(На мел. «Сама я рожу посадила». – С. 245)

Сама я рожу посадила,
Сама я буду поливать.
Сама я хлопця полюбила,
Сама я буду забувать.

Одно каже їсти, пити,
Другий каже бай-бай-бай,
А милий сидить на кріселку,
Подай дзигара ще й огня.

Ой ви, дівчата, ви хороші,
Не йдїть заміж, бо біда.
Бо як пішла за той заміж,
Заклопочена голова.

Я дзигара запалила,
І миленькому дала.
А сама сіла коло столу
І дрібні сльози пролила.

УСІ ГОРИ ЗЕЛЕНІЮТЬ

Маршем

The image shows a musical score for the song 'Усі гори зеленіють'. It consists of two staves of music in a 2/4 time signature. The melody is simple and march-like. Below the first staff, the lyrics are written: '1. У - сі го - ри зе - ле - ні - ють, у - сі го - ри зе - ле -'. Below the second staff, the lyrics continue: 'ні - ють, тіль - ки од - на го - ра чор - на.' The music ends with a double bar line.

Усі гори зеленіють, (2)
Тільки одна гора чорна. (2)
Де сіяла бідна вдова, (2)
Де сіяла, волочила, (2)
Сльозоньками примочила. (2)
Де взялася чорна хмара (2)
І настала зима біла, (2)
Чорна хмара наступала. (2)

Сестра з братом розмовляла: (2)
– Ой братчику-сокілоньку, (2)
Прийми мене на зимоньку. (2)
– Ой сестрице-перепілко, (2)
А дітей у тебе скільки. (2)
– Раз четверо, раз восьмеро, (2)
А всіх разом дев'ятеро. (2)

У ПОЛІ ТОПОЛЯ СТРУНКА ТА ВИСОКА

Помірно

У по-лі то-по-ля струн-ка та ви-со-ка,
Хто йде-не ми-на-є, то-по-лю ла-ма-є.

У полі тополя струнка та висока,
Хто йде – не минає, тополю ламає. (2)

Хто йде – не минає, тополю ламає,
Горе ж тому, горе, хто пари не має. (2)

Горе ж тому, горе, хто пари не має,
А ще більше горе, хто двох-трьох кохає. (2)

Ой чиє ж то сіно лежить на покосі,
Чия то дівчина розпустила коси? (2)

Коси розпустила, плечі застелила,
Дівчата, дівчата, що я наробила. (2)

Дівчата, дівчата, що я наробила,
Козак має жінку, а я полюбила. (2)

Козак має жінку, ще й діточок трое,
Скарай мене, Боже, навіки за тоє. (2)

ОЙ ВИЙДУ Я НА ГОРУ

Помірно

Ой вий-ду я да, ой вий-ду я на го-ру на ви-со-ку
ка-м'я-ну, та ви-со-ку ка-м'я-ну.

Ой вийду я да,
Ой вийду я на гору
На високу кам'яну. (2)
Та й спогляну в долину
На червону калину. (2)

На калині соловей
Він щебече нічку й день. (2)
Соловею, соловею, раненький,
В тебе голос тоненький. (2)

Соловею, соловею, раненький,
В тебе голос тоненький. (2)
Защобечи ти мені,
Бо я в чужій стороні. (2)

Бо я в чужій стороні,
Нема роду при мені. (2)
Нема роду, родини,
Ні милої дівчини. (2)

ОЙ ТИ, МАМО, РІДНА МАМО

(На мел. «Сама я рожу посадила». – С. 245)

Ой ти, мамо, рідна мамо,
Ти родителько моя,
Ти красу мою забрала
Рано заміж віддала.

Ой ти, тату, рідний тату,
Ти родитель, мій отець.
Ти купуєш біле плаття,
Посилаєш під вінець.

Під віночком я стояла,
Свічки не могла держать.
До священика сказала:
«Перестаньте нас вінчать».

А священик обернувся
М'яким голосом сказав:
«Є дівчина силувана,
Я не буду їх вінчать».

ОЙ ТИ, ДІВЧИНО

Ой ти, дівчино, ти моє закохання.
Любив, а не взяв, прошу тя на гуляння.

Не проси мене, проси своєї родини,
Щоби ся женив, щомісяць, щоднини.

Щоби ся женив, як вітер по дорозі.
За мною щирість, та скарай тебе, Боже.

Не карай, Боже, ні вогнем, ні водою,
А скарай, Боже, долею проклятою.

Бо вогонь і вода айбо буде й не буде,
А доля проклята – стид вийти межи люди.

ОЙ ЛІСОМ, ЛІСОМ, БЕРЕЖИНОЮ

Помірно

Ой лі-сом, лі-сом, бе-ре-жи-но-ю, ой хтось там ї-де до-ро-жи-но-ю.

Ой лісом, лісом, бережиною,
Ой хтось там їде дорожиною.
Ой їде, їде миленький п'яний,
Вийди, миленька, то твій коханий.

А я не вийду, бо я ся бою,
Своїй матінці низько ся вклоню.
Моя матінка є господиня,
В меї матінки сукняна скриня.

Новая хата гонтами бита,
Новая постіль рядном накрита.
А в Ковалихи собаки лихі,
Нема нікому оборонити.

Вийшла миленька, оборонила,
Взяла за руку, до хати ввела.

КОКОЛЮ, КОКОЛЮ

(На мел. «Ой там в полі, полі»)

Коколю, коколю, не рости по полю,
Бо я, молоденька, тебе не виполю.

Бо я, молоденька, ступаю злегенька,
В правій руці ключик від мого серденька.

А моє серденько ключиком замкнута,
Теперішні хлопці – самі баламути.

Прийшла на весілля та й стала гуляти,
Стали мені хлопці літа рахувати.

Один каже: двадцять, другий – двадцять штири,
Не одній дівчині серце засмутили.

Ой гукну я, гукну поміж гороньками,
Нехай іде голос аж до меї мами.

Нехай мама чує, нехай мама знає,
Що її сирота по полю гуляє.

По полю гуляє, кукіль вибирає
Та про свою маму пісню все співає.

ОЙ П'ЯНА БО Я, П'ЯНА

Помірно

Ой п'я - на бо я, п'я - на, до - до - монь - ку не
зай - ду, за - хо - пи - ла мя тем - на ні - чень - ка у виш -
не - во - му са - ду. За - хо - //са - ду.

Ой п'яна бо я, п'яна, додомоньку не зайду,
Захопила мя темна ніченька у вишневому саду.

У вишневому саду, там зозуленька кує,
Розкажи мені, докажи мені, де мій милий ночує.

Як в далекій дорозі, поможи йому, Боже,
А як в другій на постелиці, то скарай його дуже.

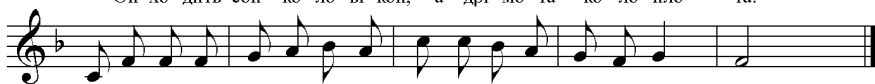
Колискові пісні

ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН

Помірно

Ой хо-дить сон ко-ло ві-кон, а дрі-мо-та ко-ло пло - та.

Пи-та-еть-ся сон дрі-мо-ти: - Де ми бу-дем но-чу - ва - ти?

Ой ходить сон коло вікон,	- Де хатинка є старенька
А дрімота коло плота.	І дитина є маленька.
Питається сон дрімоти:	Там будемо ночувати
- Де ми будем ночувати?	І дитяtko присипляти.

ОЙ ЛЮ-ЛЮ, ЛЮЛЮ-ЛЮ

Швидко

Ой лю-лю, лю - лю - лю, ку - пе ма - ма бу - лю,

та - то ку - пе ко - ла - ці, спи, Ан - дрій - ку, вдень, вно - ці.

Ой лю-лю, люлю-лю,	Ой лю-лю, люлю-лю,
Купе мама булю,	котків два
Тато купе колачі,	Сірі були обидва.
Спи, Андрійку, вдень,	По покою літали
вночі.	Дітям спати не дали.

Ой лю-лю, лю-лю, бась,	Ой лю-лю, люлю-лю,
Прийде мама циці дасть.	котків два
Ах Андрійко собі ссе,	З'їли вовки барана.
Ляже бочком та й засне.	А ягницю пси, пси,
	Ти, Андрійку, спи, спи.

А-А-А, КОТІВ ДВА

Жваво

А - а - а, ко - тів два, сі - рі, бу - рі о - би - два, на ро - бо - ту
хо - ди - ли, а ні - чо - го не ї - ли. А - а, а - а, а.

The musical notation consists of two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The second staff continues the melody and ends with a double bar line.

А-а-а, котів два,
Сірі, бурі обидва,

На роботу ходили,
А нічого не їли. А-а-а-а.

БАЮ-БАЮ-БАЮ

Помірно

Ба - ю - ба - ю - ба - ю, ля - лю ко - ли - ха - ю,
ля - леч - ка не спа - ла, ці - лий день гу - ля - ла.

The musical notation consists of two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 2/4 time signature. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The second staff continues the melody and ends with a double bar line.

Баю-баю-баю, лялю колихаю,
Лялечка не спала, цілий день гуляла.

ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Помірно

Ой лю - лі, лю - лі, при - ле - ті - ли до нас гу - лі, по - сі - да - ли
на во - ро - тях у чер - во - нень - ких чо - бо - тях, а - а, а - а, а.

The musical notation consists of two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The second staff continues the melody and ends with a double bar line.

Ой люлі, люлі,
Прилетіли до нас гулі,
Посідали на воротах
У червоненьких чоботях.
А-а-а-а-а.

КОЛИСАЛА КОЛИСОНЬКА

Помірно

Ко - ли - са - ла ко - ли - сонь - ка, ко - ли - са - ла
ко - ли - сонь - ка, вір - ва - ла - ся во - ро - сонь - ка.

Колисала колисонька, (2)
Вірвалася воросонька.

Не жаль мені воросоньки, (2)
Лиш малої дитиноньки.

Вірвалася воросонька, (2)
Забилася дитинонька.

Воросонька друга буде, (2)
А дитини вже не буде.

КОЛИСАНКИ ВЕЧОРАМИ

Помірно

Ко - ли - сан - ки ве - чо - ра - ми нам спі - ва - ли на - ші ма - ми,
а те - пер ми не ма - лі, вже спі - ва - е - мо са - мі.

Колисанки вечорами
Нам співали наші мами,

А тепер ми не малі.
Вже співаємо самі.

ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

Помірно

Ой спи, ди - тя, ко - ли - шу тя, ой спи, ди - тя, ко - ли - шу тя,
до - ки не вєнеш, не ли - шу тя, а - а, а - а, а

Ой спи, дитя, колишу тя, (2)
Доки не вснеш, не лишу тя. А-а-а-а-а.

Не йди, кицю, по водицю,
Бо упадеш у креницю. А-а-а-а-а.

Пішла киця по водицю
Та й упала у керницю. А-а-а-а-а.

Пішов котик рятувати
І став кицю витягати. А-а-а-а-а.

Витяг кицю за вухо,
Положив ї де сухо. А-а-а-а-а.

КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Жваво

Ко - ли - са - ла ба - ба ді - да, ко - ли - са - ла
ба - ба ді - да від ве - чо - ра до о - бі - да.
Ко - ли - са - ла ба - ба ді - да від ве - чо - ра до о - бі - да.

Колисала баба діда (2)
Від вечора до обіда,

А дід випав із колиски, (2)
Набив бабу добре в писки.

Колисала баба діда, (2)
Не хтів спати, дала хліба.

А ти, діду-дармоїду, (2)
Я з тобою не поїду.

Не хтів спати, дала сала, (2)
Баба діда колисала.

Продам коні, пішки піду, (2)
А з тобою не поїду.

Жартівливі пісні

ОЙ ЇХАЛИ КАВАЛЕРИ

Весело

Ой ї - ха - ли ка - ва - ле - ри, ста - ли на гор - боч - ку,
я ду - ма - ла, що до ме - не - за - рі - за - ла квоч - ку.

Ой їхали кавалери, стали на горбочку,
Я думала, що до мене – зарізала квочку.

Вони далі поїхали, я ся зажурила,
Що я квочку зарізала, квочка ся змарнила.

Я винесла до комори, а там були шпари,
Як ся хлопці довідали, то й ту квочку вкрали.

ВИ, МУЗИКИ, ГРАЙТЕ

(На мел. «Ой заграйте, музиченьки»)

Ви, музики, грайте, грайте, а ви, люди, чуйте,
А ви, старі, йдіть додому, молоді ночуйте.

А ви, старі, йдіть додому, полягайте спати,
А молоді по кутках, щоби погуляти.

ПІШЛА ЗАМІЖ МОЛОДОЮ

(На мел. «Ой їхали кавалери»)

Пішла заміж молодую,
Навчилася пити,
Чоловіка бити.
Взяла його за чуприну,
Телеп його під перину.

А ти лежи тут,
Нех я здиблю прута.
А я прута не знайшла,
Пересердилася,
Сама влізла під перину,
Змилосердилася.

ОЙ ПИЛА, ПИЛА, ЧІПЕЦЬ ПРОПИЛА

Помірно

1. Ой пи - ла, пи - ла, чі - пець про - пи - ла,
прий - шла до - до - му, му - жа на - би - ла.

Ой пила, пила, чіпець пропила,
Прийшла додому, мужа набила.
Мужа набила, винесла з хати.
«Ой іди, мужу, чіпця шукати».
Прийшов до корчми: «Помагай біг, люди,
Хто чіпець знайде, заплата буде:
Квартка горілки і горнець* проса,
Бо прийшла жінка простоволоса».

ОЙ ЇХАВ Я КОЛО МЛИНА

Жваво

1. Ой ї - хав я ко - ло мли - на, вий - шла дів - ка, як ка -
ли - на. Я на дів - ку за - ди - вив - ся,
ві - зок ме - ні по - ло - мив - ся.

Ой їхав я коло млина,
Вийшла дівка, як калина.
Я на дівку задивився,
Візок мені полومився.

Не жаль мені того воза,
Щоб то дівка була гожа,
А то руда ще й погана
Візок мені поламала.

*Горнець (міра) – 8 літрів.

РАЗ НА ВАРТІ Я СТОЯВ

Жваво

1.Раз на вар-ті я сто - яв бі - ля ма - га - зи - ну,
та - кий ме - не страх зіб - рав, ма - ло що не зги - нув.

Раз на варті я стояв біля магазину,
Такий мене страх зібрав, мало що не згинув.

А я стою дивлюся, йде моя Маруся.
Тютюнець мні принесла і сама десь щезла.

ОЙ СЛУЖИВ Я В ПАНА

Весело

Ой слу-жив я в па - на тай на пер-ше лі - то,
за - слу-жив я в па - на ку - роч - ку за лі - то.
А та ку - ра - чу - ба - ту - ра, а та ку - ра - чу - ба - ту - ра
по са - доч - ку хо - дить тай хо - дить, гей!
Ку - ря - то - чок во - дить тай во - дить.

Ой служив я в пана
Та й на перше літо,
Заслужив я в пана
Куручку за літо.

А та кура-чубатура,
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

Ой служив я в пана,
Та й на друге літо,
Заслужив я в пана
Качечку за літо.

А те кача дрібно скаче,
А та кура-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

Ой служив я в пана,
Та й на третє літо,
Заслужив я в пана
Гусочку за літо.

А та гуска сюся, сюся,
А те кача дрібно скаче,
А та кура-чубатура
По садочку ходить, ходить,
Куряточок водить та й водить.

Ой служив я в пана
На четверте літо,
Заслужив я в пана
Індика за літо.

А той індик задер пиндик,
А та гуска сюся, сюся,
А те кача дрібно скаче,
А та кура-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

Ой служив я в пана
Та й на п'яте літо,
Заслужив я в пана
Барана за літо.
А той баран круторогий
Заліз бабі межі ноги,
А той індик задер пиндик,
А те гуся сюся, сюся,
А те кача дрібно скаче,
А та кура-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

Ой служив я в пана
Та й на шосте літо,
Заслужив я в пана
Дівчину за літо.
А те дівча напилосся,
Впало з п'єца, забилося,
А той баран круторогий
Заліз бабі межі ноги,
А той індик задер пиндик,
А те гуся сюся, сюся,
А те кача дрібно скаче,
А та кура-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

ОЙ МАРУСЮ, СЕРДЕНЬКО

(На мел. «Ой Марусю, ото-то»)

Ой Марусю, серденько,
Переночуй ніченьку.
Сюда-туди, ото-то
Переночуй ніченьку.

«Скажи, жінко, ти мені,
Що за мундор на стіні
Що за мундор на стіні,
Що за душа в перині?»

Я бим тебе ночувала,
Щоб ся мужа не бояла.
Сюда-туди, ото-то,
Щоб ся мужа не бояла.

«А то такий каліка,
Без рук, без ніг довіка».
Муж ся над ним змилював,
Вийняв п'ятку, йому дав.

Ми поставим вартові,
На чотири сторони.
Варта спала, я не знала,
Муж приїхав, я не встала.

А по хаті криво, криво,
А по сінях живо, живо.
На порозі засвистав,
Сів на коня, поїхав.

Я ся з жінков переспав,
Ще від мужа п'ятку взяв.

ЯК ДІВЧИНА УМИРАЛА

(На мел. «Ой їхали кавалери»)

Як дівчина умирала, смерти ся питала:
«Чи не грають музиченьки, я б ще погуляла?».

А смерть їй відповідає: «Дурний варієте,
Як ти ноги погниють, чим будеш гуляти?»

ДЯДЬКО ГНАТ НА ПЕЧІ ВАЛЯВСЯ

На мел. колядки «Предвічний родився під літо»

Весело

Дядь-ко Гнат на пе-чі ва-ляв-ся, У-кра-ї-ни він там спо-ді-вав-ся,
са-ло, му-ку по-хо-вав, і ні-ко-му не да-вав, за-кон-спі-ру-вав.

Дядько Гнат на печі валявся,
України він там сподівався,
Сало, муку поховав,
І нікому не давав,
Законспірував.

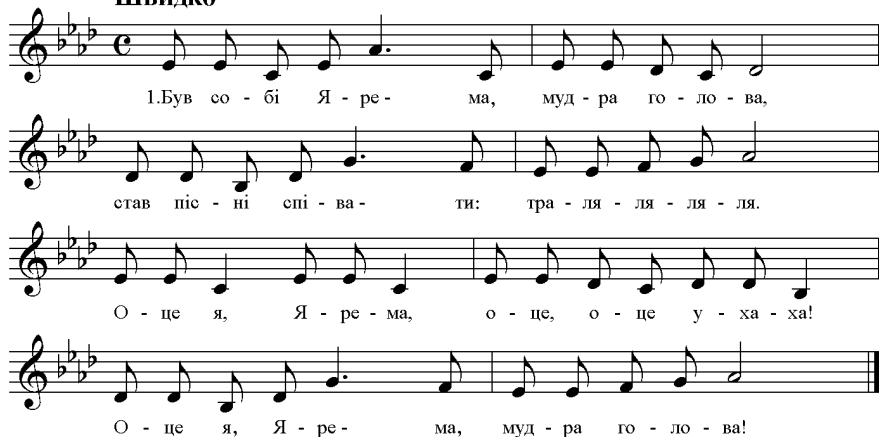
Його син по селу блукає,
Хто він є, сам цього не знає.

Тільки виріс, як дубина,
А в повстанці ще дитина:
Болить спина.

Його дочка гарна цокотуха,
Розрослася, як тая пампуха.
Робитися їй не хоче,
А до хлопців ся цокоче,
Заміж хоче.

БУВ СОБІ ЯРЕМА

Швидко

1. Був со - бі Я - ре - ма, муд - ра го - ло - ва,
став піс - ні спі - ва - ти: тра - ля - ля - ля - ля.
О - це я, Я - ре - ма, о - це, о - це у - ха - ха!
О - це я, Я - ре - ма, муд - ра го - ло - ва!

Був собі Ярема,
Мудра голова,
Став пісні співати:
Тра-ля-ля-ля-ля.

Приспів:

Оце я, Ярема,
Оце, оце уха-ха!
Оце я, Ярема,
Мудра голова!

(Приспів повторюється після кожного куплета)

Став я підростати,
До школи ходить.
Став мене учитель
Грамоти учить.

Вчив мене молитись,
Вчив мене співать.
Вчив, щоб неньку, батька
Свого шанувать.

ІЗ ТИМ ПИЛА, ІЗ ТИМ ПИЛА

Жваво

1. Із тим пи - ла, і з тим пи - ла, і з тим, і з тим,
і з там тим, на - пи - ла - ся, зна - ю з ким.

The musical notation consists of two staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes.

Із тим пила, із тим пила,
Із тим, із тим, із там тим,
Напилася, знаю з ким.

І не буду жалувати,
Що ся буду напивати
Із тим, із тим, із там тим,
Напилася, знаю з ким.

КАЖУТЬ ЛЮДИ, ЩО Я ЛИХА

Помірно

1. Ка-жуть лю - ди, що я ли - ха, а я Ва - си - ли - ха.
Я ся в по - лі на - ро - би - ла, йду до - до - му сти - ха.

The musical notation consists of two staves in B-flat major (two flats) and 3/4 time. The melody is more melodic and includes a repeat sign at the end of the second line.

Кажуть люди, що я лиха, а я Василица.
Я ся в полю наробила, йду додому стиха.

Я ся в полю наробила білими (новими серпами) руками.
А мій Василь, Василенко, п'є в корчмі з кумами.

Ой Василю, Василенку, перестань же пити,
Поможи мні до стодоли снопи поносити.

А я снопи і не зносив і зносить не буду,
А як прийду додомоньку, бігме, бити буду.

Наварила пиріженьків із самого сира,
Щоби була Василеві вечеронька мила.

Наварила пиріженьків, помастила маслом,
Щоби була Василеві вечеронька красна.

НЕМА ЙОГО ВДОМА

(На мел. «Раз на варті я стояв»)

Нема його вдома, пішов по малини,
Нема його до роботи, за дівками гине.

Нема її вдома, пішла по опеньки,
Нема її до роботи, лиш на витребеньки.

ОЖЕНИВСЯ ДУРНУВАТИЙ

Жваво

1. О - же - нив - ся дур - ну - ва - тий, ой - йой - йой,
та взяв жін - ку дур - ну - ва - ту, ой Бо - же мой.

Оженився дурнуватий, ой-йой-йой,
Та взяв жінку дурнувату, ой Боже мой. (2)

Він послав її до Львова, ой-йой-йой,
Щоб купила пачку солі, ой Боже мой. (2)

Вона солі не купила, ой-йой-йой,
На Краківськім заблудила, ой Боже мой. (2)

Ой ви, люди, ви, людоньки, ой-йой-йой,
Не бачили меї жінки? Ой Боже мой. (2)

Моя жінка знакомита, ой-йой-йой,
Задрипана в неї свита, ой Боже мой. (2)

На плечах горбочок має, ой-йой-йой,
Ще й на ногу налягає, ой Боже мой. (2)

А на носі в неї булька, ой-йой-йой,
Як на три грейцарі булка, ой Боже мой. (2)

ОЙ ЗАГРАЙТЕ, МУЗИЧЕНЬКИ

Жваво

1. Ой за - грай - те, му - зи - чень - ки, до стро - ю, до стро - ю,

най я со - бі по - гу - ля - ю з сво - є - ю сест - ро - ю.

Ой заграйте, музиченьки, до строю, до строю,
Най я собі погуляю з своєю сестрою.

Ой заграйте, музиченьки, заграйте, заграйте,
Тільки мого миленького зараз не чіпайте.

Ой музика, грай, грай, грай, на вечерю не чекай.
Дам я тобі вечерю - сліпу курку печену.

Як музика грала, грала, то я не ходила,
Добрый розум мама мала, що мня не пустила.

Ой пусти мня, моя мамо, нех ся раз оберну,
Я всіх хлопців розвеселю, додому ся верну.

Ой колує сивий голуб, колує, колує,
А хто моє біле личко, в вечір поцілує.

Ой той мене поцілує, котрий буде варта,
Котрий буде на личеньку біленький, як карта.

Ой той мене поцілує, котрий буде годен,
Котрий буде до мого личенька подобен.

ОЙ ПШЛА Я З ВЕСІЛЛЯ

Жваво

1. Ой іш - ла я з ве - сіл - ля та й ся у - то - ми - ла, з сво - їм ку - мом Ва - си - лем

сі - ла й від - по - чи - ла. Ой кум - чи - ку - чи - ку, та й го - луб - чи - ку,
е го - ріл - ка при ме - ні, да - вай ся - дем в бу - р'я - ні.

Ой ішла я з весілля та й ся утомила,
З своїм кумом Василем сіла й відпочила.
Ой кумчику-чику, та й голубчику,
Є горілка при мені, давай сядем в бур'яні.

Що ж там було в бур'яні, вам не треба знати,
Кума кума обняла, стала цілувати.
Ой ішов муж туди згодом та й ішов городом.
Ой що ж бо то за біда – хитається лобода?

Хитається лобода, колишуться віття,
Витяг кума за чуприну, жінку за лахміття.
«Де ж ти, жінко, побувала, де ж ти, жінко, була?
Дома їсти діти плачуть – ти про них забула».

МАВ Я ЛЮЛЬКУ ЧЕРВОНЕНЬКУ

(На мел. «А вже вечір вчоріє»)

Мав я люльку червоненьку, добре ся курила.
Впала з печі на підлогу та й ми ся розбила.

Ой пішов я до сусіди, просив закурити.
Там сиділи вже три газди, хтіли мене бити.

Один каже: «Пане брате», другий каже: «Куме».
А третій же поза плечі з макогоном суне.

Ой втікав я через плоти та ще й перелази.
Як мя вдарить один газда щось чотири рази.

Ой втікав я через плоти та й через городи,
Замотався в гарбузиння та й наробив шкоди.

Старі баби з коцюбами, як почали гнати,
То я мусів штани дерти, гарбузи латати.

БУЛА СОБІ МАРУСЯ

Весело

Бу - ла со - бі Ма - ру - ся, по - ло - би - ла Пе - тру - ся.

ПРИСПІВ:

Ой ли - хо, не Пе - трусь, бі - ле лич - ко, чор - ний вус!

Була собі Маруся,
Полюбила Петруся.

Наварила, напекла,
Ні для кого – для Петра.

Приспів:

Ой лихо, не Петрусь,
Біле личко, чорний вус!
*(Приспів повторюється
після кожних двох рядків)*

Нема Петра, тільки Гриць,
Шкода моїх паляниць.

Ой за того Петруся,
Била мене матуся.

Вітер віє горою,
Іде Петрусь зі мною.

Ой любила б Петруся,
Поговору боюся.

Я з Петрусем стояла,
Прийти к собі прохала.

А хоч буде поговір,
Таки буде Петрусь мій!

Наварю я галушок,
Та напечу пампушок.

КАТЕРИНО, ЗАСВІТИ-НО

Весело

Ка - те - ри - но, за - сві - ти - но, Ка - те - ри - но, встань - но.

Дай-но їс - ти, дай-но пи - ти, як то бу - де фай - но.

Катерино, засвіти-но, Катерино, встань-но.
Дай-но їсти, дай-но пити, як то буде файно.

Катерина засвітила, Катерина встала,
Дала їсти, дала пити, ще й поцілувала.

Я до теї Катерини не піду ніколи,
Бо до неї хлопці ходять, як діти до школи.

А я тікав гарбузами, став ся зачіпати,
То я мусів штани дерти, гарбузи латати.

Я ТАКИХ АРТИСТІВ

(На мел. «Ой їхала я з весілля»)

Я таких артистів виділа в Канаді,
Що носили мікрофон, вибачте, на заді.

На нашім подвір'ї лежала конфета,
А то мені заспівала ропуха роздерта.

Не співай, не співай, тобі не співати,
Тобі йти на базар яйця продавати.

Ой чий же то парубок, на бік зачесався,
Він високий та стрункий, на цапа удався.

Не співай, не співай, бо то не прикраса,
Бо у тебе така морда, як у фантомаса.

ХОТІВ БИ СВІТ ПЕРЕМІНИТИ

Помірно

1. Хо-тів би світ пе - ре - мі - ни - ти од ту - ма - ну, од
ту - ма - ну, що - би всім лю - дям доб - ре жи - ти,
щоб зна - ли тіль - ки про вес - ну. Що- //-лі.

Хотів би світ перемінити
Од туману, од туману,
Щоби всім людям добре жити,
Щоб знали тільки про весну.

Ставки з сметаною стояли,
З лемішки були береги,
Вареники по ній плавали
Смачні, гарячі, хоч бери.

А замість лоз, росли б ковбаси,
А диня була б барильцем,
Земля була б з самої каші
Ще й посмарована смальцем.

А ті керниці по цямрини
Вином та медом наповнив,

Щоб чоловік по хвилі часу
Аж до охоти ся напив.

А ту зиму я скасував би,
Замість неї була б весна.
Про дощ і сніг ніхто не знав би,
А свято було би щодня.

А ті всі гарні молодичі
Я б знов в дівчат перемінив,
А ті всі гарні круглолиці,
Мов маків цвіт я б процвітив.

Одежі теж не треба було б
Ні для бабів, ні для мужів,
Ходили б як святі по раю
Без спідниць і без штанів.

ЧИ Я НЕ ХАЗЯЙКА

Жваво

1. Чи я не ха - зяй - ка, чи не гос - по - ди - ня?
На го - ро - ді ло - бо - да, а в ха - ті пус - ти - ня.

Чи я не хазяйка, чи не господиня?
На городі лобода, а в хаті пустиня.

Приспів:

Правда, люди, правда,
Господиня гарна,
Правда, люди, правда, я
Господиня гарна я.

Піду до сусіда, порядочок бачу,
Як прийду додому, то й собі поплачу.

Ляжу я на ліжко та й думку гадаю,
Болить мене голова, роботи не маю.

Маю дві подушки, що мні мама дала,
То ворони, то сороки на гніздо забрали.

Ідуть люди з міста та з мене сміються,
Що на моїх подушках ворони несуться.

Не смійтеся, люди, якось воно буде.
Три ворони підскубу та й подушка буде.

Дав би Бог ми дощик, щоб помив би горщик,
Щоби вітер повівав, з хати сміття забирав.

ОЙ ПОТАПЕ-ДЖИГУНЕ

Жваво

1. Ой По - та - пе - джи - гу - не, я - кий ти ле - да - що,
ве - дуть те - бе до па - на, сам не зна - єш за що.

Ой Потапе-джигуне,
Який ти ледащо,
Ведуть тебе до пана,
Сам не знаєш за що.

Тоді будеш знати,
Як будуть карати, (2)
І на ноги, і на руки
Диби накладати.

Ой на руки диби,
На ноги дибиці (2)

Оце ж тобі, джигунець,
Дівки й молодиці.

На городі була,
Конопельки терла, (2)
Не бачила джигуна,
То мало не вмерла. (2)

Не бачила джигуна
І журбу чорт має. (2)
Нехай же він, волоцюга,
По дві не кохає.

НА УКРАЇНІ, ДЕ РОДИВСЯ Я

Швидко

1. На Укра - ї - ні, де ро - див - ся, дру - зі, я, там жи - ла у - ся мо - я сі -
м'я. Бать - ко, ма - ти, сест - ри, бра - ти. пов - ті - ка - ли у - сі з ха - ти,
я ос - тав - ся бід - ний си - ро - та.

На Україні, де родився, друзі, я,
Там жила уся моя сім'я.
Батько, мати, сестри, брати,
Повтікали усі з хати,
Я остався бідний сирота.

Раз поїхав я собі в далекий
Крим,
Там собі я жінку причепив.
Вона ростом невеличка,
Молода і круглоличка,
І під бік шукає жениха.

Як прибули москалі тоді до нас,
Райвоєнкомат дав усім наказ
Всім рюкзаки рихтувати.
І з жінками ся прощати,
І на фронт відправили всіх нас.

Я брошак (рюкзак) такий
собі в той час пошив,
Сам майор такого не носив,
Жінка мені надавала
Часнику, цибулі, сала,
А ще більше, більше сухарів.

Кулемети, міномети б'ють,
 Певно, тут вони мене заб'ють.
 До штелюнку я втіаю
 Прощай мене, не пускай,
 Що я буду бідний тут робити.

От і так я в госпіталь попав,
 Про війну нічого я не знав,
 Брошак мені відікрали,
 Жінку мені відібрали,
 За якого чорта воював.

Довго по дорозі я блукав,
 Доки до штелюнку я попав.
 Як я біг через дорогу,
 Втяв комар мене за ногу,
 Довго я без пам'яті лежав.

Ой ти, жінко, ой дана, дана,
 Чого ж ти, жінко, така дурна,
 Як вернуся я з походу,
 Дам тобі замполком взводу,
 Будеш знать, що таке старшина.

ЧАС ДОДОМУ, ЧАС

Стримано

Час до - до - му, час, час, час до - до - му кли - че нас,
 бо вже кли - чуть нас, бо вже кли - чуть нас.
 Бу - де ме - не ма - ти би - ти, та ні - ко - му бо - ро - ни - ти.
 Час до - до - му час, час, час, час до - до - му час.

Час додому, час, час,
 Час додому кличе нас,
 Бо вже кличуть нас. (2)
 Буде мене мати бити,
 Та нікому боронити.
 Час додому час, час, час,
 Час додому, час.

Час додому час, час,
 Комарі гудуть,
 Спати не дають. (2)
 Накриюся з головою,
 Ячмінною половою,
 Хай ніженьки тнуть, тнуть,
 Хай ніженьки тнуть.

І ШУМИТЬ, І ГУДЕ

Весело

І шу - мить, і гу - де, дріб-ний до - щик і - де, жу - ри -
ла - ся дів - чи - нонь - ка, хто до - до - му по - ве - де, жу - ри - // - де.

І шумить, і гуде,
Дрібний дощик іде,
Журилася дівчинонька,
Хто додому поведе.

Набік, хлопці, набік,
Бо чорт мужа несе,
Як побачить мене з вами,
Його трясця потрясе.

Розпізнався козак
На солодкім меду:
Гуляй, гуляй, чорнобрива,
Я додому поведу.

Ой нехай ним трясе,
Як вітер горами,
А я собі молоденька,
Погуляю з вами.

Не веди ж ти мене,
Ой прошу ж я тебе.
Бо лихого мужа маю,
Буде бити мене.

І шумить, і гуде,
Скрипка грає, бас реве,
Козак мовчить, а все знає,
Що додому поведе.

МОЯ ХАТА СОЛОМОЮ КРИТА

(На мел. «Моя хатина близько керниці»)

Моя хата соломою крита,
Приходи, козаче, хоть буду бита.

Приспів:

Очерет осока,
Чорні очі в козака.
Мати его родила,
Щоб дівчина любила.
Гей, гей, уха-ха,
Чорні очі в козака.

Хоть буду бита, знаю за кого,
За козаченька хлопця молодого.

ОЙ ПІШЛА Б Я НА МУЗИКУ

Жваво

Ой піш-ла б я на му-зи-ку, щоб дав бать-ко п'я-та-ка.
За-кру-ти-ла б я на-ві-ки мо-ло-до-го ко-за-ка.

Ой пішла б я на музику,
Щоб дав батько п'ятака.
Закрутила б я навіки
Молодого козака.

Гоп-туп ніженьками,
Гоп-туп чобітками.
Гоп-шуп уха-ха,
Бо я зроду вже така.

ОЙ ТИ ГАРНИЙ СЕМЕНЕ

Жваво

1. Ой ти гар - ний Се - ме - не, прий - ди сядь ко - ло ме - не,
і ко - ро - ва в ме - не є, сва - тай ме - не Се - ме - не.

Ой ти гарний Семене,
Прийди сядь коло мене,

І корова в мене є,
Сватай мене Семене.

ДУБ НА ДУБА ПОХИЛИВСЯ

(На мел. «Ой що ж то за шум учинився»)

Дуб на дуба похилився,
Гей та й упав комар з дуба та й забився.

Вилетіла муха з хати,
Та комарика рятувати.

Ти, комаре, рідний брате,
Гей, та де ж тебе поховати.

Поховайте мене в лісі,
Гей, та при зеленому черісі.

Поховайте при дорозі
Як широко, так глибоко – видно нозі.

Поховайте при долині,
Гей, та при зелененькій ліщині.

Прилетіли генерали,
Вони того комарика поховали.

ВІЗЬМУ ЖІНОЧКУ-УКРАЇНОЧКУ

Помірно

Візь - му жі - ноч - ку - у - кра - ї - ноч - ку,
при - б'ю на сті - ні, де спа - ти ме - ні.

Візьму жіночку-
Україночку,
Приб'ю на стіні,
Де спати мені.

Ляжу на кровать
Буду жартувать.
До серця свого
Буду пригортать.

Приб'ю на стіні,
Де спати мені.
Ляжу на кровать
Буду жартувать.

Як я тебе брав,
Як рожа цвіла,
Тепер ти стала,
Як зв'яла трава.

ДЕСЬ НА СЛАВНІЙ УКРАЇНІ

Жваво

Десь на сла - вній У - кра - ї - ні ко - зак Тор - ба жив,
лиш го - ріл - ку з ба - рил - ко - ю з со - бо - ю но - сив
з доб - рим виш - ня - ком. А як ви - пив

три чар - чи - ни, та й став ко - за - ком.

Десь на славній Україні
Козак Торба жив,
Лиш горілку з барилкою
З собою носив
З добрим вишняком.

А як випив три чарчини,
Та й став козаком.
А як в'їхав на Україну,
Гнула ся земля,
Ой то було гучно-штучно,
Гуляв та й співав. (2)

КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Жваво

Ко - ли - са - ла ба - ба ді - да, ко - ли - са - ла

ба - ба ді - да від ве - че - рі до о - бі - да.

Колисала баба діда
Від вечері до обіда. (2)
«Іди, діду, молотити, (2)
Бо тя шабля буде бити. (2)

Буде бити, катувати,
І нікому рятувати».
А ще обід не зварився, (2)
Дід з бабою посварився.

СИДИТЬ ДІД НА ПЕЧІ

Сидить дід на печі,
Баба на припічку. (2)

«Бабко моя, щибетушечко,
Чом не вечеряєш, моя душечко?» (2)

«Чорт би тебе взяв із вечерю,
Бив мене старий дід та й кочергою. (2)

Бив він мене, волочив він мене,
Серце, дідусю, пожалій ти мене». (2)

ОЙ ГУЛЯЛА СТАРА БАБА

(На мел. «А вже вечір вечоріє»)

Ой гуляла стара баба, аж трясуться кудла,
Дивилася у вікно, чи не несуть трубла (домовину).

Ой не несуть, не несуть і не будуть нести,
Бо ти така стара баба, тебе треба вести.

Широкою дорогою дубина сходила,
Сама собі дивуюся, що-м дурня любила.

А на тую доріженьку корови загоню,
А ти, дурню, люби другу, я ти не бороню.

ЗАДУМАЛА ВРАЖА БАБА

Помірно

За - ду - ма - ла вра - жа ба - ба, щоб за - ба - га - ті - ти,
під - си - па - ла ку - рі - поч - ку, щоб ви - ве - ла ді - ти.
Тю, тю, тю, тю, тю, щоб ви - ве - ла ді - ти.

Задумала вража баба, щоб забагатіти,
Підсипала куріпочку, щоб вивела діти.
Тю, тю, тю, тю, тю, щоб вивела діти.

Ой погнала бабусенька куряточка пасти.
Сама сіла на лавочці куделицю прясти.
Дир, дир, дир, дир куделицю прясти.

Ой хмариться, туманиться, став дощ накрапати.
Стала баба куряточка в хату заганяти.
Ціп, ціп, ціп, ціп в хату заганяти.

Ще одного не загнала, як на друге впала,
Обернулась, спотикнулась, і на третє впала.
Ой, йой, йой, йой і на третє впала.

А ВЖЕ ВЕЧІР ВЕЧОРІЄ

Помірно

А вже ве - чір ве - чо - рі - є, со - неч - ко не грі - є,
ба - ба ді - да о - бій - ма - є, а дід мо - ло - ді - є.

А вже вечір вечоріє, сонечко не гріє.
Баба діда обіймає, а дід молодіє.

Раз убрала баба діда в вишиту сорочку:
«Ходім, діду, ходім, серце, підем до ставочку».

Прийшла баба до ставочку, та й на кладку стала,
А дід бабу штурх із заду, баба в воду впала.

Йде дідуню дорогою, у долоні ріже,
Обернеться кругом себе - баба з води лізе.

«Ой дідуню, дідусеньку, не кидай старої,
Бо у мене таке серце, як у молоді».

МАЛА БАБА КУРКУ

Весело

Ма - ла ба - ба кур - ку, не хті - ла ся нес - ти,
хті - ла ба - ба чу - ба - тень - ку на ба - зар по - нес - ти.

Мала баба курку, не хтіла ся нести,
Хтіла баба чубатеньку на базар понести.

Мала баба півня, був сліпий на очі,
Завів кури в кукурудзу, а сам ся регоче.

А НАШ ЦАР МИКОЛАЙ

(На мел. «Раз на варті я стояв»)

А наш цар Миколай, підкрутив си вуса,
Захтів взяти Львів, Перемишль, а Бог надніс пруса.

Била тебе Японія, прус-венгра, татари,
А тепер ті дали в сраку самі галичани.

БАТЬКО СТАЛІН СУЧКУ РІЗАВ

Жваво

Батько Сталін сучку різав,
Ворошилов подавав,
Батько Сталін пальця врїзав,
Ворошилов завивав.

Подивися, Молотов,
Як я штани полатав.
Я на задниці лишив,
Щоб ся Сталін подивив,

Подивися Ворошилов,
Як ся жидам погіршало.

Чай пила, чай пила,
Самовар начала,
Всю посуду перемила,
А кушать ні чорта.

ЯК В КОЛГОСПІ БУЛА

Жваво

1. Як в кол-гос - пі бу - ла, з мо - ти - ко - ю хо - ди - ла, а
як піш-ла до Льво-ва, так су-моч-ку ку - пи-ла. Ой чу-ла, чу-ла, чу-ла,
чу-ла, чу-ла ти, а як піш-ла до Льво-ва, так су-моч-ку ку - пи-ла.

Як в колгоспі була,
З мотикою ходила,
А як пішла до Львова,
Так сумочку купила.

Приспів:

Ой чула, чула, чула,
Чула, чула ти,
А як пішла до Львова,
Так сумочку купила.
*(Приспів повторюється
після кожного куплета)*

Сумка шкіряная,
Панчохи, капрони,

Сукенка шатруксова,
По Львові ганяє.

Я думав: вона вчиться
В якомусь інституті,
А вона сміття возить
По Львівському маршруті.

А іноді дівчата
І в нас такі бувають,
Щонеділі з іншим
Додому приїжджають.

Додому приїжджають,
З ним спати лягають,
А у мами добре серце,
То ще й накривають.

ТИ КАЗАЛА В ПОНЕДІЛОК

Жваво

1. Ти ка - за - ла, ти ка - за - ла в по - не - ді - лок
пі - дем ра - зом, пі - дем ра - зом по бар - ві - нок,
я прий-шов - те-бе не-ма, під-ма-ну-ла, під-ве-ла, під-ма-ну-ла, під-ве-ла

мо - я ми - ла. А - га, мо - я ми - ла,
 мо - я ми - ла до ро - бо - ти не лі - ни - ва,
 як в су - бо - ту я прий - ду, все за не - ї по - роб - лю, все за не - ї по - роб - лю,
 мо - я ми - ла. Ей, за - ба - ва, за - ба - ва аж до ран - ня,
 ей, за - ба - ва, за - ба - ва ці - лу ніч. Там гу - ля - ла, гу -
 ля - ла аж до ран - ня, ти гу - ля - ла, гу - ля - ла ці - лу ніч.

Ти казала, ти казала в понеділок
 Підем разом, підем разом по барвінок,
 Я прийшов – тебе нема, підманула, підвела,
 Підманула, підвела моя мила.

Приспів:

Ага, моя мила, моя мила до роботи не лінива,
 Як в суботу я прийду, все за неї пороблю,
 Все за неї пороблю, моя мила.
 Ей, забава, забава аж до рання,
 Ей, забава, забава цілу ніч.
 Ти гуляла, гуляла аж до рання,
 Ти гуляла, гуляла цілу ніч.

Ти казала, ти казала у вівторок
 Поцілуєш, поцілуєш разів сорок.
 Я прийшов... і т. д. і приспів.

Ти казала, ти казала у середу
 Поженемо, поженемо ми череду.

Ти казала, ти казала у четвер
Підем разом, підем разом на спецер.

Ти казала, ти казала у п'ятницю
Вийдем разом, вийдем разом на вулицю.

Ти казала, ти казала у суботу
Підем разом, підем разом на роботу.

Ти казала, ти казала у неділю
Підем разом, підем разом на весілля.

Ти казала, ти казала під комору,
Не казала, не казала під котору.

Застольні пісні

ДНЕСЬ І ПОРА, І ТОЙ ЧАС

Жваво

Днесь і по - ра, і той час,
ве - се - лий день у нас. У - сі стань - мо в ко - ло,
в тім ко - лі ве - се - ло зас - пі - вай - мо враз.

Днесь і пора, і той час,
Веселий день у нас.
Усі станьмо в коло,
В тім колі весело
Заспіваймо враз.
Бо той день, Бог нам дав,
Що всіх нас тут зібрав.

А ми просім його,
Щоб нам свого Духа дарував,
Ласка твоя, о Боже,
Най всім нам поможе.
Бо без тебе, Боже, ані до по -
рога.
Ніхто не зможе.

НЕ ПРИЙМИ, БОЖЕ, ЗА ГРІХ

Молитва до горілки. Промовляють речитативом.

Не прийми, Боже, за гріх,
Не за п'ятику, а за ліки,
Не п'єм, а лікуємося,
Не через день, а кожен день.
Не по чайній ложці, а по чайній склянці.
Нехай та, людино, любима рідина
Розійдеться по всій периферії тілесній.
Аміль.

ОЙ НАПИЙМОСЯ, РОДЕ

Помірно

Ой на-пий - мо-ся, ро - де, ой на-пий - мо-ся, ро - де,
ой на-пий - мо-ся доб-ре, ой на-пий - мо-ся доб - ре.

Ой напиймося, роде, (2)

Ой напиймося добре, (2)

Бо вже завтра не будем, (2)

Бо в купоньці не будем. (2)

Розійдемося собою, (2)

Як рибонька з водою. (2)

Як рибонька з окунцями, (2)

Як молода з молодцями. (2)

Біда ж тій рибоньці (2)

В каламутній водоньці, (2)

То так мені сиротоньці (2)

На чужій стороньці. (2).

Вставай, доню, раненько, (2)

Вмивай біле личенько. (2)

Будеш родину мати (2)

І сусідоньків знати. (2)

Родиноньки не маю, (2)

Сусідоньків не знаю. (2)

Бідна ж моя головонька (2)

На чужій стороньці. (2)

Молися щиро Богу, (2)

Дасть ті Бог щастя-долю. (2)

ХТО РОДИВСЯ В СІЧНІ

Урочисто

Хто ро - див - ся в січ - ні, вста - вай, на - ли - вай,
хто ро - див - ся в січ - ні, вста - вай, на - ли - вай. Пий до дна, пий до дна,
ми на - лє - мо ще й ви - на. Мно - га - я лі - та! Бла - га - я лі - та!

Хто родився в січні,
Вставай, наливай.
Пий до дна, (2)
Ми наллємо ще й вина.
Многая літа! Благая літа! (2)

Потім співають:
Хто вродився в лютому і т.д.
Хто вродився і хрестився і т.д.
Хто вродився і забувся,
Вставай, наливай і т.д.

ГОРІЛОЧКО МОЯ МИЛА

Помірно

1.Го-рі-лоч-ко мо-я ми-ла, я би-м те-бе що-дня пи-ла,
що-дня пи-ла, ви-пи-ва-ла, щоб ти ме-ні гу-мор да-ла.

Горілочко моя мила,
Я би-м тебе щодня пила,
Щодня пила, випивала,
Щоб ти мені гумор дала.

То в болото, то в кропиву,
То під грушу, то під сливу.

То в болото, то в ковбані,
А я лежу, як та пані.

А ти мені гумор даєш,
Де болото, мене пхаєш,

ОЙ КУМЕ, КУМЕ, ДОБРА ГОРІЛКА

Весело

Ой ку-ме, ку-ме, доб-ра го-ріл-ка, бу-де-мо пи-ти до по-не-діл-ка.

Ой куме, куме, добра горілка,
Будемо пити до понеділка.

Від понеділка аж до вівторка,
Ой куме, куме, добра горілка.

Добра горілка ліпша від меду,
Вип'ємо, куме, ще й у середу.

Ой пила вчора, ой пила нині,
Пропила моток на мотовилі.

Ой муже, муже, не бий
ня дуже,
Бо то той моток, що рвався
дуже.

Бо то той моток була огида,
Не віриш мені, спитайся жида.

Не віриш мені, жида спитайся,
Що то той моток, що дуже
рвався.

ПЕРША НОТА – НОТА «ДО»

З рухом

Пер-ша но-та – но-та "до", ми тве-ре-зі від і до,

ой да-на, ой да-на гей. Щось у гор-лі де-рен-чить,

тре-ба йо-го про-мо-чить, ой да-на, ой да-на гей!

Перша нота – нота «до»,
Ми тверезі від і до,
Ой дана, ой дана гей.
Щось у горлі деренчить,
Треба його промочить,
Ой дана, ой дана гей!

СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВІ ПІСНІ

Козацькі пісні

ОЙ МОРОЗЕ, МОРОЗЕНКУ

Помірно

1. Ой Мо - ро - зе, Мо - ро - zen - ку, ти сла - в - ний ко - за - че,
за то - бо - ю, Мо - ро - zen - ку, вся Вкра - ї - на пла - че.

Ой Морозе, Морозенку,
Ти славний козаче,
За тобою, Морозенку,
Вся Україна плаче.

Не так тая Україна,
Як те горде військо,
Заплакала Морозиха,
Йдучи вранці в місто.

– Не плач, не плач, Морозихо,
Не плач, не журися,
Ходи з нами, козаками,
Меду-вина напийся.

Ой чого ж мені, мої браття,
Мед-вино не п'ється,

Ой де ж мій син Морозенко
Та з поляками (ворогами)
б'ється.

Ой з-за гори, з-за крутої
Війська виринали,
Там нашого Морозенка
Зловили, зв'язали.

Посадили Морозенка
На високу могилу,
Смутно Мороз поглядає
На Україну милу.

Вони його ні не били,
Ані не рубали,
Вони йому молодому
Живцем серце взяли.

ОЙ У ЛУЗІ ТА ЩЕ Й ПРИ БЕРЕЗІ

Широко

1. Ой у лу - зі та ще й при бе-ре - зі чер - во - на ка - ли - на,
по - ро - ди - ла мо - ло - да дів - чи - на хо - ро - шо - го си - на. // си - на.

Ой у лузі та ще й при березі
Червона калина,
Породила молода дівчина
Хоро... хорошего сына.*
(* Два останні рядки кожного куплета повторюються двічі)

Вона його та ще й породила
В зеленій діброві.
Та не дала тому козакові
Ні щастя... ні щастя, ні долі.

Та й не дала тому козакові
Ні щастя, ні долі.
Тільки дала тому козакові
Та чо... та чорнії брови.

Було б тобі, моя рідна мати,
Цих брів не давати,
Було б тобі, моя рідна мати,
Щастя, щастя-долю дати!

Розвивайся, а ти сухий дубе, –
Завтра мороз буде!
Собирайся, молодий козаче, –
Завтра, завтра похід буде!

Я морозу та ще й не боюся, –
Зараз розів'юся!
Я похожу та ще й не боюся, –
Зараз, зараз соберуся!

КОЗАЧЕНЬКУ, КУДИ ЙДЕШ?

Повільно

1. Ко - за - чень - ку, ку - ди йдеш, нев - же
жа - лю не ма - єш? Я вер - ну - ся, сер - день - ко,
во - се - ни, як у - па - де лис - тяч - ко з ка - ли - ни.

Козаченьку, куди йдеш,
Невже жалю не маєш?
Я вернуся, серденько, восени,
Як упаде листячко з калини.

Ждала дівка навісна,
Минає осінь і весна.
Нема, нема козаченька,
вже не чуть,

Злії люди-вороженьки
вже кують.

А як жито зацвіло,
Прийшла вістка у село.
Не поверне козаченько
із степу
Заснув, заснув від серденька
до віку.

ГЕЙ, НАЛИВАЙТЕ ПОВНІІ ЧАРИ

Маршово

Гей, на-ли-вай-те пов-ні-і ча-ри, щоб че-рез він-ця ли-ло-ся,
щоб на-ша до-ля нас не цу-ра-лась, щоб кра-ще в сві-ті жи-ло-ся.

Гей, наливайте повніі чари,
Щоб через вінця лилося,
Щоб наша доля нас не цуралась,
Щоб краще в світі жилося.

Пили горілку, пили наливку,
Ще й мед будем п'ять.
А хто з нас, браття, буде сміятись,
Того будем бить.

Ой іде богач, ой іде дукач,
Насміхається,
Ой за що, за що, бідна голота
Напивається.

Ой беруть дуку за чуб, за руку,
Третій в шию б'є.
Ой не йди, не йди, ти вражий сину,
Де голота п'є.

ЇХАЛИ КОЗАКИ ІЗ ДОНУ ДОДОМУ

Помірно

1. Ї-ха-ли ко-за-ки із До-ну до-до-му, на-ди-ба-ли Га-лю,
заб-ра-ли з со-бо-ю. Ой ти, Га-лю, Га-лю мо-ло-да-я,
на-ди-ба-ли Га-лю, заб-ра-ли з со-бо-ю.

Їхали козаки із Дону додому,
Надибали Галю, забрали з собою.

Ой ти, Галю молодая*

(*Повторюється після кожного
другого рядка куплета)

Везли Галю, везли темними лісами,
Прив'язали Галю до сосни косами.

Розбрелись по лісу, назбирали хмизу,
Підпалили сосну із гори до низу.

Сосна догоряє, Галя промовляє:
А хто в лісі чує, нехай порятує.

А хто в лісі чує, нехай порятує,
А хто дочок має, нехай навчає.

А хто дочок має, нехай навчає
І темної ночі гулять не пускає.

ЗІБРАЛИСЯ РАЗ ДІВЧАТА

Помірно

1. Зіб-ра-ли-ся раз дів-ча-та у гай по квіт-ки,
по-ста-ва-ли а всі в па-рі, а од-на з них ні.

Зібралися раз дівчата
У гай по квітки,
Поставали а всі в парі,
А одна з них ні.

Він приїхав ближче дуба,
Коня прив'язав,
Обійняв дівча рукою
Ще й поцілував.

Всі дівчата квіти в'яжуть,
А одна не рве,
Вона за тим так скучає,
Що до війська йде.

– Не цілуй мене, козаче,
Та й не обіймай,
Маєш дівчину другу,
Мене покидай.

Щось там в лісі зашуміло,
Дівчина дрижить,
А за нею гарний хлопець
На коні сидить.

Якби я мав покидати,
Я би не ходив.
І часу собі не тратив,
Нічки не марнив.

ОЙ ПОЛЕЧКО, ПОЛЕ

Повільно

The musical score consists of two staves. The first staff is a vocal line in treble clef, starting with a common time signature (C) and changing to 2/4, then back to C, and finally to 3/4. The lyrics are: "1. Ой по-леч-ко, по-ле, ту-ма-ном по-кри-то,". The second staff is a piano accompaniment in treble clef, starting with a 3/4 time signature and ending with a double bar line. The lyrics are: "а на то-му по-лі два ко-за-ки вби-то."

Ой полечко, поле, туманом покрито,
А на тому полі два козаки вбито. (2)

Перший козак вбитий – багата родина.
Другий козак вбитий – бідна сиротина. (2)

Над багатим сином плаче вся родина,
А над сиротою – молода дівчина. (2)

Над багатим сином – вишита сорочка,
А над сиротою нема ні шнурочка. (2)

Над багатим сином – висока могила,
А над сиротою – червона калина. (2)

ВЖЕ БІЛЬШЕ ЛІТ ТРИСТА

Повільно

Вже біль - ше літ трис - та, як ко - зак в не - во - лі,
по - над Дніп - ром хо - дить, ви - кли - ку - є до - лі: - Гей, вий - ди, вий - ди
із во - ди! Виз - воль ме - не, сер - день - ко, із бі - ди.

Вже більше літ триста, як козак в неволі,
Понад Дніпром ходить, викликає долі:
– Гей, вийди, вийди із води!
Визволь мене, серденько, із біди.

– Не вийду, козаче, не вийду, соколе,
Хоть рада б, не вийду, бо сама в неволі.
Гей, у неволі, у ярмі,
Під московським караулом у тюрмі.

Мене, молодую козацькую долю,
Запродали в тяжку московську неволю.
Гей, у неволю, кайдани,
Нерозумний ти, Хмельницький Богдане.

Із ратищ козацьких серпи поробили,
А списи, шаблюки в коси поломили.
Де ж наші коні, охоли,
Самі козаченьки, їх орли?

Коні наші в плуг, а козак за плугом,
Мужик виглядає крізь широким лугом,
Гей ти, козаче, покинь плуг
Та й на коня і на волю втікай в Луг!

ОЙ ГУК, МАТИ, ГУК

Помірно А

Ой гук, ма - ти, гук, де ко - за - ки йдуть.
Щас - ли - ва - я їм та - я до - рі - жень - ка, ку - ди во - ни йдуть.

Б

Помірно

1. Там бо - ри гу - дуть, то ко - за - ки йдуть, за - цві - та - є
та - я до - рі - жень - ка, ку - ди во - ни йдуть.

Ой гук, мати, гук,
Де козаки йдуть.
Щаслива я їм тая доріженька,
Куди вони йдуть.*
(* Два останні рядки кожного куплета повторюються двічі)

Куди вони йдуть,
Там бори гудуть.
Поперед себе своїх воріженьків
Облавою пруть.

Збирались вони
Під рясні дуби.
Кличуть собі свого отамана
На раду собі.

Отаман іде,
Як голуб гуде.
Під сухою березиною
Голову кладе.

«Отамане наш,
Не дбаєш про нас.
Ось і, бач, наше товариство,
Як розгардіяш.

Глянь, отамане,
Вже день настає.
А вже твоє славне товариство,
Коней сідлає!».

Нехай сідлає,
Бог помагає.
А вже мою славну головоньку,
Хміль розбирає.

Ой умру ж я, вмру.
Не нажив слави.
І не можу даліше я бути
Батьком над вами.

ЇХАВ КОЗАК З УКРАЇНИ

Помірно

1. Ї-хав ко-зак з У-кра-ї-ни до дів-чи-ни в гос-ті,
за-ло-мив-ся кінь во-ро-ний на сос-но-вім мос-ті. //мос-ті.

Їхав козак з України
До дівчини в гості,
Заломився кінь вороний
На сосновім мості.

Витягнули козаченька,
З рота вода ллється.
Молодая дівчинонька
В сиру землю (Як орлиця)
б'ється.

Заломився, утопився,
Лиш шапочка сплила.
За ним, за ним молода дівчина,
Бистру річку плила.

Ой убрали козаченька
В вишиту сорочку,
Поховали козаченька
В вишневім садочку.

Плила ж вона, плила
Понад берегами,
Надиграла рибуловців
З чорними бровами.

Будуть пташки прилітати,
Калину дзюбати.
Буде мені, молодому,
Весело лежати.

А ви, хлопці-рибуловці,
Вчиніть мені волю.
Витягніть мні козаченька,
Лежить під водою.

Будуть пташки прилітати,
Цвіт-каліну їсти.
Будуть мені приносити
Від милої вісти.

ЧОРНА ХМАРА НАСТУПАЄ

Помірно

1. Чор-на хма-ра на-сту-па-є, чор-на хма-ра на-сту-па,
чор-на хма-ра на-сту-па.
Дріб-ний до-щик на-кра-па-є, дріб-ний до-щик на-кра-па,

дріб - ний до - щик на - кра - па.

Чорна хмара наступає,
Чорна хмара наступа. (2)

Вийшло дівча трави жати,
Надигало, що ліг спати. (2)

Дрібний дощик накрапає, (2)
Дрібний дощик накрапа. (2)

– Встань, козаче, годі спати,
Бо йдуть турки воювати. (2)

Їхав козак на Україну,
Пустив коня на долину. (2)

Бо йдуть турки і татари,
Візьмуть коня і кантари. (2)

Пустив коня на долину,
Сам ліг спати на годину. (2)

Коня візьмуть вороного,
Тебе заб'ють молодого. (2)

Спить годину, спить другу, (2)
Ще й третю щасливу. (2)

Коня візьмуть – другий буде,
Тебе заб'ють – жаль ми буде. (2)

ОЙ У ПОЛЮ ЖИТО

Помірно

1. Ой у по - лі жи - то, ко - пи - та - ми зби - то, в чис - тім по - лі

край до - ро - ги ко - за - чень - ка вби - то.

Ой у полю жито,
Копитами збито,
В чистім полі край дороги
Козаченька вбито.*
(*Два останні рядки кожного куплета повторюються двічі)

Вбито його, вбито,
Затягнуто в жито.
Червоною китайкою
Личенько накрито.

Ой прийшла дівчина,
З чорними очима.
Підійняла китайочку
Та й назад закрила.

Ой прийшла другая,
Та вже не така,
Підійняла китайочку
Та й поцілувала.

«Ой встань, мій миленький,
Голубе сивенький,
Ходить, бродить по діброві
Твій кінь вороненький».

«Ой нехай він ходе,
Нехай напасеться,
Нехай моїй милесенькій,
Горенько зітхнеться».

Рекрутські пісні

ОЙ ЗАКУВАЛА СИВА ЗОЗУЛЕНЬКА

Жваво

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes. The first line of music is in common time (C), and the second and third lines are in 3/4 time. The piece ends with a double bar line and repeat dots.

Ой за-ку-ва - ла си-ва зо-зу-лень-ка у виш-не-во-
му са-ду. Ой ви-ряд-жа - ла ма-ти сво-го си - на
до ці - са - ря на вій - ну.

Ой закувала сива зозуленька
У вишневому саду.
Ой виряджала мати свого сина
До цісаря на війну.*
(* Два останні рядки повторюються двічі)

Ой іди, сину, ти моя дитино,
Не довго ся забавляй.
За рік, за два, за неділь чотири
Додому ся повертай.

Ой Бог то знає, Бог то відає,
Чи я вже ся поверну.
Бо чогось мій кінь, мій кінь вороненький,
У воротах спотикнув.

Ой не бий, сину, коня в головоньку,
Не буде ся спотикав.
Ой може ти зрадив чужую дитину,
То буде тя Бог карав.

Ой не бив же я коня в головоньку,
А він таки ся спотикав.
Ой не зрадив я людської дитини,
За що ж мене Бог скарав.

ЯК Я ДО ВІЙСЬКА ВІДХОДИВ

Помірно

1. Як я до війсь-ка від-хо-див, ме - ні гар-мош-ка гра-ла, ти Ой
ви-хо - ди - ла до вік - на, хус - ти - но - ю ма - ха - ла.

2.
па - м'я - та - ю я той час: ти пла-ка-ла за мно-ю, і
на про-щан-ня раз у раз ма - ха - ла ху-сти - но - ю.

Як я до війська відходив,
Мені гармошка грала,
Ти виходила до вікна,
Хустиною махала.

Приспів:

Ой пам'ятаю я той час:
Ти плакала за мною,

І на прощання раз у раз
Махала хустиною.
(Приспів повторюється двічі)

Якщо калина не цвіла,
Ти не ламай калину,
Якщо ти в армії не був,
То не люби дівчину.

Приспів:

ЧЕРВОНА КАЛИНО

Помірно

Чер-во-на ка - ли - но, лис-тяч-ко зе - ле -
не, за - че - кай, дів - чи - но, за - че - кай,
дів - чи - но, три ро - ки на ме - не.

Червона калино, листячко зелене,
Зачекай, дівчино, три роки на мене.*
(*Кожен другий рядок повторюється двічі)

Ой як я поможу на тебе чекати,
Коли схоче мати за іншого дати.

Прошу тя, дівчино, дай до війська знати,
Коли схоче мати за іншого дати.

Ой як я же можу дати тобі знати,
Коли я не вмію листа написати.

Напиши листочок дрібними словами.
Передай листочок буйними вітрами.

Буйний вітер віє, аж дерева гнуться,
Милий лист читає, дрібні сльози ллються.

ЗЕЛЕНА ЛІЩИНА

Помірно

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes.

Зе - ле - на лі - щина го - ріш - ки зро - ди - ла, мо - ло - да дів - чи - на
жов - ня - ра лю - би - ла, раз і два.

Зелена ліщина горішки зродила,
Молода дівчина жовняра любила, раз і два.

Жовняра любила, жовняра кохала,
До свого жовняра дрібний лист писала, раз і два.

А в неділю рано ще сонце не сходитьь.
Вже молодий жовняр по казармі ходить, раз і два.

По казармі ходить, шаблю в руках носитьь.
Від пана капітана на урльоп ся просить, раз і два.

Пане капітане, пусти мя додому.
Лишив я дівчину, жалує за мною, раз і два.

Пущу тя, пущу тя тільки не самого.
Скажу осідлати коня вороного, раз і два.

Коня вороного ще й нове сідельце.
Поїдь, розвеселиш своє любе серце, раз і два.

Їде козак, їде, ворота минає.
Вийшла стара мати, козака витає, раз і два.

Козаче, козаче, прошу тя до хати,
Бо твоя дівчина хоче умирати, раз і два.

Не вмирай, дівчино, Господь Бог з тобою.
Як відслужу в війську, оженюсь з тобою, раз і два.

БИЛА МЕНЕ МОЯ МАТИ

Жваво

1. Би - ла ме - не мо - я ма - ти бе - ре - зо - вим пру - том,
ой що - би я не сто - я - ла з мо - ло - дим рек - ру - том.

Била мене моя мати
Березовим прутом,
Ой щоби я не стояла
З молодим рекрутом.

Постій, постій, моя доню,
З молодим жовняром,
Бо він військо відслужить –
Буде господаром.

ТАМ У ПОЛЮ МОГИЛА

Помірно

Там у по - лю мо - ги - ла з віт - ром го - во - ри - ла,
по - вій, віт - ре буй - не - сень - кий, щоб я не зчор - ні - ла.

Там у полі могила
З вітром говорила,
Повій, вітре буйнесенький,
Щоб я не зчорніла.*

*(*Два останні рядки
повторюються двічі)*

Щоб я не зчорніла,
Щоб я не змарніла,
Щоб на мені трава росла
Ще й зазеленіла.

Там у полі річенька,
Через річку кладка,
Не покидай, козаченьку,
Старенького батька.

Старенького батька,
Ще й малу дитину,
Бо я з туги, мій миленький
Мало не загину.

Як ти їх покинеш,
Марно в світі згинеш,
І бистрою річенькою
В чужий край заплинеш.

Бодай тая річка
Рибок не родила,
Вона мене з моїм милим
Навік розлучила.

ОЙ У ПОЛІ КОРЧМИНА

Весело

Ой у по - лі корч - ми - на, там сто - я - ла дів - чи - на,
гей, гей, у - ха - ха, там сто - я - ла дів - чи - на.

Ой у полі корчмина,
Там стояла дівчина,
Гей, гей, уха-ха,
Там стояла дівчина.*
(«Гей, гей, уха-ха»
повторюється з кожним
наступним другим рядком)*

Там ся жовняр напивав,
Собі дівча сподобав.

Ой дівчино молода,
Чи ти любиш жовняра?

Я жовняра не люблю,
За жовняра не піду.

Вийняв жовняр палаша,
Обтяв дівці волосся.

Там цивільні стояли,
І жовняра спіймали.

А як його спіймали,
На вартівню віддали.

Сидить жовняр один день,
Сидить жовняр другий день.

А як третій день настав,
До майора лист послав:

«За що кару дістає,
Що дівчину кохаю».

ОЙ КРУТАЯ ДОРІЖЕНЬКА

Помірно

1. Ой кру-та-я до-рі-жень-ка, ой кру-та, ой кру-та,
дур-на дів-ка, без ро-зу-ма, що лю-бить рек-ру-та.

Ой крутая доріженька, ой крута, ой крута,
Дурна дівка, без розума, що любить рекрута.

Рекрутові картка прийде, до війська рушає,
Дурна дівка без розуму слізьми ся вмиває.

Рекрут з війська повертає й до хати вступає,
А у хаті мале дитя ніжками ступає.

Волів би я з коня впасти й головку зламати,
Як у sweї дівчиноньки дитятко застати.

У НЕДІЛЮ РАНО, РАЗ

Бадьоро

У не-ді-лю ра-но, раз, ще й сон-це не
схо-дить, два, мо-ло-дий жов-ня-рю, шом-трі-я-
ра, по ка-зар-мі хо-дить, у-ха-ха.

У неділю рано, раз,
Ще й сонце не сходить, два,
Молодий жовнярю, шом-трі-яра,
По казармі ходить, уха-ха.

Коня вороного, раз,
Й нове сидельце, два.
Поїдеш, поїдеш, шом-трі-яра,
Розвеселиш серце, уха-ха.

По казармі ходить, раз,
Шаблю в руках носить два.
Свого капітана шом-трі-яра,
На урльоп ся просить уха-ха.

Їде жовняр, їде, раз,
Ворота минає, два,
Вийшла стара мати, шом-трі-яра,
Жовняра спиняє, уха-ха.

Пущу тя, пущу тя, раз,
Але не самого два,
Дам ти допомоги, шом-трі-яра,
Коня вороного, уха-ха.

Жовняре, жовняре, раз,
Прошу тя до хати, два,
Бо твоя дівчина шом-трі-яра,
Хоче умирати, уха-ха.

ОЙ У ПОЛІ КРИЖ

Помірно

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 3/8 time. The melody is written on a treble clef. The lyrics are written below the notes. The first staff contains the first two lines of the song, and the second staff contains the next two lines. The music is simple and folk-like, with a clear melody and accompaniment.

Ой у по - лі криж, ти, дів - чи - но, спиш,
я до війсь-ка ві - ді - жджаю, при - ся - гу мя лиш.

Ой у полі криж,
Ти, дівчино, спиш,
Я до війська від'їжджаю,
Присягу мя лиш.

Козак урльоп взяв
Та коня осідлав,
Як приїхав під віконце,
Дівчину викликав.

Дівчина клякнула,
Два пальці зложила,
Присягаюсь тобі, козаче,
Що буду вірная.

Револьвер у руці,
Шабелька при боці,
Він прострелив грудь молодую
Дівчині-зрадниці.

Козак при війську
Нічого не знає,
Друзі йому лист написали:
Дівча ся віддає.

Дівчина упала,
Два слова сказала:
Нащо ж я, молода,
Присягу зламала.

Як він її убив,
Сказав ї поховать,
На десятім цвинтарочку
Її замурувать.

Сказав вимурувати
Високу могилу,
Щоб всі люди пам'ятали
Зрадливу дівчину.

ОЙ ТАМ У САДОЧКУ

Помірно

Ой там у са - доч - ку під бі - лой бе - ре - зо - ю, там
ко - зак дів - чи - ні го - во - рив, що завт - ра ра - нень - ко о
вось - мій го - ди - ні я бу - ду до війсь - ка від - хо - див. Що // - див.

Ой там у садочку під білою березою,
Там козак дівчині говорив,
Що завтра раненько о восьмій годині
Я буду до війська відходив.

Тебе тільки прошу ти, моя дівчино,
Щоб ні з ким любові не вела,
Як я ся поверну, а ти ся віддашиш,
Хіба би-сь на світі не жила.

Прийшов він на місце, де він має бути,
Кругом зашумів зелений гай,
Взяли та ще й зброю дали йому в руки,
Сказали: козаче, йди і воюй.

Воює він рочок, воює він другий,
І так рік за роком проходив,
Аж ось прийшла вістка по цілій команді,
Що буде додому відходив.

Прийшов на станцію, схилив головоньку,
І так сам до себе говорив:
Лишив я дівчину, як рожеву квітку,
Не знаю, чи буду ся женив.

Прийшов додомоньку, звітався з батеньком,
Звітався з рідною матусею.
Ой Боже мій, Боже, піду звітаюся
Зі свою рідною Марусею.

– Ой сину мій, сину, моя ти, дитино,
Не мороч лиш своєї голови,
В Марусі сьогодні гуляють весілля.
То більше до неї ти вже не ходи.

Прийшов під віконце, Маруся в віночку,
«Останній раз бачу я тут тебе».
Він вийняв шабельку, всадив у серденько,
А потім убив сам себе.

Стрілецькі пісні

СВІТИТЬ МІСЯЦЬ МІЖ ЗОРЯМИ

Жваво

Сві-тить мі-сяць між зо-ря-ми, сві-тить мі-сяць між зо-ря-ми, на-кла -
да-ють нам кай - да-ни, на-кла-да-ють нам кай-да - ни.

Світить місяць між зорями, (2) Дайте волю і свободу
Накладають нам кайдани. (2) Українському народу,

Ви кайдани розривайте, (2) На Україні сурми грають,
Україні волю дайте. (2) Нас до бою закликають.

Встань, Хмельницький,
встань, Богдане,
Повставайте всі гетьмани.

Встань, Тарасе, пробудися,
На свій нарід подивися.

Як він тяженько бідує
І по тюрмах голодує.

Як сміється лютий ворог,
Що загинемо ми скоро.

А ми скоро не загинем,
Бо над нами небо синє.

На Україні земля чорна,
На Україні мелють жорна.

Лев і тризуб золотіє,
Україна молодіє.

КОЛИСЬ, ДІВЧИНО МИЛА

Жваво

Ко - лись, дів - чи - но ми - ла, а був це гар - ний час. Як
ще лю - бов но - си - ла десь по - під не - бо нас. Ми мрі - я - ли, зіт - ха - ли, ко -
хан - ня при - ся - га - ли, а со - ло - вей - ко тьох - кав, все
тьох, тьох, тьох! Ми //тьох, тьох, тьох!

Колись, дівчино мила,
А був це гарний час.
Як ще любов носила
Десь попід небо нас.
Ми мріяли, зітхали,
Кохання присягали,
А соловейко тьохкав,
Все тьох, тьох, тьох!

І був би я дівчину
Вірненько так кохав,
І був би я єдину
До грудей пригортав,
І був би соловейко,
І був би малесенький
Нам тьохкав на калині
Все тьох, тьох, тьох!

Та десь війна взялася,
І ось який кінець –
Дівчина – віддалася,
Я – січовий стрілець.

Таке-то в нас кохання,
Закляття, сподівання,
Що в серединку остало
Лиш ох-ах-ох!

НЕ РАЗ ВЕЧІРНЬОЮ ПОРОЮ

(На мел. «Повіяв вітер степовий»)

Не раз вечірньою порою,
Звичайно, як у маю,
Як зійде місяць із-поза хмар,
То я спішу до гаю.

Січовика я там стрічав,
Сидячи край діброви,
А з ним дівчина, як з рожі цвіт,
Рум'яна, чорні брови.

То обнімуться, то змовчать,
То шепчуть щось стихенька,
То заслуховуються співу
Малого соловейка.

Козак гітару зняв з плечей,
Вона заграла звучно,

І так їм любо час минав,
Весело та й не скучно.

І там їм любо час минав
У ті маєві ночі,
А з ними разом так ішли
І ті літа дівочі.

І знов настав цей місяць май,
Природа не займає,
Не чути співу січовика,
Гітара вже не грає.

Козак судьбою загнаний
В далеку чужину,
І на розлуці залишив
Закохану дівчину.

ЗА ТВОЇ, ДІВЧИНО, ЛИЧЕНЬКА ПИШНІ

Слова і музика Р. Купчинського

Темп вальса

Музична партитура вальса. Ключ: G (два діжки), ритм: 3/4. Текст пісні розташований під нотами.

За тво - ї, дів-чи-но, ли-чень-ка пиш - ні, за тво - ї, дів-чи-но,
ус-тонь-ка - виш - ні, від-дав би, лю-бонь-ко, мо - я го - лу-бонь-ко,

всі сво - ї мрі - ї ко - лиш - ні. Лю - ба, о - чі тво - ї
 си - ні - не - за - буд - ки при до - ли - ні, від - дав би, лю - бонь - ко,
 мо - я го - лу - бонь - ко, всі сво - ї мрі - ї ко - лиш - ні.

За твої, дівчино, личенька пишні,
 За твої, дівчино, устонька-вишні,
 Віддав би, любонько, моя голубонько,
 Всі свої мрії колишні.
 Люба, очі твої сині – незабудки при долині,
 Віддав би, любонько, моя голубонько,
 Всі свої мрії колишні.

За твої, дівчино, чорнії брови,
 За твою, дівчино, каплю любови,
 Віддав би, любонько, моя голубонько,
 Всі свої юні розмови.
 Люба, очі твої сині – незабудки при долині,
 Віддав би, любонько, моя голубонько,
 Всі свої юні розмови.

ПРОЩАЙТЕ, ГОРИ

Поволі

Про - щай - те, го - ри, нас - тав вже час, про - щай, дів - чи - но,
 в пос - лід - ній раз, про - щай, дів - чи - но, в пос - лід - ній раз.

Прощайте, гори, настав вже час,
Прощай, дівчино, в останній раз. (2)

Прощай, дівчино, бо я вже йду,
Благослови мене на цю війну. (2)

Ударить куля, груди проб'є,
Згадай мене, дівча моє. (2)

Йду у бій за рідний край,
Прощай мені, прощай, прощай. (2)

РУШИВ ПОЇЗД В ДАЛЕКУ ДОРОГУ

Помірно

1. Ру - шив по - їзд в да - ле - ку до - ро - гу, ско - лих - нув - ся ва -
гон та й пом - чав. На о - чях в те - бе сльо - зи трем - ті - ли,
ти жри - да - ла, я важ - ко зіт - хав. На о - //хав.

Рушив поїзд в далеку дорогу,   Іще раз скоростріл загуркоче,
Сколихнувся вагон та й помчав.   Нагадається серцю мені
На очах в тебе сльози тремтіли,   Спів гітари і місячні ночі,
Ти ж ридала, я важко зітхав.   Поцілунки гарячі твої.

ЙДЕ СІЧОВЕ ВІЙСЬКО

Слова і музика М. Гайворонського

Ходою

Йде сі - чо - ве вій - сько та спі - ва - є сти - ха:

як по - бо - рем во - ро - жень - ків, не бу - де в нас ли - ха.

Йде січове військо та співає стиха:
Як поборем вороженьків, не буде в нас лиха.

Йде січове військо в боротьбу криваву,
Як поборем вороженьків, добудемо славу.

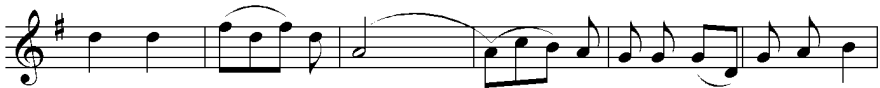
Йде січове військо, пісня степом лине,
Як поборем вороженьків, слава не загине.

ГЕЙ, НУМ, БРАТЦЯ, ДО ЗБРУЇ!

Ходою

Гей, нум, брат - ця, до збру - ї! На герць по - гу - ля - ти,

сла - ви до - бу - ва - ти, а чи пан, чи про - пав,

вдру - ге не вми - ра - ти. Гей, ну - мо до збру - ї!

Гей, нум, братця, до збруї! На герць погуляти,
Слави добувати,
А чи пан, чи пропав, вдруге не вмирати.
Гей, нумо до збруї!

Нам допоможе святий Юр і Пречиста Мати
Слави добувати.
Гей, гукнемо з гаківниць! Гукнемо з гармати,
Слави добувати.

ГОРЕ ПРИСПАЛО РІДНУ ХАТИНУ

С. Яричевський

Ходою

Музична партитура для голосу та фортепіано. П'ять нотних рядків у двох системах. Перша система містить мелодію та акорди, друга — акорди. Під партитурою наведено українські лірики.

Го - ре при - спа - ло рід - ну ха - ти - ну, не - до - ля тис - не рід - ну Укра - ї - ну,
марш, марш, доб - ро - воль - ці, враз, раз, два, три, бо вже слуш - ний час. Впе - ред!

Горе приспало рідну хатину,
Недоля тисне рідну Україну,
Марш, марш, добровольці, враз,
Раз, два, три, бо вже слушний час. Вперед!

Гей, же до праці, всі до роботи,
Горе-недолю нам побороти!
Марш, марш, добровольці, враз,
Разом боротись, разом ставати.

Втікне недоля швидко із хати,
Марш, марш, добровольці, враз,
Всім запалити світло просвіти,
Жаром завзяття духа загріти.

Марш, марш, добровольці, враз,
Наша Україна люба, всім рідна,
Стане твердиня сильна, свободна,
Марш, марш, добровольці, враз.

ЧИ ВИ, ХЛОПЦІ, СПАЛИ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. П'ять нотних рядків у двох системах. Перша система містить мелодію та акорди, друга — акорди. Під партитурою наведено українські лірики.

Чи ви, хлоп - ці, спа - ли, чи у кар - ти гра - ли,
що ви на - шу У - кра - ї - ну мос - ка - лям про - да - ли?

Чи ви, хлопці, спали, чи у карти грали,
Що ви нашу Україну москалям продали?

Ані ми не спали, ні в карти не грали,
Тільки ми доброї команди не мали.

А перша команда коло Буга спала,
А друга команда пила й гуляла,

А третя команда нічого не знала,
Четверта команда Вкраїну продала.

Січовії стрільці, ходім на долину
Й будем визволяти нашу Україну.

А в неділю рано, о шостій годині,
Поїхав Петлюра у польській машині.

Січовії стрільці того не чекали,
А пішли до ліса, берези рубали.

Берези рубали, бункри готували,
Бо вони ся нині того сподівали.

Ой поглянь, Ісусе, з високого неба,
Верни нам Україну, бо нам її треба.

Приласкай, Ісусе, своїми руками,
Верни нам Україну та ще й з козаками.

ГЕЙ, ТАМ НА ГОРІ СІЧ ІДЕ

Маршово

гей, ма - ли - но - вий стяг не - се.

Гей, ма - ли - но - вий, на - ше сла - ве то - ва - рист - во,

гей, ма - ши - ру - є, раз - два - три!

Гей, там на горі Січ іде,
Гей, малиновий стяг несе.

Гей, отамане, батьку наш!
Гей, веди, батьку, вперед нас!

Приспів:

Гей, малиновий, наше славне
товариство,
Гей, маширує, раз, два, три!
(Приспів повторюється після кожних двох рядків)

Гей, не залле нас ворожий вал,
Гей, бо з нас кождий радикал.

Гей, молод, хлопче, позір май,
Гей, та до Січі приставай.

Гей, на переді кошовий,
Гей, як той орел степовий.

Гей, наша Січа дорога,
Гей, як та мати всім одна.

Гей, а позаду осавул,
Гей, твердий хлопець,
як той мур.

Гей, повій, вітре, з синіх гір,
Гей, на прапор наш, на топір.

Гей, повій, вітре, із степів,
Гей, дай нам силу козаків.

Гей, а по боках четарі,
Гей, то сторожі огневі.

Гей, дай нам силу й відвагу,
Гей, Україні на славу.

ЛУНАЄ КЛИЧ, ЛУНА ГРІМКИЙ

Слова К. Вільгельма, музика І. Лотоцького

Житгерадісно

Лу - на - є клич, лу - на грім-кий: впе - ред, впе - ред у бій свя-тий! У

бій, у бій за рід-ний край! За на - рід свій в ря-ди ста - вай! У -
 кра - ї-но! Спо - кій - на будь, У - кра - ї-но! Спо - кій - на будь,
 твер - да, мов сталь, мов сталь стрі - лець - ка грудь!
 Твер - да мов сталь, мов сталь стрі - лець - ка грудь!

Лунає клич, луна грімкий:
 Вперед, вперед у бій святий!
 У бій, у бій за рідний край!
 За нарід свій в ряди ставай!

І станем там, ми – Січ нова,
 Стрілецька Січ, кріпка,
 сильна,
 І муром там будем тобі,
 Україно, стрільці твої.

Приспів:

Україно! Спокійна будь, (2)
 Тверда, мов сталь, мов сталь
 стрілецька грудь! (2)

(Приспів повторюється після кожного куплета)

За муром тим безпечна ти,
 Дрожати будуть вороги,
 Бо поки кріс у нас в руках,
 В ворожій серці смертний
 страх.

Прошли Дністер, Дніпро
 пройдем,
 Не станем, поки не зйдем
 На Дон і Донця береги
 Й Кавказу гордії верхи.

Від трудів наших сильна ти,
 Україно, по всі віки,
 Здобуде праця волі рай
 У щастя квіт, краси розмай.

НЕ ЗІТХАЙ, А ПРАЦЮЙ

О. Залеський, М. Романченко

Ходою

Не зіт - хай, а пра - цюй, по - ки си - ли ще є, тіль - ки

пра - ця од - на гар - ні жни - ва да - є, гар - ні жни - ва да - є.

Не зітхай, а працєю, поки сили ще є,
Тільки праця одна гарні жнива дає.

Не зітхай, а працєю, марно часу не гай,
Праці щирої жде вже давно рідний край.

Не зітхай, а працєю і одно пам'ятай:
Що лиш праця одна захистить рідний край.

НАША СЛАВНА УКРАЇНО

Ходою

На - ша слав - на У - кра - ї - но, пра - бать - ківсь - ка зем - ле на - ша,

ми за те - бе без у - пи - ну мем бо - ро - тись,

кіль - ко си - ли.

//кіль - ко си - ли.

Наша слава Україно,
Прабатьківська земле наша,
Ми за тебе без упину
Мем боротись, кілько сили.

Як ту землю не любити:
Таж за нею серце гине,
Ах, для неї тільки жити,
Для вільної України.

Дорога нам твоя слава,
В серцю нашім ти єдина,
Мила там, де степ широкий,
Мила там, де верховина.

Хоч гетьмани у могилі,
Ми для тебе ще живемо,
Ворог вбить тебе не в силі,
Геть гонить його будемо.

Наша слава Україно,
В нас для тебе серце б'ється.
Повитаєм долі днину,
Свобода тобі всміхнеться.

Ми тобі здобудем долю,
Краю рідний та коханий,
І прогонимо неволю
І розломимо кайдани!

НЕ ПОРА

Маршем

Слова І. Франка

І. Не по-ра, не по-ра, не по-ра мос-ка-ле-ві й ля-
хо-ві слу-жить! До-вер-ши-лась У-кра-ї-ні крив-да ста-ра, -
нам по-ра для У-кра-ї-ни жить.

Не пора, не пора, не пора
Москалеві й ляхові служити!
Довершилась Україні кривда стара, –
Нам пора для України жить.

Не пора, не пора, не пора
За невігласів лить свою кров,
І любити царя, що наш люд обдира, –
Для України наша любов.

Не пора, не пора, не пора
В рідну хату вносити роздор!
Най пропаде незгоди проклята мара!
Під України єднаймося прапор!

Бо пора – се великая єсть:
У завзятій важкій боротьбі.
Ми поляжем, щоб волю, і щастя, і честь,
Рідний край, здобути тобі!

ГЕЙ, СІЧ ІДЕ

Слова І. Франка, муз. народна

Ходою

Гей, Січ і - де, кра - сен мак цві - те!
Ко - му прик - ре на - ше ді - ло, - нам во - но свя - те,
ко - му прик - ре на - ше ді - ло, - нам во - но свя - те.

Гей, Січ іде,
Красен мак цвіте!
Кому прикре наше діло, –
Нам воно святе.

Гей, Січ іде,
Топірцями брень!
Кому люба чорна п'їтма,
А нам ясний день!

Гей, січ іде,
Мов бджола гуде...

Разом руки, разом серця,
І гаразд буде.

Гей, Січ іде,
Підківками брязь!
В нашій хаті, наша воля,
А всім зайдам зась!

Гей, Січ іде,
Красен мак цвіте!
Кому прикре наше діло, –
Нам воно святе.

ЗА УКРАЇНУ

Слова М. Вороного, муз. Я. Ярославцева

Величаво, ходою

За У - кра - ї - ну, з ог - нем зав - зяг - тя, ру - шай - мо,
брат - тя, всі впе - ред, всі впе - ред! Слу - шний час

кли - че нас - ну ж бо враз спов-нять свя-тий на - каз! За У - кра -
 і - ну, за і - і до - лю, за честь і во - лю, за на -
 род, за честь і во - лю, за на - род за на-род!

За Україну,
 З огнем завзяття,
 Рушаймо, браття,
 Всі вперед!
 Слушний час
 Кличе нас –
 Ну ж бо враз
 Сповнять святий наказ!

Приспів:

За Україну, за її долю,
 За честь і волю, за народ!
 (Приспів повторюється після
 кожного куплета)

Ганебні пута
 Ми вже порвали,
 І зруйнували
 Царський трон!
 З-під ярем,

І з тюрем,
 Де був гніт,
 Ми йдем на вільний світ!

О Україно!
 О рідна Ненько!
 Тобі вірненько
 Присягнем!
 Серця кров
 І любов –
 Все тобі
 Віддати в боротьбі!

Вперед же, браття!
 Наш прапор має,
 І сонце сяє
 Нам в очах!
 Дружний тиск,
 Зброї блиск,
 В серці гнів
 І з ним свободний спів!

СКАЖЕМО ВАМ ВЕСЕЛУ НОВИНУ

Маршем, з піднесенням

Ска - же - мо вам ве - се - лу но - ви - ну, що ми лю - бим

на - шу У - кра - ї - ну. Слав - но - го ми ро - ду - у - кра - їн - ці зро - ду,
 бо ми лю - бим рід - ний край, рід - ну мо - ву і зви - чай.

Скажемо вам веселу новину,
 Що ми любим нашу Україну.

Приспів:

Славною ми роду –
 Українці зроду,
 Бо ми любим рідний край,
 Рідну мову і звичай.

*(Приспів повторюється
 після кожних двох рядків)*

Діди наші на турка ходили,
 Бо Вкраїну над життя любили.

Брати наші по тюрмах вмирають,
 Бо Вкраїну над життя кохають.

ХЛОПЦІ, АЛЯРМ!*

Пісня з 1918 р.

Маршем

1. Хлоп - ці, а - лярм! Гей, вста - вай - те, вже на - спів той час,
 на - лі - та - ють на три шля - хи во - ро - ги на нас.

*Алярм – тривога.

Хлопці, алярм! Гей, вставайте,   Скоро, хлопці, кріси в руки
 Вже наспів той час,   Розтягнімось в рій.
 Налітають на три шляхи   Ворогів вмить відопремо,
 Вороги на нас.   Підем на пробій.

ГЕЙ, У ПОЛІ ЧЕРЕМШИНА

А

Ходюю

Гей, у по - лі че - рем - ши - на, з не - ї цві - ток у - пав,
 гей, гей! З не - ї цві - ток у - пав.

Гей, у полі черемшина, з неї цвіток упав,
 Гей, гей! З неї цвіток упав.

Машерують козаченьки, бо такий приказ впав,
 Гей, гей! Бо такий приказ впав.

Подивися, моя мамо, у горішну квартиру,
 Спускається «Січ» преславна з гори на долину.

А мій милий, чорнобривий, на переді сам іде,
 І ясною булавою сам прикази роздає.

За ним славне товариство, як той мак, як той мак,
 Ніженьками вибиває в один такт, в один такт.

Межи ними пан хорунжий, хоругов, як той цвіт,
 За нев підуть козаченьки аж за море на край-світ.

А преславний осавула чогось бров насупив,
 І козацькі свої вуса аж за вуха закрутив.

Ой ти, славний осавуло, не сумуй, не сумуй,
 А із нами, козаками, погарцюй, погарцюй!

Ой ти славний осавуло, не вдавайся в тугу,
Вийде слава козацькая з Великого Лугу!

Лиш ставаймо, милі браття, в один ряд, в один ряд,
І наперед поступаймо, ані кроку назад!

Переїмімся, милі браття, братським духом новим,
І за наше право стіймо з огнем в грудях святим.

А пропадуть вороженьки, мов туман, мов туман,
Українець в своїй хаті стане пан, стане пан.

І засяє нова зоря на весь край, на весь край,
І від Тиси до Кубані стане рай, стане рай!

ГЕЙ, У ПОЛІ ЧЕРЕМШИНА

Б

Гей, у полі черемшина,
З неї цвіт припав.

Гей, гей, з неї цвіт припав.

Марширують козаченьки,

Бо такий приказ припав.

Гей, гей, бо такий приказ припав.

Подивися, моя мати,

На горішню квартиру,

Гей, гей, на горішню квартиру.

Спускається січ преславна

З гори на долину.

Гей, гей, гори на долину.

А мій милий чорнобривий,

Попереду сам іде.

Гей, гей, попереду сам іде,

І своєю булавою

Всім прикази роздає.

Гей, гей, всім прикази роздає.

НЕМА В СВІТІ КРАЩИХ ХЛОПЦІВ

М. Гайворонський, Ю. Назарак

Холою

Не - ма в сві - ті кра - щих хлоп - ців, як сі - чо - ві доб - ро - воль - ці.

Гей, га, на - ші сла - ві доб - ро - воль - ці.
 Як і - дуть в бій, то спі - ва - ють, і зі спі - вом у - ми - ра - ють.
 Гей, га, на - ші сла - ві доб - ро - воль - ці.

Нема в світі кращих хлопців,
 Як січові добровольці.

Приспів:

Гей, га, наші славні добровольці.
 (Приспів повторюється після кожних двох рядків)

Як ідуть в бій, то співають,
 І зі співом умирають.

Йдуть на приступ гострим
 крісом
 Поборотись навіть з бісом.

Хоч їм кулі в очі свищують,
 Рій ворожий вістрям нищать.

Добровольці добре знають,
 За що б'ються і вмирають.

Лиш за волю кров їх летиться,
 За Україну бій ведеться.

ЦЬОГО РОКУ СУМНІ СВЯТА

Помірно

Цьо-го ро-ку сум-ні свя-та, цьо-го ро-ку сум-ні свя-та, Ко-но-валь-ця
 кров про-ля-та, Ко-но-валь-ця кров про-ля-та.

Цього року сумні свята, (2)
 Коновальця кров проллята. (2)
 Прийшла вістка з Роттердаму (2)
 Вивісити чорну фану (рину). (2)

Ти, Євгене Коновальцю, (2)
 Чи ти того сподівався, (2)
 Десять мінут не тривало, (2)
 Коновальця розірвало. (2)

ПОВІЯВ ВІТЕР СТЕПОВИЙ

Маршем

1. По - ві - яв ві - тер сте - по - вий, тра - ва ся по - хи - ли - ла, впав
в бо - ю мо - ло - дий ко - зак, дів - чи - на за - жу - ри - лась.

Повіяв вітер степовий,
Трава ся похилила,
Впав в бою молодий козак,
Дівчина зажурилась.

Він був ще хлопець молодий,
Пора була кохати.
Він впав, як той листок сирий,
Повік буде лежати.

А чорний ворон понад ним,
Літає, сумно криче,

Вставай, козаче молодий,
Твоя дівчина плаче.

Нехай плаче, нехай плаче,
Вона ще й перестане,
Та хлопець, що у бою впав,
Він більше вже не встане.

Заплаче мати не одна,
Заплаче чорнобрива,
Бо не одного козака
Сира земля закрила.

ЯК Я, БРАТТЯ, РАЗ СКОНАЮ

Слова Ю. Федьковича

Помалу
Як я, брат - тя, раз ско - на - ю, за - не - сить ме - не, де зна - ю,
за - не - сі - те в У - кра - ї - ну, там ро - див - ся, там і зги - ну,
за - не - сі - те в У - кра - ї - ну, там ро - див - ся, там і зги - ну.

Як я, браття, раз сконаю,
Занесіть мене, де знаю,
Занесіть в Україну,
Там родився, там і згину.

Там і мила спогадає,
Хто в могилі спочиває,

І заб'ється в ній серденько,
Піде сльоза по личеньку.

Там рідненький вітер віє,
Сонце світить, сонце гріє,
Прийдуть діти зілля рвати,
Будуть мене поминати.

ЗАКВІТЧАЛИ ДІВЧАТОНЬКА

Слова і музика Р. Купчинського

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: дві дізми (D major). Ритм: 3/8. Партитура складається з двох рядків нот. Під нотою першого рядка знаходяться літери: За - квіт - ча - ли дів - ча - тонь - ка стрі - лець - ку мо - ги - лу. Під нотою другого рядка знаходяться літери: за - мість ма - ли за - квіт - ча - ти стрі - лець - ку - ю ми - лу.

Заквітчали дівчатонька стрілецьку могилу,
Замість мали завітчати стрілецьку милу.

Невисокий хрест з берези заплели віночком,
Замість мали заплітати косу барвіночком.

І пісочком висипали стежечку довкола,
Замість мали постелити рушник до престола.

Схилилися дві черешні наліво й направо,
А на віттях вітер грає про стрілецьку славу.

ЗАСУМУЙ, ТРЕМБИТО

Слова і музика Р. Купчинського

Помалу

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: дві бемолі (B minor). Ритм: 6/8. Партитура складається з одного рядка нот. Під нотою знаходяться літери: За - су - муй, трем - бі - то, та по всьо - му сві - ту,

Засумуй, трембіто, та по всьому світу,
Що пропало галичанам сорок тисяч цвіту.

Засумуй, трембіто, та на всі Карпати,
Щоб не ждали сина з війни ні отець, ні мати.

Засумуй, трембіто, та на все Поділля,
Щоб не ждала дівчинька хлопця на весілля.

Засумуй, трембіто, що галицька сила
Та від Збруча по Славуту трупом застелила.

ПО СИНЬОМУ МОРЮ ПЛАВАЛИ КОРАБЛІ

Жваво

По синьому морю плавали кораблі
Дуже бистро,
По синьому морю плавали кораблі.

А на тих кораблях січовії стрільці,
Гарні хлопці,
А на тих кораблях січовії стрільці.

Одному стрільцеві шапка схилилася,
Шапка-бирка,
Одному стрільцеві шапка схилилася.

Впала в синє море та й утопилася,
Та й утопилася,
Впала в синє море та й утопилася.

Не одна дівчина та й зажурилася,
Дурна була,
Не одна дівчина та й зажурилася.

Як мій милий їхав, то мня наказував,
То мня наказував,
Як мій милий їхав, то мня наказував,

Щоб мого личенька ніхто не цілував
Рум'яного,
Щоб мого личенька ніхто не цілував.

Бо моє личенько дорого коштує,
Бочку меду,
Бо моє личенько дорого коштує.

Хлопець поцілує, на землю виплює,
Добре робить,
Хлопець поцілує, на землю виплює.

Бо дурень не знає, що личко коштує
Бочку меду,
Бо дурень не знає, що личко коштує.

ОЙ ТА ЗАЖУРИЛИСЬ

Повільно

Ой та за - жу - ри - лись стріль - ці сі - чо - ві - ї,
як Збруч - річ - ку про - хо - ди - ли. Хоч стіль - ки на - ро - ду

впа - ло за сво-бо-ду, вста-я-ти не бу - ло си - ли,

хоч стіль-ки на-ро-ду впа-ло за сво-бо-ду, вста-я-ти не бу - ло си - ли.

Ой та зажурились стрільці січовії,
Як Збруч-річку проходили.
Хоч стільки народу впало за свободу,
Встояти не було сили.

Ой та зажурились стрільці січовії,
Стали дрібні сльози лити.
Буде лях проклятий батьками орати,
Матерями волочити.

Ой не тішся, ляше, що по Збруч – то ваше,
Ще живе стрілецька слава.
Вернуться ще тії стрільці січовії,
Задрожить тоді Варшава.

ЯК З БЕРЕЖАН ДО КАДРИ

Слова і музика Р. Купчинського

Помірно

Як з Бе - ре - жан до Кад - ри сі - чо - ви -

ки ман - джа - ли, то кра - я - лось сер - день -

ко із го - ря та пе - ча - лі, то // - ча - лі.

Як з Бережан до Кадри січовики манджали,
То краялось серденько із горя та печалі. (2)

Там краялось серденько і билось до загину,
Що любив та й покинув він молоду дівчину. (2)

Прощай, дівчино мила, не забувай за мене,
Як з війська повернуся, за жінку візьму тебе. (2)

Дівчина як учула оті слова любові,
То цілу ніч не спала на уста козакові. (2)

Дівчина як почула оці слова любові,
Схилила головоньку на груди козакові. (2)

«Як прийде час веселий, чи прийде зла година,
Я все тебе згадаю, що ти моя єдина». (2)

ЧИ Є В СВІТІ КРАЩА ЗІРКА

Жартівливо

Чи є в сві - ті кра - ща зір - ка, як мо - я ко - ха - на Ір - ка,
чи є в сві - ті де ца - рів - на, щоб бу - ла та - ка ча - рів - на?
Гей, гей, Ір - чик, Ір - чик, лич - ко в те - бе, як па - пір - чик,
гей, гей, Ір - чик, Ір - чик, лич - ко як па - пір - чик.

Чи є в світі краща зірка,
Як моя кохана Ірка,
Чи є в світі де царівна,
Щоб була така чарівна?

Приспів:
Гей, гей, Ірчик, Ірчик,
Личко в тебе, як папірчик.
*(Приспів повторюється
після кожного куплета)*

Чи є в горах краща квітка,
Як Ірчанова сусідка?
Чи є в раю де дзвіночок,
Як сусідки голосочок?

В неї очі – морські хвилі,
Їм опертися не в силі,
В неї вії шовковії,
Як примружить, серце мліє.

Поцілує, як ангелик,
Затанцює, як метелик,
Приголубить, як голубка,
Але тільки свого любка.

В неї коси золотисті,
Як на сонці води чисті,
В неї уста, як коралі,
І так далі, і так далі.

ПИТАЄТЬСЯ БРАТ СЕСТРИЧКИ

Помірно

Музична партитура для голосу. Третій розділ: **Помірно**. Ключ: дві діжки (F#), ритм: 2/4. Текст пісні:
Пи - та - єть - ся брaт сест-рич - ки, що но -
во - го є у вас, ля-хи та - та ска-ту - ва - ли,
ка - жуть, що твій син Буль - бас.

Питається брат сестрички,
Що нового є у вас,
Ляхи тата скатували,
Кажуть, що твій син Бульбас.

Я вже буду коло дому,
Я вас буду боронить.
Тоді воля, тоді слава,
Як не стануть в нас ляхи.
Як засяють над Києвом
Синьо-жовтії стяги.

Тато рідний, мамо рідна,
Більш не будуть ляхи бить,

ОЙ ЧУТИ, ЧУТИ, РЕВУТЬ ГАРМАТИ

Помірно

Музична партитура для голосу. Третій розділ: **Помірно**. Ключ: дві діжки (F#), ритм: 2/4. Текст пісні:
Ой чу - ти, чу - ти, ре - вуть гар - ма - ти, ой чу - ти,

чу - ти, вже гу - дуть. Там би - тим шля - хом із У - кра -
ї - ни стріль - ці до бо - ю вже і - дуть. Там би - тим //бо - ю вже і - дуть.

Ой чути, чути, режуть гармати,
Ой чути, чути, вже гудуть.
Там битим шляхом із України,
Стрільці до бою вже ідуть.

Прощає мати свого сина,
Прощає брат свою сестру,
Прощав навіки стрілець січовий
Свою дівчину молоду.

Сів він на коня, подав рученьку,
А сльози капують на груди,

Ой ти, дівчино, не трать надії,
Одно тя прошу: не забудь.

Ідуть, ідуть на поле бою,
А воріженьки теж ідуть.
Вдарила куля стрільця у груди,
Він повалився додолу.

І поставили труну з берези,
А сотник напис написав,
Що в тій могилі спочив навіки,
Стрілець січовий партизан.

В ГОРАХ ГРІМ ГУДЕ

Маршем

В го - рах грім гу - де, що вій - на бу - де, зем - лю зо - ра - ли гар -
ма - ти. Сто - їть лу - на, дуд - нить вій - на,
дри - жать ра - не - ні Кар - па - ти. //па - ти.

В горах грім гуде, що війна буде,
Землю зорали гармати.
Стоїть луна, дуднить війна,
Дрижать ранені Карпати.

Хто живий, вставай, боронити край.
Критий вогнем і мечами,
Нех не буде тобі смутно в боротьбі
Між січовими стрільцями.

А там хтось іде і вперед веде,
Певно, се наші дівчата.
Личко, як мак, кругом козак,
Душа стрілецька завзята.

Не цілуйте їх, на війні це гріх,
Краще вдаруйте їх вінцями.
Слава тим дочкам, щирим юначкам,
Що йдуть до бою зі стрільцями.

В ЧИСТІМ ПОЛІ КРАЙ ДОРОГИ

Помірно

The musical score is written in a single system with three staves. The first staff begins with a treble clef and a 2/4 time signature. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody, featuring a key signature change to one sharp (F#) and a time signature change to 3/4. The third staff concludes the piece with a final cadence. The lyrics are: 1. В чис - тім по - лі край до - ро - ги впа в стрі - лець у бо - ю. За сер - день - ко він вхо - пив - ся пра - во - ю ру - ко - ю. З гру - дей йо - го кров чер - ве - на зем - лю про - ся - ка - є.

В чистім полі край дороги
Впа в стрілець у бою.
За серденько він захопився
Правою рукою.

З грудей його кров червена
Землю просякає.

ГЕЙ, ВИДНО СЕЛО

Маршовим кроком

Гей, вид-но се - ло, ши-ро - ке се - ло під го - ро - ю,
гей, там і - дуть стріль-ці, сі - чо - ві - і стріль-ці до бо - ю.
І - де, і - де вій - сько крізь ши - ро - ке по - ле,
хлоп - ці, бо то хлоп - ці, як со - ко-ли! Ха -
ха! Ха - ха! Ха - ха, ха-ха, ха - ха, гей! Дів - чи - но,
риб - чи - но, чор-но-брив - ко мо - я, вий-ди, вий-ди, вий-ди чим ско -
рі - ше до вік - на. Хлоп - ці - бо то хлоп -
ці, як со - ко - ли! Ха - //ко-ли.

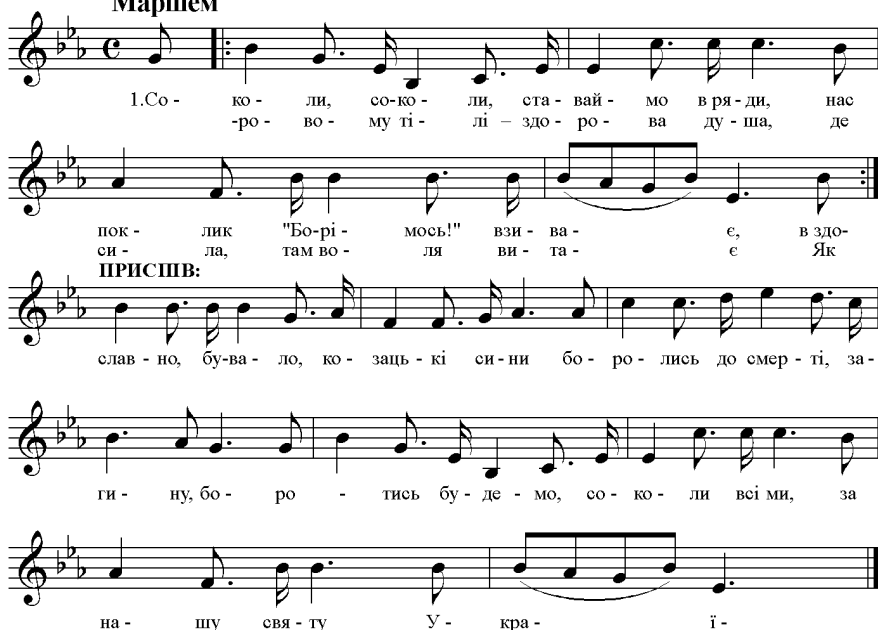
Гей, видно село, широке село під горою,
Гей, там ідуть стрільці, січові стрільці до бою.
Іде, іде військо крізь широке поле,
Хлопці, бо то хлопці, як соколи!
Ха-ха! Ха-ха! Ха-ха, ха-ха, ха-ха, гей!
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
Вийди, вийди, вийди чим скоріше до вікна.
Хлопці-бо то хлопці, як соколи!

Гей, видно село, широке село під горою,
 Гей, там ідуть стрільці, січовії стрільці до бою.
 Попереду ідуть старші отамани,
 Хто охоту має, най йде з нами!
 Гей, дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
 Вийди, вийди, подивися чим скоріше до вікна,
 Хто охоту має, най йде з нами!

Гей, видно село, широке село під горою,
 Гей, там ідуть стрільці, січовії стрільці до бою.
 А хто піде з нами, буде славу мати,
 Ми йдем за Україну воювати!
 Гей, дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
 Вийди, вийди, подивися чим скоріше до вікна,
 Ми йдем за Україну воювати!

СОКОЛИ, СОКОЛИ, СТАВАЙМО В РЯДИ

Маршем

1. Со - ко - ли, со - ко - ли, ста - вай - мо в ря - ди, нас - ро - во - му ті - лі - здо - ро - ва ду - ша, де пок - лик "Бо - рі - мось!" взи - ва - є, в здо - си - ла, там во - ля ви - та - є Як

ПРИСПВ:

сла - но, бу - ва - ло, ко - заць - кі си - ни бо - ро - лись до смер - ті, за - ги - ну, бо - ро - тись бу - де - мо, со - ко - ли всі ми, за на - шу свя - ту У - кра - ї -

Соколи, соколи, ставаймо в ряди,
Нас поклик «Борімось!» взиває,
В здоровому тілі – здорова душа,
Де сила, там воля витає.

Приспів:

Як славно, бувало, козацькі сини
Боролись до смерті, загину,
Боротись будемо, соколи всі ми,
За нашу святу Україну.
(Повторюється після кожного куплета)

Лети, же, соколе, далеко в степи,
У гори, луги та лимани,
Прапор наш сокільський високо неси,
Під ним хай народ вільний стане.

Разом же, соколи, ставаймо в ряди,
У бій за прапором гей сміло.
До праці для неньки у вічні часи
Несімо всю душу і тіло.

ОЙ ПІД ЛЬВІВСЬКИМ ЗАМКОМ

Помірно

1. Ой під Львів - ським зам - ком ста - рий дуб сто - яв,
ой під львів - ським зам - ком ста - рий дуб сто - яв,
а під тим ду - боч - ком пар - ти - зан ле - жав.

Ой під Львівським замком старий дуб стояв,
А під тим дубочком партизан лежав.

Він лежить, не дише, він неначе спить,
Золоті кучері вітер шелестить.

Ой там старий батько окопи копав,
Він здалека бачив, як стрілець упав.

Він ся приглядає, він ся приступив,
Він ся приглядає, а то його син.

Сину, ти, мій, сину, сину мій Андрій,
Ти був наймолодший із усіх синів.

ОЙ ТАМ ПРИ ДОЛИНІ

(На мел. «Вже весна воскресла»)

Ой там при долині, гранатами зритій,
Лежить не від нині січовик убитий.

Козацькеє тіло від вітру зчорніло,
А личко рум'яне зів'яло, змарніло.

Не заплаче, сину, мати над тобою,
Не посадить ружу на могилу твою.

Береза не зронить листків на могилу,
І дзвін не задзвонить, не сповістить милу.

Не викує, брате, літ твоїх зозуля,
Закує з гармати ворожая куля.

Один бір заплаче нишком серед ночі,
І ворон закряче, виймаючи очі.

Одні рано-вранці вітри заголосять,
Вовки-сіроманці кістки порозносять.

А кров по долині закриє мурава,
Лиш слава не згине, Січовая слава.

ПОДАЙ, ДІВЧИНО, РУЧКУ НА ПРОЩАННЯ

Маршово

По - дай, дів - чи - но, руч - ку на про - щан - ня,
мо - же, ос - тан - ній вже раз: прий - шла хви - ли - на -
час і - ти до бо - ю, му - шу спов - ня - ти на - каз.

Поддай, дівчино, ручку на прощання,
Може, останній вже раз:
Прийшла хвилина – час іти до бою,*
Мушу сповняти наказ.
(*Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі)

Ішли ми до бою темньої ночі,
Місяць з-за хмари виглядав.
З гармат стріляли, а ми наступали,
Один по одному (або другому) падав.

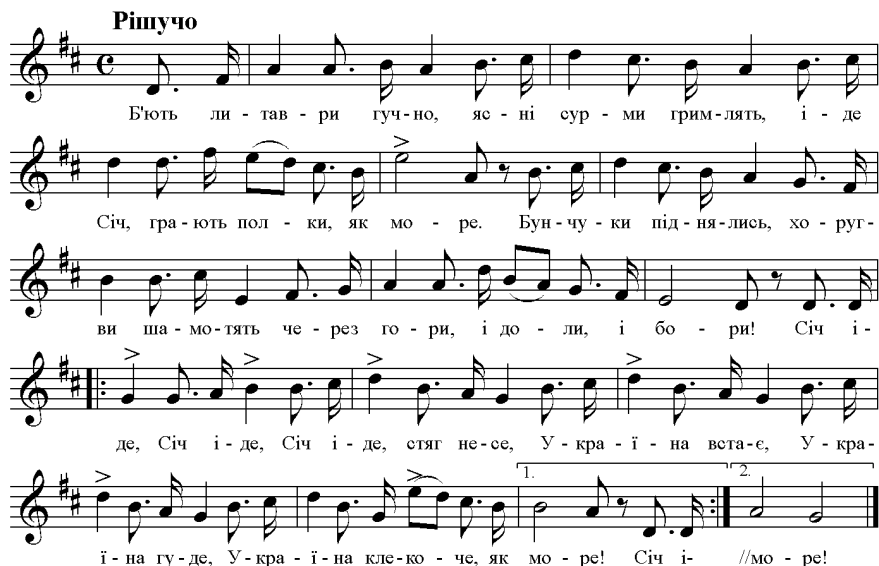
Ой бачив я, бачив раненого друга,
Що впав на землю ще живий,
З грудей червона кров текла рікою,
Останні слова говорив.

– Напишіть до батька, напишіть до неньки,
Напишіть до любої дівчини,
Що остра куля грудь мою ранила
О пів до другої години.

Не було там батька, не було там неньки,
Не було там любої дівчини,
Лиш товариші друга поховали
Під кущ червоної калини.

Б'ЮТЬ ЛИТАВРИ ГУЧНО

Рішучо

Б'ють ли - тав - ри гуч - но, яс - ні сур - ми грим - лять, і - де
Січ, гра - ють пол - ки, як мо - ре. Бун - чу - ки під - ня - лись, хо - руг -
ви ша - мо - тять че - рез го - ри, і до - ли, і бо - ри! Січ і -
де, Січ і - де, Січ і - де, стяг не - се, У - кра - ї - на вста - є, У - кра -
ї - на гу - де, У - кра - ї - на кле - ко - че, як мо - ре! Січ і - //мо - ре!

Б'ють литаври гучно, ясні сурми гримлять,
Іде Січ, грають полки, як море.
Бунчуки піднялись, хоругви шамотять
Через гори, і доли, і бори!

Приспів:

Січ іде, Січ іде, Січ іде, стяг несе,
Україна встає, Україна гуде,
Україна клекоче, як море!
(Приспів повторюється після кожного куплета)

Довбуш трубить з верхів: зруйнував цар нам Січ.
Ми втекли в сині гори з трубою.
Двісті літ спали ми, – стрепенулася Січ,
Ми зірвались і трубим: до бою!

В нашій Січі давні запорожці встають,
Голос труб кличе: в лави ставати!
Ми встаєм, в бій ідем, перші стріли гудуть,
Заревуть в Україні гармати!

На нас дивляться всі: наш Хмельницький Богдан,
 Дорошенко, Мазепа, Виговський,
 Гей гетьмани за нас, всі криваві від ран.
 Гей ляхи і ти царю московський!

ГРАЮТЬ ТРУБИ НАД ДНІСТРОМ

Ходою

Гра - ють тру - би над Дні - стром, кров жи - ва пли -
 ве рус - лом, сла - ві стріль - ці сі - чо - ві - і
 во - ро - гам не - суть по - гром! Гей, гей, гей, гей! -
 во - ро - гам не - суть по - гром. Смерть - по - гром!

Грають труби над Дністром,
 Кров жива пливе руслом,
 Славні стрільці січові.
 Ворогам несуть погром!
 Гей, гей, гей, гей! – ворогам несуть погром
 Смерть – погром!

Понад Волинь грім гримить,
 Галич вільний гомонить,
 Гей, коли ж озветься Київ?
 Дніпро кров'ю зашумить?
 Гей, гей, гей, гей! Дніпро море зчервонить,
 Зчервонить!

Ой заграє в Лаврі дзвін
 Радісно в цілий розгін...
 І воскресне Україна
 Від хвиль Сяну аж по Дін!
 Гей, гей, гей, гей! Аж до моря, аж по Дін,
 Аж по Дін!

В крові Велет підросе,
 Сила духу розцвіте
 І заблисне над народом
 Волі сяєво святе!
 Гей, гей, гей, гей! Щастя сонце золоте!
 Золоте!

КОЛИ ВИ ВМИРАЛИ

Помірно

Ко - ли ви вми-ра-ли, вам дзво-ни не гра-ли, ніх - то не зап-ла-кав за
 ва - ми. Лиш в чис - то - му по - лі ре - ві - ли гар-ма - ти і
 зо - рі вми - ва - лись сльо - за - ми. Лиш //за - ми. Ко-

Коли ви вмирали, вам дзвони не грали,
 Ніхто не заплакав за вами.
 Лиш в чистому полі ревіли гармати
 І зорі вмивались сльозами.

Коли хоронили вас в темну могилу
 Від крові земля червоніла.
 Під хмарами круки стадами літали
 І бурею битва гриміла.
 На ваших могилах хрести похилились
 Калина нагнулась додолу.
 Спіть, орли-соколи, стрільці січовії,
 Гармати розбудять вас знову.

Var.: Спіть, хлопці-соколи! Ми гостримо зброю
 І ждемо на поклик до бою.

БО ВІЙНА ВІЙНОЮ

Маршово

Bo вій - на вій - но - ю, віш - та вйо, в тім є Бо - жа
си - ла, гай - та вйо! Як не за - б'є те - бе гост - ра ку -
ля, то ко - пи - том за - мість ку - лі вб'є ко - би - ла.

Бо війна війною, вішта вйо,*
В тім є Божа сила, гайта вйо!**
Як не заб'є тебе гостра куля,
То копитом замість кулі вб'є кобила.

Або не дай Боже, як заснеш на возі,
Злетиш, впадеш і заб'єшся на дорозі.
Або не дай Боже, прийдеться загинати,
Із дівками, із бабами годі ради дати.

Кличуть прийди, стрільчику, прийди,
Дам сира, дам сметани, прийди.
Прийди мене потішати,
Як сонечко зайде,
Як нічка настане.

СИДИТЬ ЧАЙКА НА МОГИЛІ

Помірно

1. Си - дить чай - ка на мо - ги - лі, си - дить тай су - му - є,
що на Сі - чі У - кра - ї - ни во - рог бен - ке - ту - є.

*Вішта вйо – наліво вперед.

**Гайта вйо – направо вперед.

Сидить чайка на могилі, сидить та й сумує,
Що на Січі України ворог бенкетує.

Ой чого ж ти почорніло, українське поле?
Ой чого ж ти зажурилась, українська доле?

Я від кулів почорніла, вони мене зрили,
Вкрили мене, вкрили мене стрілецькі могили.

ОЙ НА ГОРІ НА МАКІВЦІ

Маршем

The musical score is written on three staves in a 2/4 time signature with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The melody is simple and rhythmic, suitable for a march. The lyrics are written below the notes.

1. Ой на го - рі на Ма - ків - ці, ой там б'ють - ся
ПРИСПІВ:
сі - чо - ві - ї стріль - ці. Хлоп - ці, пі - де - мо, бо -
ро - ти - ся бу - де - мо за У - кра - ї - ну, за віль - ні пра - ва.

Ой на горі на Маківці,
Ой там б'ються січовії стрільці.

Приспів:

Хлопці, підемо, боротися будемо
За Україну, за вільні права.

(Повторюється після кожних двох рядків)

Три дні б'ються, не здаються,
Йдуть до бою ще й сміються.
Наша сотня вже готова,
І змагає аж до Львова.

Україна – наша мати,
Як здобудем, будем мати.

Лягли спати, повставали,
І так собі заспівали:
Хлопці, підемо.

ОЙ У ПОЛЮ ЖИТО

Помірно

Ой у по - ло жи - то ко - пи - та - ми
зби - то, в чис - тім по - лю край до - ро - ги
ко - за - чень - ка вби - то. В чис - тім //вби - то.

The musical score is written on three staves in a 2/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables across notes. There are repeat signs and first/second endings in the third line.

Ой у полю жито копитами збито,
В чистім полію край дороги козаченька вбито.

Вбито його, вбито, зтягнуто в жито,
Червоною китаєчкою личенько накрито.

Ой прийшла дівчина, з чорними очима,
Підійняла китаєчку та й назад закрила.

Ой прийшла другая, та вже не така,
Підійняла китаєчку та й поцілувала.

Ой вийшла третя з-під білої хати,
Було тобі, вражий сину, нас трьох не кохати.

НА ДАЛЕКІМ СХОДІ БАТЬКО РІВ КОПАВ

Помірно

На да - ле - кім схо - ді бать - ко рів ко - пав, він зда - ле - ка ба - чив,
як стрі - лець у - пав. На да - ле - кім схо - ді бать - ко рів ко - пав,

The musical score is written on two staves in a 3/4 time signature with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables across notes. There is a repeat sign in the second line.

він зда - ле - ка ба - чив, як стрі - лець у - пав.

На далекім сході батько рів копав,
Він здалека бачив, як стрілець упав. (2)

Він не вірить людям, а своїм очам,
Він підходить ближче, а то син Богдан. (2)

«Що ти, сину, робиш, що ти тут лежиш,
Чом до свого батька не заговориш?» (2)

«Я, тату, не ранен, я вбитий лежу,
Прошу тебе, тату, збий домовину». (2)

Батько сина слухав, могилу копав,
Поховай мня, тату, в чужому краю. (2)

Батько сина слухав, збив домовину,
Поховав він сина в чужому краю. (2)

ЇХАВ БІДНИЙ СТРЕЛЕЦЬ

Помірно

Ї - хав бід - ний стрі - лець та й на чу - жи - ну,

ї - хав бід - ний стрі - лець та й на чу - жи - ну,

і - шов бо - ро - ни - ти сво - ю віт - чиз - ну.

Їхав бідний стрілець та й на чужину, (2)
Ішов боронити свою вітчизну. (2)

Поліг бідний стрілець у полю в бою, (2)
Віддав Богу душу за Україну. (2)

А там старий батько окопи копав, (2)
Надибав жовняра, що в гробі лежав. (2)

Він ся приступає, він ся приступив, (2)
Він ся приглядає, а то його син. (2)

Взяв він його тіло, заніс в домовину, (2)
І ще раз заплакав: «Ой сину, мій сину». (2)

Вийшла стара мати й стала ридати, (2)
Позволь мені, мужу, сина відкопати. (2)

ПРОЩАВСЯ КОЗАК ЗІ СВЕЮ РІДНЕЮ

А

Помірно

Прощався козак зі своєю ріднею,
прощався козак зі своєю милою,
прощався з матусею дуже старою,
просив доглядати її. Про- //ї - і.

Прощався козак зі своєю ріднею,
Прощався козак зі своєю милою,
Прощався з матусею дуже старою,
Просив доглядати її.

А мати за сином плакала всі ночі,
А мати за сином плакала всі дні,
І тихо хтось плакав в саду під вербою,
То плакала мила його.

Сім літ вже минає, війна не кінчиться,
Ніхто не вертає з війни.
А мати за сином на шлях виходила,
Чекала його восени.

Приїхав стрілець під свої же ворота –
Стрічать не виходить ніхто.
Забиті дошками всі вікна і двері,
Кругом бур'яном заросло.

Померла матуся і зрадила мила.
На що ж я вертався з війни?
За рідну Україну, зрадливу дівчину,
За що ж я свій край боронив.

ПРОЩАВСЯ КОЗАК ЗІ СВОЄЮ РІДНЕЮ

Б

Прощався козак зі своєю ріднею.
Він поїхав в далеку дорогу.
За свій рідний край, за стрілецький звичай.
Пішов в бій за свою перемогу.

А вітер колише шовкову травицю,
Молодий дуб додолу схилився.
Листя шелестить, вбитий козак лежить,
Над ним коник його зажурився.

– Ой коню ж мій коню, не стій наді мною.
Я тим часом полежу накритий.
Біжи, коню мій, скажи неньці рідній,
Що я лежу у степу забитий.

Хай батько і мати, і вірна дівчина.
Нехай вони за мною не плачуть.
Я в степу лежу, за ріднею тужу,
Чорний крук наді мною закряде.

Ряди за рядами ідуть партизани,
До походу гармати їм грають!
За народную честь, за знущання і смерть
Вони ката усюди карають.

Стрілецькая слава не вмере, не загине,
Будуть внуки про неї співати,
Що були козаки та й за волю лягли,
Тепер можемо вже їх згадати.

А ДІВЧИНА МОЛОДЕНЬКА

(На мел. «Сидить чайка на могилі»)

А дівчина молоденька нагнула калину,
Їдуть стрільці січовії з гори на долину.

Як з'їхали на долину, поставали в лаву.
Щоб проженуть москаликів, дістануть похвалу.

А Олена Степанівна з стрільцями воює,
Стрільці б'ються на маківці, вона бантежує*.

Бантежує, завиває, стрілецькїї рани,
Ото була Степанівна, що краща від мами.

Наша мама добра була, бо нас породила,
Степанівна краща була, бо нас боронила.

---

*Бантежує – завиває.

ТАМ ЗА ЛІСОМ, ЗА ЛУГОМ

Помірно

Там за лі - сом, за лу - гом, там за лі - сом, за лу -
гом хо - дить ко - зак за плу - гом.

Там за лісом, за лугом
Ходить козак за плугом.
Оре нивку чужую,
Добре, що в своїм краю.*
(Кожен рядок повторюється двічі)

Оре ниву і тужить:
«Хто родині послужить?
Хто їй зоре і пожне,
Як не стане і мене?»

Сонце гріє так мило,
Світ як золотом накрило.

Лиш здалеку громи б'ють,
Людям жити не дають.

Станьте, коні, орати,
Будем землю рівняти,
Будем землю рівняти,
Де стріляли гармати.

Я ті ями загою
І слід щезне по бою.
Тут пшениця проросте,
Синій блават зацвіте.

ВЖЕ ВЕСНА ВОСКРЕСЛА

Помірно

Вже вес - на вос - крес - ла, тра - ви зе - ле - ні - ють,
там на За - кар - пат - ті мо - ги - ли сі - рі - ють.

Вже весна воскресла, трави зеленіють,
Там на Закарпатті могили сіріють.

Сіріють, сіріють, свіже насипані,
Тих славних героїв, що за волю впали.

Молоді дівчата рани завивали,
Тих славних героїв в шпиталь відсилали.

В шпиталь відсилали, щоб їх лікували,
Тих славних героїв, що за волю стали.

ПРОЩАЙ, СЕЛО РІДНЕСЕНЬКЕ

Муз. Г. Гайворонського

Помірно, протяжно

Про-щай, прощай, се-ло рід-не-сень-ке, про-щай, У-кра - ї - но!

Про-щай, про - щай, сад виш - не - вий, мо - ло - да - я дів - чи - но!

Прощай, село ріднесеньке,
Прощай, Україно!
Прощай, прощай, сад вишневий,
Молодая дівчино!

Співай, співай, соловейку,
Сидя на калині,
Не журися, дівчинонько,
У тяжкій годині.

А в тім саду зелененькім,
Там сонечко сяє,
Край віконця на калині
Соловей співає.

А я піду на край світу,
Буду воювати,
Тебе, моє серденьтко,
Буду споминати.

Повстанські пісні

ТРИСТА ЛІТ

Маршем

1. Три-ста літ, три-ста літ ми-на - є, як наш брат
в кай-да-нах вми-ра - є за у-кра-їнсь-кий на-род.

Триста літ,
Триста літ минає,
Як наш брат в кайданах вмирає
За український народ.

Розривай,
Розривай кайдани!
Хай ще раз Україна встане
На українській землі.

Повставай,
Повставай, народе!
Здобував Вкраїні свободу
На українській землі.

Розбивай,
Розбивай темниці!
Здобувай Вкраїні столицю
На українській землі.

НЕ ЖУРІТЬСЯ, ЮНІ ДРУЗИ

Слова О. Олесь, муз. Б. Ганушевського

Помірно

Не жу-рять-ся, ю-ні дру-зі, є кра-ї-на ча-рив-на, на-ша
слав-на У-кра-ї-на, на-ша рід-на сто-ро-на, на-ша
слав-на У-кра-ї-на, на-ша рід-на сто-ро-на.

Не журіться, юні друзі,
Є країна чарівна,
Наша славна Україна,
Наша рідна сторона.*
(Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі)

Гори, доли, полонини,
Стайні, вівці, вівчарі...
Там на горах щохвилини
Світять ватри вівчарі.

І на них складають жертви –
Наші землі, труди і кров,

І на тих пустелях мертвих
Сходить наша воля знов.

Воля – пташка, воля – вітер,
Що за волю не даси?
Йди, шукай її по світу
Через гори і ліси.

Не журіться, юні друзі,
Є країна чарівна,
Наша славна Україна,
Наша рідна сторона.

ГЕЙ, ПОВСТАНЦІ

Маршем

Гей, пов - стан - ці у - кра - ї - нькі, як це вам зда -
еть - ся, прий - шов моск - вин в на - шу ха - ту та ще й з нас смі -
еть - ся, прий - шов // - еть - ся.

Гей, повстанці українські,
Як це вам здається,
Прийшов москвин в нашу хагу
Та ще й з нас сміється.

Нападає на всі села,
Б'є, мордує діти,
Палить села і хутори,
Мусять всі терпіти.

Разом з нами в святім бою
Стануть всі народи,
Бо усім їм Московщина
Не дає свободи.

Вже повстанці України
Взяли кріси в руки,
Здобувають Україну
Козаків правнуки.

РЕВІТЬ БУРІ, БИЙТЕ ГРОМИ

Піднесено

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: дві бемолі (B-flat, E-flat). Темп: 2/4. Текст пісні розташований під нотами.

Ре-віть бу-рі, бий-те гро-ми, хай здриг-не-ть-ся вся зем-ля.
Вдар-те в дзво-ни, у-кра-ї-нці, щоб по-чу-ла вся рід-ня.

Ревіть бурі, бийте громи,
Хай здригнеться вся земля.

Вдарте в дзвони, українці,
Щоб почула вся рідня.

Клич до бою всіх з собою —
Чи сестра то, ачи брат,
Щоб по степах України
Не бродив вже більше кат.

І на східному кордоні
Стане стрілець-партизан,

Впаде зона, що ділила
Наддніпрянців й галичан.

Обнімуться вільні друзі,
Прапор волі піднімуть,
Загримить ця пісня громом,
Що всі будуть її чуть.

Ревіть бурі, бийте громи,
Хай почує цілий світ,
Як за волю України
Виступає її цвіт.

ХАЙ НАША ПІСНЯ ВОЛІ І ВІРИ

Маршем

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: дві дізми (D, F#). Темп: 2/4. Текст пісні розташований під нотами.

1. Хай на-ша піс-ня во-лі і ві-ри, як грім на вес-ну за-гу-де,
щоб завт-ра со-няч-не-є роз-квіт-ло, про-сві-ти ар-мі-я і-де.

Хай наша пісня волі і віри,
Як грім на весну загуде,
Щоб завтра сонячнее розквітло,
Просвіти армія іде.

Навколо села, поле і гори,
Навколо молодая кров,
Із нас народ могутній творить
Просвіти зов, просвіти зов.

Ставай до нас, не бійся бою,
Проклять байдужа хай буде,
Вже не здолати нас пільмою –
Просвіти армія іде.

Над нею Бог благословенний,
Над нею світлий рівний
шлях,
Тримають твердо юні знамена
Просвіти жовто-синій стяг.

СТАНЬМО В ГРОМАДУ, ЯК ДІТИ

Маршем

1. Стань-мо в гро-ма-ду, як ді - ти, чо-ла у-го-ру зні - мім,
ни - ні на свя-то про - сві - ти - тре-ба це зна-ти у - сім.
Глянь-те – зо-рі - є нав - ко - ло, і не зни-ка - є піль - ма.
тут, під пра-по-ром «Про - сві - ти» міс-ця для не - ї не - ма.

Станьмо в громаду, як діти,
Чола угору знімим,
Нині на свято просвіти –
Треба це знати усім.

Гляньте – зоріє навколо,
І не зникає пільма.

Тут, під прапором «Просвіти»
Місця для неї нема.

Чуєте, радість, веселість,
Громом весни загуло.
Сонця спинити не сила,
Сонце «Просвіти» зійшло.

ОЙ ПУСТІТЬ, ОЙ ПУСТІТЬ

Помірно

1. Ой пус-тїть, ой пус-тїть, най ще по-гля-ну, я - ка гар-на ді-во -

ча кра-са, в не - і зір ча - рів-ний, о - чі ми - лі,
по пле-чах роз - пу - ще - на ко - са.

Ой пустіть, ой пустіть, най ще погляну,
Яка гарна дівоча краса,
В неї зір чарівний, очі милі,
По плечах розпущена коса.

Ой ти, милий, ой що з тобою сталося,
Ти на мене зовсім не дивиш,
Полюбив ти, напевно, другуго,
Яку давно у серцю таїш.

Вірю, вірю, моя ти дорога,
Що так вірно любила ти мене,
Обіцяв я Україні служити
І навік покидаю тебе.

Грають сурми зі сходу і заходу,
Час до бою ставати всім нам.
Ми ідем боротись з ворогами,
Визволяти Україну з кайдан.

Прийде хвиля, воскресне Україна,
Тоді і я жити буду.
Погуляю я по Україні,
По вільнім українським степу.

І все вище, все вище, все вище,
Піднімаєм синьо-жовтий прапор,
І все знищим, все знищим, все знищим,
Всю комуну, комуністичний терор.

ТАМ ПІД ЛЬВІВСЬКИМ ЗАМКОМ

(На мел. «Ой під Львівським замком»)

Там під Львівським замком
Сухий дуб стоїть.
А під тим дубочком
Партизан лежить.

Він лежить, не дише,
Він неначе спить.
Золоті кучері
Вітер шелестить.

А над ним старенька
Матінка стоїть.

Голову схилила,
Тихо говорить.

Було вас у мене
Четверо синів,
З них був наймолодший,
Сину мій, Андрій.

Як ти був маленьким,
Батько воював,
Він за Україну
Голову поклав.

КОТИТЬСЯ ТРОЙКА ПО ДОЛИНІ

Помірно

1. Ко - тить-ся трой-ка по до - ли - ні, за не-ю по-рох став, ту - ман, і -
де в по-ла-та-ній сви-ти - ні, ма - ха - є сум-но го-ло - вой.

Котиться тройка по долині,
За нею порох став, туман,
Іде в полатаній свитині,
Махає сумно головою.

«Чого зажурився, козаче? –
Питає его серця пан.
Яку тугу на серцю маєш,
Скажи, пораду тобі дам?»

– У наймах виріс я з дитинства,
І добрих слів я не чував.

Лишив дівчину чорнобриву
До серця широко пригортав.

Вона багата, а я бідний,
Вона для мене є тугою.
Вона віддалася, забула,
А я остався сиротой.

І вигукнув по всій долині:
«Важке, страшне моє життя.
Сховайте мене в домовину
Схилився, заплакав, як дитя».

ОЙ ЧУТИ, ЧУТИ, РЕВУТЬ ГАРМАТИ

Помірно

Ой чу - ти, чу - ти, ре - вуть гар - ма - ти, ой чу - ти,
чу - ти, вже гу - дуть. Там би - тим шля - хом із У - кра -
і - ни стріль - ці до бо - ю вже і - дуть. Там би - тим //бо - ю вже і - дуть.

Ой чути, чути, режуть гармати,
Ой чути, чути, вже гудуть.
Там битим шляхом із України
Стрільці до бою вже ідуть.

На плечах кріси, в руках гранати,
Коней за повіді ведуть...
Як виїжджали на поле бою,
А комуністи вже їх ждуть.

Прощає мати рідного сина,
Прощає брат свою сестру,
А там прощає молодий стрілець
Свою кохану дівчину.

Взяв за рученьку: «Бувай здорова!»
А з очей сльози полились:
«Не плач, дівчино, і не журися,
А щиро Богу помолись».

Виїхав стрілець у чисте поле,
Йому назустріч – вороги:
«Ой кате, кате, ворожий кате,
Ми тут навіки пропали».

Гармати грають, кулі літають,
Стрільці лягають, мов трава.

Вдарила куля стрільця у груди,
Він повалився із коня.

І полилася кров із серденька,
Пофарбувала всю траву,
А його друзі похоронили,
І висипали могилу.

І поставили хрест із берези,
А сотник напис написав,
Що в цій могилі спочив навіки
Молодий стрілець – партизан.

ПОПІД ГАЄМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ

(На мел. «Рости, рости, черемшино»)

Попід гаєм зелененьким,
Де пастух корови пас,
Попід гаєм прокрадався
Партизанський відділ наш.

Україно, Україно,
Україно ти моя,
Був я в бою, терпів муки,
А ти ще не є вільна.

Там їхала санітарка,
Санітарка молода,
І милого куля вбила,
Вона їхала сумна.

Одна рана невеличка –
По коліна без ноги,
Друга рана ледь помітна –
По плече нема руки.

ТАМ ЗА ЛІСОМ СОНЦЕ СХОДИТЬ

Маршем

The musical score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of three staves. The first staff is the vocal line with lyrics: 'Там за лі - сом сон - це схо - дить, мчить вже'. The second staff continues the vocal line: 'ко - ман - дир до нас. Там за лі - сом'. The third staff is the piano accompaniment, featuring chords and a melodic line that supports the vocal melody. The lyrics for the third staff are: 'сон - це схо - дить, мчить вже ко - ман - дир до нас.'

Там за лісом сонце сходить,
Мчить вже командир до нас.
Там за лісом сонце сходить,
Мчить вже командир до нас.

Як приїхав, крикнув: «Слава»,
Фронтом, фронтом по Кавказ!
Як приїхав, крикнув: «Слава»,
Фронтом, фронтом по Кавказ!

Я приїхав привітати
Вас, степовії орли.
Я приїхав привітати
Вас, степовії орли.

Щоб у перші лави стати
І на займанця вести!
Щоб у перші лави стати
І на займанця вести!

Кавалерія – з-за лісу,
А піхота – з-за гори.

Кавалерія – на шаблі,
А піхота – на штики!
Кавалерія – на шаблі,
А піхота – на штики!

Перемоги прапор має,
Командир вперед веде!
Перемоги прапор має,
Командир вперед веде!

Ми зі свої України
Всю голоту проженем.
Ми зі свої України
Всю голоту проженем.

ОЙ ПЛАЧЕ, ТУЖИТЬ СТАРА МАТИ

Не поспішаючи

Ой пла-че, ту - жить ста-ра ма-ти, та ше й дів-чи - на мо-ло-да, - зле -
ті - лись ка - ти, мов ті кру-ки, на на - ші се - ла і міс-та.

Ой плаче, тужить стара мати,
Та ще й дівчина молода, –
Злетілись кати, мов ті круки,
На наші села і міста.

Не сам один я тут остався,
Нас триста орлів тут лежить,
Найкраще серце України,
Які він муки там терпить».

Кати московські налетіли,
Забрали сонного зі сну.
«Прощай, дівчино, забудь
за мене,
Я йду на смерть за Вкраїну.

Вночі виводять по одному,
Крізь гул машинний чути стріл.
Ще раз «Слава Україні!»
Друзі мертві падають на діл.

На похорон ніхто не прийде,
Ані сестра, ні рідний брат.
Ніхто не знає, де могила,
Де похоронив тіло кат.

Там у лузі корч калини,
Під нею листя шелестить.
Вона тобі, дівчино, скаже,
Де твій миленький тихо спить.

НАД ЛЬВОВОМ ЧОРНА ХМАРА

Сумно **A**

Над Льво - вом чор - на хма - ра, чор - ні - ша на -
сту - па - є, там двох бра - тів у - кра - їн -
ців страш - на судь - ба че - ка - є.

Б

Помірно

Над Льво - вом чор - на хма - ра, чор - ні - ша на - сту - па - є,
там двох бра - тів у - кра - їн - ців страш - на судь - ба че - ка - є.

Над Львовом чорна хмара,
Чорніша наступає,
Там двох братів українців
Страшна судьба чекає.

А другий брат України,
То Біласів Василь.
Боровся за Україну,
Хоч був ще молодий.

А перший брат України
Данилишин Дмитро,
Боровся за Україну,
За українське добро.

Між ними був зрадник,
Мотика називався.
Він боявся смерті
І все ляхам признався.

Над Львовом чорна хмара,
Там два брати лежить,
Над ними хрест мармуровий,
То сяє, то блищить.

А Біласова мати
Тяженько ридала,

Що разом сина з братом
Навік попрощала.

Боролися соколи,
Боролися оба,
Бо хтіли визволити
Україну з ярма.

ЗІЙШОВ МІСЯЦЬ, ЗІЙШОВ ЯСНИЙ

Помірно

Зій-шов мі-сяць, зій-шов яс-ний з не-ба по-ди-ви-тись.
Кру-гом гля-нув яс-ним о-ком та й по-чав жу-ри-тись.

Зійшов місяць, зійшов ясний з неба подивитись.
Кругом глянув ясным оком та й почав журитись.
Вар.: Сходить місяць, сходить ясний та й почав світити,
За ним зірки посходили, як за батька діти.

Бачив місяць, як учора, могилу копали,
В ту могилу-домовину Тараса вкладали.

Спи, Тарасе, спи, Кобзарю, поки Бог не збуде.
Бо ще наша Україна самостійна буде.

Колись наша Україна зацвіте квітками,
Тепер наша Україна повна ворогами (москалями).

А У ЛІСІ НА ПОЛЯНЦІ

Помірно

А у лі-сі на по-лян-ці сто-я-ли пов-стан-ці.
По-схо-ди-лись до по-тіч-ка вми-ва-ти-ся вран-ці.

А у лісі на полянці стояли повстанці.
Посходились до потічка вмиватися вранці. (2)

Одні вже ся повмивали, декотрі стояли.
Більшовицького нападу та й не сподівались. (2)

Крикнув сотник молоденький: «Хлопці, я ранений.
Будь здорова, дівчинонько, і ти, рідна нене. (2)

Будь здорова, дівчинонько, і ти, рідна нене,
А ти, славна, Україно, не забудь за мене». (2)

РОСТИ, РОСТИ, ЧЕРЕМШИНО

Жваво

The musical score is written on a single treble clef staff with a key signature of two sharps (F# and C#). It consists of three lines of music. The first line starts with a 2/4 time signature and ends with a 3/4 time signature. The second line starts with a 3/4 time signature and ends with a 3/4 time signature. The third line starts with a 3/4 time signature and ends with a 3/4 time signature. The lyrics are written below the notes.

1. Рос - ти, рос - ти, че - рем - ши - но,
ши - ро - ко ся роз - ви - вай, ти, мо - ло - да дів - чи -
нонь - ко, за ко - хан - ня за - бу - вай.

Рости, рости, черемшино,
Широко ся розвивай,
Ти, молода дівчинонько,
За кохання забувай.

Ти, молода дівчинонько,
За кохання забувай,
Бо я сиджу в криміналі
За Вкраїну, рідний край.

Ой сиджу я рік в неволі,
І сиджу вже другий рік.

Прийшли браття-українці,
Визволять мене на світ.

Одну браму розвалили,
Другу браму так взяли,
Взяли мене за рученьки
На світ божий вивели.

Україно, Україно,
Україно, краю мій.
Ой за тебе, Україно,
Тяжкі муки я терпів.

ПОСЛАВ СТАЛІН ГОЛОДРАНЦІВ

Жваво

Музична партитура для голосу, написана в тональності Ді-мажор і 2/4 ритмі. Текст пісні розподілений на чотири рядки, кожен з яких має відповідну музичну лінію. Текст пісні: По-слав Ста-лін го-ло-дран-ців на за-хід-ні зем-лі, що-би на-рід на-у-ча-ли, щоб не бу-ли тем-ні. ПРИСІВ: Раз, два, три, чо-ти-ри, і-дуть до ко-мо-ри, роз-би-ва-ють скри-ні-шу-ка-ють бан-дьо-ри.

По - слав Ста - лін го - ло - дран - ців на за - хід - ні зем - лі,
що - би на - рід на - у - ча - ли, щоб не бу - ли тем - ні.
ПРИСІВ:
Раз, два, три, чо - ти - ри, і - дуть до ко - мо - ри,
роз - би - ва - ють скри - ні - шу - ка - ють бан - дьо - ри.

Послав Сталін голодранців на західні землі,
Щоби нарід научали, щоб не були темні.

Присів:

Раз, два, три, чотири,
Ідуть до комори,
Розбивають скрині –
Шукають бандьори.

У маленькім прискриночку Бандери шукають,
Що попаде їм під руки, усе забирають.

Обібрали усі села, ідуть до району,
Везуть обскубану курку й бутель самогону.

Або:

Як обійдуть усі села, дійдуть до району,
Везуть собі бочку сала й пляшку самогону.

У НЕДІЛЮ ПОСТУКАЛА

(На мел. «Рости, рости, черемшино»)

У неділю постукала
У тюремні ворота,

Мати синові своєму
Передачу принесла.

Ой візьміть ту передачу,
Бо так люди говорять,
Що по тюрмах заключених
Ще й голодом морять.

А начальник усміхнувся,
Твого сина вже нема.
Твого сина ще учора
Розрішили розстрілять.

Розстріляв проклятий ворог,
Тіло його десь сховав,

Щоб ніхто не міг дізнатись,
Де герой наш спочивав.

Розстріляли твого сина
При тюремній стіні.
Як вирок йому читали,
Бачив зіроньки ясні.

Я купила сину їсти
За останні гроші.
Передайте всім в'язненим
На спомин його душі.

ЗЕЛЕНИЙ ГАЙ, ПАХУЧЕ ПОЛЕ

Помірно

The image shows a musical score for the song 'Зелений гай, пахуче поле'. It consists of two staves of music in a 3/4 time signature with a key signature of two sharps (F# and C#). The melody is simple and folk-like. Below the first staff, the lyrics are written in a line: 'Зе - ле - ний гай, па - ху - че по - ле, зе - ле - не лис - тя ше - лес - тить, та -'. Below the second staff, the lyrics continue: 'кий чу - до - вий, гар - ний ве - чір, а я в не - во - лі му - шу жить.'

Зелений гай, пахуче поле,
Зелене листя шелестить,
Такий чудовий, гарний вечір,
А я в неволі мушу жить.

Поблідло личко, згасли очі,
Краса зів'яла, стан зігнувся,
І я заплакав опівночі,
І гірко плачучи заснув.

Зелений гай, пахуче поле
Мені приснилися в тюрмі,
Що степ широкий, наче море
І тихий сум на Україні.

Сниться мені, що я на волі,
Що Україна вже вільна,
Що місто Київ вже столиця
І провалилася Москва.

Її любив і звав своєю,
Як пташку жалував її,
В садах, полях гуляв я з нею,
Пісні співав її сумні.

І я проснувся, і дивлюся,
Що я ще й досі у тюрмі,
І сам не знаю, чи діждуся
Те, що приснилося мені.

ГРАЮТЬ СУРМИ

Помірно

Гра-ють сур - ми зі схо - ду й до за - хо - ду, час до бо - ю, ста-вай -
мо в ря-ди. Ви - ру - шай - мо всі ра - зом по - хо - дом,
виз - во - ля - ти бра - тів із тюр - ми.

Грають сурми зі сходу й до заходу,
Час до бою, ставаймо в ряди.
Вирушаймо всі разом походом,
Визволяти братів із тюрми.

Встане воля, воскресне Україна,
Погуляємо в рідних степах.
І не будемо більше каратись,
По ворожих проклятих тюрмах.

У НЕДІЛЮ РАНО

(На мел. «Ой усюди сумно»)

У неділю рано, ще сонце не сходе,
Більшовицька банда поза селом ходе.

Поза селом ходе, запалили хату.
Малі діти плачуть: «Мамо, де наш тато?»

«Тато на Україні, в далекій чужині,
Воює за волю рідній Україні».

Хто Україну зрадить, того Бог скарає,
Того сира земля в себе не приймає.

ДІВЧИНО-ГОЛУБКО

Помірно

Дів - чи - но - го - луб - ко, йди сядь бі - ля ме - не, над -
хо - дить роз - лу - ки вже час, хо - ди об - ні - ме - мось ще
раз на роз - лу - ку, бо ли - ше в ос - тан - ній вже раз.

The image shows a musical score for the song 'Дівчино-голубко'. It consists of three staves of music. The first staff is the vocal line, written in a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 4/4 time signature. The second and third staves are the piano accompaniment, also in a treble clef with the same key signature and time signature. The lyrics are written below the vocal line, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes.

Дівчино-голубко, йди сядь біля мене,
Надходить розлуки вже час,
Ходи обнімемось ще раз на розлуку,
Бо лише в останній вже раз.

Вже завтра рушаю в далеку дорогу,
Не плач, коли йду, то прощай.
Молися за справу, учи дітей наших,
Як згину в борні за свій край.

На горі могила, тризуб весь в прапорах,
А хрест березовий в квітках,
Три лави повстанців в стіп гробу героїв,
Присягу складають всі враз.

А дзвони в дзвіниці все грають, як сурми
Присягу повстанську несуть,
Від уз гір Кавказу, до срібного Сяну -
Це марші бойові на путь.

Упала команда тверда і рішуча:
«До зброї, повстанці, вперед!»
А сонце криваво понад гору знялось,
Сніжок шляхи стелить на схід.

Від'їхали друзі, по селах затихло,
Вертають дівчата до хат.
Повстанську пісню лиш вітер доносить –
Весною ми вернем до вас.

ШУМІЛИ СОСНИ І СМЕРЕКИ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: три дізми (F#, C#, G#). Метр: 3/4. Текст пісні:

Шу - мі - ли сос - ни і сме - ре - ки, як я і - шов у
тем - ний гай. По ли - чень - ку сльо - за ско - ти - лась,
ска - зав ос - тан - ній раз: "Про - щай!"

Шуміли сосни і смереки,
Як я ішов у темний гай.
По личеньку сльоза скотилась,
Сказав останній раз: «Прощай!».

Колись я звечора до ранку,
Любив з дівчиною жартувать,
Тепер я звечора до ранку,
Спішу в криївку ночувать.

Прощайте карі оченята,
І ти, дівчинонько моя,
Бо я вже більше не поверну
До свого рідного села.

В криївці ночі холодніі,
Прийдеться спати на землі.
Не прийде матінка, не скаже:
«Простелю, сину, я тобі».

Колись я звечора до ранку
Тримав дівчину при собі.
Тепер я звечора до ранку
З милою бачусь тільки в сні.

Шуміли сосни і смереки,
Як я ішов у темний гай.
По личеньку сльоза скотилась,
Сказав останній раз: «Прощай!»

РОЗКУЮТЬСЯ ПУТА

Маршем

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: одна діза (F). Метр: 2/4. Текст пісні:

1. Роз - ку - ють - ся пу - та, пу - та ві - ко - ві - ї, і по - ві - є
буй - ний ві - тер по всій У - кра - ї - ні.

Розкуються пута, пута віковії,
І повіє буйний вітер по всій Україні.

Рубай, вражий кате, наліво, направо,
І на крові, на руїнах, Україна стане.

Стане Україна могутня держава,
І героям, і народу буде вічна слава.

І НА СИБІРУ ВІТЕР ШУМИТЬ

Слова народні, музика Василя Сторонського

Помірно

І на Си-бі-ру ві-тер шу-мить, силь-ний мо-роз ска-же - ні - е,
бід-не ко-зац-тво в тор-мах си-дить, бу-ря над ни-ми ша - лі - е.

І на Сибіру вітер шумить,
Сильний мороз скаженіє,
Бідне козацтво в тюрмах сидить,
Буря над ними шаліє.

Буря шаліє у серцях їх,
Руки кайдани стискають,
Тільки сльозами в очах своїх
Бога на поміч благають.

О Боже, Боже, зглянься на нас,
Здійми тяжкії кайдани,
Що в'їлися в тіло козацьке,
Шир'ять (*ширшають*) кривавії рани.

ЛЮБА МАТУСЕ, Я ВСЕ ПРО ТЕБЕ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: G-мажор (одна дієзнака). Метр: 2/4. Текст пісні розташований під нотами.

Лю-ба ма - ту - се, я все про те - бе дум-ка - ми
ли - ну як ніч, так день. Те-бе я ба - чу в сво-ій у -
я - ві, і го-лос чу - ю тво-їх пі - сень.

Люба матусе, я все про тебе
Думками лину як ніч, так день.
Тебе я бачу в своїй уяві,
І голос чую твоїх пісень.*

*(*Два останні рядки кожного куплета
повторюються двічі)*

Ти колисала мене, матусю,
Як я в колисці була колись,
Яка ж ти, нене, була щаслива!
О час веселий хоч раз приснився.

Ти колисала мене в колисці
І пригортала мня до грудей,
Не одну нічку ти недоспала,
Я сон зганяла з твоїх очей.

А як була я іще малою,
Ту жовту косу чесала ти.
Тепер у тюрмі щодня, щоночі
Ту жовту косу нищать кати.

А біле тіло спухло, зчорніло –
Щодня, щоночі нагайка рве.
Прощай, матусю, будь горда з того,
Що твоя доня в тюрмі помре.

І не побачиш мене в віночку,
Дружки до шлюбу не поведуть,
У тюрмі темній кати замучать,
Без труни в землю та й покладуть.

Так мене били і катували,
Аж лютував червоний змій.
Я не призналась тут ні до кого,
Бо я вмираю за нарід свій.

Ще раз, матусю, прощай, кохана!
Мене смертельний піт залива,
Уста поблідли, ох, болить рана,
І твоя доня вже не жива.

НЕ ПЛАЧТЕ, НЕ СУМУЙТЕ

Маршем

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. It begins with a repeat sign. The lyrics are: 1. Не плач - те, не су - муй - те ви, хлоп - ці - ю - на - ки, бо не - за - ба - ром пі - дуть до вій - ська всі дів - ки. Не плач - те, не су - муй - те ви, хлоп - ці - ю - на - ки, бо не - за - ба - ром пі - дуть до вій - ська всі дів - ки.

Не плачте, не сумуйте
Ви, хлопці-юнаки,
Бо незабаром підуть
До війська всі дівки.

Котра із них заважить
Сто кіля із дівчат,

Тота, напевно, піде
До танків і гармат.

Котра буде легенька,
Мов пір'ячко, мов птах,
Тота буде літати
У наших літаках.

Котра колись тріптала,
Тріпоче ще й тепер,
То тій дадуть при війську
Стрілецький машингвер.

Котра колись носила
Плітки перший тон,

То тій дадуть при війську
Военний телефон.

Котра колись ходила
З хлопцями на шпацер,
То ту, напевно, візьме
За жінку офіцер.

ОЙ ТИ, ПТАШКО, ПТАШКО

Помірно

1. Ой ти, пташ-ко, пташ - ко, чом зер-нят-ко не клю-єш? Ой ти, гар-ний,
слав - ний ко - за - че, чом пі - сень - ку не спі - ва - єш?

Ой ти, пташко, пташко,
Чом зернятко не клюєш?
Ой ти, гарний, славний козаче,
Чом пісеньку не співаєш?

Клював би я зернятко,
Колосочка нема,

Співав би я гарную пісеньку,
Коли в мене волі нема.

Як я був на волі,
Я з друзями пив, гуляв,
Тепер попав у тайгу прокляту
І пропадаю бідний я сам.

ОСІННІ КВІТИ ВЖЕ ЗІЙШЛИ

Маршово

1. О - сін - ні кві - ти вже зій - шли, вбмо - ро - же - ні віт - ра -
по - сі - па - ки нас ве - ли, глу - зу - ю - чись над на -
-ми. як // -ми. Ой тям - ло, тям - ло я той час, ти

пла - ка - ла за мно - ю, а на про - щан - ня раз у
раз ма - ха - ла ти ру - ко - ю.

Осінні квіти вже зійшли,
Вбморожені вітрами,
Як посіпаки нас вели,
Глузуючись над нами.

Ой не радійте вороги,
Наш дух уста вам скрутить.
Нас не злякають кайдани –
Вкраїна не опустить.

Ой тямлю, тямлю я той час,
Ти плакала за мною,
А на прощання раз у раз
Махала ти рукою.

Тюремнику, все гордо стій,
Не встид для нас кайдани.
Прийде пора і всі ми враз
До пімсти в бою станем.

Знайшли кати для нас тюрму,
Тут будем зимувати,
Чужий тут світ, скрізь вороги,
І вітер свище в ґрати.

Бо мстивий Гонти дух злине
З варшавського околу,
І діло пімсти розпочнуть
Бандерові соколи.

ОСТАННІЙ ПРИВІТ, МОЯ МИЛА

Помірно

1. Ос - тан - ній при - віт, мо - я ми - ла, ос - тан - ній при -
віт то - бі шлю, а завт - ра - по - завт - ра, дів -
чи - но, ти зна - еш, за що я ту - жу.

Останній привіт, моя мила,
Останній привіт тобі шлю,
А завтра-позавтра, дівчино,
Ти знаєш, за що я тужу.

Розвіялись мрії кохання,
Хоч може, хоч може, не всі.
Чи тямиш слова ці останні:
– Вкраїно, життя лиш тобі.

Поїдеш в далекі табори,
Хоть важко там буде тобі,
Там щезнуть дні горя-недолі,
Ти вернешся знов до рідні.

А я тут з друзями останусь
На сторожі рідних гробів,
І духом витатиму волю,
Що прийде на вістрях мечів.

ТЕМНЕНЬКОЇ НОЧІ МИ ІШЛИ ДО БОЮ

Маршем

1. Тем-нень-ко - ї но-чі ми іш-ли до бо-ю, а яс - ні зо - рі сі - я - ли,

з гар-мат стрі-ля - ли, а ми нас - ту-па-ли, о-дин по дру-го-му па - да-ли.

Темненької ночі ми ішли до бою,
А ясні зорі сіяли,
З гармат стріляли, а ми наступали,
Один по другому падали.*
*(*Останні два рядки кожного куплета
повторюються двічі)*

Ой бачив я, бачив раненого друга,
Що впав на землю ще живий,
З грудей червона кров текла рікою,
Останні слова говорив.

– Напишіть до батька, напишіть до неньки,
Напишіть до любої дівчини,
Що гостра куля грудь мою ранила
О пів на другій години.

Напишіть до батька, напишіть до неньки,
Напишіть до любої дівчини,
Щоб мене ховали у неділю рано
О пів до восьмої години.

Не було там батька, не було там неньки,
Не було там любої дівчини,
Тільки товариші сумно заспівали,
Оркестр там жалібно загравав.

У ВИСОКИХ ЗАЛІЗНИХ КАМЕРАХ

Маршем

1. У ви-со-ких за-ліз-них ка-ме-рах, де мо-ло-ді дів-ча-тонь-ка си-дять,

і так жа-ліб-но піс-ню спі-ва-ють, що не-вин-но во-ни так тер-плять.

У високих залізних камерах,
Де молоді дівчатонька сидять,
І так жалібно пісню співають,
Що невинно вони так терплять.

А їм сонце не світить ніколи,
Ані місяць не сяє уночі,
Ой як тяжко нам жити в неволі,
Краще було в могилі сполягти.

Чотири коробочки сірки,
Каганчик горить край стола,
Я більше з миленьким любитись не буду,
І так закінчиться життя.

У ЛІСІ У ТЕМНОМУ СЕРЕД ПАХУЧИХ ТРАВ

Жваво

1. У лі-сі у тем-но-му се-ред па-ху-чих трав, ле-

жить ко-зак ра-не-ний, ле-жить, не-на-че спав. Ле- // -жить, не-на-че спав.

У лісі у темному серед пахучих трав,
Лежить козак ранений, лежить, неначе спав.*
(*Кожен другий рядок повторюється двічі).

Все тихше, тихше, тихше козацьке серце б'є,
Вже скоро день минає і нічка настає.

А у неділю рано, як почало світать,
Біжить якась дівчина, біжить просто до нас.

Біжить вона стежкою, а кулі, наче град,
Хоч дуже страшно було, не подається взад.

Прибігла до милого і стала голосить:
– Ох, милий, серце моє, а що ж тебе болить?

– Болить мене серденько, ще правая рука,
Бо то мене зранила куля більшовика.

В неділеньку зраненька, як ворон закричав,
Заплакала дівчина, як милий умирав.

І ще промовив слово: «Ой мила ти моя,
Я мушу умирати, а ти будеш жива».

А ВЧОРА З ВЕЧОРА

Сумно

А вчора з вечера так пізно, заб -
ра - ли ми - ло - го в пор - му. Ког - ро - го я вір - но лю -
би - ла, і щас - тя ба - жа - ла йо - му. Ког - // - му. Ко -

А вчора з вечора так пізно,
Забрали милого в тюрму.
Котрого я вірно любила,
І щастя бажала йому.

«Коли ти до мене приїдеш,
Коли ти до мене прийдеш.
Коли ти мене молодую,
Під шлюбний вінець поведеш».

«Не скоро до тебе приїду,
Не скоро до тебе прийду.

Не скоро тебе молодую
Під шлюбний вінець поведу».

«Збудуй мені, милий, хатину,
Сама я в ній жити буду.
Шукай собі іншу дівчину,
Я в неї служанкою буду».

«Не хочу, щоб ти мя служила,
І мою служанкою була.
А хочу, щоб ти мя любила,
І мою дружиною була».

ТАМ ЗА МОРЕМ ЗА ШИРОКИМ

(На мел. «Рости, рости черемшино»)

Там за морем за широким
Судьба разом нас звела.
Край далекий на чужині,
За вітчизну нам дала.

Але ми гетьманські діти,
Тямим предків, козаків.
Понад морем над широким
Кличем до своїх братів.

Як прийдеться стати разом,
За Україну підем.

Бо найкращі ми на світі
Для України живем.

Ми українці до скону,
Нас є сила козаків.
Не розлучить нас ні море,
Ні межі чужих країв.

Сонце всюди нам принесе
Подих рідної землі.
Клич її почуєм всюди,
Хоч за морем в чужині.

ЗАБУДЬ МЕНЕ, МОЯ МАТУСЮ

Сумно

я твій син. Як був ма-лий, то ти ра-ді-ла, а
як під-ріс, ка-ти взя-ли. Як //ти взя-ли. Не

Забудь мене, моя матусю,
Забудь мене, що я твій син.
Як був малий, то ти раділа,
А як підріс, кати взяли.

Навколо села червоніють,
Між ними сини простяглись,
Сини вільної України
На три дорозі розійшлись.

Не мала сили боронити,
Не мала сили, бо стара.
Кати злетілись, мов ті круки,
І закували юнака.

І розійшлись на три дорозі,
А з тих доріг на три стежки.
І манівцями так мандрують,
Неначе блуднії сини.

Здригнулось тіло від кайданів,
Стиснули руки ті замки,
І забряжчав я кайданами,
Кати промовили вже йти.

Як зійде сонце, стане видно,
Побачиш волю трьох братів,
Побачиш волю молодую,
Закутую у кайдани.

І на відхід я попрощався,
Прощай, родину ти моя.
Прощай, родину-Україно,
Більш не побачу тебе я.

І нех нас б'ють і нас катують
Страшніше біса-сатани,
То їм таки іще покажем,
Що ми козацькії сини.

ОЙ УСЮДИ СУМНО

Помірно

Ой у - сю - ди сум - но, ой у - сю - ди ти - хо,
до се - ла сти - хень - ка під - су - ва - лось ли - хо.

Ой усюди сумно, ой усюди тихо,
До села стихенька підсувалось лихо.

Авто під'їжджає під кожну хату,
Забирає друзів за підпільну працю.

Друзів забирають, в'яжуть назад руки,
І повезли селом до тюрми на муки.

Привезли до тюрми, їсти не давали,
А по сім раз на день нагаї свистали.

Довго не тримали, а тільки півроку,
Закликають друзів слухати вироку.

Вирок прочитали, на смерть засудили,
Злопотів скоростріл, друзів повалили.

«Прощай, Україно, прощай, мамо, тату!
За підпільну працю я дістав заплату!»

«Прощай, Україно, прощай, мамо, тату!
Прощавайте, друзі, й ти, тюрмо проклята».

Не одна жертва, не одна впала...
«Слава Україні!» і «Героям слава!»

Я СЬОГОДНІ ЩОСЬ ДУЖЕ ГОРЮЮ

(На мел. «Ой пустіть, ой пустіть»)

Я сьогодні щось дуже горюю,
Про козацьку долю згадав.
І про славу давню незабутню,
Що колись я так славно гуляв.

Боронив я тебе, Україно,
Захищав я від лютих татар.

Тоді слава про мене лунала,
І боявся мене яничар.

А тепер все пройшло, все минуло.
Чорна хмара, як море, зійшла,
Плачуть, тужать сини України,
Що так марне проходять літа.

Вдарить дзвін у велику годину, Ти воскреснеш, моя Україно,
Ми підемо в великий двобій, На вістрях гайдамацьких ножів.

МИ ЙДЕМ ВПЕРЕД

Маршем

Слова і музика Л. Лепкого

Ми йдем впе-ред, над на - ми ві - тер ві - є, і рід - ні нам вкло -
ня - ють-ся жи - та, від ра - дос - ти аж сер - це млі - є, за
во - ло смерть нам не страш - на. Від

Ми йдем вперед, над нами вітер віс,
І рідні нам вклоняються жита,
Від радості аж серце мліє,
За волю смерть нам не страшна.

Ми йдем вперед, здалека чути гуки,
Гармати б'ють, там воля або смерть,
Не буде більш терпінь і муки,
Вперед! Там воля або смерть!

Дзвенять шаблі, як ясне сонце сяють,
Гримлять пісні, аж земля свята
Дрижить під нами дорога.
За волю смерть нам не страшна.

НІЧ БУЛА ЯСНА, ВСЮДИ БУЛО ТИХО

(На мел. «Була ніч не видна»)

Ніч була ясна, всюди було тихо,
Як до села підкрадалось лихо. (2)

Ой там заїжджали під каждую хату.
Забирали юнаків за підпільну працю. (2)

Довго не сиділи лиш півтора року.
Викликають юнаків читати вироку. (2)

Вирок вичитали – на смерть засудили.
Скоростріл сторожкотав – юнаків убили.

ЧИ ТО БУРЯ, ЧИ ТО ГРІМ

Слова Б. Лепкого

Енергійно

Чи то бу - ря, чи то грім, чи гу - де хма - ро - вий, що зем -
ля за сто миль гра - е гріз - но! Від Ку - ба - ні аж до гір чу - ти
го - лос: "По - зір! В ряд ста - вай, щоб не бу - ло за - піз - но!"

Чи то буря, чи то грім, чи гуде хмаровій,
Що земля за сто миль грає різно!
Від Кубані аж до гір чути голос: «Позір!
В ряд ставай, щоб не було запізно!»

В ряд ставай, не барись, на ніщо не дивись –
Чи до неба підем, чи до пекла.
Кидай неньку стару, кидай любку, сестру,
Бо настала велика потреба,

Бо настав такий час, що помре дехто з нас,
Не в постелі, а в полі у бою.
І в годину різну спом'янеш Вітчизну,
Бо для неї вмيرали з любові.

І хоч нам полягти й не дійти до мети.
 То про нас говоритимуть люди.
 «Так боролись колись, полягли – не здались,
 А кайдани порвали на штуки!»

Де ті вірні сини, де поділись вони?
 Де ті лицарі славні, завзяті?
 Чом вони не встають, як один чом не йдуть
 Батьківщину свою рятувати?

Ти, котюго, спіши, утікай – не лежи,
 Бо господар додому вертає.
 А ти, темная ніч, пропади чим скоріш,
 На Україні хай сонце засяє.

ОЙ У НЕДІЛЮ РАНО

Помірно

Ой у не - ді - лю ра - но лиш по - ча - ло сві - тать, бі -
 жить я - кась дів - чи - на, бі - жить прос - то до нас. При -
 біг - ла до ми - ло - го, жа - ліб - но го - мо - нить, ой,
 ми - лий, сер - це мо - є, а що ж те - бе бо - лить. При - // - лить. Бо -

Ой у неділю рано
 Лиш почало світать,
 Біжить якась дівчина,
 Біжить просто до нас.

Прибігла до милого,
 Жалібно гомонить,

Ох, милий, серце моє,
 А що ж тебе болить.

Болить мене, миленька,
 Болить права рука.
 Бо мене поранила
 Куля ворожая.

І ще промовив слово
Ох, мила ти моя,
Я мушу умирати,
А ти будеш жива.

Ой у неділю рано,
Де ворон закричав.
Заплакала дівчина
Як милий умирав.

Від вітру почорніло
Козацькеє тіло.
І зблідли карі очі,
Пожовтіло чоло.

Ой він промовив слово,
Ох мила ти моя.
Я мушу умирати,
А ти будеш жива.

СОНЦЕ СХОДИТЬ І ЗАХОДИТЬ

Помірно

Сон-це схо-дить і за-хо- дить, я три
ро - ки у га - ю. На - вес - ні прий -
шов до-до - му та й ро - ду не піз-на - ю.

Сонце сходить і заходить,
Я три роки у гаю.
Навесні прийшов додому
Та й роду не пізнаю.

І ребро ще поламане
Від польського нагана.

Тато лежить тяжко хворий,
Навіть не обертається.
Мама з сестрою підводять,
А він тільки проситься.

Тато рідний, мамо рідна,
Більш не будуть кати бить.
Я вже буду коло дому,
Я вас буду боронить.

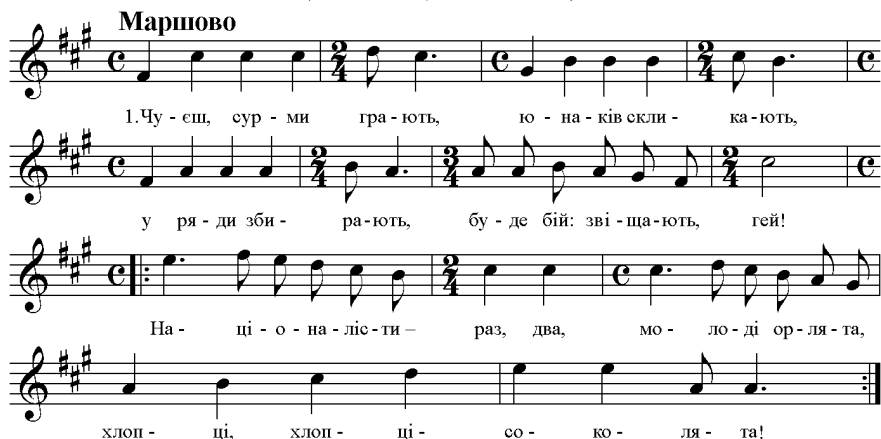
Не беріть мене за руку,
Бо рука потовчена.

Тоді буде честь і слава,
Як не стане в нас катів.
Як засяють над Києвом
Синьо-жовтії стяги.

ЧУЄШ, СУРМИ ГРАЮТЬ

(Гімн націоналістів)

Маршово

1. Чу - еш, сур - ми гра - ють, ю - на - ків скли - ка - ють,
у ря - ди зби - ра - ють, бу - де бій: зві - ща - ють, гей!
На - ці - о - на - ліс - ти - раз, два, мо - ло - ді ор - ля - та,
хлоп - ці, хлоп - ці - со - ко - ля - та!

Чуєш, сурми грають, юнаків скликають,
У ряди збирають, буде бій: звіщають, гей!*

(* Кожен другий рядок повторюється двічі)

Приспів:

Націоналісти – раз, два,
Молоді орлята, хлопці, хлопці-соколята!
(Повторюється після кожного куплета)

Україна-мати кличе нас повстати,
Одноставно стати, в бою погуляти, гей!

Ми не будем спати, плакати, ридати,
День пімсти й розплати будем готувати, гей!

За нашу державу, за честь і за славу,
Знищимо криваву московську державу, гей!

За нашу свободу, за нашу вроду,
Підем в огонь і воду за нашу свободу, гей!

Не сумуй, родину, не тужи, дівчино,
Кличе Україна, наша Батьківщина, гей!

ЯК ВИ УМИРАЛИ

Маршем

1. Як ви у - ми - ра - ли, вам дзво - ни не гра - ли, ніх - то не за - пла - кав за
ва - ми, лиш в чис - то - му по - лі ре - ві - ли гар - ма - ти, а
1. зо - рі вми - ва - лись сльо - за - ми. Лиш // 2. зо - рі вми - ва - лись сльо - за - ми.

Як ви умирали, вам дзвони не грали,
Ніхто не заплакав за вами,
Лиш в чистому полі ревіли гармати,
А зорі вмивались сльозами.

Як вас хоронили у темну могилу,
Від крові земля червоніла,
І згрями круки по небі літали,
І бурею битва гриміла.

На ваших могилах хрести похилились,
Калина зігнулась додолу,
Спіть, орли-соколи, сини України,
Що вмерли за волю і долю.

У ЛІСАХ, У ХАЩАХ ДИКИХ

Помірно

1. У лі - сах, у ха - щях ди - ких ви лі - та - ми про - жи - ли,
в тем - них бун - ке - рах у - сі дні ва - ші мо - ло - ді прой - шли.

ПРИСПІВ:

Хлоп-ці з лі-су, хлоп-ці з лі-су, ви сво-бо-ди ли-ца-рі.
 Ви за во-лю У-краї-ни скла-ли го-ло-ви сво-ї. // -ви сво-ї.

У лісах, у хащах диких
 Ви літами прожили.
 В темних бункерах усі дні
 Ваші молоді пройшли.

У полон ви не здавались,
 Остання куля – то собі.
 Лиш зомлілих вас хапали
 Й катували у тюрмі.

Приспів:

Хлопці з лісу, хлопці з лісу,
 Ви свободи лицарі.
 Ви за волю України
 Склали голови свої.

Розпинали вас на стінах,
 Із тризубом на груді.
 І в Сибіру вас ховали
 У тій вічній мерзлоті.

(Повторюється після кожного куплета)

Не забудуть вас в народі,
 Славні будьте у віках.
 Ми збудуєм Україну
 На святих ваших кістках.

Ворогів ви не щадили,
 Гнали їх із наших піль.
 Воля й слава України –
 То єдина ваша ціль.

НА ВКРАЇНІ СУРМИ ГРАЮТЬ

Помірно

1. На Вкраї-ні сур-ми гра-ють, на Вкраї-ні сур-ми гра-ють,
 нас до бо-ю за-кли-ка-ють, нас до бо-ю за-кли-ка-ють.

На Україні сурми грають, (2)
 Нас до бою закликають. (2)

Встань, Тарасе, встань, Богдане, (2)
Повставайте всі гетьмани. (2)

Встань, Тарасе, пробудися, (2)
На свій нарід подивися, (2)

Як він тяжко тут бідує, (2)
І по тюрмах голодує. (2)

Україна не загине, (2)
Поки світ і небо синє, (2)

Ми за тебе, Україно, (2)
Будем битись до загину. (2)

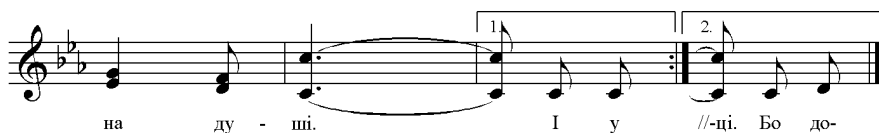
І ви славні бандерівці, (2)
Героїчні українці. (2)

На Вкраїні сурми грають, (2)
Нас до бою закликають. (2)

ЙШЛИ СЕЛОМ ПАРТИЗАНИ

Помірно

Йшли се - лом, йшли се - лом пар - ти - за -
ни по сво - їй у - кра - їнсь-кій не - віль - ній зем -
лі. І у кож-но - го збро-я бу - ла за пле -
ча - ми, і у кож-но - го сму-ток і біль

на ду - ші. І у //ці. Бо до-

Йшли селом, йшли селом партизани
 По своїй українській невільній землі.
 І у кожного зброя була за плечами,
 І у кожного смуток і біль на душі.

Біль і смуток за всю Україну,
 І за спалені хати, і зрубаний сад,
 За ту пісню, що чув ти колись солов'їну,
 Але їм вже дороги не було назад.

Бо дорога назад – це неволя,
 І ховатись у лісі не будемо ми.
 Ми підемо вперед і здобудемо волю,
 України своєї ми вірні сини.

Хтось цю пісню завів і вона пролунала
 На всі гори Карпати, на весь рідний край.
 Щоби знали усі – Україна повстала,
 Ти лети, наша пісне, аж за небокрай.

І не всі повернулися з бою живими,
 І не всіх дочекалася рідна сім'я.
 Пам'ятайте ж усіх, пам'ятайте такими,
 Пам'ятай їх уся українська земля.

НА ВКРАЇНІ ДЗВОНИ ДЗВОНЯТЬ

Помірно

1. На Вкра - ї - ні дзво - ни дзво - нять, щоб сід - ла - ли хлоп - ці ко - ні,

щоб шаб - лі й ме - ці гост - ри - ли, і в по - хід ся го - то - ви - ли.

На Україні дзвони дзвонять,
Щоб сіддали хлопці коні,
Щоб шаблі й мечі гострили,
І в похід ся готовили.

Виряджала мати сина,
Молилася Богу,

Виряджала сестра брата
В далеку дорогу.

Ой іди, мій братику,
Іди, не барися,
За чотири неділеньки
Додому вернися.

САНІТАРКА ТАМ СИДІЛА

(На мел. «Сонце сходить і заходить»)

Санітарка там сиділа,
Санітарка молода,
Її милого ранили,
Вона їхала сумна.

Перша рана невелика,
По коліна без ноги,
Друга рана ледь замітна,
По плече нема руки.

Україно, Україно,
Ти купаєшся в крові,
А ми мучимось по дебрях
Усі хлопці молоді.

Україно, Україно,
Україно ти моя.
Я за тебе терплю муки,
А ти ще не є вільна.

БУЛА НІЧ НЕ ВИДНА

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Титул: «БУЛА НІЧ НЕ ВИДНА». Темп: «Помірно». Музика написана в 3/4 ритмі, з одним бемолем (F-dur). Текст пісні: Бу - ла ніч не вид - на, не бу - ло ніц, ти - хо, до се - ла сти - хень - ка під - су - ва - лось ли - хо, до се - // - хо.

Була ніч не видна, не було ніц, тихо,
До села стихенька підсувалось лихо.

Під'їжджає авто, попід кожну хату,
Забирають друзів за підпільну працю.

Забирають друзів, назад в'яжуть руки,
І везли край села до тюрми на муки.

А у тій тюрмі їсти не давали,
Но п'ять разів на день нагаї свистали.

Не було то довго, минуло півроку,
Закликають друзів слухати вироку.

Вирок вичитали і на смерть сказали.
Скоростріл злопотів - друзі попадали.

ВИ В ДНІ ВЕСНЯНІ ПОЛОЖИЛИ ЖИТТЯ

Помірно

Ви в дні вес - ня - ні по - ло - жи - ли жит - тя на на - каз свя - тий У - кра -
ї - ни. А ру - ки ді - во - чі не кла - ли квіт - тя, дру -
зі не нес - ли до - мо - ви - ни. Ос - тан - ній ці - лу - нок на ва - шім чо - лі не
кла - ли ма - ту - ся, ні та - то, ніх - то не сві - тив вам сві -
чок в го - ло - вах, дру - зі не прий - шли по - хо - ва - ти.

Ви в дні весняні положили життя
На наказ святий України.
А руки дівочі не клали квіття,
Друзі не несли домовини.

Останній цілунок на вашім чолі
Не клали матуся, ні тато,
Ніхто не світив вам свічок в головах,
Друзі не прийшли поховати.

Тортури і смерть не змогли вас зломать,
Ви тайно забрали в могилу,
По бурнім життю ви пішли спочивать
За чесне, священне діло.

Не сурмили вам марш жалібний,
Не справила тризну родина...
Сповнили ви нації наказ святий,
Вам вдячна за це Україна.

За смерть, ваші муки день помсти іде,
Надходить розплата кривава,
Воскресення нації світле гряде,
Герої, вам честь, вічна слава.

ВИРУШАЄ КОСАР В ПОЛЕ

(На мел. «Сонце сходить і заходить»)

Вирушає косар в поле,
А за косарем жатки,
Гей перед ним жито морем
Хилить долу колоски.

Степ укрили ряд покосів,
Пахне скошена трава.
Груди голі, ноги босі,
Ще й без шапки голова.

Гей, лани широкополі,
Україно золота,
Гей, де лиш оком глянеш, брате,
Всюди рідна сторона.

ОЙ ВІЙНА, ВІЙНА, ЯКА ТИ СТРАШНА

Помірно

Ой вій - на, вій - на, я - ка ти страш - на,
ма - ла ма - ти си - на, а його не - ма.

Ой війна, війна, яка ти страшна,*

Мала мати сина, а його нема.

(* Кожен перший рядок повторюється двічі)

Ой війна, війна, яка ти страшна,

Мала дівка хлопця, а його нема.

Ой війна, війна, яка ти страшна,

Мала сестра брата, а його нема.

Твій брат в Україні в окопах лежить,

Його груди ранено, кров йому біжить.

Не плач, стара мати, син героєм вправ,

Він за Україну життя своє дав.

Не плач, стара мати, не плач, не журись,

А за свого сина Богу помолись.

А В НЕДІЛЮ РАНО

Помірно

А в не - ді - ло ра - но ще сон - це не схо - дить,
до Ма - ру - сі до ха - ти за - хо - дять три ка - ти. //ка - ти.

А в неділю рано ще сонце не сходить,
До Марусі до хати заходять три кати.

Марусі до хати приходять три кати:
«Признайся, Марусю, а де ж твоя мати».

«Меї мами нема, пішла на підпілля»
«Признайся, Марусю, де ж братів поділа.

Признайся, Марусю, то все добре зробиш,
Випустим на волю ще й грошей заробиш».

«Хіба б дурна була, розуму не мала,
Щоб за ваші гроші братів продавала».

Марусю катують, а вона сміється,
Усе добре знає, а не признається.

ОЙ ПЛАЧЕ, ТУЖИТЬ СТАРА МАТИ

Не поспішаючи

Ой пла-че, ту - жить ста-ра ма-ти, та ще й дів-чи - на мо-ло-да, - зле -
ті - лись ка - ти, мов ті кру-ки, на на - ші се - ла і міс-та.

Ой плаче, тужить стара мати,
Та ще й дівчина молода, –
Злетілись кати, мов ті круки,
На наші села і міста.

Злетілись кати, мов ті круки,
Забрали милого зі сну:
«Прощай, прощай, моя дівчино,
Я завтра на розстріл іду!

Не сам один я тут попався –
Нас триста орлів тут сидить,
І щонайкращий цвіт України –
Найтяжчі муки він терпить.

Щодня виводять по одному,
Під звук моторів чути стріл,
І ще раз: «Слава Україні!» –
Тоді мертві падають долів».

Ніхто не скаже, де могила,
Де поховав червоний кат,
А на могилі не заплаче
Ані сестра, ні рідний брат.

На тій могилі кущ калини,
А нею вітер шелестить:
Вона мені всю правду скаже,
Де мій миленький твердо спить.

Сама я руту посадила,
Сама я буду поливать,
Сама повстанця полюбила,
Сама я буду забувать.

ЛЕТІЛА ЗОЗУЛЯ І СТАЛА КУВАТИ

(Про Біласа і Данилишиного)

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: три дізми (F#, C#, G#). Метр: 2/4. Текст пісні:

Ле - ті - ла зо - зу - ля і ста - ла ку - ва - ти, не
о - дин по пор - мах му - сить за - ги - ба - ти. Не // - ба - ти.

Друга строка містить два варіанти закінчення: 1. (повторення) та 2. (закінчення з двома нотами).

Летіла зозуля і стала кувати,
Не один по тюрмах мусить загинати.

Не один по тюрмах ломив білі руки,
Білас, Данилишин Терпів тяжкі муки.

Білас нагибівся, Білас натерпівся,
В ньєки України здоров'я просився.

Ненько Україно, візьми мене з того,
Піднеси на ноги хлопця молодого.

А у тій тюрмі залізнії ґрати,
Знає, мушу я, сестро, в тій тюрмі вмирати.

ЯК ЗГАДАЮ СОБІ

Помірно

Як зга - да - ю со - бі ті про - кля - ті - ї дні, Бо - же мій,
лиш зга - да - ю я Те - бе, як Ти нас о - бе - рі - гав
і нам си - ли до - да - вав в тій про - кля - тій порь - мі Ка - Ге - Бе.

Як згадаю собі
Ті прокляті дні,
Боже мій, лиш згадую я Тебе,
Як Ти нас оберігав
І нам сили додавав
В тій проклятій тюрмі КГБ.

Тихо, мирно жили
Із родиною ми,
Рідну землю свою обробляли,

В несподіваний час,
Вороги знайшли нас
І усіх нас заарештували.

Привели нас на суд,
Повно фальші і блуд
І на двадцять п'ять літ засудили.
А на гірший ще страх
Дали п'ять «по рогах»,
Щоби більше гріхів не чинили.

Завезли нас вороги
 У сибірській тайги,
 І заставили ліс корчувати.
 За яку це вину
 Ту замерзлу тайгу
 Ми повинні кістками встеляти.

Кожний день, кожну ніч
 Смерті дивимось ввч,
 І ніхто не здається руїні,
 Кожний вірив із нас,
 Що близький вже той час,
 Коли воля прийде Україні.

Це за землю святу,
 Україну золоту,
 Це за ріки і чисту воду,
 Це за квіття полів
 І за зерно ланів,
 Це за вірність своєму народу.

Як згадаю собі
 Ті проклятії (*злопам'ятні*) дні,
 Боже мій, згадую Тебе,
 Лише ласкою Бога зігріті,
 Як Ти нас оберігав
 І нам сили додавав
 У проклятій тюрмі КГБ.

ТЮРМА, ТЮРМА

Маршем

Тюр - ма, пор - ма, тюр - ма ве - ли - ка, а ще і
 тем - на, і страш - на, ті - ї пор - ми я не бо - ю - ся, бо
 в ній прой - шли мо - ї лі - та.

Тюрма, тюрма, тюрма велика,
 А ще і темна, і страшна,
 Тії тюрми я не боюся,
 Бо в ній пройшли мої літа.

А як приходять на провірку,
 Всі мусять «здравствуйте!» сказати.
 А як виводять на шпацірку,
 Дивися вниз, а руки взад.

Ох, мамо рідна, моя нене,
Чого на світ ти привела,
Нещасну долю дарувала,
В тюремне плаття одягла.

А поки я ще у в'язниці,
Мене заступить менший брат,
Нехай катів він не боїться
І краще бореться в стократ.

СВІТИТЬ МІСЯЦЬ, СВІТИТЬ ЯСНИЙ

(На мел. «Ой у лісі на полянці»)

Світить місяць, світить ясний,
Молодий ліс там шумить,
А ви, літа молодії,
Як нам важко тут прожить.

Гей, дівчата молодії,
Як нам важко розійтись,
Просіть в Бога перемоги
Й ми зустрінемось колись.

Всюди б'ються – війна велика,
Всі советську комуну б'ють,
Наші хлопці молодії
Самі до УПА ідуть.

Вірим свято в перемогу,
З вірою у бій ідем,
Злитій кров'ю Україні
На руках волю несем!
На руках славу несем!

ОЙ ТАМ У ЛУЗІ, ТАМ ПРИ ДОРОЗІ

Помірно

Ой там у лу - зі, там при до - ро - зі, чер -
во - ні ма - ки роз - цві - ли, ой там три брат - тя із При - кар - паг - тя жит -
тя за во - лю від - да - ли. Ой // - тя за во - лю від - да - ли.

Ой там у лузі, там при дорозі, (або: долині)
Червоні маки розцвіли,
Ой там три браття із Прикарпаття,
Життя за волю віддали.*
(*Останні два рядки кожного куплета
повторюються двічі)

Їх було троє, всього лиш троє,
Були гармати, швайцері,
Вони не знали, що друг їх зрадив
Катам червоної Москви.

Як їх у лісі оточили,
Кричать: «Бандери, руки вверх!»
Хтось крикнув: «Слава Україні!
Ми не здамося, краще смерть!»

І тут три браття поцілувались,
Ніхто пощади не просив,
І більш не рвалися гармати,
І кулемет не стукотів.

І ми боротися будемо
Проти проклятих ворогів,
І вічну славу пам'ятати
Про мужніх хлопців, про орлів.

ЧИ ЧУЄШ, МІЙ ДРУЖЕ-ЮНАЧЕ

Помірно

Чи чу - єш, мій дру - же - ю - на - че, чи
чу - єш той бряз - кіг кай - дан, як ма - ти У - кра - ї - на

Чи чуєш, мій друже-юначе,
 Чи чуєш той брязкіт кайдан,
 Як мати Україна плаче
 За стільки терпіння і ран?

Чи бачиш: Карпати сумують,
 Дивлячись на ярмо синів,
 А вітер тихенько по полі
 Розносить їх жалібний спів?

Чи бачиш: Дніпро висихає,
 Пороги шуміти стають,
 Зозулі по деревах сідають
 Про долю України кують?

Вдень ворог до тебе сміється,
 А ввечір в кайдани кує,
 За твою цю працю гіркую
 Гармати на тебе кує.

Чи бачиш: жита похилились,
 Ти сів – воно не твоє,
 Ти мучивсь по днях і по ночах,
 А ворог лиш з того жиє?

Ми чули ті болі ще змалку
 І в серці сказали собі:
 Для тебе живем, Україно,
 Щоб волю здобути тобі.

ОЙ У ЛІСІ НА ПОЛЯНЦІ

Помірно

Ой у лісі на полянці старий батько воли пас,
 По дорозі пробирався партизанський відділ наш. (2)

По дорозі йде підвода, а на ній червоний хрест,
 А з підводи чути голос: скоро буде мій кінець.

Санітарка там сиділа і на серці тяженько,
 Її мужа розстріляли, серце кров'ю облилось.

Один просить: напишіть же до моєї родини,
Другий просить: напишіть же до моєї дівчини.

Вона пише, він диктує: як ся маєш, дорога,
Я на фронті легко ранен, скоро дома буду я.

І промовив тихе слово, повернувся легенько,
І схиливши праву руку, душа вийшла із його.

Ой у лісі на полянці старий батько воли пас,
По дорозі пробирався партизанський відділ наш. (2)

ЧИ ВИ ЧУЛИ, УКРАЇНЦІ

Жваво

Музична партитура для голосу, написана в 2/4 ритмі. Партитура складається з двох рядків нот. Під нотою першого рядка знаходяться слова: Чи ви чу - ли, у - кра - їн - ці, тра - гіч - ну но - ви - ну. Під нотою другого рядка знаходяться слова: як во - ро - ги ка - ту - ва - ли бор - ців за Вкра - ї - ну.

Чи ви чули, українці, трагічну новину,
Як вороги катували борців за Україну.

Перший був то Данилишин, другий – Василь Білас,
Третій – студент молоденький, Мар’ян Жураківський.

А як стали судді клятві вироки читати,
Не злякалися герої смерть лиху приймати.

Попрощався Данилишин з матір’ю своєю,
Попрощався Жураківський і Білас з ріднею.

За свободу України мусіли вмирати,
Будем, браття-українці, їх вік пам’ятати.

ВЖЕ ВЕЧІР ВЕЧОРІЄ

Маршем

Вже ве-чір ве-чо-рі - є, пов-стан-ське сер-це б'є, а лен - та на-бо - ї ус-
піш-но по-да - є. Ох, лен - та за лен-то-ю - на- бо - ї по-да-вай, ук -
ра - їнсь-кий пов-стан-че, в бо - ю не від-сту - пай! Ох, лен - та за лен - то - ю, ко -
ли-ше-ть-ся тра - ва, ук - ра - їн-ські пов-стан - ці - то ар - мі-я У-ПА!

Вже вечір вечоріє, повстанське серце б'є,
А лента набої успішно подає.

Приспів:

Ох, лента за лентою – набої подавай,
Український повстанче, в бою не відступай!
Ох, лента за лентою, колишется трава,
Українські повстанці – то армія УПА!
(Повторюється після кожних двох рядків)

В марші цілу нічку, а в ранній зорі
Почались завзяті, запеклі бої.

А ворог атакує і претється щосил,
Юнак-кулеметник їх вправно косив.

Як сонце сходило, втомлений юнак,
Упав він ранений, упав він навznak.

До нього санітарка поспішно іде,
В обличчя вдивляєсь, його пізнає.

Він в неї вдивляєсь, пече в грудях рана.
Біля кулемета дівчина молода.

А ворог атакує. В останній момент –
Наново заграв вже затихлий кулемет.

ГЕЙ, ТАМ ДАЛЕКО НА ВОЛИНІ

Маршем

Гей, там да - ле - ко на Во - ли - ні, ство-ри-лась ар - мі - я У -
ПА, що - би вос - крес - ла У - кра - ї - на і за - ві -
та - ла сво - бо - да, що - би вос- //-да.

Гей, там далеко на Волині,
Створилась армія УПА,
Щоби воскресла Україна
І завітала свобода.

Про континенти там не знають,
Живуть там люди, мов в раю,
Бо за цю волю, за свободу
Волинь пролляла кров свою.

Горіли села і містечка,
Борці боролись ніч і день,
В перших рядах борців-героїв
Загинув наш земляк Роман.

Упав як лицар України,
На полі слави як борець,
Ціле життя страждав по тюрмах,
Геройська смерть сплела вінець.

Прощай, герою України,
Прощай, наш друже дорогий,
Твої діла нам незабутні,
А твій наказ для нас святий.

Сестра в селі рідненькім плаче,
Щодня виходить за село,
Чи не приїхав брат додому,
Чи не побачить ще його.

Не плач, сестричко, не журися,
Поглянь у синю далечинь –
Твій брат умер, та жити буде
В піснях майбутніх поколінь.

ЇХАЛО АВТО

Жваво

Їхало авто, загуркотало,
Сам я не знаю по кого.
Чотири стрільці ще й п'ять жандарів
Певно по мене, молодого.

Ось авто стало, сигнали дало,
Мене кують у кайдани,
Миленька плаче, з жалю вліває,
Що мого миленького не має.

Вийшла дівчина за ворітонька,
Та так тяженько ся молить,
Ой Боже, Боже, страть життя моє,
Милий не вернеться ніколи.

ЗБУДИСЬ, МОГУТНЯ УКРАЇНО

Помірно

Збу-дись, мо-гут-ня У-кра-ї-но, ко-зацьке пле-м'я стань на
змаг, ту-ди, де сон-це, де вер-шини, до пе-ре-мо-ги йде твій
шлях. Ту-ди де //мо-ги йде твій шлях.

Збудись, могутня Україно,
Козацьке плем'я стань на змаг,
Туди, де сонце, де вершини,
До перемоги йде твій шлях.

Готуйся у бойові лави,
Козацьке плем'я молоде.
До перемоги і до слави
Тебе Бандера поведе.

Вже степ твій знову вкрився кров'ю,
В пожарах світ увесь горить,
Наїзники в смертельнім бою
Рішають, хто з них має жить.

Нехай кровавляться прокляті,
Тіла їх прийме чорнозем.
Бо нам на Сході володіти,
І володіти ми будем!

Повстане Київ заповітний,
Шапки козацькі зацвітуть,
Залопотить блакитно-жовтий,
В Софії дзвони загудуть.

ЗБУДИСЬ, УКРАЇНО, ПОВСТАНЬ

Маршем

Збу - дись, У - кра - ї - но, пов - стань, вес - ну зу - стрі - ча - ти ус - тань, бо сон - це ся - є вже для нас, для нас нас - тав вже во - лі час. Бо //час.

Збудись, Україно, повстань,
Весну зустрічати устань,
Бо сонце сяє вже для нас,
Для нас настав вже волі час.

Юначе стрункий, молодий,
Вставай зі зброєю у бій,
Жде нарід твій, жде рідний край,
За Україну все віддай.

Тюрем і неволі не знесем,
Кайдани ворожі розірвем,
Нам серце каже, каже честь,
Життя свобідне або смерть.

Заграва небо червонить,
Ревуть гармати, сталь дзвенить.
Чи скоро вільний будеш знов,
Розсудить меч, розсудить кров.

Ми чуєм волі, волі зов,
Народ свобідний буде знов,
Ми йдемо в бій до перемог,
Бо з нами правда, з нами Бог.

ОСЬ ДЕНЬ ВІЙНИ НАРОДНОЇ

Повільно, схвильовано

Ось день вій-ни на - род-но-ї, ось ка - ри й пом-сти час, не -
ма вже си - ли жод-но-ї, щоб стри - му-ва - ла нас. Пов -
стань, пов-стань, на - ро-де мій, бе - рись за збро-ю вмиць, за У-кра-ї-ну
смерт-ний бій, свя - та вій-на го - рить. Пов- //та вій-на го - рить.

Ось день війни народної,
Ось кари й помсти час,
Нема вже сили жодної,
Щоб стримувала нас.

Приспів:

Повстань, повстань, народе мій,
Берись за зброю вмиць,
За Україну смертний бій,
Свята війна горить.

(Повторюється після кожного куплета)

Ми йдемо в бій з ворожими
Полками орд чужих,
Ми віримо, що зможемо
Звільнити край від них.

Не нам неволя й панщина
І не для нас тюрма,
Не хочемо Московщини
Й німецького ярма!

СТАРЕНЬКА НЕНЬКА ПЛАЧЕ, ТУЖИТЬ

Протяжно

Ста - рень - ка нень - ка пла - че, ту - жить, дів - чи - на
пла - че мо - ло - да. Ка - ти мос - ков - ські за - па -
ли - ли і на - ші се - ла і міс - та.

Старенька ненька плаче, тужить,
Дівчина плаче молода.
Кати московські запалили
І наші села і міста.

Забрали сина молодого,
Дівчині милого взяли.
Не вернеться уже ніколи,
Кого чекісти повели.

Не сам один в тюрму попався,
Три сотні друзів разом з ним,
Сини найкращі України,
З гарячим серцем степовим.

Криваво вранці сонце сходить,
І в місті гомін ожива,
Тоді чекісти починають
Свої пекельнії жнива.

По десять разом їх виводять,
Мотор, як завжди, загудів...
І ще раз «Слава Україні!»
І мертві падають долів.

ПІСНІ ЛІТЕРАТУРНОГО ПОХОДЖЕННЯ

МИ ДОНЬКИ ТВОЇ І СИНИ (Гімн оглядівських школярів)

Слова і музика Ірини Підлісної

Маршем, бадьоро

Ми донь - ки тво - ї і си - ни - у - сі ми у - чнів - ська ро -
ди - на. О шко - ло, ми част - ка тво - я, а ти для нас ма - тір е -
ди - на. Гор - ди - ся, дру - же, і - ме - нем сво - їм і
не згань - би ні - за - що і ні - ко - ли, бла - гос - ло - ви йо - го в ві - ках ві -
ків, бо ти шко - ляр Ог - ля - дів - сько - ї шко - ли, бла - //шко - ли.

Ми доньки твої і сини –
Усі ми учнівська родина.
О школу, ми частка твоя,
А ти для нас матір єдина.

Приспів:

Гордися, друже, іменем своїм
І не зганьби нізащо і ніколи,
Благослови його в віках віків,
Бо ти школяр Оглядівської школи.

У стінах твоїх ростемо,
Черпаєм знання по краплині
Й дитячі здобутки свої
На службу несе́м Україні.

Примножимо славу твою
І славу наставників наших.
Повік збережемо любов
В серцях своїх ширих дитячих.

СЕЛО МОЄ СЕРЕД ПОЛІВ

*Слова Василя Сторожинського,
музика Ольги Красоти*

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: дві бемолі (Bb), ритм: 3/4. Партитура складається з чотирьох рядків нот з підписаними ліричними текстами.

Се - ло мо - е се - ред по - лів, як жай - во - ро - нок в'єть - ся, дав -
ним дав - но спо - кон - ві - ків во - но О - гля - дів зветь - ся. Не
шко - ду - вав йо - му кра - си - Все - виш - ній дав до - во - лі, не -
мов у дзер - ка - лі лі - си від - би - ли - ся у по - лі. Не - //по - лі.

Село моє серед полів,
Як жайворонок в'ється,
Давним давно споконвіків
Воно Оглядів зветься.
Не шкодував йому краси –
Всевишній дав доволі,
Немов у дзеркалі ліси
Відбилися у полі.

І не одну вже сотню літ
Живе воно на світі
І щастя знало, й досить бід
Зуміло пережити.
Багато сіл я бачив, знав,
І гірші є, і кращі,
То я б своє не проміняв
Ніколи і нізащо.

Я ЗАВЖДИ ВПІЗНАЮ СВОЄ РІДНЕ СЕЛО

Слова і музика Оксани Олійник

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: дві бемолі (Bb), ритм: 3/4. Партитура складається з одного рядка нот з підписаними ліричними текстами.

Я завж - ди впі - зна - ю сво - є рід - не се - ло в стиг - лих

тра-вах ло-бист-ку і м'я-ти, у без - меж-них по-лях, у виш-

не-вих сад-ках, і сте - жи-ні до рід-но - ї ха-ти. У без-

//-жи - ні до рід - но - ї ха - ти.

Я завжди впізнаю своє рідне село
 В стиглих травах любистку і м'яти,
 У безмежних полях, у вишневих садках,
 І стежині до рідної хати.

Все тут рідне й близьке аж до болю мені:
 І дерева, і люди, і птиці,
 І криниця свята, журавель що зліта,
 Кожен раз зачерпнувши водиці.

Тут дитинство моє босоноге пройшло,
 Безтурботна і юність крилата,
 Тут коріння моє, тут моє джерело,
 В пишних мальвах завітчана хата.

Тут полин не гіркий, ані звір не страшний,
 А меди найсолодші у світі,
 Тут дівчата в вінках, образи в рушниках,
 Бо вкраїнці батьки й їхні діти.

ВАРТОВІ ТОПОЛІ Й ЯСЕНИ

(Оглядівський вальс)

Слова і музика Ірини Підлісної

А

Помірно

Вар-то-ві то-по-лі й я-се-ни спо-кій сте-ре-жуть на вид-но-ко-лі. В по-зо-ло-ті цер-кви ку-по-ли з Гос-по-дом єд-на-ють люд-ські до-лі. В'ють ле-ле-ки гніз-да з ро-ку в рік, і ка-ли-на не пе-ре-ве-ла-ся, а си-ни муж-ні-ють все но-ві, до-неч-ки тут ро-дять-ся на щас-тя. Ог-ля-до-ве-ко-лис-ко мо-го ро-ду, для ме-не до-ро-ге, мов-бать-ко й ма-ти, як вір-на донь-ка рід-но-го на-ро-ду те-бе сьо-год-ні хо-чу о-спі-ва-ти. Ог- //ос-пі-ва-ти.

Б

Слова Ірини Підлісної
Музика Миколи Попенка

Для жіночого хору

В темпі вальсу, милосердно

1. Вар-то-ві то-по-лі й я-се-ни спо-кій
В'ють ле-ле-ки гніз-да з ро-ку в рік, і ка-

сте - ре - жуть на вид - но - ко - лі. В по - зо - ло - ті церк - ви
ли - на не пе - ре - ве - ла - ся, а си - ни муж - ні - ють

ку - по - ли з Гос - по - дом єд - на - ють люд - ські до - лі.
все но - ві, до - неч - ки тут ро - дять - ся на щас - тя.

ПРИСІВ:

Ог - ля - до - ве - ко - лис - ко мо - го ро - ду, для ме - не до - ро -
як вір - на донь - ка

ге, мов бать - ко й ма - ти, як рід - но - го на -

ро - ду те - бе сьо - год - ні хо - чу ос - пі - ва - ти.

//хо - чу ос - пі - ва - ти.

Вартові тополі й ясени
Спокій стережуть на видноколі.
В позолоті церкви куполи
З Господом єднають людські долі.
В'ють лелеки гнізда з року в рік,
І калина не перевелася,
А сини мужніють все нові,
Донечки тут родяться на щастя.

Приспів:

Оглядове – колиско мого роду,
Для мене дороге, мов батько й мати,
Як вірна донька рідного народу
Тебе сьогодні хочу оспівати.

Оченьт-ставочків голубінь,
Що у далечінь небес зоріють,
Кришталі джерельця Радобій
З річкою Майданівкою мріють.
Шепіт поля, луків аромат
І лісів не сказані багатства,
Стрічки-вулички з рядами хат –
Все з'єднала вічна пісня птаства.

Вистраждане болями віків,
Виплекане працею важкою,
Вимріяне в позолоті днів.
Постаєш таким переді мною.
Скільки сіл я бачила в житті,
З жодним з них тебе не порівняти,
Оглядатись буду весь свій вік,
Вічною красою милуватись.

Я НАРОДИВСЯ В ТІМ КРАЮ*

*Слова Андрія Підлісного,
музика Миколи Попенка*

Для чоловічого хору

Помірно, з гідністю

The musical score is for a men's chorus, written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of two staves: the upper staff is for Tenors I and II (T I II) and the lower staff is for Basses I and II (B I II). The music begins with a dynamic marking of *mf* and a first ending bracket. The lyrics are: "1. Я на - ро - див - ся в тім кра - ю, де чуд - но со - ло -". The melody is simple and rhythmic, with a mix of quarter and eighth notes.

вей спі-ва-є, де ли-па по-ди-хом п'я-нить і щед-рий ко-лос

1 до-зрі-ва-є, де 2 //до-зрі-ва-є. 2.Я (3.4) //у-кра-ї-нець.

для закінчення

Я народився в тім краю,
 Де чудно соловей співає,
 Де липа подихом п'янить
 І щедрий колос дозріває.

Я народився в тім селі,
 Де й сам історик Офіцинський,
 Де слід Шухевич залишив
 І Березинський, і Купчинський.

Я зовсім юний син землі,
 Роду Турянського нащадок,
 Горджуся з того, що тут все
 Лишилося мені у спадок.

Горджуся, що я християнин,
 Що свій тут я, а не чужинець,
 Що мова в мене є й ім'я,
 Пишаюсь тим, що українець.

*Примітка: мовиться про с. Оглядів Радехівського району Львівської області.

В ОГЛЯДОВІ НА ЛАВОЧЦІ

Жваво

1. В Ог - ля - до - ві на ла - воч - ці си -
 - дять - дять во - ни, ло - бу - ють - ся, а

- дять хлоп - ці по па - роч - ці. Си - //ці.
 сер - ця - ми ра - ду - ють - // - ся.

В Оглядіві на лавочці
 Сидять хлопці по парочці.
*(Кожен дворядковий куплет
 повторюється двічі)*

Сидять вони, любуються,
 Серцями радуються.
Вар.: А серця не вгамуються.

Питалася мати дочки,
 Де ділися ті платочки.

Один платок шовковий був,
 Забрав милий, як п'яний був,

Порвав його на шматочки
 І викинув на гілочки.

А гілочки до купочки,
 Наша любов – не шуточки,

А гілочки хитаються,
 Наша любов кінчається.

А гілочки схилилися,
 Наша любов скінчилася.

ДЕ ЗГОДА В РОДИНІ

Слова І. Котляревського

Велично

Де зго - да в ро - ди - ні, де мир і ти - ши - на, щас -
 ли - ві там лю - ди, бла - жен - на сто - ро - на. Їх
 Бог бла - гос - лов - ля - є, доб - ро їм по - си - ла - є і
 з ни - ми вік жи - ве, і щас - тя по - да - є.

Де згода в родині, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
Їх Бог благословляє, добро їм посилає
І з ними вік живе, і щастя подає.

Де згоди немає, там мир не царить,
Там Бог не вітає, добро їм не дарить.
Руйнуються пожитки, добро їх, їхні дітки,
Все марно пропадає... Все марно пропадає...
(Повторюється перший куплет)

ОЙ НЕ МОЖНА, МАМО, НЕЛЮБА ЛЮБИТЬ

Слова Євгена Гребінки

Помірно

The musical score is written on three staves. The first staff is in 2/4 time and contains the first line of the melody with the lyrics: "– Ой не мож - на, ма - мо, не - лю - ба лю - бить, ой не мож - на, ма - мо, із". The second staff continues the melody, featuring two triplet markings over the notes "ла бим, ма - мо, весь вік ді - ву - ва - ти,". The third staff concludes the piece, with the lyrics "як то - го не - лю - ба со - ко - лом наз - ва - ти." The key signature is one flat (B-flat) and the time signature changes from 2/4 to 3/4 in the second staff.

– Ой не можна, мамо, нелюба любить,
Ой не можна, мамо, із нелюбом жить.
Воліла би-м, мамо, весь вік дівувати,
Як того нелюба соколом назвати.

– Хіба ти не бачиш, яка я стара?
Мені в домовину лягати пора.
Як очі закрию, що буде з тобою?
Останешся, доню, одна сиротою.

А в світі яке життя сироті?
І горе, і нужду терпітимеш ти.
А дочку пустивши, мовляв, на поталу,
Стогнуть під землею, як горлиця, стану.

– Ой мамо, голубко, не плач, не ридай,
Готуй рушники й хустинки вишивай.
Нехай за нелюбом я щастя утрачу,
Ти будеш весела, одна я заплачу.

Гей, там, на могилі, хрест Божий стоїть,
Під ранок і під вечір матуся квилить:
– Ой Боже мій, Боже! Що я наробила?
Дочку, як схотіла, із світа згубила!

ЛИШ ОДНА Я, ОДНА

Слова Т. Шевченка

Помірно

1. Лиш од - на я, од - на, як би - ли - ноч - ка в по - лі.
Та не дав ме - ні Бог а - ні щас - тя, ні до - лі.

Лиш одна я, одна,
Як билиночка в полі.
Та не дав мені Бог
Ані щастя, ні долі.

Ані братчика я,
Ні сестриці не знала,
Між чужими зросла,
Щастя-долі не знала.

Тільки дав мені Бог,
Красу – карії очі,
Та й ті виплакала,
В самотині дівочій.

Де ж дружина моя,
Де ті добрі люди.
Їх нема, я сама,
А дружини не буде.

ЛЕТИТЬ ГАЛКА ПОНАД ВОДУ

Слова Т. Шевченка

Помірно

1. Ле - тить гал - ка по - над во - ду, лі - та - ю - чи кря - че,
мо - ло - да - я дів - чи - нонь - ка хо - дить га - ем, пла - че.

The musical score is written on two staves in G major and common time. The melody is simple and folk-like, with a mix of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes.

Летить галка понад воду,
Літаючи кряче,
Молодая дівчинонька
Ходить гаєм, плаче.

Не пускає мене мати
Вранці до криниці,
Ані в поле жито жати,
Ні на вечорниці.

Раз увечері тихенько,
Як мати заснула,

Вийшла слухать соловейка
Мов зроду не чула.

Слухаючи соловейка
Задивилась в воду,
Таку мати красу дала
Ще й пишную вроду.

Було ж мені, рідна мати,
Краси не давати,
Було ж мені, моя рідна,
Щастя-долю дати.

ЗА БАЙРАКОМ БАЙРАК

Слова Т. Шевченка

Помірно

За бай - ра - ком бай - рак, за бай - ра - ком бай - рак, а там степ та мо -
ги - ла. Із мо - ги - ли ко - зак, із мо - ги - ли ко - зак
вста - є си - вий, по - хи - лий.

The musical score is written on three staves in G major and common time. It features a 3/4 time signature change in the second line. The melody is simple and folk-like, with a mix of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes.

За байраком байрак,
 А там степ та могила.
 Із могили козак
 Встає сивий, похилий.
 Встає сам уночі,
 Іде в степ, а йдучи
 Сумно пісню співає:
 «Наносили землі
 І додому пішли.
 І ніхто не згадає.
 Нас тут триста, як скло,
 Товариства лягло!
 І земля не приймає.
 Як запродав гетьман
 У ярмо християн,
 Нас післав поганяти.
 По своїй по землі

Свою кров розлили
 І зарізали брата.
 Крові брата впились
 І отут полягли
 У могилі заклятій».
 Та й замовк, зажурився
 І на спис похилився.
 Став на вершку могили
 На Дніпро споглядав.
 Важко плакав, ридав,
 Сині хвилі голосили.
 З-за Дніпр із села
 Луна гаєм гула,
 Треті півні співали.
 Провалився козак,
 Стрепенувся байрак,
 Аж могила застогнала.

Я МАЛЕНЬКИЙ ХЛОПЧИК

Слова народні

Музика Миколи Попенка

Помірно, сонячно

С
 А I
 II

The musical score is written in G major (one sharp) and common time (C). It features a vocal line and a piano accompaniment. The piano part consists of chords and moving lines in the right and left hands. The vocal line has lyrics in Ukrainian. The score includes dynamic markings like *mf* and *rit.*, and performance instructions such as 'для повторення' and 'для закінчення'.

mf

І. Я ма - лень - кий хлоп - чик сьо - мий ро - чок ма - ю,
 а - ле про Шев - чен - ка вже ба - га - то зна - ю. Ни - ні нам про ньо - го
 div.
 ма - моч - ка ка - за - ла, руш - ни - ком но - вень - ким
 для повторення для закінчення
 порт - рет йо - го вбра - ла. //сон - це У - кра - ї - ни.

Я маленький хлопчик сьомий рочок маю,
Але про Шевченка вже багато знаю.

Нині нам про нього мамочка казала,
Рушником новеньким портрет його вбрала.

Він дитя з-під стріхи, він у хлопській свиті,
А придбав нам слави, як ніхто на світі.

Ой та наша слава, не вмре, не загине,
Наш Тарас Шевченко – сонце України.

ЗІЙШОВ МІСЯЦЬ

Помірно

Зій-шов мі-сяць, зій-шов яс-ний з не-ба по-ди-ви-тись.
Кру-гом гля-нув яс-ним о-ком та й по-чав жу-ри-тись.

Зійшов місяць, зійшов ясний з неба подивитись.
Кругом глянув ясным оком та й почав журитись.

Долів хмари заховався, не схотів світити,
За ним зірки поховались, мов за батьком діти.

Місяць бачив, як учора могилу копали,
В ту могилу-домовину стиха опускали.

Зачинилось на Вкраїні віконце покутне,
Спи, Тарасе, тихо-тихо, поки Бог розбуде.

Спи, Тарасе, тихо-тихо, поки Бог розбуде.
Тебе народ України повік не забуде!

ЩОБ СПІВАТИ КОЛІР ЧОРНИЙ

(Чорний колір)

Слова Степана Руданського,
музика невідомого автора

Помірно

1.Щоб спі - ва - ти ко - лір чор - ний, дав би го - лос твій,
і то - бі о - дній ко - ха - ній я спі - вав би ко - лір чор - ний,
бо це ко - лір мій.

Щоб співати колір чорний,
Дав би голос твій,
І тобі одній коханій
Я співав би колір чорний,
Бо це колір мій.

В темну нічку мене мати
На світ привела,
Чорні очі мені дала,
В чорну стяжку повивала,
Й чорну, як ніч, доленьку дала.

І чекає життя чорне
Сироту мене,
І дівчина не пригорне,

Як почує колір чорний,
І смерть не мине.

І при гробі не заплаче
Ніхто в чужині,
Тільки чорний крук закриче,
Чорна хмаронька заплаче
Дощем по мені.

Тяжко, тяжко, що на гробі
До судного дня
Не стане ніхто в жалобі,
Не подумає на гробі
Тільки ніч одна.

ПОВІЙ, ВІТРЕ, НА ВКРАЇНУ

Слова Степана Руданського

Помірно

1.По-вій, віг - ре, на Укра - ї - ну, де по - ки - нув я дів - чи -

ну, де по-ки - нув ка - рі о - ці,
по - вій, віт - ре, о - пів - но - ці.

Повій, вітре, на Україну,
Де покинув я дівчину,
Де покинув карі очі,
Повій, вітре, опівночі.

Як заб'ється в ній серденько,
Як здихне вона тяженько,
Як заплачуть карі очі,
Повій, вітре, з опівночі.

Нахилися тишком-нишком,
Над рум'яним білим личком.
Над тим личком нахилися,
Чи спить мила подивися.

Коли мила позабула,
І іншого пригорнула,
То розвійся по долині,
Не повертай з України.

Чи спить, мила, чи збудилась,
Спитай її, з ким любила,
З ким любила і кохалась,
До любові присягалась.

Віє вітер, повіває,
Серце з жалю умирає,
Вітер, вітер, не вертає,
Серце в'яне, замирає.

СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

Помірно

1. Сто - їть го - ра ви - со - ка - я, по - під го - ро - ю
гай, гай, гай, зе - ле - ний гай гу - сте - сень - кий, не -
на - че справ - ді рай. Зе - //рай.

Стоїть гора високая,
Попід горою гай,

Зелений гай густесенький,
Неначе справді рай.

А в тім гаю тече річка,
Як скло вона блищить,
Долиною зеленою
Кудись вона біжить.

Що прийде любе літечко,
Повіють холода,
Обсиплеться їх листячко
І понесе вода.

Край берега над річкою
Прив'язані човни.
Там три верби схилилися,
Мов журяться вони.

Обсиплеться з них листячко
І понесе вода,
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона.

ЧЕРВОНА КАЛИНО, ЧОГО В ЛУЗІ ГНЕСЬСЯ?

Слова І. Франка

Помірно

Чер-во-на ка-ли-но, чо-го в лу-зі гнеш-ся, чо-го в лу-зі гнеш-ся?

Чи сві-тла не лю-биш, до сон-ця не пнеш-ся, до сон-ця не пнеш-ся?

Чи жаль то - бі цві-ту на ра-до-щі сві-ту, на ра-до-щі сві-ту?

Чи бу-рі бо-їш-ся, чи гро-му з бла-ки-ту, чи гро-му з бла-ки-ту?

Червона калино, чого в лузі гнешся,
Чого в лузі гнешся?
Чи світла не любиш, до сонця не пнешся,
До сонця не пнешся?

Чи жаль тобі цвіту на радощі світу,
На радощі світу?
Чи бурі боїшся, чи грому з блакиту,
Чи грому з блакиту?

Не жаль мені цвіту, не страшно і грому,
 Не страшно і грому.
 І світло люблю я, купаюся в ньому,
 Купаюся в ньому.

Та вгору не пнуся, бо сили не маю,
 Бо сили не маю.
 Червоні ягідки додолу схиляю,
 Додолу схиляю.

Я вгору не пнуся, я дубам не пара,
 Я дубам не пара.
 Та ти мене, дубе, отінив, як хмара,
 Отінив, як хмара.

ЧОГО, НАРОДЕ МІЙ НЕЩАСНИЙ?

Слова народні

Музика Миколи Попенка

Помірно, переконливо

С. А. Т. Б.

зі - в'я - ло ру - ки о - пус -

mf

1. Чо-го, на - ро - де мій не - щас - ний,

тив? Чо-го свій рід-ний край пре-крас-ний сльо-за-ми, кро-в'ю ти по-

1

лив. Чо-го свій //сльо-за-ми, кро-в'ю ти по-лив.

2

2. Чо - му не (3.4.5.)

для закінчення

rit.

//і зо - реш не як раб, а пан.

Чого, народе мій нещасний,
 Зів'яло руки опустив?
 Чого свій рідний край прекрасний
 Сльозами, кров'ю ти полив.

Чому не віриш в свої сили,
 Шаблі залізнії, мечі,
 Дивись навкруг лише могили,
 Зневір'я, зітхання, плачі.

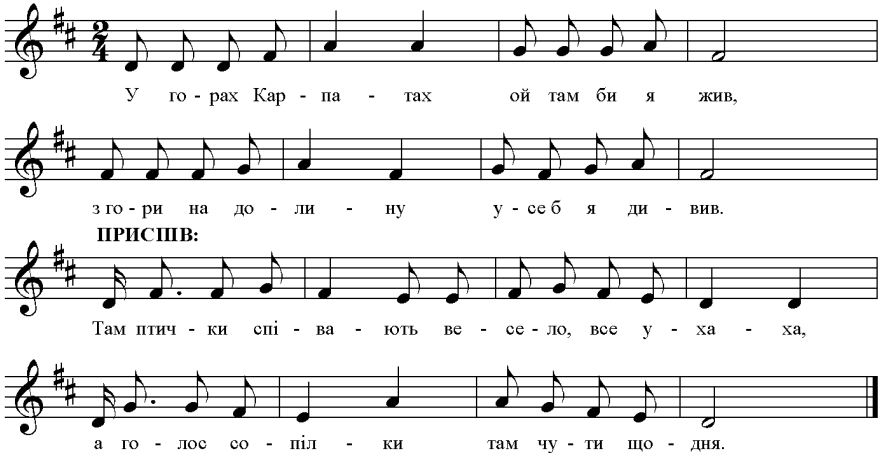
Я вірю: дужий ти і сильний,
 Лиш ворог волю й міць приспав.
 Звалив важкий на груди камінь,
 Однак душі тобі не вкрав.

Вона живе, горить, палає,
 І плодить сили молоді.
 Нові надії оживляє,
 Про завтрашні юнацькі дні.

Я вірю: гряде грім пекучий,
 Розчавить пов'язі кайдан.
 Запустиш в землю плуг блискучий,
 І зореш не як раб, а пан.

У ГОРАХ КАРПАТАХ

Не швидко

У го - рах Кар - па - тах ой там би я жив,
з го - ри на до - ли - ну у - се б я ди - вив.

ПРИСПІВ:
Там птич - ки спі - ва - ють ве - се - ло, все у - ха - ха,
а го - лос со - піл - ки там чу - ти що - дня.

У горах Карпатах ой там би я жив,
З гори на долину усе б я дивив.

Приспів:

Там птички співають весело, все уха-ха,
А голос сопілки там чути щодня.
(Приспів повторюється після кожних двох рядків)

У горах Карпатах весело там жить,
Там пісні лунають, Черемош шумить.

У горах Карпатах там сосна росте,
Там зілля пахуче усюди цвіте.

У горах Карпатах дівчата, як мак,
Співають, танцюють усі в один такт.

У горах Карпатах парубки, як льви,
За волю України стануть до борби.

СІДАЄ СОНЦЕ ЗА ГОРОЮ

Жваво

1. Сі - да - є сон - це за го - ро - ю,
ту - ман ти - хень - ко го - ри вкрив. Ше - по - че
ві - тер зо - со - ко - ю, га - йок зе -
ле - ний по - тем - нів. Ше - // - нів.

Сідає сонце за горою,
Туман тихенько гори вкрив.
Шепоче вітер з осокою,
Гайок зелений потемнів.

Хотів би я тебе рукою,
До серця широко пригорнуть,
І в очі глянути очима,
І вже б навіки я заснув.

ОЙ ВЕРБИЧЕНЬКО, БІЛЕ ЛИЧЕНЬКО

Слова Л. Забайти, музика І. Шамо

Помірно

Ой вер - би - чень - ко, бі - ле ли - чень - ко, ти шов - ко - ва - я тра -
ва. Прой - ду о - та - ва - ми, зе - лен - му - ра - ва - ми, на
сер - ці згад - ка о - жи - ва. Прой - // - ва.

Ой вербиченько, біле личенько,
Ти шовковая трава.
Пройду отавами, зелен-муравами,
На серці згадка ожива.

А мій миленький із
 чорнявою
 Ділить серденько своє.
 Мені на ганочку, десь на
 світаночку
 Сумна зозуля десь кує.

Ти, вербиченько, ти,
 криниченько,
 Ти холодная вода,
 Як ми любилися, і не
 побралися,
 Доріжка терном поросла.

В МЕНЕ Є БАБУСЯ

Жваво

1. В ме-не є ба-бу-ся, до-ро-га мо-я,
 доб-ра-я мо-я, ла-гід-на мо-я,
 мо-ло-да і гар-на, до-ро-га мо-я,
 схо-жа на ба-бу-сю бу-ду я.

В мене є бабуся,
 Дорога моя,
 Добрая моя,
 Лагідна моя,
 Молода і гарна,
 Дорога моя.
 Схожа на бабусяю
 Буду я.

Все бабуся знає,
 Дорога моя,
 Добрая моя,
 Лагідна моя,
 І пісні співає,
 Дорога моя,
 Схожа на бабусяю
 Буду я.

Торт пече бабуся,
 Дорога моя,
 Добрая моя,
 Лагідна моя,
 Я собі навчуся
 Дорога моя,
 Схожа на бабусяю
 Буду я.

Танцювати любить,
 Дорога моя,
 Добрая моя,
 Лагідна моя.
 І мене голубить,
 Дорога моя.
 Ми навіки друзі
 Знаю я.

СОНЕЧКО ЗАСЯЯЛО

Радісно

Со-неч-ко за-ся-я-ло зо-ло-ти-ми бар-ва-ми, ко-ли про ба-
бу-сень-ку піс-ню зас-пі-ва-ли ми. Рід-на ба-бу-сень-ка,
ми-ла ба-бу-сень-ка, ла-гід-на ба-бу-сень-ка, лю-бить нас.

Сонечко засяяло
Золотими барвами,
Коли про бабусеньку
Пісню заспівали ми.

Приспів:

Рідна бабусенька,
Мила бабусенька,
Лагідна бабусенька,
Любить нас.
(Повторюється після
кожного куплета)

Весело горобчики
Знову застрибали всі,
Коли про бабусеньку
Пісню заспівали ми.

А весна струмочками
Задзвеніла ранніми,
Коли про бабусеньку
Пісню заспівали ми.

ЧАС РІКОЮ ПЛИВЕ

Помірно

Час рі-ко-ю пли-ве, як зуст-рів я те-бе, як зуст-
рів я те-бе край до-ро-ги. Дов-го, дов-го ди-вивсь,
мар-но о-чі тру-див, а піз-на-ти те-бе бу-ло
1. го-ді. Дов-го // 2. го-ді. Ти ви-

Час рікою пливе, як зустрів я тебе,
Як зустрів я тебе край дороги.
Довго, довго дививсь, марно очі трудив,
А пізнати тебе було годі.

Ти висока, тонка, в тебе руса коса.
В тебе очі сумні невеселі.
А уста вже не ті, не солодкі такі,
Хто цілував їх без мене скажи.

Як почує колись біля свого вікна,
Хтось так плаче, гірко ридає.
Не вставай, не журись, не тривож свого сну,
Спи спокійно всю ніч, моя пташко.

Як зустрінеш колись, привітай, усміхнись,
Усміхнись так, як ти усміхалась.
Бо вже роки пройшли і ми стали батьки,
Але наша любов не пропала.

ВИШИВАЛА МАТИ НАД КОЛИСКОЮ

Повільно, наспівно

1. Ви-ши-ва-ла ма-ти над ко-лис-ко-ю ча-рів-но-ю гол-ко-ю і
нит-ко-ю. Ви-ши-ва-ла ма-ти, ви-ши-ва-ла,
ко-лис-ко-ву си-но-ві спі-ва-ла.

Вишивала мати над колискою
Чарівною голкою і ниткою.
Вишивала мати, вишивала,
Коліскову синові співала.

Виростає же, сину, синочку,
Вишиваю я тобі сорочку.

Голубими, синіми нитками
На щасливу долю від мами.

Вишивала мати небо голубе,
Хай оця сорочка збереже тебе,
Пам'ятай, синочку, завжди пам'ятай,
Свою матір рідну і свій отчий край.

ЗЕЛЕНЕ ЛИСТЯ, БІЛІ КАШТАНИ

Жваво

1. Зе - ле - не лис - тя, бі - лі каш - та - ни, зе - ле - не лис - тя,
бі - лі каш - та - ни, зе - ле - не лис - тя,
бі - лі каш - та - ни, ой як то сум - но, як ве - чір ста - не.

Зелене листя, білі каштани, (3)
Ой як то сумно, як вечір стане.

Ой як то сумно, ой як то нудно, (3)
Любила хлопця, забути трудно.
Любила хлопці півтора року, (3)
Поки не взнали вороги збоку.

А як дізнались, защебетали, (3)
Бодай би вони щастя не мали.

Від Бога щастя, від людей слави, (3)
Що нас обоє порозлучали.

ТАМ, ДЕ ТИХО КОЛИШУТЬСЯ ВІТИ

Помірно

1. Там, де ти - хо ко - ли - шуть - ся ві - ти, ві - те - рець в вер-бо-
ло - зах зас - нув, де заг - ра-ла пла-ку-ча гі-та-ра,
1 там дів - чи - на стрі-ча-ла вес - ну. //там дів - чи - на стрі-ча-ла вес - ну.

Там, де тихо колишуться віти,
Вітерець в верболозах заснув,
Де заграла плакуча гітара,
Там дівчина стрічала весну.

Ти не плач, не журися, дівчино,
Ти не плач, не журись, не ридай,
Через рік, як цвістиме калина,
В тихий вечір мене зустрічай.

І прийшла довгождана хвилина,
І прийшла довгождана пора,
І дівчина прийшла до калини,
А милого нема та й нема.

Ой нема вже його і не буде,
Бо така вже дівоча судьба.
Треба знати, як хлопців кохати
І як вірити в їхні слова.

ЧОВЕН ХИТАЄТЬСЯ СЕРЕД ВОДИ

Слова і музика Р. Купчинського

Помірно, наспівно

Чо - вен хи - та - єть - ся се - ред во - ди, пле - ще о
В мі - сяч - нім сяй - ві бі - лі - ють са - ди, зда - ле - ка

хви - лі вес - ло, // - ло. Лю - ба дів - чи - но, прий - ди, прий -
вид - но се - // - ло.

ди, за - бу - дем ден - не - є зло! // зло. Чо -

вен по во - ді ви - хи - ту - єть - ся, ко -

зак в дів - чи - ни ви - пи - ту - єть - ся:

- Чом в те - бе, дів - чи - но, оч - ка чор - не - сень - кі?

- Від тем - но - ї ніч - ки, мій ми - ле - сень - кий.

Човен хитається серед води,
Плеще о хвилі весло,
В місячнім сяйві біліють сади,
Здалека видно село.
Люба дівчино, прийди, прийди,
Забудем деннеє зло!

Човен по воді вихитується,
Козак в дівчини випитується:

– Чом в тебе, дівчино,
Очка чорнесенькі?
– Від темної нічки,
Мій милесенький.

Човен хитається серед води,
Плеще о хвилі весло,
В місячнім сяйві біліють сади,
Здалека видно село.

Люба дівчино, прийди, прийди,
Забудем деннеє зло!

Човен по воді вихитується,
Козак в дівчини випитується:
– Чом в тебе, дівчино,
Уста солоденькі?
– Щоб ти цілував їх,
Мій милесенький.

Човен хитається серед води,
Плеще о хвилі весло,
В місячнім сяйві білють сади,
Здалека видно село.

Люба дівчино, прийди,
прийди,
Забудь ти деннеє зло!

СИЛЬНИЙ ВІТЕР

Повільно

Силь-ний ві-тер, силь-ний ві-тер, силь-ний ві-тер, не ла-май у
чис-тім по-лі бі-лі кві-ти. Ти роз-вій мо-є страж-дан-ня,
по-вер-ни ме-ні ко-хан-ня, силь-ний ві-тер.

Сильний вітер, (3)
Не ламай у чистім полі білі квіти.

Ти розвій моє страждання,
Поверни мені кохання,
Сильний вітер.

Над гаями ясен місяць похилився,
В чистім полі дві стежини розійшлися.

А одна стежина круто повернула,
А друга у чистім полі потонула.
Сильний вітер. (3)

В НЕБІ ЧИСТІМ

(Журавлі)

Помірно

В не - бі чис - тім, бла - кит - нім, про - зо - рім жу - рав -
лі, жу - рав - лі, жу - рав - лі, мо - же бу - ти, що
де - сь во - ни ся - дуть на мо - їй у - кра -
їн - ській зем - лі. Мо - же // - лі.

В небі чистім, блакитнім, прозорім
Журавлі, журавлі, журавлі,
Може бути, що десь вони сядуть
На моїй українській землі.

Журавлі, мої друзі хороші,
Якщо будете в ріднім краю,
Я не в службу, а в дружбу вас прошу:
Відшукайте дівчину мою.

Відшукайте, привіт передайте
Тій дівчині хорошій моїй,
Нехай вірно мене очікує,
Я повернуся скоро в свій дім.

Журавлі вже давно прилетіли
І всю правду сказали мені,
Що дівчина мене розлюбила,
І остався я сам в чужині.

ПРИНІС ТАТО КВІТИ В ХАТУ

Слова і музика Орисі Гулай

Помірно

Музична партитура для голосу в нотній формі. Третій розділ містить нотування для трьох рядків пісеньки з відповідними текстами під нотою.

При-ніс та - то кві-ти в ха - ту, бо у нас сьо - год-ні свя - то.
Ка-же: "Бі - лі - це для нень - ки, для ба-бу - сі - чер - во-нень - кі,
а як не - бо го - лу - бі, мо - я до - ню, - це то - бі".

Приніс тато квіти в хату,
Бо у нас сьогодні свято.
Каже: «Білі – це для неньки,
Для бабусі – червоненькі,
А як небо голубі,
Моя доню, – це тобі».

Я візьму букет цей ніжний,
Обніму татуся я,
Буду квіти доглядати,
Кожен день їх поливати,
Щоб бабуся, мама й я
Милувалися щодня.

ЛІТА ІДУТЬ

Помірно

Музична партитура для голосу в нотній формі. Четвертий розділ містить нотування для чотирьох рядків пісеньки з відповідними текстами під нотою.

Лі - та і - дуть, і - дуть лі - та, на - зад не по - вер - та - ють. Я
вже не той і ти не та, вже ді - ти ви - рос - та - ють. А
ПРИСШВ:
па - м'я - та - еш ти той час, як ми ко - лись зу - стрі - лись, зда - ва - лось,
сон - це лиш для нас са - мим то - ді сві - ти - лось.

Літа ідуть, ідуть літа,
Назад не повертають.
Я вже не той і ти не та,
Вже діти виростають.

Приспів:

А пам'ятаєш ти той час,
Як ми колись зустрілись,
Здавалось, сонце лиш для нас
Самим тоді світилось.

Десь взялась в скронях
сивина,
А молодість минула,
Вона пройшла, як та весна,
Назад не повернулась.

Весна вернулась до дітей,
Хай діти наші квітнуть,
А нам не першим із людей
До того треба звикнуть.

ГОВОРИЛА МАТИ

(Білий цвіт калини)

Помірно

Го-во-ри-ла ма-ти: не жу-ри-ся, си-ну, як збу-ду-еш ха-ту,
по-са-ди ка-ли-ну. Бі-лий цвіт ка-ли-ни – ра-дість У-кра-ї-ни,
а вог-нис-ті гро-на – на-ша кров чер-во-на. //на-ша кров чер-во-на.

Говорила мати: не журися,
сину,
Як збудуєш хату, посади
калину.

Зоряна калина – і краса,
і врода
Нашої країни, нашого
народу.

Приспів:

Білий цвіт калини –
Радість України,
А вогнисті грона –
Наша кров червона.

Пам'ятай же, сину, що сказала
мати,
Посади калину в себе біля
хати.

УКРАЇНО, МОЛЮСЯ ЗА ТЕБЕ

Помірно

U - кра - ї - но, мо - лю - ся за те - бе, як за ма - тір грі - хов -
но свя - ту, за бла - кить тво - го віч - но - го не - ба і за
ни - ву тво - ю зо - ло - ту. За бла- //ни - ву тво - ю зо - ло - ту.

The musical score is written on a treble clef staff in 3/4 time, with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). It features several triplet markings (indicated by a '3' over a group of notes) and first/second endings (indicated by '1' and '2' above the staff). The lyrics are written below the notes.

Україно, молюся за тебе,
Як за матір гріховно святу,
За блакить твого вічного неба
І за ниву твою золоту.

Україно, молюся за славу,
За твою непокору століть,
За столицю твою златоглаву,
Що по груди в каштанах стоїть.

Україно, молюся за мову,
За божественну мову твою
І за вроду твою калинову,
Від якої добрішим стаю.

Україно, молюся за пам'ять
Убієнних за волю синів
І за тих, що у душах запалять
Промінь світла, щоб край зяяснів.

Отче наш, у твоїм часоплинні
Все вминає – ридай не ридай.
Прости, Боже, гріхи Україні
І надалі грішити не дай.

УКРАЇНО! МІЙ БАТЬКІВСЬКИЙ КРАЮ

Жваво

У - кра - ї - но! Мій бать-ківсь-кий кра - ю, я до
те - бе сер-цем при-па - ду, і то - бі на сла-ву за-спі -
ва - ю піс-ню сер-ця віч-но мо-ло-ду. І то - //віч-но мо-ло-ду.

Україно! Мій батьківський краю,
Я до тебе серцем припаду,
І тобі на славу заспіваю
Пісню серця вічно молодую.

Народна пісня лине над землею
Благословенна Господом святим,
Снагою всіх наповнює своєю,
Натхненням і завзяттям молодим.

Народна пісня як струмок весняний
Розтопить лід холодний до кінця,
Загладить горе і загоїть рани,
Теплом зігріє зболені серця.

Вона заграє на найтонших струнах
Душі, що зачерствіла від життя
І найсвятіші помисли розбудить,
Засвітить вогник віри в майбуття.

Теплом любові Божої і світла,
Теплом життя людської доброти,
Щоб Україна, мов зоря, розквітла,
Зуміла біди всі перемогти.

Схилю в молитві голову покійно,
Великий Боже, прошу захисти,
І хорони від зла нашу Україну,
Нас вислухай, помилуй і прости.

ЙДЕ, СМІЄТЬСЯ ЛАГІДНО

Жваво

Йде, смі-єть-ся ла-гід-но і не жму-рить брів, дів-чи-ну, як я - гід-ку,
рап-том я зуєт-рів. Зва-ба-ми дос-той - ни-ми ті-шить-ся дів-ча,
як ме - ні ус - то - я - ти, з чо - го роз - по - чать.

Йде, сміється лагідно і не жмурить брів,
Дівчину, як ягідку, раптом я зустрів.
Звабами достойними тішиться дівча,
Як мені устояти, з чого розпочать.

Приспів:

Вишенька-черешенька, ягідка смачна,
Видно, не тутешня ти, що ідеш одна,
Вишенька-черешенька в ранньому саду,
Хоч і обережно я, поруч теж іду.

Грає переливами день ясний красі,
Буть в житті щасливими хочемо ми всі,
Тож куди ти квапишся, вишенько моя,
Може, більш не трапиться отакий, як я.

ТИХА НІЧ НА СТИРІ

Помірно

Ти - ха ніч на Сти-рі, кли - че, кли - че вес - ну,
вий - ди, лю - ба дів - чи-но, я до те - бе йду.

ПРИСПІВ:

So - ло - вей ще - бе - че ти - хо - ти - хо в га - ю,
зо - рі з не - ба ся - ють, я до те - бе йду.

Тиха ніч на Стирі, кличе, кличе весну,
Вийди, люба дівчино, я до тебе йду.

Приспів:

Соловей щєбєчє тїхє-тїхє в гая,
Зорї з нєбє сїють, я до тєбє йду.

Дівчино кохана, як щиро тебе я люблю,
До твого серденька стежечку знайду.

Дівчина почувла чари моїх мрій,
То прийшла до мене, як той чародій.

І взявшись за руки, пішли до гаю,
Соловей на прощання пісню співає свою.

Буду я співати пісні веселі, гучні,
Буду цілувати уста твої чарівні.

Соловей щєбєчє тїхє, тїхєнькє в гая,
Зорї з нєбє сїють, я на тєбє жду.

БУВАЄ, ЗІ МНОЮ ВСТРІЧАЮТЬСЯ

Помірно

Бу - ва - є, зі мно - ю встрі - ча - ють - ся дру - зі, пи -

та-ють ме-не, як у ма-ми ді-ла. А я їм не мо-жу, ска- за-ти не мо-жу про-
те, що у ме-не вже ма-ми не-ма. А //ма-ми не-ма.

Буває, зі мною зустрічаються друзі,
Питають мене, як у мами діла.
А я їм не можу, сказати не можу
Про те, що у мене вже мами нема.

Приходять онуки, приходять правнуки,
З поваги їй квіти несуть,
Любиму бабусю завжди пам'ятають,
Бо ласку і щирість її не забудь.

ЯКЩО ТИ ДАЛЕКО

(Туга за Батьківщиною)

Помірно

Як - що ти да - ле - ко, на кві - ти по - глянь, і
все най-до-рож-че со - бі при-га-дай. Зга - дай, як у ко-лі най -
ближ-чих лю-дей бу - ла ти най-кра-що - ю з у - сіх ор-хі-дей.

Якщо ти далеко, на квіти поглянь,
І все найдорожче собі пригадай.
Згадай, як у колі найближчих людей
Була ти найкращою з усіх орхідей.

І жарти, і сміх, що злітали із уст
Були, як ті перли яскравих намист.
Останься такою, якою була,
В якому куточку ти б не жила.

І люди оцінять твою доброту,
Хвалитимуть вроду твою молоду.
Так хай же не заздять жіночій красі,
Щоб не проливала ти сльози рясні.

ПРИЛЕТІЛИ ДВІ ЛАСТІВКИ

Помірно

При-ле - ті - ли дві лас - тів - ки в дім і при - сі - ли во -
ни на ві - кон - ні, при-нес - ли во - ни в ло - ні сво - їм
мо - є щас - тя ме - ні, мо - ю до - лю.

Прилетіли дві ластівки в дім
І присіли вони на віконні,
Принесли вони в лоні своїм
Моє щастя мені, мою долю.

Я беру її ніби кришталь
І до серця свого пригортаю,
І нічого на світі не жаль,
І найдорожчого в світі немає.

Я цілую твої оченята,
Слава Богу, що ти в мене є,
Усміхнись, подивися на тата,
Ластів'ятко ти миле моє.

ЗНОВ ПРОЛЕТІЛА ВЕСНА

Жваво

Знов про-ле-ті-ла вес-на, п'я-та вес-на вже без
В шко-лі ос-тан-ній дзві-нок, ді-ти щас-ли-ві з бать-

те-бе, ха-та без те-бе пус-та,
ка-ми, гор-до з бу-ке-том сто-ю,

ПРИСІВ:

жай-во-рон втих десь у не-бі. Ма-мо, ле-
а-ле без рід-но-ї ма-ми.

бід-ко мо-я, си-ві-єш ти на чу-жи-ні, лас-ка по-

тріб-на тво-я, ма-ма по-тріб-на ди-ти-ні.

1
2
//ма-ма по-тріб-на ди-ти-ні.

Знов пролетіла весна,
П'ята весна вже без тебе,
Хата без тебе пуста,
Жайворон втих десь у небі.

В школі останній дзвінок,
Діти щасливі з батьками,
Гордо з букетом стою,
Але без рідної мами.

Мамо, лебідко моя,
Сивієш ти на чужині,
Ласка потрібна твоя,
Мама потрібна дитині.

Мить пригодились мені,
Як колискову співала,

В школу за руку вела,
Як треба жити – навчала.

Знов пролетіли роки,
Птахи з гнізда вилітають,
Десь на чужині батьки
Кращої долі шукають.

Що варте в світі життя,
Любов'ю, яке не зігрите,
Час не повернеш назад,
Ласку не купиш ти дітям.

Скільки ще весен і зим
Буду на тебе чекати,
Гроші не змінять життя,
Втрачене вже не догнати.

З ДАЛЕКИХ СВІТІВ Я ВЕРНУВСЬ ПОСИВІЛИЙ

Помірно

Із да - ле - ких сві - тів я вер - нувсь по - си - ві -
лий на рід - ні кар - пат - ські пла - ї. О кра - ю мій
лю - бий, о кра - ю мій ми - лий, тут
вес - ни роз - квіт - ли мо - ї.

З далеких світів я вернувся посивілий
На рідні карпатські плаї.
О краю мій любий, о краю мій милий,
Тут весни розквітли мої.
А серце бентежно й закохано б'ється,
І повниться щастям душа.
А Черемош плине, а Черемош лється,
А Черемош в даль поспіша.

Далекої юні колиско і втіхо,
Прийми мій синівський привіт,
Колись залишив я тут батьківську стріху,
Поїхав за море у світ.
А серце у грудях так тяжко забилося,
І повнилась сумом душа,
А Черемош плине, а Черемош лється,
А Черемош в даль поспіша.

Цілющу і чисту, омріяну воду
Я п'ю із гарячих долонь
І чую у серці п'янку насолоду,
І юність, і світлий вогонь.
А серце бентежно й закохано б'ється,
І повниться щастям душа.
А Черемош плине, а Черемош лється,
А Черемош в даль поспіша.

Дивлюсь я на тебе, оновлений краю,
І повниться щастям душа,
А Черемош плине, а Черемош ллється,
А Черемош вдаль поспіша.

МАТЕРІ, МАТЕРІ!

*Слова Стефанії Лепех,
музика Ольги Красоти*

Жваво

Ma-te - рі, ма - те - рі! По - мо - лім - ся сми - рен -
но за си - нів і за до - чок сво - їх, хай Не - бес - ний О -
тець під о - пі - ку що - ден - ну, під свій
за - хист свя - тий візь - ме їх.

Матері, матері! Помолімся смиренно
За синів і за дочок своїх,
Хай Небесний Отець під опіку щоденну,
Під свій захист святий візьме їх.

Матері, матері! У молитві єдиній
Свої голови низько схилім,
Хай Небесний Отець кожну нашу дитину
Прийме дочкою й сином своїм.

Матері, матері! Приклонімо коліна,
Помолімся із серця всього,
Хай полюбить Господь кожну нашу дитину,
Щоб були вони дітьми Його.

Матері, матері! В нас єдина дорога –
В Божий храм. Нею впевнено йдуть,
Бо любов матерів і молитва до Бога
Захищає і змінює світ.

НА ЗОРІ МЕНЕ, МАМО, ЗБУДИ

Помірно

The musical score is written on three staves. The first staff is the vocal line in G major, 6/4 time, with lyrics: 'На зо-рі ме-не, ма-мо, збу-ди, хоч на-дво-рі вес-ни пе-ре-шум,'. The second staff is the piano accompaniment, featuring a steady bass line and chords, with lyrics: 'я то-бі із кри-ни-ці во-ди на ці-лі-сінь-кий день на-но-шу,'. The third staff continues the piano accompaniment with lyrics: 'на ці-лі-сінь-кий день на-но-шу.'

На зорі мене, мамо, збуди,
Хоч надворі весни перешум,
Я тобі із криниці води
На цілісінський день наношу. (2)

Хоч криниця далеко від нас,
Та до неї йти по стерні,
Снилась, мамо, мені ти не раз
У далекій моїй стороні. (2)

Снилась: ніби ідеш ти з відром,
А надворі бриніла весна,
І хотілось весняним теплом
Прилетіти в цю мить до села. (2)

Зашуміти листвою в саду,
Впасти росами в трави рясні
І натруджені руки твої
Біля серця свого обігрить. (2)

ЯК У ЦАРЕГРАДІ СЛАВНИХ КОЗАЧЕНЬКІВ

(Вільна Україна)

Жваво

Як у Ца - ре - гра - ді сла - в - них ко - за - чень - ків
вра - жі бу - сур - ма - ни ві - ша - ли на гак, гля - нув - ши вос - тан - не
на цей світ бі - лень - кий, у смерт - ну го - ди - ну
ПРИСПІВ:
ко - зак мо - вив так: хай жи - ве, хай жи - ве віль - на У - кра - ї - на,
хай жи - вуть, хай жи - вуть віч - но ко - за - ки, гей, хай цві - те, хай цві - те
чер - во - на ка - ли - на, не - хай зги - нуть во - рі - жень - ки на віч - ні ві - ки.

Як у Цареградї славних козаченьків
Вражі бусурмани вішали на гак,
Глянувши востаннє на цей світ біленький,
У смертну годину козак мовив так:

Приспів:

Хай живе, хай живе вільна Україна,
Хай живуть, хай живуть вічно козаки, гей,
Хай цвіте, хай цвіте червона калина,
Нехай згинуть воріженьки на вічні віки. (2)
(Приспів повторюється після кожного куплета)

Як вороги кляті нас на кіл саджали,
Як живцем палили, у смолі пекли,
Козаки у ката житя не благали,
За долю України думи їх були.

Хай живе на світі, і хто жити буде,
Хто шляхи козацькі буде ще топтать,
Щоб буяла воля, щоб раділи люди,
Дай бог їм востаннє ці слова сказать.

КЛАДОЧКА

Помірно

Кладоч-ка, кладоч-ка ву-зе-сень-ка-я та-ка, ми-ла-я, ми-ла-я, ми-ли-сень-ка-я.
До ми-ло-го ме-ні близь-ко, лиш че-рез ста-вись-ко.
Вчо-ра до-щик, ни-ні до-щик, завт-ра бу-де слизь-ко.

Кладочка, кладочка вузесенькая така,
Милая, милая, милесенькая.
До милого мені близько, лиш через стависько.
Вчора дощик, нині дощик, завтра буде слизько.

Вчора дощик, нині дощик,
Завтра виллють ріки,
Може ми з тобою, милий,
Зійдемося навіки.

Ой нащо ж ти, дівчинонько, таке учинила,
Що та кладочка вузенька вже ся заломила.

ГАСНЕ, ГАСНЕ СИНІЙ ВЕЧІР

Помірно

Гас - не, гас - не си - ній ве - чір вда - ли - ні,
в не - бі мі - ся - чень - ко схо - дить у - пов - ні, ой чо - му, хо - ро - ший,
я за - буть не мо - жу тво - ї о - чі ми - лі та яс - ні.
//тво - ї о - чі ми - лі та яс - ні.

Гасне, гасне синій вечір вдалині,
В небі місяченько сходить уповні,
Ой чому, хороший, я забудь не можу
Твої очі милі та ясні.

Мабуть, не на щастя, на біду мою
Ти мені зустрівся, любий, у маю,
Мабуть, не для мене, кучерявий клене,
Соловей співає у гаю.

Ой колись я знала про любов таку,
Лиш тебе б я звала, любий у гаю,
Лиш тобі б відкрила, голубе мій милий,
Душу свою щирю і палку.

РОЗКРИЛИСЬ НІЖНІ ПЕЛЮСТКИ

(Проліски)

Протяжно

Роз - кри - лись ніж - ні пе - люст - ки на зует - річ сон - цю кві - ти

ран - ні, і їх бла-кит - ні го-лів-ки ці - лу-ють про-ме - ні вес -

1. ня - ні. і //ня - ні. Я

Розкрились ніжні пелюстки
 На зустріч сонцю квіти ранні,
 І їх блакитні голівки
 Цілюють промені весняні.

Я пам'ятаю, як колись
 Приніс ти проліски весняні
 І мовчки вплив мені до кіс,
 Всміхнувшись лагідно до мене.

І нам всміхається життя,
 Серця не гаснуть полум'яні,
 Бо в них найперші почуття
 Цвітуть, мов проліски весняні.

ТАНУТЬ СНІГИ

Не швидко

Та - нуть сні - ги на ши - ро - ких до - ли - нах,

ги - не зи - ма на - віс - на, чу - єть - ся

кле - кіт стру - моч - ків грай - ли - вих, ско - ро вес -

на, ско - ро, ско - ро вес - на.

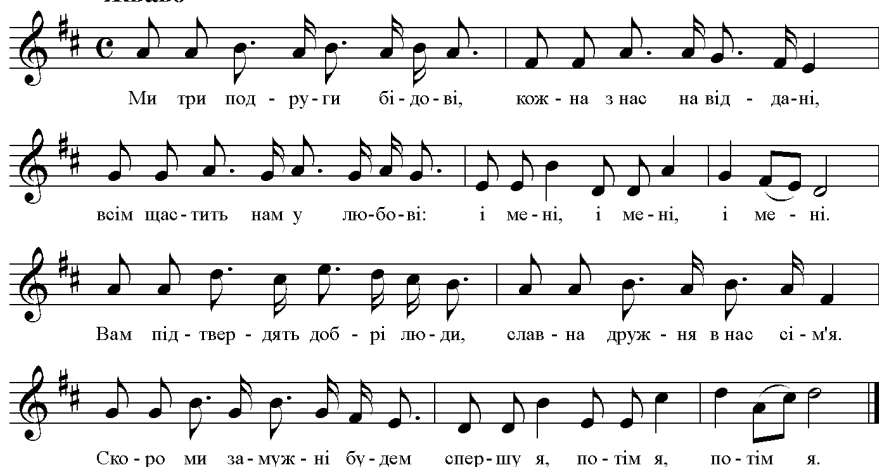
Тануть сніги на широких долинах,
 Гине зима нависна,
 Чується клекіт струмочків грайливих,
 Скоро весна, скоро, скоро весна*.
 (* Два останні рядки кожного куплета
 повторюються двічі)

Скоро навіє таємним з гаю,
 Скоро завітнуть луги,
 Де ж ти любов моя, жду-виглядаю,
 Тануть сніги, тануть, тануть сніги.

Хочеться вийти і пісню співати,
 Щоб аж лунало кругом,
 Хочеться, хочеться так покохати –
 Тільки кого, тільки, тільки кого.

МИ ТРИ ПОДРУГИ БІДОВІ

Жваво

Ми три под - ру - ги бі - до - ві, кож - на з нас на від - да - ні,
 всім щас - тить нам у лю - бо - ві: і ме - ні, і ме - ні, і ме - ні.
 Вам під - твер - дять доб - рі лю - ди, слав - на друж - ня в нас сі - м'я.
 Ско - ро ми за - муж - ні бу - дем спер - шу я, по - тім я, по - тім я.

Ми три подруги бідові,
 Кожна з нас на віддані,
 Всім щастить нам у любові:
 І мені, і мені, і мені.

Вам підтвердять добрі люди,
 Славна дружня в нас сім'я.
 Скоро ми заможні будем,
 Спершу я, потім я, потім я.

Шануйте свій народний дім,
Бо українця серце в нім,
І Бог величний, рідна мова,
Сопілки пісня яворова. (2р.)

Шевченка слово і Франка,
І в танці милої рука,
Краса весняної гаївки
І передзвін бандури дзвінкий. (2р.)

Ридання скрипок, гра вертепів,
І мудрість всіляких дотепів.
Шануйте свій народний дім,
Завжди знайдете радість в нім. (2р.)

Coda: Рятуйте дім свій од руїни,
Бо служить він для України.

НИНІ ЩИРО ВАС ВІТАЄМ

Урочисто

Ни - ні щи - ро вас ві - та - ем, хай вас Бог бла-гос-лов - ля - є,
щоб щас-ли - ві ви бу - ли - із ро-си вам, і з во - ди.

Нині щиро вас вітаєм,
Хай вас Бог благословляє,
Щоб щасливі ви були –
Із роси вам, і з води.

Нині, вічно, денно-нічно (2)
Дай вам Боже повсякчас
Завжди жити у віках.

Щоб багата була хата,
А у хаті мама й тато,
Щоб щасливі ви були –
Із роси вам і з води.

Алфавітний покажчик

А-а-а, котів два, 343
А вже вечір вечоріє, 367
А вже світає, 308
А вже сонце над дзвіниці, 102
А вже третій, третій вечір, 243
А в неділю рано, 476
А вчора вечір був прекрасний, 310
А вчора вечір був прекрасний, 241
А вчора з вечора так пізно, 460
А дівчина молоденька, 433
А зорі, а зорі по синьому морі, 258
А ми люди подорожні, 78
А мій батько – місяць, 325
А мій милий, як день білий, 193
А наш дружба файно звався, 179
А наш цар Миколай, 368
Ангелята в небі, 79
А свекруха добра була, 182
А у лісі на полянці, 446
А я в sweї мами сама одна була, 183

Бабусю рідненька, 241
Батько Сталін сучку різав, 368
Баю-баю-баю, 343
Била мене моя мати, 387
Біла блузка, чорний пояс, 321
Біда над бідою, 336
Бідна сирота Маруся, 330

Біла береза в п'єцу горіла, 330
Біла хата в вишневім садочку, 302
Бо війна війною, 427
Бодай ся когут знудив, 232
Боже великий, творче всесильний,
90
Боже, Отче, глянь на діти, 96
Боже, ти скажеш всім веселитись, 95
Боже, Боже, що я зроблю, 297
Буває, зі мною зустрічаються, 525
Бувайте здорові, мої рідні тату, 164
Був собі Ярема, 351
Була ніч не видна, 473
Була собі Маруся, 356
Було літо, була зима, 131
Було це рано весною, 250
Б'ють литаври гучні, 424

Вартові тополі й ясени, 495
В горах грім гуде, 417
Вдався коровай, 180
Великодні дзвонять дзвони, 92
Весело веснянка, 150
Вже більше літ триста, 380
Вже весна воскресла, 434
Вже вечір вечоріє, 204, 237, 238, 485
Вже вечір наступає, 283
Вже прийшли зимові свята, 81

Вже сонце низенько, 228
Взяв би я бандуру, 280
Ви в дні весняні положили життя,
474
Видиш, брате мій,
Вийди, мати, подивися, 185
Вийди, місяць, вийди, ясний, 205
Вийду я в садочок, 259, 317
Ви, музики, грайте, 346
Вирушає косар в поле, 475
Вискоч, вискоч, матінко, на стілець,
156
Високо тя, голубоньку, 158
Вишивала мати над колискою, 514
Візьми жіночку-україночку, 364
Вліті, узимі все сосононька зелена,
162
В мене є бабуся, 512
В небі зірка ясно засіяла, 519
В небі чистім, 499
В Оглядові на лавочці, 499
В очереті родилася, 185
В садочку вишневім, 88, 286
В саду, в садочку потемніло, 259
Встав я раненько, 70
Встаньте, буяри, встаньте, 177
В Турянськів на подвір'ї, 118
В чистім полі край дороги, 418

Гаю, гаю, гаївкою, 113
Гаю, гаю, зелений гаю, 256
Гасне, гасне синій вечір, 534
Гей, видно село, 419
Гей, наливайте повнії чари, 377
Гей, нумо братця до збруї, 397
Гей, повстанці, 437
Гей, там далеко на Волині, 486

Гей, там на горі січ іде, 399
Гей січ іде, 404
Гей у полі черемшина, 407, 418
Говорила мати, 521
Горе приспало рідну хатину, 398
Горить сосна, горить, 261
Горілочко моя мила, 373
Горобчику, шпачку, 133
Грай, музико, дам ті сала, 167
Грають сурми, 450
Грають труби над Дністром, 425

Дай, Боже, на вечір хорошу погоду,
311
Дайте мене за дяка, 143
Де згода в родині, 499
Днесь і пора, і той час, 99, 371
Десь на славній Україні, 364
Десь тут була подоляночка, 117
Дівчата, дівчата, збирайте барвінок,
152
Дівчина в гаю ходила, 257
Дівчино-голубко, 451
Дівчино кохана, 299
Дівчино моя ти кохана, 207
Дідо бабу полюбив, 200
Добрий вечір тобі, пане господарю,
71
Допоможи мені, Боже, 3
Дощик накрапає, 305
Дружба коровай крає, 180
Дуб на дуба похилився, 363
Дядько Гнат на печі валявся, 350
Дякуймо ксьондзонькові, 161

Жила-була царівна, 148

За байраком байрак, 502
Забудь мене, моя матусю, 461
За горами сонце палає, 212, 250, 276
Задумала вража баба, 366
Заквітчали дівчатонька, 411
Зайди, місяць, зайди ясний, 281
Зайшло сонце за віконце, 213, 236
Заспіваймо паняночки, 140
Заспівайте дівчатоньки, 124
Засумуй трембіто, 411
За твої, дівчино, личенька пишні,
394
Зашуміла ліщинонька, 246, 310
Защебетав соловейко, 307
За Україну, 404
Заянку, за головоньку, 123
Збудись могутня Україно, 488
Звідки вітер повіє, 143
Звідси гора, звідти гора, 191
Згадай, дівчино, першу зустріч, 210
З дуба листя поспало, 282
З далеких світів я вернусь посиві-
лий, 529
Зелена конопелька на пліт надалася,
201
Зелена ліщина, 386
Зелена ліщина горішки зродила, 285
Зелене листя, білі каштани, 515
Зелений гай, пахуче поле, 449
Зібрались дівчата, 155
Зібралися раз дівчата, 243, 378
Зійшов місяць, зійшов ясний, 446, 504
Зійшла зоря, вставайте люди, 91
Зійшлися дівчата до Ради, 133
З Новим роком, господарі, 82
З Новим Вас, люди, роком, 81
Знов пролетіла весна, 528
Зоря-зоряниця на небі сіяє, 76

Іди діду, 135
Із тим пила, із тим пила, 352
І наїстися я, і напитися я, 197
І на Сибіру вітер шумить, 453
І ти тут, і я тут, 157
Ішли дівоньки через бір, 110
Ішов відважний гайовий, 212
І шумить, і гуде, 362
Їде козак дорогою, 202
Їде, їде жельман, 146
Їхав бідний стрілець, 430
Їхав козак з України, 382
Їхав козак через міст, 104
Їхали козаки із Дону додому, 378
Їхало авто, 487

Йде січове військо, 396
Йде, сміється лагідно, 524
Йшла дівчина до лісочку, 300
Йшли селом, йшли селом партизани,
471

Кажуть люди, що вже стара, 331
Кажуть люди, що я лиха, 352
Катерино, засвіти-но, 356
Кладочка, 533
Козаченьку, куди йдеш, 376
Коколно, коколно, 340
Коли б я мала орлині крила, 293
Коли ви вмирили, 426
Колись, дівчина шила, 393
Колисала баба діда, 345, 365
Колисала колисонька, 344
Колисанки вечорами, 344
Колядки линуць рідним краєм, 80
Коли б я мала орлині крила, 293

Козаченьку, куди йдеш, 376
Коні ж мої, коні, 287
Копав, копав керниченьку, 239
Котиться тройка по долині, 441
Край берега крутого, 213
Край села стоїть хатина, 218

Ламайте, свати, рожу, 161
Летить галка понад воду, 502
Летіла зозуля і стала кувати, 478
Летіла зозуля з-під калиноньки, 114
Летять кури від фігури, 141
Літа ідуть, 520
Літа минають, 296
Лиш одна я одна, 501
Лунає клич, луна грімкий, 400
Люба матусю, я все про тебе, 454

Мав я люльку червоненьку, 355
Мала баба курку, 367
Мала мати сина, 208
Мала мене моя мама одну, 332
Мандрувало два шевці, 186
Матері, матері, 530
Мати сина годувала, 130
Мені ворожка ворожила, 260, 317
Мені шістнадцять літ минало, 261
Ми голубку уловили, 132
Ми доньки твої і сини, 492
Ми йдем вперед, 464
Ми три подруги бідові, 536
Мишко, свишко, утікай, 132
Місяць і зіроньки, 252
Молода дівчина ще до школи
ходить, 193
Моя мама ворожитка, 247
Моя мама файна була, 194

Моя хатина близько керниці, 262
Моя хата соломою крита, 362
Многая літа, 99

На високій ліщиночці, 137
На Україні, де родився, друзі я, 360
На Україні дзвони дзвонять, 472
На Україні сурми грають, 470
На Україні я родилась, 263
На городі біла глина, 127
На городі вільха, 117
На городі паперівка, 111
На далекім сході батько, 429
Над Віфлеємом зірка ясна, 74
На дзвіниці дзвони дзвонять, 128
Над Львовом чорна хмара, 445
Над містечком в Віфлеємі, 77
На добраніч, моя мила, 228
На зорі мене, мамо збуди, 531
На моїм подвірionьку, 332
На небі зірка ясно засяла, 72
Настала на дворі чарівная пора, 290
На цвинтарі роса впала, 119
На церковці біла бляха, 103
Наша славна Україно, 402
Наша церква на горбочку, 102
На широкій річці плавали качата, 153
На широкім Дунаю, 202
Нашу перепілку ручки болять, 133
Нащо ви мня віддаєте, 189
Нащо, дівчино, айстри сієш, 263
Не зітхай, а працой, 401
Не йди, дівчино, понад річку, 291, 321
Нема в світі кращих хлопців, 408
Нема зілля гарнішого, 154
На улиці скрипка грає, 136
Нема його вдома, 353

Нема мого милого, 264
Не піду з весілля додому, 187
Не плачте, не сумуйте, 455
Не пора, не пора, не пора, 403
Не прийми, Боже, за гріх, 372
Не раз вечірньою порою, 394
Ніч була ясна, всюди було тихо, 464
Нічка темна, 301

Обсипалось жовтеє листя, 292
Оженився дурнуватий, 353
О мати Божа, мати єдина, 96
Ой Боже, як сумний той вечір, 289
Ой будеш ти, дівчинонько, 184
Ой буяли сиві воли, 100
Ой варила мама борщ, 191
Ой вербиченько, біле личенько, 511
Ой вербо, вербо, де ж ти ізросла, 303
Ой вербо, вербо, сухая вербо, 253
Ой вийду на синю гору, 299
Ой вийду я за стодолу, 190
Ой вийду я на гору, 338
Ой вийду я на ту гору, 322
Ой вийшов місяць із-за хмари, 297
Ой вишеньки, черешеньки, 226, 319
Ой вишеньки-черешеньки, 265
Ой в ліску, в ліску, 89
Ой гарна, гарна тая дівчина, 295
Ой гук, мати, гук, 381
Ой гуляла стара баба, 366
Ой дай, Боже, добрий час, 178
Ой дощ іде, 303
Ой див, див білодан, 136
Ой дівчино, щось зробила, 318
Ой дуду, дуду, 107
Ой вийду я на ставочок, 145
Ой війна, війна, яка ти страшна, 476

Ой встань, господарю, 65
Ой до шлюбу доріженька, 160
Ой дубе мій, дубе, 309
Ой думієш, мій миленький, 195
Ой жала я пшениченьку, 190
Ой заграйте, музиченьки, 354
Ой закувала сива зозуленька, 384
Ой зарула коровиця, 188
Ой зацвіла рожа трояка, 333
Ой зацвіли фіялочки, 125
Ой зацвіли фіялочки в неділю, 125
Ой здригнулися стіни, 158
Ой з-за гір'я, місяченьку, 100
Ой з-за гори, з-за крутої, 294
Ой знай же ти, Василеньку, 156
Ой ішла я з весілля, 354
Ой ішов я вулицею раз, раз, 284
Ой їхав я коло млина, 347
Ой їхали кавалери, 346
Ой Іване, Іваночку, 157
Ой іду я гаєм, 173
Ой колує сивий голуб, 196
Ой котиться сонечко, 122
Ой крутая доріженька, 389
Ой кувала зозуленька, 184
Ой кувала зозуленька, а тепер не кує,
199
Ой куме, куме, добра горілка, 374
Ой летіла горлиця через сад, 234
Ой летіли горобці, 181
Ой лісом, лісом, бережиною, 142, 340
Ой лісом, лісом дорога бита, 265
Ой любив та кохав, 266
Ой люлю, люлю-лю, 342
Ой мала мати одного сина, 223
Ой мамуню, голова мня болить, 326
Ой мамуню, мамуняно, 198

- Ой Марусю ото-то люблю тебе, 172
 Ой Марусю, серденько, 350
 Ой місяцю-місяченьку, 334
 Ой Морозе, Морозенку, 375
 Ой на горі крута вежа, 246
 Ой на горі на Маківці, 428
 Ой надворі мороз лютий, 267
 Ой напиймося, роде, 372
 Ой на рутя жовті прутя, 249
 Ой на ставі на ставочку, 285
 Ой на ставу, на ставочку, 127
 Ой не бий, сину, 320
 Ой не можна, мамо, нелюба любить,
 500
 Ой не плач, молода, 189
 Ой не світи, місяченьку, 277
 Ой не ходи, Грицю, 203
 Ой орали хлопці ниву, 278
 Ой пила вчора, ой пила нині, 334
 Ой пила, пила, чіпець пропила, 347
 Ой під Львівським замком, 421
 Ой піду я в ліс по дрова, 306
 Ой пішла б я на музику, 363
 Ой пішла я на весілля, 167
 Ой пішла я на свекруху, 182
 Ой плаче, тужить стара мати, 444,
 477
 Ой плавали гуси бистрою водою,
 256
 Ой покірне деревце ялина, 159
 Ой полечко, поле, 379
 Ой полола горлиця лободу, 149
 Ой Потапе-джигуне, 359
 Ой прибула горілонька, 190
 Ой пропила мати дочку на меду, 336
 Ой пустіть, ой пустіть, най ще по-
 гляну, 439
 Ой п'яна бо я, п'яна, 341
- Ой радуйся, господине, 66
 Ой роже, ой роже, 310
 Ой садом, садом, 80
 Ой саду мій, саду вишневий, 307
 Ой служив я в пана, 348
 Ой співайте, дівчатовька, 189
 Ой спи, дитя, колишу тя, 344
 Ой стояла дівчинонька, 195
 Ой сумная вуличенька, 189
 Ой та зажурились, 413
 Ой там біля броду, 295, 322
 Ой там в місті Русалімі, 87
 Ой там в Львові на риночку, 219
 Ой там в полю ріс терен, 214
 Ой там в чистім полі, 209
 Ой там з гори на долину, 124
 Ой там на горі в зеленім гаї, 225
 Ой там на горі є три ангели, 84
 Ой там по садочку, 391
 Ой там при долині, 154, 422
 Ой там у лузі, там при дорозі, 481
 Ой ти, вербо кучерява, 268
 Ой ти, гарний Семене, 363
 Ой ти, дівчино, 339
 Ой ти, дружбо, пойташу, 179
 Ой ти, дубе сухорлявий, 289
 Ой ти, козаче, з нашого краю, 139
 Ой ти, мамо, рідна мамо, 339
 Ой ти, пташко, пташко, 456
 Ой, ти травко, ти муравко, 124
 Ой то мене павутиця, 195
 Ой три літа тому буде, 106
 Ой три літа, три неділі, 105
 Ой ходила дівчинонька по саду, 129
 Ой у вишневому саду, 231, 318
 Ой у лісі на горісі, 137
 Ой у лісі на полянці, 483
 Ой у лузі калина гіллява, 268

- Ой у лузі та ще й при березі, 376
 Ой люлі, люлі, 343
 Ой у вишневому садочку, 232
 Ой у неділю рано, 466
 Ой у полі, полі, 327
 Ой у полю жито, 383, 429
 Ой у полю, в полю, 248
 Ой у полі корчмина, 388
 Ой у полі криж, 215
 Ой у полі на горбочку, 315
 Ой у полі нивка, 235
 Ой усюди сумно, 462
 Ой хвалився один хлопець, 195
 Ой ходила дівчинонька по полю, 121
 Ой ходила дівчина бережком, 138
 Ой ходить сон коло вікон, 342
 Ой ходімо, пане-брате, 74
 Ой частуйте, бояри, 177
 Ой червоний бурячок, 188
 Ой через пень, та й через колоду, 140
 Ой чи є, чи не є, 82
 Ой чиє ж то сіно, 269
 Ой чий же то парубочок, 154
 Ой чи тут, чи не тут, 156
 Ой чия ж то хата в лузі, 270
 Ой чия ж то хата скраю, 315
 Ой чути, чути, ревуть гармати, 412,
 416
 Ой що я ся находив, 199
 Оксано, Оксано, я чую твій голос,
 270
 Осінні квіти вже зійшли, 456
 Останній привіт, моя мила, 457
 Ось день війни народної, 490
- П**асла Мариня чотири воли, 67
 Пахне світлиця медом і сіном, 76
 Перша нота – нота «до», 374
- Писар гуси займає, 101
 Питається брат сестрички, 416
 Питалася мати дочки, 109
 Під синім я небом тиняюсь, 280
 Пішла заміж молодою, 346
 Пішли дівки в долину, 152
 Пішов Романьо трави косити, 68
 Пливе качка по Дунаю, 120
 Повій, вітре, на Україну, 505
 Повіяв вітер степовий, 410
 Подай, дівчино, ручку на прощання,
 423
 Подякую Господові, 181
 Позволь мені, мати, 217
 Поїхав я трьома кіньми, 188
 Поїхало весілля, 191
 Покочу я срібний перстін, 194
 Половина саду цвіте, 229
 Попід гаєм зелененьким, 335, 443
 Попід лісом, попід лугом, 324
 Посадила грушечки, 109
 По садочку ходжу, 252, 277
 По садочку я ходила, 329
 По саду я ходжу, 233
 По синьому морю, 412
 Посипалось жовтеє листя, 240
 Посіяла огірочки, 108, 286
 Послав Сталін голодранців, 448
 Привели козаки коней напувати, 216
 При долині кущ калини, 312
 Приїхали купчики до мене, 120
 Приїхали двадцять штири, 140
 При зеленій ліщиноньці, 301
 Прилетіли дві ластівки, 527
 Приніс тато квіти в хату, 520
 Прошався козак зі своєю ріднею, 431,
 432
 Прощай, село ріднесеньке, 435

Прощайте, гори, 395
Прощу вас, музики, 168, 175
П'ять минут вже по дев'ятій, 313

Радість всім на світі нині, 93
Раз на варті я стояв, 348
Рано сонце сходить, 210, 226
Рибалка молоденький, 220
Ревіть бурі, бийте громи, 438
Розкопайте, хлопці, греблю, 271
Розкуються пута, 452
Розмовляла калинонька в лузі, 239
Розкрились ніжні пелюстки, 534
Рости, рости, черемшино, 447
Рушив поїзд в далеку дорогу, 396

Сама греблю викопала, 199
Сама собі запрягаю, 249
Сама я рожу посадила, 245, 316, 337
Сам ходжу, 118
Санітарка там сиділа, 473
Світи, місяць, зорі, 242
Світи, місяць нічку, 293
Світить місяць між зорями, 392
Світить місяць, світить ясний, 272,
481
Святий Боже, святий кріпкий, 97
Сивий кінь, сивий кінь, 234
Сивий коню, 247
Сиджу край віконця, 244
Сидить дід на печі, 365
Сидить чайка на могилі, 427
Сильний вітер, 518
Сідає сонце за горою, 511
Скажемо вам веселу новину, 405
Соколи, соколи, ставаймо в ряди,
420

Сонечко засяяло, 513
Сонце сходить і заходить, 467
Спогадай, дівчино, 165
Стану на коліна, 98
Станьмо в громаду, як діти, 439
Старенька ненька плаче тужить, 491
Стоїть гора високая, 506
Стоїть дівчина кінець городця, 115
Стоїть дівча над бистрою водою, 272
Стоїть козак на чорній кручі, 291
Стоїть липка над водою, 116
Стоїть під горою дівчина, 165
Сумна я була, сумна буду, 305
Сумно ж мені, сумно, 227
Сумно мені на чужині, 145
Сховалось сонце за горою, 273

Там Василько траву косить, 85
Там в полі береза, 328
Там в саду під білою березою, 252,
274
Там, де сонятко сходить, 176
Там, де тихо колишуться віти, 516
Там з-за горочки, 73
Там за лісом, за горою, 312
Там за лісом, за лугом, 434
Там за лісом сонце сходить, 443
Там за морем за широким, 461
Там на новій улищенці, 128
Там на річці на Йордані, 85
Там на ставу, на ставочку, 178
Там під Львівським замком, 441
Там у лісі хагіна стояла, 325
Там у Львові в славнім домі, 130
Там у Львові на риночку, 121
Там у полі криж, 390
Там у полі два дуби, 313

Там у полі могила, 387
Там у саду калина, 230
Там попід вишнями, 308
Тато сидить за столом, 188
Тануть сніги, 535
Темньої ночі ми ішли до бою,
458
Тече річенька, невеличенька, 236
Тече річка невеличка, 275
Ти казала в понеділок, 369
Тиха ніч на Стирі, 524
Тиха ніч на дворі, 288
Тупу, коню тупу, 249
Триста літ, триста літ минає, 436
Тюрма, тюрма, 480

У високих залізних камерах, 459
У горах Карпатах, 510
Україно, молюся за тебе, 522, 523
У лісах, у хашах диких, 469
У лісі у темному, 459
У моєму саду, 275
У нашій садочку росте лелія, 86
У неділю постукала, 448
У неділю рано, 450
У неділю рано, раз, 389
У полі тополя струнка та висока, 338
Усі гори зеленіють, 337

Хай наша пісня волі і віри, 438
Хлопці, алярм, 406
Ходила сорока, 134
Ходить Господь по раю, 71
Ходить коник в руті, 192
Ходім на маївку, ходім 94
Хотів би світ перемінити, 358
Хотіла ж мене мати, 150

Хотіла мя мати, 146
Христос воскрес! І небо торжествує,
94
Хто рано встає, тому Бог дає, 83
Хто родився в січні, 373

Цим пісням, в селі Оглядів, 63
Цього року сумні свята, 409

Час додому, час, час, 361
Час рікою пливе, 513
Червона калино, 385
Червона калино, чого в лузі гнешся,
507
Червонеє яблучко висить, 298
Через Київський місток, 200
Через сад, виноград, 198
Чи ви, хлопці, спали, 398
Чи ви чули, українці, 484
Чи є в світі краща зірка, 415
Чижику, чижику, 126
Чи я не хазяйка, 358
Чи знаєш, мій милий, ту весну, 282
Чи то буря, чи то грім, 465
Чи чуєш, мій друже юначе, 482
Чи я тобі не казала, 185, 187
Човен хитається серед води, 517
Чого, народі мій нещасний, 508
Чогось береза похилилася, 304
Чому дружки не співають, 180
Чому пчоли не йдуть в поле, 182
Чорна хмара, чорна хмара, 288
Чорна хмара наступає, 382
Чуєш, сурми грають, 468

Шановні музики, 171
Шануйте свій народний дім, 537
Шумить, шумить нагайочка, 224

- Шуміла ліщина, 206
Шуміли сосни і смереки, 452
Шумлять верби, 319
Штири воли на оборі, 196
- Щ**оби наш отець жили, 144
Щоб співати колір чорний, 505
- Я** би звідси їхала, 163
Я завжди впізнаю своє рідне село,
493
Яка це гарна тая дівчина, 251
Якби була знала, 323
Якби на річку покласти кладку, 279
Як ви умирали, 469
Як в колгоспі була, 369
Як дівчина умирала, 350
Як з Бережан до Кадри, 414
- Як згадаю собі, 479
Як Ісусик народився, 79
Як ішов я вчора ввечір, 314
Як їхав козак, 221
Як козака турки вбили, 116
Я маленький хлопчик, 503
Я народився в тім краю, 497
Я сьогодні щось дуже горюю, 463
Я таких артистів, 357
Я тобі казала, я роду бідного, 320
Якщо ти далеко, 526
Як у Цареграді славних козаченьків,
532
Як я була молода, 255, 326
Як я була молодою, 187
Як я браття раз сконаю, 410
Як я до війська відходив, 385
Як я сиділа біля віконця, 254

ПРИМІТКИ

Допоможи мені, Боже. Зап. 28.08.1996 р. від Ганни Іванівни Гайдамашук, 1925 р. н., Теклі Семенівни Офіцинської 1932 р. н., Марії Михайлівни Стефанюк, 1941 р. н.	3
З пісенної скарбниці Оглядова. <i>Іван Хланта</i>	4
Цим пісням, в селі Оглядів. <i>Слова Івана Хланти, музика Василя Сторонського</i>	63
КАЛЕНДАРНО-ОБРЯДОВІ ПІСНІ	65
КОЛЯДКИ СВІТСЬКОГО ХАРАКТЕРУ ТА ХРИСТИЯНСЬКО-РЕЛІГІЙНОГО ЗМІСТУ	65
Ой встань, господарю. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н., Мирослави Музики, 1038 р. н., Юлії Романівни Мельник, 1921 р.н.....	65
Ой радуйся, господине. Зап. 1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, Івана Васильовича Музики, Парасковії Дмитрівни Шевчук.	66
Пасла Мариня чотири воли. Зап. 28.09.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н., зап. також 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл.....	67
Пішов Романьо траву косити. Зап. 28.08.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н.....	68
Люди з далекої сторони. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н.....	
Встав я раненько (Посівання). Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н.....	70
Ходить Господь по раю. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	71
Добрий вечір тобі, пане господарю. Зап. 28.08.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н. Зап. також 28.02.1997 р. від Йосипа Степановича Зарічанського, 1924 р. н., 5 кл.....	71
На небі зірка ясно засяла. Зап. 28.08.1996 р. від Ганни Кімпер, 1916 р. н.....	72

Там з-за горочки. Зап. 4.08.2013 р. в с. Оглядів від Ганни Гайдамашук, 1925 р. н.	73
Над Віфлеємом зірка ясна. Зап. 31.07.2013 р. в с. Оглядові від Ольги Красоти, 1946 р. н., Парасковії Шевчук, 1947 р. н. та ін.	74
Ой ходімо, пане-брате. Зап. там же	74
Святий вечір наступає. Зап. там же	75
Пахне світлиця медом і сіном. Зап. там же.	76
Зоря-зоряниця на небі сіяє. Зап. там же.....	76
Над містечком в Віфлеємі. Зап. там же.....	77
А ми люди подорожні. Зап. там же.....	78
Як Ісусик народився. Зап. там же.....	79
Ангелята в небі. Зап. там же.....	79
Колядки линуть рідним краєм. Зап. там же.....	80
Вже прийшли зимові свята. Зап. там же.....	81
З Новим вас, люди, роком. Зап. там же.....	81
З Новим роком, господарі. Зап. там же.	82
ЩЕДРІВКИ	82
Ой чи є, чи не є пан господар дома? Зап. 31.08.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н.....	82
Хто рано встає, тому Бог дає. Зап. 28.08.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н.	83
Ой там на горі є три ангели. Зап. 28.08.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р.н.	84
Там Василько траву косить. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н.....	85
Там на річці на Йордані. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н.....	85
У нашім садочку росте лелія. Зап. 28.08 1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н. Зап. також 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл.	86
Ой там в місті Русалимі. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл.....	87
В садочку вишневім. Зап. 31.07.2013 р. від Парасковії Шевчук, 1947 р. н. та ін.	88
Ой в ліску, в ліску. Зап.там же.	89

ДУХОВНІ ПІСНІ	90
Боже великий, творче всесильний. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамащук, 1924 р.н., 4 кл.	90
Боже, вислухай благання. Зап. 28.08.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н.....	91
Зійшла зоря, вставайте, люди. Зап. 27.07.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н. та ін.	91
Великодні дзвонять дзвони. Зап. там же	92
Радість всім на світі нині. Зап. там же	93
Христос воскрес! І небо торжествує. Зап. там же	94
Ходім на маівку, ходім. Зап. там же.....	94
Боже, ти кажеш всім веселитись. Зап. 4.08.2013 р. від Ганни Гайдамащук, 1925 р. н.....	95
О мати Божа, мати єдина. Зап. 7.03.1997 р. від Мар'яни Михайлівни Гуменюк, 8 кл.	96
Боже, Отче, глянь на діти. Зап. 1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н., пам'ятає ще зі школи. <i>Музика Миколи Попенка</i>	96
Святий Боже, святий кріпкий. Зап. 2.08.2013 р. від Марії Василівни Гайдамащук, 1924 р.н., 4 кл.....	97
Стану на коліна. Зап. 27.07.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н. та ін.	98
Днесь і пора , і той час. Зап. 9.08.2013 р. в с. Оглядіві від Миколи Семенюка, 1945 р. н., середня спеціальна освіта.	99
Многая літа! Хай сонце світить. Зап. 27.07.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н. та ін.	99
ВЕСНЯНКИ	100
Ой буяли сиві воли. Зап. 26.02.1997 р. від Степана Васильовича Мостового, 1948 р. н., освіта середня спеціальна, а також зап. 1.08.2013 р. в с. Монастирок-Оглядівський від Катерини Смаль, 1932 р. н., 4 кл.	100
Ой з-за гір'я, місяченьку. Зап. 26.02.1997 р. від Степана Васильовича Мостового, 1948 р.н., освіта середня спеціальна.....	100
Писар гуси займає. Зап. там же.	101

А вже сонце над дзвіниці. Зап. 26.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатої, 1924 р.н.....	102
Наша церква на горбочку. А. Зап. 26.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатої, 1924 р.н., зап. 28.02.1997 р. від Ганни Іванівни Гайдамашук, зап. 31.08.1996 р. від Курило Парасковії Григорівни, 1923 р.н., 7 кл. та Марії Василівни Гайдамашук, 1924 р.н., 4 кл. Б. Зап. 28.02.1997 р. від Ольги Іванівни Красоти, 1946 р. н.	102
На церковці біла бляха. Зап. 26.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатої, 1924 р.н.....	103
Їхав козак через міст. Зап. там же.	104
Ой три літа, три неділі. Зап. 28.02.1997 р. від Йосипа Степановича Зарічанського, 1922 р. н., 5 кл.	105
Ой три літа тому буде. Зап. 1.03.1997 р. від Ольги Іванівни Красоти та 1.08.2013 р. в с. Монастирок-Оглядівський від Катерини Смаль. 1932 р. н., 4 кл. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н.	106
Ой дуду, дуду. Зап. 28.02.1997 р. від Йосипа Степановича Зарічанського, 1924 р. н., 5 кл.	107
Ми кривого танцю йдемо. Зап. 1.03.1997 р. від Ольги Іванівни Красоти, 1946 р. н. та ін.	107
Посіяла огірочки. Зап. там же.....	108
Питалася мати дочки. Зап. там же.	109
Посадила грушечки. Зап. там же.....	109
Ішли дівоньки через бір. Зап. 2.03.1997 р. від Марії Романівни Дубенської, 1927 р.н., 5 кл.	110
На городі паперівка. А. Зап. там же	111
На городі паперівка. Б. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р.н., 7 кл. та Марії Василівни Гайдамашук, 1924 р.н., 4 кл.	111
На городі паперівка. В. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н.	112
Ходила царівна по саду. Зап. 2.03.1997 р. там же	113
Гаю, гаю, гаївкою. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамашук, 1925 р. н., 4 кл.	113

Летіла зозуля з-під калиноньки. Зап. 31.08.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н. та ін.	114
Стоїть дівчина кінець городця. Зап. 28.08.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н.	115
Стоїть липка над водою. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н., 7 кл.	116
Як козака турки вбили. Зап. 1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н., 6 кл.	116
На городі вільха. Зап. 6.03.1997 р. від Романа Миколайовича Маковецького та ін.	117
Десь тут була подоляночка. Зап. там же.	117
Сам ходжу. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н.	118
В Турянськів на подвір'ї. Зап. там же.	118
На цвинтарі роса впала. Зап. 31.07.2013 р. в с. Оглядові від гурту співачок.	119
Приїхали купчики до мене. Зап. там же.	120
Пливе качка по Дунаю. Зап. там же.	120
Там у Львові на риночку. Зап. там же.	121
Ой ходила дівчинонька по полю. Зап. 5.08.2013 р. від гурту співачок.	121
Ой котиться сонечко. Зап. там же.	122
Заяньку, за головоньку. Зап. там же.	123
Ой там з гори на долину. Зап. там же.	124
Ой ти травко, ти муравко. Зап. 5.08.2013 р. в с. Дубини від Ганни Савчук, 1934 р. н., 4 кл. та Ганни Бортник, 1934 р. н.	124
Заспівайте, дівчатоньки. Зап. 3.08.2013 р. від М.М. Стефанюк та ін.	124
Ой зацвіли фіялочки. Зап. там же.	125
Ой зацвили фіялочки в неділю. Зап. там же.	125
Чижик, чижик. Зап. там же.	126
На городі біла глина. Зап. 31.07.2013 р. в с. Оглядові від М.М. Стефанюк, 1941 р. н., П.Д. Шевчук, 1947 р. н. та ін.	127
Там на ставу, на ставочку. Зап. там же.	127
На дзвіниці дзвони дзвонять. Зап. там же.	128
Там на новій уличеньці. Зап. там же.	128

Ой ходила дівчинонька по саду. Зап. 31.07.2013 р. в с. Оглядові від О.І. Красоти, 1946 р. н. та ін.	129
Мати сина годувала. Зап.там же.....	130
Там у Львові в славнім домі. Зап. там же.	130
Було літо, була зима. Зап. там же.	131
Мишко, свишко, утікай. Зап. там же.....	132
Ми голубку ізловили. Зап. 26.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р.н., а також зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, Марії Василівни Гайдамащук, 1924 р. н.....	132
Зійшлися дівчата до ради. Зап. 31.07.2013 р. в с. Оглядові від О.І. Красоти та ін.	133
Горобчику, шпачку. Зап. там же.....	133
Нашу перепілку ручки болять. Зап. там же.....	133
Ходила сорока. Зап. там же.....	134
Іди, діду. Зап.там же.....	135
Ой див, див білодан. Зап. там же.	136
На улиці скрипка грає. Зап. там же.	136
На високій ліщиночці. Зап. там же.	137
Ой у лісі на горісі. Зап. 31.08.1996 р.від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамащук, 1924 р. н., 4 кл.	137
Ой ходила дівчина бережком. Зап. 3.08.2013 р. від М.М. Стефанюк, П.Д. Шевчук та ін.....	138
Ой ти, козаче, з нашого краю. Зап. там же.....	139
Ой через пень та й через колоду. Зап. там же.	140
Приїхали двадцять штири. Зап. там же.	140
Заспіваймо, паняночки. Зап. там же.....	140
Летять кури від фігури. Зап. 6.03.1997 р. від Романа Михайловича Маковецького, 1940 р. н.	141
Ой лісом, лісом, бережиною. Зап. 1.07.2013 р. від Ольги Красоти, Парасковії Шевчук та ін.	142
Звідки вітер повіє. Зап. там же.....	143
Дайте мене за дяка. Зап. від Івана Креденса.....	143
Щоби наші отець жили. Зап. там же.	144
Сумно мені на чужині. Зап. там же.	145
Ой вижду я на ставочок. Зап. там же.....	145

Їде, їде Жельман. Зап. 2.08.2013 р. в с. Монастирок-Оглядівський від Івана Креденса.....	146
Хотіла мя мати. Зап. 1.09.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н. та Ганни Іванівни Гайдамащук, 1925 р. н.....	146
Жила-була царівна. Зап. там же.....	148
Ой полола горлиця лободу. Зап.там же.....	149
Весело веснянка. Зап. там же.....	150
Хотіла мене мати. Зап. 1.09.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., Ганни Іванівни Гайдамащук, 1925 р. н.....	150
РОДИННО-ОБРЯДОВІ ПІСНІ	152
ВЕСІЛЬНІ ПІСНІ	152
Пішли дівки в долину. Зап. 28.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.....	152
Дівчата, збирайте барвінок. Зап. 5.03.1997 р. від Степана Васильовича Мостового, 1948 р. н.	152
На широкій річці плавали качата. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамащук, 1924 р. н., 4 кл., Зап. також 8.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н.....	153
Нема зілля гарнішого. Зап. 2.03.1997 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н.	154
Ой чий же то парубочок. Зап. там же.....	154
Ой там при долині. Зап. 1.09.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл. Зап. також 28.02.1997 р. від Стефанії Миколаївни Зарічанської, 1921 р. н., 5 кл. та від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл.....	154
Зібрались дівчата. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н. та ін.....	155
Ой знай же ти, Василенку. Зап. там же.....	156
Вискоч, матінко, на стілець. Зап. 28.02.1997 р. від Парасковії Миколаївни Мостової, 1922 р. н. 7 кл.	156
Ой чи тут, чи не тут. Зап. 2.03.1997 р. від Марії Романівни Дубенської, 1927 р. н., 5 кл.....	156

Ой Іване, Іваночку. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Шевчук та ін.....	157
І ти тут, і я тут. Зап. 28.02.1997 р. від Стефанії Миколаївни Зарічанської, 1921 р. н., 5 кл.	157
Ой здригнулися стіни. Зап. від Ганни Іванівни Гайдамашук, 1925 р. н.	158
Високо тя, голубоньку. Зап. 28.02.1997 р. від Євгенії Семенюк, 1948 р. н.	158
Ой покірне деревце ялина. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н., освіта середня та ін.	159
Ой до шлюбу доріженька. Зап. 27.02.1997 р. від Ярослава Петровича Семенюка, 1929 р. н.	160
Ламайте, свати, рожу. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Шевчук та ін. Зап. також 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р.н., 7 кл. та ін.	161
Дякуймо ксьондзонькові. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н.	161
Вліті, узимі все сосонька зелена. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило., 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамашук, 1924 р. н., 4 кл.	162
Я би звідси їхала. Зап. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.	163
Бувайте здорові. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл. та Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.	164
Спогадай, дівчино. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл., а також від Марії Михайлівни Стефанюк, 1941 р. н.	165
Стоїть під горою дівчина. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл. Зап. також 4.03 1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н.	165
Ой пішла я на весілля. Зап. там же.	167
Грай, музико, дам ті сала. Зап. 8.03.1997 р. від Паньків Єви 1939 р.н.	167
Прошу вас, музики. Зап. там же.	168

Вітаю вас, молодята. Зап. 3.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н.	170
Шановні музики. Зап. там же.	171
Ой Марусю, ото-то люблю тебе. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р.н.	172
Ой іду я гаєм. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н.	173
Прошу вас, музики. Зап. 30.08 1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл.	175
Там, де сонятко сходить. Зап. 3.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н.	176
Ой частуйте, буяри. Зап. 28.02.1997 р. від Йосипа Степановича Зарічанського, 1922 р. н., 5 кл.	177
Встаньте, буяри, встаньте. Зап. 31.08 1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамащук, 1924 р. н., 4 кл. Зап. також 28.02.1997 р. від Головатой Марії Дмитрівни, 1924 р.н.	177
Там на ставу, на ставочку. Зап. 4.08.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н., Ганни Шкраби, 1948 р. н. та ін.	178
Ой дай, Боже, добрий час. Зап. 3.03.1997 р. від гурту співачок. А наш дружба файно звався. Зап. 31.08.1996 р. від Курило Парасковії Григорівни, 1923 р.н., 7 кл., Гайдамащук Марії Василівни, 1924 р.н., 4 кл.	179
Ой ти, дружбо, пойгашу. Зап. 28.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.	179
Вдався коровай. Зап. 31.07.2013 р. від Марії Стефанюк 1941 р. н. та ін.	180
Дружба коровай крас. Зап. 28.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.	180
Чому дружки не співають. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р.н., 7 кл.	180
Ой легіли горобці. Зап. 7.02.1997 р. від Ярослава Петровича Семенюка, 1929 р. н.	181
Подякую Господові, що вже-м ся віддала. Зап. 1.09.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н. 7 кл.	181
А свекруха добра була. Зап. 8.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н. та ін.	182

Чому пчоли не йдуть в поле. Зап. там же.	182
Ой пішла я на свекруху. Зап. 8.03.1997 р. від Єви Паньків 1939 р. н.	182
А я в свої мами. Зап. там же.	183
Як я була в свої мами. Зап. 28.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатої, 1924 р. н.	184
Ой будеш ти, дівчинонько. Зап. 6.03.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатої, 1924 р. н. Зап. також 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл. Зап. від Марії Стефанюк, 1941 р. н.	184
Ой кувала зозуленька. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Іванівни Гайдамашук, 1925 р. н.	184
Вийди, мати, подивися. Зап. 8.03.1997 р. від Марії Семенівни Мовчан, 1906 р. н.	185
Чи я тобі не казала. Зап. 8.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н.	185
В очереті родилася. Зап. 3.03.1997 р. від Марії Семенівни Мовчан 1906 р. н.	185
Мандрувало два шевці. Зап. 3.03.1997 р. від Марії Семенівни Мовчан, 1906 р. н. Виконувала ролі у виставі «Украдене щастя» (роль Ганни). З великим задоволенням і тепер про це розповідає.	186
Чи я тобі не казала, моя братовице. Зап. 8.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н.	187
Не піду, не піду з весілля додому. Зап. там же.	187
Як я була молодою. Зап. 28.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатої, 1924 р. н. та ін.	187
Поїхав я трьома кіньми. Зап. там же.	188
Ой червоний бурячок. Зап. там же.	188
Тато сидить за столом. Зап. там же.	188
Ой зарула коровиця. Зап. там же.	188
Нащо ви ня віддасте. Зап. там же.	189
Ой сумная вуличенька. Зап. там же. 28.02.1997 р. від Мостової Парасковії Миколаївни, 1922 р.н. 7 кл.	189
Ой не плач, молода. Зап. 28.02.1997 р. від Мостової Парасковії Миколаївни, 1922 р.н. 7 кл.	189
Ой співайте, дівчатонька. Зап. від Ярослава Петровича Семенюка, 1929 р. н. та ін.	189

Ой прибула горілонька. Зап. там же.....	190
Ой вижду я за столу. Зап. там же.....	190
Ой жала я пшениченьку. Зап. там же.	190
Звідси гора, звідти гора. Зап. від Ярослава Петровича Семенюка, 1929 р.н.	191
Ой варила мама борщ. Зап. 4.08.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н., Ганни Шкраби, 1948 р. н. та ін.....	191
Поїхало весілля. Зап. там же.	191
В дівчини на городі. Зап. там же.....	191
Ходить коник в руті. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р.н., 7 кл. та ін.	192
Молода дівчина ще до школи ходить. Зап. там же.	193
А мій милий, як день білий. Зап. там же.	193
Покочу я срібний перстінь. Зап. там же.	194
Моя мама файна була. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р.н., 7 кл.	194
Ой стояла дівчинонька. Зап. там же.	195
Ой то в мене павутиця. Зап. 2.03.1997 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н.	195
Ой хвалився один хлопець. Зап. 2.03.1997 р. від Ярослава Петровича Семенюка.....	195
Ой думієш, мій миленький. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Шевчук, 1947 р. н., Марії Стефанюк, 1941 р. н. та ін.	195
Ой колус сивий голуб. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Шевчук, 1947 р. н. та ін.	196
Штири воли на оборі. Зап. там же.....	196
І наїстися я, і напитися я. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н.	197
Ой мамуню, мамунянку. Зап. від Ганни Іванівни Гайдамашук, 1925 р. н. та Марії Стефанюк, 1941 р. н.....	198
Через сад, виноград. Зап. від Ганни Іванівни Гайдамашук, 1925 р. н. та ін.	198
Сама греблю викопала. Зап. там же.	199
Ой що я ся находив. Зап. там же.....	199
Ой кувала зозуленька. Зап. 6.03.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатої, 1924 р. н. та ін.....	199

Через Київський місток. Зап. там же.....	200
Дідо бабу полюбив. Зап. 3.03.1997 р. від Марії Семенівни Мовчан, 1906 р. н.....	200
Зелена конопелька на пліт надалася. Зап. 03.08.2013 р. від Марії Стефанюк, 1941 р. н.....	201
ЕПІЧНІ ПІСНІ	202
Балади	202
Їде козак дорогою. Зап. 28.02.1997 р. від Ганни Іванівни Гайдамашук, 1925 р. н., 4 кл.	202
На широкім Дунаю. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р., 7 кл., Марії Василівни Гайдамашук, 1924 р., 4 кл.....	202
Ой не ходи, Грицю. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	203
Вже вечір вечоріс. Зап. 28.02.1997 р. від Ганни Іванівни Гайдамашук, 1925 р. н., 4 кл. та Ярослава Петровича Семенюка, 1929 р. н.	204
Вийди, місяць, вийди, ясний. Зап. 30.08.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл.....	205
Шуміла ліщина. Зап. 28.02.1997 р. від Євгенії Йосипівни Семенюк, 1948 р. н., 8 кл. та Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н.....	206
Дівчино моя ти кохана. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н.	207
Мала мати сина. Зап. там же.....	208
Ой там в чистім полі береза стояла. Зап. 1.09.1996 р. від Степана Васильовича Сологуба, 1934 р. н., а також зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл.	209
Згадай, дівчино, першу зустріч. Зап. від Насті Іванівни Семенюк, 1932 р. н., 5 кл.....	210
Рано сонце сходить. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл., зап. також 5.08.2013 р. в с. Дубини від Ганни Савчук, 1934 р. н., 7 кл.	210
Ішов відважний гайовий. Зап. 30.08.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н. Зап. також 2.03.1997 р. від Ярослава Петровича Семенюка.....	212
За горами сонце палає. Зап. 1.09.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл., будівельник-штукатур.....	212

Зайшло сонце за віконце. Зап. там же.....	213
Край берега крутого. Зап. 1.09.1996 р. від В.А. Омелянчука та Ірини Василівни Музики, 1938 р.н., 7 кл. Зап. 5.03.1997 р. від Єви Паньків.....	213
Ой там в полю ріс терен. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н.	214
Ой у полі криж. Зап. 30.08 1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н.....	215
Привели козаки коней напувати. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н. Я люблю пісні, я закохана в них. Навіть хлопців так не любила, як пісні.	216
Позволь мені, мати. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н. «Цю пісню ще мені баба співала», – сказала Турянська Ганна Семенівна. Баба мене вчила розмаїтих пісень, за це я її дуже любила, більше, як матір. Я співала в шкільному, а потім у церковному хорах. Я любила давні пісні співати, а весільні витребеньки – ні.	217
Край села стоїть хатина. Зап. 5.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків.	218
Ой там в Львові на риночку. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н.	219
Був собі хлопець. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н., вища незакінчена.....	220
Рибалка молоденький. Зап. 5.03.1997 р. від Єви Паньків	220
Як їхав козак. Зап. 5.08.2013 р. в с. Дубини від Ганни Бортник, 1934 р. н., 7 кл.....	221
Ой мала мати одного сина. Зап. 1.08.2013 р. в с. Монастирок-Оглядівський від Івана Креденса, 1973 р. н., середня спеціальна освіта. Він запам'ятав цю пісню від своєї прабабусі Софії Шевчук, яка народилася 1903 р.	223
Шумить, шумить нагайочка. Зап. 5.08.2013 р. в с. Дубини від Ганни Савчук, 1934 р. н., 4 кл. та Ганни Бортник, 1934 р. н.....	224
РОДИННО-ПОБУТОВА ЛІРИКА	225
ПІСНІ ПРО КОХАННЯ	225
Ой там на горі в зеленім гаї. Зап. 8.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н., 7 кл. та ін.	225

Рано сонце сходитьь. Зап. 28.02.1997 р. від Йосипа Степановича Зарічанського, 1924 р. н., 5 кл. Зап. також 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н.	226
Ой вишеньки, черешеньки. Зап. 28.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.	226
Сумно ж мені сумно. Зап. 5.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н., 7 кл.	227
Вже сонце низенько. Зап. 30.08.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н. та ін.	228
На добраніч, моя мила. Зап. там же.	228
Половина саду цвіте. Зап. там же.	229
Там у саду калина. Зап. там же.	230
Ой у вишневому саду. Зап. 8.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н. та ін.	231
Ой у вишневому садочку. Зап. 1.09.1996 р. від Івана Бартошека, 1966 р. н. та ін.	232
Бодай ся когут знудив. Зап. там же.	232
По саду я ходжу. Зап. там же.	233
Ой летіла горлиця. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	234
Сивий кінь. Зап. 28.02.1997 р. від Йосипа Степановича Зарічанського, 1924 р. н., 5 кл., Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл.	234
Ой у полі нивка. Зап. там же.	235
Зайшло сонце за віконце. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н. та Ірини Музики, 1938 р. н., 7 кл.	236
Тече річенька, невеличенька. Зап. 3.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н.	236
Вже вечір вечоріс. Зап. там же.	237
Біла хата в вишневім садочку. Зап. 1.09.1996 р. від Івана Бартошека, 1966 р. н. та ін.	238
Розмовляла калинонька в лузі. Зап. там же.	239
Копав, копав криниченьку. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	239
Посипалось жовтеє листя. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н. Зап. також 7.03.1997 р. від Марії Федорівни Дубенської, 1943 р. н., Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл.	240

А вчора вечір був прекрасний. Зап. там же.....	241
Бабусю рідненька. Зап. там же.....	241
Світи, місяць, зорі. Зап. 1.09.1996 р. від Івана Васильовича Музики, 1941 р. н., Парасковії Дмитрівни Шевчук. Зап. також 26.02.1997 р. від Степана Васильовича Мостового, 1948 р. н., освіта середня та ін.....	242
Зібралися раз дівчата. Зап. 26.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.....	243
А вже третій вечір. Зап. 26.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой.....	243
Сиджу край віконця. Зап. у с. Оплицько від гурту співачок.....	244
Сама я рожу посадила. Зап. 28.02.1997 р. від Йосипа Степановича Зарічанського, 1922 р. н., 5 кл.	245
Ой на горі крута вежа. Зап. там же.....	246
Зашуміла ліщинонька. Зап. там же.....	246
Мама моя ворожбитка. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл., Ганни Іванівни Гайдамашук, 1925 р. н., 4 кл., Євгенії Йосипівни Семенюк, 1948 р. н., 8 кл.	247
Сивий коню. Зап. 31.08.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н. Зап. також 28.02.1997 р. від Ганни Іванівни Гайдамашук, 1925 р. н., 4 кл., Євгенії Йосипівни Семенюк, 1948 р. н., 8 кл.....	247
Ой у полю, в полю. Зап. 28.02.1997 р. від Ганни Іванівни Гайдамашук.....	248
Сама собі запрягаю. Зап. 28.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.....	249
Ой на рутя жовті прутя. Зап. 28.02.1997 р. від Парасковії Миколаївни Мостової, 1922 р. н. 7 кл.....	249
Тупу, коню, тупу. Зап. там же.....	249
За горами сонце палає. Зап. від Насті Іванівни Семенюк, 1932 р. н., 5 кл.	250
Було це рано весною. Зап. там же.....	250
Яка це гарна тая дівчина. Зап. від Насті Іванівни Семенюк, 1932 р. н., 5 кл. Зап. також 6.03.1997 р. від Романа Михайловича Маковецького, 1940 р. н.....	251
По садочку ходжу. Зап. 27.02.1997 від Ярослава Петровича Семенюка, 1929 р. н.....	252

Там, в саду під білою березою. Зап. 27.02.1997 від Настасії Іванівни Семенюк, 1932 р. н., 5 кл.	252
Місяць і зіроньки. Зап. там же.....	252
Ой вербо, вербо, сухая вербо. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл., Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	253
Як я сиділа біля віконця. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н. Зап. також 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл.	254
Як я була молода. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл.	255
Ой плавали гуси бистрою водою. Зап. 2.03.1997 р. від Марії Романівни Дубенської, 1927 р. н., 5 кл.....	256
Гаю, гаю, зелений гаю. Зап. 2.03.1997 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н.	256
Дівчина в гаю ходила. Зап. 2.03.1997 р. від баби Насті.....	257
А зорі, а зорі по синьому морі. Зап. 31.08.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н.	258
Вийду я в садочок. Зап. 1.09.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл.....	259
В саду, в садочку потемніло. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамашук, 1925 р. н., 4 кл.	259
Мені ворожка ворожила. Зап. 1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н., Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н.	260
Мені шістнадцять літ минало. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н.	261
Горить сосна, горить. Зап. 1.09.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл., будівельник-штукатур.....	261
Моя хатина близько керниці. Зап. 1.09.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл.....	262
На Україні я родилась. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамашук, 1925 р. н., 4 кл.	263
Нащо, дівчино, айстри сієш. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, Юлії Романівни Мельник, Івана Васильовича Музики.....	263

Нема мого милого. Зап. 30.08 1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н. 7 кл.....	264
Ой вишеньки-черешеньки. Зап. 31.08.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н.	265
Ой лісом, лісом дорога бита. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н., освіта середня та ін.	265
Ой любив та кохав. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамашук, 1924 р.н., 4 кл. та Івана Степановича Іськіва.	266
Ой надворі мороз лютий. Зап. 31.08.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н.	267
Ой ти, вербо кучерява. Зап. там же.	268
Ой у лузі калина гіллява. Зап. 1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н., Івана Васильовича Музики та ін.	268
Ой чиє ж то сіно? Зап. 1.09.1996 р. від Івана Степановича Бартошика, 1966 р. н.	269
Ой чия ж то хата в лузі? Зап. 30.08.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл.....	270
Оксано, Оксано, я чую твій голос. Зап. 1.09.1996 р. від Мирослави Музики, Івана Васильовича Музики.	270
Розкопайте, хлопці, греблю. Зап. 30.08 1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл.....	271
Світить місяць, світить ясний. Зап. 1.09.1996 р. від Івана Степановича Бартошика, 1966 р. н., освіта середня спеціальна.....	272
Стоїть дівча над бистою водою. Зап. 1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, Мирослави Музики, Івана Васильовича Музики.....	272
Сховалось сонце за горою. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н.	273
Там в саду, під білою березою. Зап. 30.08.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл.....	274
Тече річка невеличка. Зап. 30.08 1996 р. від Юлії Романівни Мельник та ін. Зап. також 1997 р. від Ганни Миколаївни Сопотух, 1949 р. н.	275
У моєму саду Зап. там же.	275

За горами сонце палає. Зап. там же.	276
Ой не світи, місяченьку. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н. 8 кл.	277
По садочку ходжу. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н.	277
Ой орали хлопці ниву. Зап. там же.	278
Якби на річку покласти кладку. Зап. 1.09.1996 р. від Володимира Івановича Музики, 1971 р. н., освіта середня.	279
Під синім я небом тиняюсь. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н., Надії Мельник, 1954 р. н. та ін. ...	280
Взяв би я бандуру. Зап. там же.	280
Ой садом, садом, садом-виноградом. Зап. там же.	280
Зайди, місяць, зайди ясний. Зап. там же.	281
З дуба листя поспало. Зап. 5.03.1997 р. від Турянської Ганни Семенівни 1928 р. н.	282
Чи знаєш, мій милий, ту весну. Зап. там же.	283
Вже вечір наступає. Зап. 5.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н. та ін.	283
Ой ішов я вулицею раз, раз. Зап. 4.03.1997 р. від Івана Степановича Іськів, 1923 р. н. Зап. також 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н., вища незакінчена.	284
Зелена ліщина горішки зродила. Зап. 7.03.1997 р. від Миколи Івановича Гуменюка, 1922 р. н., 2 кл.	285
Ой на ставі, на ставочку. Зап. 7.03.1997 р. від Івана Степановича Бартошека.	285
Посіяла огірочки. Зап. 8.08.2013 р. від гурту співачок.	286
У садочку вишневім соловей шебече. Зап. 5.08.2013 р. від Парасковії Шевчук, 1947 р. н., Надії Мельник, 1954 р. н. та ін.	286
Коні ж мої, коні. Зап. там же.	287
Чорна хмара, чорна хмара. Зап. 6.08.2013 р. від Марії Стефанюк, 1941 р. н., Ольги Доскоч, 1946 р. н. та ін.	288
Тиха ніч надворі. Зап. там же.	288
Ой ти, дубе сухорлявий. Зап. там же.	289
Ой Боже, як сумний той вечір. Зап. там же.	289
Настала надворі чарівная пора. Зап. там же.	290
Стоїть козак на чорній кручі. Зап. там же.	291
Не йди, дівчино, понад річку. Зап. 28.02.1997 р. від Євгенії Семенюк, 1948 р. н.	291

Обсипалось жовтеє листя. Зап. там же.	292
Коли б я мала орлині крила. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н. та ін.	293
Світи, місяць нічку. Зап. там же.	293
Ой з-за гори, з-за крутої. Зап. там же.	294
Ой гарна, гарна тая дівчина. Зап. там же.	295
Ой там біля броду. Зап. 8.08.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н. та ін.	295
Літа минають. Зап. там же.	296
Боже, Боже, що я зроблю. Зап. 9.08.2013 р. в с. Опліцько від гурту співачок.	297
Ой вийшов місяць із-за хмари. Зап. 9.08.2013 р. в с. Опліцько від гурту співачок. Зап. також 5.08.2013 р. в с. Дубини від Ганни Савчук, 1934 р. н., 4 кл. та Ганни Бортник, 1934 р. н.	297
Червонеє яблучко висить. Зап. 8.08.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н., Михайла Маковецького, 1947 р. н. та ін.	298
Ой вийду на синю гору. Зап. там же.	299
Дівчино кохана. Зап. там же.	299
Йшла дівчина до лісочку. Зап. там же.	300
При зеленій ліщинионці. Зап. там же.	301
Нічка темна. Зап. 5.08.2013 р. в с. Дубини від Ганни Савчук, 1934 р. н., 4 кл. та Ганни Бортник, 1934 р. н. та ін.	301
Біла хата в вишневім садочку. Зап. там же.	302
Ой дощ іде. Зап. 8.08.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н., Марії Стефанюк, 1941 р. н. та ін.	303
Ой вербо, вербо де ж ти ізроста. Зап. там же.	303
Чогось береза похилилася. Зап. там же.	304
Дощик накрапає. Зап. там же.	305
Сумна я була, сумна буду. Зап. там же.	305
Ой піду я в ліс по дрова. Зап. там же.	306
Ой саду мій, саду вишневий. Зап. 9.08.2013 р. в с. Опліцько від гурту співачок.	307
Защебетав соловейко. Зап. там же.	307
Там попід вишнями. Зап. там же.	308
А вже світає. Зап. там же.	308
Ой дубе мій, дубе. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Шевчук, 1947 р. н., Марії Стефанюк, 1941 р. н., Михайла Семенюка, 1952 р. н. та ін.	309
А вчора вечір був прекрасний. Зап. там же.	310

Ой роже, ой роже. Зап. там же.....	310
Дай, Боже, на вечір хорошу погоду. Зап. 6.08.2013 р. від Михайла Романовича Семенюка, 1952 р. н., середня спеціальна освіта, Ганни Петрух, 1960 р. н. та ін.	311
При долини куц калини. Зап. там же.	312
Там за лісом, за горою. Зап. 9.08.2013 р. в с. Опліцько від гурту співачок.	312
Там у полю два дуби. Зап. 9.08.2013 р. в с. Опліцько від Ярослави Василівни Казанівської, 1931 р. нар., 7 кл.	313
П'ять минут вже по дев'ятій. Зап. там же.	313
Як ішов я вчора ввечір. Зап. там же.	314
Ой у полі на горбочку. Зап. 28.08.2013 р. від Ольги Доскоч, 1946 р. н., Ганни Шкраби, 1948 р. н. та ін.	315
Ой чия ж то хата скраю. Зап. там же.	315
Сама я рожу посадила. Зап. там же.	316
Зашуміла ліщинонька. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Шевчук, 1947 р. н., Марії Стефанюк, 1941 р. н. та ін.	316
Вийду я в садочок. Зап. там же.	317
Мені ворожка ворожила. Зап. там же.	317
Ой дівчино, щось зробила. Зап. там же.	318
Ой у вишневому саду. Зап. там же.	318
Ой вишеньки, черешеньки. Зап. там же.	319
Шумлять верби. Зап. там же.	319
Ой не бий, сину. Зап. там же.	320
Я тобі казала, я роду бідного. Зап. там же.	320
Біла блузка, чорний пояс. Зап. там же.	321
Не йди, дівчино, понад річку. Зап. там же.	321
ПРО РОДИННЕ ЖИТТЯ	322
Ой вийду я на ту гору. Зап. 3.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н.	322
Ой вийду я на гору. Зап. 4.03.1997 р. від І.В. Дубенського, 1924 р. н., (культосвітнє училище. З 1945 по 1950 р. на Воркуті).....	322
Ой там коло броду. Зап. 3.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н. Зап. також 1997 р. від Ганни Миколаївни Сопотух, 1949 р. н.	322
Якби була знала. Зап. 5.08.2013 р. в с. Дубини від Ганни Савчук, 1934 р. н., 4 кл. та Ганни Бортник, 1934 р. н.	323
Попід лісом, попід лугом. Зап. 26.02.1997 р. від Степана Васильовича Мостового, 1948 р. н., освіта середня.	324

Там у лісі хатина стояла. Зап. там же.....	325
А мій батько – місяць. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл. Зап. також 28.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.....	325
Як я була молода. Зап. 28.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.....	326
Ой мамуню, голова мня болить. Зап. 1.09.1996 р. н. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл. Зап. також 28.02.1997 р. від Парасковії Миколаївни Мостової, 1922 р. н., 7 кл....	326
Ой у полі, полі. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл.	327
Там в полі береза. Зап. там же.....	328
По садочку я ходила. Зап. 1.03.1997 р. від Теклі Михайлівни Мельник, 1928 р. н.	329
Бідна сирота Маруся. Зап. 2.03.1997 р. від Марії Романівни, 1927 р. н., 5 кл.	330
Біла береза в п'сцу горіла. Зап. там же.	330
Кажуть люди, що вже стара. Зап. 30.08.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н.	331
Мала мене моя мама одную. Зап. 1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н., Мирослави Музики, 1947 р. н., Івана Васильовича Музики, 1941 р. н., Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н.	332
На моїм подвіриську. Зап. там же.....	332
Ой зацвіла рожка трояка. Зап. 1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, Мирослави Музики, Парасковії Шевчук.	333
Ой місяцю-місяченьку. Зап. 28.08.1996 р. від Ганни Кімпер, 1916 р. н.	334
Ой пила вчора, ой пила нині. Зап. 1.09.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл. Зап. також 4.03.1997 р. від Ярослава Петровича Семенюка.....	334
Попід гасм зелененьким. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н., Івана Степановича Бартошика, 1966 р. н.	335
Ой пропила мати дочку на меду. Зап. 1.09.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н.....	336
Біда над бідою. Зап. 1997 р. від Ганни Миколаївни Сопотух, 1949 р. н. та Гайдамащук Ганни, 1925 р. н.	336
Сама я рожу посадила. Зап. 1997 р. від Миколи Васильовича Шарка, 1923 р. н.	337

Усі гори зеленіють. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н., 8 класів.....	337
У полі тополя струнка та висока. Зап. 1.10.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н., 7 кл., інженер-будівельник.	338
Ой вийду я на гору. Зап. там же.	338
Ой ти, мамо, рідна мамо. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н.	339
Ой ти, дівчино. Зап. там же.....	339
Ой лісом, лісом, бережиною. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Іванівни Гайдамашук, 1925 р. н.....	340
Коколю, коколю. Зап. там же.	340
Ой п'яна бо я, п'яна. Зап. 5.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н., Ганни Шкраби, 1948 р. н. та ін.	341
КОЛИСКОВІ ПІСНІ	342
Ой ходить сон коло вікон. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н. та Ярослави Андріївни Семинюк, 1929 р. н.	342
Ой лю-лю, люлю-лю. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н.....	342
А-а-а, котів два. Зап. 7.08.2013 р. в с. Оглядів від Ольги Василівни Доскоч, 1946 р. н., середня спеціальна освіта.....	343
Баю-баю-баю. Зап. 3.08.2013 р. від М.М. Стефанюк, 1941 р. н., П.Д. Шевчук, 1947 р. н. та ін.....	343
Ой люлі, люлі. Зап. там же.....	343
Колисала колисонька. Зап. там же.	344
Колисанки вечорами. Зап. там же.....	344
Ой спи, дитя, колишу тя. Зап. там же.	344
Колисала баба діда. Зап. там же.....	345
ЖАРТІВЛИВІ ПІСНІ	346
Ой їхали кавалери. Зап. 3.03.1997 р. від Марії Семенівни Мовчан, 1906 р. н.....	346
Ви, музики, грайте. Зап. 3.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н.	346
Пішла заміж молодою. Зап. 3.03.1997 р. від Марії Семенівни Мовчан, 1906 р. н.....	346
Ой пила, пила, чіпець пропила. Зап. 3.08.1997 р. від Марії Семенівни Мовчан, 1906 р. н.	347

Ой їхав я коло млина. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	347
Ой служив я в пана. Зап. 5.03.1997 р. від Віталія Васильовича Паньків, 1987 р. н., уч. 4 кл.	348
Раз на варті я стояв. Зап. там же.	348
Ой Марусю серденько. Зап. там же.	350
Як дівчина умирала. Зап. від Марії Дмитрівни Головатої, 1924 р. н.	350
Дядько Гнат на печі валявся. Зап. від Ярослава Петровича Семенюка, 1929 р. н.	350
Був собі Ярема. Зап. там же.	351
Із тим пила, із тим пила. Зап. 30.08 1996 р. від Мирослави Василівни Музики, 1949 р. н., освіта середня.	352
Кажуть люди, що я лиха. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н. Зап. також 5.03.1997 р. від Ганни Іванівни Гайдамашук 1925 р. н., Євгенії Йосипівни Семенюк, 1949 р. н.	352
Нема його вдома. Зап. там же.	353
Оженився дурнуватий. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н., 7 кл.	353
Ой заграйте, музиченьки. Зап. 30.08 1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл.	354
Ой ішла я з весілля. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н., освіта середня. Зап. також 4.03 1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н.	354
Мав я люльку червоненьку. Від Я.А. Рокити.	355
Була собі Маруся. Зап. там же.	356
Катерино, засвіти-но. Зап. від Марії Дмитрівни Головатої, 1924 р. н.	356
Я таких артистів. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р.н.	357
Хотів би світ перемінити. Зап. там же.	358
Чи я не хазяйка. Зап. 31.08.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н.	358
Ой Потопе-джигуне. Зап. 4.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	359
На Україні, де родився я. Зап. 5.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н.	360
Час додому час. Зап. там же.	361

І шумить, і гуде. Зап. там же.....	362
Моя хата соломою крита. Зап. там же.....	362
Ой пішла б я на музику. Зап. 6.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	363
Ой ти гарний Семене. Зап. там же.....	363
Дуб на дуба похилився. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н.	363
Візьму жіночку-україночку. Зап. там же.	364
Десь на славній Україні. Зап. 7.03.1997 р. від Івана Степановича Бартошека.	364
Колисала баба діда. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н.	365
Сидить дід на печі. Зап. там же.....	365
Ой гуляла стара баба. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н.	366
Задумала вража баба. Від Я.А. Рокити	366
А вже вечір вечоріє. Зап. 4.03.1997 р. від Ярослава Петровича Семенюка.....	367
Мала баба курку. Зап. 1.08.2013 р. в с. Монастирок-Оглядівський від Івана Креденса, 1973 р. н., освіта середня спеціальна та ін.	367
А наш цар Миколай. Зап. 6.03.1997 р. від Марії Мовчан, 1906 р. н.	368
Батько Сталін сучку різав. Зап. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	368
Як в колгоспі була. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н., 7 кл.	369
Ти казала, ти казала в понеділок. Зап. там же.....	369
ЗАСТОЛЬНІ ПІСНІ	371
Днесь і пора, і той час. Зап. 28.02.1997 р. від Ганни Іванівни Гайдамащук, 1925 р. н., 4 кл., Євгенії Йосипівни Семенюк, 1948 р. н., 8 кл. Зап. там же.....	371
Не прийми, Боже, за гріх. Зап. там же.....	372
Ой напиймося, роде. Зап. 1.09.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р.н., 7 кл. та зап. також 6.03.1997 р. від Романа Миколайовича Маковицького, 1940 р. н., ...	372
Хто родився в січні. Зап. там же.....	373

Горілочко моя мила. Зап. 1.10.1996 р. від Ярослави Василівни Семенюк, 1933 р. н., 4 кл., Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н. Юлії Романівни Мельник.	373
Ой куме, куме, добра горілка. Зап. 6.03.1997 р. від Романа Миколайовича Маковецького, 1940 р. н.	374
Перша нога – нога «до». Зап. 3.08.2013 р. від Марії Стефанюк, 1941 р. н.	374

СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВІ ПІСНІ 375

КОЗАЦЬКІ ПІСНІ 375

Ой Морозе, Морозенку. Зап. 3.08.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н. та Йосипа Степановича Зарічанського, 1922 р. н., 5 кл.	375
Ой у лузі та ще й при березі. Зап. 1.09.1996 р. від Івана Степановича Бартошика, 1966 р. н. Зап. також 8.03.1997 р. у с. Монастирок-Оглядівський від Богдана Григоровича Яцини, 1950 р. н., 11 кл.	376
Козаченьку, куди йдеш? Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	376
Гей, наливайте повнії чари. Зап. 27.02.1997 від Ярослава Петровича Семенюка, 1929 р. н.	377
Їхали козаки із Дону додому. Зап. 2.03.1997 р. від Степана Васильовича Мостового, 1948 р. н.	378
Зібралися раз дівчата. Зап. 1.09.1996 р. від Степана Васильовича Сологуба, 1934 р. н., середня освіта, працював трактористом 15 років.	378
Ой полечко, поле. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н., Володимира Івановича Музики та ін. Зап. також 6.03.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатаї, 1924 р. н.	379
Вже більше літ триста. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	380
Ой гук, мати, гук. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н. 8 кл.	381
Їхав козак з України. Зап. 31.08 1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., Марії Василівни Гайдамашук, 1924 р. н. Зап. також 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н., 8 кл., Марії Дмитрівни Головатаї, 1924 р. н. Співають, коли йдуть хлопці в армію. Пам'ятає здавна.	382

Чорна хмара наступає. Зап. 30.08.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл.....	382
Ой у полю жито. Зап. 4.03.1997 р. від Ігоря Романовича Казанівського, 1983 р. н., учня 8 кл.....	383
РЕКРУТСЬКІ ТА ВОЯЦЬКІ ПІСНІ	384
Ой закувала сива зозуленька. Зап. 6.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н. Зап. також 28.02.1997 р. від Йосипа Степановича Зарічанського, 1924 р. н., 5 кл.	384
Як я до війська відходив. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл.	385
Червона калино. Зап. 1.03.1997 р. від Єви Григорівни Паньків, 1939 р. н., 7 кл.	385
Зелена ліщина. Зап. 1997 р. від Ганни Миколаївни Сопотух, 1949 р. н.	386
Била мене моя мати. Зап. 28.08.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н.	387
Там у полю могила. Зап. 4.03 1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н.	387
Ой у полі корчмина. Зап. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н., Маковецького, 1940 р. н.	388
Ой крутая доріженька. Зап. 6.03.1997 р. від Романа Миколайовича Маковецького, 1940 р. н.	389
У неділю рано, раз. Зап. 9.03.1997 р. від Романа Миколайовича Маковецького, 1940 р. н.	389
Ой у полі криж. Зап. там же.	390
Ой там у садочку. Зап. там же.....	391
СТРІЛЕЦЬКІ ПІСНІ	392
Світить місяць між зорями. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н.....	392
Колись, дівчино мила. Зап. там же.....	393
Не раз вечірньою порою. Зап. 31.08.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н.....	394
За твої, дівчино, личенька пишні. Зап. 26.02.1997 р. від Степана Васильовича Мостового, 1948 р. н., освіта середня. Пісня виникла в 1917 р. в с. Рудники над Дністром, увійшла у репертуар стрілецтва.....	394

Прощайте, гори. Зап.там же.	395
Рушив поїзд в далеку дорогу. Зап. 30.08.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл.	396
Йде січове військо. Зап. 28.02.1997 р. від Ольги Іванівни Красоти та ін.	396
Гей, нум, братця, до збруї! Зап. там же.	397
Горе приспало рідну хатину. Зап. там же.	398
Чи ви, хлопці, спали? Зап. 4.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н. та 1.08.2013 р. в с. Монастирок- Оглядівський від Катерини Смаль, 1932 р. н.	398
Гей, там на горі Січ іде. Зап. 5.03.1997 р. від гурту співачок.	399
Лунає клич, луна грімкий. Зап. там же.	400
Не зітхай, а працой. Зап. там же.	401
Наша славна Україно. Зап. там же.	402
Не пора. Зап. 1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, Мирослави Музики.	403
Гей, Січ іде. Зап. 26.02.1997 р. від Степана Васильовича Мостового, 1948 р. н., освіта середня.	404
За Україну. Зап. там же.	404
Скажемо вам веселу новину. Зап. 26.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н. Цю пісню пам'ятає ще десь із 1936 р. «Батькові казали віддати мене до школи, де я дуже добре вчилася. Була в нас учителька – справжня патріотка, виховувала дітей-патріотів. Вона й пісеньку «Скажемо вам веселу новину» навчила нас». – Примітка співачки.	405
Хлопці, алярм! Зап. 8.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	406
Гей, у полі черемшина. А. Б. Зап. 4.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н. та ін.	407
Нема в світі кращих хлопців. Зап. там же.	408
Цього року сумні свята. Зап. 2.03.1997 р. від Ярослава Петровича Семенюка.	409
Повіяв вітер степовий. Зап. 8.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н. та ін.	410
Як я, братця, раз сконаю. Зап. там же.	410
Заквітчали дівчатонька. Зап. там же.	411
Засумуй, трембіто. Зап. там же.	411
По синьому морю плавали кораблі. Зап. 26.02.1997 р. від Степана Васильовича Мостового, 1948 р. н., освіта середня.	412

Ой та зажурились. Зап. 28.02.1997 р. від Йосипа Степановича Зарічанського, 1922 р. н., 5 кл.	413
Як з Бережан до Кадри. А. Зап. 1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, Мирослави Музики.	414
Чи є в світі краща зірка. Зап. 6.03.1997 р. від Романа Миколайовича Маковицького.	415
Питається брат сестрички. Зап. від Насті Іванівни Семенюк, 1932 р. н., 5 кл.	416
Ой чути, чути, ревуть гармати. Зап. від Ярослава Петровича Семенюка, 1929 р. н.	416
В горах грім гуде. Зап. 2.03.1997 р. від Ярослава Петровича Семенюка. Зап. 28.02.1997 р. від Йосипа Степановича Зарічанського, 1922 р. н., 5 кл.	417
В чистім полі край дороги. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., Марії Василівни Гайдамашук, 1924 р.н.	418
Гей, видно село. Зап. 1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, Мирослави Музики, Івана Васильовича Музики та ін.	419
Соколи, соколи, ставаймо в ряди. Зап. 4.03.1997 р. від І.І. Дубенського., 1924 р. н.	420
Ой під Львівським замком. Зап. 1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, Парасковії Дмитрівни Шевчук, Івана Васильовича Музики.	421
Ой там при долині. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамашук, 1924 р. н., 4 кл.	422
Подай, дівчино, ручку на прощання. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, Юлії Романівни Мельник, Ярослави Василівни Семенюк, 1933 р.н. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н.	423
Б'ють литаври гучно. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва 1923 р. н., 8 кл. та ін.	424
Грають труби над Дністром. Зап. там же.	425
Коли ви вмирали. Зап. 4.03.1997 р. від І.І. Дубенського, 1924 р. н. Реквієм з 1918 р.	426
Бо війна війною. Зап. 4.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	427
Сидить чайка на могилі. Зап. 4.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н. та ін.	427

Ой на горі на Маківці. Зап. 28.02.1997 р. від Йосипа Степановича Зарічанського, 1924 р. н., 5 кл. та ін.	428
Ой у полю жито. Зап. 4.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н. Було надруковано в газеті десь 1941 р., коли почалася війна. – Примітка співака.	429
На далекім сході батько рів копав. Зап. 5.03.1997 р. від Миколи Григоровича Семенюка, 1945 р. н. та ін.	429
Їхав бідний стрілець. Зап. 6.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р.	430
Прощався козак зі своєю ріднею. А. Б. Зап. 3.04.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н.	431
А дівчина молоденька. Зап. 6.03.1997 р. від Марії Головатої, 1924 р. н.	433
Там за лісом, за лугом. Зап. 6.03.1997 р. від Марії Головатої, 1924 р. н. та ін.	434
Вже весна воскресла. Зап. 7.03.1997 р. від гурту співачок.	434
Прощай, село ріднеське. Зап. там же.	435

ПОВСТАНСЬКІ ПІСНІ..... 436

Триста літ. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н., а також зап. 28.02.1997 р. від Ганни Іванівни Гайдмашук, 1925 р. н.	436
Не журіться, юні друзі. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н., 7 кл., інженер-будівельник та ін.	436
Гей, повстанці. Зап. там же.	437
Ревіть бурі, бийте громи. Зап. там же.	438
Хай наша пісня волі і віри. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Омелянчука, 1940 р. н., 7 кл., інженер-будівельник та ін. Пісню співали десь у 30-х рр. ХХ ст. За цю пісню мама співака сиділа в посторонку. (<i>Примітка В.А. Омелянчука</i>).	438
Станьмо в громаду, як діти. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н., освіта середня.	439
Ой пустіть, ой пустіть. Зап. 30.08.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл., будівельник-штукатур. Зап. також 26.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатої, 1924 р. н., 7 кл.	439
Там під Львівським замком. Зап. 8.03.1997 р. від Єви Паньків, 1939 р. н.	441
Котиться тройка по долині. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н.	441

Ой чути, чути ревуть гармати. Зап. там же	442
Попід гаєм зелененьким. Зап. 26.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н., 7 кл.....	443
Там за лісом сонце сходить. Зап. 26.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой	443
Ой плаче, тужить стара мати. Зап. 7.03.1997 р. від Теклі Михайлівни Мельник	444
Над Львовом чорна хмара. Зап. 28.02.1997 р. від Йосипа Степановича Зарічанського, 1922 р. н., 5 кл.	445
Зійшов місяць, зійшов ясний. Зап. 31.08.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р. н., 6 кл. Зап. також 28.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.	446
А у лісі на полянці. Зап. 28.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.....	446
Рости, рости, черемшино. Зап. 28.02.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.....	447
Послав Сталін голодранців. Зап. 11.08.2013 р. в с. Монастирок-Оглядівський від Івана Миколайовича Куця, 1929 р. н. та Василя Дмитровича Пукаса, 1932 р. н. Зап. також скорочений варіант у с. Оглядів В. Прус // Народна справа. – 1993. – 27 лют.....	448
У неділю постукала. Зап. 1.03.1997 р. від Теклі Семенівни Мельник, 1928 р. н.	448
Зелений гай, пахуче поле. Зап. 31.07.2013 р. в с. Оглядові від О.І. Красоти, 1946 р. н. та ін.	449
Грають сурми. Зап. там же.....	450
У неділю рано. Зап. там же.	450
Дівчино-голубко. Зап. 3.03.1997 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н.	451
Шуміли сосни і смереки. Зап. там же.....	452
Розкуються пута. Зап. 2.03.1997 р. від Марії Романівни, 1927 р. н., 5 кл.	452
І на Сибіру вітер шумить. Зап. 31.08.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н.....	453
Люба матусе, я все про тебе. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., 7 кл.....	454
Не плачте, не сумуйте. Зап. 1.09.1996 р. від Степана Васильовича Сологуба, 1934 р. н.	455
Ой ти, пташко, пташко. Зап. 28.08.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н.....	456

Останній привіт, моя мила. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамашук, 1924 р. н., 4 кл.	457
Темненької ночі ми ішли до бою. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н.	458
У високих залізних камерах. Зап. 28.08.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н.	459
У лісі темному серед пахучих трав. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук, 1947 р. н., Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н. Зап. також 28.02.1997 р. від Миколи Григоровича Семенюка, 1945 р. н., 11 кл., освіта середня спеціальна.	459
А вчора з вечора. Зап. 28.02.1997 р. від Ганни Миколаївни Сопотух, 1949 р. н.	460
Там за морем за широким. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва.	461
Забудь мене, моя матусю. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва та 1.09.2013 р. в с. Монастирок-Оглядівський від Катерини Федорівни Смаль, 1932 р. н., 4 кл.	461
Ой усюди сумно. Зап. там же.	462
Я сьогодні щось дуже горюю. Зап. 3.03.1997 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н. та Івана Степановича Іськіва. ...	463
Ми йдем вперед. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва.	464
Ніч була ясна, всюди було тихо. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва.	464
Чи то буря, чи то грім. Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н., 8 класів.	465
Ой у неділю рано. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н.	466
Сонце сходить і заходить. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н.	467
Чуєш, сурми грають. Зап. 7.03.1997 р. від Ірини Андріївни Підлісної, 1966 р. н., вища незакінчена. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамашук, 1924 р. н., 4 кл.	468
Як ви умирали, вам дзвони не грали. Зап. 31.08.1996 р. від Парасковії Григорівни Курило, 1923 р. н., 7 кл., Марії Василівни Гайдамашук, 1924 р. н., 4 кл.	469

У лісах, у хащах диких. Зап. 4.03.1997 р. від І.І. Дубенського, 1924 р. н.	469
На Україні сурми грають. Зап. 4.03.1997 р. від І.І. Дубенського, 1924 р. н.	470
Йшли селом партизани. Зап. 4.03.1997 р. від І.І. Дубенського, 1924 р. н.	471
На Україні дзвони дзвонять. Зап. 1.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н. Було надруковано в газеті десь 1941 р., коли почалася війна.	472
Санітарка там сиділа. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Туряньської, 1928 р. н.	473
Була ніч не видна. Зап. 5.03.1997 р. від Теклі Гнатівни Пристапцяк, 1927 р. н., 3 кл.	473
Ви в дні весняні положили життя. Зап. 6.03.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н. Цю пісню виконували на могилах тих, що їх замордували більшовики в 1941 р., коли відступали. Ця пісня була в книжці «Гомін волі». – <i>Примітка співачки.</i>	474
Вирушає косар в поле. Зап. 6.03.1997 р. від Марії Дмитрівни Головатой, 1924 р. н.	475
Ой війна, війна, яка ти страшна. Зап. 7.03.1997 р. від Ярослава Петровича і Насті Іванівни Семенюк.	476
А в неділю рано. Зап. 5.08.2013 р. в с. Дубини від Ганни Савчук, 1934 р. н., 4 кл. та Ганни Бортник, 1934 р. н.	476
Ой плаче, тужить стара мати. Зап. там же.	477
Летіла зозуля і стала кувати (Про Біласа і Данилишиного). Зап. 11.08.2013 р. в Монастирку-Оглядівському від Василя Дмитровича Пукаса, 1932 р. н.	478
Як згадаю собі. Зап. 11.08.2013 р. в Монастирку-Оглядівському від Василя Дмитровича Пукаса, 1932 р. н. Пісню пам'ятає ще з 1951 р., коли перебував у Львівській тюрмі Бригідки.	479
Тюрма, тюрма. Зап. 11.08.2013 р. в Монастирку-Оглядівському від Василя Дмитровича Пукаса, 1932 р. н.	480
Світить місяць, світить ясний. Зап. 3.03.1997 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р. н.	481
Ой там у лузі, там при дорозі. Зап. там же.	481
Чи чуєш, мій друже-юначе. Зап. 31.07.2013 р. в с. Оглядіві від О.І. Красоти, 1946 р. н. та ін.	482
Ой у лісі на полянці старий батько. Зап. там же.	483

Чи ви чули, українці. Зап. там же.....	484
Вже вечір вечоріс. Зап. там же.....	485
Гей, там далеко на Волині. Зап. там же.....	486
Їхало авто. Зап. 3.08.2013 р. від М.М. Стефанюк, П.Д. Шевчук та ін.....	487
Збудись, могутня Україно. Зап. там же.....	488
Збудись, Україно, повстань. Зап. там же.....	489
Ось день війни народної. Зап. там же.....	490
Старенька ненька плаче, тужить. Зап. там же.....	491

ПІСНІ ЛІТЕРАТУРНОГО ПОХОДЖЕННЯ..... 492

Ми доньки твої і сини (Гімн оглядівських школярів). <i>Слова і музика Ірини Підлісної.....</i>	492
Село моє серед полів. <i>Слова Василя Сторожинського, музика Ольги Красоти.....</i>	493
Я завжди впізнаю своє рідне село. <i>Слова і музика Оксани Олійник.....</i>	493
Вартові тополі й ясени (<i>Оглядівський вальс</i>). <i>Слова і музика Ірини Підлісної, музика Миколи Попенка.....</i>	495
Я народився в тім краю. <i>Слова Андрія Підлісного, музика Миколи Попенка.....</i>	497
В Оглядові на лавочці. <i>Слова і музика невідомого автора. Зап. 2.08.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н. та ін.....</i>	499
Де згода в родині. Зап. там же.....	499
Ой не можна, мамо, нелюба любить. <i>Слова Євгена Гребінки. Зап. 3.08.2013 р. від гурту співачок.....</i>	500
Лише одна я одна. <i>Слова Т. Шевченка. Зап. 2.03.1997 р. від Марії Романівни Дубенської, 1927 р. н., 5 кл. та ін.....</i>	501
Летить галка понад воду. <i>Слова Т. Шевченка. Зап. 4.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н. та ін.....</i>	502
За байраком байрак. <i>Слова Т. Шевченка. Зап. 4.03.1997 р. від гурту співачок.....</i>	502
Я маленький хлопчик. <i>Зап. І.В. Хланта 27.02.1997 р. від Ярослава Петровича Семенюка 1929 р.н.....</i>	503
Зійшов місяць. Зап. 3.08.2013 р. від гурту співачок.....	504
Повій, вітре, на Вкраїну. <i>Слова С. Руданського. Зап. 1.09.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. н. та ін. співачок.....</i>	505

Щоб співати колір чорний (<i>Чорний колір</i>). Слова С. Руданського, музика невідомого автора. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р.н. 3 літ. джерел довідуємося, що пісня була поширена ще в 2-й пол. XIX ст. на Поділлі.....	505
Стоїть гора високая. Зап. 1.09.1996 р. від Теклі Семенівни Офіцинської, 1932 р. та ін.	506
Червона калино, чого в лузі гнешся? Слова <i>І.Франка</i>	507
Зап. 28.07.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н. та ін.....	507
Чого, народе мій нещасний? Зап. 3.03.1997 р. від Івана Степановича Іськіва, 1923 р. н., 8 класів.	508
У горах Карпатах. Зап. 2.03.1997 р. від Ярослава Петровича Семенюка.....	510
Сідає сонце за горою.. Зап.1.09.1996 р. від Юлії Романівни Мельник, 1921 р.н.	511
Ой вербиченько. Слова <i>Л. Забайти</i> , музика <i>І. Шамо</i> . Зап. 1.03.1997 р. від Теклі Гнатівни Приступляк, 1927 р. н. та ін.	511
В мене є бабуся. Зап. 1.03.1997 р. від Віталія Васильовича Паньківа, 1987 р. н., уч. IV класу Оглядівської СШ.....	512
Сонечко засяяло. Зап. 5.03.1997 р. від Наталії Василівни Паньків, 1988 р. н., уч. 3 кл.	513
Час рікою пливе. Зап. 5.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської 1928 р. н. та ін.	513
Вишивала мати над колискою. Зап. 28.08.1996 р. від Володимира Михайловича Шніцера, 1986 р. н.	514
Зелене листя, білі каштани. Зап. 1.09.1996 р. від Парасковії Дмитрівни Шевчук та ін.	515
Там, де тихо колишуться віти. Зап. 1.09.1996 р. від Василя Адамовича Омелянчука, 1940 р.н. та ін.	516
Човен хитається серед води. Слова і музика Р. Купчинського. Зап. 1.09.1996 р. від Ірини Василівни Музики, 1938 р. н., 7 кл. та ін.....	517
Сильний вітер. Зап. 4.03.1997 р. від Ганни Семенівни Турянської, 1928 р. н. та ін.	518
В небі чистім (Журавлі). Зап. 3.08.2013 р. від гурту співачок.	519
Приніс тато квіти в хату. Слова і музика <i>Орисі Гулай</i> . Зап. 11.08.2013 р. від гурту дітей.	520
Літа ідуть. Зап. 28.07.2013 р. від гурту співачок.	520

Говорила мати (<i>Білий цвіт калини</i>). Зап. 26.07.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н. та ін.	521
Україно, молюся за тебе . Зап. 3.08.2013 р. від Марії Стефанюк, 1941 р. н. та ін.	522
Україно! Мій батьківський краю . Зап. там же.	523
Йде, сміється лагідно . Зап. 26.07.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н. та ін.	524
Тиха ніч на Стирі . Зап. там же.	524
Буває, зі мною зустрічаються . Зап. 6.08.2013 р. від Марії Михайлівни Стефанюк, 1941 р. н.	525
Якщо ти далеко (<i>Туга за Батьківщиною</i>). Зап. 7.08.2013 р. від Лесі Куць, 1948 р. н., освіта вища.	526
Прилетіли дві ластівки . Зап. 7.08.2013 р. в с. Оглядів від Лесі Куць, 1948 р. н., освіта вища. Закінчила Львівський зооветеринарний інститут (1971). За направленням працювала головним зоотехніком в Міжгір'ї Закарпатської обл. З 1974 р. живе в Оглядіві. Постійно бере участь у хорі.	527
Знов пролетіла весна . Зап. 6.08.2013 р. від Марії Стефанюк, 1941 р. н.	528
З далеких світів я вернувся посивілий . Зап. 26.07.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н. та ін.	529
Матері, матері! <i>Слова Стефанії Лепех, музика Ольги Красоти</i> . Зап. 4.08.2013 р. від гурту співачок.	530
На зорі мене, мамо, збуди . Зап. там же.	531
Як у Цареградї славних козаченьків (<i>Вільна Україна</i>). Зап. 6.08.2013 р. від Марії Стефанюк, 1941 р. н., Ольги Красоти, 1946 р. н. та ін.	532
Кладочка . Зап. 26.07.2013 р. від Ольги Красоти, 1946 р. н. та ін.	533
Гасне, гасне синій вечір вдалині . Зап. там же.	534
Розкрились ніжні пелюстки (<i>Проліски</i>). Зап. там же.	534
Тануть сніги . Зап. там же.	535
Ми три подруги бідові . Зап. там же.	536
Шануйте свій народний дім . Зап. там же.	537

Літературно-художнє видання

ПІСЕННА ХВИЛЯ ОГЛЯДОВА

Запис текстів і мелодій, упорядкування, підготовка текстів,
вступна стаття, примітки, алфавітний покажчик
Хланти Івана Васильовича

Розшифрування мелодій Василя Кобаля

Коректор *С. Лучишин*
Комп'ютерна верстка *Ю. Гандери*
Комп'ютерний дизайн обкладинки *О. Кандієва*

Підписано до друку 07.05.2015. Формат 60х90/16.
Папір офс. Друк офс. Гарнітура Times.
Умовн. друк. арк. 38,0. Обл.-вид. арк. 35,02.
Тираж 300. Зам. № 1П.

Видавець і виготовлювач ТДВ "Патент"
88006 м. Ужгород, вул. Гагаріна, 101
Тел.: (0312) 66-07-03; факс: (0312) 66-02-22
e-mail: patent@uzh.ukrtel.net

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 4078 від 31 травня 2011 р.